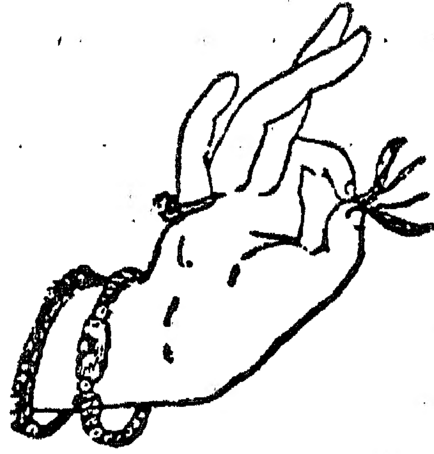
[illegible]

శిరోమణి

సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి

ప్రతులు ౫౦౦.

వెల రు. 3—0—0.

సర్వస్వామ్యసంకలితము.

Printed by K. P. Narasayya,

at the Audhra Grandhalaya Press, Bezwada.

1942

ప్రాప్తిస్థానము:

శిరోమణి. సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

44 - జీరా, సికింద్రాబాదు (దక్కన్)

శ్రీ రస్తు.

పీఠిక

శిరోమణి సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగా రాంధ్రలోకమునకు బహుకావ్యరచనమున సుపరిచితులు. వారి యాకృతియుఁ దెలుగునకు నూతనము కాదు. పదునెనిమిదిసంవత్సరములుగా దేశమున వ్యాపించియున్న వారి సంక్షేపతత్సమచంద్రికయే సర్వాంగసౌష్ఠవముగా నిట్లు వికసించిన దనుట పాఠకులకుఁ దెలియనిది కాదు. "ప్రయోగశరణం వ్యాకరణ"మ్మను నాచార్యోక్తిని విశ్వసించిన శాస్త్రిగారి సారస్వతప్రయోగానుభవమును లక్షణవిజ్ఞానము నిందు పుంజీభవించిన వనుటకంటె వారీ చంద్రిక సమకూర్పఁ గావించిన కృషిని వేఱుగాఁ బ్రశంసింపఁబనిలేదు.

లక్షణోక్త మగు విషయము లక్ష్యమం దిమిడియున్నదే కాని వేఱుకాకపోయినను, శబ్దార్థతత్త్వజిజ్ఞాసువుల కుపకరించునట్లాయాశబ్దధర్మములను విశదీకరించి పేళ్ళు పెట్టి వర్ణించిచూపు లక్షణగ్రంథ మావశ్యక మనుట నిరాక్షేపము. కావుననే "రక్షోహాగమలఘ్వసన్దేహాః ప్రయోజన" మ్మనుచు వ్యాకరణప్రయోజనములను బూర్వాచార్యులు వాక్రుచ్చియున్నారు.

తెలుఁగు తొలుఁదొల్త మూలద్రవిడమునుండి విడివడిన శుద్ధదేశ్యమైనను, ఆర్యులు తెలుఁగునాటికి వలసవచ్చినపిదప వారి సంస్కృతప్రాకృతభాషాపదములు వేలకొలఁదిగా నీదేశ్యమునఁ గలసి తత్తదర్థకము లయినశబ్దముల నణఁచి లాక్షణికులచేఁ దెలుఁగు వికృతి యనిపించినది. అనిపించిన నేమి? మఱి యేయితరదేశభాషకును లేని మార్దవమాధుర్యములను దెలుఁగునకుఁ దీర్చిదిద్దిన దాతత్సమపదజాలమే యని భాషాభిజ్ఞు లందఱు నంగీకరించుచున్నారుగదా! అట్లు కలసిన తత్సమపదజాలము తెనుఁగులో సగ మున్న దన్నను సాహసము కాదు. సంస్కృతశబ్దములను మృదువుగా స్వీకరించు నేర్పు తెలుఁగునకు హెచ్చుగా నున్న దనుటయుఁ బక్షపాతముగాదు. అందుచేతనే తెనుఁగు తన తోఁబుట్టువు లగుతమిళము మొదలగువానికంటె భిన్నమై "దేశభాషలందు తెలుఁగు లెస్స" యనుపేరు గాంచినది.

నన్నయభట్టారకునికిఁ బూర్వముగాని అతనినాఁడుగాని తత్సమభాషకుఁ గాదు కదా యాచ్ఛికభాషకే లక్షణము పుట్టలేదు. అతఁడు తననాఁటికి భాషలోను శిష్టవ్యవహారములోను స్థిరపడినట్టి శబ్దజాలము నట్లే గ్రహించి తన కవిత్వశంఖమునఁ బోసి పావనము గావించినవాఁడనుట విద్వజ్జనవిశ్వాస్య మగును గాని తీరి కూర్చుండి "అజంతము లిట్లు పలుకవలెను, హలంతము లిట్లు ప్రయోగించవలెను, క్రియ లిట్లుండవలె" నని సూత్రములు నిర్మించుకొని భారతాంధ్రీకరణ మారంభించె ననుట పామరులకైనను విశ్వసనీయమగునా? కావున బాలసరస్వత్యాదులు తెచ్చిపెట్టిన బెడఁదనుబట్టి యాంధ్రశబ్ద చింతామణి భారతకర్త నన్నయార్యుఁడు నిర్మించిన దని భ్రాంతిపడరాదు. అది యతనిది కాదు. చింతామణివిరుద్ధప్రయోగములు నన్నయభారతమందును, నన్నయప్రయోగవిరుద్ధలక్షణములు చింతామణియందును గనవచ్చుటయే యందుకుఁ బరమప్రమాణము. అతనినాఁ డననేల? తిక్కననాఁడుకూడ తెలుఁగునకు వ్యాకరణము లేదు. అతనిశిష్యుఁడు కేతనార్యుఁడు నిర్మించిన చిన్నలక్షణము దిఙ్మాత్రముగా భాషాసంప్రదాయము చూపునది కాని సవిశేషము కాదు. అందుచే నన్నయభారతమే చిరకాలము తత్సమాచ్ఛికములకు లక్షణము లక్ష్యమునై తరువాతికవుల కుపకరించిన దనుట నిజము. తరువాత నుదయించిన యాథర్వణాదిలక్షణములందు తత్సమశబ్దరూపసిద్ధి గనవచ్చినను, దానిమార్గము వేఱు. అందుచే సిద్ధాంతకౌముద్యాదిలక్షణములు పఠింపని యాంధ్రభాషాభిమానులకుఁ దత్సమశబ్దస్వరూపస్వభావములు చక్కఁగా బోధించు వ్యాకరణ మొకటి ప్రత్యేక ముండుట యావశ్యకమే. ఆ కృత్యమును శ్రీ సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు చక్కఁగా నిర్వహించి కృతార్థులైరి.

భాష నంతను సమగ్రముగా ననుశాసించు వ్యాకరణ మెందు నుండదు. అందును వ్యావహారికభాష కట్టిది యుదయించుట యసంభవము. గీర్వాణభాష వాడుకలో నున్నకాలమందు ప్రయోగశరణముగా లౌకికశబ్దములకు లక్షణములు పుట్టుచు వచ్చుట యటుండ లౌకికభాష గ్రంథవిశ్రాంతి గాంచినపిదపఁ గూడ మొన్నమొన్నటి వఱకు సంస్కృతవ్యాకరణములు పుట్టుచు వచ్చిన వనుటయే యందుకు

నిదర్శనము. బండ్ల కెత్తఁదగినన్ని వ్యాకరణగ్రంథములు వెలసినను నేలక్షణమునకును లొంగని శబ్దము లింకను సంస్కృతమునఁ గొన్ని మిగిలియుండ నపారమైన యాంధ్రశబ్దజాలమునఁ బరకపాలుగూడ నను శాసింపఁజాలని చిన్నచిన్న కొలఁది లక్షణగ్రంథములతోడి తెలుఁగు మాట చెప్పనేల? అట్లని వ్యాకరణగ్రంథములు మహాభారతములంతటివి పుట్టినను బ్రయోజనము లేదు. అట్టి శాస్త్రము శాస్త్రముకొఱకే చదువుకొనఁదగినది యగును. అతిప్రాచీనాచార్యులును, మునిత్రయము వారును వ్యాకరణమునకుఁ బ్రయోగ విజ్ఞానమే ఫలమని యుద్దేశించి నను, రానురాను సంస్కృతవ్యాకరణాధ్యేతలచదువు శాస్త్రచర్చా ఫలముగాఁ బరిణమించిన దనుట యనుభవసిద్ధము. నిజముగాఁ బ్రయోగ విజ్ఞాన మున్నచో శాస్త్రము చదువకపోయినను హాని లేదు కాని, అది లేని వట్టి శాస్త్రాధ్యయనముమాత్రము వృథా యనక తప్పదు. కావున శబ్దస్వరూపవిజ్ఞానమును బ్రయోగవిజ్ఞానమును విశదీకరించు లక్షణములే మనభాష కిపు డావశ్యకము లనుట స్పష్టము. ఈ భావము తోనే ప్రయోగశరణం వ్యాకరణమ్మనుచు నే నాంధ్రభాషాను శాసనము నిర్మించినట్లే యీ శాస్త్రిగారీ తత్సమచంద్రిక నిర్మించి నారు. నే నీపీఠిక వ్రాయవలసివచ్చుట కీభావైక్యమే మూలమని తలంతును.

మాతృభాషాభిమానియైన యాంధ్రుఁడు సంస్కృతవ్యాకరణము చదువ నక్కఱ లేకుండఁగా నాంధ్రసారస్వతమునఁ బ్రయుక్తము లయిన తత్సమశబ్దముల స్వరూపస్వభావము లెఱుఁగుఁగాక యనియు, కేవలప్రక్రియతో విసుగు చెందక సులభమార్గమున రూపనిష్పత్తి తెలియుఁగాక యనియు నుద్దేశించి శాస్త్రిగారీ తత్సమ చంద్రిక సమకూర్చిరి. వారియుద్దేశములు రెండును నిందు చరితార్థము లైనవి. అందుకు వారు వివిధగ్రంథములనుండి యెత్తి చూపిన ప్రయోగము లెంతయు సహాయపడినవి.

ఈ గ్రంథమందలి ప్రకరణము లన్నియు నాయాజాతి తత్సమ పదముల సవిశేషజ్ఞానమునకుఁ దోడ్పడు ననుట పునరుక్తము. అందును గ్రంథమున నీషద్ద్వ్యేషమ్యము నగపా లాక్రమించిన కృదంతప్రకరణ

మన్నివిధములఁ గ్రొత్తత్రోవఁ ద్రొక్కి- ధాతువివేకము కరతలామలకము
గావించుచున్నది. ధాత్వర్థవిజ్ఞానము లేక శబ్దశక్తి గోచరింపదు.
ప్రక్రియాంశమునుగూడా కేవలము విడువక వలసినచోట్ల వ్యుత్పత్తులు
చూపుచు, ప్రయోగవిశేషముల యర్థభేదము లావిష్కరించుచు
బ్రకృతిప్రత్యయవివేకము విస్పష్టము గావించు నీప్రకరణము పదార్థ
విజ్ఞానమునకు నిండు చంద్రికయే. అందుకుఁ గారణము శబ్దాధికా
తిఙంతప్రకరణములందలి ప్రక్రియాభాగమును జతచేసి యీభాగము
సుబోధ మగునట్లు నిర్మించుటయే. తక్కిన ప్రకరణములందు ప్రక్రియా
శము సూక్ష్మముగా నున్నను లక్ష్యవిజ్ఞానమున నది గోచరించును గా
యీప్రకరణ మట్టిది గాదు. అందుచే శాస్త్రిగారీభాగము విపులమ
గావించుటయే కాక విశదము గావించి విద్యార్థుల కెంతో మేలుచేసిన వా
రైరి. ఇపుడీ ప్రకరణము సంస్కృతవ్యాకరణ కృదంతప్రకరణముకంటె
సులభముగా నర్థమగుటయే కాదు- గుర్వపేక్ష లేకుండఁగాఁ గృదం
విషయము కన్నులకుఁ గట్టినట్లగును.

ఆంధ్ర మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములు గావించు ప్రాచ్యపరీ
లకుఁ జదువు నాంధ్రవిద్యార్థులకీ గ్రంథ మెంతయు నుపయుక్తమైనది

ఇట్టి గ్రంథ మే యితరభాషయందును గానరాదు. సంస్కృ
భాషాసంబంధ మధికముగాఁగల ప్రతిదేశభాషకును నిట్టి వ్యాకర
మావశ్యకమే. మొదట దారిదీసిన యీ గ్రంథకర్త శ్లాఘాపాత్రుఁడ

శ్రీ సూర్యనారాయణశాస్త్రిగా రధికపరిశ్రమ చేసి భా
సేవయే ప్రధానముగా సమకూర్చిన యీ చంద్రిక తత్సమభా
తత్త్వజిజ్ఞాసువులకుఁ జంద్రికయై యాచంద్రతారకము పఠనపాఠవ
హారమున గుణపక్షపాతుల యాదరము గాంచుఁగాక.

ధవళేశ్వరము,
చిత్రభాను వైశాఖ బహుళ
దశమీ భానువాసరము.

ఇట్లు,
మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

(ఈ పీఠికను రచించిన శ్రీ శాస్త్రులవారి కెంతయుఁ గృతజ్ఞుఁడను.)

గ్రంథకర్త

పస్పశము

"ఇదమంధం తమః కృత్స్నం జాయేత భువనత్రయమ్
యది శబ్దాహ్వయం జ్యోతి రాసంసారం న దీప్యతే"—దండి.

పాశ్చాత్యబంధమునుండి భారతదేశమును దప్పింపఁ దలఁచి మన దేశనాయకులు ప్రయత్నించుచున్న చందమున సంస్కృత భాషా బంధమునుండి మన యాంధ్రభాషను దప్పించి స్వతంత్రనుగాఁ జేయుటకై పెక్కండ్రు విద్వాంసులు యత్నించుచున్నారు. అనేకులు శాస్త్రగ్రంథముల ననువదించిరి. ఆంధ్ర వేదము లను పేరితో వినయాశ్రమము వారు చతుర్వేదములను బ్రకటింప బద్ధకంకణులయియున్నారు. ఇదెంతయును శ్లాఘనీయ మగు కార్యము. నాపిళ్ళవారు శాస్త్రపారీణులచే వేదాంతాదిశాస్త్రములను, స్మృతులను, అనువదింపఁజేసి ప్రచురించుచున్నారు. కొందఱాలంకారికగ్రంథముల నాంధ్రీకరించిరి. ఈ విధముగా శాస్త్రనిష్ణాతులగు పండితు లాంధ్రభాషను సర్వతోముఖముగా స్వతంత్రనుగాఁ జేయ దీక్షవహించి పనిచేయుచున్నారు. ఇది అభ్యుదయము. మన యాంధ్రభాషకు మంచిరోజులు వచ్చుచున్నట్లున్నవి.

ఇంతవరకుఁ బ్రకటితములయిన గ్రంథములలో సంస్కృత వ్యాకరణశృంఖలలనుండి యాంధ్రిసరస్వతిని దప్పించు గ్రంథ మొక్కటియును బ్రకటితము కాలేదు. మన యాంధ్రభాష ముక్కాలుమువ్వీసము సంస్కృతభాషామయము. ఆంధ్రభాషయందుఁ గూలంకషమగు పాండిత్యమును సంపాదింపవలయునన్న సంస్కృత వ్యాకరణమును జదివి తీఱవలయును గానీ గత్యంతరములేదు. సంస్కృతవ్యాకరణ మినుప గుగ్గిళ్ళు గానీ యనుప గుగ్గిళ్లు గావు. మన దేశమున వైయాకరణసార్వభౌములు, వ్యాకరణాచార్యులు, వ్యాకరణతీర్థులు, వ్యాకరణశిరోమణులును బహుమంది గలరు. అట్టి పాండిత్యవీరులు తమ దృష్టి నిటు పఱపి యిట్టి గ్రంథములకుఁ బూనుకొన్నచో నింతకన్న వేయిమడుంగులు ప్రశస్తతరముగా నినుపగుగ్గిళ్ళనుపగుగ్గిళ్ళుగా నిర్వహించి యుందురు. కానీ "అన్నీ వున్నవి. అల్లుని నోట శనియున్నది" అన్నట్లు మన దేశమునకును, మన భాషకును నట్టి అదృష్టము గలుగలేదు. గొప్ప విద్వాంసుల కిట్టి కార్యములం దభిమానముండదు. నను బోటి యల్పజ్ఞుల కుత్సాహమున్నను "భేకోఽపి పాదపరిపారణాయ చేష్టతే" అన్న చందమునఁ బ్రయోజనము

కానరాదు. ప్రయోజనము గానరాదని యూఱకుండుటకు మనస్కరింపదు. దానివలన.

"మందః కవియశఃప్రార్థీ గమిష్యామ్యుపహాస్యతాం
ప్రాంశులభ్యే ఫలే లోభా దుద్బాహు రివ వామనః"

అని కాళిదాసమహాకవి నోడివిన ట్లుపహాసపాత్రు లగుదురు.

మిగిలిన శాస్త్రము లొకయెత్తు, వ్యాకరణశాస్త్ర మొకయెత్తు. ఇది యెల్ల శాస్త్రములకును మకుటాయమానము. వ్యాకరణదీప ముపయోగించుకొనని శాస్త్రము లేదు. కావుననే ధ్వనికారుఁడు "ప్రథమే హి విద్వాంసో వైయాకరణాః, వ్యాకరణమూలత్వా త్సర్వ విద్యానాం" అనియు,

భట్టికవి:—"యద్యపి బహునాధీషే తథాపి పఠ పుత్ర! వ్యాకరణం
స్వజనః శ్వజనో మాభూత్ సకలం శకలం సకృత్ శకృత్
అవిదితశషసవిశేషా వాణీ వక్త్రా ద్వినిర్గతా యేషాం
గుదవదనవివరభేదో రదనై రేవోపలక్ష్యతే తేషాం."

అనియును వ్యాకరణాధ్యయనావశ్యకత నుద్ఘోషించిరి. మరియు 'నైవవ్యాకరణజ్ఞమేతిపితరం' అని చెప్పఁబడుటచేఁగవితాకన్యకు వైయాకరణుఁడు జనకుఁడుగాఁ బేర్కొనఁబడియున్నాఁడు. కానీ కేవల కవితాకన్యకకే కాక సమస్త వాఙ్మయమునకును వ్యాకరణము పితృస్థానీయ మనియే పై ధ్వనికారాదుల యాశయము. కానీ యీ వ్యాకరణము ప్రక్రియాబాహుళ్యముచే విద్యార్థులకుఁ గంటకాయమానమైయున్నది. ఒకొక్క లక్ష్యమునకుఁ బెక్కు సూత్రముల పరిచయము గావలసియుండును. ఆ సూత్రములు స్మృతిపథమున నుండుటదుర్ఘటము. అద్దాన లక్ష్యజ్ఞాన మలవడుట కష్టము. లక్ష్యజ్ఞానము లేని లక్షణజ్ఞానమును, అనుభవమునకు రాని వేదాంతమును సమానములే. ఆధునికులు ప్రాచీనులవలె గురుకులవాస మొనర్చి శ్రమపడి యాయా శాస్త్రములను సాధింపఁజాలరు. సాధించుట కవకాశములును సన్నగిలినవి. చాలవట్టు బుద్ధులు కొడివారినవి. గ్రంథసంగ్రహములు గావలసివచ్చినవి. మరియును శుశ్రూషచేసి చదువుకొనుట కవకాశము దప్పి స్వయంకృషిచేసి సాధించుకొనవలసిన యవసరము లేర్పడినవి కావునఁ బూర్వవిధమున నిప్పుడు విద్యాభ్యాసము గుదురదు. శాస్త్రగ్రంథము లన్నియు గురుశుశ్రూషాపూర్వకముగా నభ్యసింపఁదగిన ట్లున్నవి. కానీ స్వతంత్రించి

నేర్వఁదగినట్లు లేవు కావున నీ కాలమున నెల్లరును స్వతంత్రముగాఁ గృషిచేసి సులభముగా జ్ఞానమును సాధించుటకు సహకారు లగు గ్రంథములు బయలు దేఱవలయును. అట్లయిన నార్యవిజ్ఞాన మెల్లరకును నందుబాటులోనికి వచ్చును. కావునఁ బూర్వగ్రంథములు సులభమార్గమున బోధపడునట్లు విద్వాంసులు వ్రాయవలయును. ఎంత సులభముగా వ్రాయవీలగునో యంత సులభముగా వ్రాయవలయును. అట్లయిన సునాయాసముగా నెల్లరును గ్రమక్రమముగా నార్యవిజ్ఞాన మంతయును సంగ్రహింపఁగలుగుదురు. ఇట్టి యభిప్రాయముతోనే నే నీ గ్రంథరచనకుఁ బూనితిని.

ఇంకఁ బ్రక్రియాంశమును దొంబదివంతులు తీసివేసితిని. విషయమును సాధ్యమయినంత సులభముగాఁ బరిష్కరించితిని. లక్ష్యములను పెక్కింటినిఁ జూపితిని. సాధారణముగాఁ గౌముదినిఁ బఠించినవారును గణపాఠమును జదువరు. నే నా గణపాఠమునుండి వ్యవహారోపయోగ్యములైన శబ్దములను గ్రహించి లక్ష్యములనుగాఁ జూపితిని. మరియు వామనుని కావ్యాలంకారసూత్రవృత్తియందలి పంచమాధ్యాయమంతయు నీ గ్రంథమున సందర్భానుసారముగాఁ జేర్చుకొంటిని. ఇవి కాక లోకవ్యవహారస్థము లగు వైదికపదములను వైదిక ప్రకరణమునుండి గ్రహించి యిందుఁ జేర్చితిని. ఇంతేకాక సంస్కృతాంధ్రవాఙ్మయములందు నాకుఁ గనఁబడిన మఱికొన్ని యపాణినీయములైన ప్రయోగములను జూపితిని. దీనివలన విద్యార్థులకును శబ్దజ్ఞానము తీక్ష్ణముగా నలవడును. నేను వ్రాసిన సంధి కృత్తద్ధిత స్త్రీప్రత్యయావ్యయ సమాస ప్రకరణములందు సిద్ధాంతకౌముదీ ప్రకరణములందుకన్న ననేకవిశేషాంశములుగలవు. ఏలన నీ క్రింద నుదాహృతము లగు పెక్కు గ్రంథములందలి విషయములను సందర్భోచితముగా నిందుఁ జేర్చితిని. రెండు గ్రంథములను దగ్గఱఁ బెట్టుకొని చూచువారికి నా భేదము తెలియఁగలదు. కావున గ్రంథవిస్తరభీతిచే నా విషయముల నుద్ధరించి చూపఁజాలను. కానీ కృత్తద్ధిత స్త్రీప్రత్యయములందుఁ బ్రక్రియాలాఘవమునకై నా చేసిన మార్పులను దెలుపవలసి యున్నది.

కృత్ప్రత్యయములను జూపుటకు ముందు ధాతువులను జూపవలసి యున్నది. ధాతువు లజంతములు, హలంతములు నని రెండు తరగతులు; అవియు, అనిట్టులు, సేట్టులు, అని ద్వివిధము. మరియుఁ బరస్మైపదములు

ఆత్మనేపదములు, ఉభయపదములు, అని ధాతువు లెల్ల ముప్విధములు. ఇవన్నియును సంస్కృతవ్యాకరణమున దశగణములుగా విభజింపఁబడి యున్నవి. గణభేదముచేఁ గ్రియలయందు రూపభేదము గలుగును. ఈ గ్రంథమునఁ గృత్ప్రత్యయములు మాత్రమే చూపఁబడును. కావున నవి పర మగునపుడు గణభేదముయొక్క యావశ్యకత లేమిఁ గౌముది యందుఁ జెప్పబడిన దశగణభేదము నిందుఁ జూపనైతిని. కానీ మరొక విభాగ మాశ్రయించితిని. దశగణము లందున్న అజంతహలంత ధాతువుల నీ క్రింది విధమున విభజించితిని. అజంతధాతువులను విభజించి ఆకారాంతధాతుప్రకరణము, ఇకారాంత ధాతుప్రకరణము, ఉకారాంత ధాతుప్రకరణము అని యివ్విధమునఁ బ్రత్యేకప్రకరణములనుగా గూర్చితిని. హలంతధాతువులను విభజించి కవర్గాంత ధాతుప్రకరణము; చవర్గాంత ధాతుప్రకరణము, అని యివ్విధమునఁ దత్తద్వర్గాంతధాతు ప్రకరణములనుగాఁ గూర్చితిని. కృత్ప్రత్యయములందుఁగూడ శతృ, శానజాది శిత్ప్రత్యయములు పరమగునేని తత్తద్గణప్రత్యయములు వచ్చును. నా యేర్పఱచిన యొక్కొక్కగణమునందును దశగణము లందలి ధాతువులును గలవు; కనుక వానికి ఖశ్, శతృ, శానచ్చులు వచ్చినపుడు తత్తద్గణప్రత్యయప్రక్రియాదులు చూపవలసియున్నవి. అయినను బ్రక్రియాలాఘవముకై తత్తత్ప్రక్రియలను జూపక సిద్ధ రూపములను మాత్రమే చూపితిని. కానీ కుండలీకరణమునఁ దత్తత్ప్రత్యయములు పరమగునపుడు సంభవించు తుదిమార్పును మాత్రము చూపితిని. ప్రథమమునఁ గర్త్రర్థక వర్తమానకాలిక సామాన్య విశేష ప్రత్యయములును, బిమ్మటఁ దాచ్ఛీల్యార్థక, సామాన్య విశేషప్రత్యయములును, దరువాతఁ గర్త్రర్థక భూతకాలిక ప్రత్యయములును,దదుపరిఁ గర్త్రర్థక భవిష్యత్కాలిక ప్రత్యయములును, దదనంతరమునఁ గర్మార్థక వర్తమాన భూత భవిష్యత్కాలిక ప్రత్యయములును, అపైని నర్హాశక్యాద్యర్థకప్రత్యయములును, ఆవెనుక భావార్థక సామాన్యవిశేషప్రత్యయములును జూపితిని. మరియును బ్రేరణార్థ, సన్నంత, యఙంత, యఙ్లుగంతముల పైఁగూడఁ గృత్ప్రత్యయములను జేర్చి చూపితిని. ఈ క్రమమున నా యేర్పఱచుకొన్న ప్రకరణములం దెల్లఁ బ్రత్యయములను జూపితిని. ఇట్లాంధ్రభాషావ్యవహారస్థము లగు రమారమి ౬౦౦ ధాతువుల కృదంతరూపముల కనుశాసనమును జూపితిని. ఇంతేకాక నామధాతు

ప్రకరణమును, ఉణాదిప్రకరణమునుగూడఁ జేర్చితిని. కౌముదిలో నొకే ధాతువు భిన్నభిన్న గణములలో నున్నచో నొక గణములోని దానిని గ్రహించి మిగిలిన గణములందున్న యా ధాతు కృదంత రూపములను మొదటిదానికి రూపాంతరములనుగాఁ జూపితిని. సామాన్యముగా శతృ, శానచ్చులు పరమైనపుడే యిట్టి భేద మగపడును. కానీ యితరప్రత్యయములు పర మగునపుడు కాదు. ఒక ధాతు వొక గణమునఁ బరస్మైపదముగను, మరొక గణమున నాత్మనేపదముగను నున్నచో దాని నుభయపదముగా నుదాహరించితిని. మరియు సంస్కృత వ్యాకరణమునందలి ప్రత్యయముల స్వరూపమును బొత్తిగా లోపింపఁజేయక అక (ణ్వుల్), ఇక (ఠక్), ఇవ్విధమునఁ జూపితిని. హలంతధాతువు లన్నియు "అ" కారాంతములుగాఁ జేసితిని. ఏ,ఐ,ఓ, అంతధాతువులను ఆకారాంతములనుగా మార్చితిని. కానీ కుండలీకరణమునఁ గౌముదీగతధాతుస్వరూపమును జూపితిని.

ఇఁకఁ దద్ధితభాగమునకు వత్తము. అం దాదివృద్ధికొఱకై ప్రత్యయములు కిత్తులు, ఞిత్తులు, ణిత్తులు అని విభక్తములై యున్నవి. ప్రక్రియాలాఘవమునకై తద్ధితప్రత్యయము లజంతములు, 'న' కారాంతములు అని ద్వివిధముగా విభజించి నకారాంతప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆదివృద్ధి' వచ్చునని చెప్పితిని. కిత్తులు, ఞిత్తులు, ణిత్తులు నగు ప్రత్యయములను 'న' కారాంతములుగా (అనఁగా 'అణ' 'అకణ' 'ఇకణ' విధమున) మార్చితిని. తుదిని భిన్నభిన్న మత్వర్థీయ ప్రత్యయాంతముల నెల్లను నొక పట్టికలోఁ జేర్చితిని.

ఇఁక స్త్రీ ప్రత్యయ ప్రకరణమునకుఁ బోవుదము. కౌముదిలో టిత్, పిత్, క్వనిప్, క్వనిప్, వనిప్, ఉగిదంతములకు జీప్పు వచ్చునని చెప్పఁబడినది. ఇందు నేను ఇత్తులను దీసివేసితిని గాన టిదంత పిదంతాదుల నన్నింటి నొకచోటఁ బట్టికగాఁ గూర్చితిని. ఉగిదంతములను గొన్ని టిదంతములను బ్రత్యేకప్రత్యేకముగా విభజించి సూత్రీకరించితిని. దళగణభేదమును దత్తద్గణ ప్రత్యయములను జెప్పకపోవుటవలన 'శప్శ్యనోర్నిత్యం' 'ఆచ్ఛీనద్యోర్నుమ్' మొదలగు సూత్రములచే జీప్పు పరమగుచో నుమాగమ మెచ్చట నిత్యముగా వచ్చునో యెచ్చట వికల్పముగా వచ్చునో తెలిసికొనుట కష్టము. అట్టిచో విద్యార్థులకుఁ గ్లేశము గలుగకుండ నా చూపిన ౭౦౦ ధాతువులలో నేనికి నుమాగ

మము రాదో, యేనికి వికల్పమో వాని నేఱ చూపి మిగిలిన వానికి నిత్యమని చెప్పితిని. స్త్రీత్వవివక్షయందు రాజాదిశబ్దములకు 'రాజ్ఞి' ఇత్యాదిరూపము లగును. ఇట్టిచో వ్యక్తిభేదము గానవచ్చుచున్నది. కానీ తట, తటీ, భుజ, భుజా, ప్రభృతులందు వ్యక్తిభేదము గానరాదు. కావున నిట్టిచో ఈ (జీప్) ఆ (టాప్) ప్రత్యయములు వికల్పమని చెప్పబడినది.

ఈ గ్రంథమునం దంతటను లక్ష్యములఁ జూపునప్పుడు ఆ, ఈ, ఊ, కారాంత స్త్రీలింగ శబ్దములను, 'ఋ'కారాంతాదులగు మఱికొన్ని శబ్దములను దత్సమములను జేయక సంస్కృతరూపములనే స్పష్టప్రతీతికై యుదాహరించితిని.

ఇందు సిద్ధాంతకౌముదియందు లేని మూఁడుప్రకరణము లధికముగాఁ గలవు. మొదటిది యుపసర్గప్రకరణము. ఏయే యుపసర్గ కేయే యర్థములు గలవో యవి యిందు విస్పష్టముగాఁ జూపఁబడెను. రెండవది రూపభేదప్రకరణము. దీని యందుఁ బూర్వప్రకరణములం దిచ్చిన రూపభేదములతో పాటు శబ్దభేదప్రకాశము, శబ్దరూపరహస్యాదర్శమను గ్రంథములనుండి కొన్నిరూపభేదముల నుదాహరించితిని. ఈ శబ్దరూప రహస్యాదర్శ మను గ్రంథము ద్విరూపకోశ, సరస్వతీవిలాస, విశేషామృత, విశ్వ, విశ్వప్రకాశ, నామలింగానుశాసన, అమరశేష, నానార్థరత్నమాలా, గ్రంథములయొక్క సంగ్రహము. ఈ ప్రకరణము కవుల కెక్కువ ప్రయోజనకారి. మూఁడవది లౌకికన్యాయ ప్రకరణము. లోకోక్తులను గూర్చి వ్రాయఁబడిన "భువనేశ లౌకికన్యాయ సాహస్రి"యను గ్రంథము సంస్కృతమునఁ గలదు. దానినుండి రమారమి యిన్నూఱుమాత్రము గ్రహించి మిగిలిన వన్నియుఁ గ్రొత్తగాఁ గావ్యసారస్వతమునుండి యుద్ధరించితిని. ఆ గ్రంథమునందు కన్నఁ బెక్కు నూతనములైన లోకోక్తు లిందుఁ గలవు. ఈమూఁడుప్రకరణములను జేర్చుటవలన గ్రంథమునకుఁ బూర్ణత కలుగునని యుద్దేశించితిని. విశేషించి లక్ష్యముల నిచ్చుటచేతను, ఈ ప్రకరణములను జేర్చుటచేతను గ్రంథము పెరిగినది.

ఈ గ్రంథమున నుదాహరణప్రత్యుదాహరణములకై చూపఁబడిన ప్రయోగముల కాకరగ్రంథములయొక్క ప్రకరణాదులు కొన్నింటికిఁ జూపఁబడలేదు. ఏలనఁ బూర్వగ్రంథములం దవి యట్లేయున్నవి.

ఈ గ్రంథమున వ్రాసిన విషయ మెల్లయుఁ బూర్వగ్రంథసముద్ధృతమే కాని స్వకపోలకల్పితము గాదు. అపాణినీయములయిన కాలీనాది పెక్కు శబ్దములను 'కాళే' ప్రభృతులు పృషోదరాది పాఠమునఁ జేర్చి సాధుత్వ మంగీకరించుటచే నేనును శిష్టవ్యవహారమున నున్న రాష్ట్రియాది పెక్కు పదములను బృషోదరాదిపాఠమునఁ జేర్చి సాధుత్వ మంగీకరించితిని.

ఈ గ్రంథమును వ్రాయునప్పుడు నాకుఁ గలిగిన సందిగ్ధాంశములను "కళాప్రపూర్ణ," "మహామహోపాధ్యాయ," తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రిగారికిని, "వ్యాకరణాచార్య" జయంతి సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారికిని, "వ్యాకరణాచార్య" కంభంపాటి రామమూర్తిశాస్త్రిగారికిని, "వ్యాకరణశిరోమణి" ఖండవల్లి నరసింహశాస్త్రిగారికిఁ దెలిపి సిద్ధాంతములను దెలిసికొని యిందుఁ జేర్చితిని. నేను వ్రాయుటయే తడవుగా వారు నాయందుఁ బుత్రవాత్సల్యముతో నా సంశయములను దీర్చుచు జాబులు వ్రాసి నాకమూల్యసాహాయ్య మొనర్చిరి. వారి ఋణము దీర్పఁ దగినది కాదు. వారికి నా కృతజ్ఞతాపూర్వకవందనములు.

ఇప్పటికిని నా గ్రంథమునందుఁ బెక్కు దోసఁగు లుండవచ్చును. నేను గించిజ్జ్ఞుఁడను.

శ్లో॥ "దృష్టం కిమపి లోకేఽస్మిన్ న నిర్దోషం న నిర్గుణం
ఆవృణుధ్వ మతో దోషాన్ వివృణుధ్వం గుణాన్ బుధాః"

అనిన దా యభియుక్తి. సుహృద్భావముతోఁ దెలిపినచోఁ దప్పక సంస్కరించుకొందును.

పండితులు దీని నాదరించినను, ఆదరింపక యింతకన్న శ్రేష్ఠతర గ్రంథమును రచించి భాషోపకారము గావించినను, ఉభయథా నా ప్రయత్నము సఫలమే యగునని తలఁచుచున్నాను.

గ్రాంథికభాషావశ్యకత తగ్గిన యీ కాలమున నిట్టి గ్రంథ మవసరమా యనియు నొకశంక గలుగును. అవసరమే యని నాకుఁ దోఁచుచున్నది. గ్రాంథికభాష యెన్నటికిని నశింపదు. నశింపవలెనని ప్రాజ్ఞులెవ్వరును గోరుకొనరు. దానిని నేర్చుకొనువా రుండక పోరు. కవులు పెక్కండ్రు గ్రాంథికభాషయందే వ్రాయుచున్నారు.

నే నీ గ్రంథముయొక్క మొదటి భాగమును ౧౯౩౮ సం॥లోఁ బ్రకటించితిని. ఆంధ్ర మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయాధికారులు విద్వత్ప

రీక్షకు దానినిఁ బాఠ్యముగా నిర్ణయించి నా కృషిని సఫల మొనర్చిరి. వారికి నా కృతజ్ఞతను దెలుపు చున్నాను. ఇప్పు డా భాగ మామూలాగ్రముగా సంస్కరించి క్రొత్తవిశేషలను మఱికొన్ని భాగములను జేర్చి యొకేసంపుటముగాఁ బ్రకటించితిని.

నా యీ గ్రంథముద్రణమును "శ్రీమంతు మహారాజరాజశ్రీ గద్వాల సంస్థాన మహారాణీ ఆదిలక్ష్మీ దేవమ్మ అమ్మయ్యగారు" వహించి యనూచానమైన వారి సంస్థానమునకుఁ గల ప్రాచ్యవిద్యాభిమానమును వెల్లడించిరి. మరియు నేతద్గ్రంథమును గీర్తిశేషులయిన తమ భర్తృపాదులు శ్రీ సీతారామ భూపాలువారి కంకితము సేయించి తమ గాఢపతిభక్తిని, యుత్తమసాధ్వీత్వమును వేనోళ్ళఁ జాటిరి. వారి దైవమగు శ్రీ చెన్న కేశవస్వామి యవ్విధమున నే వారికి సద్గ్రంథ ప్రచురణాభిమానముఁ గలిగించుఁగాతే మని యభిలషించు చున్నాను.

శ్రీ గద్వాల మహారాణీగారికి నా యీ గ్రంథమునుగూర్చి మనవిచేసి యమూల్యవాక్సాహాయ్య మొనర్చిన పరోపకారపారీణులును బండితాభిమానులును నగు శ్రీరాజాబహద్దరు కొత్వాలు వెంకట రామారెడ్డి, ఓ. బి. ఇ. గారికి నా కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములర్పించు చున్నాను.

మరియు నా గ్రంథప్రాశస్త్యమునకై పలువిధములఁ బాటు పడిన నాకుఁ దత్త్వోపదేశ గురువులును బరమతపోగరిష్ఠులు నగు బ్రహ్మశ్రీ మేడవరపు సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రులవారికి నెంతేనియు ఋణపడి యున్నాను.

మరియుఁ బవలనక రేయనక తమ పనిని మానుకొని నాకై వచ్చి యీ గ్రంథముద్రణమునకై సాయపడిన శ్రీ ఇల్లిందల సీతారామారావు, యం. యస్‌సి. శ్రీ రావాడ సత్యనారాయణ, బి. యస్. (లండన్) శ్రీ సురవరము ప్రతాపరెడ్డి, బి. ఏ., బి. యల్. గారలకు నా ధన్యవాదములు.

భాషాసేవకుడు,

శిరోమణి, సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

ఈ గ్రంథరచనకు నాకుఁ దోడ్పడిన గ్రంథములు.

౧. సిద్ధాంతకౌముది (బాలమనోరమా తత్త్వబోధినీ సహితము)
౨. ప్రౌఢమనోరమ
౩. పరిభాషేందుశేఖరము
౪. శబ్దేందుశేఖరము
౫. మహాభాష్యము
౬. **మాధవీయ ధాతువృత్తి**
౭. గణరత్నమహోదధి
౮. కాశికావృత్తి
౯. ధాతురూప ప్రకాశిక
౧౦. వామనుని కావ్యాలంకార సూత్రవృత్తి
౧౧. Apte's Sanskrit Dictionary.
౧౨. Higher Grammar (Kale)
౧౩. Bhandarkar II Parts
౧౪. **Trivedi's Sanskrit Teacher II Parts**
౧౫. కాశిక నామసాహసి
౧౬. వాచస్పత్యము
౧౭. శబ్దభేద ప్రకాశము
౧౮. శబ్దభేద రహస్యాదర్శము
౧౯. సంస్కృత కావ్యనాటకములు
౨౦. ఆంధ్రకావ్యములు

ఈ గ్రంథకర్తల కెంతయుఁ గృతజ్ఞుఁడను.

ప్రకరణసూచిక

కృతిపతి ప్రశంస

సీ. పాలించె నే రాజు తన బాహుయుగ్మంబు
గవని వాఁకిటికి నర్గళలు గాఁగఁ
దనరించె నే ఱేఁడు తన వాఁడియడిదంబు
రాజ్యేందిరకు సంగరక్ష గాఁగ
నొనరించె నే దిట్ట తన భుజాదండంబు
వసుమతీదేవి కుపాశ్రయముగఁ
గావించె నే పతి తన వజ్రకాయంబు
వీర్యలక్ష్మికి బెన్నిధి గాఁగ
గీ. శ్రీక్షత్రియుల సహాయించి భవ్య చెన్న
కేశవస్వామికిం దానె శ్రీగని నెలఁ
బుణ్యమూర్తి సీతారామ భూమివిభుఁ
డప్రమేయగుణుండు మా రామదాసు.

కం. ఆ పతి "నా విష్ణుః పృథి
వీపతి" యను సూక్తి నిజ మను సత్యముగా
బ్రాపించి యాదిలక్ష్మీ
శ్రీపాదకృతిని నెల్ల జేజే ల్వొగడన్.

సీ. చాలవు నీకు హస్తములు నాల్గున్న ని
క్కంబుగా నొక వేయి కావలయును;
చాలదు నీ భూమి స్వర్ణంబు పండిన
కౌబేరనిధు లన్నిఁ గావలయును
చాలదు నీ కింత సామ్రాజ్య మున్న లో
కంబులు పదునాల్గుఁ గావలయును!
చాలదు రోహణాచలము నీ గృహమైనఁ
గల్పవృక్షాదులుఁ గావలయును;

గీ. దానము లొసంగువేళల ధాత నీకుఁ
గొఱంత గల్పించి కవులకుఁ గూడరాని
నష్ట మొనరించె, నంచు ననారతంబుఁ
బొగడుచుందురు సీతారామభూపు కవులు.

చ. మనిచెను గన్న బిడ్డల సమానముగాఁ బ్రజలన్ నిరంతరం
బును విని వారి కష్టసుఖముల్; నడిపించెను రాజ్యమందు శో
భనముగ నాల్గు పాదములు వర్తిల ధర్మము; రామరాజ్య సు
యన "గదవాల రాజ్యము" మహామతి యా పతి సేసె నేల్బడిన్

కం. మన సమ్మృతము, మా టమృతము
పని యమృతము; వేయునేల పార్థివచంద్రున్
మనమునఁ దలఁపఁగఁ జతురా
ననుఁ డమృతముతోడ సర్జనం బొనరించెన్.

ఉ. ఆతని సద్గుణప్రకర, మాతని దైనపవిత్రశీలమున్
ఆతని వంశగౌరవము; నాతని కీర్తి నొకండుఁ దప్ప శ్రా
హా! వివరించి వ్రాయుటకుఁ బట్టను శాన్త్ర మొకండు; నాడఁగ
గావలె వేలకొద్దిగ జగంబులు తృప్తి వహింప నిచ్చలున్.

శా. సాయంప్రాతలఁ దత్సభాంగణమునన్ సత్యంబుగా నిల్చి భా
షాయోషామణి వీణ మీటుచును లాస్యంబాడుచున్ నేటికిన్
ఆయుశ్శ్రీలఁ దదన్వయంబు భువిస్థి నాచంద్రతారంబుగా
భూయిష్ఠం బగు కీర్తి వర్ధిలఁగ నల్పుం బెక్కు లాశీస్సులన్.

కం. ఆ యవనీవరమౌళికి
నా యీ గ్రంథంబు భక్తి నంకితమునుగాఁ
జేయుదు నాతని కీరితి
యీ యాంధ్రిం బవనిఁ జెలఁగునందాఁకఁ దగన్.

జననము
[illegible]

నిర్యాణము
[illegible]

కీర్తిశేషులు శ్రీమంతు మహారాజా శ్రీ సీతారామభూపాల్ బహద్దర్‌వారు

(గద్వాలసంస్థాన ప్రభువులు.)

తత్సమచంద్రిక

౧ సంధిప్రకరణము

౧ అచ్సంధి

౧. సంస్కృతభాష (యందలి) యచ్చులు అ, ఆ, ఇ, ఈ, ఉ, ఊ, ఋ, ౠ, ఌ, ఏ, ఐ, ఓ, ఔ, ౡ.

(క) ఈ యచ్చులమీఁద ననుస్వారవిసర్గలు వచ్చును.
అం, అః.

(ఖ) ఎ, ఒ, వర్ణములు శుద్ధాంధ్రభాషయందలివి. ఌ వర్ణమునకు దీర్ఘములేదు.

౧ సవర్ణదీర్ఘ సంధి

౨. సంహిత యున్నప్పుడు అ, ఇ, ఉ, ఋ, కారములకు క్రమముగా అ, ఇ, ఉ, ఋ, వర్ణములు పరమగునేని దీర్ఘ మేకాదేశముగా వచ్చును.

(క) ఉచ్చారణమున వర్ణములకు "కార" ప్రత్యయము వచ్చును.
అకారము, ఇకారము, ఇ.

కొన్ని యెడల అవర్ణము, ఇవర్ణము, అనియు వ్యవహారము గలదు.

(ఖ) 'ర' వర్ణమునకు 'ఇఫ' ప్రత్యయము వచ్చును.
ర + ఇఫ = రేఫము.

రకార మనరాదు, కానీ రామాయణమున "రకారాదీని నామాని" అని ప్రయుక్తమై యున్నది.

(గ) ఈ ప్రకరణమున హ్రస్వాచ్చులకుఁ జెప్పిన కార్యము దీర్ఘాచ్చులకును వచ్చును.

(ఝ) ఏకాదేశ మనగాఁ బూర్వాపరస్థానము లందలి రెండు వర్ణములును బోయి యొకవర్ణము వచ్చుట.

(ఞ) సంహిత యనఁగా ఉచ్చారణమున వర్ణములు అవ్యవధానముగా నుండుట. ఇట్లు వర్ణము లవ్యవహితముగా నుండవలె ననుట నియమము ఏకపదము నందును, ధాతూపసర్గలయందును, సమాసము నందును, నిత్యముగా నుండును. వాక్యమున వక్తృవివక్షను బట్టి యుండును. దీని యాకర మిట్లున్నది.

> "సంహితైకపదే నిత్యా, నిత్యా ధాతూపసర్గయోః
> నిత్యా సమాసే, వాక్యేతు, సా వివక్షా మపేక్షతే"

ఏకపదమున సంహిత:—రా, ము, ఁడు, అని వర్ణముల నొకొక్కటియు వ్యవధానముతోఁ బలుకరాదు, 'రాముఁడు' అని యవ్యవధానముగానే యుచ్చరింపవలయును.

ధాతూపసర్గల సంహిత:—'వ్యవహరించు' అన్నపుడు వి, అవ, అనునవి యుపసర్గలు. ధాతువునుండి వానినిఁ బృథక్కరించి వి, అవ, హరించు అని సవ్యవధానముగాఁ బలుకరాదు. అవ్యవధానముగానే యుచ్చరింపవలయును.

సమాసమున సంహిత:—'కవి + ఈశ్వరుఁడు' అన్న సమాసమును 'కవి, ఈశ్వరుఁడు' అని సవ్యవధానముగాఁ బలుకరాదు. అవ్యవధానముగా 'కవీశ్వరుఁడు' అనియే యుచ్చరింపవలయును.

ఈ మూఁడు స్థలములందును సంహిత నిత్యము.

వాక్యమున సంహిత:—'తస్య ఇదం గృహమ్' అన్న వాక్యమును వక్తృవివక్షానుసారముగా "తస్యేదం గృహమ్" అనికాని, "తస్య ఇదం గృహమ్" అని కానీ యుచ్చరింపవచ్చును. కావున నిట సంహిత వికల్పము.

౧ అకారసంధి

అ, ఇ, ఉ, వర్ణములకుఁ గ్రమముగా అ, ఇ, ఉ, వర్ణములు పరములగుచో దీర్ఘమేకాదేశ మగును. దీనిని సవర్ణదీర్ఘసంధి యందురు. (సూ. ౨. ౫.)

అ + అ = ఆ: దేవ + అగారము = దేవాగారము
అ + ఆ = ఆ: దేవ + ఆలయము = దేవాలయము
ఆ + అ = ఆ: లతా + [illegible] = లతా[illegible]ము
ఆ + ఆ = ఆ: మహా + [illegible]నము = మహా[illegible]నము

౩. ఈ క్రింది శబ్దములందుమాత్రము 'అ'కారమునకు 'అ'కారము పరమగునేని 'అ'కారమే యేకాదేశముగా వచ్చును. దీనికి శకంధ్వాది గణ మని పేరు. ఇది యాకృతిగణము. (పోలికచే నూహింపఁదగిన పదసముదాయము. సవర్ణదీర్ఘము రాని పదముల నీగణమునఁ జేర్పవలెనని భావము.)

శక + అంధువు = శకంధువు — సీమ + అంతము = సీమంతము (కేశవేషము)
కర్క + " = కర్కంధువు — సార + అంగము = సారంగము (లేడి లేక తుమ్మెద)
కుల + అటా = కులటా — మార్త + అండము = మార్తండము

(క) 'ఎల్లు' లేక హద్దు అను నర్థమున సీమాంతము (ఇ చే దీర్ఘము.)
(ఖ) 'బలిష్ఠమగు' అను నర్థమున సారాంగము (")
(గ) 'మార్తాండుఁడు' అనియు లోకవ్యవహారము గలదు.

౨ ఇకార సంధి

ఇ + ఇ = ఈ: [illegible] + [illegible] = [illegible]
ఇ + ఈ = ఈ: [illegible] + [illegible]శ్వరుఁడు = [illegible]శ్వరుఁడు
ఈ + ఇ = ఈ: మహీ + ఇంద్రుఁడు = మహీంద్రుఁడు
ఈ + ఈ = ఈ: గౌరీ + ఈశుఁడు = గౌరీశుఁడు

౩ ఉకార సంధి

ఉ + ఉ = ఊ: భాను + ఉదయము = భానూదయము
ఉ + ఊ = ఊ: ధేను + ఊధస్థము = ధేనూధస్థము
ఊ + ఉ = ఊ: వధూ + ఉక్తము = వధూక్తము
ఊ + ఊ = ఊ: వధూ + ఊరీకారము = వధూరీకారము

౪ ఋకార సంధి

౪. 'ఋ'కారాంతశబ్దములకు 'ఋ'కారము పరమగునేని ఏకాదేశముగా దీర్ఘమును, ప్రకృతిభావమును అనఁగా సంధ్యభావమును, ఏకాదేశముగా 'ఋ'కారమును వచ్చును.

ఋ + ఋ = ౠ; ఋ; ఋ; ఋ;

పితృ + ఋణము = పితౄణము (సవర్ణదీర్ఘము)

,, ,, = పితృఋణము (ప్రకృతి భావము)

,, ,, = పితృణము (ఋకారైకాదేశము)

సవర్ణ దీర్ఘసంధి సమాప్తము.

౨ గుణసంధి

౫. 'అ' కారమునకు ఇ, ఉ, ఋ, వర్ణములు పరమగునేని క్రమముగా ఏ, ఓ, అర్, వర్ణము లేకాదేశము లగును.

(ఏ, ఓ, అర్, వర్ణములకు గుణమని సంజ్ఞ. కావున నీ సంధికి గుణసంధి యని పేరు)

(క) అ + ఇ = ఏ; దేవ + ఇంద్రుడు = దేవేంద్రుడు

అ + ఈ = ఏ; దేవ + ఈశుడు = దేవేశుడు

ఆ + ఇ = ఏ; మహా + ఇంద్రుడు = మహేంద్రుడు

ఆ + ఈ = ఏ; మహా + ఈశ్వరుడు = మహేశ్వరుడు

లాంగల + ఈషా. ఇటఁ బూర్వపదాంతస్థ మగు 'అ' కారమునకు లోపము వచ్చును. లాంగల్ + ఈషా = లాంగలీషా.

(ఖ) అ + ఉ = ఓ; చంద్ర + ఉదయము = చంద్రోదయము

అ + ఊ = ఓ; దేవ + ఊర్జితము = దేవోర్జితము

ఆ + ఉ = ఓ; మహా + ఉదయము = మహోదయము

ఆ + ఊ = ఓ; రమా + ఊరీకారము = రమోరీకారము

(గ) 'అ' కారమునకు 'ఋ' కారము పరమగునేని వచ్చు 'అర్' ఆదేశమునకు లక్ష్యము ౧౧ వ సూత్రమునఁ జూడఁదగును.

గుణసంధి సమాప్తము.

౩ వృద్ధిసంధి

౬. 'అ' కారమునకు ఏ, ఐ, వర్ణములును, ఓ, ఔ, వర్ణములును పరమగునేని ఐ, ఔ, వర్ణములు క్రమముగా నేకాదేశముగా వచ్చును.

(ఆ, ఐ, ఔ, ఆర్, వర్ణములకు వృద్ధియని సంజ్ఞ. ఇది వృద్ధిసంధి.)

(క) అ + ఏ = ఐ; కృష్ణ + ఏకత్వము, కృష్ణైకత్వము

అ + ఏ = ఐ; ప్రజా + ఏకీభావము = ప్రజైకీభావము
అ + ఐ = ఐ; సర్వ + ఐశ్వర్యము = సర్వైశ్వర్యము
అ + ఐ = ఐ; మహా + ఐశ్వర్యము = మహైశ్వర్యము

మమ + ఏకము = మమైకము కావలయును కాని మమేకము అని వ్యవహారము; ఇది యసాధువు.

ఘ) అ + ఓ = ఔ; దేవ + ఓకస్సు = దేవౌకస్సు
అ + ఓ = ఔ; మహా + ఓఘము = మహౌఘము
అ + ఔ = ఔ; కృష్ణ + ఔత్సుక్యము = కృష్ణౌత్సుక్యము
అ + ఔ = ఔ; మహా + ఔత్కంఠ్యము = మహౌత్కంఠ్యము

. 'అ'కారమునకు ఓతువు, ఓష్ఠము, అను శబ్దములు పరమగునేని 'ఔ' కారము వికల్పముగా నేకాదేశముగా వచ్చును. పక్షమున 'ఓ'కారమే ఏకాదేశ మగును.

బింబ + ఓష్ఠము = బింబౌష్ఠము, బింబోష్ఠము
రమా + ఓష్ఠము = రమౌష్ఠము, రమోష్ఠము
స్థూల + ఓతువు = స్థూలౌతువు, స్థూలోతువు
మహా + ఓతువు = మహౌతువు, మహోతువు

. 'అ'కారమునకు 'ఓం' యొక్క 'ఓ' కారము పరమగునేని 'ఓ' కారమే ఏకాదేశ మగును. వృద్ధిరాదు.

శివాయ + ఓం నమః = శివాయోం నమః

'ప్ర' అను నుపసర్గకుఁ బరమైన ఊహ, ఊఢ, ఊఢి, శబ్దముల అచ్చునకును, 'స్వ'శబ్దమునకుఁ బరమైన ఈర, ఈరిణ, ఈరిణీ, శబ్దముల అచ్చునకును, 'అక్ష' శబ్దమునకుఁ బరమైన 'ఊహినీ' శబ్దముయొక్క అచ్చునకును వృద్ధి ఏకాదేశమగును.

'ఈ'కి ఐకారమును, 'ఊ'కు 'ఔ'కారమును వృద్ధివర్ణములు.

+ ఊహ = ప్రౌహము
+ ఊఢుండు = ప్రౌఢుండు
+ ఊఢి = ప్రౌఢి

స్వ + ఈర = స్వైరము
స్వ + ఈరిణ = స్వైరిణ
స్వ + ఈరిణీ = స్వైరిణీ

అక్ష + ఊహినీ = అక్షౌహిణీ (వా. సూ. ౬౭)

వృద్ధిసంధి సమాప్తము.

౪ యణాదేశసంధి

౧౦. ఇ, ఉ, ఋ, ఌ, వర్ణములకు అచ్చులు పరమైనయెడల య, వ, ర, ల, వర్ణములు క్రమముగా వచ్చును. దీనిని సంస్కృత వ్యాకరణజ్ఞులు యణాదేశసంధి యందురు.

ఇ + అ = య; అతి + అధికము = అత్యధికము
ఉ + అ = వ; తరు + అగ్రము = తర్వగ్రము
ఋ + ఆ = ర; పితృ + ఆజ్ఞ = పిత్రాజ్ఞ
ఌ + ఆ = లా; ఌ + ఆకారము = లాకారము

(క) త్రి + అంబక = 'త్ర్యంబకుఁడు' అని యీ సూత్రానుసారముగా గావలసియున్నను "త్రియంబకం సంయమినం దదర్శ" అని కాళిదాస మహాకవి ప్రయోగించెను. ఇది వైదికపదము. వైదికపదములును గొన్ని లౌకికభాషలో వ్యవహరింపఁబడుచున్నవి.

(ఖ) ఇ, ఉ, ఋ, ఌ, వర్ణములకు ముగిసిన అజాదిపదములను [illegible] చూచుకొనవలెను. ఌ వర్ణాంతము లగు పదములు లేవు. సంస్కృత ధాతువులలో శక్లృ, గమ్లృ, సృప్లృ మొదలగు ధాతువులు మాత్రము గలవు.

యణాదేశ సంధి సమాప్తము.

౫ ఋకారాదిపదసంధి

౧౧. అకారాద్యచ్చులకు 'ఋ'కారము పరమగునేని సంధి వికల్పము.

అ + ఋ = అర్; బ్రహ్మ + ఋషి = బ్రహ్మర్షి; బ్రహ్మఋషి.
ఆ + ఋ = అర్; మహా + ఋణము = మహర్ణము; మహాఋణము.
ఇ + ఋ = య్ృ; గిరి + ఋషి: గిర్యృషి; గిరిఋషి.
ఈ + ఋ = య్ృ; దేవీ + ఋణము = దేవ్యృణము; దేవీఋణము.
ఉ + ఋ = వ్ృ; ధేను + ఋషభము = ధేన్వృషభము; ధేనుఋషభము.
ఊ + ఋ = వ్ృ; వధూ + ఋణము = వధ్వృణము; వధూఋణము.

౧౨. ప్ర, ఋణ, దశ, శబ్దములకు 'ఋణ' శబ్దము పరమగునేని వృద్ధి వచ్చును. 'ఋ'కారమునకు వృద్ధి 'ఆర్' వర్ణము.

ప్ర + ఋణము = ప్రార్ణము.
ఋణ + ఋణము = ఋణార్ణము.
దశ + ఋణము = దశార్ణము.

ఋకారాంత పదసంధి సమాప్తము.

౬. ఓకారాది పదసంధి

౧౩. ‘గో’ శబ్దమునకు ‘అ’కారాదిపదము పరమగునేని ‘గవ’ ఆదేశము బహుళముగా వచ్చును.

(క) బహుళ మనఁగా విధింపఁబడిన కార్యము కొన్నిచోట్ల నిత్యముగా వచ్చుట, కొన్నిచోట్ల వికల్పముగా వచ్చుట, కొన్నిచోట్ల రాకుండుట, కొన్నిచోట్లఁ జెప్పఁబడిన కార్యమేకాక మరొక కార్యమును మరికొన్ని కార్యములును వచ్చుట. ఇందుఁజెప్పఁబడిన నాల్గు పక్షములును లక్ష్యము ననుసరించి యుండును. మన యిష్టానుసారముగాఁ గూర్పరాదు. దీని కాకర మిట్లున్నది.

(ఖ) క్వచిత్ప్రవృత్తిః క్వచిదప్రవృత్తిః, క్వచిద్విభాషా క్వచిదన్యదేవ
విధేర్విధానం బహుధా సమీక్ష్య, చాతుర్విధ్యం బాహుళకం వదంతి.

(గ) సూత్రమున బహుళగ్రహణముచే నొకమారు ‘ప్రకృతిభావమును’ ఒకమారు పరమైన ‘అ’కారమునకు లోపమును, లోపసూచకముగా నడిమిని అవగ్రహము ‘ఽ’ను వచ్చును.

గో + అశ్వములు = గవ + అశ్వములు = గవాశ్వములు (‘గవ’ ఆదేశము)
గో అశ్వములు (ప్రకృతిభావము) గోఽశ్వములు. (అకారలోపము).

౧౪. ‘గో’ శబ్దమునకు ‘అ’కారాద్యచ్చులు పరమగునేని గవ, గవ్, గ, ఆదేశములు వచ్చును. ‘గ’ ఆదేశమున సంధిరాదు.

గో + ఆలయము = గవాలయము. (గవ, గవ్, ఆదేశముల రూపము;) గ ఆలయము.
గో + ఇంద్రుడు = గవేంద్రుడు (గవ + ఇంద్రుడు. గుణము) గవింద్రుడు; గ ఇంద్రుడు;
గో + ఈశుడు = గవేశుడు; గవీశుడు; గ ఈశుడు
గో + ఉత్కారము = గవోత్కారము; గవుత్కారము; గ ఉత్కారము
గో + ఊధస్యము = గవోధస్యము; గవూధస్యము; గ ఊధస్యము
గో + ఋషభములు = గవర్షభములు; గవృషభములు; గ ఋషభములు
గో + ఏధితము = గవైధితము; గవేధితము; గ ఏధితము

గో + ఐశ్వర్యము = గవైశ్వర్యము; గఐశ్వర్యము.
గో + ఓఘము = గవౌఘము; గవోఘము; గఓఘము
గో + ఔషధము = గవౌషధము; గఔషధము

౧౫. 'గో' శబ్దమునకు అక్షి, ఇంద్ర, శబ్దములు పరమగునేని 'గవ
ఆదేశము మాత్రమగును.

గో + అక్షి = గవాక్షము (పా. సూ. ౬౧౯)
గో + ఇంద్రుడు = గవేంద్రుడు

ఓకారాంత పదసంధి సమాప్తము.

౭. ఐ, ఔకారాంత పదసంధి

౧౬. ఐ, ఔ, కారాంత శబ్దముల ఐ, ఔ, కారములకు అచ్చులు ప
మైన యెడల క్రమముగా అయ్, అవ్, ఆదేశములు వచ్చును.

రై + ఆశ = రాయాశ   గ్లౌ + ఉదయము = గ్లావుదయము
నౌ + అభిలాష = నావభిలాష

ఐ, ఔకారాంతపదసంధి సమాప్తము.

అచ్సంధి సంపూర్ణము.

---

౨. హల్సంధి

(క) క, ఖ, గ, ఘ, ఙ, చ, ఛ, జ, ఝ, ఞ, ట, ఠ, డ, ఢ, ణ
త, థ, ద, ధ, న, ప, ఫ, బ, భ, మ, య, ర, ల, వ, శ, ష
స, హ, ఇవి హల్లు లని వ్యవహరింపఁబడును.

(ఖ) 'క' కారాదులందలి 'అ'కార ముచ్చారణార్థము.

(గ) సంస్కృతభాషయందు 'ళ' వర్ణములేదు. కాని కొన్ని వర్ణ
లందు 'ళ'కార ముచ్చరింపఁబడుచున్నది.

కళ, వేళ, దళము. వా.

(ఘ) వర్ణోత్పత్తి స్థానములు.

అ,ఆ,క,ఖ,గ,ఘ,ఙ,హ, :, లు కంఠ్యములు (కంఠమునఁబుట్టిన
ఇ,ఈ,చ,ఛ,జ,ఝ,ఞ,శ,లు తాలవ్యములు (తాలువులఁ ,,

ఋ, ౠ, ట, ఠ, డ, ఢ, ణ, ర, ష, లు	మూర్ధన్యములు	(మూర్ధమునఁ బుట్టినవి)
ఌ, త, థ, ద, ధ, న, ల, స, లు	దంత్యములు	(దంతముల ,,)
ఉ, ఊ, ప, ఫ, బ, భ, మ, లు	ఓష్ఠ్యములు	(ఓష్ఠముల ,,)
ఏ, ఐ, లు	కంఠతాలవ్యములు	(కంఠతాలువుల ,,)
ఓ, ఔ, లు	కంఠోష్ఠ్యములు	(కంఠోష్ఠముల ,,)
వ	దంతోష్ఠ్యము	(దంతోష్ఠముల ,,)

ఙ, ఞ, ణ, న, మ, లు అనునాసికములు (నాసికఁబుట్టినవి) మరియు నీవర్ణములే యే వర్గమునఁ జేరినవో యా యుచ్చారణమును గలిగి యుండును.

క, ఖ, గ, ఘ, ఙ	కవర్గము.	వీనికి స్పర్శము లనియుఁ బేరు. ?
చ, ఛ, జ, ఝ, ఞ	చవర్గము.	
ట, ఠ, డ, ఢ, ణ	టవర్గము.	
త, థ, ద, ధ, న	తవర్గము.	
ప, ఫ, బ, భ, మ	పవర్గము.	
య, ర, ల, వ, లు	అంతస్థములు.	
శ, ష, స, హ, లు	ఊష్మములు.	

(చ) అకారాది ఔకారాంతము లగు వర్ణములకు అచ్చులు, స్వరములు అనియు, కకారాది హకారాంతము లగు వర్ణములకు హల్లులు, వ్యంజనములు ననియు వ్యవహారము.

౧౭. క, చ, ట, త, ప, లకు అచ్చులును (క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ, శ, ష, స, వర్ణములకన్న భిన్నములైన) హల్లులును బరమైనయెడల గ, జ, డ, ద, బ, లు క్రమముగా వచ్చును.

వాక్ + ఈశుఁడు = వాగీశుఁడు	దిక్ + దంతి = దిగ్దంతి
అచ్ + అంతము = అజంతము	అచ్ + లోపము = అజ్లోపము
రాట్ + అములు = రాడాములు	రాట్ + గణము = రాడ్గణము
మరుత్ + ఈశుఁడు = మరుదీశుఁడు	తత్ + దినము = తద్దినము
కకుప్ + అధిపతి = కకుబధిపతి	అప్ + రాశి = అబ్రాశి

౧౮. 'ద' వర్ణమునకు జ, ఝ వర్ణములు పరమగునేని 'జ'కారము వచ్చును.

తత్ + జాతి; తద్ + జాతి = తజ్ + జాతి = తజ్జాతి.

౧౯. 'ద' వర్ణమునకు డ, ఢ వర్ణములు పరమగునేని 'డ'కారము వచ్చును.

తత్ + డమరువు; తద్ + డమరువు = తడ్ + డమరువు = తడ్డమరువు.
తత్ + ఢాలము; తద్ + ఢాలము = తడ్ + ఢాలము = తడ్ఢాలము.

౨౦. 'ద' వర్ణమునకు లకారము పరమగునేని 'ల'కారము వచ్చును.

సత్ + లలితము; సద్ + లలితము = సల్ + లలితము = సల్లలితము.

(క) ౧౮, ౧౯, ౨౦ సూత్రలక్ష్యములందు ప్రథమమున ౧౭ వ సూత్రముచే 'త'కారము 'ద'కారమగును.

౨౧. గ, జ, డ, ద, బ, వర్ణములకు పరమైన 'హ'కారమునకు ఘ, ఝ, ఢ, ధ, భ, వర్ణములు క్రమముగా వికల్పముగా వచ్చును.

వాగ్ + హరి = వాగ్ఘరి; వాగ్హరి   రాడ్ + హంత = రాడ్ఢంత; రాడ్హంత
అజ్ + హల్లులు = అజ్ఝల్లులు; అజ్హల్లులు   తద్ + హితము = తద్ధితము; తద్హితము
కకుబ్ + హర్తి = కకుబ్భర్తి; కకుబ్హర్తి

(క) ఇట ౧౭ వ సూత్రముచే క, చ, ట, త, ప, లకు గ, జ, డ, ద, బ, లు వచ్చెను.

౨౨. గ, జ, డ, ద, బ, లకు న, మ, వర్ణములు పరమగునేని ఙ, ఞ, ణ, న, మ, లు క్రమముగా వికల్పముగా వచ్చును.

వాగ్ + నైపుణ్యము = వాఙ్నైపుణ్యము; వాగ్నైపుణ్యము
వాగ్ + మాధుర్యము = వాఙ్మాధుర్యము; వాగ్మాధుర్యము
అజ్ + నవకము = అఞ్నవకము; అజ్నవకము
అజ్ + మననము = అఞ్మననము; అజ్మననము
రాడ్ + నిలయము = రాణ్నిలయము; రాడ్నిలయము
జగద్ + నాథుఁడు = జగన్నాథుఁడు; జగద్నాథుఁడు
జగద్ + మాత = జగన్మాత; జగద్మాత
అబ్ + నాథుఁడు = అమ్నాథుఁడు; అబ్నాథుఁడు
కకుబ్ + మహిళ = కకుమ్మహిళ; కకుబ్మహిళ

(క) ౧౭ వ సూత్రముచే క, చ, ట, త, ప, లకు గ, జ, డ, ద, బ, లు వచ్చెను.

(ఖ) 'స్వారాణ్ణముచిసూదనః' అని అమరప్రయోగమును 'కకుబంత నిఖిలరాణ్ణికరంబు' అను మనుచరిత్ర ప్రయోగమును దీనిచే జింత్యములు. 'స్వారాణ్నముచిసూదనః; కకుబంతనిఖిలరాణ్నికరంబు' అనియో యుండవలయును. కాని 'ణ్ణ'త్వమే శ్రావ్యము.

౨౩. 'డ' కారమునకు 'నవతి' శబ్దము పరమగునేని నిత్యముగా 'డ' కారమునకును 'న' కారమునకును 'ణ'త్వము వచ్చును.

షడ్ + నవతి = షణ్ + ణవతి = షణ్ణవతి

౨౪. గ, జ, డ, ద, బ, వర్ణములకు మయము, మాత్రము మొదలయిన 'మ'కారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని క్రమముగా నిత్యముగా ఙ, ఞ, ణ, న, మ, వర్ణము లగును.

వాగ్ + మాత్రము = వాఙ్మాత్రము
అజ్ + " = అఞ్మాత్రము
రాడ్ + మాత్రుడు = రాణ్మాత్రుడు
ఈషద్ + మాత్రము = ఈషన్మాత్రము (బా. సూ. ౫,౧)
చిద్ + మయము = చిన్మయము
మృద్ + " = మృణ్మయము (")
అబ్ + మయము = అమ్మయము

౨౫. క, చ, ట, త, ప, లకుఁ బరముగానున్న 'శ' వర్ణమునకు 'ఛ'కారము వికల్పముగా వచ్చును.

వాక్ + శరము = వాక్ఛరము, వాక్శరము
అచ్ + శరము = అచ్ఛరము; అచ్శరము
రాట్ + శాసనము = రాట్ఛాసనము; రాట్శాసనము
తత్ + శాస్త్రము = తచ్ఛాస్త్రము; తచ్శాస్త్రము
అప్ + శీకరము = అప్ఛీకరము; అప్శీకరము.

(క) ఇట తచ్ఛాస్త్రము, తచ్శాస్త్రము అను స్థలములందు 'శ' వర్ణమునకు ఛకారము వచ్చుటయేకాక 'త'కారమునకు 'చ'కారము వచ్చినది. అది యీక్రింది సూత్రముచే వచ్చును.

౨౬. 'త' వర్ణమునకు చ,ఛ,శ, వర్ణములు పరమైనచో 'చ' వర్ణము వచ్చును.

మరుత్ + చలనము = మరుచ్చలనము
చలత్ + ఛదము = చలచ్ఛదము
లసత్ + శాంతి = లసచ్ఛాంతి; లసచ్చాంతి (వైయాకరణులచే ఒప్పబడు)

౨౭. 'త'వర్ణమునకు ట,ఠ,వర్ణములు పరమగుచో 'ట'వర్ణము వచ్చును.

తత్ + టీక = తట్టీక   తత్ + ఠక్కురులు = తట్ఠక్కురులు

౨౮. సకారాంతములయిన (మనస్ మొదలగు) శబ్దములకు చ,ఛ వర్ణములు పరమగునేని సకారమునకు శవర్గము వచ్చును.

మనస్ + చలనము = మనశ్చలనము   దుస్ + చరిత్రము = దుశ్చరిత్రము

౨౯. సకారాంతపదముల సకారమునకు శవర్గము పరమైనచోటుల బర్యాయముగా శవర్ణమును విసర్గమును వచ్చును.

మనస్ + శాంతి = మనశ్శాంతి; మనఃశాంతి   దోస్ + శక్తి = దోశ్శక్తి; దోఃశక్తి

౩౦. సకారాంతపదముల సకారమునకు క,ఖ,ప,ఫ, వర్ణములు పరమగునేని విసర్గము వచ్చును.

మనస్ + కమలము = మనఃకమలము   మనస్ + ఖేదము = మనఃఖేదము
మనస్ + క్షోభము = మనఃక్షోభము   తపస్ + ఫలము = తపఃఫలము
పయస్ + పానము = పయఃపానము

(క) 'మనఃక్షోభము' మొదలగు పదములందు విసర్గానంతరమున 'క్ష' కారము నుచ్చరించునపుడు విసర్గము లేనట్లుచ్చరింపరాదు. విసర్గము స్ఫుటముగా వినఁబడునట్లుచ్చరింపవలయును.

౩౧. అవ్యయముకాని సకారాంతపదముయొక్క సకారమునకు పాశ, కల్ప, క, కామ్య, ప్రత్యయములు పరమగునేని విసర్గము రాదు.

పయస్ + పాశము = పయస్పాశము   యశస్ + కల్పము = యశస్కల్పము
సుయశస్ + క = సుయశస్కుఁడు   యశస్ + కామ్య = యశస్కామ్య

(క) అవ్యయ సకారమునకు విసర్గము వచ్చును.

ప్రాతఃకల్పము

౩౨. అవ్యయముకాని 'అస్' అంతపదముయొక్క సకారమునకు 'కృ' ధాతు కృదంతరూపములును, 'కమ' ధాతు కృదంతరూపములును,

కంస, కుంభ, పాత్ర, కుశ, కర్ణీ, శబ్దములును పరమగునేని విసర్గము రాదు.

అయస్ + కారుడు = అయస్కారుడు — పయస్ + కుంభము = పయస్కుంభము
శ్రేయస్ + కాముడు = శ్రేయస్కాముడు — అయస్ + పాత్రము = అయస్పాత్రము
అయస్ + కంసము = అయస్కంసము — పయస్ + కుశలు = పయస్కుశలు
అయస్ + కర్ణి = అయస్కర్ణి

(క) 'అస్' అంతమగు అవ్యయ సకారమునకు విసర్గము వచ్చును.
స్వస్ + కాముడు = స్వఃకాముడు

33. ఈ క్రింది భాస్, అహస్, మొదలగు శబ్దముల సకారమునకు 'కర' ప్రభృతి శబ్దములు పరమగునేని విసర్గము రాదు. దీనిని కస్కాది గణ మందురు. ఇది యాకృతిగణము.

భాస్కరుడు, అహస్కరుడు, సద్యస్కాలము, అయస్కాంతము, తమస్కాండము, మేదస్పిండము, బృహస్పతి, శునస్కర్ణము మొ.

34. సమాస ప్రథమపదములైన అధస్, శిరస్, శబ్దముల సకారమునకు విసర్గము రాదు.

అధస్పదము, శిరస్పదము

(క) సమాస ప్రథమపదములు గానిచో విసర్గము వచ్చును.

[illegible] శిరఃపదము

35. శిరస్, నమస్, శబ్దములకు 'కృ' ధాతు కృదంతరూపములు పరమగునేని సకారమునకు వికల్పముగా విసర్గము వచ్చును.

శిరస్ + కారము = శిరఃకారము; శిరస్కారము
నమస్ + కారము = నమఃకారము; నమస్కారము

36. 'పురస్' శబ్దమునకు 'కృ' ధాతు కృదంతరూపములు పరమైన విసర్గము రాదు.

పురస్ + కారము = పురస్కారము

37. ఇస్, ఉస్, అంత ఉపసర్గలయు శబ్దములయు సకారమునకు క, ఖ, ప, ఫ, వర్ణములు పరమైనయెడల షకారము వచ్చును.

నిస్ + కారణము = నిష్కారణము
బహిస్ + కారము = బహిష్కారము
దుస్ + కరము = దుష్కరము
ప్రాదుస్ + కారము = ప్రాదుష్కారము
సర్పిస్ + ఖండిక = సర్పిష్ఖండిక
సర్పిస్ + పాత్రము = సర్పిష్పాత్రము
ధనుస్ + కోటి = ధనుష్కోటి

ధనుస్ + [illegible] = ధను[illegible]ము
ధనుస్ + [illegible] = ధను[illegible]ము
చతుస్ + [illegible] = చతు[illegible]
చతుస్ + [illegible]ము = చతుష్[illegible]ము.
సర్పిస్ + [illegible]ము = సర్పిష్[illegible]ము
సర్పిస్ + కల్పము = సర్పిష్కల్పము
సర్పిస్ + క = సర్పిష్కము

సర్పిస్ + కామ్య = సర్పిష్కామ్య

(క) 'ముహుస్' శబ్ద సకారమునకు షత్వము రాదు.

ముహుఃకాముడు

(ఖ) అవ్యయములుగాని సర్పిస్, ధనుస్, మొదలగు ఇస్, ఉస్, అంత పదములు సమాసాదియందున్నపుడే సకారమునకు షత్వము వచ్చును. పూర్వపదమును గలిగియున్న యెడల విసర్గమే వచ్చును.

పరమసర్పిఃఖండిక   పరమ ధనుఃఖండము

౩౮. 'దోస్'యొక్క సకారమునకు పాశ, కల్ప, క, కామ్య, ప్రత్యయములు పరమగునేని షత్వము వచ్చును.

దోష్కల్పము మొ.

౩౯. సకారమునకు ట, వర్ణము పరమగునేని షత్వము వచ్చును. షకారము పరమగునేని షత్వ విసర్గములు వచ్చును.

అయస్ + టంకము = అయష్టంకము

మనస్ + షట్పదము = మనష్షట్పదము; మనఃషట్పదము
చతుస్ + షష్టి = చతుష్షష్టి; చతుఃషష్టి

(క) బహిస్ + స్థ = బహిఃస్థ అనియే యగును. కాని బహిష్ఠ యని వ్యవహరింతురు. ఇది అసాధువు.

౪౦. 'అస్' అంతపదమునకు 'అ'కారము పరమైనపుడు పూర్వపర స్థానములందలి 'అస్ + అ'వర్ణములు లోపించి ఓకారము వచ్చును.

(క) ఇచ్చట అకారలోపసూచకముగా అవగ్రహము వచ్చును.

మనస్ + అభిలాష = మన్ + ఓ + భిలాష = మనోఽభిలాష

౪౧. 'అస్' అంతపదమునకు 'అ'కారాద్యచ్చులు పరమైనపుడు సకా

మునకుఁ బర్యాయముగా లోప యకారములు వచ్చును. లోప పక్షమున సంధిరాదు.

మనస్ + ఆనందము = మన ఆనందము; మన యానందము.

మనస్ + ఉల్లాసము = మన ఉల్లాసము; మన యుల్లాసము (మనోల్లాసము అనరాదు)

పయస్ + ఓఘము = పయఓఘము; పయయోఘము.

(క) మనస్ + ఈషా. ఇట 'అస్' లోపించును.

మనీషా

(ఖ) వాసస్ + ఉదకము = వాసఉదకము కావలసి యుండఁగా వాసోదకమని వ్యవహారము గలదు. కాని ఉదకార్థమున దకశబ్దము గలదు. చూ. (రూపక్షేత్ర ప్రకరణము.)

౪౨. 'అస్' అంతపదమునకు (క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ, శ, ష, స వర్ణములు దక్క) మిగిలిన హల్లులు పరమైనపుడు 'అస్' స్థానమున 'ఓ'కారము వచ్చును.

మనస్ + గతి = మనోగతి
అయస్ + ఘంట = అయోఘంట
మనస్ + జవము = మనోజవము
[illegible] + [illegible] = [illegible]
[illegible] + [illegible] = [illegible]
యశస్ + ధక్క = యశోధక్క
మనస్ + దయితుఁడు = మనోదయితుఁడు
తపస్ + ధనము = తపోధనము
మనస్ + నేత్రము = మనోనేత్రము
తపస్ + బలము = తపోబలము
శిరస్ + భాగము = శిరోభాగము
[illegible] + [illegible] = శిరోమాల్యము
మనస్ + యంత్ర = మనోయంత్ర
మనస్ + రథము = మనోరథము
శ్రేయస్ + లాభము = శ్రేయోలాభము
మనస్ + వేగము = మనోవేగము
తపస్ + హోమములు = తపోహోమములు

(క) 'ఉషస్' శబ్దమునకు 'బుధ' శబ్దము పరమగునేని 'స'కారమునకు రేఫము వచ్చును.

ఉషర్బుధుఁడు.

(ఖ) దుర్వాసస్ + మహాముని = దుర్వాసోమహాముని యని కావలసియున్నది; కాని దుర్వాస మహాముని యని ప్రయోగములు గలవు.

"విదకర్త్ర శిరాః క్షాత్రశిరథః పాదరజోపమాః" అను చోట శిరాః, రజోపమాః అను ప్రయోగములు గానవచ్చుచున్నవి. ఇట్టివి "కలిత్స కారాంతాః

అకారాంతా అపి భవంతి" అను న్యాయముచే అకారాంతత్వ మంగీకరించినచో సిద్ధములగును.

(౪) వత్, విన్, వల, ప్రత్యయముల 'వ'కారము పరమగునపుడు 'అస్' నకు ఓత్వమురాదు.

యశస్+వత్ = యశస్వంతుఁడు
తేజస్+విన్ = తేజస్విన్
ఊర్జస్+వల = ఊర్జస్వలుఁడు
తేజోవంతుఁడు, రజోవతి మొదలగునవి దుష్టములు.

౪౩. ఇకారాద్యచ్చులు పూర్వమందుఁగల సకారమునకు (క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ, శ, ష, స వర్ణములుగాక మిగిలిన) హల్లులును, అచ్చులును బరమగునేని రేఫము వచ్చును.

బహిస్ + అంగము = బహిరంగము
ఆశీస్ + ఆరావము = ఆశీరారావము
దుస్ + అంతము = దురంతము
ఉచ్చైస్+ఆక్రందనము= ఉచ్చైరాక్రందనము
దోస్ + అంతరము = దోరంతరము
బహిస్ + గమనము = బహిర్గమనము
ఆశీస్ + నాదము = ఆశీర్నాదము
చతుస్ + ముఖుఁడు= చతుర్ముఖుఁడు
ఉచ్చైస్ + ధ్వని= ఉచ్చైర్ధ్వని
ధనుస్ + బాణములు=ధనుర్బాణములు
దోస్ + బలము=దోర్బలము

౪౪. స్వస్, అంతస్, ప్రాతస్, పునస్, అహస్, శబ్దముల సకారమునకు (క,ఖ,చ,ఛ,ట,ఠ,త,థ,ప,ఫ,శ,ష,స, వర్ణములకంటె భిన్నములైన) హల్లులును, అచ్చులును బరమగునేని రేఫము వచ్చును.

స్వస్ + ఆనందము=స్వరానందము
అంతస్ + అంగము=అంతరంగము
ప్రాతస్ + అశనము=ప్రాతరశనము
పునస్ + ఆగమనము=పునరాగమనము
అహస్ + అహస్=అహరహము
అహస్ + గణము=అహర్గణము
స్వస్ + గంగ=స్వర్గంగ
అంతస్ + భాగము=అంతర్భాగము

(క) 'అహస్' శబ్దమునకు పతి, పుత్ర, శబ్దములు పరమైనచో సకారమునకు రేఫము వికల్పము గావచ్చును. వికల్పపక్షమున విసర్గము వచ్చును.

అహర్పతి; అహఃపతి
అహర్పుత్రుఁడు; అహఃపుత్రుఁడు

౪౫. పై శబ్దములయు ఇకారాద్యచ్చులు పూర్వమందుఁగల సకారాంత శబ్దములయు సకారమునకు రేఫము పరమగునపుడు 'స'కార లోపమును పూర్వాచ్చునకు దీర్ఘమును వచ్చును.

స్వస్ + రాజ్యము = స్వారాజ్యము
అంతస్ + రోగము = అంతారోగము
ప్రాతస్ + రాగము = ప్రాతారాగము
పునస్ + రతి = పునారతి
అహస్ + రాజు = అహారాజు

అర్చిస్ + రక్తిమ = అర్చీరక్తిమ
అశీస్ + [illegible] = అశీ[illegible]
ధనుస్ + [illegible] = ధనూ[illegible]
చక్షుస్ + రోగము = చక్షూరోగము
ఉచ్చైస్ + రావము = ఉచ్చైరావము

(౪) 'ఆశీస్' మొదలగు దీర్ఘాచ్చు ముందు గల సకారాంతశబ్దములకు సకారలోపము మాత్రమే కాఁబడును.

(౫) 'అహస్' శబ్దమునకు రూప, రాత్రి, రథంతర శబ్దములు పరమగు నేని 'అస్' స్థానమున 'ఓ'కారము వచ్చును.

అహస్ + రూపము = అహోరూపము
" + రాత్రము = అహోరాత్రములు
" + రథంతరము = అహోరథంతరములు

(౬) స్వర్, అంతర్, ప్రాతర్, పునర్, అని సంస్కృత వ్యాకరణమున నీ నాలుగును రేఫాంతములుగాను, అహన్ అనునది నకారాంతము గాను (అహః) చెప్పఁబడినను సౌకర్యార్థ మిందు నన్నింటికిని 'స' కారాంతత్వ మాశ్రయింపఁబడినది.

౪౭. అచ్చులును, య, ర, ల, వ లును బరమందుఁగల క, ఖ, చ, ఛ, ట, ఠ, త, థ, ప, ఫ వర్ణములు పరమైనపుడు 'పుం' శబ్దమునకుఁ దుదిని సకారాగమము వచ్చును. ఈ సకారమునకు విసర్గము రాదు.

పుం + కోకిలము = పుంస్కోకిలము
పుం + త్వము = పుంస్త్వము
పుం + పికము = పుంస్పికము

౪౮. హ్రస్వాక్షరమునకు ఛకారము పరముగానుండ 'చ'కార మంతాగమముగా వచ్చును.

శివ + ఛాయ = (శివ + చ్ + ఛాయ) శివచ్ఛాయ
తరు + " = (తరు + చ్ + ఛాయ) తరుచ్ఛాయ

౪౮. దీర్ఘాక్షరమునకు ఛకారము పరముగా నున్న చకారము వికల్పముగా అంతాగమముగా వచ్చును.

లక్ష్మీ + ఛాయ = లక్ష్మీచ్ఛాయ; లక్ష్మీఛాయ
శాఖా + ,, = శాఖాచ్ఛాయ; శాఖాఛాయ

౪౯. గీర్, ధూర్, శబ్దములకు పతి, పుత్రి, శబ్దములు పరమైనయెడల వికల్పముగా రేఫమునకు విసర్గము వచ్చును.

గీర్ + పతి = గీఃపతి; గీర్పతి
గీర్ + పుత్రుడు = గీఃపుత్రుడు; గీర్పుత్రుడు
ధూర్ + పతి = ధూఃపతి; ధూర్పతి
ధూర్ + పుత్రుడు = ధూఃపుత్రుడు; ధూర్పుత్రుడు

(క) గీష్పతి యనియు వ్యవహారము గలదు.

హల్సంధి సంపూర్ణము.

సంధిప్రకరణము సమాప్తము.

తత్సమ చంద్రిక

౨. కృదంత ప్రకరణము

౫౦. అజంతములనియు హలంతములనియును ధాతువులు రెండువిధములు.

౧. ఆకారాంత ధాతుప్రకరణము

౧. ఖ్యా = ప్రవచించు
౨. గా = గానముచేయు (గై)
౩. గ్లా = అలసటగొను (గ్లై)
౪. ఘ్రా = మూర్కొను
౫. ఛా = ఛేదించు (ఛో)
౬. జ్ఞా = తెలిసికొను
౭. త్రా = రక్షించు (త్రైఙ్)
౮. దరిద్రా = బీదవడు
౯. దా = ఇచ్చు (దాణ్)
౧౦. దా = " (దాఞ్)
౧౧. దా = కోయు (దో)
౧౨. దా = రక్షించు (దేఙ్)
౧౩. దా = శోధించు (దైప్)
౧౪. దా = కోయు (దాప్)
౧౫. (ని) ద్రా = నిద్రించు
౧౬. ధా = త్రాగు (ధేట్)
౧౭. ధా = ధరించు, పోషించు (డుధాఞ్)
౧౮. ధ్మా = ఊదు
౧౯. ధ్యా = ధ్యానించు (ధ్యై)
౨౦. పా = రక్షించు
౨౧. పా = త్రాగు
౨౨. భా = వెలుగు
౨౩. మా = కొలుచు
౨౪. మ్నా = ఆమ్నానముచేయు; చెప్పు
౨౫. మ్లా = వాడు (మ్లై)
౨౬. యా = పోవు
౨౭. లా = గ్రహించు
౨౮. వా = వీచు
౨౯. వా = నేయు (వేఞ్)
౩౦. శా = పదునుచేయు (శో)
౩౧. శ్యా = ముడుచుకొను, గడ్డకట్టు (శ్యైఙ్)
౩౨. సా = ముగించు (షో)
౩౩. స్థా = ఉండు (ష్ఠా)
౩౪. స్త్యా = ప్రోగువడు (ష్ట్యై)
౩౫. స్నా = స్నానమాడు (ష్ణా)
౩౬. హా = విడుచు (హాక్)
౩౭. హా = వెళ్లు (హాఙ్)
౩౮. హ్వా = పిలుచు (హ్వేఞ్)
౩౯. క్షా = క్షీణించు (క్షై)

(క) విపులమైన యర్థమును లఘుమార్గమునఁ దెలుపువిధమునకు వృత్తి యనిపేరు. సంస్కృత వ్యాకరణమున నీవృత్తు లయిదు. కృద్వృత్తి, తద్ధితవృత్తి, సమాసవృత్తి, ఏకశేషవృత్తి, సనాద్యంతధాతువృత్తి.

(౧) కృద్వృత్తి:— కర్త (కరోతీతి, కరోషీతి, కరోమీతి ఇత్యాది విపులార్థమును ఈ పదము బోధించుచున్నది.)

(౨) తద్ధితవృత్తి:—దాశరథి (దశరథస్య అపత్యం పుమాన్; ఇంత యర్థము నీ పదము బోధించుచున్నది.)

(౩) సమాసవృత్తి:— మృగనేత్రా (మృగస్య నేత్రే ఇవ నేత్రే యస్యాః సా) ఇంతయర్థమును ఈ సమాసము తెలుపుచున్నది.)

(౪) ఏకశేషవృత్తి:—పితరులు (మాతాచ పితాచ - ఇంత యర్థమును ఈ పదము తెలుపుచున్నది.)

(౫) సనాద్యంత ధాతువృత్తి:— తితీర్షువు (తరీతుం యః ఇచ్ఛతి సః - ఇంత యర్థము నీ పదము బోధించుచున్నది.)

జేగీయమానుఁడు (పునఃపునః గాయతి; ఇంత యర్థము నీ పదము బోధించుచున్నది.) కృష్ణత్ (కృష్ణ ఇవ ఆచరన్; ఇంత అర్థము నీ పదము బోధించుచున్నది.)

(ఖ) ఈ ప్రకరణమున ధాతువులకుఁ గర్త్రాద్యర్థాదులందు విధింపఁబడు ప్రత్యయములు కృత్తు లనఁబడును. కృత్ప్రత్యయాంతములు కృదంతములు.

(గ) ధాతువులు పరస్మైపదములు; ఆత్మనేపదములు; ఉభయపదములు అని మూఁడువిధములుగా నున్నవి.

(ఘ) 'శతృ' ప్రత్యయాంతములు పరస్మైపదములు; 'శానచ్' ప్రత్యయాంతములు ఆత్మనేపదములు; ఈ ప్రత్యయద్వయాంతము లుభయపదము లనియు గ్రహింపవలయును. సిద్ధాంతకౌముది యందు "అనుదాత్తేత్త్వలక్షణ మాత్మనేపద మనిత్యం" అని యుంటచేఁ గొన్ని యాత్మనేపదములకును శతృప్రత్యయము గాన వచ్చుచున్నది. స్పందత్, స్ఫాయత్ మొ॥

(జ) ఉభయపద ధాతువులకుఁ గ్రియాఫలము గర్తను బొందునేని 'శానచ్' ప్రత్యయమును అట్లు పొందదేని 'శతృ' ప్రత్యయమును వచ్చును. కాని గణరత్నమహోదధిలో వర్ధమానుఁడు పెక్కెడల వ్యభిచారమును గానవచ్చుచున్నదని యట్లు చెప్పెను.

"అకరోదచిరేశ్వరః క్షితౌ ద్విషదారంభఫలాని భస్మసాత్" రఘువంశము. "తనోతి శుభ్రం గుణసంపదాయశః" ఇత్యాదౌ ఫలవత్కర్తరి పరస్మైపదమ్. "ఫలం విశ్వోపకారాయ దత్తే పర్వణిపర్వణి" కమల వనోద్ఘాటనం కుర్వతే యే (యే = సూర్యరశ్మయః) ఇత్యాదౌ అఫలవత్కర్తర్యాత్మనేపదమ్."

(చ) ఎల్ల అజంత హలంత ధాతువులకును గర్త్రర్థమున వర్తమానకాలమున శతృ (అత్) ప్రత్యయమును శానచ్ (ఆన) ప్రత్యయమును వచ్చును. అవి వచ్చినపుడు ధాతువులు నానావిధములగు మార్పులను బొందును.

(ఛ) అత్, ఆన, ప్రత్యయములు చేరిన 'ఆ'కారాంత ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

౧ పరస్మైపదములు

గా (గాయ్) + అత్ = గాయత్
గ్లా (గ్లాయ్) + ,, = గ్లాయత్
దా (దాయ్) + ,, = దాయత్ (దైప్)
ధ్యా (ధ్యాయ్) + ,, = ధ్యాయత్
మ్లా (మ్లాయ్) + ,, = మ్లాయత్
త్రా (త్రాయ్) + ,, = త్రాయత్
స్త్యా (స్త్యాయ్) + ,, = స్త్యాయత్
ధా (ధయ్) + ,, = ధయత్ (ధేట్)
పా (పిబ్) + ,, = పిబత్ (త్రాగు).
స్థా (తిష్ఠ్) + ,, = తిష్ఠత్
ధ్మా (ధమ్) + ,, = ధమత్

మ్నా (మన్) + అత్ = మనత్
హా (జహ్) + ,, = జహత్ (హాక్)
ఘ్రా (జిఘ్ర్) + ,, = జిఘ్రత్
దా (యచ్ఛ్) + ,, = యచ్ఛత్ (దాణ్)
దరిద్రా (దరిద్ర్) + ,, = దరిద్రత్
దా (ద్య్) + ,, = ద్యత్ (దో)
శా (శ్య్) + ,, = శ్యత్
ఛా (ఛ్య్) + ,, = ఛ్యత్
సా (స్య్) + ,, = స్యత్
వా + ,, = వాత్ (వీచు)
పా + ,, = పాత్ (కాపాడు)
భా + ,, = భాత్
లా + ,, = లాత్
స్నా + ,, = స్నాత్
ఖ్యా + ,, = ఖ్యాత్
యా + ,, = యాత్
దా + ,, = దాత్ (దాప్)
ని,ద్రా + ,, = నిద్రాత్

౨. ఆత్మనేపదములు

దా (దయమ్) + ఆన = దయమానుఁడు (దేఙ్)
మా (మిమ్) + ,, = మిమానుఁడు; నిర్మిమాణుఁడు (చూ. ౯౩. సూ)
త్రా (త్రాయమ్) త్రా ,, = త్రాయమాణుఁడు (చూ. ౯౧. సూ)
శ్యా (శ్యాయమ్) + ,, = శ్యాయమానము
హా (జిహ్) + ,, = జిహానుఁడు; ఉజ్జిహానుఁడు (హాఙ్)

౩. ఉభయపదములు

ధా (దధ్) అత్; ఆన = దధత్, దధానుఁడు; శ్రద్దధానుఁడు (డుధాఞ్)
దా (దద్) ,, ,, = దదత్, దదానుడు, ఆదదానుఁడు, (దాఞ్)

వా (వయ్, వయమ్) అత్; ఆన = వయమ్, వయమానుఁడు (వేఞ్)
హ్వా (హ్వాయ్, హ్వాయమ్) ,, ,, = హ్వాయత్, హ్వాయమానుఁడు
జ్ఞా (జాన్) ,, ,, = జానత్, జానానుఁడు

౫౧. అచ్చులు, కవర్గము, పవర్గము, య, వ, ర, వర్ణములు వీని యన్నింటిచేఁగాని కొన్నింటిచేఁగాని వ్యవధానమున్నను బొత్తుగా లేకున్నను, ఏకపదమునందలి ఋ, ర, ష, వర్ణములకుఁ బరమైన నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

త్రాయమాన — త్రాయమాణుఁడు

౫౨. ప్ర, పరా, అప, సం, అను, అవ, నిస్, నిర్, దుస్, దుర్, వి, ఆఙ్, ని, అధి, అపి, అతి, సు, ఉత్, అభి, ప్రతి, పరి, ఉప, ఈ ఇరువదిరెండును ఉపసర్గ లని వ్యవహరింపఁబడును. 'ఆఙ్' యొక్క ఙకారము లోపించును.

(క) ఈ యుపసర్గలు ధాతువులకు ముందుఁ జేర్చినచోఁ గొన్నియెడల నర్థము హెచ్చును. కొన్నియెడలఁ దగ్గును. కొన్నియెడల నున్నదున్నట్లుండును. దీని నీ క్రిందిశ్లోకమునఁ గననగును.

శ్లో॥ ధాత్వర్థం బాధతే కశ్చిత్ కశ్చిత్తమనువర్తతే
తమేవ విశినష్ట్యన్య ఉపసర్గగతిస్త్రిధా.

ఏతద్విశేషమును నుపసర్గప్రకరణమునఁ జూడఁదగును.

దానము = ఇచ్చుట, ఆదానము = గ్రహించుట
స్థానము = ఉనికి, ప్రస్థానము = ప్రయాణము
మానము = కొలత, ప్రమాణము = కొలత
ఉపమానము = పోటి, అవమానము = తిరస్కారము

(ఖ) లోకవ్యవహారమున నేయేధాతువులకు ముందేయేయుపసర్గలుండునో వానినిఁ దెలిసికొని ప్రయోగింపవలయును. కాని యెల్లధాతువులకు నెల్లయుపసర్గలను దగిలింపరాదు.

(గ) అవ, అపి, ఉపసర్గల 'అ'కారమున కొక్కొకయెడ లోపమగును.

అవధానము — వధానము; అపిధానము — పిధానము; అవలగ్నము — వలగ్నము

౫౩. ప్ర, పరా, నిర్, పరి, ఈ యుపసర్గలకుఁ బరమైన మా, యా, హా, పా, వా, ధాతువుల ప్రత్యయ నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర - యానము = ప్రయాణము　　నిర్ - వానము = నిర్వాణము
నిర్ - ,, = నిర్యాణము　　నిర్ - మిమానుఁడు = నిర్మిమాణుఁడు
నిర్ - మానము = నిర్మాణము　　ప్ర - హీనము = ప్రహీణము
ప్ర - పానక = ప్రపాణకము　　పరి - ,, = పరిహీణము
పరి - మానము = పరిమాణము

౫౪. దా, (దాణ్, దాఞ్, దేఞ్, దో) ధా, ధాతువులు కృ[illegible] రూపములు పరమగునేని 'ప్ర' కుఁ బరమైన 'ని' యొక్క నకారము నకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర - ని - హితము = ప్రణిహితము
ప్ర - ని - ధానము = ప్రణిధానము
ప్ర - ని - దానము = ప్రణిదానము

౫౫. అజంత హలంత ధాతువులకుఁ బరముగాఁ గర్త్రర్థమున 'అక' (ణ్వుల్) తృ (తృచ్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

౫౬. ఆకారాంతధాతువులకుఁ బరమైన అక, [illegible] (ణ్వి) అ (ణ, ఘఞ్) అమ్ (ణముల్) ఇకా, ప్రత్యయములకుముందు యకారము (యుక్) ఆగమముగా వచ్చును.

దా + అక = దాయకుఁడు　　దరిద్రా + అక = దరిద్రాయకుఁడు
సం, ధా + అక = సంధాయకుఁడు　　దా + తృ = దాతృ

౫౭. తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'దరిద్రా' యొక్క 'ఆ'కారమునకు 'ఇ'త్వము వచ్చును.

దరిద్రితృ

౫౮. ఇ, ఉ, కారాంతోపసర్గలమీఁది 'స్థా' ధాతు 'స'కారమునకు షత్వము వచ్చును.

౫౯. 'ష'కారమునకుఁ బరమైన త, థ, న, వర్ణములు క్రమముగా ట, ఠ, ణ, వర్ణము లగును.

ప్రతి—స్థాతృ = ప్రతిష్ఠాతృ　　అను—స్థాతృ = అనుష్ఠాతృ

(క) 'ఉత్'కుఁ బరమైన 'స్థా' ధాతుసకారము లోపించును.

ఉత్ + స్థానము = ఉత్థానము.

౬౦. కర్త్రర్థమున సోపసర్గమగు 'ఆ'కారాంత ధాతువుయొక్క 'ఆ' కారమునకు 'అ' (క) ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్ర—దా = ప్రద—ప్రదుఁడు ని—ధా—నిధ—నిధము
ప్ర—జ్ఞా = ప్రజ్ఞ—ప్రజ్ఞుఁడు ఆ—హ్వా—ఆహ్వ—ఆహ్వుఁడు
వి—ఆ—ఘ్రా = వ్యాఘ్ర—వ్యాఘ్రము; ప్ర—హ్వా—ప్రహ్వ—ప్రహ్వము

౬౧. జ్ఞా, దరిద్రా, ప్రభృతులగు కొన్ని ధాతువులకు నిరుపసర్గకములకును అ (క) ప్రత్యయము వచ్చును.

జ్ఞా—జ్ఞ—జ్ఞుఁడు దరిద్రా—దరిద్ర—దరిద్రుఁడు

౬౨. ఎల్ల ధాతువులకును కర్తృ, కర్మ, కరణ, భావార్థములందు 'క్విప్' ప్రత్యయము వచ్చును.

(క) క్విప్ప్రత్యయము వచ్చుననుకొనుటయే కాని యది యంతయును లోపించును. ముందుముందు వచ్చుటఁ గర్త్రర్థాదులందు 'క్విప్' ప్రత్యయము వచ్చునని చెప్పినను అది వచ్చి లోపించునని గ్రహింపవలెను. ఈ ప్రత్యయము గానరాకున్నను ఈరూపములను క్విబంతము లందురు. 'ధ్మా' మొదలగు నట్టి 'ఆ'కారాంత ధాతువులు ఈ ప్రత్యయము వచ్చి లోపింపఁగా 'ఆ'కారాంతములుగానే యుండును. సోమపా, విశ్వపా, స్తనపా, శంఖధ్మా, మొ.

(ఖ) 'ధ్యై' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున క్విప్ప్రత్యయము వచ్చును. అది వచ్చినపుడు 'ధ్యై' యొక్క 'యై'కారము 'ఈ'కార మగును.

ధ్యై—క్విప్—ధీ (ధ్యాయతీతి)

(గ) క్విప్ప్రత్యయమువలెనే క్విన్, విట్, ణ్వి ప్రభృతి ప్రత్యయములును యథాసంభవముగా నాయా ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమున వచ్చును. అవియుఁ గ్విప్ప్రత్యయమువలెనే సర్వాలోపి ప్రత్యయములు. కావున సౌలభ్యార్థ మెల్లధాతువులకును క్విప్ప్రత్యయమే వచ్చునని యీ గ్రంథమునఁ జెప్పబడినది.

౬౩. 'గా'ధాతువునకుఁ గ_ర్త్రర్థమున థక (థకన్) యు. (యుక్ + ణ్యుట్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

గాథకుఁడు; గాయనుఁడు

౬౪. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల [illegible] 'క' [illegible] ధాతువుల 'ఆ'కారమునకు 'అ' (క) ప్రత్యయము వచ్చును.

గో—దా—గోద—గోదుఁడు

వర—దా—వరద—వరదుఁడు

సామ—గా—సామగ—సామగుఁడు

మధు—పా—మధుప—మధుపము (పా = [illegible])

మహీ—,,— మహీప—మహీపుఁడు (పా = [illegible])

ముఖ—రా – ముఖర—ముఖరుఁడు ([illegible] వాగుడును గ్రహించునది.)

సర్వ – జ్ఞా – సర్వజ్ఞ – సర్వజ్ఞుఁడు.

నదీ – స్నా – నదీష్ణ – నదీష్ణుఁడు (చూ. [illegible] సూ.)

పార్ష్ణి – త్రా – పార్ష్ణిత్ర – పార్ష్ణిత్రము

(క) కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల 'ప్ర' పూర్వక 'దా' 'జ్ఞా' ధాతువుల 'ఆ'కారమునకు అ (క) ప్రత్యయము వచ్చును.

సర్వ – ప్ర – దా = సర్వప్రద – సర్వప్రదుఁడు

శాస్త్ర – ప్ర – జ్ఞా = శాస్త్రప్రజ్ఞ – శాస్త్రప్రజ్ఞుఁడు

(ఖ) కర్మవాచకోపపదకము లగు హ్వే, వే, మా, ధాతువులకుఁ [illegible]ముగా అ (అ) ప్రత్యయము వచ్చును. (చూ. ౫౬. సూ.)

స్వర్గ – హ్వే – అ = స్వర్గహ్వాయుఁడు

తంతు – వే – అ = తంతువాయుఁడు

తంత్ర – ,, ,, = తంత్రవాయుఁడు. (పోఁగలాఁగిని ధాతోయాఖ్యానము)

ధాన్య – మా – ,, = ధాన్యమాయుఁడు

౬౫. ద్వితీయాది విభక్త్యంతోపపదక మగు ఆకారాంత ధాతువుల 'ఆ'కారమునకు 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

శిరస్ – త్రా = శిరస్త్రము

ద్వి – పా = ద్విపము. (ద్వాభ్యాం పిబతి = రెంటితో పనఁగా ముఖశుండములతో నీరు ద్రాగునది– ఏనుఁగు)

ఆతప - త్రా = ఆతపత్రము (ఆతపాత్ త్రాయతే = ఎండనుండి కాచునది)
పుత్ - ,, = పుత్త్రుడు (పుతః = పుంనామ్నో నరకాత్) త్రాయతే
పున్నామనరకమునుండి కాచువాడు.

గృహ - స్థా = గృహస్థుడు (గృహే తిష్ఠతి = ఇంటియందున్నవాడు)
సమ - స్థా = సమస్థుడు
విషమ - స్థా = విషమస్థుడు

(క) 'పుత్త్రుడు' అను పదమున తకారద్వయమును వ్రాయవలయును. కానీ వ్యవహారమున నొక్క 'త' కారమే కానబడుచున్నది.

౭౭. 'అగ్రగామి' యను అర్థమున 'ప్ర' ఉపసర్గకుఁ బరమైనస్థాయు, గో, భూమి, సవ్య, అపమే, కుశే, దివి, అగ్ని, ద్వి, త్రి, శబ్దములకుఁ బరమైనస్థాయు 'స్థ' యొక్క సకారమునకు షత్వము వచ్చును.

ప్ర - స్థా = ప్రష్ఠుడు (అగ్రగామి) (పా. ౮.౩. ౯౨.)
గో - ,, = గోష్ఠము ,,
భూమి - ,, = భూమిష్ఠుడు ,,
దివి - ,, = దివిష్ఠుడు ,,

౭౮. కర్మవాచకములగు స్తన, ముష్టి, శబ్దములకుఁ బరమైన ధా (ధేట్) ధాతువునకు, 'ధయ' ప్రత్యయమును స్తన, ముష్టి శబ్దములకు మకారాగమమును వచ్చును. (ఖశ్)

స్తనమ్ ధే — ధయః; ముష్టిమ్ ధే — ధయః;

౭౯. క, చ, ట, త, ప, వర్గాక్షరములకు ముందున్న పదమధ్యస్థమగు మకారమును, అనుస్వారమును, ఆయావర్గానునాసికముగా మారును.

స్తనన్ధయుడు, ముష్టిన్ధయుడు (పిడికిటిని గుడుచువాడు శిశువు)

(క) లోకవ్యవహారమున నిట్టియెడలఁ బూర్ణబిందువే కానవచ్చుచున్నది.

అఙ్కము = అంకము   స్తనన్ధయుడు = స్తనంధయుడు
మఞ్చము = మంచము   ముష్టిన్ధయుడు = ముష్టింధయుడు
ఘణ్ట = ఘంట   కమ్పము = కంపము

(ఖ) పుష్పంధయ మని వ్యవహారము గలదు.

మత్తపుష్పంధయశ్రేణి నిత్తు శిశుపాలుని కంఠము దలఁచె దంభుఁడై.
ఆంధ్రమహాభాగవతము; (రుక్మిణీకల్యాణము)

౭౯. కర్తృకరణార్థములుగల పాణిశబ్దమునకుఁ బరమైన 'ధ్మా' ధాతువునకు 'ధమ' ప్రత్యయభావమును, పాణి శబ్దమునకు మకారాగమమును వచ్చును.

పాణి – ధ్మా – పాణింధమము = దారి (పాణయః ధ్మాయంతే అత్ర) అంధకారావృతత్వాత్ = చీఁకటిగా నుండుటవలన నడచువారు చప్పట్లు చఱతురు)

,, ,, పాణింధమము = కొట్టువాఁడు (పాణిభ్యాం ధ్మాయతే)

౮౦. అధికరణార్థమునఁ గొన్ని ఆకారాంత ధాతువుల 'ఆ'కారమునకు అ (క) ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్ర – స్నా – ప్రస్నము (ప్రస్నాంతి అస్మిన్)
ప్ర – స్థా – ప్రస్థము (ప్రతిష్ఠంతే ధాన్యాని అస్మిన్)
ప్ర – పా – ప్రపా (ప్రపిబంతి అస్యామ్)

(క) శబ్దస్వాభావ్యమును బట్టి ప్రపాశబ్దము స్త్రీలింగము.

౮౧. అధికరణార్థమున దా (దాణ్, దాఙ్, దేఙ్, దో) ధా, ధాతువుల ఆకారమునకు ఇ (కి) ప్రత్యయము వచ్చును.

జల – ధా=జలధి (జలాని ధీయంతే అత్ర) అంబుధి, శరధి, నిధి, విధి, సమాధి, సంధి, ఉపాధి, ఆధి, వ్యాధి, పరిధి, ప్రణిధి, ఇషుధి, మొ.

౮౨. తాచ్ఛీల్యార్థమున నుపసర్గపూర్వకమును, ఉపపదపూర్వకమును నగు నెల్ల ధాతువులకును బరముగా ఇన్ (ణిని) ప్రత్యయము వచ్చును. తాచ్ఛీల్యమనఁగా ఆ స్వభావము గలిగి యుండుట.

అను – యా – ఇన్ = అనుయాయిన్
ఆ – ఖ్యా – ,, = ఆఖ్యాయిన్
క్షీర – పా – ,, = క్షీరపాయిన్ (మా. ౫.ఉ., సూ.)
మోక్ష – దా – ,, = మోక్షదాయిన్

(క) 'స్థా' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థముననే 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును. స్థాయిన్.

(ఖ) తాచ్ఛీల్యార్థమున నీ క్రింది ధాతువులకు యథాసంభవముగాఁ దత్తత్ప్రత్యయములును యథాప్రయుక్తముగా రూపవిశేషములును గ్రాహ్యములు.

శ్రత్ - ధా - అలు (అలుక్) = శ్రద్ధాళువు
ని - ద్రా - ,, = నిద్రాళువు
స్థా - వర (వరచ్) = స్థావరము
,, ఆయుక (ఆయుక్ + [illegible]) = స్థాయుకము
,, స్ను (క్స్ను) = స్థాస్నువు
గ్లా - స్ను (,,) = గ్లాస్నువు

(౮) 'ద్రా' ధాతువునకు 'ఆలు' ప్రాయికత్వము నిపాతితము.
[illegible]

(౯) 'లా' ధాతువుయొక్క 'ల'కారమునకు దాఢ్యార్థమున డు(ము) ప్రత్యయము వచ్చును. ఇట్టియెడ 'ల' కారము 'ళ' కారముగా నుచ్చరింపఁబడుచున్నది.

[illegible]

౨౩ ఇణ్; అసియ, య, ప్రత్యయములు పరములగునేని 'దరిద్రా' యొక్క 'ఆ' కారమునకు లోపము గలుగును.

దరిద్రా-ఇణ్ — దరిద్రి

౨౪ ఇచ్ఛార్థమందు అజంతహలంత ధాతువుల కన్నిటికిని 'తుకామ', 'తుమనః' ప్రత్యయములు వచ్చును.

దాతుకాముఁడు, [illegible] మనస్కుఁడు;
దరిద్రితుకాముఁడు, దరిద్రితుమనస్కుఁడు (పా. ౨౬. సూ.)

(క) సంస్కృతభాషలో "దాతుం కామః యస్య సః దాతుకామః; దాతుం మనః యస్య సః దాతుమనాః" అని 'దాతుం' ప్రభృతి తుమున్నంతములతో 'కామ' 'మన'శ్శబ్దములు సమసించును. అట్టియెడ 'తుం'లోని మకారమునకు లోపమువచ్చును. తత్సమభాషలో తుమున్నంతములు ప్రచారమున లేమి సౌలభ్యార్థము 'తుకామ,' 'తుమనః' ప్రత్యయములు కల్పింపఁబడినవి.

౨౫. అకర్మకధాతువులకుఁ కర్త్రర్థమున భూతకాలమున త (క్త) ప్రత్యయము వచ్చును.

యా + త = యాతము; ప్రభా + త = ప్రభాతము
స్నా + త = స్నాతుఁడు; దరిద్రా + త = దరిద్రితుఁడు (పా. ౨౬. సూ.)

(క) ఈ క్రింది యకర్మక ధాతువులకు త (క్త) ప్రత్యయము పరమగు నేని రూపములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

గ్లా + త = గ్లానము.
మ్లా + ,, = మ్లానము.
సా + ,, = సితము, అవసితము, వ్యవసితము, పర్యవసితము.
శ్యా + ,, = శ్యానము (ముడుచుకొన్న)
,, + ,, = శీనము (గడ్డకట్టిన)
,, + ,, = శీతము (చల్లని)
ద్రా + ,, = ద్రాణము, నిద్రాణము, (నిద్రించినది మొదలగు గ్రాహ్యములు.)
హా + ,, = హీనము (హీన)
క్షై + ,, = క్షామము.
స్త్యై + ,, = స్త్యానము.
'ప్ర' పూర్వక, స్త్యై + త = ప్రస్తీమము, ప్రస్తీతము.
స్థా + ,, = స్థితము, ఉత్థితము (పా. ౭౭)
ప్రతిష్ఠితము, అనుష్ఠితము (పా. ౭౭, ౭౬, సూ.)

(ఖ) పూజార్థకమగు 'సు' కుం బరమైన 'స్థా' ధాతుసకారమునకు షత్వము రాదు.

సు-స్థితము = సుస్థితము.

(గ) పరిహాసార్థకమగు 'సు' కుం బరమగుచో షత్వము వచ్చును.

సు = స్థితము - సుష్ఠితము.

౭౬. 'నేర్పరి' యను నర్థమున ని, నదీ, పూర్వకమగు స్నాత, స్న శబ్దముల 'స'కారమునకు షత్వము వచ్చును.

ని - స్నాత = నిష్ణాతుఁడు (పా. ౭౬ సూ.)
నదీ- స్న = నదీష్ణుఁడు (పా. ౭౪, ౭౬, సూ.)

౭౭. వాయువాచకము కర్తగా లేని 'నిర్' పూర్వక వా (వీచు) ధాతువుయొక్క 'త' ప్రత్యయ తకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

నిర్వా-త = నిర్వాణము అగ్ని (ఉపశమిల్లినది; అగ్ని కర్త)
నిర్వాతము వాతము (,, ; వాతము కర్త)

౭౮. దా (ద్రైప్) పా, (త్రాగు) ధాతువులకుఁ గరణార్థమున 'త్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.

దాత్రము (దాయంతి అనేన) కొడవలి. పాత్రము (పిబంతి అనేన)

౭౯. కర్తృర్థక భవిష్యత్కాలమున నెల్ల పరస్మైపద ధాతువులకు స్యత్ (స్య+శతృ) ప్రత్యయమును, నెల్ల ఆత్మనేపద ధాతువులకును 'స్యమాన' (స్య+ముక్+శానచ్) ప్రత్యయమును, ఉభయపదములకు నుభయమును వచ్చును.

పరస్మైపదములు:— గాస్యత్, స్థాస్యత్,
ఆత్మనేపదములు:— త్రాస్యమానము, మాస్యమానము.
ఉభయపదములు:— దాస్యత్, దాస్యమానము.

౮౦. ఇకారాద్యచ్చులకును, కకారమునకును పరమగు స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయముల 'స'కారమునకు షత్వము వచ్చును.

[illegible] — స్యత్ = [illegible]ష్యత్ ([illegible])

౮౧. కర్మార్థక వర్తమానకాలమునందు ఆకారాంతములైన సకర్మక ధాతువులకు యమాన (యక్+ముక్+శానచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

జ్ఞాయమానము; త్రాయమాణము; [illegible]యమానము ([illegible], [illegible])
పాయమానము ([illegible])

(క) 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని ఈ క్రింది ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తములుగా గ్రాహ్యములు.

గా + యమాన = గీయమానము ([illegible], [illegible], [illegible], [illegible] ధాతువుల రూపము)
ధా + ,, = ధీయమానము (ఎల్ల 'ధా' ధాతువులకు రూపము)
మా + ,, = మీయమానము (అనుమీయమానము)
గా + ,, = గీయమానము
సా + ,, = సీయమానము (వ్యవసీయమానము)
పా + ,, = పీయమానము (త్రాగు)
హా + ,, = హీయమానము (హాక్)
హ్వా + ,, = హూయమానము
వా + ,, = ఊయమానము (వేఞ్)

(ఖ) అను, ఉప, ప్రభృత్యుపసర్గపూర్వకమగు 'స్థా' ధాతువు సకర్మకమగును. దాని రూపము యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యము.

అను-స్థా-యమాన = అనుష్ఠీయమానము
ఉప- ,, ,, = ఉపస్థీయమానము

౮౨. కర్మార్థకము లగు నెల్ల ధాతువులకును భూతకాలమున త (క్త) ప్రత్యయము వచ్చును.

జ్ఞాతము, అవదాతము (దాప్-దైప్) పాతము (రక్షితము)

(క) త ప్రత్యయము పరమగునేని ఈ క్రింది ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

గా + త = గీతము	(ఓతప్రోతములు = పడుగు పేకలు)
పా + త = పీతము (త్రాగఁబడినది)	త్రై + ,, = త్రాతము, త్రాణము.
శా + త = శితము, శాతము	హా + ,, = హీనము
ఛా + త = ఛితము, ఛాతము	ఘ్రా + ,, = ఘ్రాతము, ఘ్రాణము
మా + త = మితము	దో + ,, = దితము (దో)
హ్వే + త = హూతము	దా + ,, = దత్తము (దాణ్, దాఞ్, దేఙ్
వా (వేఞ్) + త = ఉతము (అ + ఉతము = ఓతము, ప్ర + ఉతము, ప్రోతము;	ధా + ,, = ధీతము (ధేట్)

ధా + ,, = హితము, నిహితము, విహితము (డుధాఞ్) ప్రణిహితము, అభిహితము, అంతర్హితము, సంహితము, పిహితము. (చూ. సూ. ౨౭౧.)

(క) 'హిత' పదము పరమగునేని 'సమ్' యొక్క 'మ' కారమునకు లోపము వికల్పము.

సంహితము — సహితము

౮౩. కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున నెల్ల ధాతువులకును 'స్యమాన' ప్రత్యయము వచ్చును.

దాస్యమానము - (ఈయఁబడఁగల) జ్ఞాస్యమానము (తెలియఁబడఁగల)

(క) ఆత్మనేపదధాతువులకును, 'ఆన' ప్రత్యయము వచ్చు ఉభయ పద ధాతువులకును కర్త్రర్థక కర్మార్థక భవిష్యత్కాలరూపము లొక్క విధముగనే యుండును. ప్రకరణానుసారముగా రూపనిర్ణయముఁ గావించుకొనవలెను.

౮౪. అర్హ, శక్త్యర్థములందును, విధ్యర్థమునందును, అజంత హలంత ధాతువులకు య (యత్, ణ్యత్) తవ్య, అనీయ (అనీయర్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

౮౫. 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఆ'కారాంత ధాతువుల ఆకారమునకు ఏత్వము వచ్చును.

య:—దా + య = దేయము. స్థా + య = స్థేయము, అనుష్ఠేయము.
గా + ,, = గేయము. దరిద్రా + ,, = దరిద్ర్యము (చూ. ౭౩ సూ.)

(క) 'దేవ' పద ముపపదము గాఁగల 'హ్వే' ధాతువునకు భావార్థమున 'య'ప్రత్యయమును 'హ్వే'కు'హూ'భావమును వచ్చును.

తవ్య:- పా - తవ్య - పాతవ్యము
జ్ఞా - ,, = జ్ఞాతవ్యము
దరిద్రా ,, = దరిద్రితవ్యము (చూ. ౨౪. సూ)

అనీయ:— పా + అనీయ = పానీయము
హా + ,, = హానీయము
దరిద్రా + ,, = దరిద్రణీయము. (చూ. ౭౩. సూ.)

(ఖ) అనీయాది ప్రత్యయములు ధాతువులకు మాత్రమే వచ్చును. కావున గౌరవనీయుఁడు ఇత్యాదు లసాధువులు.

౮౬. ఈషత్, సు, దుస్, అనునవి పూర్వమునఁగల 'ఆ' కారాంత ధాతువులకుఁ గృచ్ఛ్రాకృచ్ఛ్రార్థములందు అన (యుచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

(క) కృచ్ఛ్రము = కష్టము; అకృచ్ఛ్రము — తేలిక.
ఈషత్ - ధ్యై - అన = ఈషద్ధ్యానము (కొంత తేలికగా ధ్యానము చేయఁదగినది.)
సు - ధ్యై ,, = సుధ్యానము (మిక్కిలి సుఖము గా ధ్యానము చేయఁదగినది.)
దుస్ - ధ్యై ,, = దుర్ధ్యానము(మిక్కిలి కష్టము గా ధ్యానము చేయఁదగినది.)

(ఖ) 'దుర్జ్ఞానము, సుజ్ఞానము' అని కావలసియున్నను దుర్జ్ఞేయము సుజ్ఞేయము అని వ్యవహారము గలదు.

(గ) ఈషదాదులకుఁ బరముగా నేధాతువునకును య, తవ్య, అనీయ ప్రత్యయములు రావు.

(ఘ) య, తవ్య, అనీయ ప్రత్యయాంతము లగు పదములు పరమగునేని 'అవశ్యమ్' యొక్క మకారమునకు లోపము వచ్చును.

అవశ్యజ్ఞేయము, అవశ్యస్థాతవ్యము, అవశ్యస్థానీయము.

౮౭. భావార్థమున అజంత హలంత ధాతువులకు త (క్త) తి (క్తిన్) అన (ల్యుట్) అ (ఘఞ్) ఆ (అఙ్) ఇకా(ణ్వుల్), ఇ, ఘు (ఘుచ్) ప్రత్యయములు బహుళముగా వచ్చును.

(క) బహుళ గ్రహణముచే నీప్రత్యయములలోఁ గొన్ని కొన్ని ధాతువులకు మాత్రమే వచ్చును. కొన్నింటికి రావు. లోకవ్యవహారమును బట్టి గ్రహింపవలయును.

త:—గా - త = గీతము (చూ. సూ. ౮౦.౫. క).

పా - ,, = పీతము (సోమస్య పీతం అస్య అస్తీతి సోమపీతీ)

(ఖ) వేదమున 'థ' ప్రత్యయమును, ధాతువుయొక్క 'ఆ' కారమునకు 'ఈ' త్వమును వచ్చును.

గా - థ = గీథము (ఉద్గీథము)

పా - ,, = పీథము (సోమస్యపీథం అస్యఅస్తీతి సోమపీథీ = సోమపాయీ (చూ. సూ. ౪౩౫)

తి:—ఖ్యా - తి = ఖ్యాతి; భూతి. మొ.

(గ) తి,ప్రత్యయము పరమైనపు డీ క్రింది ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

స్థా - తి = స్థితి	గ్లా - తి = గ్లాని
గా - ,, = గీతి	మ్లా - ,, = మ్లాని
పా - ,, = పీతి, సంపీతి (తాగుట)	సో - ,, = సితి, వ్యవసితి
హ్వే - ,, = హూతి	శా - ,, = శితి
మా - ,, = మితి	ధా - ,, = ఛితి
హా - ,, = హాని	దా - ,, = దితి (దో)
	దా - తి = దత్తి (దాణ్, దాఞ్, దేఞ్.)

(ఘ) పరి,పూర్వకమగు 'స్థితి' శబ్ద సకారమునకు షత్వము రాదు. పరిస్థితులు.

౮౮. సోపసర్గములగు 'ఆ'కారాంత ధాతువులకు అ (అఙ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్ర - ధా - అ = ప్రధా, అభిధా, ప్రమా, నిష్ఠా, ఆఖ్యా, సంఖ్యా, ప్రభా, విభా, ఆహ్వా, విధా, ప్రజ్ఞా, సంజ్ఞా; ఆజ్ఞా. మొ.

(క) శ్రత్, అంతస్, వీనికిఁ బరమైన ధా (డుధాఞ్) ధాతువునకు 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

శ్రత్ - ధా - అ = శ్రద్ధా   అంతస్ - ధా - అ = అంతర్ధా

(ఖ) 'అంతస్' కుఁ బరమైన 'ధా' ధాతువుయొక్క 'అ' కారమునకు ఇకి ప్రత్యయమును వచ్చును.

అంతస్ - ధా - ఇ = అంతర్ధి

(గ) సోపసర్గము లగు ఆకారాంత ధాతువులకు 'తి' ప్రత్యయమును జూపట్టుచున్నది.

ప్రఖ్యాతి, విఖ్యాతి, [illegible]. మొ.

అన:— దా + అన = దానము ప్రణిదానము (పా. ౫౮. సూ)

ధా + ,, = ధానము, ప్రణిధానము, తిరోధానము

గా + ,, = గానము

త్రా + ,, = త్రాణము

స్థా + ,, = స్థానము, ఉత్థానము. (పా. సూ. [illegible])

పరిత్రా + ,, = పరిత్రాణము

(క) వా (వేఞ్) ధా (ధేట్) ధాతువులకు 'అన' ప్రత్యయము పరమగునెడల నీక్రింది విధముగా రూపద్వయ మేర్పడును.

వా + అన = వానము; వయనము.

ధా + ,, = ధానము; ధయనము

(ఖ) కొన్ని యెడలఁ గర్త్రర్థమునను 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

శిరస్ + త్రా + అన = శిరస్త్రాణము

అ(ఘఞ్):— ఆ + హ్వే + అ = ఆహ్వాయము (పా. ౫౬. సూ)

వి, అవ + సో + ,, = వ్యవసాయము

ఆ + దా + ,, = ఆదాయము

సం,ప్ర + ,, + ,, = సంప్రదాయము

ఆ + మ్నా + ,, = ఆమ్నాయము

ఆహ్వాయ మనియు వ్యవహారమునఁ గలదు.

(క) ని, అభి, ఉప, వి, ఆ, పూర్వకమగు హ్వేధాతువునకు అ (అప్) ప్రత్యయము పరమగునేని 'హవ్' సర్వాదేశ మగును.

ని-హ్వే-అ=నిహవము, అభిహవము, ఉపహవము, విహవము, ఆహవము

([illegible])

ఇకా=పా+ఇకా=పాయికా (చూ. సూ. ౫౬)

౮౯. ఈ కృత్ప్రత్యయము లన్నియును బైనిఁ దెలుపఁబడిన యర్థము లందే కాక యరుదుగా భిన్నార్థములందును వచ్చుచున్నవి.

స్నా - అనీయ = స్నానీయము (స్నానము చేయుటకు సాధనముగ నలుగుఁబిండి కరణార్థమున 'అనీయ' ప్రత్యయము)

పాద - హ్బ - అక = పాదహారకము (పాదములచే హరింపఁబడు (ధరింపఁబడు) నూపురము. కర్మార్థమున 'అక' ప్రత్యయము)

పేరణము (ణిజంతము)

౯౦. ఆకారాంత ధాతువులకుఁ బేరణమున కృత్తులైన అజాది యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ప' (ప్) కారాగమమును ('త' ప్రత్యయము తప్ప మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'పయి' ఆగమమును, 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని 'పి' ఆగమమును వచ్చును.

ఎల్ల పేరణార్థక ధాతువులును ఉభయపదులును సకర్మములును అగును.

(క) 'ఖ్యా' ధాతువు.

ప్రత్యయము	స్వార్థము	పేరణము
తృ	ఖ్యాతృ	ఖ్యాపయితృ
అక	ఖ్యాయకుఁడు	ఖ్యాపకుఁడు (ఖ్యా + ప్ + అక)
ఇన్	ఖ్యాయిన్	ఖ్యాపిన్ (ఖ్యా + ప్ + ఇన్)
తుకామ	ఖ్యాతుకాముఁడు	ఖ్యాపయితుకాముఁడు
తుమనః	ఖ్యాతుమనసుఁడు	ఖ్యాపయితుమనసుఁడు
స్యత్, స్యమాన	ఖ్యాస్యత్	ఖ్యాపయిష్యత్, ఖ్యాపయిష్య [మాణము
యమాన	ఖ్యాయమానము	ఖ్యాప్యమానము
త	ఖ్యాతము	ఖ్యాపితము
స్యమాన	ఖ్యాస్యమానము	ఖ్యాపయిష్యమాణము
య	ఖ్యేయము	ఖ్యాప్యము (ఖ్యా + ప్ + య)
తవ్య	ఖ్యాతవ్యము	ఖ్యాపయితవ్యము
అనీయ	ఖ్యానీయము	ఖ్యాపనీయము
అన	ఖ్యానము	ఖ్యాపనము (ఖ్యా + ప్ + అన)

(ఖ) 'దా' (ఎల్ల 'దా' ధాతువులు)

ప్రత్యయము	స్వార్థము	ప్రేరణము
తృ	దాతృ	దాపయితృ
అక	దాయకుఁడు	దాపకుఁడు
ఇన్	దాయిన్	దాపిన్
తు కామ	దాతు కాముఁడు	దాపయితు కాముఁడు
తుమనః	దాతుమనసుఁడు	దాపయితుమనసుఁడు
స్యత్, స్యమాన	దాస్యత్, దాస్యమానము	దాపయిష్యత్, దాపయిష్యమాణము
యమాన	దీయమానము	దాప్యమానము
	(దాణ్, దాఞ్, దేఙ్, దో)	,,
	దాయమానము (దాప్, దైప్)	,,
	దత్తము (దాణ్, దాఞ్, దేఙ్)	దాపితము.
త	దితము (దో)	,,
	దాతము (దాప్ - దైప్)	,,
స్యమాన	దాస్యమానము	దాపయిష్యమాణము.
య	దేయము	దాప్యము.
తవ్య	దాతవ్యము	దాపయితవ్యము.
అనీయ	దానీయము	దాపనీయము.
అన	దానము	దాపనము.

(గ) (ధా) (ధేట్; డుధాఞ్) ధాతువు.

	ధీతము (ధేట్)	ధాపితము.
త	హితము (డుధాఞ్)	,,
	సన్నిహితము ,,	,,

మిగిలినరూపములు 'దా' ధాతువునకువలెనే యూహింపవలెను.

(ఘ) 'స్థా' ధాతువు.

స్వార్థము	ప్రేరణము
స్థాతృ	స్థాపయితృ; ప్రతిష్ఠాపయితృ.
స్థాయకుఁడు	స్థాపకుఁడు.
స్థాయిన్	స్థాపిన్.
స్థాతు కాముఁడు	స్థాపయితు కాముఁడు.
స్థాతుమనసుఁడు	స్థాపయితు మనసుఁడు.
స్థాస్యత్	స్థాపయిష్యత్; స్థాపయిష్యమాణము
(అను)స్థీయమానము	(అను)స్థాప్యమానము.
స్థితము	స్థాపితము.

(అను)స్థాస్యమానము	(అను)స్థాపయిష్యమాణము.
స్థేయము	స్థాప్యము.
స్థాతవ్యము	స్థాపయితవ్యము.
స్థానీయము	స్థాపనీయము.
స్థానము	స్థాపనము.

(క) కేవల 'స్థా' ధాతు వకర్మక మగుటచే 'యమాన', 'స్యమాన', ప్రత్యయములురావు. కావున సకర్మకత్వసిద్ధికై ఉపసర్గపూర్వకత్వము చూపఁబడినది.

౯౧. అనుపసర్గకములగు గ్లా, స్నా, ధాతువులకుఁ ప్రేరణమున వికల్పముగా హ్రస్వము వచ్చును.

గ్లాపయితృ — గ్లపయితృ.
స్నాపయితృ — స్నపయితృ.

(క) సోపసర్గకములకు హ్రస్వము రాదు.

ప్రగ్లాపయితృ - ప్రస్నాపయితృ; ప్రగ్లాపితము - ప్రస్నాపితము
విగ్లాపనము - ప్రస్నాపనము.

వాచో 'విగ్లాపనం'హి తత్ అని పంచదశి.

(ఖ) 'క్షా' ధాతువునకు నిత్యముగాఁ ప్రేరణమున హ్రస్వము వచ్చును.
క్షపయితృ; క్షపితము; లెు.

(గ) ప్రేరణమున 'దరిద్రా' ధాతువునకుఁ దత్తత్ప్రత్యయములు పర మగునేని రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

దరిద్రయితృ, దరిద్రకుఁడు, దరిద్రిక్, దరిద్రయితు కాముఁడు.
దరిద్రయితుమనసుఁడు, దరిద్రయిష్యత్, దరిద్రయిష్యమాణుఁడు.
దరిద్ర్యమాణము, దరిద్రితము, దరిద్రయిష్యమాణము, దరిద్రయితవ్యము.
దరిద్రణీయము, దరిద్ర్యము, దరిద్రణము, లెు.

౯౨. శా, ఛా, సా, హ్వా, వా (వేఞ్) పా (త్రాగు) ధాతువులకుఁ ప్రేరణమున అజాది, యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'య' (య్) కారాగమమును ('త' ప్రత్యయముతక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'యయి' ఆగమమును, 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని 'యి' ఆగమమును వచ్చును.

త్వా – శాయయిత్వా
అక – శాయకుఁడు
త – శాయితము
య – శాయ్యము

మిగిలినరూపము లూహ్యములు.

౯౩. వా (వీచు) ధాతువునకు ప్రేరణ ప్రత్యయములు పరమగునేని క్రమముగా జ్, జయి, , ఆగమములు వచ్చును.

త్వా – వాజయిత్వా
అక – వాజకుఁడు
త – వాజితము
య – వాజ్యము

౯౪. 'లా' ధాతువునకు ('కరగించు' అను నర్థమున) ప్రేరణమునం దైన ప్రత్యయములు పరమగునేని ల్, లయి, లి, ఆగమములును, ళ్, ళయి, ళి, ఆగమములును పర్యాయముగ వచ్చును. 'పా' (రక్షించు) ధాతువునకు ల్, లయి, లి, ఆగమములు వచ్చును.

త్వా – విలాలయిత్వా: విలాళయిత్వా
అక – విలాలకుఁడు: విలాళకుఁడు
త – విలాలితము: విలాళితము
య – విలాల్యము; విలాళ్యము
త్వా, అక త్వా–పాలయిత్వా: పాలకుఁడు
త, య – పాలితము; పాల్యము

(క) ఆజ్యం 'విలాప్య' = కరగించి ప్రభృతులను గ్రహింపవలెను.

క్రియాసమభిహారార్థకము (యఙంతము)

౯౫. క్రియాసమభివారమున (మరలమరల లేక మిక్కిలి అను నర్థమున) ఏకాచ్చుగల హలాది ధాతువులకు 'యఙ్' ప్రత్యయము వచ్చును. కావున నీ రూపములకు యఙ్ంతములని వ్యవహారము. ఈ ప్రత్యయమువచ్చినపుడుధాతువు పెక్కుమార్పులను వహించును. కర్త్రర్థమున ఆ మార్పువహించిన ధాతువునకు 'అమాన' ప్రత్యయమును కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయమును వచ్చును.

గా–యఙ్–(జేగీయ) + అమాన=జేగీయమానము (కర్త్రర్థము – మరలమరల జయించుచున్న)
" " " + యమాన=జేగీయ్యమానము (కర్మార్థకము – మరలమరల జయింపఁబడుచున్న)
యా (యాయాయ్) + అమాన= యాయాయమానుఁడు.

(క) ప్రత్యయ మాత్రము పరమైనచో 'యఙ్'నకు లోపము వచ్చును. అట్టి రూపములు యఙ్లుగంతము లనఁబడును. యఙ్లంతమైన 'యా' ధాతువునకు తాచ్ఛీల్యార్థమున వర(వరచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

యాయాయ్ – వర=యాయావరుఁడు.

ఇచ్ఛార్థకము (సన్నంతము)

౯౬. ఇచ్ఛార్థమున నెల్ల ధాతువులకును 'సన్' ప్రత్యయము వచ్చును. కావున నీ రూపములను సన్నంతము లందురు. 'సన్' ప్రత్యయము వచ్చినపుడు ధాతువు పెక్కుమార్పులు వహించును.

౯౭. సన్నంతములకుఁ బరమైన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములకు ముందు 'ఇ' కారాగమము వచ్చును.

౯౮. సన్నంతములకుఁ గర్త్రర్థమున 'ఉ' ప్రత్యయమును భావార్థమున అన, ఆ, ప్రత్యయములును వచ్చును.

(క) జ్ఞా, శ్రు, స్మృ, దృశ్, ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమున 'అమాన' ప్రత్యయమును వచ్చును.

(క) జ్ఞా ధాతువు.

జ్ఞా—సన్ = (జిజ్ఞాస్)+ఉ = జిజ్ఞాసువు.
,, +అమాన = జిజ్ఞాసమానుఁడు
,, +యమాన = జిజ్ఞాస్యమానము
,, + త = జిజ్ఞాసితము
,, + య = జిజ్ఞాస్యము
,, + అన, ఆ = జిజ్ఞాసనము, జిజ్ఞాసా.

(ఖ) 'హా' ధాతువు

హా—సన్ = (జిహాస్)+ఉ = జిహాసువు
,, +యమాన = జిహాస్యమానము
,, + త = జిహాసితము
,, + య = జిహాస్యము
,, +అన, ఆ = జిహాసనము, జిహాసా.

(గ) 'ని' 'ధ్యా' ధాతువు

ని, ధ్యా-సఙ్=(ని,దిధ్యాస్)+ఉ = నిధిధ్యాసువు.
,, +యమాన=నిదిధ్యాస్యమానము
,, + త =నిదిధ్యాసితము
,, + య =నిదిధ్యాస్యము
,, + అన, ఆ=నిదిధ్యాసనము, నిదిధ్యాసా

(ఘ) 'పా' ధాతువు.

పా - సఙ్ = (పిపాస్)+ఉ=పిపాసువు
,, +యమాన = పిపాస్యమానము
,, + త = పిపాసితము
,, + య = పిపాస్యము
,, + అన, ఆ = పిపాసనము, పిపాసా

(ఙ) 'యా' ధాతువు.

యా - సఙ్ = (యియాస్)+ఉ= యియాసువు.

మిగిలిన రూపము లూహ్యములు

(చ) యఙ్గంత సన్నంతరూపములు సామాన్యముగ నెల్ల ధాతువులకు గలవు. కాని యీ గ్రంథమున నాంధ్రభాషావ్యవహారస్థములగు ధాతురూపములు మాత్రమే చూపఁబడును.

ఆకారాంత ధాతుప్రకరణము సమాప్తము.

---

౨. ఇకారాంత ధాతుప్రకరణము

౧. అధి+ఇ = అధ్యయనము సేయు (ఇఙ్)
౨. ఇ = పొందు
౩. ఇ = పోవు (ఇణ్)
౪. చి = కోయు (చిఞ్)
౫. జి = జయించు
౬. శ్రి=ఆశ్రయించు (శ్రిఞ్)
౭. శ్వి = ఉబ్బు (టు, ఓ, శ్వి)
౮. సి = బంధించు
౯. స్మి = నవ్వు (ష్మిఙ్)
౧౦. హి = పోవు
౧౧. క్షి = క్షయించు.

పరస్మైపదములు

కర్త్రర్థమున 'అత్' ప్రత్యయము.

ఇ - (య్)+అత్ =యత్; ఉద్యత్; ప్రోద్యత్ (ఇణ్)
ఇ - (అయ్)అత్ = అయత్, ఉదయత్

ప్ర, — ఇ = ప్రేతము,
ఆ, శ్రి — ,, = ఆశ్రితుఁడు.
హి, — ,, = హితుఁడు, సన్నిహితుఁడు.

(క) ఈ క్రిందిధాతువుల విశేషముఁ బరికించునది.
క్షి - త = క్షీణము;
శ్వి = శూనము; ఉచ్ఛూనము.

భవిష్యదర్థమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు:_(చూ. సూ. ౭౯)
జి - స్యత్ = జేష్యత్, (చూ. సూ. ౧౦౧: ౭౧)
శ్వి— ,, = శ్వయిష్యత్.
శ్రి— ,, స్యమాన = శ్రయిష్యత్, శ్రయిష్యమాణము. (చూ. సూ. ౧౦౭)

౧౦౬. 'సి' ధాతువునకుఁ గరణార్థమున 'త్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.
సి - త్ర = సేత్రము. (చూ. సూ. ౧౦౧)

(క) జైత్రయాత్ర మొదలగుచోట్ల జైత్ర పదమునకు స్వార్థసంబంధార్థములందు 'తద్ధిత అణ్' ప్రత్యయము కానీ 'త్ర' ప్రత్యయముగాదు.

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము (చూ. సూ. ౭౧.)

౧౦౭. 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని ఇ, ఉ, కారాంత ధాతువుల ఇ, ఉ, కారములకు దీర్ఘమువచ్చును.
జి - యమాన = జీయమానము.
అధి + ఇ + ,, = అధీయమానము.

(క) 'క్షి' ధాతు వకర్మకమైనను 'యమాన' ప్రత్యయము వచ్చును.
క్షి-యమాన=క్షీయమాణము.(స్వయముగా క్షీణించునది. ఇది కర్మకర్తృప్రయోగము)

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము (చూ. సూ. ౭౩)
ఉద్ + ఇ + త = ఉదితము, నిశ్చితము, అధీతము, విజితుఁడు,
అభి + ప్ర + ఇ + త=అభిప్రేతము.

(క) 'సి' ధాతువుయొక్క 'త' ప్రత్యయమునకు వికల్పముగా 'న' త్వము వచ్చును.
సి - త- సితము, సినము.

౧౦౮. భూతార్థమున 'ఇ' కారాంత ధాతువులకు 'క్విప్' ప్రత్యయమువచ్చును

౧౦౯. హ్రస్వాజంత ధాతువులకు క్విప్ప్రత్యయమువచ్చినపుడు త(తుక్) కారాగమము అంతమున వచ్చును.

ఇంద్ర-జి + క్విప్=ఇంద్రజిత్ (ఇంద్రం జితవాన్-ఇంద్రుని జయించినవాఁడు)
అగ్ని - చి ,, = అగ్నిచిత్ (అగ్నిం చితవాన్)

కర్మార్థమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

జి - స్యమాన = జేస్యమాణము.
ఆ, శ్రి ,, = ఆశ్రయిస్యమాణము.
నిస్, చి ,, = నిశ్చేస్యమాణము.

అర్హాశక్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు:-

య:— జి + య = జేయము.
నిస్, చి + ,, = నిశ్చేయము.
అధి + ఇ + ,, = అధ్యేయము.

(క) ఇ (ఇణ్) ధాతువునకు య (క్యప్) ప్రత్యయము పరమగునేని త (తుక్) కారాగమము వచ్చును.

ఇ - య = ఇ - త్ - య = ఇత్యము; ప్రేత్యుఁడు.

(ఖ) శక్యార్థమున క్షి, జి, ధాతువులకు 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని రూపము లీ క్రిందివిధమున నిపతితములు.

క్షి - య = క్షయ్యము (నశింప శక్యమైనది)
జి - ,, = జయ్యము (జయింప ,,)
తవ్య:- జేతవ్యము, అధ్యేతవ్యము, ఆశ్రయితవ్యము.

అనీయ:- జి + అనీయ = జయనీయము (సూ. సూ. ౧౦౨)
స్మి + ,, = స్మయనీయము ,,
ఆ, శ్రి + ,, = ఆశ్రయణీయము.

౧౧౦. ఈషత్, సు, దుస్, వీనికిఁ బరమైన ఇకారాది సర్వాజంత, హలంత, ధాతువులకును కృచ్ఛ్రాకృచ్ఛ్రార్థములందు 'అ' (ఖల్) ప్రత్యయము వచ్చును.

ఈషత్ + జి + అ = ఈషజ్జయుఁడు (సూ. సూ. ౧౦౨)
సు + ,, ,, = సుజయుఁడు ,,
దుర్ + ,, ,, = దుర్జయుఁడు ,,

'అవశ్యం' శబ్దమునకు 'మ' కార లోపము.

అవశ్యజేయము, అవశ్యజేతవ్యము, అవశ్యజయనీయము.

భావార్థమున త, తి, అన, అ, ఇకా, ప్రత్యయములు.

త:—స్మితము.

తి:—స్మితి, నిశ్చితి, అధీతి.

అన:—అధి + ఇ + అన = అధ్యయనము (చూ. సూ. ౧౦౫)

ఇ + ,, = అయనము, ఉదగయనము

ఆ + శ్రి + ,, = ఆశ్రయణము.

(క) కర్త్రర్థమునను 'ఇ'(ఇణ్, ఇ)ధాతువులకు 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

(ఖ) ప్ర, పరా, ఉపసర్గలకుఁ బరమైన అయనశబ్ద నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర + అయనము = ప్రాయణము.

పరా + ,, పరాయణము (పరా = అత్యంతం ఏతి లోక అయతి)

అ:—స్మి + అ = స్మయము ఉప, చి + అ = ఉపచయము

ఆ, శ్రి – ,, = ఆశ్రయము అప, ,, ,, = అపచయము

ఉప, ఇ + అ = ఉపాయము.

(క) 'అప' యొక్క 'ప'కార మొక్కొక్కెడ 'వ'కారముగాఁగూడ నుచ్చరింపఁబడుచున్నది.

అవచయము మొ॥

(ఖ) 'అ' ప్రత్యయము పరమగునేని కేవలమును 'ఉత్' పూర్వకమునగు 'శ్రి' ధాతువుయొక్కయు, 'ఉచితము' అను నర్థమున 'ని' పూర్వక ఇ (ఇణ్)ధాతువుయొక్కయు, హస్తాదానార్థమున 'చి' ధాతువుయొక్కయు, 'తడవ' యను నర్థమున పరిపూర్వక 'ఇ' ధాతువుయొక్కయు, 'ఇ' కారమునకు 'ఆయ్' ఆదేశము వచ్చును. భిన్నార్థములందును, భిన్నోపసర్గము పూర్వము సందున్నను 'అయ్' ఆదేశమే యగును.

కేవలమగు 'శ్రి' ధాతువు:— శ్రి + అ = శ్రాయము

'ఉత్' పూర్వకము:— ఉచ్ఛ్రాయము, (ఉచ్ఛ్రాయసౌందర్యగుణా మృషోద్యాః)

భిన్నోపసర్గ పూర్వకము:— ఆశ్రయము, సంశ్రయము.

(గ) 'అత్యుచ్ఛ్రయః పతనహేతుః' అనునెడ ఉచ్ఛ్రయ మనియుఁ బ్రయుక్తము.

ని + ఇ + అ = న్యాయము (ఉచితము)
భిన్నార్థమున ,, ,, ,, = న్యయము (నాశము)
భిన్నోపసర్గకము; అతి ,, ,, = అత్యయము ,,
,, ప్రతి ,, ,, = ప్రత్యయము (ప్రతీయతే అర్థః అనేన; కారణార్థకము.)
చి + అ ,, ,, = చాయము; పుష్పప్రచాయము.

పుష్పాపచాయము (పుష్పాలను చేతితోఁ గోయుట)

పుష్పాపచయము (కఱ్ఱను. దానితోఁ బూలుగోయుట)

"అన్యత్ర యూయం కుసుమావచాయం కురుధ్వ మత్రాస్మి కరోమి సఖ్యః" సాహిత్య దర్పణము.

(ఘ) హస్తాదానార్థమునసే పుష్పాపచయపదము వ్యవహృతమైయున్నది.

పరి + ఇ + అ = పర్యాయము. (వరుస.)
వి,పరి + ,, ,, = విపర్యయము = తలక్రిందు.

(ఙ) అపాదానార్థమునను, అధికరణార్థమునను, కర్త్రర్థమున 'సహ' ఉపపదముగాఁ గలట్టియు, 'అధి' + 'ఇ' ధాతువునకును 'అ' ప్రత్యయమును 'ఆయ్' ఆదేశమును నగును,

ఉప + అధి + 'ఇ' = ఉపాధ్యాయుఁడు (ఉపేత్య అధీయతే అస్మాత్)
అధి + ఇ + ,, = అధ్యాయము (అధీయతే అస్మిన్)
సహ + అధి + ఇ + అ = సహాధ్యాయుఁడు
ఇకాః— స్త్రీ + ఇకా = స్త్ర్యాయికా. (మా. సూ. ౧..)

ణ్యరణము

౧౧౧. ఇ, ఈ, కారాంత ధాతువుల ఇ, ఈ, కారములకుఁ జేరణమున అజాది, యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అయ్' ఆదేశమును ('త' ప్రత్యయము తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని "అయయి" ఆదేశమును 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని 'అయి' ఆదేశమును వచ్చును.

తృ – క్రీః— క్రాయయితృ త – క్రీః— క్రాయితము
అక – ,, — క్రాయకుఁడు య – ,,:— క్రాయ్యము వెం.

౧౧౨. అధి + ఇ (ఇఙ్); జి, స్మి, ధాతువుల ఇకారమునకుఁ జేరణమున కై ప్రత్యయములు పరమగునేని అప్, అపయి, ఆపి, ఆదేశములు వచ్చును.

తృ - అధ్యాపయితృ
అక - అధ్యాపకుఁడు
ఇణ్ - అధ్యాపిన్
తుకామ - అధ్యాపయితుకాముఁడు,
తుమనః - అధ్యాపయితుమనసుఁడు
స్యత్ - అధ్యాపయిష్యత్
యమాన - అధ్యాప్యమానము
త - అధ్యాపితము
స్యమాన - అధ్యాపయిష్యమాణము
తవ్య - అధ్యాపయితవ్యము
య - అధ్యాప్యము
అనీయ - అధ్యాపనీయము
అన - అధ్యాపనము

'జి' ధాతువునకు — జాపయితృ మొ.
'సి' ధాతువునకు — విస్మాపయితృ మొ.

౧౧౩. 'చి' ధాతువునకుఁ ణిజ్ప్రత్యయములు పరమగునేని క్రమముగా ఆప్, ఆపయి, ఆపి, ఆదేశములును, ఆయ్, ఆయయి, ఆయి, ఆదేశములును బర్యాయముగా వచ్చును.

చాపయితృ, చాయయితృ మొ॥

యఙ్ఞంతము

జి - యఙ్ (జేజీయ్) + అవమాన = జేజీయమానము (కర్త్రర్థకము)
,, ,, (,,) + యమాన = జేజీయ్యమానము (కర్మార్థకము)

సన్నంతము (చూ. సూ. ౯౯)

జి - సన్ (జిగీష్) ఉ = జిగీషువు
యమాన = జిగీష్యమాణము
త = జిగీషితము
య = జిగీష్యము
అన, ఆ = జిగీషణము, జిగీషా.

ఇకారాంత ధాతు ప్రకరణము సమాప్తము.

---

౩. ఈకారాంత ధాతు ప్రకరణము

౧. ఈ = పొందు
౨. క్రీ = కొను (క్రీఇఞ్)
౩. డీ = ఎగురు (డీఙ్)
౪. దీ = చిన్నబుచ్చుకొను (దీఙ్)
౫. నీ = పొందు,కొనివచ్చు (ణీఞ్)
౬. ప్రీ = ప్రేమించు (ప్రీఙ్; ఞ్;ప్రీఞ్)
౭. భ్రీ = తృప్తిపడుచు
౮. భీ = భయపడు (ఞిభీ)
౯. లీ=కరగు (లీఙ్)
౧౦. వ్రీ=సిగ్గుపడు (వ్రీఙ్)
౧౧. శీ =శయనించు (శీఙ్)
౧౨. హ్రీ= సిగ్గుపడు

౧ పరస్మైపదములు

ఈ (అయ్) + అత్ = అయత్
హ్రీ (జహ్రీ) ,, = జిహ్రియత్

౨. ఆత్మనేపదములు

డీ (డయమ్, డీయమ్)+ఆన = డయమానము, డీయమానము
దీ (దీయమ్) ,, = దీయమానము
ప్రీ (ప్రీయమ్) ,, = ప్రీయమాణము
లీ (లీయమ్) ,, = లీయమానము, విలీయమానము
శీ (శయ్) ,, = శయానుఁడు, సంశయానుఁడు.

౩. ఉభయపదములు

ప్రీ (౭) (ప్రీణయ్, ప్రీణయమ్)+అత్, ఆన=ప్రీణయత్, ప్రీణయమానుఁడు
ప్రీ (౯) (ప్రీణ్, ప్రీణ్, ప్రీయమ్) ,, ,, =ప్రీణత్, ప్రీణానుఁడు, ప్రీయమాణుఁడు
నీ (నయ్, నయమ్) ,, ,, =నయత్, నయమానుఁడు
భీ (బభీ) ,, ,, =బిభ్యత్, బిభ్యానుఁడు
క్రీ (క్రీణ్) ,, ,, క్రీణత్, క్రీణానుఁడు

(౪) పరి, వి, అవ, ఉపసర్గలకుఁ బరమైన 'క్రీ' ధాతు వాత్మనేపదమగును.

పరిక్రీణానుఁడు, విక్రీణానుఁడు, అవక్రీణానుఁడు.

కర్త్రర్థమున అక, తృ ప్రత్యయములు.

నీ + అక = నాయకుఁడు (చూ. సూ. ౧౦౦)
నీ + తృ = నేతృ (చూ. సూ. ౧౦౧)

౧౧౪. ప్రీ (౭) ధాతువునకు అజాది యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని నకారాగమమును, (త ప్రత్యయముతక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'నయి' ఆగమమును, 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ని' కారాగమమును వచ్చును.

ప్రీ – న్ + అక = ప్రీణకుఁడు ప్రీ – నయి – తృ = ప్రీణయితృ

౧౧౫. డీ, శీ, ధాతువులకు తృ, తుకామ, తుమన, త, స్యత్, స్యమాన, తవ్య ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఈ' కారమునకు 'అయి' ఆదేశము వచ్చును.

(క) 'డీ' ధాతువునకు 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని 'అయి' ఆదేశము వికల్పము.

శీ - తృ = శయితృ   డీ - తృ = డయితృ

౧౧౬. కరణాది వాచకము లుపపదముగానున్న 'శీ' ధాతువునకుఁ బరముగాఁ గర్త్రర్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

(చూ. సూ. ౧౦౫)

ఉదర - శీ - అ = ఉదరశయుఁడు (పొట్టతోఁ బండుకొనువాఁడు)
పార్శ్వ ,, ,, పార్శ్వశయుఁడు (పార్శ్వములతో ,,)
పృష్ఠ ,, ,, పృష్ఠశయుఁడు (పృష్ఠముతో ,,)
ఖ ,, ,, ఖశయుఁడు (ఖము = ఆకాశమునందు ,, .)

(క) కర్తృవాచకము లగు ఉత్తానాదిశబ్దము లుపపదముగా నున్నను బరముగా 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఉత్తాన - శీ - అ = ఉత్తానశయుఁడు
అవమూర్ధ ,, ,, = అవమూర్ధశయుఁడు

(ఖ) గిరి శబ్ద ముపపదముగాఁగల 'శీ' ధాతు 'ఈ' కారమునకు 'అ' ప్రత్యయము ఆదేశమగును.

గిరి - శీ - అ = గిరిశ్ + అ = గిరిశుఁడు (గిరియందుఁ బరున్నవాఁడు)

(గ) 'భీ' ధాతువునకు అపాదానార్థమున మ, ష్మ, ప్రత్యయములు వచ్చును.

భీమము, భీష్మము (దేనివలన భయము గలుగునో అది, అనఁగా భయంకరము)

౧౧౭. కర్త్రర్థమున 'ప్రీ' ధాతు 'ఈ'కారమునకు 'ఇయ' (క) ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్రీ - ఇయ = ప్రియుఁడు (ప్రీణాతి వా ప్రీణయతీతి వా)

౧౧౮. అగ్రి, గ్రామ, సేనాది శబ్దము లుపపదముగాఁగల 'నీ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'క్విప్' ప్రత్యయము వచ్చును. అగ్ర, గ్రామ శబ్దములకుఁ బరమైన 'నీ'యొక్క నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

కృదంత ప్రకరణము

అగ్రి - నీ - అగ్రణీ; గ్రామ - నీ - గ్రామణీ; సేనా - నీ - సేనానీ

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇణ్' ప్రత్యయము.

రంగ - శీ - ఇణ్ = రంగశాయిణ్ (చూ. సూ. ౧౦౦)
శేష ,, ,, శేషశాయిణ్
సం - ప్రీ ,, సంప్రీణిణ్ (చూ. ౧౧౪. సూ)

(క) తాచ్ఛీల్యార్థమున నీ క్రిందిధాతువులకు యథాసంభవముగాఁ దత్తత్ప్రత్యయములును రూపములును యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

శీ - ఆలు = శయాలువు; సంశయాలువు.
వి, ,, - ఇన్ = విశయిన్ (రూ) విషయిన్.
భీ - రు, (క్రు)రుక, (కు)కన్)లుక, (క్లుకన్) = భీరువు; భీరుకుఁడు, భీలుకుఁడు.
ఘృత - వి - క్రీ - ఇన్ = ఘృతవిక్రయిన్ (నింద్యార్థము)

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు:—

క్రీ - తుకామ = క్రేతుకాముఁడు; (కి. క్రేతుకామా కల నోపక న్యాయ)
,, తుమనః = క్రేతుమనసుఁడు
డీ - తుకామ = డయితుకాముఁడు (చూ. ౧౧౫. సూ)
,, తుమనః = డయితుమనసుఁడు ,,
శీ - తుకామ = శయితుకాముఁడు ,,
,, తుమనః = శయితుమనసుఁడు ,,
(ఖ) ప్రీ - తుకామ = ప్రీణయితుకాముఁడు
,, తుమనః = ప్రీణయితుమనసుఁడు (చూ. సూ. ౧౧౪)

కర్త్రర్థమున అకర్మక ధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము.

భీ + త = భీతము (భీతహరిణేక్షణ).
అను + ఈరము = అన్వీరతము.

(గ) ఈ క్రిందిధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము పరమగుచో రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

డీ - త = { డీనము, ప్రడీనము, ఉడ్డీనము, సండీనము.
డయితము (చూ. సూ. ౧౧౫. క) }
శీ - త = శయితుఁడు, సంశయితుఁడు.
హ్రీ - ,, = హ్రాణము, హ్రీతము.
వ్రీ ,, = వ్రీణము, వ్రీతము.

లీ ,, = లీనము.
దీ ,, = దీనము.

కర్త్రర్థమున భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు
హ్రీ - స్యత్ = హ్రేష్యత్.
నీ - ,, స్యమాన = నేష్యత్, నేష్యమాణము.
డీ -స్యమాన = డయిష్యమాణము.
శీ - ,, = శయిష్యమాణుఁడు.
ప్రీ (౨) ,, స్యత్, స్యమాన = ప్రీణయిష్యత్, ప్రీణయిష్యమాణము.

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

ప్రీయమాణము, నీయమానము, ప్రీణ్యమానుఁడు (చూ. సూ. ౧౧౪)

కర్మార్థకభూతమున 'త' ప్రత్యయము.

నీతము, అపనీతము, క్రీతము, ప్రీతము (౧) ప్రీణితము (౨)

కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

విక్రేష్యమాణము, అన్వేష్యమాణము, ప్రీణయిష్యమాణము (౨)

౧౧౯. కరణార్థమున 'నీ' ధాతువునకు 'త్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.
నీ - త్ర = నేత్రము

అర్హా శక్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

య:— నీ - య = నేయము ప్రీ - య = ప్రేయము (౧).
శీ - ,, = శేయము ప్రీ - ,, = ప్రీణ్యము (౨)

(క) శక్యార్థంబున 'క్రీ' ధాతు 'ఈ'కారమునకు 'అయ్' ఆదేశమగును.
క్రీ - య = క్రయ్యము (కొన శక్యమైనది) క్రేయము (కొనఁదగినది.)

(ఖ) 'శీ' ధాతువున కధికరణార్థమందు 'య' ప్రత్యయమును 'ఈ' కారమునకు 'అయ్' ఆదేశమును వచ్చును.
శీ - య = శయ్యా (శేరతే అస్యాం = దీనిపైఁ బండుకొందురు.)

తవ్య:— నీ - తవ్య = నేతవ్యము డీ - తవ్య = డయితవ్యము
శీ - ,, = శయితవ్యము ప్రీ - ,, = ప్రీణయితవ్యము (౨)

(గ) 'శీ' కి భావార్థమందును 'తవ్య' ప్రత్యయము కనఁబడుచున్నది.
రాత్రౌ నికామం శయితవ్యమపి నాస్తి - శాకుంతలము.

అనీయ:— నీ – అనీయ = నయనీయము
శీ ,, = శయనీయము
ప్రీ ,, = ప్రీణనీయము (శ)

(శ) 'శీ' కి ఆధారార్థమునను 'అనీయ' ప్రత్యయము వచ్చును.
కుసుమ శయనీయము. మొ.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికి బరముగా అ (ఖల్) ప్రత్యయము (చూ. సూ. ౧౧౦)

సు – క్రీ – అ = సుక్రయము
దుస్ – శీ – అ = దుశ్శయము

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:—అవశ్యకేయము, అవశ్యకేతవ్యము, అవశ్యకేయణీయము.

భావార్థమున త, తి, అన, అ, ఇకా, ప్రత్యయములు.

త:— శీ – త – శయితము. (చూ. సూ. ౧౧౫)
శీ – తి – శీతి, సంశీతి
నీ – తి – నీతి
తి:— భీ – తి – భీతి
ప్రీ – తి – ప్రీతి

అన:— శీ + అన – శయనము; క్రయణము; ప్రీణనము మొ.

అ:— భీ + అ = భయము
లీ + అ = లయము, విలయము, ప్రళయము. (ఇట 'ల' కారము 'ళ' కారముగా వ్యవహరింపబడుచున్నది.)
అను + ఈ + అ = అన్వయము.
క్రీ + అ = క్రయము, విక్రయము.

ఇకా:—శీ + ఇకా = శాయికా (చూ. సూ. ౧౦౦)

౧౨౦. వి, ఉప, పూర్వక 'శీ' ధాతువునకు బర్యాయార్థమున 'అ' (ఘఞ్) ప్రత్యయమును, 'ఈ' కారమునకు 'ఆయ్' ఆదేశమును వచ్చును.

వి – శీ – అ = విశాయము. (వంతుకొనుటంతు)
ఉప ,, – ,, = ఉపశాయము ,,
భిన్నార్థమున విశయము (రూ) విషయము.

(శ) భీ, హ్రీ ధాతువులకు భావార్థమున 'క్విప్' వచ్చును.
భీ, హ్రీ.

౧౨౧. ప్ర, పరి, నిర్, ఉపసర్గలకుఁ బరమైన 'నీ' ధాతు 'న' కారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర - నయ = ప్రణయము   ప్ర - నేతృ = ప్రణేతృ
పరి - ,, = పరిణయము   పరి - ,, = పరిణేతృ
నిర్ - నీత = నిర్ణీతము

(క) దుర్ + నయము = దుర్నయము (దుర్ణయము, దుర్ణయుఁడు, ఇత్యాదు లసాధువులు)

ప్రేరణము

శీ - శాయయితృ. మొ. (చూ. సూ. ౧౧౧)

౧౨౨. 'క్రీ' ధాతువునకు అజాది, యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఈ'కారమునకు 'ఆప్' ఆదేశమును, (త ప్రత్యయము దక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆపయి' ఆదేశమును, 'త' ప్రత్యయమునకు ముందు 'ఆపి' ఆదేశమును వచ్చును.

క్రీ - క్రాపయితృ, క్రాపకుఁడు, క్రాపితము, క్రాప్యము. మొ.

(క) హ్రీ ధాతువునకుఁ గ్రమముగా పై ప్రత్యయములు పరమగునేని ఏప్, ఏపయి, ఏపి, ఆదేశములు వచ్చును.

హ్రీ - హ్రేపయితృ, హ్రేపితము, హ్రేపణము మొ.

(ఖ) 'భీ' ధాతువునకుఁ గ్రమముగాఁ పై ప్రత్యయములు పరమగునేని ష్, షయి, షి, ఆగమములు వచ్చును.

భీ - భీషయితృ, భీషకుఁడు, భీషికా, (భావార్థమున ఇకా.)

(గ) ప్రేరణార్థక 'భీ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'అన' ప్రత్యయము.
భీషణుఁడు.

(ఘ) 'వబయో రభేదః' అను న్యాయముచే విభీషికాదులందలి 'వి' వర్ణము 'బి' వర్ణముగా మాఱును.
బిభీషికా

(ఙ) ప్రీ (౭) ధాతువునకు స్వార్థప్రేరణార్థకరూపము లొక్క విధముగనే యుండును.
ప్రీణయితృ, ప్రీణితము, ప్రీణనము మొ.

యఙ్జంతము

శీ - యఙ్ (శాశయ్య్)+ఆమాన = శాశయ్యమానుఁడు.

సన్నంతములు వ్యవహారమునఁ గానరావు.

ఈకారాంత ధాతుప్రకరణము సమాప్తము.

---

౪. ఉకారాంతధాతు ప్రకరణము

౧. చ్యు = జాఱు (చ్యుఙ్)
౨. జు = పరుగెత్తు
౩. ద్రు = ద్రవించు
౪. ధు = కంపించు (ధుఞ్)
౫. ను = పొగడు (ణు)
౬. ప్లు = గంతువేయు (ప్లుఙ్)
౭. యు = కలియు
౮. రు = ధ్వనించు
౯. శ్రు = విను
౧౦. సు = పీడించు, కలిగించు (షుఞ్)
౧౧. స్తు = పొగడు (ష్టుఞ్)
౧౨. స్ను = జాఱు (ష్ణు)
౧౩ స్రు = స్రవించు
౧౪. హు = హోమము చేయు
౧౫. అప. హ్ను = దాఁచు (హ్నుఙ్)
౧౬. క్షు = తుమ్ము

౧. పరస్మైపదములు

జు (జవ్) + అత్ = జవత్
ద్రు (ద్రవ్) + ,, = ద్రవత్
ను (నువ్) + ,, = నువత్
యు (యువ్) + అత్ = యువత్
రు (రువ్) + ,, = రువత్
శ్రు (శృణ్వ్) + అత్ = శృణ్వత్
స్రు (స్రవ్) + అత్ = స్రవత్
హు (జుహు) + ,, = జుహ్వత్
స్ను (స్నువ్) + ,, = స్నువత్
క్షు (క్షువ్) + ,, = క్షువత్

౧౨౩. ప్ర, పరా, పరి, నిర్, ఈయుపసర్గలకుఁ బరమైన 'ను' ధాతు నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర - నువత్ = ప్రణువత్

౨. ఆత్మనేపదములు

చ్యు (చ్యవమ్) + ఆన = చ్యవమానము.
ప్లు (ప్లవమ్) ,, = ప్లవమానము.
అప, హ్ను (హ్నువ్) ,, = అపహ్నువానుఁడు.

౩. ఉభయపదములు

ధు (ధున్వ్)+అత్, ఆన = ధున్వత్. ధున్వానము.
స్తు (స్తువ్) ,, ,, = స్తువత్, స్తువానుఁడు.
సు (సున్వ్) ,, ,, = సున్వత్, సున్వానుఁడు.

౧౩౪. ఇ, ఉ, కారాంతోపసర్గలకుఁ బరమైన స్తు, సు, స్ను, ధాతువుల సకారమునకు షత్వము వచ్చును.

అభి - స్తువానుఁడు = అభిష్టువానుఁడు (చూ. సూ. ౫౯)
,, - సున్వానుఁడు = అభిషుణ్వానుఁడు. ,,
,, - స్నువత్ = అభిష్ణువత్. ,,

కర్త్రర్థమున అక, తృ, ప్రత్యయములు.

౧౩౫. ఉ, ఊ, కారాంత ధాతువుల ఉ, ఊ, కారములకు అక, ఇన్, య (ణ్యత్ అవశ్యంభావార్థకము) అమ్, ఇకా, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆవ్' ఆదేశ మగును.

స్తు + అక = స్తావకము   శ్రు + అక = శ్రావకుఁడు

౧౩౬. ఉకారాంతధాతువుల 'ఉ'కారమునకు తృ, తుకాము, తుమునః, తవ్య, త్రి, స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు పరమగునేని ఓత్వము వచ్చును.

శ్రు - తృ = శ్రోతృ; హోతృ, స్తోతృ, అభిష్టోతృ (చూ. సూ. ౧౩౪)

౧౩౭. రు, ను, క్షు, యు, స్ను, ధాతువులకు 'తృ' మొదలైన పై ప్రత్యయములుపరమగునేని'ఉ'కారమునకు 'అవి' ఆదేశమువచ్చును.

రు - తృ = రవితృ; ప్ర + ను - తృ = ప్రణవితృ; క్షు - తృ = క్షవితృ

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము.

ఆ - స్రు - ఇన్ = ఆస్రావిన్ (చూ. సూ. ౧౩౫)
సం - శ్రు - ,, = సంశ్రావిన్

(క) 'ప్ర' పూర్వక 'జు' ధాతువునకు 'అవ్' ఆదేశము వచ్చును.

ప్ర - జు - ఇన్ = ప్రజవిన్

(ఖ) జు, రు, ధాతువులకుఁ దాచ్ఛీల్యార్థమున 'అస' ప్రత్యయము.

జు + అన

౧౨౭. అన, అ, అనీయ, య, (అర్హాశక్యాద్యర్థకము) ప్రత్యయములు పరమగునేని ఉ, ఊ, కారాంత ధాతువుల ఉ, ఊ, కారములకు 'అవ్' ఆదేశము వచ్చును.

జు + అన = జవనము (వేగశీలముగల)
రు + ,, = రవణము (ధ్వనించు శీలముగల)

తుకామ, తుమనః, ప్రత్యయములు

స్తోతు కాముఁడు; అభిష్టోతు కాముఁడు.
స్తోతుమనసుఁడు; అభిష్టోతుమనసుఁడు.
సవితు కాముఁడు; సవితుమనసుఁడు

కర్త్రర్థకమగు 'త' ప్రత్యయము.

ప్రసుతము, ప్రసుతము, ప్రసృతము.

౧౨౮. కర్మార్థకమగు 'సోమ' పదము ఉపపదముగాఁగల 'సు' ధాతువునకు భూతమునఁ గర్త్రర్థమున 'క్విప్' ప్రత్యయము వచ్చును.

సోమసుత్ – (సోమ సుతవాన్.) మా. సూ. ౧౯.

(క) మిగిలిన ధాతువులకు వర్తమానార్థమునఁ గర్త్రర్థమున 'క్విప్' వచ్చును.

స్తుత్, అభిష్టుత్, (మా. సూ. ౧౨౪) పురాణ్యుత్.

(ఖ) 'సు' ధాతువునకు భూతమునఁ గర్త్రర్థమున 'త్వన్' (క్వనిప్) ప్రత్యయమును వచ్చును.

సుత్వన్

భవిష్యదర్థమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు.

ప్రసు - స్యత్ = ప్రసోష్యత్
స్తు - స్యత్ - స్యమాన = స్తోష్యత్, స్తోష్యమాణుఁడు
,, ,, ,, అభిష్టోష్యత్. అభిష్టోష్యమాణుఁడు
సు ,, సవిష్యత్, ప్రసవిష్యత్

కర్మార్థకవర్తమానమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

ప్రసు - యమాన = ప్రసూయమాణము (మా. సూ. ౧౦౪)
అభి - స్తు ,, = అభిష్టూయమానము

కర్మార్థకభూతమున 'త' ప్రత్యయము.

(ప్రసుతము, ప్రణుతము, అభిష్టుతము, సుతుఁడు, అభిషుతము.

(క) పూజార్థక 'సు'కుఁ బరమైనదో షత్వమురాదు.

సుస్తుతము.

పరిహాసార్థక 'సు'కుఁ బరమైన షత్వము వచ్చును.

సుష్టుతము.

కర్మార్థకభవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

శ్రోష్యమాణము. అభిష్టోష్యమాణము.

అర్హాశక్త్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

య;—శ్రు - య = శ్రవ్యము. హవ్యము. (మూ. సూ. ౧౨౨).

(క) 'స్తు' ధాతువునకు 'య' (క్యప్) ప్రత్యయము పరమగు నేని 'త' (తుక్) కారాగమము వచ్చును.

స్తు - య = స్తు - త్ - య = స్తుత్యము. అభిష్టుత్యము.

స్తవ్యపద మసాధువు.

(ఖ) అధికరణార్థమున 'రాజ'పద పూర్వకమగు 'సు' ధాతువునకు 'య' (క్యప్) ప్రత్యయమును ధాతువునకు దీర్ఘమును వచ్చును.

రాజ - సు - య = రాజసూయము (రాజా సోమలతా అత్రసూయతే) లేక (రాజ్ఞా సూయతే) అని కర్మార్థమును జెప్పవచ్చును.

(గ) 'ఉ' ఊకారాంతధాతువులకు అవశ్యంభావార్థమందును య(ణ్యత్) ప్రత్యయము వచ్చును.

శ్రు - య = శ్రావ్యము. (మూ. సూ. ౧౨౪.)

శ్రవ్యము = వినఁదగినది.

శ్రావ్యము = అవశ్యముగా వినఁగాఁ దప్పక వినఁదగినది.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికిఁ బరమైన ధాతువునకు 'అ' ప్రత్యయము.

దుశ్శ్రవము, సుశ్రవము, దుస్స్తవము.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు.

అవశ్య శ్రోతవ్యము, అవశ్య శ్రవణీయము, అవశ్య శ్రావ్యము.

భావార్థమున త, తి, అన, అ, ఇకా, ప్రత్యయములు.

త;—రుతము, క్షుతము.

తి:—శ్రుతి, స్తుతి, అభిష్టుతి, నుతి, ప్రణుతి, రుతి, అపహ్నుతి.

(క) 'తి' ప్రత్యయము పరమగు నేని యు, ఋ, ధాతువులకు దీర్ఘము వచ్చును.

యూతి, జూతి.

అన:— శ్రు + అన = శ్రవణము, స్రవణము, అభిసరణము.

(క) 'త్రి' పూర్వక 'సవన' పదసకారము షత్వమగును.

త్రి - సవనము = త్రిషవణము.

అ:— స్రు + అ = స్రవము = స్తవము, స్రవము. అపస్కరము, అభిసరము, ప్రసరము.

ఇకా:— స్తు + ఇకా = స్తావికా, [illegible] (వా. సూ. ౧౭౫)

౧౩౦. యు, స్తు, శ్రు, ధాతువులకు కరణార్థమందు త్ర, తి, ప్రత్యయములు వచ్చును. 'హు' ధాతువునకు ధారణ, కరణార్థములందు 'త్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.

యు - త్ర = యోత్రము. (వా. ౧౭౬. సూ)
శ్రు ,, - తి = శ్రోత్రము, శ్రుతి.
స్తు ,, - ,, స్తోత్రము, స్తుతి.
హు ,, = హోత్రము.

(క) "అగ్నేర్హోత్రం హోతాసి అస్మిన్ కర్మణీతి అగ్నిహోత్రమితి కర్మనామ" అనుటచే అగ్నిహోత్రపదము మొదటఁ గర్మమునే బోధించుచు నుపచారముచే నగ్ని వాచకమైనది.

౧౩౧. తత్తదుపసర్గలఁ గూడిన యథానిర్దిష్ట తత్తద్ధాతువుల 'ఉ' కారమునకు అ (ఘఞ్) ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఆవ్' ఆదేశము వచ్చును.

(క) భిన్నోపసర్గకములకును కేవలములకును 'అ' (అప్) ప్రత్యయము వచ్చును. అపుడు ౧౭౮ సూత్రముచే 'అవ్' ఆదేశము వచ్చును.

ఉత్, సం, ప్ర - ద్రు - అ = ఉద్ద్రావము, సంద్రావము, ప్రద్రావము - ఉపద్రవము. ద్రవము.

ఆ - ప్లు - ,, = ఆప్లావము, ఆప్లవము - విప్లవము, ఉపప్లవము.
వి - క్షు - ,, = విక్షావము. — క్షవము.
వి - శ్రు ,, = విశ్రావము. — శ్రవము.
ప్ర - స్రు ,, = ప్రస్రావము. — స్రవము.
ప్ర - స్తు ,, = ప్రస్తావము — స్తవము.
సం, వి, - రు ,, = సంరావము, విరావము — రవము.
ఆ - ,, ,, = ఆరావము, ఆరవము — —
ఉత్, ఆ - యు ,, = ఉద్యావము, ఆయావము — యవము.

(ఖ) అనుపసర్గకమగు 'రు' ధాతువునకు (ఆన్) ఆదేశము ప్రయోగము లందగపడును.

రావే రావే మన్మథః పంచబాణః.

ప్రేరణము

౧౩౨. ఉ, ఊ, కారాంత ధాతువుల ఉ, ఊకారములకు ప్రేరణమున అజాది, య, కారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆవ్', ఆదేశమును (త ప్రత్యయము దక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆవయి' ఆదేశమును, 'త' ప్రత్యయమునకు ముందు 'ఆవి' ఆదేశమును వచ్చును.

శ్రు - తృ - శ్రావయితృ, శ్రావితము, శ్రావణము.
ప్రస్తు ,, - ప్రస్తావయితృ, ప్రస్తావితము, ప్రస్తావనము.

యఙంతము

శ్రు - యఙ్ (శోశ్రూయ్) + అమాన - శోశ్రూయమాణము. (కర్తృకము)
యమాన - శోశ్రూయ్యమాణము. (కర్మార్థకము)
స్తు - ,, (తోష్టూయ్) + అమాన - తోష్టూయమానము. (కర్తృకము)
యమాన - తోష్టూయ్యమానము. (కర్మార్థకము)

సన్నంతము

శ్రు - సన్ (శుశ్రూష్) + ఉ = శుశ్రూషువు.
అమాన = శుశ్రూషమాణుడు (వ్యా. సూ. ౯౦. ౯
,, ,, ,, యమాన = శుశ్రూష్యమాణము.
,, ,, ,, త = శుశ్రూషితము.
,, ,, ,, య = శుశ్రూష్యము.
,, ,, ,, అన, అ = శుశ్రూషణము, శుశ్రూషా.

ఉకారాంత ధాతుప్రకరణము సమాప్తము.

౫. ఊకారాంత ధాతుప్రకరణము

౧. దూ = పరితపించు (దూఙ్) ౫. భూ = అగు
౨. ధూ = కదుపు (ధూఞ్) ౬. లూ = కోయు (లూఞ్)
౩. పూ = పవిత్రముసేయు (పూఞ్) ౭. సూ = ప్రసవించు (షూఙ్)
౪. బ్రూ = భాషించు (బ్రూఞ్) ౮. సూ = ప్రేరించు (షూ)

౧ పరస్మైపదములు

భూ (భవ్) + అత్ = భవత్
సూ (సువ్) ,, = సువత్ (షూ)

౨ ఆత్మనేపదములు

సూ (సువ్, సూయమ్) ఆన = సువానము, సూయమానము (షూఙ్)
దూ (దూయమ్) ,, = దూయమానము
పూ (పవమ్) + ఆన (శానచ్) = పవమానము

౩ ఉభయపదములు

ధూ (ధున్) అత్, ఆన = ధునత్, ధునానము
లూ (లున్) ,, ,, = లునత్, లునానము
బ్రూ (బ్రువ్) ,, ,, = బ్రువత్, బ్రువాణము
కర్త్రర్థమున అక, తృ, ప్రత్యయములు.
పూ + అక = పావకుడు (మూ. సూ. ౧.౨౫)
లూ + ,, = లావకుడు (పుష్పలావికా)

(క) 'బ్రూ' ధాతువునకు అక, ప్రభృతి ప్రత్యయములు పరమగునేని 'వచ్' ధాతు వాదేశమగును. కావున వాహూపము లాధాతువు నొద్దనే తెలిసికొనవలెను.

(ఖ) 'బ్రూ' ధాతువునకుఁ గుత్సితార్థమున 'అ' ప్రత్యయమును 'బ్రూ'కు 'బ్రువ్' అను నాదేశమును వచ్చును.

పండితబ్రువుఁడు, (కుత్సితుఁడగు పండితుఁడు, అనఁగా నామమాత్రపండితుఁడు)
బ్రాహ్మణబ్రువుఁడు, (కుత్సితుఁడగు బ్రాహ్మణుఁడు)
విదుషీబ్రువా, (స్త్రీలింగము)

౧33. 'ఊ' కారాంత ధాతువుల 'ఊ' కారమునకు తృ, తుకామః, తుమనః, స్యత్, స్యమాన, తవ్య, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అవి' ఆదేశమగును.

భూ + తృ = భవితృ ; పూ + తృ = పవితృ ; సూ + తృ = సవితృ (షూ)

౧౩౪. సూ (షూఙ్) భూ ధాతువులకు వికల్పముగా 'అప్' ఆదేశము వచ్చును. వికల్పపక్షమున 'ఊ'కారమునకు 'ఓ'త్వము వచ్చును.

సూ + తృ = సవితృ, సోతృ. భూ + తృ = భవితృ, భోతృ.

(క) సూ (షూఙ్) ధాతువునకుఁ గర్భార్థమున 'ను' (నుక్) ప్రత్యయము వచ్చును.

సూనుఁడు.

(ఖ) సూ (షూ) ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'రి' (రిక్) ప్రత్యయము వచ్చును.

సూరి (సూర్యుఁడు లేక పండితుఁడు.)

(గ) కర్త్రర్థమునఁ గొన్ని 'ఊ'కారాంత ధాతువులకు 'క్విప్' ప్రత్యయము వచ్చును.

పద్మ - భూ + క్విప్ = పద్మభువు. శీర - ప్రసూ + క్విప్ = శీరప్రసువు.
అగ్ని - ,, ,, = అగ్నిభువు. ప్ర - సూ ,, = ప్రసువు.
ఖల - పూ ,, = ఖలపువు. అండ - ,, ,, = అండసువు.

౧౩౫. కర్తృవాచకములైన ఆఢ్య, సుభగ, స్థూల, పలిత, నగ్న, అంధ, ప్రియ, పదము లుపపదములుగాఁగల 'భూ' ధాతువునకు అభూత తద్భావార్థమున ఇష్ణు (ఖిష్ణుచ్) ఉక (ఖుకఞ్) ప్రత్యయములును క్రమముగా నా ప్రత్యయములు పరమైనపుడు అవ్, ఆవ్, ఆదేశములును ఆఢ్యాదులకు మకారాగమమును వచ్చును.

(క) అభూత తద్భావ మనఁగాఁ గాని దయినట్లు భావించుట.

ఆఢ్య - భూ - ఇష్ణు = ఆఢ్యంభవిష్ణువు (అనాఢ్యః ఆఢ్యో భవతి.)
,, ,, ఉక = ఆఢ్యంభావుకము.
సుభగ ,, ,, = సుభగంభవిష్ణువు, సుభగంభావుకుఁడు.

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము.

పుష్ప - లూ + ఇన్ = పుష్పలావిన్.
అవశ్యం - భూ + ,, = అవశ్యంభావిన్

(క) తాచ్ఛీల్యార్థమున నధోనిర్దిష్టములగు ధాతువులకు యథాసంభవముగా దత్తప్రత్యయములును రూపములును యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

భూ + ఊక = భావుకము, భావుకుఁడు   వి, భూ + ఉ (డు) = విభువు
భూ + ష్ణు (గ్స్న) = భూష్ణువు   ప్ర, భూ + ఉ (,,) = ప్రభువు
భూ + ఇష్ణు = భవిష్ణువు, ప్రభవిష్ణువు   పరి, భూ + ఇణ్ = పరిభవిణ్
ప్ర, సూ (షూ) ఇణ్ = ప్రసవిణ్

(ఖ) కర్త్రర్థమునను 'పరి' పూర్వక 'భూ' ధాతువునకు 'ఇణ్' ప్రత్యయమును 'ఊ' కారమునకు వికల్పముగా అవ్, ఆవ్, ఆదేశములును వచ్చును.

పరి – భూ – ఇణ్ = పరిభవిణ్, పరిభావిణ్

(గ) భవిష్యదర్థమ్మునను 'భూ' ధాతువునకు 'ఇణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

భూ + ఇణ్ = భావిణ్ (కాఁబోవు)

తుంకామ, తుమనః ప్రత్యయములు.

భూ – తుం కామ – తుమనః = భవితుం కాముఁడు = భవితుమనసుఁడు
సూ (సూతే) = సవితుం కాముఁడు, సోతుం కాముఁడు: సవితుమనసుఁడు, సోతుమనసుఁడు

అకర్మక ధాతువులకు కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము.

భూతము

(ఘ) 'దూ' ధాతువునకుఁ బరమైన 'త' కారము నకారమగును.

దూనము

కర్త్రర్థమున భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు.

భూ – స్యత్ = భవిష్యత్
లూ – స్యత్ – స్యమాన = లవిష్యత్, లవిష్యమాణము
సూ – (షూఙ్) ,, = సవిష్యమాణము, సోష్యమాణము
సూ (షూ) ,, స్యత్ = సవిష్యత్

(ఙ) 'భవిష్యత్' యొక్క 'త' కారమునకుఁ గొన్ని ప్రయోగము లందు లోపము గనవచ్చుచున్నది. పృషోదరాది పాఠముచే నిది సమర్థనీయము.

యద్భవిష్య – యద్భవిష్యుఁడు (యత్ యథా భవిష్యతి తత్ తథా భవతు ఇతి చింతయతి)

భవిష్యపురాణము. భవిష్యోత్తరపురాణము. మొ,,

౧౩౬. కరణార్థమున లూ, ధూ, సూ (షూ) పూ, ధాతువులకు ఇత్ర (ఇత్రిచ్) ప్రత్యయమును, 'ఊ' కారమునకు 'అవ్' ఆదేశమును వచ్చును.

పూ - ఇత్ర = పవిత్రము
ధూ ,, = ధవిత్రము (ధవిత్రం తాళవృంతం స్యాత్)
లూ ,, = లవిత్రము మొ.

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

లూయమానము, ధూయమానము

(క) అను, పరి, పరా, ప్రభృత్యుపసర్గ పూర్వకమగు 'భూ' ధాతువు సకర్మక మగును.

పరిభూయమానము, అనుభూయమానము

కర్మార్థభూతమున 'త' ప్రత్యయము.

అనుభూతము

(క) ఈ క్రింది ధాతువులకు రూపవిశేషములు గ్రహించునది.

పూ - త = పూతము, పవితము, (పునీతము అనియు వ్యవహారము గలదు 'పునీతా తనుకీః పద్మస్తవ' - భాగవతము.)

ధూ ,, = ధూనము, ధూతము
సూ ,, = సూతుఁడు, సూనుఁడు (షూఙ్)
సూ ,, = సూతుఁడు (షూ)
లూ ,, = లూనము

(ఖ) 'ప్రసూత' పదము కర్మార్థక 'త' ప్రత్యయాంత మైనను కర్త్రర్థమున లోకవ్యవహారము గలదు.

ప్రసూతా = ప్రసవించిన

కర్మార్థక భవిష్యత్తున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

లూ - స్యమాన = లవిష్యమాణము
సూ - ,, = సవిష్యమాణము, సోష్యమాణము (షూఙ్)
సూ - ,, = సవిష్యమాణము (షూ)
అను భూ ,, = అనుభవిష్యమాణము

అర్హాశక్యార్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

య:— భూ + య = భవ్యము (కాఁదగిన చూ. సూ. ౧౭౦)
,, ,, = (ణ్యత్) భావ్యము (తప్పక కాఁదగిన; చూ. సూ. ౧౭౧)

(క) సుబంత ముపపదముగా 'భూ' ధాతువునకు భావార్థమునను య (క్యప్) ప్రత్యయము వచ్చును. భావార్థక 'య' ప్రత్యయమగుట 'అవ్' ఆదేశము రాదు.

బ్రహ్మ – భూయ = బ్రహ్మభూయము (బ్రహ్మ మగుట)
విష్ణు " " = విష్ణుభూయము (విష్ణువు ")
దేవ " " = దేవభూయము (దేవుఁడు ")
మిత్ర " " = మిత్రభూయము (మిత్రుఁడు ")

(ఖ) సూ (షూ) ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమునను య (క్యప్) ప్రత్యయము దానికి ముందు 'ర్' ఆగమమును వచ్చును.

సూ – ర్ – య = సూర్యుఁడు (కర్త్రర్థ లోకమును ప్రేరించువాఁడు)

తవ్య:— లూ + తవ్య = లవితవ్యము, పూ + తవ్య = పవితవ్యము, పోతవ్యము
సూ + " = సవితవ్యము, భూ + " = భవితవ్యము (షూ.గ)

అనీయ:— భూ + అనీయ = భవనీయము, లూ + " = లవనీయము

ఈషత్, సు. దుస్, శబ్దము లుపపదముగా 'ఖల్' ప్రత్యయము.

దుస్ – భూ – అ = దుర్భవము, సుభవము, ఈషద్భవము

అవశ్యం శబ్దమునకు

అవశ్యలావ్యము (పా. సూ. ౧...) అవశ్యలవితవ్యము, అవశ్యలవనీయము.

భావార్థమున. త, తి, అన, అ, ఇకా ప్రత్యయములు.

త:— భూతము. తి:— భూతి, సూతి, ప్రసూతి.

(క) ఈ క్రిందిధాతువుల 'తి' ప్రత్యయ 'త' కారము న కారమగును.

లూ – తి = లూని. ధూ–తి = ధూని.
పూ " = పూని.

అన:— భూ + అన = భవనము. (పా. సూ. ౧...)
లూ " = లవనము.
పూ " = పవనము.

(క) 'పూ' ధాతువునకు స్వార్థప్రేరణములందుఁ గర్త్రర్థమునను 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

(పూ – అన = పవనము, (పవిత్రము చేయునది; గాలి)

అ:— లూ + అ = లవము. పూ + అ = పవము.

(క) నిరుపసర్గకమగు 'భూ' ధాతువునకు 'అ' (ఘఞ్) ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఆవ్' ఆదేశమగును.

భూ – అ = భావము. (అగుట)

(ఖ) సోపసర్గకమునకు 'అవ్' మాత్రమే వచ్చును.

ప్రభవము, సంభవము, విభవము, ప్రాభవము.

ప్రభావము అనియు వ్యవహారము గలదు.

(గ) అపాదానార్థమున 'భూ' ధాతువునకు అ (అప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

భూ – అ: భవుడు, భవము; (భవతి అస్మాత్) చూ. సూ. ౧౨౯.

ఇకా:—లూ + ఇకా = లావికా (చూ. సూ. ౧౨౫)

౧౩౨. యథాసంభవముగాఁ దత్తదుపసర్గలంగూడిన యథోనిర్దిష్ట తత్తద్ధాతువుల 'ఊ' కారమునకు అ (ఘఞ్, అప్) ప్రత్యయము పరమగునేని యథాసంభవముగా ఆవ్, అవ్, ఆదేశములు వచ్చును.

నిస్, ఉత్: పూ – అ = నిష్పావము, ఉత్పావము.

అభి, లూ ,, = అభిలావము.

పరి, భూ ,, = పరిభావము, పరిభవము.

ప్రేరణము

పూ – పావయితృ (చూ. సూ. ౧౩౨) వెం.

(ఙ) స్వార్థమందును 'పూ' ధాతు ప్రేరణరూపము ప్రయుక్తమగును.

పావనము. (పవిత్రము సేయునది)

యఙంతము

దూ – యఙ్ (దోదూయ్) + ఆమాన = దోదూయమానము. (అకర్మకము.)

సన్నంతము

అను – భూ – సన్ (బుభూష్) + ఉ = అనుబుభూషువు.

యమాన = అనుబుభూష్యమాణము.

త = అనుబుభూషితము.

య = అనుబుభూష్యము.

అన, ఆ = అనుబుభూషణము, అనుబుభూషా.

ఊకారాంత ధాతుప్రకరణము సమాప్తము.

ఋకారాంత ధాతుప్రకరణము

౧. ఋ = పొందు
౨. కృ = చేయు (డుకృఞ్)
౩. అభి, ఘృ = అభిఘరించు
౪. జాగృ = మేలుకొను
౫. ఆ, దృ = ఆదరించు (దృఙ్)
౬. ధృ = ధరించు (ధృఞ్)
౭. వి, ఆ, పృ = పనిఁబడు (పృఙ్)
౮. భృ = భరించు (భృఞ్)
౯. మృ = మరణించు (మృఙ్)
౧౦. వృ = వరించు (వృఞ్)
౧౧. సృ = చరించు
౧౨. స్తృ = పఱచు, (స్తృఞ్)
౧౩. స్మృ = స్మరించు
౧౪. హృ = హరించు (హృఞ్)

౧ పరస్మైపదములు

ఋ (ఋచ్ఛ్) + అత్ = ఋచ్ఛత్
అభి, ఘృ (జిఘృ) + ,, = అభిజిఘ్రత్
జాగృ + ,, = జాగ్రత్
సృ + ,, = సరత్
స్మృ (స్మర్) + ,, = స్మరత్

౨ ఆత్మనేపదములు

మృ (మ్రియమ్) + ఆన = మ్రియమాణుడు
ఆ, దృ (ద్రియమ్) + ,, = ఆద్రియమాణుడు
వ్యా, పృ (ప్రియమ్) + ,, = వ్యాప్రియమాణుడు

౩ ఉభయపదములు

భృ (భర్, భరమ్; బిభృ) అత్, ఆన = భరత్, భరమాణము,
బిభ్రత్, బిభ్రాణము
ధృ (ధర్, ధరమ్) ,, ,, = ధరత్, ధరమాణము
కృ (కుర్వ్) ,, ,, = కుర్వత్, కుర్వాణము
వృ (వృణ్వ్) ,, ,, = వృణ్వత్, వృణ్వానుడు
స్తృ (స్తృణ్వ్) ,, ,, = స్తృణ్వత్, స్తృణ్వానుడు
హృ (హర్, హరమ్) ,, ,, = హరత్, హరమాణము

కర్త్రర్థమున అక, తృ, ప్రత్యయములు.

కృ + అక

౧౩౮. అక, ఇఙ (తాచ్ఛీల్యము,) య (ణ్యత్) ణిన్. ఇకా, ప్రత్యయములు పరమగునేని ఋ, ౠ, కారాంత ధాతువుల ఋ, ౠ, కారములకు 'ఆర్' ఆదేశము వచ్చును.

కృ + అక = కారకుడు. స్తృ + అక = స్తారకము.

౧౩౯. 'జాగృ' ధాతువునకు అజాది. యకారాది. ప్రత్యయములు పరమగునేని ఋ, కారమునకు అర్, ఆదేశమును. తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అరి' ఆదేశమును వచ్చును.

జాగృ + అక = జాగరకుడు, జాగరితృ.

౧౪౦. 'ఋ' కారాంత ధాతువుల 'ఋ' కారమునకు తృ. తుకాము, తుమనః, తవ్య, అ (ట, అచ్, ఖచ్, ఖల్) ఇ (ఇఙ కర్త్రర్థకము) ఇష్ణు (ఇష్ణుచ్) ఇత్రి, య (భావార్థకము) అన. అనీయ. ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అర్' ఆదేశము వచ్చును.

కృ + తృ = కర్తృ హృ + తృ = హర్తృ.

౧౪౧. గుణాధానాలంకారార్థములందు 'కృ' ధాతువునకుఁ బూర్వస్థములగు సం, పరి, ఉప, అను నుపసర్గలకు స (సుట్) కారాగమము వచ్చును. ఈ సకారమునకు విసర్గము రాదు.

(క) 'పరి' కిఁ బరమైన ఈ సకారమునకు షత్వము వచ్చును.

సం – కర్తృ = సంస్కర్తృ ఉప – కర్తృ = ఉపస్కర్తృ.
పరి ,, = పరిష్కర్తృ

(ఖ) భిన్నార్థమున ఉపకర్తృ (మేలుచేయువాఁడు).

౧౪౨. 'వృ' ధాతువునకును, ౠకారాంత ధాతువులకును, తృ. తుకాము, తుమనః, తవ్య, స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఋ, ౠ' లకు అరి, అరీ, ఆదేశములు పర్యాయమున నగును.

వృ – తృ = వరితృ, వరీతృ.

౧౪౩. అధోనిర్దిష్టము లగు తత్తత్పదము లుపపదములుగాఁ గల తత్తద్ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమున యథాసంభవముగా ఇ (ఇఙ)

అ (ట, అచ్, ఖచ్) ప్రత్యయములును యథాసంభవముగా ఉపపదాంతమునకు 'మ' కారాగమమును వచ్చును. 'ఆత్మన్' యొక్క నకారము లోపించును. 'ధూర్' శబ్దమునకు 'ధురం' ఆదేశము వచ్చును.

కుక్షి – భృ – ఇ = కుక్షింభరి. (చూ. సూ. ౧౪౦)
ఆత్మన్ ,, ,, = ఆత్మంభరి. ,,
ఉదర ,, ,, = ఉదరంభరి. ,,
స్తంబ – కృ – ,, = స్తంబకరి (వరి) ,,
శకృత్ – ,, ,, = శకృత్కరి (శిశువు) ,,
పురస్ – సృ అ(ట) = పురస్సరుఁడు.
అగ్రతస్ – ,, ,, = అగ్రతస్సరుఁడు.
అగ్రే – సృ – ,, = అగ్రేసరుఁడు.
అగ్ర – ,, ,, = అగ్రసరుఁడు, ప్రాగ్రసరుఁడు.
దివా – కృ – ,, = దివాకరుఁడు.
విభా – ,, ,, = విభాకరుఁడు.
నిశా ,, ,, = నిశాకరుఁడు.
భాస్ ,, ,, = భాస్కరుఁడు.
అంత ,, ,, = అంతకరుఁడు.
అనంత ,, ,, = అనంతకరుఁడు.
ఆది ,, ,, = ఆదికరుఁడు.
బహు ,, ,, = బహుకరుఁడు.
లిపి ,, ,, = లిపికరుఁడు.
బలి ,, ,, = బలికరుఁడు.
చిత్ర ,, ,, = చిత్రకరుఁడు.

అహస్ కృ అ(ట) = అహస్కరుఁడు.
ధనుస్ ,, ,, = ధనుష్కరుఁడు.
అరుస్ ,, ,, = అరుష్కరుఁడు.
నాంది ,, ,, = నాందీకరుఁడు.
కర్మ ,, ,, = కర్మకరుఁడు, (కూలివాఁడు.)
మేఘ అ(ఖచ్) = మేఘంకరము.
భయ ,, ,, = భయంకరము.
బుద్ధి ,, ,, = బుద్ధింకరము.
ధూర్ ,, ,, = ధురంధరుఁడు.
క్షేమ ,, అ(ఖచ్, అణ్, అచ్) = క్షేమంకరము, క్షేమకారము, క్షేమకరము.
ప్రియ ,, ,, = ప్రియంకరము, ప్రియకారము, ప్రియకరము.
భద్ర ,, ,, = భద్రంకరము, భద్రకారము, భద్రకరము.
మద్ర ,, ,, = మద్రంకరము, మద్రకారము, మద్రకరము.
కిం ,, (అచ్) = కింకరుఁడు.
యత్ ,, ,, = యత్కరుఁడు.
తత్ ,, ,, = తత్కరుఁడు.

(క) చిత్రకారపదము వ్యవహారమునఁ గలదు.

"యాదృశాకారశ్చిత్రకారస్తాదృశాకారమస్య చిత్రమ్" (కావ్యమీమాంస)

(ఖ) కర్మకారపదము 'కమ్మరి' అను నర్థము గలది (చూ. సూ. ౧౪౪)

(గ) శుభంకర, శివంకర, వశంకర, నాశంకర, ప్రళయంకరము (స్త్రీ బుద్ధిః ప్రళయంకరీ) శబ్దములు వ్యవహారమునఁ గలవు. ఇవి శాస్త్రముచే సాధువులు గాఁజాలవు. ఇందలి 'శివంకర' పదము వైదికము.

పెక్కు వైదికపదములు లౌకికభాషయందు వ్యవహరింపఁబడు చున్నవని చెప్పఁబడెను.

(ఘ) శివ, శం, అరిష్ట శబ్దములకుఁ బరముగాఁ 'జేయుచున్న' (కరోతి) అను నర్థమున తాతి (తాతిల్) ప్రత్యయము వచ్చును.

శివతాతి, శంతాతి, అరిష్టతాతి.

౧౮౪. పూర్వోక్తోపపదములకన్న భిన్నమగు కర్మవాచక ముపపద ముగాఁ గల 'ఋ'కారాంత ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమున 'అ' (అణ్) ప్రత్యయమును 'ఋ' కారమునకు 'అర్' ఆదేశమును వచ్చును.

కుంభ – కృ – అ = కుంభకారుఁడు, సూత్రకారుఁడు, శాస్త్రకారుఁడు,
భార – హృ ,, = భారహారుఁడు (భారమును హరించు = వహించువాఁడు)

(క) అనుద్యమనార్థమున 'హృ' ధాతువు 'ఋ' కారమునకు 'అర్' వచ్చును.

అంశ – హృ – అ (అచ్) అంశహరము.

౧౮౫. కొన్ని కేవల 'ఋ'కారాంత ధాతువులకు కర్త్రర్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము వచ్చును. దీనినే 'పచాద్యచ్' అని వ్యవహ రింతురు.

వృ – అ = వరుఁడు (వరించువాఁడు – వృణోతీతి)
ధృ – ,, = ధరము (ధరించునది – ధరతీతి)
స్మృ – ,, = స్మరుఁడు

(క) భూధరము, జాతిస్మరుఁడు మొదలగు స్థలములందు ధరతీతి ధరః, భువోధరః భూధరః; స్మరతీతిస్మరః జాతేః స్మరః జాతిస్మరః అని విగ్రహములు చెప్పికొనవలయును. ఇట్లే గంగాధర, లక్ష్మీధర, ప్రభృతులు.

౧౮౬. హేతు, తాచ్ఛీల్య, అనులోమ్యములు తోఁచునేని 'కృ'ధాతు వునకు అ (ట) ప్రత్యయము వచ్చును.

యశస్ + కృ + అ = యశస్కరము విద్య (ఇట విద్య యశమునకు హేతువు)
శ్రాద్ధ + ,, + ,, = శ్రాద్ధకరుఁడు (తాచ్ఛీల్యము)
మధు + కృ + = మధుకరము
కించిత్ + ,, + ,, = కించిత్కరము [కరణము)
వచన + ,, + ,, = వచనకరుఁడు (అనులోమ్యము అనఁగా ఆరాధ్యచిత్తాను

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇణ్' ప్రత్యయము.

అను - కృ - ఇణ్ = అనుకారిణ్

సం ,, ,, = సంస్కారిణ్

మనో - హృ - ఇణ్ = మనోహారిణ్

(క) సమీక్ష్య, అసమీక్ష్య, విమృశ్య, అవిమృశ్య, ప్రసహ్య, ప్రభృతి ల్యబంతావ్యయములకుఁ బరముగా 'కృ' ధాతువునకు 'ణిన్' ప్రత్యయము గనవచ్చుచున్నది.

సమీక్ష్యకారిణ్, అసమీక్ష్యకారిణ్ ప్రసహ్యకారిణ్

విమృశ్యకారిణ్, అవిమృశ్యకారిణ్

(ఖ) ఈ క్రింది ధాతువులకు యథాసంభవముగాఁ దాచ్ఛీల్యార్థమునఁ బ్రత్యయములును రూపములును దెలియునది.

పుష్ప - ఆ - హృ - అ (అచ్) — పుష్పాహారుఁడు (పుష్పములను దెచ్చు

సృ - త్వర (క్వరప్) = సృత్వరము స్వభావము గలవాఁడు.)

సృ - మర (క్మరచ్) = సృమరము

,, - అన (యుచ్) = సరణము

జాగృ - ఊక (ఊకణ్) = జాగరూకుఁడు

అలం - కృ - ఇష్ణు = అలంకరిష్ణువు

నిర్, ఆ - కృ - ఇష్ణు,, = నిరాకరిష్ణువు

వృ - ఆక (షాకణ్) = వరాకుఁడు

ఇచ్ఛార్థమున తుంకామ, తుమనః ప్రత్యయములు.

కృ - తుంకామ, తుమనః = కర్తుకాముఁడు; కర్తుమనస్కుఁడు

వృ ,, = వరీతుకాముఁడు, వరితుకాముఁడు,

వరీతుమనస్కుఁడు, వరితుమనస్కుఁడు

జాగృ ,, = జాగరితుకాముఁడు, జాగరితుమనస్కుఁడు

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము.

మృతుఁడు, జాగరితుఁడు, వ్యాపృతుఁడు.

కర్త్రర్థక భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు.

౧౫౦. 'ఋ' కారాంత ధాతువుల 'ఋ' కారమునకు స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అరి' ఆదేశ మగును.

కృ - స్యత్ = కరిష్యత్, కరిష్యమాణము

జాగృ ,, = జాగరిష్యత్ (చూ. సూ. ౧౩౯)

వృ ,, స్యమాన = వరీష్యత్, వరిష్యత్, వరీష్యమాణము,

వరిష్యమాణము (చూ. సూ. ౧౪౩)

౧౫౧. 'ఋ' ధాతువునకుఁ గరణార్థమున 'ఇత్ర' ప్రత్యయమువచ్చును.

ఋ + ఇత్ర = అరిత్రము (చూ. సూ. ౧౪౦)

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

౧౫౨. 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఋ'కారాంతముల 'ఋ' కారమునకు 'రి' వర్ణమాదేశ మగును.

కృ - యమాన = క్రియమాణము. హృ = యమాన = హ్రియమాణము.

(క) 'ఋ' స్మృ, స్తృ, జాగృ, ధాతువులకు 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఋ' కారమునకు గుణము వచ్చును.

ఋ + యమాన = అర్యమాణము   స్తృ + యమాన = స్తర్యమాణము
స్మృ " = స్మర్యమాణము   జాగృ " = జాగర్యమాణము

కర్మార్థభూతమున 'త' ప్రత్యయము.

కృతము, హృతము, స్మృతము, విస్తృతము, భృతము. (ఘృత పదము తారకాద్యంతర్గతము.)

'ఋ' ధాతువునకు నర్థవిశేషమున విశేషము గమనించునది.

ఋ - త = ఋణము (అప్పు)
" " = ఋతము (సత్యము)

౧౫౩. అకారాంతోపసర్గకుఁ బరమైన ఋత, ఋతి, శబ్దముల 'ఋ' కారమునకు వృద్ధి ఏకాదేశముగా వచ్చును.

ప్ర + ఋత = ప్రార్తుడు. ఆ + ఋత = ఆర్తుడు.

౧౫౪. తృతీయాతత్పురుష సమాసమున 'అ' కారాంత పదమునకుఁ బరమైన 'ఋత' శబ్ద ఋకారమునకు ఏకాదేశముగా వృద్ధి వచ్చును.

సుఖ + ఋత = సుఖార్తుడు (సుఖేన ఋతః)

(క) తృతీయాసమాసము గానప్పుడు వృద్ధిరాదు.

పరమ + ఋత = పరమర్తుడు (పరమశ్చ అసౌ ఋతః)

కర్మార్థక తప్రత్యయ విశిష్టమగు 'విస్మృత' శబ్దము కర్త్రర్థమున మహాకవి ప్రయుక్తమై యున్నది.

మధుకర ! విస్మృతోఽస్యేనాం కథం ?
అహో ! విస్మృతం మే హృదయమ్.
అన్యసంగాత్ పూర్వవృత్తం విస్మృతో భవాన్ - కాళిదాసు.

కర్మార్థమున భవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

కృ - స్యమాన = కరిష్యమాణము. భృ - స్యమాన = భరిష్యమాణము.

అర్హాశక్యార్థములందు య(ణ్యత్) తవ్య, అనీయ ప్రత్యయములు

య:— ధృ + య = ధార్యము, (చూ. సూ. ౧౩౭) హార్యము, ఉత్సార్యము
అనుసార్యము, జాగర్యము, (చూ. సూ. ౧౩౯)

(క) 'య' ప్రత్యయము పరమగునెడల నీ క్రింది ధాతువుల రూ:
విశేషములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

కృ - య = కార్యము, కృత్యము.
ఆ, దృ ,, = ఆదృత్యుఁడు.
ఉప, సృ ,, = ఉపసర్యా (గర్భగ్రహణమునకుఁ దగినది ఆవు)
వృ - య = వర్యము (వరింపఁదగినది)
ఆ, వృ - ,, = అవృత్యము (అవరింపఁదగినది)
ఋ - ,, = అర్యుఁడు (వైశ్యుఁడు)
,, - ,, = ఆర్యుఁడు (పూజ్యుఁడు)
భృ - ,, = భృత్యుఁడు
సం, భృ - ,, = భృత్యుఁడు, సంభార్యుఁడు

(ఖ) కొన్నియెడల భావార్థమునను 'య' ప్రత్యయము గనఁబడుచున్నది.

పరి - సృ - య = పరిసర్యా (పరిసరణము) చూ. సూ. ౧౩౮
జాగృ ,, య = జాగర్యా (మెలకువ)
శబ్దస్వాభావ్యముచే నివి రెండును స్త్రీలింగములు.

తవ్య:— హర్తవ్యము, కర్తవ్యము, స్మర్తవ్యము, జాగరితవ్యము, వరీతవ్యము, వరితవ్యము
అనీయ:— ఆ, దృ + అనీయ = ఆదరణీయము, స్మరణీయము, కరణీయము

ఈషత్, సు, దుస్, లకుఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

ఈషత్ + కృ + అ = ఈషత్కరము, సు + కృ + అ = సుకరము
దుస్ + కృ + అ = దుష్కరము, దుర్భరము, దుర్ధరము మొ.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యకార్యము, అవశ్యకరణీయము, అవశ్యకర్తవ్యము.

భావార్థమున త, తి, అన, అ, ఇకా ప్రత్యయములు.

తి:— కృతి, హృతి, మృతి, వ్యాపృతి, జాగృతి, విస్తృతి.
ఆ + ఋతి = ఆర్తి (చూ. సూ. ౧౨౩)
అన:— కృ + అన = కరణము, హరణము, ఆదరణము, జాగరణము, విస్తరణము.
ఉదాహరణము; (ఉదాహరించు; ఉదహరించు అసాధువు)

(క) 'కృ' ధాతు కృదంతరూపములు పరమగునేని యథోనిర్దిష్ట తత్తత్పదములకు యథాసంభవముగాఁ దత్తదర్థములందు అంత దీర్ఘము వచ్చును.

సమయ – కరణము = సమయాకరణము (కాలమును గడపుట)
సుఖ – ,, = సుఖాకరణము (సుఖమును గూర్చుట)
ప్రియ – ,, = ప్రియాకరణము (ప్రియమును గూర్చుట)
దుఃఖ – ,, = దుఃఖాకరణము (దుఃఖమును గూర్చుట)
సత్య – ,, = సత్యాకరణము (ప్రతిజ్ఞాతమైన దానినిఁ జెప్పుట.)
భద్ర – ,, = భద్రాకరణము (ముండనము)
మద్ర – ,, = మద్రాకరణము ,,

(ఖ) కరణాధికరణార్థములందును 'అన'(ల్యుట్)ప్రత్యయము వచ్చును.
కృ + అన = కరణము (సాధనము లేక ఇంద్రియము; క్రియచే …)
ఆ, స్తృ + అన = ఆస్తరణము (ఆస్తృణాతి అస్మిన్)

౧౫౫. 'అ' ప్రత్యయము (భావఘఞ్) పరమగునేని 'ఋ' కారాంత ధాతువుల 'ఋ' కారమునకు బహుళముగా 'అర్' ఆదేశము వచ్చును.

ప్ర + కృ + అ = ప్రకారము, వికారము, సంస్కారము (పురుష) కారము, (మనుష్య)కారము, విహారము, విస్తారము, (నమ)స్కారము, (పుర)స్కారము (అహం)కారము, వ్యవహారము, సంహారము, (మో) హారం. (మా. సూ. ౧౩౫)

(క) బహుళగ్రహణముచేఁ గొన్ని యెడల 'అర్' ఆదేశమును, గొన్ని యెడల నుభయమును గానవచ్చుచున్నవి.

ఆ – దృ + అ = ఆదరము
ధృ + ,, = ధరము
భృ + ,, = భరము, భారము
ఉప, సృ + ,, = ఉపసరము
అవ – సృ + అ = అవసరము
ప్ర – ,, ,, = ప్రసరము
పర – ,, ,, = పరసరము

(ఖ) 'కృ' ధాతువునకు అ (శ) ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఋ'కారమునకు 'రియ్' ఆదేశమును వచ్చును.

కృ + అ = క్రియా (శబ్దస్వాభావ్యముచే స్త్రీలింగము.)

(గ) కర్మకరణాధికరణార్థములందును అ(ఘఞ్) ప్రత్యయమును 'అర్' ఆదేశమును వచ్చును.

అగ్ర - హృ - అ = అగ్రహారము. (అగ్రం బ్రాహ్మణభోజనం, తదర్థం హ్రియతే రాజధనాత్ పృథక్క్రియతే (క్షేత్రం) (చూ. సూ. ౮౦౭ క.)

సం - హృ అ = సంహారము (సంహ్రియతే అనేన)

అవ - హృ - ,, = అవహారము. (అవహ్రియతే అస్మిన్)

ఆ - ధృ - ,, = ఆధారము. (ఆధ్రియతే ,,)

(ఘ) 'ఆఙ్' పూర్వక 'స్తృ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమునను అ(ఘఞ్) ప్రత్యయమును 'ఆర్' ఆదేశమును వచ్చును.

సభాస్తారులు. (సభాం ఆస్తృణ్వంతి)

ఇకా - కృ + ఇకా = కారికా (చూ. సూ. ౧౩౮)

ప్రేరణము

౧౧౭౬. ఋ, ౠ, కారాంత ధాతువుల ఋ, ౠకారములను అజాది యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని అర్ ఆదేశమును,(-త ప్రత్యయము దక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అరయి' ఆదేశమును, 'త' ప్రత్యయమునకు ముందుఁ అరి' ఆదేశమును వచ్చును.

కృ - కారయితృ, కార్యమాణము, కారితము మొ.

(క) 'జాగృ' ధాతువునకుఁ ణైప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఋ'కారమునకు అర్, అరయి, అరి, ఆదేశములు వచ్చును.

జాగరయితృ, జాగర్యమాణము, జాగరితుఁడు మొ.

(ఖ) 'ఋ' ధాతువునకుఁ ణైప్రత్యయములు పరమగునేని అర్ప్, అర్పయి, అర్పి, ఆదేశములు వచ్చును.

అర్పయితృ, అర్ప్యమాణము, అర్పితము, అర్పణము మొ.

యఙ్లుగంతములు వ్యవహారమునఁ గానరావు.

సన్నంతము

హృ - సన (జిహీర్ష్) + ఉ = జిహీర్షువు

యమాన = జిహీర్ష్యమాణము

,, త = జిహీర్షితము.

అన, అ = జిహీర్షణము, జిహీర్షా.

కృ - సన (చికీర్ష్) + ఉ = చికీర్షువు.

యమాన = చికీర్ష్యమాణము

త = చికీర్షితము.

అన. ఆ = చికీర్షణము, చికీర్షా.

స్మృ - సన్ (సుస్మూర్ష్) + ఉ = సుస్మూర్షువు
+ అమాన = సుస్మూర్షమాణుఁడు (చూ.సూ. ౯౦.క) మొ.

క) కొన్ని యెడల ఇచ్ఛార్థమునఁగాక ఆశంకార్థమున 'సన్' ప్రత్యయము వచ్చును.

మృ - సన్ (ముమూర్ష్) + ఉ = ముమూర్షువు (చచ్చునట్లున్నవాఁడు.)

ఋకారాంత ధాతుప్రకరణము.

---

౭. ౠకారాంత ధాతు ప్రకరణము

౧. కౄ = చిమ్ము
౨. గౄ = మ్రింగు
౩. జౄ = { జీర్ణించు(జౄ; జౄష్) / వయోహాని యగు }
౪. తౄ = దాటు
౫. దౄ = విదళించు
౬. పౄ = నించు
౭. శౄ = హింసించు
౮. స్తౄ = కప్పు(స్తౄఞ్)

౧. పరస్మైపదములు

కౄ (కిర్) + అత్ = కిరత్
గౄ (గిర్) + ,, = గిరత్
జౄ (జీర్య్, జర్, జృణ్) అత్ = జీర్యత్, జరత్, జృణత్
తౄ (తర్) ,, = తరత్
శౄ (శృణ్) ,, = శృణత్
పౄ (పిపృ) ,, = పిప్రత్

౨. ఆత్మనేపదములు

క) 'అప' పూర్వక 'కౄ' ధాతు వాత్మనేపద మగును. 'అప' కు స(సుట్) కారాగమము వచ్చును.

అప - కౄ (అపస్కిర్) + అన = అపస్కిరమాణము.

౩. ఉభయపదములు

దౄ (దృణ్) అత్, ఆన = దృణత్, దృణానము
స్తౄ (స్తృణ్),, ,, = స్తృణత్, స్తృణానము
కర్త్రర్థమున అక, తృ, ప్రత్యయములు.

తౄ + అక = తారకము. (చూ. సూ. ౧౩౭)
వి, దౄ + ,, = విదారకము.
తౄ + తృ = తరీతృ, తరితృ (చూ. సూ. ౧౪౨)
జౄ ,, = జరీతృ, జరితృ.

(క) కర్త్రర్థమున కౄ, గౄ, ధాతువుల 'ౠ'కారమునకు ఇర, ఇల,' ప్రత్యయములు వచ్చును.

కౄ - కిరము. గౄ - గిలము, తిమింగిలము.

(ఖ) కర్మవాచకము లగు పుర, భగ, పదము లుపపదములుగాఁగల ప్రేర ణార్థక దౄ (దార్) ధాతువునకు అ(ఖచ్) ప్రత్యయమును, ఉపధా హ్రస్వమును, ఉపపదమునకు మకారాగమమును వచ్చును. ఉపధ యనఁగాఁ దుదియక్షరమునకుఁ బూర్వాక్షరము.

పుర - దార్ - అ = పురందరుఁడు (పురాణి దారయతీతి)
భగ - ,, - ,, = భగందరము (భగం దారయతీతి ॥ వ్యాధి రోగః॥)

తాచ్ఛీల్యార్థమున ఇణ్ ప్రత్యయము.

ఉత్ + తౄ + ఇణ్ = ఉత్తారిణ్
వి - దౄ ,, విదారిణ్
ఉత్ - గౄ ,, ఉద్గారిణ్

(గ) 'శౄ' ధాతువునకు విశేషమును బరికించునది.

శౄ + ఆరు = శరారువు.

తుకామ, తుమనః, ప్రత్యయములు.

తౄ - తుకామ = తరీతుకాముఁడు, తరితుకాముఁడు
,, - తుమనః - తరీతుమనసుఁడు, తరితుమనసుఁడు

(ఘ) 'సాగరం తర్తుకామస్య' అని ఇ, ఈ, కారాగమములు లేకయుఁ బ్రయుక్తమైయున్నది.

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము.

౧౫౭౭. 'ఋ'కారాంత ధాతువుల 'ఋ'కారమునకు త, తి, యమాన, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఈర్' ఆదేశ మగును.

౧౫౭౮. 'ఋ'కారాంతములకుఁ బరమైన త, తి, ప్రత్యయముల 'త'కారము నకారమగును.

జౄ – త – జీర్ – న – జీర్ణము

కర్త్రర్థక భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు.

తరీష్యత్, తరిష్యత్ ; స్తరీష్యమాణము, స్తరిష్యమాణము

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

తౄ – యమాన = తీర్యమాణము (చూ. సూ. ౧౫౭౭)

ఉత్ – గౄ – యమాన = ఉద్గీర్యమాణము

౧౫౭౯. 'పౄ' ధాతువునకు త, తి, యమాన, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఋ'కారమునకు 'ఊర్' ఆదేశము వచ్చును. 'త'కారము నకారము గాదు.

పౄ – యమాన = పూర్యమాణము

కర్మార్థక 'త' ప్రత్యయము.

తౄ – త = తీర్ణము, అవతీర్ణము, వితీర్ణము; ఉత్తీర్ణము

దౄ – ,, = దీర్ణము, విదీర్ణము

స్తౄ – ,, = స్తీర్ణము, విస్తీర్ణము

కౄ – ,, = కీర్ణము, సంకీర్ణము, ఉత్కీర్ణము, ప్రకీర్ణము

గౄ – ,, = గీర్ణము, ఉద్గీర్ణము, నిగీర్ణము

శౄ – ,, = శీర్ణము, విశీర్ణము

పౄ – ,, = పూర్తము (ఇష్టాపూర్తములు)

(క) ఉత్తీర్ణాదిపదములకుఁ గర్త్రర్థమునందును వ్యవహారము గలదు.

కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున స్యమాన ప్రత్యయము.

తౄ – స్యమాన = తరీష్యమాణము, తరిష్యమాణము

అర్హా శక్త్యాద్యర్థములందు య (ణ్యత్) తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

యు:— తౄ – య = తార్యము (చూ. సూ. ౧౩౮); దౄ – య = దార్యము

క) య (క్యప్) ప్రత్యయము పరమగునేని నఞ్ పూర్వక 'జౄ' ధాతువునకు 'సంగతము' అనునర్థమున 'అర్' ఆదేశము వచ్చును.

అ-జ్యా-య - అజర్యమగు, సంగతము (జీర్ణింపని అనఁగా నశింపని స్నేహము)
తవ్య:—తౄ - తవ్య = తరీతవ్యము, తరితవ్యము.

౧౬౦. 'ఋ'కారాంతముల 'ఋ'కారమునకు అన, అ (అప్,ఖల్), అనీయ, ఆ, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అర్' ఆదేశమగును.

తౄ - అనీయ = తరణీయము, నిగరణీయము.

ఈషత్, సు, దు,స్ వీనికిఁ బరముగా 'అ' (ఖల్) ప్రత్యయము.

దుస్ - తౄ - అ = దుస్తరము. సు - తౄ - అ = సుతరము.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యతార్యము, అవశ్యతరణీయము, అవశ్యతరీతవ్యము, అవశ్యతరితవ్యము.

భావార్థమున త, తి, అన, అ (అప్), అ(అఙ్),ఇకా, ప్రత్యయములు.

తి:—తౄ - తి = తీర్ణి (చూ. సూ. ౧౫౪ - ౧౫౫)
దౄ - ,, = దీర్ణి
గౄ - తి = గీర్ణి
జౄ - ,, = జీర్ణి
పౄ - ,, = పూర్తి

అజీర్తియనియు వ్యవహారము గలదు.

అన:—తౄ + అన = తరణము. ఆ, స్తౄ + అన = ఆస్తరణము.
అ:— దౄ + అ = దరము. కౄ + అ = కరము. సం, కౄ + అ = సంకరము.

(క) అధోనిరిదిష్టార్థములందు ఉత్, ని, పూర్వక 'కౄ' 'గౄ' ధాతువులకు అ(ఘఞ్) ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఆర్' ఆదేశము వచ్చును.

ఉత్ + కౄ - అ = ఉత్కారము (తూర్పాఱఁబట్టుట)
ని ,, ,, = నికారము ,,
ఉత్ - గౄ ,, = ఉద్గారము (త్రేఁచుట)
ని ,, ,, = నిగారము ,,

(ఖ) భిన్నార్థములందు ఉత్కరము,నికరము, మొదలగు రూపములుండును

(గ) 'వి' పూర్వక 'స్తౄ' ధాతువునకు అశబ్దవిషయమున 'ఆర్' ఆదేశము వచ్చును.

వి - స్తౄ - అ = విస్తారము (నిడివి) పటవిస్తారము.
గ్రంథ,వి - స్తౄ ,, = గ్రంథవిస్తరము. (శబ్దవిషయము)
అతి ,, ,, ,, అతివిస్తరము.

గుణవిస్తరపద మసాధువు - గుణవిస్తారము సాధువు.

(ఘ) 'అవ' పూర్వక తౄ, స్తౄ, ధాతువులకుఁ గరణార్థమునను అ (ఘఞ్) ప్రత్యయమును 'ఋ'కు 'ఆర్' ఆదేశమును వచ్చును.

అవ - తౄ - అ = అవతారము (మెట్లవరుస - దిగుటకు సాధనము)
,, - స్తౄ - అ = అవస్తారము (జవనిక ,,)

భిన్నార్థమున అవతరము, (దిగుట) అవస్తరము అని యుండవలెను కానీలోకమున 'కృష్ణావతరము, రామావతరము' అని యీవిధముగా నుండవలసియుండఁగా అవతారము అని వ్యవహరించుచున్నారు.

అ:— జౄ + అ = జరా (చూ. సూ. ౧౬౦)
ఇకా:— తౄ + ఇకా = తారికా (చూ. సూ. ౧౬౩)
తౄ - తారయితృ, తార్యమాణము, తారితము, తారణము, మొ.
(చూ. సూ. ౧౫౬.)

ప్రేరణము

(క) 'జౄ' కు విశేషము.
జారయితృ, జరయితృ మొ.

(ఖ) ప్రేరణార్థక దౄ (దార్), జౄ (జర్), ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమున 'అ' (ఘఞ్) ప్రత్యయమును 'ఋ' కు 'ఆర్' ఆదేశమును వచ్చును.

దౄ - అ = దారాః (దారయంతి)
జౄ - అ = జారః (జారయతి వయోహానిం కారయతి)
యఙంతములు వ్యవహారార్థములు గానరావు.

సన్నంతము

తౄ - సన్ (తితీర్ష్) + ఉ = తితీర్షువు
యమాన = తితీర్ష్యమాణము
త = తితీర్షితము
అన, అ, = తితీర్షణము; తితీర్షా

(క) 'ధేట్' ప్రభృతి 'ఏ'కారాంత ధాతువులును, 'గై' ప్రభృతి 'ఐ'కారాంత ధాతువులును, 'దో' ప్రభృతి 'ఓ'కారాంత ధాతువులును, కృత్ప్రత్యయములు చేరినపుడు 'ఆ'కారాంతము లగును. కాన నవి 'ఆ'కారాంతధాతుప్రకరణముననే చూపఁబడినవి.

ౠకారాంత ధాతుప్రకరణము సమాప్తము.

---

౮. కవర్గాంత ధాతుప్రకరణము (సేట్ధాతువులు)

౧. అంక = మచ్చవేయు (అకి)
౨. చక = భయపడు
౩. టంక = అంటించు (టకి)
౪. టీక = పోవు (టీకృ)
౫. ఆ, ఢౌక=సంచరించు (ఢౌకృ)
౬. తర్క = ఊహించు
౭. లోక = చూచు (లోకృ)
౮. శక = సమర్థమగు (శక్ఙ్)
౯. శంక = శంకించు (శకి)
౧౦. శ్లోక=కూర్చు (శ్లోకృ)
౧౧. బుక్క = మొఱుగు
౧౨. ప్ర, ఇంఖ = ఊఁగు (ఇఖి)
౧౩. రింఖ = దుముకు (రిఖి)
౧౪. లిఖ = (వ్రాయు, గీయు)
౧౫. అంగ = పోవు (అగి)
౧౬. రంగ = ప్రకాశించు (రగి)
౧౭. రింగ = ప్రాఁకు (రిగి)
౧౮. లగ = తగులుకొను
౧౯. మార్గ = వెదకు
౨౦. మృగ = ,,
౨౧. ఆ, లింగ = కౌఁగిలించు (లిగి)
౨౨. వల్గ = దూఁకు
౨౩. లంఘ = దూఁకు; లంఘనముచేయు (లఘి)
౨౪. శ్లాఘ = పొగడు
౨౫. ఉత్, లాఘ = తేఱుకొను (వ్యాధినుండి) (లాఘృ)

(౪) ఎల్ల హలంత ధాతువులమీఁది తుది 'అ'కారము ఉచ్చారణార్థము. ప్రత్యయములు చేరునపు డది లోపించును.

౧ పరస్మైపదములు.

అంగ్+అత్ = అంగత్
పేంఖ్ ,, = పేంఖత్
రింఖ్ ,, = రింఖత్
రంగ్ ,, = రంగత్
రింగ్ ,, = రింగత్
లగ్ + అత్ = లగత్
లిఖ్ ,, = లిఖత్
ఆ, లింగ్ ,, = ఆ, లింగత్
వల్గ్ ,, = వల్గత్
శక్ (శక్నువ్),, శక్నువత్
బుక్క్+అత్=బుక్కత్

౨ ఆత్మనేపదములు.

చక్ (చకమ్) + ఆన = చకమానుఁడు.
ఆ, టీక్ (టీకమ్) ,, = ఆ, టీకమానము.
ఆ, ఘ్రాక్ (ఘ్రాకమ్),, = ఆఘ్రాకమానము.
వికటకూటకోటివిటంకశృంగాటకాఘ్రాకమానజరదిందుబింబ (మను.)
మృగ్ (మృగయమ్) ,, = మృగయమాణుఁడు.
శంక్ (శంకమ్) ,, = శంకమానుఁడు.
శ్లాఘ్ (శ్లాఘమ్) ,, = శ్లాఘమానుఁడు.
ఉల్లాఘ్,(లాఘమ్) ,, = ఉల్లాఘమానుఁడు.
శ్లోక్ (శ్లోకమ్) ,, = శ్లోకమానుఁడు.

౩ ఉభయపదములు.

తర్క్ (తర్కయ్ , తర్కయమ్) అత్, ఆన = తర్కయత్ , తర్కయమాణుఁడు.
మార్గ్(మార్గ్- మార్గయ్,మార్గయమ్),, ,, = మార్గత్, మార్గయత్, మార్గయమాణము.
టంక్ (టంక్, టంకయ్, టంకయమ్) ,, =టంకత్, టంకయత్, టంకయమానము.
లోక్ (లోకయ్, లోకయమ్,లోకమ్) ,, = లోకయత్, లోకయమానము, లోకమానము.
లంఘ్ (లంఘయ్,లంఘయమ్, లంఘమ్) ,, = లంఘయత్, లంఘయమానుఁడు, లంఘమానుఁడు.
అంక్ (అంకయ్, అంకయమ్, అంకమ్) ,, =అంకయత్, అంకయమానుఁడు, అంకమానుఁడు.

అక, తృ, ప్రత్యయములు.

మార్గ్ + అక = మార్గకుఁడు; శ్లాఘ్ + అక = శ్లాఘకుఁడు

౭౧. అక, ఇన్, య (ణ్యత్) అమ్, ఇకా, ప్రత్యయములు పర మగునేని ఉపధా 'అ'కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

శక్ + అక = శాకకుఁడు; చక్ + అక = చాకకుఁడు

(క) లోకవ్యవహారమున నిట్టివి లేకున్నను సంప్రదాయానుసారముగా వ్రాయఁబడెను.

౧౬౨. ఇ, ఉ, ఋకారము లుపధలుగాఁ గల ధాతువులకు అక, అన, అనా, అయ్, అయి, అస్, ఇక్, ఇకా, అనీయ. య, త్ర, ప్రత్యయములును, కేవలములును ఇకారాగమపూర్వకములును నగు తృ, తుకాము, తుమనః, స్యత్, స్యమాన, తవ్య, ప్రత్యయములును, భావార్థక అ (ఘఞ్) ప్రత్యయమును, కృచ్ఛ్రాకృచ్ఛ్రార్థక అ (ఖల్) ప్రత్యయమును బరమగునేని ఉపధకు గుణము వచ్చును.

(క) ఇ, ఉ, ఋ, వర్ణములకుఁ గ్రమముగా ఏ, ఓ, అర్, వర్ణములు వచ్చుట గుణ మనఁబడును.

లిఖ్ + అక = లేఖకుఁడు

(ఖ) లేఖరి, విలేఖరి, ఇత్యాదు లసాధువులు.

౧౬౩. 'శక' ధాతువునకుఁ దప్ప 'క' వర్గాంత ధాతువుల కన్నింటికిని, టవర్గాంత, అంతస్థాంత, ఉవర్ణాంత ధాతువులకును, ద్వితీయభాగస్థములగు సేట్ ధాతువులు చవర్గాంత, తవర్గాంత, పవర్గాంత, ఊష్మాంత ధాతువులకు బరమైన తృ, తుకాము, తుమనః, త, తవ్య, స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములకు ముందు 'ఇ' కారాగమము వచ్చును.

శంక్ + ఇ + తృ - శంకితృ
లిఖ్ + " + తృ - లేఖితృ (చూ. పైసూత్రము)
శక్ + తృ - శక్తృ

౧౬౪. త, తి తప్ప మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'తర్క' ధాతువునకు నిత్యముగను, మార్గ, లోక, లంఘ, అంక, టంక, ధాతువులకు వికల్పముగను 'అయ్' ఆగమమువచ్చును.

(క) పై సూత్రముచే 'ఇ' కారాగమము వచ్చును.

తర్క + అయ్ + ఇ + తృ = తర్కయితృ
మార్గ్ + " + " + " = మార్గయితృ
" " " = మార్గితృ

లోకయితృ - లోకితృ   అంకయితృ - అంకితృ
లంఘయితృ - లంఘితృ   టంకయితృ - టంకితృ

౧౬౫. 'మృగ' ధాతువునకు త, తి తప్ప మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములును, అ, ప్రత్యయమును పరమగునేని 'అయ్' అంతాగమ మగును.

౧౬౬. మృగధాతువునకు అజాది ప్రత్యయములు పరమగుచో గుణము రాదు. (౧౬౨. సూత్రముచేఁ బ్రాప్తమగు గుణము దీనిచే నిషేధింపఁబడినది).

మృగ్ + అయ్ + ఇ + ష్ణు = మృగయిష్ణు: మృగ్ + అక = మృగకుఁడు

౧౬౭. కర్త్రర్థమున 'లిఖ' ధాతువునకు అ, (క) అన ప్రత్యయములు వచ్చును.

లిఖ్ + అ = లిఖుఁడు = వ్రాయువాఁడు; లిఖ్ + అన = లేఖనుఁడు

౧౬౮. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల 'లిఖ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (కర్మణ్యాణ్) ప్రత్యయమును, 'లిఖ'కు గుణమును వచ్చును.

హృత్ - లిఖ్ - అ - హృల్లేఖము (హృదయమును గీయునది)

తాచ్ఛీల్యార్థమున ఇన్ ప్రత్యయము:

ఆశంకిన్, ఉల్లంఘిన్, విలేఖిన్, గుణశ్లాఘిన్

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు

ఉల్లంఘయితు కాముఁడు, ఉల్లంఘితు కాముఁడు

ఆలింగితు కాముఁడు, ఆలింగితుమనసుఁడు

లేఖితు కాముఁడు, లేఖితుమనసుఁడు

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము

శక్ + త = శక్తుఁడు చక్ + ఇ + త = చకితుఁడు

(క) 'ఉత్' పూర్వక 'లాఘ' ధాతురూపము యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యము.

ఉల్లాఘ్ + త = ఉల్లాఘుఁడు (వ్యాధినుండి లేచుకొన్నవాఁడు)

భిన్నోపసర్గక మగుచో ప్రోల్లాఘితుఁడు మొ.

కర్త్రర్థక భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు.

లిఖ్ + ఇ + స్యత్ = లేఖిష్యత్

శ్లాఘ్ + " + స్యమాన = శ్లాఘిష్యమాణుఁడు

మార్గ్ " స్యత్, స్యమాన = మార్గిష్యత్, మార్గయిష్యత్ (చూ. సూ. ౧౬౪)

మార్గిష్యమాణము, మార్గయిష్యమాణము (")

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

లిఖ్ + యమాన = లిఖ్యమానము, మార్గ్యమాణము, మృగ్యమాణము తర్క్యమాణము, శ్లాఘ్యమానుడు

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము.

లిఖితము, అంకితము, శంకితము, మార్గితము మృగితము,

(క) 'లగ' ధాతువునకు విశేషము గమనించునది.

లగ్ + త = లగ్నము, లగితము

కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

లంఘయిష్యమాణము, లంఘిష్యమాణము, మృగయిష్యమాణము, శ్లాఘిష్యమాణుడు

అర్హాశక్త్యాద్యర్థములందు తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు :

య:—శంక్యము, తర్క్యము, శ్లాఘ్యము, లేఖ్యము

౧౬౯. 'ఋ' కారోపధ గల ధాతువులకు య (క్యప్) ప్రత్యయము పరమగునేని గుణమురాదు.

మృగ్యము

(క) కొన్నియెడల భావార్థమునను 'య' ప్రత్యయము

లేఖ్యము (వ్రాత); ఆలేఖ్యము; లేఖ్యపత్రము

తవ్య:—మృగయితవ్యము, మార్గితవ్యము, మార్గయితవ్యము, లేఖితవ్యము

అనీయ:—శ్లాఘనీయము, మృగణీయము, మార్గణీయము, ఆలింగనీయము

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికి బరముగా 'అ' ప్రత్యయము

దుస్—లిఖ్ + అ = దుర్లేఖము (చూ. సూ. ౧౩౨)

సు ,, ,, సులేఖము

దుస్—శక్ ,, దుశ్శకము

సు ,, ,, సుశకము

దుర్లంఘ్యము, దుశ్శక్యము ఇత్యాదు లసాధువులు.

అవశ్యం శబ్దమునకు:—

అవశ్యశంక్యము, అవశ్యశంకితవ్యము, అవశ్యశంకనీయము

భావార్థమున త, తి, అన, అ, ఆ, ఇకా, ప్రత్యయములు

త:— ఆలోకితము, బుక్కితము

తి:— శక్తి

అన:— అంకనము, లేఖనము, మృగణము, మార్గణము, బుక్కనము, శ్లేంఖణము

(క) కరణాధికరణార్థములందును 'అన' ప్రత్యయము
అంగనము = ముంగిలి (అంగంతి అస్మిన్ లేక అనేన)

(ఖ) 'ప్ర' కు బరమైన 'అంగన' శబ్ద నకారము ణత్వమును బొందును.
ప్రాంగణము

అ:— తర్కము ; అంకము, లేఖము

(క) కరణాధికరణార్థములందును 'అ' ప్రత్యయము.
అంగ్ + అ = అంగము (అంగతి అనేన)
రంగ్ " " = రంగము (రంగంతి అస్మిన్ ప్రేక్షకాణాం మనాంసి)

అ:— శంకా, శ్లాఘా, వల్గా, టీకా, రింఖా. లంఘా, ప్రేంఖా
మృగ్ - అ = మృగయా (చూ. సూ. ౧౽౫)

ఇకా:— లంఘ్ + ఇకా = లంఘికా, లేఖికా (చూ. సూ. ౧౽౨)

ప్రేరణము

౧౭౦. ప్రేరణము విషయ మగుచుండఁగా ధాతువుల ఉపధా 'అ' కారమునకు దీర్ఘమును, ఉపధా ఇ, ఉ, ఋ, వర్ణములకు గుణమును వచ్చును. మిగిలిన ఉపధావర్ణములకు మార్పురాదు.
లిఖ్—లేఖ్

౧౭౧. ప్రేరణమున నెల్ల హలంతధాతువులకును (త, దక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అయి' ఆగమమును, 'త' ప్రత్యయమునకు ముందు 'ఇ' కారాగమమునువచ్చును.

లేఖ్ - అయి + తృ = లేఖయితృ
" అక = లేఖకుఁడు.
" ఇన్ = లేఖిన్
" తుకామ, తుమనః:—లేఖయితు కాముఁడు, లేఖయితుమనసుఁడు
" స్యత్, స్యమాన=లేఖయిష్యత్,లేఖయిష్యమాణుడు
" 'యమాన' = లేఖ్యమానము
" త = లేఖితము
" స్యమాన = లేఖయిష్యమాణము
" య = లేఖ్యము
" తవ్య = లేఖయితవ్యము
" అనీయ = లేఖనీయము
" అన = లేఖనము

(క) ఇందుఁ గొన్ని రూపములు (లేఖకుఁడు. మొ) స్వార్థ ప్రేరణార్థములందు సమానముగా నుండును. ప్రకరణానుసారముగా నర్థమును నిర్ణయించుకొనవలయును.

౧౭౨. 'అయ్' ఆగమమువచ్చు (మృగ, తర్క, ప్రభృతి; చూ-సూ. ౧౬౪) ఉక్త వక్ష్యమాణ ధాతువులకు స్వార్థ ప్రేరణరూపము లొక్క విధముననే యుండును.

స్వార్థము		ప్రేరణార్థము
మృగయితృ	–	మృగయితృ
తర్కయితృ	–	తర్కయితృ
లంఘయితృ	–	లంఘయితృ

(క) ఇట్టియెడలఁ బ్రకరణానుసారముగా నర్థ నిర్ణయము గావించుకొనవలెను. యఙ్ంతములు వ్యవహారస్థములు గానరావు.

సన్నంతము

ఆ, లింగ్ - సన్ (లిలింగిష్) + ఉ = ఆలిలింగిషువు
యమాన = ఆలిలింగిష్యమాణము
త = ఆలిలింగితము
అన, అ, = ఆలిలింగిషణము; ఆలిలింగిషా

కవర్గాంత ధాతు ప్రకరణము సమాప్తము.

---

౯. చవర్గాంతధాతు ప్రకరణము

౧ భాగము. (అనిట్ ధాతువులు)

౧. ముచ = విడుచు (ముచ్లృ)
౨. పచ = వండు (డుపచష్)
౩. వచ = వచించు
౪. అతి, రిచ = అతిశయించు (రిచిర్)
౫. వి, విచ్ = పృథక్కరించు (విచిర్)
౬. సిచ్ = తడుపు (షిచ)
౭. వ్రశ్చ = నఱుకు (ఓవ్రశ్చూ)
౮. ప్రచ్ఛ = అడుగు
౯. వి, అంజ=సూచించు(అంజూ)
౧౦. భంజ = విఱుచు (భంజో)
౧౧. భుజ = భుజించు
౧౨. భుజ = వంకరయగు (భుజో)

౧౩. భజ = సేవించు
౧౪. నిజ = కడుగు (ణిజిర్)
౧౫. త్యజ = వదలు
౧౬. మజ్జ = స్నానము సేయు (టుమస్జో)
౧౭. మృజ = తుడుచు (మృజూ)
౧౮. యజ = యజించు
౧౯. యుజ = కూడు (యుజిర్)
౨౦. రంజ = రంజిల్లు
౨౧. రుజ = జబ్బువడు (రుజో)
౨౨. సంజ = కలియు (షంజ)
౨౩. సృజ = సృజించు
౨౪. స్వంజ = కౌఁగిలించు (షంజ

౧. పరస్మైపదములు.

వచ్ + అత్ = వచత్
వ్రశ్చ (వృశ్చ) ,, = వృశ్చత్
ప్రచ్ఛ (పృచ్ఛ) ,, = పృచ్ఛత్
వి, అంజ్ ,, = వ్యంజత్
భంజ్ ,, = భంజత్
భుజ్ ,, = భుజత్
(వంకరయగుచున్న)
మృజ్ ,, = మృజత్
త్యజ్ + అత్ = త్యజత్
సృజ్ ,, = సృజత్
మజ్జ ,, = మజ్జత్
(మజ్జమానము అని ప్రయోగముగలదు)
మజ్జమానస్య సంసారే (మహాభారతము)
రుజ్ ,, రుజత్.
సంజ్ (సజ్) ,, సజత్

౨. ఆత్మనేపదములు

యజ్ (యజమ్) ఆన (శానచ్) = యజమానుఁడు.
స్వంజ్ (స్వజమ్) ,, = స్వజమానుఁడు.

(౪) యజధాతు వుభయపదమైనను ఆన (శానచ్) ప్రత్యయము మాత్రమే వచ్చును. కావున నాత్మనేపదములలో నుదాహృతమైనది. భవిష్యదర్థమున దీనికి స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు రెండును వచ్చును.

౩. ఉభయపదములు

రంజ్ (రజ్, రజమ్, రజ్య, రజ్యమ్) అత్, ఆన = రజత్, రజమానము,
,, ,, ,, రజ్యత్, రజ్యమానము
ముచ్ (ముంచ్, ముంచమ్) ,, ,, = ముంచత్, ముంచమానము

పచ్ (పచ్, పచమ్) అత్ ఆన = పచత్, పచమానము
సిచ్ (సించ్, సించమ్) ,, ,, = సించత్, సించమానము
రిచ్ (రించ్) ,, ,, = రించత్, రించానము
విచ్ (వించ్) ,, ,, = వించత్, వించానము
భజ్ (భజ్, భజమ్) ,, ,, = భజత్, భజమానము
భుజ (భుంజ్) ,, ,, = భుంజత్, భుంజానుఁడు
(తినుచున్న)
యుజ్ (యుంజ్) ,, ,, = యుంజత్, యుంజానుఁడు
(యుజ్యమ్) ఆన = యుజ్యమానము
యోజ్, యోజయ్, ,, = యోజత్, యోజయత్,
యోజయమ్ ,, = యోజయమానుఁడు
నిజ్ (నేనిజ్) ,, ,, = నేనిజత్, నేనిజానుఁడు

౧౭౩. ఇ, ఉ, కారాంతోపసర్గలకుఁ బరమైన సిచ, స్వంజ, సంజ, ధాతువుల సకారమునకు షత్వము వచ్చును.

అభి - సించత్ = అభిషించత్
పరి - స్వజమాన = పరిష్వజమానుఁడు
వ్యతి - సజత్ = వ్యతిషజత్

౧౭౪. ప్ర, పరా, నిర్, పరి, యీ యుపసర్గలకుఁ బరమైన 'నిజ' ధాతువుయొక్క ప్రథమ 'న' కారమునకు ణత్వము వచ్చును.

నిర్ + నేనిజత్ = నిర్ణేనిజత్; నిర్ణేనిజానుఁడు

అక, తృ, ప్రత్యయములు.

పచ్ + అక = పాచకుఁడు	వచ్ + ,, = వాచకము
సిచ్ + ,, = సేచకుఁడు, పరిషేచకుఁడు	ముచ్ ,, = మోచకము
వి, సృజ్ + ,, = విసర్జకుఁడు	పరిష్వంజ్ + ,, = పరిష్వంజకుఁడు
అభి-సంజ్ + ,, = అభిషంజకుఁడు	నిర్-నిజ్ + ,, = నిర్ణేజకుఁడు

ప్రచ్ఛ్ + అక = ప్రచ్ఛకుఁడు

(క) పృచ్ఛకపదము పృషోదరాదిపాఠముచే సిద్ధము కావచ్చును.

(ఖ) 'రంజ' ధాతువునకుఁ గ్రియా కుశలార్థమున అక (ష్వుణ్) ప్రత్యయము పరమగునేని బిందులోపము అగును.

రంజ్ - అక = రజకుఁడు (చాకలి): రంజకుఁడు (సంతోషిల్లువాఁడు)

౧౭౫. 'మృజ' ధాతువునకు (క ర్త్రర్థక 'అ' (క) ప్రిత్యయమును, త, తి యును దక్క మిగిలిన) ప్రిత్యయములు పరమగునేని ఉపధా 'ఋ' కారమునకు 'ఆర్' ఆదేశమగును.

(క) 'ఆర్' ఆదేశమునకుఁ బరమైన జకారము య (ణ్యత్) ప్రిత్యయము పరమగునేని 'గ'కార మగును.

మృజ్ - అక = మార్జకుఁడు

౧౭౬. త్వా, తుకామ, తుమనః, తవ్య, త, తి, త్ర, స్యత్, స్యమాన ప్రిత్యయములు పరమగునేని ఇందలి ధాతువుల చ, జ లకు 'క' వర్ణ మాదేశమగును.

పచ్ + త్వా = పక్త్వా సిచ్ + త్వా = సిక్త్వా, అభిషిక్త్వా
త్యజ్ + త్వా = త్యక్త్వా భంజ్ + త్వా = భంక్త్వా
స్వంజ్ + ,, = స్వంక్త్వా. పరిష్వంక్త్వా సంజ్ + త్వా = సంక్త్వా: అభిషంక్త్వా

౧౭౭. ప్రిచ్ఛ, వ్రిశ్చ, యజ, మృజ, సృజ, ధాతువుల చ్ఛ, శ్చ, జ, వర్ణములకు త్వా, తుకామ, తుమనః, త, తి, తవ్య, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ష'కార మాదేశమగును. (స్యత్, స్యమాన, లు పర మగునేని పై సూత్రిముచే 'క'కారమే వచ్చును.

(క) 'సృజ' ధాతువునకు (త, తి తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రిత్యయములు పరమగునేని 'ఋ'కారమునకు రేఫము వచ్చును.

(ఖ) 'మజ్జ' ధాతువునకు (త, తి తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రిత్యయములు పరమగు నేని 'జ్జ' కారమునకు అనుస్వారపూర్వక కకారము (ంక్) ఆదేశమగును.

ప్రిచ్ఛ-త్వా = ప్రిష్ + త్వా = ప్రిష్ట్వా (చూ. సూ. ౨౯)
యజ్ ,, = యష్ ,, = యష్ట్వా
సృజ్ ,, = స్రష్ ,, = స్రష్ట్వా
మజ్జ్ ,, = మంక్ ,, = మంక్త్వా

౧౭౮. వ్రశ్చ, మృజ, అంజ, ధాతువులకుఁ బరమైన (త, తి, తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రిత్యయములకు ముందు 'ఇ' కారాగమము వికల్పముగా వచ్చును.

ప్రశ్చ్ - ఇ + త్వ = ప్రశ్చిత్వ, ప్రష్ట్వ (చూ. సూ. ౧౭౭)
మృజ్ - ,, ,, = మార్జిత్వ, మార్ష్ట్వ (చూ. సూ. ౧౭౬-౧౭౭)
వి, అంజ్ ,, ,, = వ్యంజిత్వ, వ్యంక్త్వ (చూ. సూ. ౧౭౬)

౧౭౯. 'యుజ' ధాతువునకు (త, తితక్క) మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగు నేని 'అయ్' ఆగమము వికల్పముగా వచ్చును. ఆగమపక్షమున తకారాది సకారాది ప్రత్యయములకు ముందు 'ఇ' కారాగమము వచ్చును.

యుజ్ -అయ్ + ఇ + త్వ = యోజయిత్వ, యోక్త్వ

౧౮౦. పచాదులకుఁ గర్త్రర్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము వచ్చును. ఇది యాకృతిగణము. దీనికి 'పచాద్యచ్' అని వ్యవహారము.

పచ్ - అ = పచము (పచతీతి)

(క) ఈవిధముగా చర (చరతీతి) చల (చలతీతి) ధర (ధరతీతి) (చూ. సూ. ౧౮౫) ప్రభృతులన్నియు నీగణములోనివే.

౧౮౧. కర్మ కర్త్రర్థమున 'పచ' ధాతువునకు ఏలిమ (కేలిమర్) ప్రత్యయము వచ్చును.

పచ్ - ఏలిమ = పచేలిమము (స్వయముగాఁ బండినది)
"దదర్శ మాలూరఫలం పచేలిమమ్" (నైషధము)

౧౮౨. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల 'పచ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (అణ్) ప్రత్యయమును, వికల్పముగా నుపధాదీర్ఘమును, దీర్ఘపక్షమున 'చ'కారమునకు కకారాదేశమును వచ్చును.

శ్వ - పచ్ - అ = శ్వపాకుఁడు, శ్వపచుఁడు
మాంస ,, ,, = మాంసపాకుఁడు, మాంసపచుఁడు

(క) పరిమాణవాచకము లగు ప్రస్థ, ముష్టి, ఖారి, మొదలగు పదములును మిత, నఖ, పదములును నుపపదములుగాఁ గల 'పచ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (ఖశ్) ప్రత్యయమును ఉపపదమునకు మకారాగమమును వచ్చును.

ప్రస్థ - పచ్ - అ = ప్రస్థంపచము. ముష్టింపచుఁడు, (నీవారముష్టింపచులు) ఖారింపచము, మితంపచము, నఖంపచము (గోరువెచ్చని) అల్పంపచము. మొ.

పచధాతువున కిచ్చట 'కాల్చునది' అని యర్థము.

యము వచ్చు నేని 'య'కారమునకు 'ఇ' కారమును 'జ' కారమునకు 'ట' కారమును వచ్చును.

యజ్ - ఇట్; దేవేట్ (దేవుని యజించువాఁడు).

(జ) ఇందలి స్రక్, ఋత్విక్, యుక్, పదములు 'క్విన్' ప్రత్యయాంతములనియును, అంశభాక్ పదము 'ణ్వి' ప్రత్యయాంత మనియును సిద్ధాంతకౌముది. కానీ సౌలభ్యమునకై యన్నింటికిని క్విప్ప్రత్యయమే యిటఁ జెప్పఁబడినది (చూ. సూ. ౬౨. ౧)

౧౮౪. 'అను'పూర్వక 'వచ'ధాతువునకుఁ గర్తృ భూతార్థమున ఆన (కానచ్) ప్రత్యయమును, వకారమునకు 'ఉ' కారమును వచ్చును.

అను - వచ్ - ఆన = అను - ఊచ్ - ఆన = అనూచానుఁడు (వేదము యొక్క అనువచనము జేసినవాఁడు)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము.

గుణ - వచ్ - ఇన్ = గుణవాచిన్ ఉష్ణ - భుక్ ,, = ఉష్ణభోజిన్
అభి - సిచ్ ,, = అభిషేచిన్ గృహ-మృజ్ ,, = గృహమార్జిన్,
(చూ. సూ. ౧౬౫)

౧౮౫. 'ఇన్' ప్రత్యయము పరమగునేని త్యజ, యుజ, భజ, సృజ, విచ, రంజ ధాతువుల చ, జ, లకుఁ గ్రమముగా క,గ,లు వచ్చును. వీనిని 'ఘిను'ణ్ణంతము లందురు.

త్యజ్ + ఇన్ = త్యాగిన్, యోగిన్, భాగిన్, సంసర్గిన్, వివేకిన్.

(క) 'రంజ'ధాతువునకు భావార్థక,కరణార్థక 'అ'(ఘఞ్) ప్రత్యయమును 'ఇన్' ప్రత్యయమును బరమగునేని అనుస్వారలోప మగును.

రంజ్ - ఇన్ = రాగిన్, (ఉపధాదీర్ఘము)

(ఖ) భోగిన్, వ్యాసంగిన్ మొదలగునవి తద్ధితమైన మత్వర్థక 'ఇన్' ప్రత్యయాంతములు.

(గ) తాచ్ఛీల్యార్థమున నీక్రింది ధాతువుల రూపవిశేషములు గాంచునది.

ఉత్ - పచ్ - ఇష్ణు = ఉత్పచిష్ణువు.

భంజ్ - ఉర (ఘురచ్) భంగురము.

(ఘ) కర్మకర్తృ. కర్త్రర్థములందును భంగురశబ్దము ప్రయుక్తమై యున్నది.

భంగుర మగు ప్రీతి (స్వయముగా భగ్నమగుప్రీతి - కర్మకర్త్రర్థకము)
మానభంగురము (మానమును భగ్నముఁజేయునది - కర్త్రర్థకము)

(ఙ) కరణవాచక ముపపదముగాఁగల 'యజ' ధాతువునకు భూతార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును. కేవల యజధాతువునకు 'వన్' (జ్వనిప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

సోమ - యజ్ - ఇన్ = సోమయాజిన్ (సోమేన ఇష్టవాన్)
యజ్ + వన్ - యజ్వన్ (త్రి-యజ్వ)

తుకామ తుమనః ప్రత్యయములు

పచ్ - తుకామ, తుమనః = పక్తుకాముఁడు; పక్తుమనసుఁడు.
త్యజ్ ,, త్యక్తుకాముఁడు, త్యక్తుమనసుఁడు
రంజ్ ,, రంక్తుకాముఁడు, రంక్తుమనసుఁడు
ప్రచ్ఛ్ ,, ప్రష్టుకాముఁడు, ప్రష్టుమనసుఁడు
సృజ్ ,, స్రష్టుకాముఁడు, స్రష్టుమనసుఁడు
యుజ్ ,, యోజయితుకాముఁడు, యోక్తుకాముఁడు
యోజయితు మనసుఁడు, యోక్తుమనసుఁడు
మజ్జ్ ,, మంక్తుకాముఁడు, మంక్తుమనసుఁడు
వి, అంజ్ ,, వ్యంజితుకాముఁడు, వ్యంక్తుకాముఁడు,
వ్యంజితు మనసుఁడు, వ్యంక్తుమనసుఁడు

అకర్మక ధాతువులకు, కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము.

(క) 'త' ప్రత్యయము పరమగునెడల నీక్రింది ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

రుజ్ + త = రుగ్ణము మజ్జ్ + త = మగ్నము, ఉన్మగ్నము, నిర్మగ్నము
భంజ్ + ,, = భగ్నము భుజ్ + ,, = భుగ్నము (వంకరతిరిగిన)

(ఖ) 'రుగ్నత' యనరాదు. రుగ్ణత యనవలెను.

భవిష్యదర్థమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు

ముచ్ - స్యత్-స్యమాన = మోక్ష్యత్ - మోక్ష్యమాణము
ప్రచ్ఛ్ - ,, = ప్రచ్ఛిష్యత్, ప్రక్ష్యత్
మృజ్ - ,, = మార్జిష్యత్, మార్క్ష్యత్
సృజ్ - ,, = స్రక్ష్యత్

యజ్ స్యత్, స్యమాన = యక్ష్యత్, యక్ష్యమాణము
మజ్జ్ ,, = మంక్ష్యత్
ప్రచ్ఛ్ ,, = ప్రక్ష్యత్

౧౮౬. యుజ, సిచ, వచ, ధాతువులకుఁ గరణార్థమున 'త్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.

యుజ్ – త్ర = యోక్త్రము. (చూ. సూ. ౧౫౨)
సిచ్ – ,, = సేక్త్రము. వచ – ,, = వక్త్రము.

యమాన ప్రత్యయము.

పచ్యమానము, త్యజ్యమానము, భుజ్యమానము

(క) ఈక్రింది ధాతువులకు 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని విశేషముఁ బరికించునది.

ప్రచ్ఛ్-యమాన = పృచ్ఛ్యమానము. వ్రశ్చ ,, = వృశ్చ్యమానము.
వచ్ + యమాన = ఉచ్యమానము. యజ్ ,, = ఇజ్యమానము.

౧౮౭. యమాన, త, తి, ప్రత్యయములు పరమగునేని రంజ, స్వంజ, సంజ, అంజ, భంజ, ధాతువుల యనుస్వారమునకు లోపము వచ్చును.

రంజ్ + యమాన = రజ్యమానము, స్వజ్యమానము (పరిష్వజ్యమానము)
ఆసజ్యమానము, వ్యజ్యమానము, భజ్యమానము

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము.

సిచ్ – త= సిక్తము, అభిషిక్తము, భుక్తము, ముక్తము.

(క) పూజార్థక 'సు'కుఁ బరమైనచో షత్వమురాదు. నిందార్థక 'సు'కుఁ బరమైన షత్వము వచ్చును.

సుసిక్తము; సుషిక్తము.
రంజ్ + త = రక్తము.
స్వంజ్ ,, = స్వక్తము, పరిష్వక్తము.
సంజ్ ,, = సక్తము, విసక్తము
వి, అంజ్ ,, = వ్యక్తము.
అభి – అంజ్ ,, = అభ్యక్తము.
మృజ ,, = మృష్టము. (మృజిత మనియు, అక్తీసియుంటురు)
సృజ్ ,, = సృష్టము.
నిజ్ ,, = నిక్తము, నిర్ణిక్తము.
భజ్ ,, = భక్తము.

(ఖ) ఈ క్రింది ధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

ప్రచ్ఛ్ - త = పృష్టము. యజ్ - త = ఇష్టము.
వ్రశ్చ్ ,, = వృక్ణము. పచ్ ,, = పక్వము.
వచ్ ,, = ఉక్తము. యుజ్ ,, = యుక్తము, యోజితము.

కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

పచ్ - స్యమాన = పక్ష్యమాణము.
సిచ్ ,, సేక్ష్యమాణము, అభిషేక్ష్యమాణము.
భుజ్ ,, భోక్ష్యమాణము.
స్వజ్ ,, స్వంక్ష్యమాణము, పరిష్వంక్ష్యమాణము.
ప్రచ్ఛ్ ,, ప్రక్ష్యమాణము.
యజ్ ,, యక్ష్యమాణము.
సృజ్ ,, స్రక్ష్యమాణము.
మృజ్ ,, మార్జిష్యమాణము, మార్క్ష్యమాణము.
వ్రశ్చ్ ,, వ్రశ్చిష్యమాణము, వ్రక్ష్యమాణము.
యుజ్ ,, యోజయిష్యమాణము, యోక్ష్యమాణము.

అర్హాశక్యార్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

య:—త్యజ్ - య = త్యాజ్యము. (చూ. ౧౭౧. సూ.)
యజ్ - ,, యాజ్యము.
ప్రచ్ఛ్ ,, ప్రచ్ఛ్యము.
సృజ ,, సృజ్యము, (చూ. సూ. ౧౭౯)

(క) 'మృజ' ధాతువునకు య (ణ్యత్, క్యప్) ప్రత్యయము పరమగునేని వికల్పముగా ఉపధకు 'ఆర్' ఆదేశము వచ్చును.

మృజ్ - య = మార్గ్యము. (చూ. సూ. ౧౭౫ (క)) మృజ్యము.

(ఖ) అధోదర్శితధాతువులకు య (ణ్యత్) ప్రత్యయము పరమగునేని నిర్దిష్టార్థములందు చ, జ, లకు క, గ, లు వచ్చుటయు భిన్నార్థమున రాకుంటయు గమనించునది.

వచ్-య = వాక్యము (శబ్దసమూహమునకు సంజ్ఞ)
,, ,, వాచ్యము (చెప్పదగినది)
భుజ్ ,, భోగ్యము (అనుభవింపదగినది.)
,, ,, భోజ్యము = (భక్ష్యము)

యుజ్ ,, = యోజయితవ్యము, యోక్తవ్యము
పరి, ష్వంజ్ ,, = పరిష్వంక్తవ్యము
రంజ్ ,, = రంక్తవ్యము
ప్రచ్ఛ్ ,, = ప్రష్టవ్యము
వ్రశ్చ్ ,, = వ్రశ్చితవ్యము, వ్రష్టవ్యము
సృజ్ ,, = స్రష్టవ్యము
మృజ్ ,, = మార్జితవ్యము, మార్ష్టవ్యము
వ్యంజ్ ,, = వ్యంజితవ్యము, వ్యంక్తవ్యము
మజ్జ్ ,, = మంక్తవ్యము
యజ్ ,, = యష్టవ్యము

అనీయ:— వచనీయము, అభిషేచనీయము, భోజనీయము, విసర్జనీయము, రంజనీయము, భంజనీయము, మజ్జనీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, ఏనికిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

దుస్ + ముచ్ + అ = దుర్మోచము (చూ. సూ. ౧౭౦)
దుర్వచము, సువచము, దుస్త్యజము, సుత్యజము ము.

భావార్థమున త, తి, అన, అనా, అ, ఆ, న, (నఙ్) ఇకా, ప్రత్యయములు.

త:—రంజ్ - త = రక్తము. (చూ. సూ. ౧౨౬. క)
యజ్ ,, = ఇష్టము. ,, ,, ఖ)

(క) కర్మార్థక 'త' ప్రత్యయ, కర్త్రర్థక 'త' ప్రత్యయ, భావార్థక 'త' ప్రత్యయరూపము లోకవిధముగానే యుండును.

తి:—పచ్ - తి = పక్తి, ముక్తి భుక్తి, విభక్తి, సృష్టి, దృష్టి.
రంజ్ - ,, = రక్తి. (చూ. సూ. ౧౨౬)
ష్వంజ్ ,, = ష్వక్తి. ,, భంజ్ ,, = భక్తి, ,,
ఆ, సంజ్ ,, = ఆసక్తి. ,, వి, అంజ్ ,, = వ్యక్తి. ,,

(క) ఈక్రింది ధాతువులరూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

యజ్ + తి = ఇష్టి — వ్రశ్చ్ ,, = వృక్తి
ప్రచ్ఛ్ ,, = పృష్టి — మజ్జ్ ,, = మక్తి
వచ్ ,, = ఉక్తి

అన:—సిచ్ + అన = సేచనము, అభిషేచనము
(సించన మనియుఁ గలదు. "యథా తరోర్మూలనిషించనేన...)
నిర్, నిజ + అన = నిర్ణేజనము.

యుజ ,, = యోజనము. (యోచనపద మసాధువు)

సృజ్ ,, = విసర్జనము. సృజనమనియుఁ బ్రయోగము గలదు. సృజనఁజేసి గౌతముని కోసఁగె (సమీరకుమారవిజయము)

ఆ,సంజ ,, = ఆసంజనము. అభి,అంజ్ ,, = అభ్యంజనము.(అభ్యంగనపద మసాధువు)

మృజ్ ,, = మార్జనము. భంజ్ ,, = భంజనము.

(క) కొన్ని ధాతువులకుఁ గరణార్థమందును 'అన' ప్రత్యయము.

వ్రశ్చ + అన = వ్రశ్చనము (వృశ్చ్యతే అనేన) = గొడ్డలి.

అనా: యుజ్ + అనా = యోజనా.

౧౮౪. భావార్థక 'అ' (ఘఞ్) ప్రత్యయము పరమగునేని ఇందలి ధాతువుల చ, జ లకుఁ గ్రమముగా క, గ, లు వచ్చును.

అః—అభి – సిచ్ – అ = అభిషేకము. (చూ. సూ. ౧౬౫)

వి – విచ్ ,, = వివేకము.

వి, అతి, రిచ్ ,, = వ్యతిరేకము.

నిర్ – ముచ్ ,, = నిర్మోకము.

రుజ్ ,, = రోగము.

భుజ్ ,, = భోగము (వైభోగము:— విశిష్టః భోగః, విభోగః; స్వార్థమున తద్ధిత 'అన్' (అణ్) ప్రత్యయము)

యుజ్ ,, = యోగము.

సంజ్ ,, = సంగము, అభిషంగము, నిషంగము.

అభి, అంజ్ ,, = అభ్యంగము (అభ్యంగనపద మసాధువు)

పరి, స్వంజ్ ,, = పరిష్వంగము.

సం, సృజ్ ,, = సంసర్గము

మృజ్ ,, = మార్గము (చూ. సూ. ౧౪౫)

భంజ్ ,, = భంగము

వ్రశ్చ ,, = వ్రస్కము

మజ్జ్ ,, = మద్గము

౧౮౫. భావార్థక అ (ఘఞ్) ప్రత్యయము పరమగునేని 'అ' కారోపధక ధాతువులకు బహుళముగా ఉపధాదీర్ఘము వచ్చును.

(క) బహుళగ్రహణముచేఁ గొన్నియెడల దీర్ఘము వికల్పముగను, గొన్నియెడల నిత్యముగను, గొన్నియెడల నితరాగమములును యథాసంభవముగా వచ్చును.

పచ్ – అ = పాకము

అనువచ్ – ,, = అనువాకము

(క) కర్మార్థక పదము నందలి యొక 'య' కారము లోపించును.

(ఖ) కర్త్రర్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము.
మరీమృజ్ - అ = మరీమృజము.
యజ్ - యజ్ (యాయజ్య)+అమాన=యాయజ్యమానుఁడు.(కర్త్రర్థకము)

(గ) తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఊక' ప్రత్యయము.
యాయజూకుఁడు.

(ఘ) యఙ్లుగంతములైన కర్త్రర్థక కర్మార్థక రూపము లొక్కవిధము ననే యుండెనేని ప్రకరణానుసారముగా నర్థనిర్ణయము చేసికొనవలయును.

సన్నంతము

వచ్ - సన్ (వివక్ష్)+ఉ = వివక్షువు.
,, ,, ,, యమాన = వివక్ష్యమాణము,
,, ,, ,, త = వివక్షితము.
,, ,, ,, అన, ఆ = వివక్షణము, వివక్ష.
ప్రచ్ఛ - సన్ (పిపృచ్ఛిష్)+ఉ = పిపృచ్ఛిషువు. మొ.
భుజ్ ,, (బుభుక్ష్) ,, బుభుక్షువు; బుభుక్ష. మొ.

౧. భాగము సమాప్తము.

౨ వ భాగము (సేట్ ధాతువులు)

౧. అంచ = ఒప్పు	౧౦. వంచ = మోసగించు
౨. అర్చ = పూజించు	౧౧. ప్ర,పంచ = విస్తరించు(పచి)
౩. సం, కుచ = ముడుచు	౧౨. సం, పృచ=కలియు (పృచీ)
౪. చంచ = దూఁకు	౧౩. శుచ = దుఃఖించు
౫. చర్చ=పూయు, చర్చించు	౧౪. రచ = రచించు
౬. యాచ=అడుగు (యాచృ)	౧౫. సూచ = సూచించు
౭. రుచ = వెలుఁగు	౧౬. త్వచ = కప్పు
౮. ఉత్+లుంచ = లాఁగు	౧౭. (వి) కచ = వికసించు
౯. లోచ=చూచు (లోచృ)	౧౮. ఖచ = గుచ్చు; చెక్కు

౧౯. పాఠ = చదువు
౨౦. మూర్ఛ=మోహముగొను (ముర్ఛా)
౨౧. లాంఛ=మచ్చవేయు (లాఛి)
౨౨. వాంఛ=కోరు (వాఛి)
౨౩. ఆ, అర్జ = ఆర్జించు
౨౪. తర్జ = బెదరించు
౨౫. భృజ = వేఁచు (భృజీ)
౨౬. వృజ = వర్జించు (వృజీ)
౨౭. గర్జ = గర్జించు
౨౮. ఊర్జ = బలపడు
౨౯. రాజ=ప్రకాశించు (రాజృ)
౩౦. భ్రాజ = ,, (భ్రాజృ)
౩౧. తేజ = పదునుసేయు
౩౨. పూజ = పూజించు

౩౩. వీజ = వీచు
౩౪. నింజ = కడుగు (ణిజి)
౩౫ కూజ = ధ్వనించు
౩౬. వ్రజ = పోవు
౩౭. ఉత్ + విజ్ = భయపడు (విజీ)
౩౮. తిజ = సహించు
౩౯. సజ్జ = సన్నద్ధమగు (షస్జ)
౪౦. లజ్జ = లజ్జించు (లస్జీ)
౪౧. గుంజ = మ్రోఁగు
౪౨. శింజ = ,,
౪౩. ఏజ = కంపిల్లు (ఏజృ)
౪౪. స్ఫూర్జ = ఒప్పు (స్ఫూర్జా)
౪౫. మార్జ = తుడుచు
౪౬. ఉజ్ఝ = వదలు

(౪) ౧౬౩. సూత్రముచే నీ ద్వితీయ భాగస్థము లగు ధాతువులకు ఇకారాగమము వచ్చును. మొదటిభాగపు ధాతువులకు రాదు. ఇకారాగమము వచ్చినవి 'సేట్' ధాతువులు. రానివి 'అనిట్' ధాతువులు. ముందును నీ విధముగనే తెలియవలెను.

౧ పరస్మైపదములు

అంచ్ + అత్ = అంచత్
సం, కుచ్ (కుచ్, కోచ్)+అత్ =సం, కుచత్, సంకోచత్
చంచ్ + ,, = చంచత్
చర్చ్ + ,, = చర్చత్
ఉల్లుంచ్ + ,, = ఉల్లుంచత్
త్వచ్ + ,, = త్వచత్
ఖచ్(ఖచ్ఞ్) + ,, = ఖచ్ఞత్

మూర్ఛ్ + ,, = మూర్ఛత్
వాంఛ్ + ,, = వాంఛత్
లాంఛ్ + ,, = లాంఛత్
గర్జ్ + ,, = గర్జత్
కూజ్ + ,, = కూజత్
వ్రజ్ + ,, = వ్రజత్
వీజ్(వీజయ్) + ,, = వీజయత్

గుంజ్ + ,, = గుంజత్ స్ఫూర్జ్ + ,, = స్ఫూర్జత్
ఏజ్ + ,, = ఏజత్ ఉజ్ఝ్ + ,, = ఉజ్ఝత్

౨ ఆత్మనేపదములు

తిజ్ (తితిక్షమ్) ఆన = తితిక్షమాణుఁడు
రుచ్ (రోచమ్) ,, = రోచమానము
సం, పృచ్ ,, = సంపృచానుఁడు
వి, కచ్ (కచమ్),, = వికచమానము
భృజ్ (భర్జమ్) ,, = భర్జమానుఁడు
శింజ్ ,, = శింజానము
నింజ్ ,, = నింజానము
ఉద్, విజ్ (విజమ్) ,, = ఉద్విజమానము
వంచ్ (వంచయమ్) ,, = వంచయమానుఁడు

౩. ఉభయపదములు.

సజ్జ్ (సజ్జ్, సజ్జమ్) అత్, ఆన = సజ్జత్, సజ్జమానము
యాచ్ (యాచ్, యాచమ్) ,, ,, = యాచత్, యాచమానుఁడు
రాజ్ (రాజ్, రాజమ్) ,, ,, = రాజత్, రాజమానము
భ్రాజ్ (భ్రాజ్, భ్రాజమ్) ,, ,, = భ్రాజత్, భ్రాజమానము
శుచ్, (శోచ్, శుచ్య్, శుచ్యమ్) ,, ,, = శోచత్, శుచ్యత్, శుచ్యమానము
అర్చ్ (అర్చ్, అర్చయ్, అర్చయమ్) ,, ,, = అర్చత్, అర్చయత్, అర్చయమానుఁడు
వృజ్ (వర్జ్, వర్జయ్, వర్జయమ్, వృజ్) ,, ,, = వర్జత్, వర్జయత్, వర్జయమానుఁడు, వృజానుఁడు
ప్రి,పంచ్ (పంచ్, పంచమ్, పంచయ్, పంచయమ్) అత్, ఆన = ప్రపంచత్, ప్రపంచమానము, ప్రపంచయత్, ప్రపంచయమానము
ఊర్జ్ (ఊర్జయ్, ఊర్జయమ్) అత్, ఆన = ఊర్జయత్, ఊర్జయమానము
ఆ, అర్జ్ (అర్జ్, అర్జయ్, అర్జయమ్),, ,, = ఆర్జత్, ఆర్జయత్, ఆర్జయమానము

పూజ్ (పూజయ్,పూజయమ్) ,, ,, =పూజయత్, పూజయమానుఁడు
తర్జ్ (తర్జ్, తర్జయ్, తర్జయమ్) ,, ,,=తర్జత్, తర్జయత్,తర్జయమానము
తేజ్ (తేజ్, తేజయ్, తేజయమ్) ,, ,,= తేజత్, తేజయత్, తేజయ ,,
మార్జ్ (మార్జయ్,మార్జయమ్),, ,,=మార్జయత్, మార్జయమానుఁడు
రచ్ (రచయ్, రచయమ్) ,, ,, = రచయత్, రచయమానము
సూచ్(సూచయ్,సూచయమ్),, ,, = సూచయత్, సూచయ ,,
లోచ్ (లోచయ్, లోచయమ్, లోచమ్) అత్, ఆన = లోచయత్, లోచయమానము, లోచమానము
వాచ్ (వాచయ్, వాచయమ్) అత్, ఆన = వాచయత్, వాచయమానుఁడు

కర్త్రర్థమున అక, తృ ప్రత్యయములు.

అర్చ్ + అక - అర్చకుఁడు
పరి, వ్రజ్ + ,, - పరివ్రాజకుఁడు
ఉద్విజ్ + ,, - ఉద్వేజకము
వృజ్ + ,, - వర్జకము
వాచ్ + ,, - వాచకము

(క) వ్యవహారమున 'వాచక'పదము భావార్థమునను, కక్ష్యాగ్రంథ పర్యాయముగాఁ గర్మార్థమునను గానవచ్చుచున్నది.

వానిది మంచి వాచకము (వాచకము = చదువు రీతి) మొదటివాచకము, రెండవవాచకము (వాచ్యతే ఇతివాచకం) (చూ. సూ, రా.)

(ఖ) కక్ష్యాగ్రంథ పర్యాయముగా నాంధ్రేతరులు 'పాఠావళి' పదము వాడుదురు.

ప్రథమ పాఠావళి, (మొదటివాచకము)
ద్వితీయ పాఠావళి (రెండవవాచకము)

౧౯౨. 'తిజ్' ధాతువునకు నెల్ల ప్రత్యయములును బరమగు నపుడు 'తితిక్ష్' ఆదేశము వచ్చును.

తితిక్ష్ + అక, తితిక్షకుఁడు.

౧౯౩. 'రచ' ధాతువునకు అక, ఇన్, య, ఇకా, అమ్, ప్రత్యయములు పరమగు నేని ఉపధాదీర్ఘము రాదు.

వి; రచ్ + అక = విరచకుఁడు.

తృ—అంచిత్రృ, యాచిత్రృ, గర్జిత్రృ, భర్జిత్రృ, తితిక్షిత్రృ.

౧౯౪. ఉద్ + విజ్ ధాతువునకు 'ఇ'కారాది ప్రత్యయములు పరమగుచో ఉపధాగుణము రాదు.

ఉద్విజిత్రృ.

౧౯౫. 'కుచ' ధాతువునకు ('త' ప్రత్యయము దక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాదిప్రత్యయములు పరమగునేని గుణము వికల్పముగానచ్చును.

సంకుచిత్రృ, సంకోచిత్రృ.

౧౯౬. ఊర్జ, మార్జ, పూజ, వీజ, రచ, వంచ, సూచ, వాచ, ధాతువులకు (త, తి, తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అయ్' అంతాగము మగును.

ఊర్జ్ + అయ్ + ఇ + తృ = ఊర్జయిత్రృ, వీజయిత్రృ. మొ.

౧౯౭. అర్జ, వృజ, తర్జ, తేజ, పంచ, అర్చ. ధాతువులకు (త, తి తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అయ్' ఆగమము వికల్పముగా వచ్చును.

అర్జయిత్రృ, అర్జిత్రృ. వర్జయిత్రృ, వర్జిత్రృ. మొ.

౧౯౮. ప్ర, పరా, అవ, ప్రతి, ఉద్, అవర, సం, సహ, తిరస్, అను వానికిఁ బరమైన 'అంచ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున క్విప్ప్రత్యయమును అనుస్వారలోపమును వచ్చును. (చూ. సూ. ౧౮౩ క)

ప్ర - అంచ్ - ప్రాక్, పరాక్, అవాక్, ప్రత్యక్, ఉదక్,

అవర + అక్ = అర్వాక్ (చూ. సూ. ౬౯౨.)

(క) ఇట 'క్విన్' ప్రత్యయమని సిద్ధాంతకౌముది.

౧౯౯. క్వి ప్రత్యయాంతమగు 'అక్' (అంచ ధాతురూపము) పరమైనపుడు సమ్, సహ, తిరస్, లకుఁ గ్రమముగా సమి, సధ్రి, తిరి, ఆదేశములు వచ్చును.

సమి + అక్ = సమ్యక్ (లెస్సగా నొప్పుచున్న) యణాదేశసంధి.

సధ్రి ,, సధ్ర్యక్ (కూడ నొప్పుచున్న) ,,

తిరి ,, తిర్యక్ (అడ్డముగాఁ బోవుచున్న) ,,

౨౦౦. రాజ్, (వి) భ్రాజ్, వ్రజ్, ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమునఁ గ్వి ప్రత్యయమును 'జ'కారమునకు 'ట' వర్ణమును వచ్చును. 'వ్రజ'కు ఉపధా దీర్ఘమును వచ్చును.

రాట్; విభ్రాట్; పరివ్రాట్ (పరిత్యజ్య సర్వం వ్రజతీతి)

౨౦౧. కర్మార్థక 'జన'పద ముపపదముగాఁ గల ప్రేరణార్థక 'ఏజ్' ధాతువునకు(ఏజయి) కర్త్రర్థమున 'అ'(ఖశ్) ప్రత్యయ మంతాదేశ మగును. ఉపపదమునకు మకారాగమము వచ్చును.

జన – ఏజయి + అ = జనమేజయుఁడు.

కర్త్రర్థమున 'అ' ప్రత్యయము.

వి – కచ్ + అ = వికచము. (చూ. సూ. ౧౭౦)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము.

మధుర – భాష్ + ఇన్ = మధురభాషిన్

అను, శుచ్ ,, అనుశోచిన్

ఉద్, విజ్ ,, ఉద్వేజిన్

(క) తాచ్ఛీల్యార్థమున ఈ క్రింది ధాతువులకు యథాసంభవముగా నాయా ప్రత్యయములు పరమగునేని రూపములు యథా ప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు

సం – పృచ్ – ఇన్ = సంపర్కిన్ శుచ్ – అన = శోచనుఁడు

రుచ్ – ఇష్ణు – రోచిష్ణువు వి, గుప్ – అన – విగోపనుఁడు

భ్రాజ్ – ఇష్ణు = భ్రాజిష్ణువు త్రస్ – ఉ – త్రసువు (చూ.సూ.౧౯౨.)

(ఖ) లజ్జాళువు (చూ. సూ. ౭౩. ఘ)

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు:

గర్జితుకామము, గర్జితుమనసము

ఉద్వేజితు కాముడు ఉద్వేజితు మనసుఁడు

రచయితు కాముఁడు – రచయితు మనసుఁడు

సంకుచితు కాముఁడు సంకోచితు కాముఁడు మొ.

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము:

రుచితము, సజ్జితుఁడు, సంకుచితము, పరివ్రజితుఁడు మొ.

(క) ఈ క్రింది ధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

ఉద్–విజ్ + త=ఉద్విగ్నము మూర్ఛ + త=మూర్తము స్ఫూర్జ్ + త=స్ఫూర్ణము

౧౫౮) వ్రజ ధాతువునకు భావార్థమందును య (క్యప్)ప్రత్యయము.

వ్రజ్ + య = వ్రజ్యా

తవ్య:—అర్చితవ్యము, అర్చయితవ్యము, గర్జితవ్యము, ఉద్విజితవ్యము, విరచయితవ్యము.

అనీయ:—యాచనీయము, విరచనీయము, మార్జనీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

దుస్ - వృజ్ - అ=దుర్వర్జము.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:—

అవశ్యరచ్యము, అవశ్యరచయితవ్యము, అవశ్యరచనీయము.

భావార్థమున త, తి, అన, అనా, న, అ, ఆ, అథు (అథుచ్) ఇ (ఇక్) ఇకా, ప్రత్యయములు.

త:—శింజితము, వాంఛితము, కూజితము, గర్జితము,

౧౫౯) 'తి' ప్రత్యయము పరమగునేని స్ఫూర్జ, మూర్ఛ, పృచ, ధాతువులకు రూపములు యథానిర్దిష్టములు గ్రాహ్యములు.

స్ఫూర్జ్ - తి = స్ఫూర్తి మూర్ఛ్ - తి = మూర్తి పృచ్ - తి = పృక్తి

అన;—వృజ్ + అన = వర్జనము, గర్జనము, కూజనము.

౧౬౦) కొన్నియెడలఁ గరణార్థమునను 'అన' ప్రత్యయము,

లోచనము. (లోచ్యతే అనేన) ఉదంచనము (ఉదచ్యతే ఉదకమనేన) (వేద.)

౧౬౧ 'అన్' ఆగమము వచ్చు ధాతువులకును జేరిణార్థక ధాతువులకును భావార్థమున అనా (యుచ్) ప్రత్యయమును వచ్చును.

రచనా, వాచనా, పూజనా, మార్జనా, సూచనా

రచనము, పూజనము ఇత్యాదిరూపములును నుండును.

౧౬౨) 'పఠనమందిరము' అనుటకు బదులుగా 'వాచనాలయము' అని యాంధ్రేతరులు వాడుదురు.

౧౬౩) ఇతరములకును గొన్నింటికి వచ్చును.

యాచనా

న:— యాచ్ + న = యాచ్ఞా (చూ. సూ. ౧౯౦)

౧౬౪ కర్మ,అధికరణ, భావార్థక అ (ఘఞ్) ప్రత్యయము పరమగు నేని పృచ; వృజ, విజ, భృజ, శుచ, అంచ, అర్చ, ధాతువుల చ, జ,లు క,గ, లగును.

సం - పృచ్ - అ = సంపర్కము　వృజ్ - అ = వర్గము
ఉద్విజ్ - ,, = ఉద్వేగము　భృజ్ - ,, = భర్గము
శుచ్ - ,, = శోకము　ఉద్ - అంచ్ - ,, = ఉదంకము (తోలుతి...

అర్చ్ - అ = అర్కుఁడు (అర్చ్యతే అయం)

(క) మిగిలిన ధాతువులకుఁ గాదు.

ప్రపంచము, సంకోచము

(ఖ) వ్రజ ధాతువున కధికరణార్థమున 'అ' ప్రత్యయము.

వ్రజము (వ్రజంతి అస్మిన్)

(గ) కొన్ని ధాతువులకు భావార్థమున క్విప్ప్రత్యయము.

శుక్, రుక్, త్వక్ (వీనికిఁ గర్త్రర్థమును జెప్పవచ్చును)

ఆ:— వాంఛా, అర్చా, శింజా, చర్చా, లజ్జా, పూజా, తితిక్షా

అథు:— స్ఫూర్జ్ + అథు = స్ఫూర్జథువు

ఇ:— రుచి, శుచి

ఇకా:— ఉద్విజ్ + ఇకా = ఉద్వేజికా

ప్రేరణము

వ్రజ్ - వ్రాజయితృ　ఉద్విజ్ - ఉద్వేజయితృ
శుచ - శోచయితృ　భృజ్ - భర్జయితృ
పూజ్ - పూజయితృ

యజ్జంత సన్నంత రూపములు వ్యవహారమునఁ గానరావు.

చవర్గాంత ధాతుప్రకరణము సమాప్తము

౨వ భాగము సమాప్తము

---

౧౦. టవర్గాంత ధాతుప్రకరణము (సేట్ ధాతువులు)

౧. అట = తిరుగు
౨. ఘట = ప్రయత్నించు
౩. ఘూట = ప్రోఁగుసేయు (ఘట)
౪. రట = శబ్దించు
౫. పట = చినుఁగు
౬. నట = నటించు
౭. త్రుట = తెగు
౮. స్ఫుట = వికసించు
౯. లుంట = దొంగిలు (లుటి)
౧౦. ఘట్ట = ఎదుర్కొను
౧౧. కుట్ట = కోయు
౧౨. వేష్ట = చుట్టుకొను
౧౩. చేష్ట = చేష్టించు
౧౪. లుఠ = దొరలు

౧౫. లుంఠ = దొరలు (లుఠి)
౧౬. కుంఠ = మొక్కవోవు
౧౭. అవ, గుంఠ = కప్పు
౧౮. ,, కుంఠ = ,,
౧౯. పఠ = చదువు
౨౦. ఉత్ - కంఠ = వేడ్కవడు,
౨౧. ఈడ = స్తుతించు
౨౨. పీడ = బాధించు
౨౩. ఆ, లుడ = గాలించు
౨౪. ఖండ = ఖండించు (ఖడి)
౨౫. మండ = భూషించు (మడి)
౨౬. పిండ = పినుకు (పిడి)
౨౭. ముండ = గొరుగు (ముడి)
౨౮. దండ = దండించు
౨౯. ఆ, హిండ = చెడఁ దిరుగు (హిడి)
౩౦. క్రీడ = ఆడు (క్రీడృ)
౩౧. తాడ = కొట్టు
౩౨. ఆ, కర్ణ = విను
౩౩. ఘూర్ణ = తిరుగుడువడు
౩౪. వర్ణ = వర్ణించు
౩౫. చూర్ణ = పిండిచేయు
౩౬. క్వణ = శబ్దించు
౩౭. గణ = లెక్కించు
౩౮. గుణ = గుణించు
౩౯. రణ = శబ్దించు
౪౦. పణ = అమ్ము
౪౧ పణ = పొగడు (హూ - పన = పొగడు)
౪౨. భణ = పలుకు
౪౩. వి, శ్రాణ = ఇచ్చు (శ్రాణ్)

౧. పరస్మైపదములు

అట్ + అత్ = అటత్
రట్ + ,, = రటత్
పట్ + ,, = పటత్
నట్ + ,, = నటత్
త్రుట్ (త్రుట్, త్రుట్య) = త్రుటత్, త్రుట్యత్
లుంట ,, = లుంటత్
లుంఠ ,, = లుంఠత్
పఠ్ + అత్ = పఠత్
కుంఠ్ ,, = కుంఠత్
క్రీడ్ ,, = క్రీడత్ (క్రీడమానము అనియుఁ బ్రయోగముగలదు)
క్వణ్ ,, = క్వణత్
రణ్ ,, = రణత్
పణ్ (పణాయ్),, = పణాయత్ (హూ) పనాయత్ (పొగడుచున్న)

భణ + అత్ = భణత్

౨. ఆత్మనేపదములు

ఘుట్ (ఘుటమ్) ఆన = ఘుటమానము
వేష్ట్ (వేష్టమ్) ,, = వేష్టమానము
చేష్ట్ (చేష్టమ్) ,, = చేష్టమానము
ఈడ్ ,, = ఈడానుడు
ఆ,లుడ్(లోడమ్) ,, = ఆలోడమానము
పిండ్ (పిండమ్) ,, = పిండమానము
ముండ్(ముండమ్) ,, = ముండమానము
ఆ,హిండ్(హిండమ్),, = ఆహిండమానము
పణ్ (పణమ్) ,, = పణమానము (అమ్ముచున్న)

౩. ఉభయపదములు

లుఠ్, (లుఠ్, లోఠ్, లోఠమ్) అత్,ఆన = లుఠత్, లోఠత్, లోఠమానము
ఉత్,కంఠ్(కంఠ్, కంఠయ్, కంఠయమ్) ,, ,, ఉత్కంఠత్, ఉత్కంఠయత్, ఉత్కంఠయమానుడు
స్ఫుట్ (స్ఫుట్,స్ఫోటమ్) ,, ,, స్ఫుటత్, స్ఫోటమానము
ఘుట్ట్ (ఘుట్టయ్, ఘుట్టయమ్) ,, ,, ఘుట్టయత్, ఘుట్టయమానుడు
కుట్ట్ (కుట్టయ్, కుట్టయమ్) ,, ,, కుట్టయత్, కుట్టయమానుడు
ఖండ్ (ఖండయ్, ఖండయమ్, ఖండమ్) ,, ,, ఖండయత్,ఖండయమానుడు, ఖండమానుడు
దండ్ (దండయ్, దండయమ్) ,, ,, దండయత్, దండయమానుడు
పీడ్ (పీడయ్, పీడయమ్,పీడమ్) ,, ,, పీడయత్,పీడయమానుడు,పీడమానుడు
తాడ్ (తాడయ్, తాడయమ్) ,, ,, తాడయత్, తాడయమానుడు
వర్ణ్ (వర్ణయ్, వర్ణయమ్) ,, ,, వర్ణయత్, వర్ణయ ,,
ఆ, కర్ణ్, (కర్ణయ్, కర్ణయమ్) ,, ,, ఆకర్ణయత్, ఆకర్ణయ ,,
చూర్ణ్ (చూర్ణయ్, చూర్ణయమ్),, ,, చూర్ణయత్, చూర్ణయ ,,

గుణ్ (గుణాయ్, గుణయమ్) ,, ,, గుణయత్, గుణయమానుఁడు
గణ్ (గణాయ్, గణయమ్) ,, ,, గణయత్, గణయమానుఁడు.
వి, శ్రాణ్ (శ్రాణాయ్, శ్రాణయమ్) ,, ,, విశ్రాణయత్, విశ్రాణయ ,,
మండ్ (మండ్, మండ్, మండయమ్),, ,, మండత్, మండయత్,
మండయమానము.
ఘూట్ (ఘూటయ్, ఘూటయమ్) ,, ,, ఘూటయత్, ఘూటయమానుఁడు
అవకుంఠ్, (కుంఠయ్, కుంఠయమ్),, ,, అవకుంఠయత్, అవకుంఠయ
మానుఁడు.
అవగుంఠ్ (గుంఠయ్, గుంఠయమ్),, ,, అవగుంఠయత్, అవగుంఠయ,,
ఘూర్ణ్ (ఘూర్ణ్, ఘూర్ణమ్) ,, ,, ఘూర్ణత్, ఘూర్ణమానము.

అక, తృచ్ ప్రత్యయములు:—

పఠ్ + అక = పాఠకుఁడు; స్ఫుట్ + అక = స్ఫోటకము.

(క) నటంతి ఏన మితి నాటకమ్ అను నర్థమున నాటకపదము నిష్పన్నము.
(ఖ) నటకపదము నటశబ్దముపై స్వార్థమున 'క' ప్రత్యయము వలన నిష్పన్నము.

౨౦౭. అక, ఇన్, య, ఇకా, అమ్, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'గణ'కు ఉపధాదీర్ఘము రాదు.

గణకుఁడు.

౨౦౮. ఏ ప్రత్యయము పరమైనను 'గుణ' కు గుణము రాదు.

గుణకుఁడు.

(క) 'పణ' (పొగడు) కు నే ప్రత్యయములు పరమైనను 'ఆయ్' ప్రత్యయము వికల్పముగా నంతాగమముగా వచ్చును.

పణ్ + ఆయ్ + అక = పణా(నా)యకుఁడు, పాణ(న)కుఁడు,(ఉపధాదీర్ఘము)
,, ,, + ఇ + తృ = పణా(నా)యితృ, పణి(ని)తృ.

(ఖ) 'అమ్ము' అను నర్థమున 'ఆయ్' రాదు.

పణితృ, పాణకుఁడు.

౧౭౩ సూత్రముచే 'ఇ'కారాగమము:

ఘటితృ, పఠితృ, క్రీడితృ, ఆలోడితృ.

౨౦౭. అక, ఇక్, య, ఇకా, అ (ఘఞ్) అమ్ ప్రత్యయములు దక్క మిగిలిన యే ప్రత్యయము పరమైనను 'త్రుట' కు గుణము రాదు. స్ఫుట, లుఠ, లకు గుణము వికల్పము.

త్రుటిత్వా, స్ఫుటిత్వా, స్ఫోటిత్వా, లుఠిత్వా, లోఠిత్వా.

౨౦౮. త, తి తక్క మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని ఘాట, ఘట్ట, దండ, తాడ, ఘూర్ణ, చూర్ణ, (అ.) కర్ణ, వర్ణ, (అవ) కుంఠ, (అవ)గుంఠ, గణ, గుణ, (వి.) శ్రాణ, ధాతువులకు నిత్యముగను, మండ, ఖండ, పీడ, [illegible] ధాతువులకు వికల్పముగను 'అయ్' ఆగమము వచ్చును.

ఉద్ఘాట్ + అయ్ + ఇ + త్వా = ఉద్ఘాటయిత్వా. ఇ.

గణయిత్వా, తాడయిత్వా, గుణయిత్వా. (చూ. ౨౦౬. సూ)

మండయిత్వా, మండిత్వా, ఉత్కంఠయిత్వా, ఉత్కంఠిత్వా. ఇ.

౧౮౦ సూత్రముచే (కర్త్రర్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము:

నట్ + అ = నటుఁడు (నటించువాఁడు) స్ఫుట్ + అ = స్ఫుటము స్ఫోటము (చూ. సూ. ౨౦౭) (వికసించునది)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము:

ఆక్రీడీ, గుణపాఠీ, ఉద్ఘాటీ, పణాయీ, పాణీ.

(క) కుట్ట, లుంట, ధాతువులకు ఆక (షాకన్) ప్రత్యయమును, మండకు 'అన' ప్రత్యయమును వచ్చును.

కుట్టాకుఁడు, లుంటాకుఁడు, మండనుఁడు.

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు:

పఠితుకాముఁడు, పఠితుమనసుఁడు.

త్రుటితుకాముఁడు, త్రుటితుమనసుఁడు, గణయితుకాముఁడు, గణయితుమనసుఁడు.

పణా(నా)యితుకాముఁడు, పణి(ని)తుకాముఁడు. (పొగడు)

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము:

ఘటితము.

(క) లుఠ కు 'త' ప్రత్యయము పరమగునెడ గుణము రాదు.

లుఠితము, స్ఫుటితము, స్ఫోటితము (చూ. సూ. ౨౦౭)

౨౦౭. అక, ఇక్, య, ఇకా, అ (ఘఞ్) అన్ ప్రత్యయములు దక్క మిగిలిన యే ప్రత్యయము పరమైనను 'త్రుట' కు గుణము రాదు. స్ఫుట, లుఠ, లకు గుణము వికల్పము.

త్రుటిత్వా, స్ఫుటిత్వా, స్ఫోటిత్వా, లుఠిత్వా, లోఠిత్వా.

౨౦౮. త, తి తక్క మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని ఘాట, ఘట్ట, దండ, తాడ, ఘూర్ణ, మూర్ణ, (ఆ,) కర్ణ, వర్ణ, (అవ) కుంఠ, (అవ)గుంఠ, గణ, గుణ, (వి.) శ్రాణ, ధాతువులకు నిత్యముగను, మండ, ఖండ, కీడ, [illegible] ధాతువులకు వికల్పముగను 'అయ్' ఆగమము వచ్చును.

ఉద్ఘాట్ + అయ్ + ఇ + త్వా = ఉద్ఘాటయిత్వా. [illegible]

గణయిత్వా, తాడయిత్వా, గుణయిత్వా. (చూ. ౨౦౬. సూ.)

మండయిత్వా, మండిత్వా, ఉత్కంఠయిత్వా, ఉత్కంఠిత్వా. [illegible]

౧౮౦ సూత్రముచే (కర్త్రర్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము:

నట్ + అ = నటుఁడు (నటించువాఁడు) స్ఫుట్ + అ = స్ఫుటము

స్ఫోటము (చూ. సూ. ౨౦౭) (వికసించునది)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇక్' ప్రత్యయము:

ఆక్రీడిక్, గుణపాఠిక్, ఉద్ఘాటిక్, పణాయిక్, పాణిక్.

(క) కుట్ట, లుంట, ధాతువులకు ఆక (షాకక్) ప్రత్యయమును, 'మండ' కు 'అన' ప్రత్యయమును వచ్చును.

కుట్టాకుఁడు, లుంటాకుఁడు, మండనుఁడు.

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు:

పఠితుకాముఁడు, పఠితుమనసుఁడు.

త్రుటితుకాముఁడు, త్రుటితుమనసుఁడు, గణయితుకాముఁడు, గణయితుమనసుఁడు.

పణా(నా)యితుకాముఁడు, పణి(ని)తుకాముఁడు. (పొఁగడు)

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము:

ఘటితము.

(ఖ) లుఠ కు 'త' ప్రత్యయము పరమగునెడ గుణము రాదు.

లుఠితము, స్ఫుటితము, స్ఫోటితము (చూ. సూ. ౨౦౭)

కర్త్రర్థక భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు.

పతిష్యత్, ఘటిష్యమాణము. పణా(నా)యిష్యత్, పణి(ని)ష్యత్ (పొగడు)
పణిష్యమాణము (అమ్ము)

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

తుట్యమానము, ఉత్థాట్యమానము, ఈడ్యమానుఁడు.
పణ్యమానము, (అమ్ము) పణా(నా)య్యమానము, పణ్య(న్య) మానము (పొగడు)

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము.

తుటితము, ఉత్కంఠితము, అవగుంఠితము, గణితము,
గుణితము, విశ్రాణితము. (ఆక్రాంత విశ్రాణిత కోశజాతం. రఘువంశము)
పణా(నా)యితము, పణి(ని)తము. (పొగడఁబడిన) (చూ. సూ. ౨౦౬. క.)
పణితము, (అమ్మబడిన)

కర్మార్థకభవిష్యత్తునందు 'స్యమాన' ప్రత్యయము:

తుటిష్యమాణము, పీడిష్యమాణము, పీడయిష్యమాణము
పణిష్యమాణము(అమ్ము)పణా(నా)యిష్యమాణము పణి(ని)ష్యమాణము(పొగడు)

అర్హాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

యః:— పాఠ్యము, త్రోట్యము, (చూ. సూ. ౨౦౪)పీడ్యము, గణ్యము(చూ.సూ.౨౦౫
(గణేయరణాంగణః) (రూ) గణేయము, గుణ్యము (చూ. సూ. ౨౦౬)

క) 'పణ' ధాతువునకు విక్రేయార్థమున దీర్ఘము రాదు.

పణ్యము (అమ్మఁదగినది. పణ్యాంగన) పాణ్యము (స్తుత్యము)

తవ్య:— క్రీడితవ్యము, గణయితవ్యము, పీడితవ్యము, పీడయితవ్యము
తుటితవ్యము (చూ. సూ. ౨౦౪); పణితవ్యము (అమ్ము);పణా(నా)యితవ్యము,
పణి(ని)తవ్యము (పొగడు)

అనీయ:— వేష్టనీయము, పణా(నా)యనీయము, పణ(న)నీయము. (పొగడు) పణనీయము (అమ్ము)గణనీయము, పఠనీయము, తుటనీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

దుస్ - పఠ్, - అ = దుష్పఠము సు - పఠ్ - అ = సుపఠము
దుర్ఘటము, సుఘటము మొ.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యపాఠ్యము, అవశ్యపఠితవ్యము, అవశ్యపఠనీయము

భావార్థమున త, తి, అన, అనా, అ, ఇకా, ప్రత్యయములు:

త:— చేష్టితము, రణితము, క్వణితము

తి:—

(క) భణ, పత, గణ, ధాతువులకు 'తి' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఇ'కారాగమము వచ్చును.

భణ్ + ఇ + తి = భణితి, (రూ) భణితి, పతితి, గణితి (త్రివిక్రమవృత్తి ౧.౩.౫)

అన:— స్ఫుటనము, స్ఫోటనము, త్రుటనము (రూ) త్రోటనము, గణనము, గుణనము, మండనము, విశ్రాణనము, పణనము (అమ్ము) పణా(నా)యనము, పణ(న)ము, (పొగడు)

అనా:— ఘట్టనా, గణనా, ఘటనా, పీడనా, గుణనా (గుణనికా - స్వార్థమున 'క' ప్రత్యయము)

అ:— క్రీడా, పీడా, ఉత్కంఠా

(క) 'అట'కు 'అ' ప్రత్యయము పరమగుచో 'అట్య' ప్రత్యయ మంతాగమముగా వచ్చును.

అట్ + అట్య + అ = అటాట్యా = తిరుగుట.

అ:— ఘట్టము, ఖండము, వర్ణము, చూర్ణము, పిండము, స్ఫోటము (సిం. కౌ. ౨౦౫)

(క) ౧౮౯ సూత్రమున బహుళగ్రహణముచే నిట నుపధాదీర్ఘము రాదు.

గణము, రణము, పణము

(ఖ) 'ఆఙ్' పూర్వక 'పణ' ధాతువునకు అధికరణార్థమున అ (అప్) ప్రత్యయము.

ఆపణము (ఆపణంతే అస్మిన్)

(గ) కేవలమును, ప్ర, ని, పూర్వకమును, నగు క్వణ ధాతువునకు అ (ఘఞ్, అప్) ప్రత్యయము పరమగునేని ఉపధాదీర్ఘము వికల్పము.

క్వణము - క్వాణము

ప్రక్వణము - ప్రక్వాణము

నిక్వణము - నిక్వాణము

భిన్నోపసర్గక మగునెడ నిత్యముగా దీర్ఘము.

పరిక్వాణము,

(ఘ) నిపూర్వక 'పత' ధాతువునకు ఉపధాదీర్ఘము వికల్పము.

నిపతము - నిపాతము.

ఇకా:— స్ఫోటికా, గణికా,

ప్రేరణము

పట్ - పాటయితృ, పాటితము, పాటనము మొ.

పఠ్ - పాఠయితృ మొ.

(క) ఘుట, నట, రణ, ధాతువులకుఁ బ్రేరణమున నుపధాదీర్ఘము రాదు.

ఘుట్ - ఘుటయితృ, ఘుటయఁడు, ఘుటనా. మొ.

నట్ - నటయితృ. మొ.

రణ్ - రణయితృ. మొ.

యఙ్ంతములు.

నట్ - యఙ్ (నానట్య) + ఆమాన = నానట్యమానము.
(సంధ్యానానట్యమానతి) పురహార.)

పఠ్ " (పాపఠ్య) + ఆమాన = పాపఠ్యమానము. (కర్త్రర్థకము)

" " యమాన = " (కర్మార్థకము)

పీడ్ " (పేపీడ్య) + ఆమాన = పేపీడ్యమానము. (కర్త్రర్థకము)

" " " యమాన = " (కర్మార్థకము)

సన్నంతము

పఠ్ - సన్ (పిపఠిష) + ఉ = పిపఠిషువు.
యమాన = పిపఠిష్యమాణము.
త = పిపఠిషితము.
అన, అ = పిపఠిషణము, పిపఠిషా.

టవర్గాంత ధాతుప్రకరణము, సమాప్తము.

---

౧౧. తవర్గాంతధాతుప్రకరణము

౧ వ భాగము (అనిట్ ధాతువులు)

౧. అద=భక్షించు [(క్షుదిర్)
౨. క్షుద=చూర్ణముచేయు
౩. ఖద=ఖేదపడు
౪. ఛిద=ఛేదించు (ఛిదిర్)
౫. తుద=బాధించు
౬. నుద=ప్రేరించు (ణుద)
౭. పద=పోవు
౮. విద=పొందు (విద్ఌ)

౯. భిద=భేదించు (భిదిర్)
౧౦. సద=పొందు (షద్లృ)
౧౧. స్విద=చెమర్చు(ఞిష్విదా)
౧౨. స్కంద=కొల్లగొట్టు
౧౩. క్రుధ=కోపించు
౧౪. క్షుధ=ఆఁకలిగొను
౧౫. బుధ=తెలిసికొను
౧౬. వ్యధ=పొడుచు
౧౭. బంధ=బంధించు
౧౮. యుధ=యుద్ధముసేయు
౧౯. రుధ=నిరోధించు(రుధిర్)
౨౦. అప, రాధ=అపరాధముసేయు
౨౧. ప్రసాధ=అలంకరించు
౨౨. శుధ=కడుగు,శుభ్రముసేయు
౨౩. సిధ=సిద్ధించు
౨౪. ని,సిధ్=నిషేధించు (షిధూ)
౨౫. మన=తలంచు
౨౬. హన=చంపు

౧ పరస్మైపదములు

అద్ + అత్ = అదత్ ప్ర, సాధ్ (సాధ్నువ్)
నుద్ ,, = నుదత్ అత్ = ప్రసాధ్నువత్
సద్ (సీద్) ,, = సీదత్ శుధ్ (శుధ్య) ,, = శుధ్యత్
స్విద్ (స్విద్య) ,, = స్విద్యత్ సిధ్ (సిధ్య) ,, = సిధ్యత్
స్కంద్ ,, = స్కందత్ (సిద్ధించుచున్న)
క్షుధ్ (క్షుధ్య),, = క్షుధ్యత్ సిధ్ (సేధ్) ,, = సేధత్ (షిధూ)
క్రుధ్ (క్రుధ్య),, = క్రుధ్యత్ వ్యధ్ (విధ్య),, = విధ్యత్
అపరాధ్(రాధ్య),,=అపరాధ్యత్ హన (ఘ్న) ,, = ఘ్నత్

౨౦౯. ప్ర, పరి, పరా, నిర్, ఈ యుపసర్గలకుఁ బరమైన 'నుద' యొక్క నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర - నుదత్ = ప్రణుదత్

౨౧౦. ని, ప్రతి, ఈ యుపసర్గలకుఁ బరమైన సిధ (షిధూ) ధాతు సకారమునకు షత్వము వచ్చును.

ని - సేధత్ = నిషేధత్ ప్రతి - సేధత్ = ప్రతిషేధత్

౨౧౧. ని, వి, పూర్వక 'సద' ధాతు సకారమునకు షత్వము వచ్చును.

ని - సీదత్ = నిషీదత్ వి - సీదత్ = విషీదత్

౨౧౨. 'పరి' కిఁ బరమైన 'స్కంద' ధాతు సకారమునకు షత్వము వికల్పముగా వచ్చును.

పరి - స్కందత్ = పరిష్కందత్; పరిస్కందత్

౨౧౩. 'వి' కిఁ బరమైన 'స్కంద' ధాతువునకు 'త' ప్రత్యయముదక్క మిగిలిన ప్రత్యయములు పరమగునేని సకారమునకు షత్వము వికల్పముగా నగును.

వి - స్కంద్ + అత్ = విష్కందత్, విస్కందత్

౨ ఆత్మనేపదములు

వి - పద్ (పద్యమ్) ఆన = విపద్యమానము.
మన్ (మన్యమ్) ,, = మన్యమానము.
యుధ్ (యుధ్యమ్) ,, = యుధ్యమానుఁడు.

౩ ఉభయపదములు

క్షుద్ (క్షుంద్) అత్, ఆన = క్షుందత్, క్షుందానము
ఛిద్ (ఛింద్) ,, ,, ఛిందత్, ఛిందానము
భిద్ (భింద్) ,, ,, భిందత్, భిందానము
రుధ్ (రుంధ్) ,, ,, రుంధత్, రుంధానము
విద్ (వింద్, విందమ్, వింద్) ,, విందత్, విందమానము, విందానము
ఖిద్ (ఖింద్, ఖిద్యమ్, ఖింద్) ,, ,, ఖిందత్, ఖిద్యమానము, ఖిందానము
బుధ్ (బోధ్, బోధమ్, బుధ్యమ్) ,, ,, = బోధత్, బోధమానుఁడు, బుధ్యమానుఁడు
బంధ్ (బధ్న, బంధయ్, బంధయమ్) ,, ,, బధ్నత్, బంధయత్, బంధయమానుఁడు
తుద్ (తుద్, తుదమ్) ,, ,, తుదత్, తుదమానుఁడు

అక, తృ ప్రత్యయములు :

ఛిద్ + అక = ఛేదకము బంధ్ + అక = బంధకము

ఛిద్ + ,, = ఛేదకము అభి,మన్ + ,, = అభిమానకము

౨౧౪. 'హన' ధాతువునకు అక, ఇన్, య, అ (ఘఞ్) అమ్, ఇకా ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఘత్' ఆదేశమగును.

ఘత్ + అక = ఘాతకుఁడు

(క) వ్యవహారస్థమగు 'హంతక' శబ్ద మసాధువు.

హన్ + తృ = హంతృ, మన్ + తృ = మంతృ, అనుమంతృ

౨౧౫. తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని ధాత్వంతస్థ 'ద'కారము 'త'కారమగును.

పరిష్కంద్ + తృ = పరిష్కంత్తృ, పరిస్కంత్తృ

విష్కంద్ + ,, = విష్కంత్తృ, విస్కంత్తృ

అద్ + ,, = అత్తృ; భిద్ + తృ = భేత్తృ

ఛిద్ + ,, = ఛేత్తృ క్షుద్ + ,, = క్షోత్తృ

౨౧౬. 'ధ'కారాంత ధాతువులకుఁ బరమైన ప్రత్యయతకారమునకు 'ధ'త్వము వచ్చును. ధాత్వంత 'ధ' కారము దకారమగును.

యుధ్ – తృ = యోద్ధృ ని – రుధ్ – తృ = నిరోద్ధృ

౨౧౭. బుధ, సిధ (షిధూ) విద, ధాతువులకు (త, తి, తక్ మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఇ' కారాగమము వికల్పముగా వచ్చును.

బుధ్ – తృ = బోధితృ, బోద్ధృ;

ని, సిధ్ – తృ = నిషేధితృ, నిషేద్ధృ

విద్ – ,, = వేదితృ, వేత్తృ, పరివేత్తృ (అన్నను వదలి పెండ్లాడినవాఁడు)

౨౧౮. 'బంధ' ధాతువునకు (త, తి తప్ప మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అయ్' ఆగమము వికల్పముగా వచ్చును. 'అయ్' ఆగమము వచ్చినపు డెల్ల తకారాది సకారాది ప్రత్యయములకును ముందు 'ఇ'కారాగమము వచ్చును.

బంధయితృ, బంద్ధృ

౧౮౦. సూత్రముచే 'అ' ప్రత్యయము.

బుధ్ + అ = బుధుఁడు, హన్ + అ = హనము

(క) 'అ' ప్రత్యయము పరమగునెడ 'వ్యధ' కు ఉపధాదీర్ఘము వచ్చును.

వ్యధ్ + అ = వ్యాధుఁడు (విష్ణుతీతి)

౨౧౯. కర్మవాచక ముపపదముగాఁగల 'హన' ధాతువునకుఁ బర ముగా అ (అణ్) ప్రత్యయమును, 'హన' కు 'ఘాత్' ఆదేశమును వచ్చును.

నగర - హన్ - అ = నగరఘాతుఁడు (నగరమును బాధచేయువాఁడు)

ఆఖు ,, ,, = ఆఖుఘాతుఁడు (ఎలుకలను జంపువాఁడు)

(క) క్లేశ, తమః, పాపము లుపపదములుగాఁ గల 'అప' పూర్వక 'హన' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (డ) ప్రత్యయమును, 'హన్' యొక్క 'అన్' నకు లోపమును వచ్చును.

క్లేశ - అప - హన్ + అ = క్లేశాపహము

తమః ,, ,, ,, = తమోఽపహము

పాపాపహ ప్రభృతి పదములును వ్యవహారమునఁ గలవు.

(ఖ) 'రాజ' పద ముపపదముగాఁ గల 'హన' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థ మున 'ఘ' ప్రత్యయము సర్వాదేశ మగును.

రాజఘుఁడు = రాజును జంపువాఁడు.

(గ) జాయా, పతి, శబ్దము లుపపదముగాఁగల 'హన' ధాతువునకు దుర్లక్షణము గమ్యమానమగుచో 'ఘ్న' (హన్+టక్) ప్రత్య యము సర్వాదేశముగా వచ్చును.

జాయాఘ్నము (పుట్టుమచ్చ) పతిఘ్ని - (పాణిరేఖా)

ఇటఁ బుట్టుమచ్చయుఁ బాణిరేఖయు దుర్లక్షణములుగదా!

(ఘ) మనుష్యకర్తృకముకాని 'హన' ధాతువునకు 'ఘ్న' (హన్ + టక్) ప్రత్యయము ఆదేశము వచ్చును.

ఘృతము పిత్తఘ్నము (పిత్తమును జంపునది)

మనుష్య కర్తృకమైనను గొన్నియెడల 'ఘ్న' ఆదేశము గనఁ బడుచున్నది.

కృతఘ్నుఁడు, శత్రుఘ్నుఁడు, ప్రలంబఘ్నుఁడు. మొ.

(జ) హస్తి, కవాట, పదము లుపపదములుగాఁ గల 'హన' ధాతువునకు సామర్థ్యము వ్యజ్యమాన మగునేని 'ఘ్న' ఆదేశము వచ్చును.

హస్తిఘ్నుఁడు = పురుషుఁడు; కవాటఘ్నుఁడు = [illegible]

౨.౨౦. భిద, ధాతువునకు కర్మకర్త్రర్థమున ఏలిమ (కేలిమచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

భిదేలిమము (స్వయముగా భేదిల్లునది)

౨.౨౧. కర్త్రర్థమున భిద, ఛిద, అద, వ్యథ, ధాతువులకు క్విప్ప్రత్యయము వచ్చును.

(క) క్విప్ప్రత్యయము వచ్చినపుడు ధాతువులతుది ద, థ, లకు 'త' కారమాదేశమగును.

కరి – భిద్ - కరిభిత్, పాపచ్ఛిత్, క్రవ్యాత్ ('అణ్' కు 'విచ్' ప్రత్యయమని కౌముది)

(ఖ) 'వ్యథ'యొక్క 'వ్య' కు 'వి' ఆదేశ మగును.

మర్మ – వ్యథ్ = మర్మావిత్ (చూ. సూ. [illegible])
మృగ – " = మృగావిత్ "

(గ) క్రవ్య, మాంస, అన్న ప్రభృతి కర్మవాచకశబ్దములకుఁ బరమైన 'అద' ధాతువునకు 'అ' (అణ్) ప్రత్యయమును వచ్చును.

క్రవ్యాదుఁడు, మాంసాదుఁడు, అన్నాదుఁడు.

(ఘ) సం, సభా, ఉప, ని, దివ్, పదము లుపపదములుగాఁగల 'సద' ధాతువునకుఁ గ్విప్పగును.

సంసత్, సభాసత్, ఉపనిషద్ (చూ. సూ. [illegible]) దివిషత్ (చూ. సూ. ౫౯౬. ఇ) (లా) ద్యుసత్, 'దివ్'యొక్క ('వ' కు 'ఉ' [illegible] [illegible] యణాదేశ సంధి)

(చ) బ్రహ్మ, భ్రూణ, వృత్ర, పదములకుఁ బరమైన 'హన' కు భూతార్థమున క్విప్ప్రత్యయము వచ్చును.

బ్రహ్మహా, భ్రూణహా, వృత్రహా.

అరిహా, రిపుహా ప్రభృతు లసాధువులు.

(ఛ) సహ, కర్మవాచకమగు రాజపదమును, నుపపదముగాఁ గల 'యుధ' ధాతువునకు వన్ (క్వనిప్) ప్రత్యయము భూతార్థమున వచ్చును.

సహ - యుధ్ + వన్ = సహయుధ్వా = కూడ యుద్ధముచేసినవాఁడు.

రాజయుధ్ - వన్ = రాజయుధ్వా (రాజును యుద్ధము సేయించినవాఁడు)

ఇచ్చట 'యుధ' ధాతు వంతర్భావితణ్యర్థకము. (రాజానం యోధితవాన్)

౨౨౨. 'శోక' పద ముపపదముగాఁ గల 'నుద' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (క) ప్రత్యయ మగును.

శోకాపనుదము (శోక మపనుదతీతి)

౨౨౩. విధు, అరుస్, పదము లుపపదములుగాఁ గల 'తుద' ధాతువునకు అ (ఖశ్) ప్రత్యయమును, ఉపపదమునకు మకారాగమమును నకారలోపమును వచ్చును.

విధుంతుదుఁడు - అరుంతుదము,

౨౨౪. కర్మవాచక ముపపదముగాఁగల 'మన' ధాతువునకుఁ "దన్నుఁ గూర్చి తలంచుచున్న" అను నర్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయమును 'య' ప్రత్యయమును (ఖశ్) బర్యాయమున నగును. 'య' ప్రత్యయము వచ్చినపు డుపపదమునకు మకారాగమమును వచ్చును.

(క) ఇది కర్త్రర్థక 'య' ప్రత్యయ మగుట నుపధాదీర్ఘము రాదు.

పండిత - మన్ - ఇన్ = పండితమానీ (తన్నుఁబండితునిగాఁదలఁచువాఁడు)

" " య = పండితమ్మన్యుఁడు "

కవి — " న్, " = కవిమానీ, కవిమ్మన్యుఁడు (తన్నుఁగవిగా ")

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము.

అపరాధీ, విరోధీ, నిర్బంధీ, అభ్యాసీ (మా. నూ. ౨౧౪)

(క) తాచ్ఛీల్యార్థమున నీక్రిందిధాతువులకుఁ దత్తత్ప్రత్యయములును రూపములును యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

శూ - ఉక (ఉకఞ్) = ఘాతుకుఁడు.

భిద్ - ఉర (ఘురచ్) = భిదురము క్రుధ్ - అన (యుచ్) = క్రోధనుఁడు

ఛిద్ - ఉర (") = ఛిదురము పద్ - ఉక, (ఉక, ఞ్) అన = పాదుకము - పదనము

అద్ - మర (క్మరచ్) = అద్మరుఁడు అ, భ్యస్ - ఇన్ = అభ్యాసీ

(ఖ) ఈ ధాతువులకు 'ఇన్' ప్రత్యయమును వచ్చును.

తమోభేదిన్, పాపచ్ఛేదిన్ మొ.

(గ) కుమార, శీర్ష, పదము లుపపదములుగాఁ గల 'హన' ధాతువునకు కర్త్రర్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును.

కుమారఘాతిన్, శీర్షఘాతిన్ (శిరస్ 'నకు' శీర్ష భావము నిపాతితము)

(ఘ) కర్మవాచక ముపపదముగాఁగల 'హన' ధాతువునకు భూతార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును.

పితృవ్యఘాతిన్ (పితృవ్యం హతవాన్), భార్యాఘాతిన్ (భార్యాం హతవాన్)

(ఙ) భిదుర, ఛిదుర శబ్దములు తాచ్ఛీల్యమునందే కాక కర్మకర్తృ, కర్త్రర్థములందును ప్రయుక్తములై యున్నవి.

భిదురకాష్ఠము (స్వయముగాఁ బగులునది, కర్మకర్త్రర్థకము)
తిమిరభిదురము (చీకటిని భేదించునది - కర్త్రర్థకము)
ఛిదురాతపము - (స్వయముగా భిన్నమగు ఆతపము - కర్మకర్త్రర్థకము)
మత్సరచ్ఛిదురము (మత్సరమును భేదించునది - కర్త్రర్థకము)

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు.

అత్తుకాముఁడు - ఛేత్తుకాముఁడు, హంతుకాముఁడు
బోధితుకాముఁడు - బోద్ధుకాముఁడు నిషేధితుకాముఁడు - నిషేద్ధుకాముఁడు
వేదితుకాముఁడు - వేత్తుకాముఁడు బంధయితుకాముఁడు - బంద్ధుకాముఁడు

అకర్మకములకుఁ గర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము.

(చ) 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని ఈ క్రింది ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

పద్ + త = పన్నము, సంపన్నము, విపన్నము, నిష్పన్నము, ఆపన్నుఁడు, ప్రపన్నుఁడు
సద్ + " = సన్నము, ఆసన్నము, ప్రసన్నము, అవసన్నము, విషణ్ణుఁడు, నిషణ్ణుఁడు (పూ. సూ. ౨౧౧)
క్షుద్ + " = క్షుణ్ణము
విద్ + " = విత్తము, విన్నము, నిర్విణ్ణము. (న కారమునకు ణత్వము వచ్చును)
స్విద్ + " = స్విన్నము
ఖిద్ + " ఖిన్నము
క్షుభ్ + " క్షుభితుఁడు

క్రుధ్ + ,, క్రుద్ధుఁడు, క్రుధితపదము తారకాద్యంతర్గతము
అపరాధ్ + ,, అపరాద్ధము (అపరాద్ధోఽస్మి తత్రభవతః కణ్వస్య)
యుధ్ + ,, యుద్ధుఁడు
సిధ్ + ,, సిద్ధము

భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు.
భత్స్యత్, ఛేత్స్యత్, ఛేత్స్యమానము (చూ. సూ. ౨౧౫)

(క) స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని ధాత్వంత 'ధ' కారము తకారమగును.

ని. సిధ్ - స్యత్ = నిషేత్స్యత్, నిషేధిష్యత్
యుధ్ - స్యమాన = యోత్స్యమానుఁడు

(ఖ) బుధ, బంధ, ధాతువులకుఁ కేవలము లగు స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని 'బ' కారము భకారమగును.

(కేవలములు = ఇకారాగమ, ణిచ్, అగమములు ముందురానివి)
బుధ్ - స్యత్ - స్యమాన = భోత్స్యత్, భోత్స్యమానము
(బోధిష్యత్ - బోధిష్యమాణము)
బంధ్ - ,, ,, భంత్స్యత్, (బంధయిష్యత్, బంధయిష్యమాణుఁడు)

(గ) 'హన' ధాతువునకుఁ పరమైన స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములకు ముందు 'ఇ' కారాగమము వచ్చును.

హనిష్యత్

౨౫. తుద, పద, ధాతువులకుఁ కరణార్థమున 'త్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.

తుద్ + త్ర = తోత్రము; పద్ + త్ర = పత్త్రము
కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము
ఛిద్యమానము, భిద్యమానము, హన్యమానము మొ.

(ఘ) 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని 'స్కంద' కు నిత్యముగను 'బంధ' కు వికల్పముగను అనుస్వారలోప మగును.

స్కంద్ + యమాన = స్కద్యమానము
బంధ్ + ,, = బధ్యమానము, బంధ్యమానము

(ఖ) 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునెడ 'వ్యధ' యొక్క 'వ్య' కు 'వి' ఆదేశమగును.

విధ్యమానము.

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము.

౨౨౬. మన, హన, ధాతువులకు త, తి, ప్రత్యయములు పరమగునేని నకారలోపము వచ్చును.

మతము, హతము.

(క) ఈ క్రిందిధాతువుల రూపములు యథానిర్దిష్టములుగా గ్రాహ్యములు.

అద్ + త = జగ్ధము (సంజ్ఞావాచక మగునేని అన్నము)
ఛిద్ " ఛిన్నము
భిద్ " భిన్నము
తుద్ " తున్నము
నుద్ " నుత్తము, నున్నము, ప్రణున్నము
ఆ,స్కంద్ " ఆస్కన్నము, పరిష్కన్నము, పరిస్కన్నము (చూ.సూ. ౨౧౨)
విస్కన్నము (చూ. సూ. ౨౧౩)
బుధ్ " బుద్ధము, బుధితము
రుధ్ " రుద్ధము
వ్యధ్ " విద్ధము
శుధ్ " శుద్ధము
సాధ్ " సాద్ధము
ని, సిధ్ " నిషిద్ధము, ప్రతిషిద్ధము (చూ. సూ. ౨౧౦)
బంధ్ " బద్ధము, బంధితము

కర్మార్థమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

ఛేత్స్యమానము
నిషేత్స్యమానము – నిషేధిష్యమాణము బంత్స్యమానము - బంధయిష్యమాణము
భోత్స్యమానము - బోధిష్యమాణము హనిష్యమాణము

అర్హాశక్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

య:— అద్ + య = అద్యము, వ్యాధ్యము, ఛేద్యము, నిషేధ్యము, బంధ్యము
హన్యము, అస్కంద్యము
హన్ + య = ఘాత్యము (చూ. సూ. ౨౧౪)

(క) కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల 'హన' ధాతువునకు భావార్థమున య (క్యప్) ప్రత్యయమును 'న' కారమునకు 'త' కారాదేశమును వచ్చును.

బ్రహ్మ - హన - య = బ్రహ్మహత్య

(ఖ) కేవల 'హన'కును 'య' ప్రత్యయమును 'న'కు తకారాదేశమును గానఁబడుచున్నది.

హత్య

(గ) 'ని' పూర్వక 'సద' ధాతువునకు అధికరణార్థమున 'య' ప్రత్యయము.

ని - సద్య = నిషద్య (చూ. సూ. ౨౧౧) అంగడి (నిషీదంతి అస్మిన్)

(ఘ) నఞ్ పూర్వక 'వ్యథ' ధాతువునకును, కేవల 'భిద' ధాతువునకును కర్త్రర్థమున య (క్యప్) ప్రత్యయము వచ్చును. కర్త్రర్థక 'య' కారమగుట నుపధాదీర్ఘగుణములు రావు.

అవ్యథ్ - య = అవ్యథ్యము (వ్యథింపనిది)
భిద " భిద్యము (భేదించునది) భేద్యము (అర్థాద్యర్థకము)

తవ్య:— ఛేత్తవ్యము, భేత్తవ్యము, అనురోద్ధవ్యుఁడు, బోధితవ్యము, బోద్ధవ్యము, బంధయితవ్యము, బంద్ధవ్యము, హంతవ్యము మొ.

అనీయ:— ఛేదనీయము, భేదనీయము, మననీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము

దుశ్ఛేదము, సుఛేదము   దురోధము - సుబోధము

(క) దుర్భేద్యము, దురోధ్యము మొదలగునవి యసాధువులు.

(ఖ) ఈషదాదులకుఁబరమైన 'యుధ'కు అన (యుచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

దురోధనుఁడు, సుయోధనుఁడు.

అవశ్యంశబ్దమునకు:

అవశ్యఛేత్తవ్యము, అవశ్యఛేదనీయము, అవశ్యఛేద్యము.

భావార్థమున త, తి, అన, అ, ఆ, ప్రత్యయములు.

త:— యుద్ధము, అపరాద్ధము (వతు గ్రీష్మసైన్యం సుఖినో ముపరోద్ధం యుమతిస్య)

తి:— ఛిత్తి, విచ్ఛిత్తి, శుద్ధి, సిద్ధి, బుద్ధి, విపత్తి, సంపత్తి, నిష్పత్తి, మతి, హాతి (చూ. సూ. ౨౨౬.)

(క) 'అద్'నకు విశేషము.

అద్ + తి = జగ్ధి.

(ఖ) 'హన'కుఁ గరణార్థమున 'తి' ప్రత్యయమును 'అన్'కు ఏకారమును వచ్చును.

హన్ + తి = హేతి

అన:— ఛేదనము, భేదనము, బంధనము, హననము

అ:— క్రుధ్ + అ: క్రోధము, భేదము, బోధము (చూ. సూ. ౧౬౨)
బంధము, ఘాతము (చూ. సూ. ౨౧౮) ఛేదము

(క) 'ఛిద'కుఁ గరణార్థమునందును 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

పరిచ్ఛేదము. (పరిచ్ఛిద్యతే అనేన)

(ఖ) 'హన' ధాతువున కధోనిర్దిష్టార్థములందు అ (అప్) ప్రత్యయమును 'హ' కారమునకు బహుళముగా 'ఘ' కారమును వచ్చును. బహుళ గ్రహణముచే నొక్కొక్కెడ వికల్పముగా నుపధాదీర్ఘమును, నొక్కొక్కెడ 'హన్'యొక్క 'అ'కారమునకు లోపమును వచ్చును. రూపములు యథానిర్దిష్టముగ గ్రాహ్యములు.

హన్ + అ = ఘనము (కఠినము)
ప్ర ” + ” = ప్రఘణము, ప్రఘాణము (ప్రహన్యతే [illegible]-కర్మార్థకము; ముంగిలి)
ఉద్ ” + ” = ఉద్ఘనము (ఉద్ఘన్యతే అస్మిన్ - అధికరణార్థకము; దాగలి)
అప ” + ” = అపఘనము, (అపహన్యతే అనేన-కరణార్థకము; శరీరావయవము)
అయస్ + ” = అయోఘనము (అయోహన్యతే అనేన ” సుత్తారము)
వి + ” = విఘనము (విహన్యతే ” ” ”)
ద్రు + ” = ద్రుఘణము (ద్రుః హన్యతే ” ” ”)
స్తంబ + ” = స్తంబఘ్నము, స్తంబఘనము (స్తంబ హన్యతే అనేన ”)
పరి + ” = పరిఘము, పలిఘము (పరిహన్యతే అనేన ”)
ఉప + ” = ఉపఘ్నము (ఉపహన్యతే సామీప్యేన గమ్యతే ఆశ్ర-ఆశ్రయము)
సం + ” = సంఘము (భావార్థము) = సమూహము
ఉద్ + ” = ఉద్ఘము (ఉద్ఘన్యతే ఉత్కృష్టేన జ్ఞాయతే - కర్మార్థకము)
ని + ” = నిఘము (వృక్షము)
వి + ” = విఘ్నము (విహంతి అస్మిన్ మనాంసి - అధికరణార్థము)

భావార్థమున స్త్రీప్రత్యయము.

యుల్, ణ్వుల్, విపల్, అపల్, సంపల్, (పా. సూ. ౨౨౧౪.)

అ:— భిదా, ఛిదా, క్రుధా, శ్రద్ధా

ఇకా:— ఛేదికా, హారికా (పా. సూ. ౨౧౪)

ప్రేరణము.

పట్ - పాఠయిత్వా, పాఠకము, పాఠితము, ఇ.

అద్ - ఆదయిత్వా

(క) 'హన'కు ప్రేరణమున 'ఘాత్' ఆదేశము వచ్చును.

హన - ఘాతయిత్వా: ఛిద్ - ఛేదయిత్వా: ని - సిధ్ - నిషేధయిత్వా

(ఖ) సిధ్ (షిధూ) ధాతు 'ఇ' కారము ప్రేరణమున 'ఆ' కారమగును.

సిధ్ - సాధయిత్వా - సాధకుఁడు, సాధితము, సాధనము

బుధ్ - బోధయిత్వా ఇ.

యఙ్జంతము.

బుధ్ - యఙ్ - (బోబుధ్య)+అమాన=బోబుధ్యమానము. (కర్త్రర్థకము)

" " యమాన = " (కర్మార్థకము)

హన " (జంఘన్య)+అమాన=జంఘన్యమానము (కర్త్రర్థకము)

" " యమాన = " (కర్మార్థకము)

సన్నంతము.

హన - సన్ - (జిఘాంస)+ఉ = జిఘాంసువు

" " యమాన = జిఘాంస్యమానము

" " త = జిఘాంసితము

" " అన, అ = జిఘాంసనము, జిఘాంసా

బుధ్ - సన్ (బుభుత్స)+ఉ = బుభుత్సువు, ఇ.

యుధ్ - " (యుయుత్స)+ఉ= యుయుత్సువు, ఇ.

౧౧. ౨వ భాగము (సేట్ ధాతువులు).

౧. నృత=నాట్యమాడు (నృతీ)

౨. కృత=చంపు (కృతీ)

౩. యత=యత్నించు (యతీ)

౪. చిత=చేతనముగలదగు (చితీ)

౫. వృత=వర్తించు (వృతు)

౬. శ్చ్యుత=పించు (శ్చ్యుతిర్)

౭. పత=పడు (పత్లృ)

౮. కీర్త=పొగడు (కృతే)

౯. చింత=చింతించు (చితి)
౧౦. కిత=చికిత్సచేయు
౧౧. ద్యుత=వెలుఁగు
౧౨. వి, కత్థ=బడాయికొట్టు
౧౩. ప్రథ=ప్రసిద్ధిగొను
౧౪. గ్రంథ=కూర్చు
౧౫. కథ=చెప్పు
౧౬. శ్లథ=వదులగు
౧౭. విధ=పొడుచు
౧౮. ఆ, క్రంద=ఏడ్చు (క్రది)
౧౯. క్లిద=తడియు (క్లిదూ)
౨౦. గద=పలుకు
౨౧. ఆ, చ్ఛాద=కప్పు (ఛద)
౨౨. నద=ధ్వనించు (ణద)
౨౩. ఉంద=తడియు (ఉందీ)
౨౪. నింద=నిందించు (ణిది)
౨౫. అర్ద=పీడించు
౨౬. సూద=హింసించు(షూద)
౨౭. స్పంద=చలించు (స్పది)
౨౮. స్యంద=స్రవించు(స్యందూ)
౨౯. హ్లాద=సంతోషించు(హ్లాదీ)
౩౦. స్వద=రుచి చూచు
౩౧. స్వాద= ,,
౩౨. చోద=ప్రేరించు (చుద)
౩౩. వద=భాషించు
౩౪. వాద=మార్గించు
౩౫. వంద=నమస్కరించు (వది)
౩౬. రుద=ఏడ్చు (రుదిర్)
౩౭. ఛేద=ఛేదించు
౩౮. విద=తెలిసికొను
౩౯. అ, సంద=తెలిసికొను
౪౦. మద=మదించు (మదీ)
౪౧. నర్ద=అంకవేయు
౪౨. ముద=మోదించు
౪౩. మృద=చూర్ణముచేయు
౪౪. మ్రద= ,,
౪౫. శర్ద=శర్దించు
౪౬. ఖద=మేయు
౪౭. ఖాద= ,,
౪౮. బాధ=బాధించు
౪౯. వృధ=వర్ధిల్లు (వృధు)
౫౦. బుధ= ,, (బుధు)
౫౧. గృధ=లోభించు (గృధు)
౫౨. మథ=మథించు
౫౩. మంథ= ,,
౫౪. వధ=హింసించు
౫౫. వ్యథ=విసుగువడు
౫౬. ఇంధ=వెలుఁగు (ఇంధీ)
౫౭. ఏధ=వర్ధిల్లు
౫౮. స్పర్ధ=స్పర్ధించు
౫౯. అర్థ=యాచించు
౬౦. బధ=విసిగించు;రోఁతపుట్టించు
౬౧. స్తన=శబ్దించు
౬౨. ధ్వన= ,,
౬౩. ఖన=త్రవ్వు
౬౪. జన=పుట్టు (జనీ)
౬౫. ప్ర, అన=జీవించు
౬౬. తన=విస్తరిల్లు (తను)

౬౭. మనః=వెలిసికొను (మను) ౬౮. మాన=లెస్సగా విచారించు
౬౯. మాన=పూజించు

౧ పరస్మైపదములు

నృత్ (నృత్య)+అత్=నృత్యత్	విద్+అత్ = విదత్
కృత్ (కృంత్) ,, =కృంతత్	ఆ,నంద్ ,, = ఆనందత్
శ్విత్ (శ్విత్) ,, =శ్వితత్	మద(మాద్య) ,, =మాద్యత్
పత్ ,, =పతత్	మృద్ (మృద్న) ,,=మృద్నత్
ఆ, క్రంద్ ,, =ఆక్రందత్	ఖద్ ,, =ఖదత్
విధ్ ,, =విధత్	ఖాద్ ,, =ఖాదత్
క్లిద్ (క్లిద్య) ,, =క్లిద్యత్	సం,బుధ్(బుధ్య),,=సమ్బుధ్యత్
గద్ ,, =గదత్	మథ్ ,,=మథత్
నద్ ,, =నదత్	మంథ్ ,,=మంథత్
నర్ద్ ,, =నర్దత్	గృధ్ (గృధ్య) ,,=గృధ్యత్
ఉంద్ ,, =ఉందత్	స్తన్ ,,=స్తనత్
నింద్ ,, =నిందత్	ధ్వన్ ,,=ధ్వనత్
వద్ ,, =వదత్	ప్ర-అన్ ,,=ప్రాణత్
రుద్ ,, =రుదత్	

(క) 'వధ' ధాతువునకు 'అత్' ప్రత్యయాంతరూపము లేదు. దీనికి అక, య, అ, (భావార్థకము) ప్రత్యయములు మాత్రమే వచ్చును.

౨౭౭. 'ప్ర' పూర్వక 'ని' కి గద, నద, పత, ధాతువులు పర మగు నేని ణత్వము వచ్చును.

ప్ర - ని - గదత్ = ప్రణిగదత్
,, ,, నదత్ = ప్రణినదత్
,, ,, పతత్ = ప్రణిపతత్ (ప్రణిపాతము)

౨. ఆత్మనేపదములు

యత్ (యతమ్)+ఆన=యతమానుడు
వృత్ (వర్తమ్) ,, =వర్తమానము

ద్యుత్ (ద్యోతమ్) ,, = ద్యోతమానము
స్పంద్ (స్పందమ్) ,, = స్పందమానము
స్యంద్ (స్యందమ్) ,, = స్యందమానము (స్యంది స్యంద ధారలు అని పరస్మైపదముగా బ్రయోగము గలదు)
హ్లాద్ (హ్లాదమ్) ,, = హ్లాదమానుఁడు
స్వద్ (స్వదమ్) ,, = స్వదమానము
స్వాద్ (స్వాదమ్) ,, = స్వాదమానము
వంద్ (వందమ్) ,, = వందమానుఁడు
ముద్ (మోదమ్) ,, = మోదమానుఁడు
మ్రిద్ (మ్రిదమ్) ,, = మ్రిదమానము
బాధ్ (బాధమ్) అన = బాధమానము
వృధ్ (వర్ధమ్) ,, = వర్ధమానుఁడు
వ్యధ్ (వ్యధమ్) ,, = వ్యధమానము
ఇంధ్ ,, = ఇంధానము
ఏధ్ (ఏధమ్) ,, = ఏధమానము, సమేధమానము
స్పర్ధ్ (స్పర్ధమ్) ,, = స్పర్ధమానుఁడు
జన్ (జాయమ్) ,, = జాయమానము
ప్ర, అర్థ్ (అర్థయమ్),, = ప్రార్థయమానుఁడు
తన్ (తన్వ) ,, = తన్వానుఁడు
మన్ (మన్వ) ,, = మన్వానుఁడు
కిత్ (చికిత్సమ్) ,, = చికిత్సమానుఁడు, (చికిత్స చేయువాఁడు)
బధ్ (బీభత్సమ్) ,, = బీభత్సమానుఁడు (విసిగించువాఁడు)
మాన్ (మీమాంసమ్),, = మీమాంసమానుఁడు (విచారించు)

(క) 'వి' పూర్వక 'వద' ధాతు వాత్మనేపద మగును.
వి, వద్ (వదమ్) అన = వివదమానుఁడు. (వివాదపడువాఁడు)

౩. ఉభయపదములు

ఖన్ (ఖన్, ఖనమ్) అత్, అన = ఖనత్, ఖనమానుఁడు
ప్రథ్ (ప్రథయ్, ప్రథయమ్, ప్రథమ్) ,, ,, ప్రథయత్, ప్రథయమానుఁడు, ప్రథమానము

చింత్ (చింతయ్ చింతయమ్),, ,, చింతయత్, చింతయమానుఁడు

చిత్ (చేత్, చేతయమ్) ,, ,, చేతత్, చేతయమానుఁడు

వి, కత్థ్ (కత్థయ్, కత్థయమ్, కత్థమ్) ,, ,, వికత్థయత్, వికత్థయమానుడు, వికత్థమానుఁడు

కథ్ (కథయ్, కథయమ్) ,, ,, కథయత్, కథయమానుఁడు

శ్లథ్ (శ్లథయ్ శ్లథయమ్) ,, ,, శ్లథయత్, శ్లథయమానుఁడు

ఆ,చ్ఛాద్ (ఛాదయ్, ఛాదయమ్) ,, ఆచ్ఛాదయత్,ఆచ్ఛాదయమానము

ఛేద్ (ఛేదయ్, ఛేదయమ్) ,, ,, ఛేదయత్, ఛేదయమానము

చోద్ (చోదయ్, చోదయమ్) ,, ,, చోదయత్, చోదయమానుఁడు

గ్రంథ్ (గ్రథ్న, గ్రంథయ్, గ్రంథయమ్) ,, ,, గ్రథ్నత్, గ్రంథయత్, గ్రంథయమానము

శబ్ద్ (శబ్దయ్, శబ్దయమ్) ,, ,, శబ్దయత్, శబ్దయమానుఁడు

అర్ద్ (అర్దయ్, అర్దయమ్) ,, ,, అర్దయత్, అర్దయమానుఁడు

మాన్ (మానయ్, మానయమ్),, ,, మానయత్, మానయమానుఁడు (పూజించు)

వాద్ (వాదయ్, వాదయమ్) ,, ,, వాదయత్, వాదయమానుఁడు

సూద్ (సూదయ్, సూదయమ్) ,, ,, సూదయత్, సూదయమానుఁడు

కీర్త్ (కీర్తయ్, కీర్తయమ్) ,, ,, కీర్తయత్, కీర్తయమానుఁడు

అక, తృ, ప్రత్యయములు

వద్ + అక, వాదకుఁడు, మోదకము, వేధకుఁడు, నర్తకుఁడు, వర్ధకము, మొ.

౨౨౮. కథ, శ్లథ వధ, జన, ధాతువులకు అక, ఇక్, యు,ఇకా,అమ్ ప్రత్యయములు పరమగునేని ఉపధాదీర్ఘము రాదు.

కథకుఁడు, శ్లథకుఁడు, వధకుఁడు, జనకుఁడు.

(క) 'ఖన' కు 'అక' ప్రత్యయమునం దుపధాదీర్ఘము రాదు. 'ప్రథ' కు వికల్పము.

ఖనకుఁడు. ప్రాథకుఁడు, ప్రథకుఁడు

౨౨౯. ఏ ప్రత్యయము పరమైనను కిత, బధ, మాన (విచారించు) ధాతువులకుఁ గ్రమముగా చికిత్స, బీభత్స, మీమాంస్ ఆదేశములు వచ్చును.

చికిత్సకుఁడు, బీభత్సకుఁడు, మీమాంసకుఁడు

౧౬౩ సూత్రముచే 'ఇ'కారాగమము.

వృధ్ + ఇ + తృ = వర్ధితృ, చికిత్సితృ, బీభత్సితృ, మీమాంసితృ

౨౩౦. క్లిద, స్యంద, ధాతువులకుఁ దకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఇ'కారాగమము వికల్పముగా వచ్చును.

క్లేదితృ - క్లేత్తృ   స్యందితృ - స్యంత్తృ

౨౩౧. ఛేద, చింత, కథ, ఖాద, చోద, శబ్ద, అర్ద, అర్థ, కీర్త, సూద, మాన (పూజించు) వాద, ధాతువులకు (క, టి తప్ప మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని నిత్యముగా 'అయ్' ఆదేశము వచ్చును.

చింతయితృ, కీర్తయితృ, మానయితృ

(క) ప్రథ, గ్రంథ, శ్లథ, చిత ధాతువులకుఁ బై ప్రత్యయములు పరమగునేని వికల్పముగా 'అయ్' ఆదేశము వచ్చును.

ప్రథయితృ, ప్రథితృ   వి, శ్లథయితృ, వి, శ్లథితృ

గ్రంథయితృ, గ్రంథితృ   చేతయితృ, చేతితృ

కర్త్రర్థమున 'అ' ప్రత్యయము:

శ్లథ్ + అ = శ్లథము, విశ్లథము.

అన్ - ,, = అనము, పురా + అనము = పురాణము (పురా - అనితి జీవతి)

('పురాపి నవం పురాణం' అని పృషోదరాదిపాఠముచే వలోప ణత్వములు చేసి కొందఱు వ్యుత్పత్తి చెప్పుదురు.)

బధ్ + ,, = బీభత్సము. (రసము) చూ. సూ. ౨౨౯.

౨౩౨. అర్ద, సూద, ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమున అన (ల్యు) ప్రత్యయము వచ్చును.

జనార్దనుఁడు, మధుసూదనుఁడు

౨౩౩. ప్రియ, వశ, పదము లుపపదములుగాఁ గల 'వద' ధాతువునకు కర్త్రర్థమున అ (ఖశ్) ప్రత్యయమును ఉపపదమునకు 'మ' కారాగమమును వచ్చును.

ప్రియంవదుఁడు, వశంవదుఁడు

౨౩౪. 'విద' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున వత్ (క్వసు) ప్రత్యయము వచ్చును.

విద్వత్ (విద్వస్)

౨౩౫. కర్మవాచకోపపదక మగు 'విద' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున క్విప్ప్రత్యయ మగును.

మంత్రవిత్, బ్రహ్మవిత్, వేదవిత్, మొ.

(క) 'వి' పూర్వక 'ద్యుత' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున క్విప్ప్రత్యయము వచ్చును.

విద్యుత్ (విద్యోతతే ఇతి)

(ఖ) కర్మార్థమున 'మృద'కు క్విప్ప్రత్యయము వచ్చును.

మృత్ (మృద్యతే ఇతి)

(గ) కరణార్థమున సం,పూర్వకమగు 'ఇంధ' కు క్విప్ప్రత్యయమును అనుస్వారలోపమును వచ్చును. కర్త్రర్థమందుఁ గేవలమగు 'ఇంధ' కును క్విప్ప్రత్యయమును అనుస్వారలోపమును వచ్చును.

సం + ఇంధ్ - సమిత్ = కాష్ఠము (చూ. సూ. ౨౨౧. క) (సమిధ్యతే అగ్నిః అనేన)

అగ్ని - ఇధ్ = అగ్నిత్ (అగ్నిని రగిలించువాఁడు.) దీనినుండియే, అగ్నీధ్రపదము నిష్పన్నము.

(ఘ) 'ని' పూర్వక 'వృత్' నకు అధికరణార్థమున క్విప్ప్రత్యయము వచ్చును.

ని-వృత్ = నీవృత్ దేశము. (నితరాం వర్తంతే జనాః అత్ర.) చూ. సూ. ౨౭౭. క.

౨౩౬. సుబంతోపపదక మగు 'జన' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (డ) ప్రత్యయమును 'అన్' కు లోపమును నగును.

పంక - జన్ - అ = పంకజము (పంకే జాయతే), జలజము, మొ.

ద్వి - జన్ - ,, = ద్విజము (ద్వాభ్యాం జాయతే)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము :

సంవాదిన్ - ప్రవాదిన్ (చూ.సూ. ౨-౨౪) అధ్యాయిన్, మన్త్రవేదిన్, శాస్త్ర వేదిన్, ద్వివేదిన్ (రెండు అనఁగా రెండు వేదములో శాస్త్రములోఁ దెలిసినవాఁడు) త్రివేదిన్, చతుర్వేదిన్: మొ.

(క) తాచ్ఛీల్యార్థమున నీక్రింది ధాతువులకుఁ బ్రత్యయములును రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు :

గృధ్ + అన	= గర్ధనుఁడు	వంద్ + ఆరు	= వన్దారువు.
వి, కత్థ్ ,,	= వికత్థనుఁడు	ఉన్మద్ ఇష్ణు	= ఉన్మదిష్ణువు.
స్యంద్ ,,	= స్యందనము	ప్ర, జన్ ,,	= ప్రజనిష్ణువు
వి, కృత్ ,,	= వికర్తనుఁడు	ఉత్పత్ ,,	= ఉత్పతిష్ణువు
ప్ర, ద్యుత్ ,,	= ప్రద్యోతనుఁడు	వృధ్ ,, అన	= వర్ధిష్ణువు, వర్ధనుఁడు.
నింద్ అక	= నిందకుఁడు	వృత్ ,, ,,	= వర్తిష్ణువు; వర్తనుఁడు.
పత్ ఊక(ఊకఞ్)	= పాతుకము	శబ్ద్ ,, ,,	= శబ్దనము.
పత్ ఆలు, అన	= పతయాళువు, పతనము;	విద్ (ఉ)	= విదురు.
బధ్ - ఉ	= బీభత్సువు (చూ. సూ. ౨-౨౯)		
కిత్ ,,	= చికిత్సువు.	మాన్ + ఉ	= మీమాంసువు.

(ఖ) ఈ ధాతువులకు 'ఇన్' ప్రత్యయమును వచ్చును :

అంతర్వర్తిన్, ఉన్మాదిన్ మొ.

(గ) 'బ్రహ్మ'పదపూర్వకమగు 'వద'ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును.

బ్రహ్మ - వద్ - ఇన్ = బ్రహ్మవాదిన్. (బ్రహ్మ వదతి)

తుకామ తుమనః ప్రత్యయములు.

వర్తితుకాముఁడు - వర్తితుమనసుఁడు. స్యందితుకాముఁడు - స్యంత్తుకాముఁడు. క్లేదితుకాముఁడు - క్లేత్తుకాముఁడు. కథయితుకాముఁడు - కథయితుమనసుఁడు.

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము :

పతితము, ముదితుఁడు, రుదితుఁడు, ధ్వనితము, ప్రాణితుఁడు, గ్రథితము, శబ్దితము, ద్యుతితము, మొ.

(క) ఈ క్రిందిధాతువుల రూపవిశేషములు గమనించునది.

ఉంద్ + త	= ఉన్నము, ఉత్తము	వృత్ ,,	= వృత్తము
ఆ, హ్లాద్ ,,	= ఆహ్లాన్నము	ఇంధ్ ,,	= ఇద్ధము
చిత - ,,	= చిత్తము, చేతితము	మద్ ,,	= మత్తము

వృధ్	త = వృద్ధము	జన్ -	త = జాతము
వృత్	,, = వృత్తము	స్యంద్	,, = స్యన్నము
సమ్మృధ్	,, = సమ్మృద్ధము	తన్	,, = తతము

(ఖ) 'తత' శబ్దము పరమగునేని 'సం' యొక్క మకారమునకు వికల్పముగా లోపము వచ్చును.

సంతతము = సతతము, సంతతము.

(గ) 'జాత' శబ్దము గత్యుపసర్గలం గూడినపుడు గలుగు నర్థభేదమును గమనించునది.

శ్లో. మాతృతుల్యగుణో జాతః అనుజాతః పితుస్సమః
అతిజాతో౽ధిక స్తత్ర అపజాతో౽ధమాధమః.

భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు.

వర్తిష్యత్, జనిష్యమాణము, వర్త్స్యమానము, క్లేదిష్యమాణము, క్లేత్స్యమానము, స్యందిష్యమాణము, స్యంత్స్యమానము. (మూ. సూ. ౨౩౭)

౨౩౭. 'ఖన' కుం గరణార్థమున 'ఇత్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఖనిత్రము

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము:

ఆస్వాద్యమానము, ప్రార్థ్యమానము, కథ్యమానము.

(ఘ) 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని 'గ్రంథ' కు వికల్పముగా ననుస్వారలోపమును, 'వద' యొక్క 'వ' కారమునకు నిత్యముగా 'ఉ' కారమును వచ్చును.

గ్రంథ్ + యమాన = గ్రథ్యమానము, గ్రంథ్యమానము
వద్ ,, ఉద్యమానము

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము:

చింతితము, కథితము, ఆస్వాదితము, విదితము, విథితము, మృదితము, మ్రదితము, వ్యథితుండు, ప్రార్థితుండు, కీర్తితము, వాదితము, భేదితము. మానితము (పూజ) మీమాంసితము (విచారించు)

(ఙ) ఈ క్రిందిధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము పరమగునెడ రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

గృధ్ + త = గృద్ధము	కృత్ + త = కృత్తము
గ్రంథ్ + ,, = గ్రంథితము, గ్రథితము	వద్ + ,, = ఉదితము (యదితము)
మథ్ + ,, = మథితము	యత్ + ,, = యత్తము, (ఆయత్తము)

కర్మార్థమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము :

కథయిస్యమాణము, ప్రార్థయిష్యమాణము, శ్లేదిష్యమాణము, శ్లేత్స్యమానము.

అర్హాశక్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ ప్రత్యయములు :

యః—స్వాద్యము, ఆచ్ఛాద్యము, బాధ్యము, అనువాద్యము, చింత్యము, కథ్యము, జన్యము, వధ్యుఁడు (చూ. సూ. ౨-౨౫) పృచ్ఛ్యము, గృధ్యము. (చూ. సూ. ౧౬౯)

(క) మద, గద, యత, ధాతువులకు య (క్యప్) ప్రత్యయము పరమగు నేని నుపధాదీర్ఘము రాదు.

మద్యము, గద్యము, యత్యము, ప్రయత్యము.

సోపసర్గకములగు మద, గద ధాతువుల కుపధాదీర్ఘము రావచ్చును.

ప్రమాద్యము, ప్రగాద్యము.

(ఖ) 'నఞ్' పూర్వక 'వద' ధాతువునకు 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని నింద్యార్థమున నుపధాదీర్ఘము రాదు.

న - వద్ - య = అవద్యము = నింద్యము, అనవద్యము = అనింద్యము.

(గ) 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఖన' కు 'న' కారలోపమును 'ఖ' యొక్క 'అ' కారమునకు ఏత్వమును వచ్చును.

ఖన్ - య = ఖేయము.

(ఘ) కరణార్థమున 'విద' కు 'య' ప్రత్యయము :

విద్ + య = విద్యా (తెలిసికొనుటకు సాధనము) వేద్యము (అర్హాద్యర్థకము)

(జ) 'ని' పూర్వక 'పత' ధాతువునకు అధికరణార్థమున 'య' ప్రత్యయము.

నిపత్యా=నిమ్నోన్నతభూమి (నిపతంత్యస్యాం)

(చ) కొన్నియెడల భావార్థమునను 'య' ప్రత్యయము :

నృత్యము.

(ఛ) 'బ్రహ్మ' పద ముపపదముగాఁగల 'వద' ధాతువునకు భావార్థమున య (క్యప్) ప్రత్యయమును 'వ' కారమునకు వికల్పముగా 'ఉ' కారమును వచ్చును.

బ్రహ్మ - వద్ + య = బ్రహ్మ + ఉద్య = బ్రహ్మోద్యము, బ్రహ్మవద్యము.

(౩) 'మృషా' పద ముపపదముగాఁగల 'వద' ధాతువునకుఁ గర్మార్థమున య (క్యప్) ప్రత్యయమును నిత్యముగా 'వ' కారమునకు 'ఉ' కారము వచ్చును.

మృషా + వద్ + య = మృషా + ఉద్య = మృషోద్యము (అసత్యముగాఁ బలుకఁదగిన) "ఉద్యాప్రియసౌందర్యగుణా మృషోద్యాః"

తవ్య:— చిరయితవ్యము, కీర్తయితవ్యము, జనితవ్యము, క్లేదితవ్యము, క్లేత్తవ్యము.

అనీయ:— చంపనీయము, కీర్తనీయము, అవంచనీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

దుర్వ్యపము - సుఖపము. సుస్ప్రథము - సుకథము.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యకథ్యము, అవశ్యకథయితవ్యము, అవశ్యకథనీయము.

భావార్థమున త, తి, అన, అనా, అ, అ, న (నఙ్) అథు, ఇ, ఇకా, ప్రత్యయములు.

త:— నృత్తము, కృత్తము, రుదితము.

తి:— సంప్రాప్తి, కౢప్తి, క్లృప్తి, ఆయత్తి, కృత్తి, ఉక్తి, విక్లిత్తి, సంవిత్తి.

(౪) ఈ క్రింది ధాతువులకు 'తి' ప్రత్యయము పరమగునేని రూపములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

కీర్త్ + తి = కీర్తి   జన్ ,, = జాతి   మన్ - తి = మతి
ఆ,హ్లాద్ ,, = ఆహ్లత్తి   రమ్ ,, = రతి

అన:— మథనము, మంథనము, కీర్తనము, స్యందనము, కర్తనము, బీభత్సనము, చికిత్సనము, మీమాంసనము.

(౫) 'కృత్' కు కర్తనము అని కావలసి యున్నది. కృంతన మనియు ప్రయోగము గలదు.

"విరహానికృంతనకుంతముఖాకృతి కేతకిదంతురితాశే" గీతగోవిందము.

"యథా సౌమ్య ! ఏకేన నఖనికృంతనేన" (ఛాందోగ్యము ౬ అధ్యాయము)

ఈస్థలములందు 'కృంతన' పదము కరణార్థమునఁ బ్రయుక్తము.

(౬) కర్త్రర్థమునను 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

పవనము - (పవతీతి) ; చేతనము - (చేతయతే ఇతి).

అనా:— ప్రోదనా, చింతనా, చేతనా.

అ:— గ్రంథము, మాథము, (పా. సూ. ౧౩౫) మంథము, సమ్మర్దము, ద్యోతము,

(ఙ) 'మృషా'పద ముపపదముగాఁగల 'వద' ధాతువునకుఁ గర్మార్థమున య (క్యప్) ప్రత్యయమును నిత్యముగా 'వ' కారమునకు 'ఉ' కారము వచ్చును.

మృషా + వద్ + య = మృషా + ఉద్య = మృషోద్యము (అసత్యముగాఁ బలుకఁబడినది) "ఉద్భ్రాన్తియశోందర్యగుణా మృషోద్యాః"

తవ్య:—చింతయితవ్యము, కీర్తయితవ్యము, జనితవ్యము, క్లేదితవ్యము, క్లేత్తవ్యము.

అనీయ:—వందనీయము, కీర్తనీయము, అవంచనీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, ఏనికిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

సుశ్వాసము – సుశాసము. సుప్రకథము – సుకథము.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యకథ్యము, అవశ్యకథయితవ్యము, అవశ్యకథనీయము.

భావార్థమున క్త, క్తి, అన, అనా, అ, ఆ, న(నఙ్) అథు, ఇ, ఇకా, ప్రత్యయములు.

క్త:—స్తుతము, కృత్తము, రుదితము.

క్తి:—సంస్కృతి, కృత్తి, క్లృప్తి, ఆయత్తి, కృత్తి, ఉత్తి, విక్లిత్తి, సంవిత్తి.

(ఛ) ఈ క్రింది ధాతువులకు 'తి' ప్రత్యయము పరమగునేని రూపములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

కీర్త్ + తి = కీర్తి   జన్ ,, = జాతి   మన్ – తి = మతి
ఆహ్లాద్ ,, = ఆహ్లత్తి   రమ్ ,, = రతి

అన:—మథనము, మంథనము, కీర్తనము, స్యందనము, కర్తనము, బీభత్సనము, చికిత్సనము, మీమాంసనము.

(జ) 'కృత' కు కర్తనము అని కావలసి యున్నది. కృంతన మనియు బ్రయోగము గలదు.

"విరహినికృంతనకుంతముఖాకృతి కేతకిదంతురితాశే" గీతగోవిందము.

"యథా సోమ్య ! ఏకేన నఖనికృంతనేన" (ఛాందోగ్యము ౬ అధ్యాయము)

ఈస్థలములందు 'కృంతన'పదము కరణార్థమునఁ బ్రయుక్తము.

(ఝ) కర్త్రర్థమునను 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

నందనము – (నందతీతి); చేతనము – (చేతయతే ఇతి).

అనా:—ప్రోదనా, చింతనా, చేతనా.

అ:—గ్రంథము, మాథము, (పా. సూ. ౧౨౯) మంథము, సమ్మర్దము, దోర్దము,

ఖాదము, ఆహ్లాదము, వేధము, ప్రాణము, స్పందము (నిస్పందము.) (నిస్యందము) స్యందము. (వేగార్థమున అనుస్వార లోపము – స్యదము) వధము (పా. సూ. ౬-౪-౨౮)

(క) నిష్పందము, నిష్యందము నని వ్యవహారము గలదు. ఇది చింత్యము. 'నిస్పందము' నిస్యందము, అనియే యుండవలెను.

(ఖ) ౧౮౯ సూత్రముచే నుపధాదీర్ఘము బహుళము గావున నీ క్రింది ధాతువులకు వికల్పము.

నినదము – నినాదము; నిగదము – నిగాదము: నిస్వనము – నిస్వానము.

(గ) సోపసర్గక 'మద' ధాతువునకు అ (అప్) ప్రత్యయము పరమగు నేని నిత్యముగా ఉపధాదీర్ఘము వచ్చును. కేవలమునకు రాదు.

ఉన్మాదము, ప్రమాదము, మదము.

(ఘ) హర్షార్థమున సోపసర్గ మైనను దీర్ఘము రాదు.

ప్రమదము – సమ్మదము.

(జ) 'ఆజ్' పూర్వక 'ఖన' ధాతువునకు కరణార్థమున అ, (ఘఞ్, అప్) అ(డ)అర (డర) ఇక, ఇకవక, ప్రత్యయములు వచ్చును. అ, (ఘఞ్, అప్) ప్రత్యయము పరమగుచో వికల్పముగా నుపధాదీర్ఘము వచ్చును.

ఆ – ఖన్ – అ = ఆఖానము, ఆఖనము (పా)
,, ,, ఇక = ఆఖనికము ,,
,, ,, ఇకవక = ఆఖనికవకము ,,

(చ) అ (డ) అర (డర) ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఖన' యొక్క 'అన్' నకు లోపము వచ్చును.

ఆ – ఖన్ – అ(డ) = ఆఖము. ఆ ఖన్ అర(డర) = ఆఖరము. (పా)

(ఛ) ఉపపదపూర్వకమును, ఏకోపసర్గపూర్వకమును నగు 'ఛాద' ధాతువునకు కరణార్థమున 'అ' (ఘఞ్, అప్) ప్రత్యయమును నది పరమగునేని ధాతువునకు హ్రస్వమును వచ్చును.

దంత – ఛాద్ + అ = దంతచ్ఛదము. (దంతాః ఛాద్యంతే అనేన)
ప్ర ,, ,, ప్రచ్ఛదము. (ప్రచ్ఛాద్యతే అనేన)
సం, ఉప ,, ,, సముపచ్ఛాదము (ఇట నుపసర్గద్వయముగలదు కావున హ్రస్వము రాదు.)

ఉ:— స్పృహా, [illegible], చింతా, [illegible], ప్రేక్షా, వ్యథా, లిఖిత్వా, చికిత్సా, మీమాంసా.
న:— [illegible] + [illegible] — [illegible] (ఇట సంధిరాదు)
అథు:— (అథుచ్) [illegible]. ఇ(ఇన్):— జని, [illegible]
ఇన్:— జనిని మొ.

(క) ధాత్వర్థములగు [illegible] ధాతువులకు గ్వి ప్రత్యయము వచ్చును.
ముత్, చిత్.

ప్రేరణము.

పచ్ - పాచయిత్రి, [illegible]పాచయిత్రి.

(ఠ) వ్యథ, జన, ధ్వస, ధాతువులకు ప్రేరణమున నుపధాదీర్ఘము రాదు.
వ్యథ్ - వ్యథయిత్రి మొ. ధ్వస్ - ధ్వసయిత్రి మొ.
జన్ - జనయిత్రి, జనకుడు. జనితము.

(ఢ) 'స్వన' కు నుపధాదీర్ఘము వికల్పము
స్వనయిత్రి - స్వానయిత్రి మొ.

(ణ) 'మద' ధాతువునకు హర్షార్థమున నుపధాదీర్ఘము రాదు.
మద్ - మదయిత్రి (హర్షింపజేయువాడు)
" మాదయిత్రి (మదింపజేయువాడు)
భిద్ - భేదయిత్రి, రుద్ - రోదయిత్రి, నృత్ - నర్తయిత్రి

(ఘ) ప్రీణనార్థక నంద, మద, ధాతువులకు కర్త్రర్థమున అన, (ల్యు) ప్రత్యయము వచ్చును.
నందనుడు (నందయతీతి) మదనుడు (మదయతీతి)

యఙంతములు

నృత్ - యఙ్ వరీనృత్య + అమాన = వరీనృత్యమానము
వద్ - " వావద్య + " = వావద్యమానము.
రుద్ - " రోరుద్య + " = రోరుద్యమానము
పత్ - " పనీపత్య + అమాన = పనీపత్యమానము

సన్నంతములు.

విద్ - సన్ (వివిదిష) + ఉ = వివిదిషువు.
" యమాన = వివిదిష్యమాణము.
" త = వివిదిషితము.
" అన, ఆ = వివిదిషణము, వివిదిషా.

తవర్గాంత ధాతు ప్రకరణము సమాప్తము.

౧౨. పవర్గాంత ధాతు ప్రకరణము

౧ వ భాగము (అనిట్ ధాతువులు)

౧. ఆప్=పొందు (ఆప్లృ)
౨. క్షిప=విసరు
౩. తప=తపించు
౪. తృప=తృప్తిపడు
౫. దృప=గర్వించు
౬. లిప=పూయు
౭. లుప=లోపించు
౮. వప=విత్తు
౯. శప=శపించు
౧౦. స్వప=నిద్రించు (ఞిష్వప్)
౧౧. సృప=జరుగు (సృప్లృ)
౧౨. యభ=రతిసేయు
౧౩. ఆ, రభ=ఆరంభించు
౧౪. లభ=పొందు (డులభష్)
౧౫. గమ=పోవు (గమ్లృ)
౧౬. నమ=నమస్కరించు (ణమ)
౧౭. యమ=నియమించు
౧౮. రమ=క్రీడించు (రము)

౧. పరస్మైపదములు

ఆప్ (ఆప్నువ్) అత్=ఆప్నువత్	సృప్ (సర్ప) అత్ =సర్పత్
క్షిప్ ,, = క్షిపత్	యభ్ ,, =యభత్
తప్ ,, = తపత్	గమ్ (గచ్ఛ్) ,, =గచ్ఛత్
స్వప్ ,, = స్వపత్	నమ్ ,, =నమత్

ని, యమ్ (యచ్ఛ్) ,, = ని, యచ్ఛత్

౨౩౮. 'తప' ధాతువు పరమగునేని 'నిస' యొక్క 'స' కారమునకు షత్వము వచ్చును.

నిస్ + తపత్ = నిష్ + తపత్ = నిష్టపత్ (చూ. సూ. ౫౯)

౨౩౯ ప్ర, పరి, పరా, నిర్, ఉపసర్గలకుఁ బరమైన 'నమ' యొక్క నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర - నమత్ = ప్రణమత్, పరిణమత్

(క) 'పరి' పూర్వక 'నమ' ధాతువునకు ఆత్మనేపదరూపమును గాన వచ్చుచున్నది. 'పరిణమమానము' (బుద్ధిరూపేణ పరిణమమానం- పంచదశీ. ౬ ప్రకరణము. ౧౫౪ శ్లోకవ్యాఖ్య.)

౨. ఆత్మనేపదములు

ఆ, రభ్ (రభమ్) ఆన = ఆరభమాణము
లభ్ (లభమ్) ,, = లభమానము   రమ్ (రమమ్) ఆన = రమమాణము

(క) 'వి' పూర్వక 'రమ' ధాతువు పరస్మైపదమగును.
విరమ్ + అత్ = విరమత్

౩. ఉభయపదములు

లిప్ (లింప, లింపమ్) అత్, ఆన=లింపత్, లింపమానుఁడు
లుప్ (లుప్య, లుంప, లుంపమ్) = లుప్యత్, లుంపత్,లుంపమానము
వప్ (వప, వపమ్) = వపత్, వపమానము
తృప్ (తృప్య, తర్ప, తర్పయ్, తర్పయమ్) } తృప్యత్, తర్పత్, తర్పయత్, తర్పయమాణుఁడు
దృప్ (దృప్య, దర్ప, దృప, దర్పయ్, దర్పయమ్) } దృప్యత్, దర్పత్, దృపత్, దర్పయత్, దర్పయమాణుఁడు
శప్ (శప, శపమ్) = శపత్, శపమానుఁడు.

అక, తృ, ప్రత్యయములు

ప్ర, ఆప్ + అక = ప్రాపకము   తృప్ + అక = తర్పకము
ఆ, క్షిప్ + అక = ఆక్షేపకము   ని, యమ్ + అక = నియామకుఁడు

౨౪౦. అజాది ప్రత్యయములు పరమగునేని రభ, లభ, ధాతువుల 'భ' కారమునకు ముందనుస్వారము వచ్చును.

ఆ-రభ్ + అక = ఆరంభకుఁడు   గమ్ + తృ = గంతృ
ప్ర-లభ్ + అక = ప్రలంభకుఁడు   నమ్ ,, నంతృ;ప్రణంతృ
శప్ + తృ = శప్తృ   రమ్ ,, రంతృ
యమ్ + తృ = యంతృ, నియంతృ

౨౪౧. 'భ' కారమునకుఁ బరమైన ప్రత్యయ 'త' కారమునకు 'ధ' త్వమును 'భ' కారమునకు 'బ'త్వమును వచ్చును.

ఆరభ్ + తృ = ఆరబ్ + ధృ = ఆరబ్ధృ
లభ్ ,, లబ్ + ధృ = లబ్ధృ
యభ్ ,, యబ్ + ,, = యబ్ధృ

౨౪౨. తృప, దృప, ధాతువులకు (త, తి, తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అయి' ఆగమము వికల్పముగా వచ్చును. (చూ. సూ. ౧౬౨)

తృప్ + అయి + తృ = తర్పయితృ దృప్ + అయి + తృ = దర్పయితృ

౨౪౩. తృప, దృప, సృప, ధాతువులకు (త, తి, తప్ప మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఋ'కారమునకు వికల్పముగా రేఫము వచ్చును.

తృప్ + తృ = త్రప్తృ దృప్ + తృ = ద్రప్తృ
సృప్ + తృ = స్రప్తృ, సర్ప్తృ (చూ. సూ. ౧౬౨)

౨౪౪. గుణవిశిష్టమగు తృప్, దృప్, ధాతువులకు జరమైన (త, తి, తప్ప మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములకు ముందు 'ఇ' కారాగమము వికల్పముగా వచ్చును.

తర్ప + ఇ + తృ = తర్పితృ, తర్ప్తృ; దర్ప + ఇ + తృ = దర్పితృ, దర్ప్తృ

(౪) మొత్తము తర్పయితృ, త్రప్తృ, తర్పితృ, తర్ప్తృ అని నాలుగు రూపము లుండును. ఇట్లే 'దృప'కును గలవు.

౨౪౫ 'లలాట' పద ముపపదముగాఁ గల స్వార్థ 'తప' ధాతువునకును, ద్విషత్, పర, శబ్దము లుపపదముగాఁగల ప్రేరణార్థక తప (తాప్) ధాతువునకును కర్త్రర్థమున అ (ఖశ్) ప్రత్యయము వచ్చును. ప్రేరణ ధాతువునకు హ్రస్వమును ఉభయత్ర ఉపపదములకు 'మ' కారాగమమును వచ్చును. 'ద్విషత్' యొక్క తకారమునకు లోపము వచ్చును.

లలాట - తప్ - అ = లలాటంతపుఁడు (లలాటం తపతీతి)
ద్విషత్ - తాప్ ,, = ద్విషంతపుఁడు (ద్విషతః తాపయతీతి)
పర - ,, ,, = పరంతపుఁడు (పరాన్ ,,)

౨౪౬. ఉపపద పూర్వకమగు 'గమ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'అ' (ఖచ్) ప్రత్యయమును, ఉపపదమునకు 'మ' కారాగమమును వచ్చును.

మిత - గమ్ - అ = మితంగమము (మితముగా నడచునది. ఏనుగు)
హృదయ ,, ,, = హృదయంగమము పూర్వ గమ్ అ = పూర్వంగమము 'మొ.

౨౪౭. అంత, అత్యంత, అధ్వ, దూర, పార, సర్వ, అనంత, సర్వత్ర, పన్న, సు, దుర్, ఉరస్, విహాయస్, ప్రభృతి శబ్దములకుఁ బరమైన 'గమ' యొక్క 'అప్' స్థానమున అ (డ) ప్రత్యయము వచ్చును.

అంత - గమ్ + అ = అంతగము అధ్వ - గమ్ + అ = అధ్వగుఁడు
దుర్ - గమ్ + అ = దుర్గము

(క) 'ఉరస్' యొక్క సకారము లోపించును.

ఉరస్ - గమ్ - అ = ఉరగము

(ఖ) 'విహాయస్' నకు 'విహ' ఆదేశము వచ్చును.

విహాయస్ - గమ్ - అ = విహగము

(గ) ప్రభృతి శబ్దముచే గ్రామగము, తురగము, భుజగము, ప్లవగము, అలిగము, మొదలగునవి గ్రాహ్యములు.

(ఘ) పారంగతుఁడు మొదలగునవి వ్యవహారమునఁ గలవు.

(ఙ) తుర, భుజ, విహ, ప్లవ, శబ్దములకుఁ బరమైన 'గమ' యొక్క 'అప్'నకు వికల్పముగా అ (డి) ప్రత్యయమును, ఉపపదమునకు మకారాగమమును వచ్చును. వికల్పపక్షమున ౨౪౩ సూత్రముచే అ (ఖచ్) ప్రత్యయ మగును.

తుర - గమ్ + అ = తురంగము, తురంగమము.
భుజ ,, ,, = భుజంగము, భుజంగమము.
విహ ,, ,, = విహంగము, విహంగమము.
ప్లవ ,, ,, = ప్లవంగము, ప్లవంగమము

౨౪౮. 'వాచ్' శబ్దపూర్వకమగు 'యమ' ధాతువునకు అ (ఖశ్) ప్రత్యయమును, 'వాచ్'నకు అంతాగమముగా 'అమ్' ప్రత్యయమును వచ్చును.

వాచ్ + అమ్ + యమ్ + అ = వాచంయముఁడు.
౧౮౦ సూత్రముచే అ (అచ్) ప్రత్యయము.

రమ్ + అ = రమము, స్తంబేరమము.

(క) 'అ' ప్రత్యయము పరమగునేని 'సృప'యొక్క ఉపధకు గుణమగును.

సృప్ + అ = సర్పము. (సర్పతి)

(ఖ) 'గమ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమునఁ గ్విప్పగును. రూపము యథా నిర్దిష్టముగా గ్రాహ్యము.

గమ్ - క్విప్ = జగత్. (గచ్ఛతీతి)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము.

శీఘ్ర - గమ్ + ఇన్ = శీఘ్రగామిన్
సం - తృప్ ,, = సంతర్పిన్
ఆ - రభ్ ,, = ఆరంభిన్ (చూ. సూ. ౧౪౧)
ప్రతి - లభ్ ,, = ప్రతిలంభిన్ ,,
సర్వ - లుప్ ,, = సర్వలోపిన్
ఆ - యమ్ ,, = ఆయామిన్
అంతర్ - ,, = అంతర్యామిన్
ప్ర - నమ్ ,, = ప్రణామిన్ (చూ. సూ. ౧౩౯)

(క) 'యమిన్' శబ్దము తద్ధిత మత్వర్థక 'ఇన్' ప్రత్యయాంతముగను.

(ఖ) ఈ క్రింది ధాతువులకు విశేషరూపములు గమనించునది.

క్షిప్ + ను = క్షిప్నువు. గమ్ - క = గమకము
పరి ,, అక = పరిక్షేపకుడు. గమ్ - క్వసు (క్వన్స్) = జగన్వాంసుడు.

(గ) భవిష్యదర్థమున 'ఆఙ్'పూర్వక 'గమి' ధాతువునకు 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఆగామిన్ (ఆగమిష్యన్)

(ఘ) భవిష్యదర్థమునఁ గేవలమగు 'గమ' ధాతువున కుపధాదీర్ఘము రాదు.

గమిన్, గ్రామగమిన్ (గ్రామంగమిష్యన్)

తుకామ, తుమనః, ప్రత్యయములు:

ఆప్తుకాముడు, ఆప్తుమనసుడు.
తర్పయితుకాముడు, తృప్తుకాముడు, తర్పితుకాముడు, తర్ప్తుకాముడు.
గంతుకాముడు, రంతుమనసుడు, నంతుకాముడు, ప్రణంతుకాముడు.
ఆరబ్ధుకాముడు, లబ్ధుకాముడు ఇం.

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము:

ఆప్తము, వ్యాప్తము, తప్తము, విస్తృప్తము. (చూ. సూ. ౧౩౮)

౨౪౯. స్వప, గమ, రమ, నమ, యమ, ధాతువులకు త, తి, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'మ'కార లోపమును 'స్వప' యొక్క వకారమునకు ఉకారమును వచ్చును.

స్వప్ - త = సుప్తుఁడు.   నమ్ - త = నతుఁడు, ప్రణతుఁడు, పరిణతము.
గమ్ ,, = గతము.   వి. రమ్ ,, = విరతుఁడు.

౨౫౦. సు, వి, నిస్, దుస్, వీనికిఁ బరమైన సుప్త, సుప్తి శబ్దముల 'స' కారమునకు షత్వము వచ్చును.

సుషుప్తుఁడు.

(క) తృప్, దృప్, ధాతువులకు 'త' ప్రత్యయమున రూపములు యథా ప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

తృప్ - త - తృప్తుఁడు, తృపితుఁడు, తర్పితుఁడు.
దృప్ ,, దృప్తుఁడు, దృపితుఁడు, దర్పితుఁడు.

కర్త్రర్థమున భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు:

శప్ - స్యత్ - స్యమాన = శప్స్యత్ : శప్స్యమానము.
నమ్ - ,, ,, నంస్యత్ ప్రణంస్యత్
రమ్ - స్యమాన = రంస్యమానుఁడు,
తృప్ - స్యత్, = తర్పయిష్యత్, త్రప్స్యత్ : తర్పిష్యత్, తర్ప్స్యత్,

౨౫౧. 'స' కారాది ప్రత్యయము పరమగునేని యభ, రభ, లభ, ధాతువుల 'భ' కారము 'ప' కారమగును.

ఆ - రభ్ - స్యమానము = ఆరప్స్యమానము.
లభ్ ,, లప్స్యమానము.
యభ్ స్యత్ యప్స్యత్.

(క) 'గమ' ధాతువునకు 'స్యత్' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఇ' కారాగమము వచ్చును.

గమిష్యత్, అనుగమిష్యత్.

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము:

ఆప్యమానము, ప్రాప్యమాణము, ఆరభ్యమాణము, ప్రణమ్యమానుఁడు, రమ్యమాణము.

౨౫౨. 'వప' ధాతువునకు యమాన, త, తి, త్రిమ, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'వ' కారమునకు ఉత్వము వచ్చును.

వప్ - యమాన - ఉప్యమానము.

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము.

ప్రాప్తము, ఆరబ్ధము, లబ్ధము, (పూ. సూ. ౨౪౧.) ఉప్తము, లిప్తము తృప్తుఁడు, నియతము (పూ. సూ. ౨౪౯) నతుఁడు, ప్రణతుఁడు.

కర్మార్థక 'స్యమాన' ప్రత్యయము:

ఆరప్స్యమానము; ప్రణ[illegible]స్యమానుడు; [illegible]స్యమానము

తర్పయిష్యమాణుడు; త్రప్స్యమానుడు; [illegible]

అర్హా శక్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

౨౫౩. అకారోపధ గల పవర్గాంత ధాతువులకు 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని ఉపధాదీర్ఘము రాదు.

య:—తప్యము, శప్యము, లభ్యము, గమ్యము, [illegible], [illegible], [illegible]మ్యము, రమ్యము. మొ.

(క) 'గమ'కు భవిష్యదర్థమునను 'య' ప్రత్యయము గానవచ్చుచున్నది.

"గతాగమ్యేష్వనేకధా" పంచదశి ప్రథమ ప్రకరణము ౭. శ్లోకము.

గతాగమ్యేషు = అతీతాగామిషు. (వ్యాఖ్య)

(ఖ) 'ని' భిన్నోపసర్గపూర్వక మగు 'యమ' ధాతువునకు 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని ఉపధాదీర్ఘము వచ్చును.

నియమ్యము – ప్రయామ్యము

తవ్య:—ఆప్తవ్యము, లబ్ధవ్యము, గంతవ్యము, [illegible]వ్యము, [illegible].

అనీయ:—ప్రాపణీయము, అవలంభనీయము, ప్రలంభనీయము (సూ. సూ. ౨౫౨)

గమనీయము, రమణీయము, ఆక్షేపణీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనికి బరముగా 'అ' ప్రత్యయము:

దుర్గమము, సుగమము, దురాపము, దుష్ప్రాపము మొ.

౨౫౪. నిరుపసర్గకమైన 'లభ' ధాతువునకు గృదాభ్యర్థక అ (ఖల్) ప్రత్యయమును, భావార్థక అ (ఘఞ్) ప్రత్యయమును బరమగునేని అనుస్వారము రాదు.

దుస్—లభ్ + అ = దుర్లభము, సు – లభ్ + అ = సులభము.

(క) సోపసర్గకమునకు అనుస్వారము వచ్చును.

సు – ప్ర – లభ్ + అ = సుప్రలంభము – ఇట్లే దుష్ప్రలంభము.

(ఖ) అతిసులభము, అతిదుర్లభము అని నిరనుస్వారరూపములు వ్యవహారమునఁ గలవు.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యలభ్యము, అవశ్యలభ్యము, అవశ్యలంభనీయము.

భావార్థమున త, తి, అన, అ, న, ఇకా, ప్రత్యయములు :

త:— గతము (సూ. సూ. ౧౪౯) మొదలు. [(సూ. సూ. ౨౫౦)

తి:— రతి, గతి, పరిణతి, సంగతి, విరతి, ..., యతి, తృప్తి, సుప్తి, సుషుప్తి,

అన:— ప్రాపణము, గమనము, ..., ప్రలంభనము, దర్పణము

(౧) రమ, తప, దృప, ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమునను 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

రమణుఁడు (రమించువాఁడు) తపనుఁడు (తపించువాఁడు) దర్పనుఁడు (దర్పించువాఁడు) ఇట 'న' కారమునకు నిపాతనముచే ణత్వము రాదు.

భావార్థమున, రమణము, తపనము, దర్పణము, మొ.

అ:— క్షేపము, స్వాపము, తాపము, ఆరంభము, నిష్టాపము, స్వాపము, లాభము (సూ. సూ. ౨౫౪) ఉపాలంభము, ప్రలంభము, (సోపసర్గకము) ప్రణామము, సంయామము.

(౨) కేవలమును, సం, ఉప, ని, వి, ఉపసర్గపూర్వకమును నగు 'యమ' ధాతువునకును, 'వి'పూర్వక 'రమ' ధాతువునకును అ (ఘఞ్) ప్రత్యయము పరమగుచో నుపధాదీర్ఘము వికల్పము.

యమము - యామము	నియమము - నియామము
సంయమము - సంయామము	వియమము - వియామము
ఉపయమము - ఉపయామము	విరమము - విరామము

(౩) ౧౯౫ సూత్రమున బహుళగ్రహణముచేఁ గొన్నియెడల నుపధాదీర్ఘము రాదు.

సంగమము, నిగమము (౦౦ వాకలు) అభ్యుపగమము, ఆశయము మొ.

(౪) కరణాధికరణార్థములందును 'అ' ప్రత్యయము :

నిగమ్ + అ = నిగమము (నిగమ్యంతే అనేన)

రమ్ + అ = రాముఁడు (రమంతే యోగినః అస్మిన్)

ఆరమ్ + అ = ఆరామము (ఆరమంతే అత్ర)

న:— స్వప్ + న = స్వప్నము (ఇట సంధి రాదు)

ఇకా:— స్వాపికా మొ.

ణిప్రకరణము

శప్ - శాపయితృ

(౫) రమ, గమ, యమ, ధాతువులకుఁ ణిజంతమున నుపధాదీర్ఘము రాదు.

రమయితృ, గమయితృ - గమకము; యమయితృ మొ.

(ఖ) కేవల 'నమ' ధాతువున కుపధాదీర్ఘము వికల్పము.

నామయిత్వా, నమయిత్వా

(గ) సోపసర్గమున కుపధాదీర్ఘము రాదు.

ఉన్నమయిత్వా, ప్రణమయిత్వా
ఆరంభయిత్వా, ప్రలంభయిత్వా, ఆక్షేపయిత్వా ఇం.

యఙంతము

సృప్ - యఙ్ (సరీసృప్య) + ఆమాన = సరీసృప్యమాణము. (కర్త్రర్థకము)
రమ్ ,, (రంరమ్య) ,, రంరమ్యమాణము. (కర్త్రర్థకము)
,, ,, ,, యమాన = రంరమ్యమాణా. (కర్మార్థకము)
గమ్ ,, (జంగమ్య) + ఆమాన = జంగమ్యమానము. (కర్త్రర్థకము)

(క) కర్త్రర్థమున 'అ' ప్రత్యయము పరము వచ్చినపుడు 'యఙ్' నకు లోపమును వచ్చును.

సరీసృప్య - అ = సరీసృపము. జంగమ్య - అ = జంగమము.

(ఖ) 'గమ' ధాతువునకు యఙ్ ప్రత్యయము కౌటిల్యార్థమున వచ్చునని సిద్ధాంతకౌముదిలోఁగలదు. "జంగమ్యమానః = కుటిలముగానడచువాఁడు" అని యర్థము చెప్పవలయును. కాని 'స్థావరజంగమములు' అన్నపుడు జంగమ పదము స్థావరపదమునకుఁ బ్రతిద్వంద్విగాఁ బ్రయుక్తమైయున్నది. కావునఁ గుటిలార్థముగాక సామాన్యార్థమునే యిచ్చును. ఈ విషయము శబ్దేందుశేఖరమున స్పష్టము.

సన్నంతము.

ఆప్ - సన్ - (ఈప్స) + ఉ = ఈప్సువు
యమాన = ఈప్స్యమానము
త = ఈప్సితము
అన, అ = ఈప్సనము; ఈప్సా
లభ్ - సన్ - (లిప్స) + ఉ = లిప్సువు
యమాన = లిప్స్యమానము
త = లిప్సితము
అన, అ = లిప్సనము, లిప్సా
రభ్ - సన్ - (రిప్స) + ఉ = రిప్సువు, ప్రారిప్సితము, ఇం.
గమ్ - ,, - (జిగమిష) + ఉ = జిగమిషువు, ఇం.

౨ వ భాగము (సేట్ ధాతువులు)

౧. కంప=కంపిల్లు
౨. క్లృప=కల్పించు (క్లృపూ)
౩. గుప=రక్షించు (గుపూ)
౪. గుప=నిందించు
౫. త్రప=లజ్జించు (త్రపూష్)
౬. పుష్ప=వికసించు
౭. లప=భాషించు
౮. జప=జపించు
౯. దీప=ప్రకాశించు (దీపీ)
౧౦. వేప=కంపించు (వేపృ)
౧౧. జల్ప=ప్రేలు
౧౨. ని, రూప=నిరూపించు
౧౩. కుప=కోపించు
౧౪. క్షప=కడపు
౧౫. ఆ,జ్ఞప=ఆజ్ఞాపించు (జ్ఞప)
౧౬. ధూప=ధూపము వేయు
౧౭. గుంఫ=కూర్చు
౧౮. అ, లంబ=వ్రేలాడు (లబి)
౧౯. వి, డంబ=అనుకరించు
౨౦. చుంబ=ముద్దాడు (చుబి)
౨౧. క్లబ=భయవశమగు
౨౨. క్షీబ=మత్తిల్లు
౨౩. క్లీబ=అసమర్థమగు
౨౪. క్షుభ=క్షోభిల్లు
౨౫. జృంభ=విజృంభించు
౨౬. లుభ=లోభించు
౨౭. ప్ర,గల్భ=బడాయికొట్టు
౨౮. శుంభ=శోభిల్లు
౨౯. శోభ=ప్రకాశించు
౩౦. స్తంభ=స్తంభించు
౩౧. వి, స్రంభ=నమ్ము (స్రింభు)
౩౨. వి, శ్రంభు=నమ్ము (శ్రంభు)
౩౩. క్రమ=అడుగుపెట్టు (క్రము)
౩౪. క్లమ=అలయు (క్లము)
౩౫. ఆ,చమ=ఆచమించు (చము)
౩౬. ఉత్, తమ=పరితపించు (తము)
౩౭. దమ=అడగు (దము)
౩౮. భ్రమ=తిరుగు (భ్రము)
౩౯. వమ=క్రక్కు (వము)
౪౦. శమ=శాంతించు (శము)
౪౧. శ్రమ=అలసటగొను (శ్రము)
౪౨. క్షమ=సహించు (క్షమూష్, క్షము)
౪౩. కమ=కోరు (కము)
౪౪. స్తిమ=తడియు

౧. పరస్మైపదములు

గుప(గోపాయ్)+అత్=గోపాయత్; లప్ అత్ లపత్;
(రక్షించుచున్న) జప్ ,, జపత్;
పుష్ప్ ,, పుష్పత్; జల్ప్ ,, జల్పత్

శమ్ + అక = శమకము　　క్షమ్ + అక = క్షమకము
దమ్ " = దమకము　　భ్రమ్ " = భ్రమకము
క్లమ్ " = క్లమకము　　క్షప్ " = క్షపకము
శ్రమ్ " = శ్రమకము　　తమ్ " = తమకము

౧౬౩ సూత్రముచే 'ఇ'కారాగమము.

కంపిత్వా, శమిత్వా, శోభిత్వా, జుగుప్సిత్వా, జపిత్వా.

౨౫౯. త్రప, క్లృప, క్షమ, గుప (రక్షించు) ధాతువులకు (త, తి, తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఇ'కారాగమము వికల్పముగా వచ్చును.

(క) క్లృప ధాతువునకు త, తి, యమాన ప్రత్యయములు తక్క నితర ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఋ'కారమునకు 'అల్' ఆదేశమగును.

౨౬౦. 'లుభ' ధాతువునకు (త, తి, తక్క మిగిలిన) తకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఇ'కారాగమము వికల్పము.

త్రప్ + ఇ + త్వా = త్రపిత్వా, త్రప్త్వా　　క్షమ్ + ఇ + త్వా = క్షమిత్వా, క్షంత్వా
క్లృప్ " " = కల్పిత్వా, కల్ప్త్వా　　లుభ్ " = లోభిత్వా, లోబ్ధ్వా
(మా. సూ. ౨౪౧)

౨౬౧. గుప (రక్షించు) ధూప, ధాతువులకు పరమైన యెల్ల ప్రత్యయములకు ముందు వికల్పముగా 'అయ్' ఆదేశము వచ్చును. 'గుప'కు గుణమును వచ్చును. 'అయ్' వచ్చినపుడు తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగుచో 'ఇ'కారాగమము నిత్యము.

గుప్ + అయ్ + ఇ + త్వా = గోపాయిత్వా, గోపిత్వా, గోప్త్వా
ధూప్ " " " = ధూపాయిత్వా, ధూపిత్వా

(క) త, తి తక్క మిగిలిన యెల్ల తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగుచో 'కమ'కు 'కామయ్' ఆదేశమును, యమాన, అనీయ, య, అన, అనా, ప్రత్యయములు పరమగుచో ఉపధాదీర్ఘమును వికల్పముగా వచ్చును.

కామయిత్వా – కమిత్వా.

౨౬౨. ప్ర, ఉప, పూర్వకమగు 'క్రమ' ధాతువునకు గ్రంథికమగు త్వా, తుకామ, తుమనః, త, స్యమాన, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఇ'కారాగమము రాదు.

ప్ర, క్రమ్ + త్వా = ప్రక్రంత్వా   ఉప, క్రమ్ + త్వా = ఉపక్రంత్వా.

(౪) కేవలమునకును గిర్యోత్సర్గమునకును 'ఇ'కారాగమము వచ్చును.

క్రమిత్వా, ... క్రమిత్వా.

౨౭౩. (అ) ... (?)హూ, క్షుప, విడంబ, ధాతువులకు (త్వ, తి, తవ్య, ...) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములకు ముందు 'ఇట్' ఆదేశము వచ్చును.

అశ్వాపయిత్వా, విహాపయిత్వా, క్షపయిత్వా, విడంబయిత్వా.

౧౭౦. సూత్రముచే 'అ' ప్రత్యయము.

ప్ర, సిష్ + అ = ప్రసిష్ణుడు, (బహాయితోక్షువాడు)
జప్ + ,, = జపుడు, (జపము చేయువాడు.) కర్ణజపుడు. మొ,
పుష్ప + ,, = పుష్పము, (పుష్పించునది)
వి, క్లిద్ + ,, = విక్లిబుడు, క్లిద్ + అ = క్లిబుడు.

౨౭౪. కర్మవాచక ముపపదముగాఁగల కమ, క్షమ, ధాతువులకు కర్త్రర్థమున అ (ణ) ప్రత్యయమును 'కమ'కు ఉపధాదీర్ఘమును వచ్చును.

మాంస - కమ్ + అ = మాంసకాముడు, (మాంసం కామయతే)
యశస్ ,, ,, = యశస్కాముడు.
వృద్ధి ,, ,, = వృద్ధికాముడు.
బహు - క్షమ్ ,, = బహుక్షముడు.

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇణ్' ప్రత్యయము

ప్రకోపిణ్, యశస్కామిణ్, సుఖకోపిణ్, ఉద్యామిణ్, గోపిణ్, గోపాయిణ్, ధూపిణ్, ధూపాయిణ్.

ఇదే సూత్రముచే శమిణ్, తమిణ్, దమిణ్, శ్రమిణ్, భ్రమిన్, క్లమిణ్, క్షమిణ్, క్షపిణ్.

(౪) ఈ క్రింది ధాతువులకుఁ బ్రత్యయములును రూపములు యథా ప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

కంప్ + అన, ర = కంపనము; కంప్రము.
దీప్ ,, = దీప్రము.
కమ్, ఉక, అన,ర = కాముకుడు, కామనుడు, (రూ)కమనుడు, కమ్రము.

అప, త్రప్ + ఇష్ణు = అపత్రపిష్ణువు.
జల్ప ,, అక = జల్పాకుఁడు, (కర్త్రర్థమున 'అక' చేర్చిన జల్పకుఁడు.)
కుప్ ,, అన = కోపనుఁడు.

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు:

శమితుకాముఁడు, విజృంభితు కాముఁడు, జుగుప్సితు కాముఁడు.
గోపాయితు కాముఁడు, గోపితు కాముఁడు, గోప్తు కాముఁడు.
ధూపాయితు కాముఁడు, ధూపితు కాముఁడు, (చూ. సూ. ౭౬౧)
కామయితు కాముఁడు, కమితు కాముఁడు. చూ. (సూ. ౭౬౧.)
లోభితు కాముఁడు, లోబ్ధు కాముఁడు, (చూ. సూ. ౭౬౧)
క్షమితు కాముఁడు, క్షంతు కాముఁడు, (చూ. సూ. ౭౫౯)

కర్త్రర్థమున అకర్మక ధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము.

పుష్పితము, దీపితము, కంపితము, స్తిమితము, విజృంభితము, క్లీబితుఁడు, కుపితుఁడు, (కోపితపదము తారకాద్యంతర్గతము)

(క) ఈక్రింది ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

క్లమ్ - త = క్లాంతము	లుభ్ - త = లుబ్ధుడు
దమ్ ,, = దాంతుఁడు, దమితుఁడు	క్షీబ్ ,, = క్షీబుఁడు (సోపసర్గమగుచోని ప్రక్షీబితుఁడు)
భ్రమ్ ,, = భ్రాంతుఁడు	
శమ్ ,, = శాంతుఁడు, శమితుఁడు	వి, స్రంభ్ ,, = వి,స్రబ్ధము
శ్రమ్ ,, = శ్రాంతుఁడు	వి, శ్రంభ్ ,, = వి,శ్రబ్ధము
తమ్ ,, = తాంతము	తృప్ ,, = తృప్తము
క్షమ్ ,, = క్షాంతుఁడు	స్తంభ్ ,, = స్తబ్ధము, అవష్టబ్ధము, ఉత్తబ్ధము
క్షుభ్ ,, = క్షుబ్ధము, క్షుభితము	
క్లృప్ ,, = క్లృప్తము	(చూ. సూ. ౭౫౬.)

(ఖ) ప్రతి, ని, పూర్వకమగు 'స్తబ్ధ' శబ్దముయొక్క 'స'కారమునకు షత్వమురాదు.

ప్రతిస్తబ్ధము, నిస్తబ్ధము.

కర్త్రర్థక భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు.

శమ్ - శమిష్యత్, కంపిష్యమాణము, జుగుప్సిష్యమాణము, గోపాయిష్యత్, గోపిష్యత్, గోప్స్యత్, ధూపాయిష్యత్, ధూపిష్యత్, కామయిష్యమాణము, కమిష్యమాణము, త్రపిష్యమాణము, త్రప్స్యమానము, లోభిష్యత్.

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము:

అజ్ఞాప్యమానము, నిరూప్యమాణము, క్లృప్యమానము, ఆక్రమ్యమాణము, కామ్యమానము, కమ్యమానము. (చూ. సూ. ౨౬౧) ధూపాయ్యమానము, ధూప్యమానము.

(క) 'గుప'కు 'ఆయ్' రానిపక్షమున త, తి, యమాన, ప్రత్యయములు పరమైనపుడు గుణము రాదు. గోపాయ్యమానము, గుప్యమానము.

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము:

విడంబితము, చుంబితము, నిరూపితము, జుగుప్సితము, కుపితము.

(ఖ) 'త' ప్రత్యయమున నీక్రిందిధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

క్రమ్ + త = క్రాంతము.
కమ్ ,, = కాంతము, కామితము.
శమ్ ,, = శాంతము.
గుప్ ,, = గుప్తము, గోపాయితము, (గుపూ)
ధూప్ ,, = ధూపితము, ధూపాయితము.
ఆ, చమ్ = ఆచాంతము.
అజ్ఞాప ,, = అజ్ఞప్తము, అజ్ఞాపితము.

కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

విడంబయిష్యమాణము, నిరూపయిష్యమాణము.
ధూపాయిష్యమాణము, ధూపిష్యమాణము.
గోపాయిష్యమాణము, గోపిష్యమాణము, గోప్స్యమానము.
కామయిష్యమాణము, కమిష్యమాణము.

అర్హ శక్త్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

య:— ఆక్రమ్యము, ప్రలప్యము, (చూ. సూ. ౨౫౩) గోప్యము, లోభ్యము.

(క) చమ, వమ, ధాతువుల కుపధాదీర్ఘము వచ్చును.

ఆచామ్యము, వామ్యము, కామ్యము, కమ్యము (చూ. సూ. ౨౬౧ క)

(ఖ) క్లృప్ + య = కల్ప్యము. (చూ. సూ. ౨౫౯-క)

తవ్య:— శమితవ్యము, విజృంభితవ్యము, అవలంబితవ్యము
క్షమితవ్యము - క్షంతవ్యము, క్షపయితవ్యము
లోభితవ్యము - లోబ్ధవ్యము
కల్పితవ్యము - కల్ప్తవ్యము

త్రపితవ్యము - త్రప్తవ్యము
గోపాయితవ్యము - గోపితవ్యము, గోప్తవ్యము.
ధూపాయితవ్యము - ధూపితవ్యము,
కామయితవ్యము - కమితవ్యము,

అనీయ:— అలంబనీయము, విజృంభణీయము, ..., ...,
గోపాయనీయము, గోపనీయము, ధూపాయనీయము, ధూపనీయము.

ఈషత్, సు, దుస్ వీనికి బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

దుస్ - భ్రమ్ + అ = దుర్భ్రమము, సుగ్రముము మొ.

అవశ్యం శబ్దమునకు:—

అవశ్య గోప్తవ్యము అవశ్యగోపనీయము, అవశ్యగోపాయనీయము, అవశ్యగోప్యము.

భావార్థమున త, తి. అన, అనా, అ, ఆ, అధు, ఇ, ఇకా ప్రత్యయములు.

త:—లపితము, జల్పితము, విజృంభితము, కామితము, కాంతము (చూ. సూ. ౫౩౧ క)

తి:—క్లప్తి, దీప్తి, గుప్తి. (రక్షణము) తృప్తి.

(క) 'తి' ప్రత్యయమున నీ క్రింది ధాతువుల రూపములు యథా ప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

క్లమ్ - తి = క్లాంతి	శమ్ - తి = శాంతి	దమ్ - తి = దాంతి
కమ్ - " = కాంతి	వమ్ - " = వాంతి	ఆక్రమ్ - " = ఆక్రాంతి
భ్రమ్ - " = భ్రాంతి	క్షమ్ - " = క్షాంతి	కమ్ - " = కాంతి
ఆజ్ఞాప్ - " = ఆజ్ఞప్తి	శ్రమ్ - " = శ్రాంతి	

అన:—శమనము, కంపనము, కామనము, కమనము (చూ. ౫౩౧ క) అలంబనము, గోపనము, గోపాయనము, గోపాయనోపాయజ్ఞాల్ (కను) ధూపనము, ధూపాయనము, విజృంభణము, దంభనము, కల్పనము (చూ. సూ. ౫౩౮ క)

(క) జల్ప, దమ, లప, కంప, ధాతువులకు కర్త్రర్థమునను 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

జల్పనుడు, దమనుడు, లపనము (ముఖము) అనుకంపనుడు (జాలిపడువాడు)

అనా:—విడంబనా, అజ్ఞాపనా, నిరూపణా, కామనా, కమనా మొ.

(చూ. సూ. ౫౩౧. క.)

అ:— కామము (చూ. సూ. ౧౫౯) లోభము, సంకల్పము, (చూ. సూ. ౨౫౯ క) ఆలాపము, అనుగ్లాపము; ఆచామము, వామము.

(౬) ౧౬౯ సూత్రమున ఉపాంత్యగ్రహణముచే నీక్రింది ధాతువుల కుపధాదీర్ఘము రాదు.

క్లమము, శమము, భ్రమము, శమము, శ్రమము, తమము, క్రమము.

(౭) సోపసర్గమగు 'జప' ధాతువున కుపధాదీర్ఘము నిత్యము, నిరుపసర్గమునకు రాదు.

ఉపజాపము - జపము,

(౮) వి, పూర్వక 'శ్రమ'కు వికల్పము.

విశ్రామము ; విశ్రమము

అ:— జృంభా, క్షమా, శంకా, శోభా, జుగుప్సా, అనుకంపా, శోభా. మొ.

(౯) 'క్లృప' యొక్క 'ఋ'కారము 'లు'కార మగును.

క్లృప్ + అ = క్లృపా.

ఆఘు - చేపధువు.

ఇ - భ్రమి.

ఇకా - జృంభికా. శమికా (చూ. సూ. ౨౫౦) మొ.

ప్రేరణము.

ఆ, లప్ - ఆలాపయిత్రు

క్లృప్ - కల్పయిత్రు - కల్పయమానము-కల్పితము-కల్పనా మొ.

ఆ, చమ్- ఆచామయిత్రు

కమ్- కామయిత్రు

(౧౦) మిగిలిన 'అమ్' అంతధాతువుల కుపధాదీర్ఘము రాదు.

శమ్ - శమయిత్రు　　క్షమ్ - క్షమయిత్రు
భ్రమ్ - భ్రమయిత్రు　　ఆక్రమ్ - ఆక్రమయిత్రు
శ్రమ్ - శ్రమయిత్రు　　ఉత్తమ్ - ఉత్తమయిత్రు
క్లమ్ - క్లమయిత్రు　　దమ్ - దమయిత్రు

(౧౧) 'వమ'కు ఉపధాదీర్ఘము వికల్పము.

వామయిత్రు - వమయిత్రు

(౧౨) 'త్రప' కుపధాదీర్ఘము రాదు.

త్రపయిత్రు

(క) ప్రేరణార్థక 'శోభ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

శోభనము (శోభయతీతి)

యఙంతము

దీప్ - యఙ్ (దేదీప్య)+అమాన = దేదీప్యమానము

భ్రమ్ - ,, (బంభ్రమ్య) ,, = బంభ్రమ్యమాణము

సంధ్యానాసట్యమాన త్రిపురహర జటాజూట బంభ్రమ్యమాణ

(క) బంభ్రమ్య+అ, అన = బంభ్రమము, (కర్త్రర్థకము) బంభ్రమణము (భావార్థకములు)

కం. కీటకముఁదెచ్చి భ్రమరము, పాటవమున బంభ్రమింపఁ భాగవతము ౮ స్కంధము.

క్రమ్ - యఙ్ (చంక్రమ్య)+అమాన = చంక్రమ్యమాణము

చంక్రమ్య+అ, అన=చంక్రమము, చంక్రమణము (కర్త్రర్థక భావార్థకములు)

శాఖాచంక్రమణము వెం.

తాచ్ఛీల్యమునందును "చంక్రమణము" అనవచ్చును.

లుభ్ - యఙ్ (లోలుభ్య)+అమాన = లోలుభ్యమానము

లోలుభ్య+అ = లోలుభము (కర్త్రర్థకము) (రూ) లోలుపము

పృషోదరాదిగత మగుట 'భ'కారము 'ప'కార మగును.

(ఖ) 'జప'కు గర్హార్థమున 'యఙ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

జప్ - యఙ్ (జంజప్య) + అమాన = జంజప్యమానుఁడు (కపటముగా జపించువాఁడు)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఊక' ప్రత్యయము వచ్చును.

జంజప్య+ఊక = జంజపూకుఁడు

సన్నంతము

జ్ఞాప్ - సన్ (జ్ఞీప్స) + ఉ = జ్ఞీప్సువు

,, ,, ,, యమాన = జ్ఞీప్స్యమానుఁడు

,, ,, ,, త = జ్ఞీప్సితము

,, ,, ,, అన, అ = జ్ఞీప్సనము, జ్ఞీప్సా.

పవర్గాంతధాతు ప్రకరణము సమాప్తము.

౧౩. అంతస్థాంత ధాతుప్రకరణము.

౧. అయ = పోవు
౨. దయ = కనికరించు
౩. స్ఫాయ = పెరుగు (స్ఫాయీ)
౪. ప్యాయ = ,, (ప్యాయీ)
౫. అసూయ = అసూయపడు
౬. కండూయ = గోకు
౭. ఈర్ష్య = ఈసుగొను
౮. వ్యయ = వ్యయించు
౯. ఈర = కంపించు
౧౦. ఛుర = జారు, నశించు
౧౧. ఘుర = గొణుగు
౧౨. జుర = జ్వరపడు
౧౪. త్వర = త్వరపడు (త్వరా)
౧౫. చోర = దొంగిలించు (చుర)
౧౬. పార = సమర్థమగు
౧౭. వి, చార = విచారించు
౧౮. పూర = నించు (పూరీ)
౧౯. స్ఫుర = అదురు (స్ఫర' యని కొందఱు)
౨౦. మంత్ర = ఆలోచించు
౨౧. తంత్ర = పాలించు
౨౨. యంత్ర = ఆపు
౨౩. సూత్ర = బంధించు
౨౪. మూత్ర = మూత్రించు
౨౫. చిత్ర = చిత్రించు
౨౬. (అవ)ధీర = నిర్లక్ష్యము సేయు
౨౭. ధార = పట్టుకొను, ఋణపడు
౨౮. వార = అడ్డగించు
౨౯. మిశ్ర = కలియు
౩౦. కల = ఒప్పు, ఉండు (కవీనాం కలిః కామధేనుః- కవులకు కలిధాతువు కామధేనువు)
౩౧. స్ఖల = తొట్రువడు
౩౨. కీల = బంధించు
౩౩. ఖేల = ఆడు
౩౪. క్షాళ = కడుగు (క్షళ)
౩౫. గల = జారు
౩౬. చల = చలించు
౩౭. జ్వల = మండు
౩౮. దల (ళ) = పగులు
౩౯. పాల = పాలించు
౪౦. తోల = తూచు (తుల)
౪౧. ఫల = ఫలించు (ఞిఫలా)
౪౨. మిల = కలియు
౪౩. మీల = వికసించు
౪౪. మూల = పాతు
౪౫. శీల = చూచు
౪౬. ఆందోళ = ఊగు
౪౭. లల = విలసిల్లు
౪౮. లుల = కదలు
౪౯. ప్రేంఖోల = ఊగు
౫౦. వల = తిరుగు
౫౧. హ్వాల = చలించు
౫౨. శాల = ఒప్పు

౫౩. ఫుల్ల = వికసించు
౫౪. వేల్ల = చుట్టుకొను
౫౫. జీవ = బ్రదుకు
౫౬. సివ = కుట్టు (షివు)
౫౭. దివ = వెలుగు, జూదమాడు (దివు)
౫౮. ధావ = పరుగిడు, ఉతుకు, (ధావు)
౫౯. ని, ష్ఠివ = ఉమ్మివేయు (ష్ఠివు)
౬౦. సేవ = సేవించు (సేవృ)
౬౧. అవ = రక్షించు
౬౨. కవ = కావ్యము రచించు (కవయామి వయామి యాని)
౬౩. సాంత్వ = సమాలు (సాంత్వ)
౬౪. గర్వ = గర్వము

౧. పరస్మైపదములు

అసూయ్ + అత్ = అసూయత్	సల్ + అత్ = సలత్
ఈర్ష్య్ ,, = ఈర్ష్యత్	కల్ ,, = కలత్
కండూయ్ ,, = కండూయత్	ఖేల్ ,, = ఖేలత్
క్షుర్ ,, = క్షురత్	గల్ ,, = గలత్
ఖుర్ ,, = ఖురత్	చల్ ,, = చలత్
చర్ ,, = చరత్	జ్వల్ ,, = జ్వలత్
స్ఫుర్ ,, = స్ఫురత్	దళ్ ,, = దళత్
(అవ)ధీర్ (ధీరయ్),, = అవధీరయత్	ఫల్ ,, = ఫలత్
జ్వర్ ,, = జ్వరత్	మిల్ ,, = మిలత్
	మీల్ ,, = మీలత్

ఆందోళ్ (అందోళయ్) అత్ = అందోళయత్
ప్రేంఖోల్ (ప్రేంఖోలయ్),, = ప్రేంఖోలయత్
లల్ ,, అత్ = లలత్
లుల్ ,, = లోలత్ (లోలమాన మనియుఁ గలదు)
ఫుల్ల్ ,, = ఫుల్లత్
వేల్ల్ ,, = వేల్లత్ (వేల్లమాన మనియును గలదు)
హ్వాల్ ,, = హ్వాలత్
జీవ్ ,, = జీవత్ (జీవమానము, అనియుఁ గలదు.)

"[illegible] శీకమానః" ఇత్యాది సుభాషితములు. మరియు "[illegible] భూజాతః" అను భాగవత నవమ [illegible] శీకానికల్ పాఠము చింత్యము)

దివ్ (దీవ్య) అత్ = దీవ్యత్
సివ్ (సీవ్య) ,, = సీవ్యత్
ధావ్ ,, = ధావత్ (ధావమానము అనియును
ని,ష్ఠివ (ష్ఠీవ్య) ,, = ని,ష్ఠీవ్యత్ ప్రయోగము గలదు)
అన్ ,, = అనత్

౨. ఆత్మనేపదములు

స్ఫాయ్ (స్ఫాయమ్) ఆన=స్ఫాయమానము (స్ఫాయత్ అనియును ప్రయోగము గలదు. స్ఫాయన్నిర్మోకసంధి - మురారి)
ఆ,ప్యాయ్(ప్యాయమ్),, = ఆప్యాయమానము
సేవ్ (సేవమ్) ,, = సేవమానుఁడు
అయ్ (అయమ్) ,, = అయమానుఁడు (వ్యయమానుఁడు, ఉపాయమానుడు, అపాయమానుఁడు)
త్వర్ (త్వరమ్) ,, = త్వరమాణుఁడు
దయ్ (దయమ్) ,, = దయమానుఁడు
శాల్ (శాలమ్) ,, = శాలమానము

౩. ఉభయపదములు

వ్యయ్ (వ్యయత్, వ్యయయమ్) అత్, ఆన=వ్యయయత్, వ్యయయమానుఁడు
ఈర్ (ఈరయ్, ఈరయమ్, ఈర్),, ,, = ఈరయత్, ఈరయమాణము, ఈరత్, ఈరాణము
చోర్ (చోరయ్, చోరయమ్) ,, ,, = చోరయత్, చోరయమాణుఁడు
పార్ (పారయ్, పారయమ్) ,, ,, = పారయత్, పారయ ,,
పూర్ (పూరయ్, పూరయమ్) ,, ,, = పూరయత్, పూరయ ,,
ధార్ (ధారయ్, ధారయమ్) ,, ,, = ధారయత్, ధారయ ,,

వార్ (వారయ్, వారయన్) ,, ,,=వారయత్, వారయమాణుడు
యంత్ర్ (యంత్రయ్, యంత్రయమ్),, ,, = యంత్రయత్, యంత్రయ,,
మంత్ర్ (మంత్రయ్, మంత్రయమ్),, ,, = మంత్రయత్, మంత్రయ,,
తంత్ర్ (తంత్రయ్, తంత్రయమ్),, ,, = తంత్రయత్, తంత్రయ,,
మూత్ర్ (మూత్రయ్, మూత్రయమ్,, ,, = మూత్రయత్, మూత్రయ,,
సూత్ర్ (సూత్రయ్, సూత్రయన్),, ,, = సూత్రయత్, సూత్రయ,,
చిత్ర్ (చిత్రయ్, చిత్రయమ్) ,, ,, = చిత్రయత్, చిత్రయ ,,
మిశ్ర్ (మిశ్రయ్, మిశ్రయమ్) ,, ,, = మిశ్రయత్, మిశ్రయ ,,
తోల్ (తోలయ్, తోలయమ్) ,, ,, = తోలయత్, తోలయ ,,
కల్ (కలయ్, కలయమ్) ,, ,, = కలయత్, కలయమానుడు
వల్ ,, ,, = వలత్, వలమానము
గర్వ్ (గర్వ్, గర్వయమ్) ,, ,, = గర్వత్, గర్వయమాణుడు
వి, చార్ (చారయ్, చారయమ్) ,, ,, = విచారయత్, విచారయ,,
క్షాళ్ (క్షాళయ్, క్షాళయమ్) ,, ,, = క్షాళయత్, క్షాళయ ,,
పాల్ (పాలయ్, పాలయమ్) ,, ,,=పాలయత్, పాలయమానుడు
శీల్ (శీలయ్, శీలయమ్) ,, ,, = శీలయత్, శీలయమానుడు
మూల్ (మూలయ్, మూలయమ్),, ,, = మూలయత్, మూలయమానుడు, ఉన్మూలయమానుడు
కవ్ (కవయ్, కవయమ్) ,, ,, = కవయత్, కవయమానుడు
సాంత్వ్ (సాంత్వయ్, సాంత్వయమ్),, సాంత్వయత్, సాంత్వయమానుడు

౨౬౫. 'అయ' ధాతువు పరమగునేని 'పరా' యొక్క రేఫమునకు లత్వము వచ్చును.

పరా + అయమాన = పలాయమానుడు

౨౬౬. పరి, ని, వి, ఉపసర్గలకుఁ బరమైన 'సేవ' 'సివ' ధాతువుల యొక్క 'స' కారమునకు షత్వము వచ్చును.

పరి - సేవమానుడు = పరిషేవమాణుడు; ని - సీవ్యత్ = నిషీవ్యత్.

అక, తృ, ప్రత్యయములు:

ప్ర + ఈర్ + అక = ప్రేరకుడు పరిశీల్ + అక = పరిశీలకుడు
స్ఫుర్ + ,, = స్ఫోరకము

(క) 'శవోశ్' అని, క్త్వా. యు, ఇకా, ప్రత్యయములు పరమగునేని ఉపధా దీర్ఘమురాదు.

శశకుడు.

౧౬౩. సూత్రముచే 'ఇ' కారాగమము.

శాయిత్వా, ప్లవిత్వా, నిష్ఠీవిత్వా, (చూ. సూ. ౨౬౬) సేవిత్వా, మొ.

౨౬౭. న, వి, తప్ప మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని స్నాయు, సూత్ర, మూత్ర, (అవ)ధీర, అందోళ, ధార, పార, ప్రాళ, పాల, పాల, మూల, మిశ్ర, (వి) చార, పూర, చోర, కల, చిత్ర, యంత్ర, తంత్ర, మంత్ర, తోల, ప్రేంఖోల, శీల, కవ, సాంత్వ, ధాతువులకు 'అయ్' ఆగమము నిత్యముగను, ఈర, గర్వ ధాతువులకు వికల్పముగను వచ్చును.

స్నాయయిత్వా, ఘోరయిత్వా, పాలయిత్వా, కవయిత్వా, మొ.
ఈరయిత్వా, ఈర్త్వా, మొ.
గర్వయిత్వా, గర్విత్వా, మొ.

౨౬౮. అధికరణవాచకములును, కర్మవాచకము లగు భిక్షా, సేనా, శబ్దములును, కొన్ని యవ్యయములును, ఉపపదములుగాఁగల 'చర' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (ట) ప్రత్యయము వచ్చును.

కురు - చర్ - అ = కురుచరుఁడు (కురుషు చరతీతి. అధికరణార్థము).
సేనా ,, ,, సేనాచరుఁడు సహా - చర్ - అ = సహచరుఁడు
భిక్షా ,, ,, భిక్షాచరుఁడు అను ,, ,, అనుచరుఁడు

౨౬౯. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల 'శీల' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ(ణ) ప్రత్యయము వచ్చును.

మాంసశీలుఁడు.

(క) కర్మవాచక ముపపదముగాఁగల ఆఙ్ పూర్వక 'చర' ధాతువునకు అ (ణ) ప్రత్యయమును ఉపధాదీర్ఘమును వచ్చును.

కల్యాణ - ఆ - చర్ - అ = కల్యాణాచారుఁడు = కల్యాణమును ఆచరించువాఁడు.

౧౫౦ సూత్రముచే అ(అచ్) ప్రత్యయము.

చరుఁడు, పాలుఁడు (మహీపాలుఁడు) ఫుల్లము, క్షరము, క్షురము, జీవుఁడు, కలము (మదకలము = మదముతో నొప్పుచున్న, మొ.)

(క) 'లుల'కు ఉపధాగుణము వచ్చును.

లోలము.

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇక' ప్రత్యయము

ఉన్మీలిక, పరిశీలిక, కృపాకాలిక, ...

(క) ఈ క్రింది ధాతువులకుఁ దాచ్ఛీల్యార్థమున ... ప్రత్యయములును, రూపములును యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

దయ్ + ఆలు = దయాళువు చర్ + ఇష్ణు = చరిష్ణువు

జ్వల్ + అన = జ్వలనుఁడు చల్ + అన = చలనము

(ఖ) ఈర్ష్యాళు వనియుఁ బ్రయోగముగలదు. (చూ. సూ. ౭౩. ఖ)

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు:

అవధీరయితుకాముఁడు, సంచరితుకాముఁడు

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము:

పలాయితుఁడు, చలితము, గలితము, స్ఫురితము, ..., ..., ..., ...యితుఁడు, ఫుల్లితము, గర్వితుఁడు, స్ఖలితము, లలితము, ..., ఈర్ష్యితుఁడు.

(క) ఈ క్రింది ధాతువులకు రూపములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

ఫల్ ,, = ఫుల్లము, (సోపసర్గము చేసి ప్ర-ఫల్ + త = ప్రఫుల్లము)

స్ఫాయ్ + త = స్ఫీతము ష్ఠివ్ + త = ష్ఠ్యూతము, నిష్ఠ్యూతము

ప్యాయ్ ,, = పీనము జ్వర్ ,, = జూర్ణము

దివ్ ,, = ద్యూతము త్వర్ ,, = తూర్ణము

(ఖ) త్వరితుఁడు, జ్వరితుఁడు, ఫలితము ఇత్యాదులు తారకాద్యంతర్గతములు.

కర్త్రర్థమున భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు:

పాలయిష్యత్, పాలయిష్యమాణుఁడు

౨౭౦. 'చర' ధాతువునకుఁ గరణార్థమున 'ఇత్ర' ప్రత్యయము వచ్చును.

చరిత్రము, స్వార్థమున తద్ధిత అణ్ ప్రత్యయముచే చారిత్రము (చూ. ఉణాది.)

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము:

ప్రేర్యమాణము, ...ళ్యమానము, పరిశీల్యమానము

సేవ్యమానుఁడు, సీవ్యమానము, అవధీర్యమాణుఁడు

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము.

కండూయితము, నిర్మూలితము, తోలితము, ఆచరితము

అవధీరితుఁడు, నియంత్రితుఁడు, సూత్రితము మొ.

(క) ఈ క్రిందిధాతువులకు విశేషము గమనించునది.

ప్రాక్ - త - ప్రాగ్ణము, ప్రాకితము

శివ్ ,, స్యూతము; ధావ్ - త = ధౌతము

అర్హ శక్యార్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు:

య:— కార్యము, భోజ్యము, త్యాజ్యము, ప్రచార్యము

(క) 'చర'కు భావార్థమునందును 'య' ప్రత్యయము వచ్చును. ఉపధా దీర్ఘము రాదు.
ప్రాయశ్చర్యము - పాపం చర్య

తవ్య:— కారితవ్యము, భోక్తవ్యము, సేవితవ్యము, సీవితవ్యము, శయితవ్యము

(క) భావార్థమందును 'జీవితవ్య'శబ్దముగలదు. "జీవితవ్యం కథంనువా?"

అనీయ:— కరణీయము, క్రయణీయము, పాలనీయము

ఈషత్, సు, దుస్ వీనికి బరముగా 'అ' ప్రత్యయము:

దుష్కరము, సుకరము, ఇం.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యకార్యము, అవశ్యకర్తవ్యము, అవశ్యకరణీయము

భావార్థమున త, తి, అన, అ, అ, ఇకా, ప్రత్యయములు.

త:— చరితము, జీవితము ఇం. తి:— పూర్తి ఇం.

(క) ఈ క్రింది ధాతువులకు 'తి' ప్రత్యయము పరమగుచో రూపములు యథానిర్దిష్టములుగా గ్రాహ్యములు.

కండూయ్ + తి = కండూతి	అవ్ + తి = ఊతి
శివ్ + తి = స్యూతి	ఫల్ ,, ఫుల్తి
ధావ్ ,, ధౌతి	స్ఫాయ్ ,, స్ఫాతి
మర్ ,, మూర్తి	జ్వర్ ,, జూర్తి

ష్ఠివ్ + తి = ష్ఠ్యూతి

(ఖ) స్ఫీతికాముడనుట ప్రమాదము, స్ఫాతికాముడనవలెను.

అన:— సీవనము, ఆప్యాయనము, పలాయనము, నిష్ఠీవనము, (రూ) నిష్ఠేవనము (ష్ఠేవనం ష్ఠీవనం తథా-శబ్దభేదప్రకాశము) సాంత్వనము, కవనము

(క) స్ఫుర, ఛుర, లకు ఉపధాగుణము రాదు.

స్ఫురణము, ఛురణము

(ఖ) 'మిల'కు ఉపధాగుణము వికల్పము. [౩౪ సర్గ ౬౩ శ్లోకము)

మేలనము - మిలనము (ప్రియతమా పునర్మిళనే, కవిలాసము,

(౫) 'మిల'కు భావార్థమున 'అక' ప్రత్యయము వచ్చును.

మేలకము.

అ:—మూలము, శిలము, జీవము, విశ్రమము, కలము, జ్వాలము

(౬) 'స్ఫుర'కు 'అ' ప్రత్యయము పరమగునేని ఉకారము అకారమగును.

స్ఫుర్ + అ = స్ఫారము (ఉపధాదీర్ఘము)

(౭) స్ఫారయశుంకు మొ. చోట్ల ఉణాదిగిత స్ఫారశబ్దము (స్ఫాయ్ధాతు నిష్పన్నము) గ్రహింపవలెను.

(౮) గో, సం, పూర్వక 'చర' ధాతువునకు అధికరణార్థమున అ (అప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

గో-చర్-అ = గోచరము = శాద్వలము (గావశ్చరంత్యస్మిన్)

సం ,, ,, సంచరము = మార్గము (సంచరంత్యస్మిన్).

(౯) భిన్నార్థమున ననఁగా భావార్థమున, గోచారము, సంచారము ౧౮౯ సూత్రమున బహుళగ్రహణముచే నుపధాదీర్ఘము రాదు.

జ్వరము, వ్యయము మొ.

అ:—ప్రమీలా, దయా, సేవా, అసూయా, ఈర్ష్యా, త్వరా, కండూయా,

(౧౦) శాలకు అధికరణార్థమున 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

శాలా, (శాలంతే అస్యామితి)

ఇకా:—జీవికా,

(౧౧) కొందఱు 'ప్రేరేఁపు' అంధ్రధాతువని యెఱుఁగక ప్రేరేపకుఁడు, ప్రేరేపితము ఇత్యాదులు ప్రయోగింతురు. ఇవి యసాధువులు.

ప్రేరణము

లల్ - లాలయితృ, లాలితము, లాలనము, మొ.

చర్ - చారయితృ మొ,

(౧) చల, జ్వల, హ్వాల ధాతువులకు నుపధాదీర్ఘమున నర్థమునుబట్టియు, నుపసర్గ సంబంధమునుబట్టియు విశేషముఁ బరికించునది.

చల్ - చలయితృ (కంపనార్థకము)

చల్ - చాలయితృ (అన్యథాకరించు)

జ్వల్ - జ్వలయితృ, జ్వాలయితృ, (అనుపసర్గకము)

జ్వల్ - ప్రజ్వలయితృ (సోపసర్గకము)

హ్వల్ - హ్వలయితృ, హ్వాలయితృ (అనుపసర్గకము)

,, - విహ్వలయితృ (సోపసర్గకము)

(౬) దల, స్థల, స్వర,ల కుపధాదీర్ఘము రాదు.

దల్ - దలయిత్వా   స్వర్ - స్వరయిత్వా
స్థల్ - స్థలయిత్వా   మిల్ - మేలయిత్వా

(౭) ప్రేరణమున 'స్ఫుర' యొక్క 'ఉ' కారమునకు వికల్పముగా 'అ' కారమువచ్చును. 'స్ఫాయ్' యొక్క 'య' కారము నిత్యముగా 'వ' కారమగును.

స్ఫుర్ - స్ఫోరయిత్వా, స్ఫారయిత్వా, (కలల కోకవలె గుట ఆస్ఫాలయిత్వా, [ఆస్ఫాలనము మొ.
స్ఫాయ్ - స్ఫావయిత్వా మొ.

యఙ్లంతము.

జ్వల్ - యఙ్ - (జాజ్వల్య) + ఆమాన = జాజ్వల్యమానము (అకర్మకము, కర్త్రర్థకము)

సన్నంతములు వ్యవహారమునఁ గానరావు.

అంతస్థాంతధాతుప్రకరణము సమాప్తము.

---

౧౪. ఊష్మాంత ధాతుప్రకరణము

౧వ భాగము (అనిట్ ధాతువులు)

౧. క్రుశ = ఆక్రోశించు
౨. దృశ = చూచు (దృశ్)
౩. ఉప, దిశ = ఉపదేశించు
౪. ప్ర, విశ = ప్రవేశించు
౫. వి, మృశ = విమర్శించు
౬. స్పృశ = స్పృశించు
౭. కృష = దున్ను
౮. తుష = సంతసించు
౯. ద్విష = ద్వేషించు
౧౦. దుష = చెడు
౧౧. పుష = బలియు
౧౨. పిష = పిండియగు (పిష్ట)
౧౩. శిష = మిగులు (శిష్ట)
౧౪. శుష = ఎండు
౧౫. శ్లిష = కౌఁగిలించు
౧౬. ఘస = తిను (ఘస్త)
౧౭. వస = నివసించు
౧౮. దహ = కాలు
౧౯. సం, దిహ = సందేహించు
౨౦. దుహ = పిదుకు
౨౧. ఆ, రుహ = ఎక్కు
౨౨. లిహ = నాకు
౨౩. వహ = వహించు
౨౪. సం, నహ = సిద్ధపడు

౧. పరస్మైపదములు.

ఆ, క్రుశ్ + అత్ = ఆక్రోశత్.
దృశ్ (పశ్య) ,, = పశ్యత్
ఉప, దిశ్ ,, = ఉపదిశత్
వి, మృశ్ ,, = విమృశత్
ప్ర, విశ్ ,, = ప్రవిశత్
స్పృశ్ ,, = స్పృశత్
కృష్ (కర్ష, కృష్) ,, = కర్షత్, కృషత్.
తుష్ (తుష్య) ,, = తుష్యత్
ద్విష్ ,, = ద్విషత్
దుష్ (దుష్య) ,, = దుష్యత్

పుష్ (పుష్య, పోష్) అత్ = పుష్యత్, పోషత్
పిష్ (పింష్) ,, = పింషత్
శిష్ (శింష్) ,, = శింషత్
శుష్ (శుష్య) ,, = శుష్యత్
శ్లిష్ (శ్లిష్య) ,, = శ్లిష్యత్
ఘస్ ,, = ఘసత్
వస్ ,, = వసత్
దహ్ ,, = దహత్
వహ్ ,, = వహత్
రుహ్ (రోహ్) ,, = రోహత్

౨. ఆత్మనేపదములు లేవు

౩. ఉభయపదములు

సం, దిహ్ + అత్, ఆన = సందిహత్, సందిహానుఁడు
సం, దుహ్ ,, ,, సందుహత్. సందుహానుఁడు
లిహ్ ,, ,, లిహత్, లిహానుఁడు
సం, నహ్ (నహ్య, నహ్యామ్) ,, సన్నహ్యత్, సన్నహ్యమానుఁడు

అక, తృ ప్రత్యయములు :

ఉప - దిశ్ + అక = ఉపదేశకుఁడు
పుష్ ,, = పోషకుఁడు
వి, మృశ్ అక = విమర్శకుఁడు
ని, గ్రహ్ ,, = నిగ్రాహకుఁడు
కృష్ అక = కర్షకుఁడు

౪౭౧. ధాత్వంతమందలి 'శ' వర్ణము తకారాది ప్రత్యయము పరమగునేని షకారముగను, సకారాది ప్రత్యయము పరమగునేని కకారముగను మారును.

ఆ, క్రుశ్ + తృ = ఆక్రుష్టృ, ఆక్రోశ్ + తృ = ఆక్రోష్టృ; ఉపదేష్టృ, ప్రవేష్టృ.

౪౭౨. త, తి, తప్ప మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'దృశ్' యొక్క 'ఋ'కారమునకు నిత్యముగను

స్పృశ్, మృశ్, కృష్, ల 'ఋ'కారమునకు వికల్పముగను రేఫము వచ్చును. పక్షమున నుపధాగుణము.

దృశ్ + తృ = ద్రశ్ + తృ = ద్రష్టృ వి, మృశ్ తృ = విమ్రష్టృ విమర్ష్టృ
స్పృశ్ ,, = స్ప్రష్టృ, స్పర్ష్టృ కృష్ ,, = క్రష్టృ, కర్ష్టృ

౨౭౩. 'గుహ' ధాతువునకు 'త'కారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని వికల్పముగా 'ఇ'కారాగమము వచ్చును.

గూహితృ, గోఢృ.

౨౭౪. దహ్, దుహ్, దిహ్, ధాతువులకు 'త'కారాది ప్రత్యయములు పరమగు నేని హకారము గకారముగను, ప్రత్యయ 'త'కారము ధకారముగను మాఱును.

దహ్ + తృ = దగ్ - ధృ = దగ్ధృ
దుహ్ ,, దోగ్ - ధృ = దోగ్ధృ
సందిహ్ ,, దేగ్ - ధృ = సందేగ్ధృ

౨౭౫. 'త'కారాది ప్రత్యయము పరమగునేని 'నహ్'యొక్క హకారము 'ధ'కారముగను ప్రత్యయతకారము 'ధ'కారముగను మాఱును.

నహ్ + తృ = నధ్ - ధృ = నద్ధృ.

౨౭౬. లిహ్, రుహ్, ధాతువులకుఁ బరమైన ప్రత్యయ తకారమునకు ఢత్వమును ధాతు 'హ'కారమునకు లోపమును వచ్చును.

(క) త, తి, ప్రత్యయములు పరమగు నేని ఈ ధాతువుల ఇ, ఉ, లకు దీర్ఘము వచ్చును.

లిహ్ + తృ = లేఢృ; ఆ, రుహ్ + తృ = ఆరోఢృ (ఉపధాగుణము)

౨౭౭. 'వహ్' ధాతువునకుఁ బరమైన ప్రత్యయ 'త'కారమునకు 'ఢ' కారమును, ధాతు 'హ'కారమునకు లోపమును 'వ'కారోపరి 'అ' కారమునకు ఓత్వమును వచ్చును.

(క) త, తి, ప్రత్యయములు పరమగు నేని 'వ'కారమునకు 'ఉ' కారాదేశము వచ్చును.

వహ్ + తృ = వోఢృ

౨౭౮. వర్తమానకాలమున సర్వోనిర్దిష్టములగు నాయా శబ్దములు ఉపపదములుగాఁ గల యాయా ధాతువులకు అ (ఖశ్) ప్రత్యయమును, ఉపపదమునకు మకారాగమమును వచ్చును. 'అ' ప్రత్యయము పరమగునెడ 'దృశ్' నకు 'పశ్య' ఆదేశ మగును.

ఉగ్ర - దృశ్ - అ = పశ్య + అ = ఉగ్రంపశ్యుఁడు
అసూర్య " " అసూర్యంపశ్యుఁడు (అసూర్యంపశ్యా రాజదారాః)
వహ - లిహ్ " వహంలిహము
కూల - ఉద్ + వహ్ " = కూలముద్వహము

౨౭౯. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల 'దృశ్' ధాతువునకు భూతార్థమున వన్ (క్వనిప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

పార - దృశ్వన్ (పారం దృష్టవాన్)
బహు - దృశ్వన్ (బహు ")

౨౮౦. ద్విష, లిహ, సహ, ప్రభృతిధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమున క్విప్ప్రత్యయ మగును.

(క) క్విప్ప్రత్యయము పరమగునేని ష, హ, లకు టకారము వచ్చును.
ద్విట్, లిట్ - మధులిట్

(ఖ) క్విప్ప్రత్యయము పరమగునేని 'సహ' యొక్క 'హ' కారము 'త' కారమగును.

ఉప + సహ్ - ఉపానత్ (చూ. సూ. ౭౨ క.)

౨౮౧. సప్తమ్యంతోపపదకమగు 'రుహ'కు కర్త్రర్థమున 'అ' ప్రత్యయమును క్విప్ప్రత్యయమును వచ్చును.

సరోరుహము, భూరుహము, సరోరుట్, భూరుట్ (చూ. సూ. ౨౮౦ క)

౨౮౨. స్పృశ్, దిశ్, దృశ్, దుహ, ధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమునఁ గ్విప్ప్రత్యయమును శ, హ, లకు 'క' వర్ణమును వచ్చును. 'దుహ' యొక్క 'ద' కారము 'ధ' కారమగును. ('దిశ'కు 'క్విన్' అని కౌముది)

హృదయస్పృక్, దిక్, దృక్, కామధుక్ - గోధుక్ మొ.

(క) 'విశ'కుఁ గ్విప్ప్రత్యయమును 'శ' కారమునకు 'ట' కారమును వచ్చును.
విట్.

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము :

ఉపదేశిన్, సంతోషిన్, ప్రద్వేషిన్, నిర్దోషిన్, విద్రోహిన్.

(౪) ఈ క్రింది ధాతువుల విశేషము గ్రహించునది.

ఘుష్ - ణమ (క్త్వాన్) = ఘుష్ట్వా...
ఆ, క్రుశ్ - ణక = ఆక్రోశకుడు
కామ - ఘస్ - ఘు (ఘస్ + ఘు) = కామఘస్మరుడు, కామఘస్మ

తుకామ తుమునః ప్రత్యయములు :

ఉప-దిశ్-గు కామ, తుమునః = ఉప, దేష్టు కాముడు, ఉపదేష్టుమనసుడు
దృశ్ ,, ద్రష్టుకాముడు మొ.
వి - సృజ్ ,, విస్రష్టుకాముడు, విసర్ష్టుకాముడు మొ.
స్పృశ్ ,, స్ప్రష్టుకాముడు, స్పర్ష్టుకాముడు ,,
కృష్ ,, క్రష్టుకాముడు, కర్ష్టుకాముడు ,,
పుష్ ,, పోషితుకాముడు, పోష్టుకాముడు ,,
దహ్ ,, దగ్ధుకాముడు మొ.
సం, దిహ్ ,, సందేగ్ధుకాముడు ,,
దుహ్ ,, దోగ్ధుకాముడు ,,
సం, నహ్ ,, సన్నద్ధుకాముడు ,,
ఆ, రుహ్ ,, ఆరోఢుకాముడు ,,
లిహ్ ,, లేఢుకాముడు ,,
వహ్ ,, వోఢుకాముడు ,,
ద్విష్ ,, ద్వేష్టుకాముడు ,,
ఆ, శ్లిష్ ,, ఆశ్లేష్టుకాముడు ,,

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము :

ఆ, క్రుశ్ + త = ఆక్రుష్టుడు, ప్రవిష్టుడు, దుష్టుడు, సన్నద్ధుడు, సంతుష్టుడు, పుష్టుడు, పుషితుడు, శిష్టుడు, శ్లిష్టుడు
(ఇది సకర్మకమైనను కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము)

(౪) ఘుష, వస, ధాతువులకు రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు
ఘుష్ + త = ఘుష్యము
వస్ ,, ఉషితుడు, ప్రోషితుడు, ఉపోషితుడు మొ.
ఆ, రుహ్ + త = ఆరూఢము (పా. సూ. ౨౪౬ ౪.)

కర్త్రర్థక భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు.

ఉప - దిశ్ - స్యత్ = ఉపదేక్ + స్యత్ = ఉపదేక్ష్యత్ (పా.సూ.౨౪౧)
దృశ్ ,, ద్రక్ష్యత్ (పా. సూ. ౨౨౨)
స్పృశ్ ,, స్ప్రక్ష్యత్, స్పర్క్ష్యత్ ,,

౨౮౩. స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ష' కారాంత ధాతువుల 'ష' కారము 'క' కారమగును.

సం - తుష - స్యత్ = సంతోక్ష్యత్
ఆ, శ్లిష ,, ఆశ్లేక్ష్యత్

(క) స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని ఘస, వస, వహ ధాతువుల సకార, హకారములకు 'త' కార మాదేశ మగును.

ఘస్ - స్యత్ = ఘత్స్యత్, వస్ - స్యత్ = వత్స్యత్, వహ్ - స్యత్ = వత్స్యత్

(ఖ) స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని దహ, దిహ, దుహ ధాతువులకుఁ గ్రమముగా ధక్, ధిక్, ధుక్ భావములు వచ్చును.

దహ్ - స్యత్ = ధక్ష్యత్
దిహ్ ,, స్యమాన - ధేక్ష్యత్, ధేక్ష్యమాణము
దుహ్ ,, ధోక్ష్యత్, ధోక్ష్యమాణము

(గ) రుహ, లిహ, వహ, ధాతువుల 'హ' కారమునకు స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని 'క' కారము వచ్చును.

ఆరుహ్ - స్యత్ = ఆరోక్ష్యత్
లిహ్ ,, స్యమాన = లేక్ష్యత్; లేక్ష్యమాణము
వహ్ ,, వక్ష్యత్

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము :

దృశ్యమానము, విమృశ్యమానము, ఆరుహ్యమాణము, లిహ్యమానము, ఆకృష్యమాణము, సందిహ్యమానము

(ఘ) 'వహ' ధాతువునకు 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని 'వ' కారమునకు 'ఉ' కారము వచ్చును.

వహ్ + యమాన = ఉహ్యమానము

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము

ఉప - దిశ్ - త = ఉపదిష్టము సం, దిహ్ + త = సందిగ్ధము
దృశ్ ,, దృష్టము దుహ్ ,, దుగ్ధము
వి - మృశ్ ,, విమృష్టము నహ్ ,, నద్ధము, సన్నద్ధము, వినద్ధము (సూ.సూ.౨౬౫)
స్పృశ్ ,, స్పృష్టము
ఆ, కృశ్ ,, ఆకృష్టము లిహ్ + ,, = లీఢము (సూ.సూ.౨౭౬. క)
దహ్ + ,, = దగ్ధము రుహ్ ,, రూఢము మొ.
వహ్ + త = ఊఢము (సూ. సూ. ౨౭౭. క.) వహోఢా

కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము:
ఉపదేక్ష్యమాణము, ప్రవక్ష్యమాణము (చూ. సూ. ౨౩౨.)
ధోక్ష్యమాణము (చూ. సూ. ౨౧౩ ఖ.)

అర్హాశక్త్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు:

య:— ద్వేష్యుఁడు, ఉపదేశ్యము, ఆరోహ్యము, లేహ్యము, స్పృశ్యము
విమృశ్యము, ఆకృష్యము, దృశ్యము, వాస్యము, సన్నాహ్యము

(క) 'దుహ'కు ఉపధాగుణము వికల్పము.
దుహ్యము - దోహ్యము.

(ఖ) 'వహ'కుఁ గరణార్థమున, య, (క్యప్) ప్రత్యయము వచ్చును
వహ్యము = శకటము (వహంతి అనేన)
వాహ్యము (వహింపఁదగినది - అర్హాద్యర్థకము)

తవ్య:— ఉపదేష్టవ్యుఁడు, ప్రవేష్టవ్యుఁడు, ద్రష్టవ్యము
విమ్రష్టవ్యము, విమర్ష్టవ్యము, స్ప్రష్టవ్యము, స్పర్ష్టవ్యము
ఆక్రష్టవ్యము, ఆకర్ష్టవ్యము. (చూ. సూ. ౨౩౨)
దోగ్ధవ్యము, ఆరోఢవ్యము, వోఢవ్యము, సన్నద్ధవ్యము

(క) 'వస' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'తవ్య' ప్రత్యయమును ఉపధాదీర్ఘమును వచ్చును.
వస - తవ్య - వాస్తవ్యుఁడు (వసించువాఁడు)
వస్తవ్యము = (వసింపఁదగినది)

అనీయ:- ఆరోహణీయము, దర్శనీయము, స్పర్శనీయము, విమర్శనీయము, సన్నహనీయము.

ఈషత్, సు, దుస్, వీనిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము
దుర్వాహము, సువహము, దురారోహము, దుర్దోహము, సుదోహము

(క) ఈషదాదులకుఁ బరమైన 'దృశ' ధాతువునకు, అన (యుచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.
దుస్ - దృశ్ + అన = దుర్దర్శనుఁడు   సు - దృశ్ + అన = సుదర్శనుఁడు

'అవశ్యం' శబ్దమునకు :
అవశ్యద్రష్టవ్యము, అవశ్యదృశ్యము, అవశ్యదర్శనీయము

భావార్థమున తి, అన, అ, ఇ, ఇకా ప్రత్యయములు :

తి:— సృష్టి, స్పృష్టి, తుష్టి, పుష్టి, శిష్టి, కృష్టి, ఆకృష్టి, ఆరూఢి, లీఢి.
(చూ. సూ. ౨౩౬ క.)
ఊఢి (చూ. సూ. ౨౩౩) ప్ర + ఊఢి: ప్రౌఢి (చూ. సూ. ౯)

(క) 'వస'కు భావార్థమున 'అతి' ప్రత్యయము వచ్చును.

వసతి (రూ.) వస్తి ఇ - కృషి

అన:— స్పర్శనము, దర్శనము, అశ్లేషణము, సంతోషణము, శ్లేషణము లేహనము, సన్నహనము, కర్షణము, వహనము, దహనము

(క) ప్ర, పరా, నిర్, పరి, ఈ యుపసర్గలకుఁ బరమైన 'వహ' ధాతువు యొక్క 'న'కారమునకు 'ణ'త్వము వచ్చును.

ప్ర - వహనము = ప్రవహణము నిర్ - వహనము = నిర్వహణము

(ఖ) 'కరషణము' అని బమ్మెర పోతరాజుగారు సమాసమునఁ బ్రాసస్థానమున నుపయోగించిరి. ఇది పాణినీయముచేఁ జింత్యము. కాని ముగ్ధబోధ వ్యాకరణమున కర్షణ, సర్షప, పదములకు కరషణ, సరషప పదములు రూపాంతరములుగా నీయఁబడినవఁట. శబ్దభేద ప్రకాశముస, 'సర్షప'కు 'సరిషప' అనియు 'కర్ష'కు 'కరిష' అనియు రూపాంతరములు చూపఁబడినవి. 'కర్ష'కు వలెనే 'కర్షణము' నకు కరిషణము అని యుండవలెను. 'కరషణము'కాక కరిషణ మనియే పాఠమేమో!

చ. సరసమృదూక్తులం గుసుమసాయకకేళియు గాఢకౌఁగిటన్, కరషణములన్ నఖక్రియలు.
(ఆంధ్రమహాభాగవతము దశమస్కంధము ఉత్తరభాగము 330 వ పద్యము.)

(గ) కర్త్రర్థమునఁ గొన్నింటికి 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును.

దహనము = (అగ్ని - దహతీతి) స్పర్శనము = (వాయువు - స్పృశతీతి)

అ:— ఆక్రోశము, స్పర్శము, ద్వేషము, తోషము, దోషము, శేషము, శోషము, విమర్శము, ఆకర్షము, వాహము.

(క) 'వహ' ధాతువునకుఁ గరణార్థమున 'అ' ప్రత్యయమును ౧౮౯ చే ఉపధాదీర్ఘాభావమును వచ్చును.

వహము = స్కంధము (వహతి అనేన)

ఇకా:— స్పర్శికా, మొ.

ప్రేరణము

దహ - దాహయితృ ఆ, శ్లిష్ - ఆశ్లేషయితృ

తుష్ - తోషయితృ దృశ్ - దర్శయితృ, దర్శయమాణము, దర్శితము మొ.

(క) ప్రేరణమున 'రుహ'యొక్క 'హ' కారము వికల్పముగా పకారమగును.

ఆరోపయితృ, ఆరోహయితృ

(ఖ) ప్రేరణమున 'దుష' యొక్క 'ఉ'కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

దూషయితృ, దూషకుఁడు, దూషితము, దూష్యము మొ,

(గ) కర్త్రర్థమున 'దూష'కు 'అన' ప్రత్యయమును 'వాహ'కు 'అ' 'అన' ప్రత్యయములును వచ్చును.

దూషణుఁడు

(ఘ) స్వార్థమునందును 'వహ' యొక్క ప్రేరణరూపము వాడఁబడును.

గంధవాహనుఁడు, వాహనము, అంబువాహము. మొ.

యఙంతము

దృశ్ - యఙ్ (దరీదృశ్య) + అమాన = దరీదృశ్యమానము, (కర్త్రర్థకము)
,, ,, యమాన = ,, (కర్మార్థకము)
దహ్ ,, (దందహ్య) + అమాన = దందహ్యమానము ,,
లిహ్ ,, (లేలిహ్య) + అమాన = లేలిహ్యమానము (గూ) లేలిహానము (కర్త్రర్థకము)
,, ,, యమాన = లేలిహ్యమానము (కర్మార్థకము)

(క) సిద్ధాంతకౌముది 'దహ' ధాతువునకు గర్హార్థమున 'యఙ్' ప్రత్యయమును విధించుచున్నను భృశార్థమునందే లోకవ్యవహారము గనఁబడుచున్నది. 'శాస్త్రాద్ రూఢి ర్బలీయసీ' అను న్యాయముచే వ్యవహారసిద్ధార్థమునే, గ్రహించుట యుచితము.

సన్నంతము

దృశ్ - సన్ (దిదృక్ష) + తృ = దిదృక్షువు
అమాన = దిదృక్షమాణుఁడు (మా.సూ. ౯౫. ౪)
యమాన = దిదృక్ష్యమాణము
త = దిదృక్షితము
అన, అ = దిదృక్షణము, దిదృక్ష
ఆ, రుహ్ - సన్ (రురుక్ష) + తృ = ఆరురుక్షువు
యమాన = ఆరురుక్ష్యమాణము
త = ఆరురుక్షితము
అన, అ = ఆరురుక్షణము, ఆరురుక్ష

౧౪. ౨-వ భాగము (సేట్ ధాతువులు)

౧ అశ = భుజించు
౨ అశ = వ్యాపించు (అశూ)
3 ప్ర,కాశ=ప్రకాశించు (కాశృ)
౪ కృశ = కృశించు
౫ క్లిశ = క్లేశపడుచు
౬ స్పృశ = ఆమర్శించు
౭ ఈశ = సమర్థమగు
౮ నశ = నశించు (ణశ)
౯ భ్రంశ = జారు
౧౦ దంశ = కొరుకు
౧౧ ఇష = ఇష్టపడు
౧౨ అను - ఇష = వెదకు
౧3 కష = నూరు
౧౪ జుష = తృప్తిపడు (జుషీ)
౧౫ ఘుష=ఘోషించు (ఘుషిర్)
౧౬ ఘృష = ఘర్షరించు
౧౭ ధృష=గంభ్రీరయగు (ఞిధృషా)
౧౮ భూష = భూషించు
౧౯ మిష = రెప్పవేయు
౨౦ ముష = దొంగిలించు
౨౧ మృష = సహించు
౨౨ వృష = వర్షించు
౨3 తృష = దప్పిగొను
౨౪ భాష = భాషించు
౨౫ భష = మొఱుగు
౨౬ హేష=సకిలించు(రూ)హ్రేష
౨౭ అభి,లష = అభిలషించు
౨౮ రూష = పూయు
౨౯ హృష = హర్షించు
3౦ ప్లుష = కాలు (ప్లుషు)
3౧ రుష = రోషించు
3౨ గవేష = వెదకు
33 ప్రేష = పంపు
3౪ నిర్, అస = త్రోయు (అసు)
3౫ ఆస = ఉండు
3౬ వి,కస = వికసించు
3౭ వికాస ,, (కాసృ)
3౮ కుత్స = నిందించు
3౯ జాస = బాదు, కొట్టు (జస)
౪౦ త్రస = భయపడు (త్రసు)
౪౧ ధ్వంస = పాడగు (ధ్వంసు)
౪౨ స్రంస = జారు (స్రంసు)
౪3 ఆ,యస=ఆయాసించు (యసు)
౪౪ రస = రసించు
౪౫ లస = విలసిల్లు
౪౬ ఆ,శంస = ఇచ్ఛయించు (ఈ యర్థమున నిత్యముగా ఆఙ్ పూర్వకము)
౪౭శంస = ప్రశంసించు; చంపు; (శంసు)
౪౮ శస = చంపు (శసు)
౪౯ ఆ,శాస=ఇచ్ఛయించు (నిత్యముగా ఆఙ్ పూర్వకము)
౫౦ శాస = శాసించు (శాసు)
౫౧ గ్రస = తిను (గ్రసు)

౫౨ భర్త్స = బెదరించు
౫౩ భాస = భాసిల్లు
౫౪ శ్వస = ఉచ్ఛ్వసించు
౫౫ హింస = హింసించు
౫౬ అవ, తంస = అలంకరించు
౫౭ హాస = నవ్వు
౫౮ వస = వస్త్రములు దాల్చు
౫౯ వాస = పరిమళించు
౬౦ అర్హ = పూజించు
౬౧ ఊహ = ఊహించు
౬౨ గర్హ = నిందించు
౬౩ గాహ = మునుఁగు (గాహూ)
౬౪ గుహ = దాఁగు (గుహూ)
౬౫ గ్రహ = గ్రహించు
౬౬ రహ = వదలు
౬౭ సహ = సహించు
౬౮ స్నిహ = స్నేహించు (ష్ణిహ)
౬౯ స్పృహ = కోరు
౭౦ మహ = పూజించు
౭౧ ద్రుహ = ద్రోహము చేయు
౭౨ ముహ = మోహపడు
౭౩ ఈహ = ఇష్టపడు
౭౪ బృంహ = వర్ధిల్లు, గర్జించు (బృహి)
౭౫ బృహ = ,, ఉద్యమించు
౭౬ కుహ = వంచించు
౭౭ దృహ = వర్ధిల్లు

౧. పరస్మైపదములు

అశ్ (అశ్న) + అత్ = అశ్నత్ (౧)
కృశ్ (కృశ్య) ,, కృశ్యత్
స్పృశ్ ,, స్పృశత్
నశ్ (నశ్య) ,, నశ్యత్
ఇష్ (ఇచ్ఛ) ,, ఇచ్ఛత్
అను-ఇష్(ఇష్య) ,, అన్విష్యత్
కష్ ,, కషత్
ఘుష్ (ఘుర్ష) ,, ఘుర్షత్
మిష్ ,, మిషత్
ముష్ (ముష్ణ) ,, ముష్ణత్
వృష్ (వర్ష) ,, వర్షత్
తృష్ (తృష్య) ,, తృష్యత్
అభి,లష్(లష్య,లష),, అభిలష్యత్, అభిలషత్
రూష్ ,, రూషత్
హృష్(హృష్య),, హృష్యత్
(హృష్టమానసుఁడనియు నమరకోశము)
ప్లుష్ (ప్లుష్య,ప్లోష) ,, ప్లుష్యత్, ప్లోషత్
రుష్ (రుష్య) ,, రుష్యత్
భష్ ,, భషత్
నిర్, అస్ (అస్య),, నిరస్యత్
వి, కస్ ,, వికసత్
త్రస్ (త్రస్య, త్రస),, త్రస్యత్; త్రసత్
ఆ,యస్ (యస్య),, ఆయస్యత్
రస్ ,, రసత్
గ్రస్ ,, గ్రసత్

లస్ ,, లసత్ (లసమాన మని
శస్ ,, శసత్ [యును గలదు)
శంస్ ,, శంసత్
శాస్ ,, శాసత్
శ్వస్ ,, శ్వసత్
హస్ ,, హసత్
ఊహ్ ,, ఊహత్
రహ్ ,, రహత్
స్నిహ్ (స్నిహ్య) ,, స్నిహ్యత్
మహ్ ,, మహత్
ద్రుహ్ (ద్రుహ్య) ,, ద్రుహ్యత్
ముహ్ (ముహ్య) ,, ముహ్యత్
బృంహ్ ,, బృంహత్ [బృహత్
బృహ్, (బర్హ్,బృహ్) ,, బర్హత్,
దృహ్ (దర్హ్) ,, దర్హత్

౨౮౪. ప్ర, పరా, పరి, నిర్- ఈ యుపసర్గలకుఁ బరమైన శవర్ణవిశిష్ట మగు 'నశ' ధాతు నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్ర – నశ్యత్ = ప్రణశ్యత్

౨. ఆత్మనేపదములు.

అశ్ (అశ్నువ్) ఆన = అశ్నువానము (అశూ. ౨)
ప్ర,కాశ్ (కాశమ్) ,, = ప్రకాశమానము
ఈశ్ ,, = ఈశానుఁడు
ప్రేష్ (ప్రేషమ్) ,, = ప్రేషమాణము
హేష్ (హేషమ్) ,, = హేషమాణము, (రూ. హ్రేషమాణము)
జుష్ (జుషమ్) ,, = జుషమాణుఁడు
భాష్ (భాషమ్) ,, = భాషమాణుఁడు
వి, కాస్ (కాసమ్) ,, = వికాసమానము
కుత్స్ (కుత్సయమ్),, = కుత్సయమానుఁడు
ధ్వంస్ (ధ్వంసమ్) ,, = ధ్వంసమానము
స్రంస్ (స్రంసమ్) ,, = స్రంసమానము
ఆ, శంస్ (శంసమ్) ,, = ఆశంసమానుఁడు
ఆ, శాస్ ,, = ఆశాసానుఁడు
భాస్ (భాసమ్) ,, = భాసమానము
వస్ ,, = వసానుఁడు (చారువాసో వసానా)
అవ,గాహ్(గాహమ్) ,, = అవగాహమానము

ఈహ్ (ఈహమ్) ,, = ఈహమానుఁడు
కుహ్ (కుహాయమ్),, = కుహాయమానుఁడు

(క) 'ఆస'కు ఈన ప్రత్యయము వచ్చును.
అస్ + ఈన = ఆసీనుఁడు.

(ఖ) ఈహధాతు వాత్మనేపద మగుట 'ఈహమానము' అనిద్దైనది. కానీ మనుచరిత్రమున :
"కం. ఉల్లల దలకాజలకణ, పల్లవిత కదంబముకుళపరిమళలహరీ హల్లోహల"...అనునెడ, ఈహత్ + లోహల అని వ్యాఖ్యానము చూపఁబడినది. 'ఈహత్' పదము చింత్యము.

౩. ఉభయపదములు.

భ్రంశ్ (భ్రశ్య, భ్రంశన్) అత్, ఆన = భ్రశ్యత్, భ్రంశమానము
గర్హ్ (గర్హాయ్,గర్హాయమ్,గర్హామ్) ,, = గర్హాయత్, గర్హాయమాణుఁడు, గర్హమాణుఁడు
మృష్ (మర్ష్,మర్షయ్,మృష్య,మర్షమ్,మర్షయమ్,మృష్యమ్) మర్షత్, మర్షయత్, మృష్యత్,మర్షమాణుఁడు, మర్షయమాణుఁడు మృష్యమాణుఁడు
సహ్ (సహ్య, సహమ్) ,, ,, సహ్యత్, సహమానుఁడు
ధృష్ (ధర్ష్, ధృష్ణువ్, ధర్షయ్, ధర్షయత్) ,, ,, ధర్షత్, ధృష్ణువత్, ధర్షయత్, ధర్షయమాణుఁడు
భూష్ (భూష్, భూషయ్, భూషయత్) ,, ,, భూషత్, భూషయత్, భూషయమాణుఁడు
హింస్ (హింస్, హింసయ్, హింసయమ్) ,, = హింసత్,హింసయత్ హింసయమానుఁడు
ఘుష్ (ఘోష్, ఘోషయ్, ఘోషయత్),, = ఘోషత్, ఘోషయత్, ఘోషయమాణుఁడు
దంశ్ (దశ్, దంశన్, దంశయత్) ,, = దశత్, దంశయత్, దంశయమానుఁడు

గుహ్ (గూహ్, గూహమ్) ,, ,, = గూహత్, గూహమానుఁడు
స్పృహ్ (స్పృహయ్, స్పృహయమ్) ,, = స్పృహయత్, స్పృహయమాణుఁడు
భర్త్స (భర్త్సయ్, భర్త్సయమ్) ,, = భర్త్సయత్, భర్త్సయమానుఁడు
గ్రహ్ (గృహ్ణా) ,, ,, గృహ్ణాత్, గృహ్ణానుఁడు
జాస్ (జాసయ్, జాసయమ్) ,, ,, జాసయత్, జాసయమానుఁడు
వాస్ (వాసయ్, వాసయమ్) ,, ,, వాసయత్, వాసయమానము
అవ, తంస్(తంస్, తంసయ్, తంసయమ్) ,, ,, అవతంసత్, అవతంసయత్, అవతంసయమానుఁడు
క్లిశ్ (క్లిశ్న, క్లిశ్యమ్) ,, ,, క్లిశ్నత్, క్లిశ్యమానుఁడు
గవేష్ (గవేషయ్, గవేషయమ్, గవేషమ్) ,, ,, గవేషయత్, గవేషయమాణుఁడు, గవేషమాణుఁడు(గవేషమాణం మహిషీకులం జలమ్)
అర్హ్ (అర్హ్, అర్హాయ్, అర్హాయమ్),, ,, అర్హాత్, అర్హాయత్, అర్హాయమాణుఁడు

అక, తృ, ప్రత్యయములు :

నిర్ + అస్ + అక = నిరాసకుఁడు; గ్రాహకము, నాశకము, ప్రణాశకము (చూ. సూ. ౨౨౪) వర్షకము, హర్షకము.

(క) 'భష'కు ఉపధాదీర్ఘము రాదు.

భషకము

౨౫౫. స్పృహ, కుహ, లకు అక, అయ్, అన, అనా, అనీయ, ఇన్, ఇకా, అమ్, ప్రత్యయములు పరమగుచో గుణము రాదు.

స్పృహాకుఁడు; కుహాకుఁడు

౨౮౬. ఇ, ఇన్, అ, అన, అక, అనీయ, ప్రత్యయములు పరమగు నేని 'గుహ' యొక్క 'ఉ'కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

ఉప - గుహ్ + అక = ఉపగూహకుఁడు

౧౬౩. సూత్రముచే 'ఇ' కారాగమము

ఈశితృ, హర్షితృ, ఈహితృ, శాసితృ, వసితృ, నిబర్హితృ

(క) "మునీంద్ర శ్రీ్రఘున శ్శాస్తా" అనుచోట శాస్తృశబ్దమును గలదు. ఇదివైదికపదము. వేదమున 'ఇ' కారాగమము రాదు. కొన్ని వైదిక ప్రయోగములును లోకమున వ్యవహరింపఁబడుచున్నవి.

౨౮౭. 'గ్రహ' ధాతువునకు తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగు నేని 'ఈ'కారాగమము వచ్చును.

గ్రహ్ + ఈ + తృ = గ్రహీతృ, సంగ్రహీతృ

౨౮౮. గాహ, (అను) ఇష, రుష, గుహ, సహ, ద్రుహ, ముహ, స్నిహ, అశ (అశూ) క్లిశ, నశ, ధాతువులకు త, తి తక్క మిగిలిన తకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని వికల్పముగా 'ఇ' కారాగమము వచ్చును.

గాహ్ + ఇ + తృ = గాహితృ, గూహితృ (చూ. సూ. ౨౯౬)

౨౮౯. గాహ, గుహ, ల ధాతుహకార, ప్రత్యయతకారములకు 'ఢ'కార మేకాదేశ మగును.

గాహ్ + తృ = గాఢృ గుహ్ - తృ = గోఢృ
క్లేశితృ; క్లేష్టృ అశితృ; అష్టృ
అన్వేషితృ; అన్వేష్టృ రోషితృ; రోష్టృ

౨౯౦. 'సహ'కుఁ బరమైన ప్రత్యయ 'త' కారమునకు ఢకారమును, ధాతు 'హ'కారమునకు లోపమును; 'స'కారముయొక్క 'అ'కారమునకు ఓత్వమును వచ్చును.

సహితృ - సోఢృ

౨౯౧. ద్రుహ, ముహ, స్నిహ, ధాతువుల 'హ'కార ప్రత్యయ తకారములకు వికల్పముగా 'ఢ'కార మేకాదేశమగును. పక్షమున ధాతు 'హ'కారము 'గ'కారముగను, ప్రత్యయ తకారము 'ధ' కారముగను మాఱును.

ద్రుహ్ + ఇ + తృ = ద్రోహితృ (౨౯౭. చూ. సూ.) ద్రోఢృ, ద్రోగ్ధృ
ముహ్ " " మోహితృ, మోఢృ, మోగ్ధృ
స్నిహ్ " " స్నేహితృ, స్నేఢృ, స్నేగ్ధృ

౨౯౨. 'నశ' ధాతువునకు త, తి, తప్ప మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగు నేని 'శ' వర్ణమునకుముం దనుస్వారము వచ్చును.

నశిత్రు - నంష్ట్రు, ప్రణశిత్రు - ప్రనంష్ట్రు (చూ. సూ. ౨౭౪)

౨౯౩. త, తి, తప్ప మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగు నేని జాస, వాస, స్పృహా, గవేష, భర్త్స, కుహా ధాతువులకు నిత్యముగను, మృష, ధృష, భూష, ఘుష, తంస, అర్హ, గర్హ, దంశ, ధాతువులకు వికల్పముగను 'అయ్' ఆగమము వచ్చును.

ఉజ్జాసయిత్రు, వాసయిత్రు, స్పృహాయిత్రు, గవేషయిత్రు

భూష్ - భూషయిత్రు, భూషిత్రు

౨౯౪. 'అయ్' ఆగమము రానియెడల 'దంశ'కు 'ఇ' కారాగమము రాదు.

దంశ్ - దంశయిత్రు - దంష్ట్రు

౨౯౫. కర్మవాచకము లగు శక్తి, లాంగల, అంకుశ, తోమర, యష్టి, ఘట, ఘటీ, ధనుస్, శబ్దము లుపపదములుగాఁ గల 'గ్రహ' ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

శక్తిగ్రహము, లాంగలగ్రహము మొ.

(క) ఫలగ్రాహ్యర్థమున 'ఫలేగ్రహి' శబ్దము నిపతితము.

ఫలేగ్రహి = ఫలగ్రాహి (ఫలాని గృహ్ణాతీతి)

౨౯౬. కర్మవాచక 'సూత్ర' పద ముపపదముగాఁ గల 'గ్రహ' ధాతువునకు ధారణార్థమున అ (అచ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

సూత్ర - గ్రహ్ + అ = సూత్రగ్రహుఁడు (సూత్రమును గ్రహించి ధరించువాఁడు)

(క) కేవల గ్రహణమే కాని ధారణ మర్థము గానపు డుపధాదీర్ఘము వచ్చును.

సూత్ర - గ్రహ్ + అ (అణ్) = సూత్రగ్రాహుఁడు - సూత్రమును [గ్రహించువాఁడు.

౧౮౦. సూత్రముచే 'అ' (అచ్) ప్రత్యయము.
అర్హ్ + అ = అర్హుఁడు, పూజార్హుఁడు మొ.

(క) ౨౮౦. సూత్రమునఁ బ్రభృతి గ్రహణముచే, కర్త్రర్థమునఁగొన్ని ధాతువులకుఁ గ్విప్ప్రత్యయము వచ్చును.
రత్న – ముష్ = రత్నముట్ (రత్నాని ముష్ణాతీతి)
ప్ర + వృష్ = ప్రావృట్ (చూ. సూ. ౬౮౫ క.) (ప్రకర్షం వర్షతీతి)

(ఖ) ధృష్, స్నిహ్, ధాతువుల క్విబంతరూపము లీ క్రిందివిధమున నిపతితములు (వీనికి 'క్విన్' అని కౌముది)
ధృష్ – క్విప్ = దధృక్ స్నిహ్ – క్విప్ = ఉష్ణిక్

(గ) 'ద్రుహ్'కుఁ గర్త్రర్థమునఁ గ్విప్ప్రత్యయమును 'హ్'కారమునకు 'క'కారమును 'ద' కారమునకు ధత్వమును వచ్చును.
మిత్రధ్రుక్ = మిత్రద్రోహి

౨౮౭. 'నృ' పద ముపపదముగాఁ గల శంస (చంసు) ధాతువునకు 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.
నృ – శంస్ – అ = నృశంసుఁడు (క్రూరుఁడు)

(క) కర్త్రర్థమునఁ గొన్ని ధాతువులకు 'అన' ప్రత్యయము వచ్చును. కొన్నింటికి 'అ'ప్రత్యయమును బహుళముగా ఉపధాదీర్ఘమును వచ్చును.
సహ్ + అన = సహనుఁడు, వత్స + అన = వత్సనుఁడు
గ్రహ్ + అ = గ్రహము (నక్షత్రము), గ్రహ్ + అ = గ్రాహము (మొసలి)

౨౮౮. సర్వ, కూల, అభ్ర, కరీష, శబ్దము లుపపదములుగాఁగల 'కృష' ధాతువునకు అ (ఖచ్) ప్రత్యయమును ఉపపదమునకు 'మ' కారాగమమును వచ్చును.
సర్వంకషము, కూలంకషము, అభ్రంకషము, కరీషంకషము

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము:
మాంసాశిన్, నిష్కాసిన్, వినాశిన్, ప్రణాశిన్ (చూ. సూ. ౨౮౪)
విలాసిన్, అశాసిన్, ఉపగూహిన్ (చూ. సూ. ౨౮౬)

(క) ఈ క్రింది ధాతువుల రూపవిశేషములను బరికించునది:
గ్రహ్ + ఆలు = గ్రహయాళువు
స్పృహ్ + ,, = స్పృహయాళువు
గ్రస్ + ఇష్ణు = గ్రసిష్ణువు
సహ్ + ఇష్ణు = సహిష్ణువు

అభి, లష్ – ఉక, అన = అభిలాషుకము, అభిలషణము
భాస్ – వర, ఉర = భాస్వరము, భాసురము
వి, కస్ – వర = వికస్వరము
నశ్ – వర = నశ్వరము
ఆ, శంస్ – ఉ – = ఆశంసువు
హింస్ – ర, అక = హింస్రము, హింసకము
ఈశ్ – వర = ఈశ్వరుఁడు
భూష్ – అన = భూషణుఁడు
రుష్ – ,, = రోషణుఁడు
ఇష్ (ఇష్టపడు) ఛు – ఇచ్ఛువు
వృష్ ఉక = వార్షుకము
ధృష్ ను (క్ను) = ధృష్ణువు

(ఖ) గ్రహధాతువునకుఁ గర్తృర్థమున 'ఇక' ప్రత్యయము వచ్చును.
గ్రాహిక (పల్లవగ్రాహిపాండిత్యమ్ మొ.)

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు :

గర్హ్ – గర్హయితు కాముఁడు, గర్హితు కాముఁడు
స్పృహ్ – స్పృహయితు కాముఁడు
గ్రహ్ – గ్రహీతు కాముఁడు (చూ. సూ. ౨౪౮)
గాహ్ – గాహితు కాముఁడు, గాఢు కాముఁడు
గుహ్ – గూహితు కాముఁడు; గోఢు కాముఁడు (చూ. సూ. ౨౨౨)
సహ్ = సహితు కాముఁడు, సోఢు కాముఁడు
దుహ్ = ద్రోహితు కాముఁడు, ద్రోగ్ధు కాముఁడు, ద్రోఢు కాముఁడు
నశ్ = నశితు కాముఁడు, నంష్టు కాముఁడు, [(చూ. సూ, ౨౯౧)

అకర్మక ధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము :

ఆసితుఁడు అన్విషితము (అను + ఇష్) వికసితము, విలసితము, కుత్సితుఁడు ఉచ్ఛ్వసితుఁడు, వాసితము.

(క) 'శ్వస'కు ఇకారాగమములేకయుఁ బ్రయోగము గానవచ్చుచున్నది.
నవిశ్వసే దవిశ్వస్తం

(ఖ) ఈక్రింది ధాతువుల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.
ఇష్ – త = ఇష్టము
కష్ – ,, = కష్టము
క్రుశ్ ,, = కృశుఁడు (సోపసర్గ మేని ప్రకృశితుఁడు, మొ)
క్లిశ్ ,, = క్లిష్టుఁడు, క్లిశితుఁడు

గాహ్ త = గాఢము
త్రస్ ,, = త్రస్తము
ధృష్ ,, = ధృష్టుఁడు (అవినీతుఁడు) ధర్షితుఁడు (బలాత్కృతుఁడు)
ఆ, యస్ ,, = ఆయస్తుఁడు
ముహ్ ,, = ముగ్ధుఁడు, మూఢుఁడు
హృష్ ,, = హృష్టుఁడు, హృషితుఁడు
నశ్ ,, = నష్టము, ప్రనష్టము (చూ. సూ. ౨౯౮)
వృష్ – ,, = వృష్టము
తృష్ ,, = తృష్టుఁడు; (తృషితుఁడు తారకాద్యంతర్గతము)
జుష్ ,, = జుష్టము
స్నిహ్ ,, = స్నిగ్ధుఁడు, స్నీఢుఁడు (స్నేహితపదము తారకాద్యంతర్గతము)
ప్లుష్ ,, = ప్లుష్టము, ప్లుషితము
రుష్ ,, = రుష్టుఁడు, రుషితుఁడు
భ్రంశ్ ,, = భ్రష్టుఁడు
ధ్వంస్ ,, = ధ్వస్తము
అశ్ ,, = అష్టము (వ్యాప్తము; అశూం)

కర్త్రర్థమున భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు
అశ్ (భుజించు) = అశిష్యత్
శాస్ = శాసిష్యత్
భాష్ = భాషిష్యమాణుఁడు
గ్రహ్ = గ్రహీష్యత్ (చూ. సూ. ౨౯౭)
సహ్ = సహిష్యమాణము

(క) స్యత్, స్యమాన ప్రత్యయములు పరమగునేని గాహ, గుహ, ద్రుహ, ముహ, స్నిహ, నశ, క్లిశ, అశ, (అశూం) ధాతువులకు 'ఇ'కారాగమము వికల్పముగా వచ్చును.

(ఖ) స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఇ'కారాగమము రానిపక్షమున గాహ, గుహ, ద్రుహ, ముహ, స్నిహ, ధాతువుల 'హ'కారమునకు 'క'కారమును, 'గ'కారమునకు 'ఘ'కారమును దకారమునకు 'ధ' కారమును వచ్చును.

గాహ్ – స్యమాన = గాహిష్యమాణుఁడు, ఘాక్ష్యమాణుఁడు
గుహ్ – స్యత్, స్యమాన = గూహిష్యత్, ఘోక్ష్యత్, గూహిష్యమాణుఁడు,
ద్రుహ్ ,, = ద్రోహిష్యత్, ధ్రోక్ష్యత్ [ఘోక్ష్యమాణుఁడు,

ముహ్ స్యత్ = మోహిష్యత్, మోక్ష్యత్
స్నిహ్ ,, = స్నేహిష్యత్, స్నేక్ష్యత్
నశ్ ,, = నశిష్యత్, నంక్ష్యత్
క్లిశ్ ,, = క్లేశిష్యత్, క్లేక్ష్యత్
అశ్ ,, అశిష్యమాణము, అక్ష్యమాణము

౨౯౯. దంశ, అస, వస, శస, శాస, ధాతువులకు, కరణార్థమున 'త్ర' ప్రత్యయము వచ్చును. అప్పుడు 'ఇ'కారాగమము రాదు.

దంశ్ + త్ర = దంష్ట్ర (దశ్యతే అనయా)
అస్ ,, అస్త్రము శస్ ,, శస్త్రము
వస్ ,, వస్త్రము శాస్ ,, శాస్త్రము

(క) దంష్ట్రాశబ్దము స్వభావముచే స్త్రీలింగము.

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

అశ్యమానము, ముష్యమాణము, హింస్యమానుఁడు, వస్యమానము, గర్హ్యమాణము, కుప్యమానము.

౩౦౦. 'గ్రిహ' ధాతువునకు యమాన, త, తి, ప్రత్యయములు పరమగునేని రేఫమునకు 'ఋ'కారము వచ్చును.

గ్రిహ్ + యమాన = గృహ్యమాణము

౩౦౧. 'దంశ' ధాతువునకు 'యమాన' ప్రత్యయము పరమగునేని వికల్పముగా అనుస్వారమునకు లోపమగును.

(క) 'శంస'కు 'యమాన' త, తి, ప్రత్యయములు పరమగునేని నిత్యముగా ననుస్వారలోప మగును.

దంశ్ + యమాన = దశ్యమానము; దంశ్యమానము
శంస్ ,, ,, = శస్యమానము - ప్రశస్యమానము

౩౦౨. 'శాస' ధాతువునకు యమాన, త, తి, య, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'శాస్' యొక్క 'ఆస్' నకు 'ఇష్' ఆదేశ మగును.

శాస్ + యమాన - శిష్యమాణుఁడు

కర్మార్థక 'త' ప్రత్యయము;

గర్హితము, ఆశాసితము హింసితుఁడు వసితము, స్పృహితము, గవేషితము ప్రేషితము, ఆశంసితుఁడు, కుపితుఁడు, గృహీతము (చూ. సూ. ౩౦౦-౨౭౭) శిష్టము (చూ. సూ. ౩౦౨)

శాసిత మనియును గలదు. 'సుశాసితా స్త్రీ' హితోపదేశము.

(క) ఈ క్రింది ధాతువులకు 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

గ్రస్ - త = గ్రస్తము
ఘుష్ ,, ఘుష్టము, ఘుషితము
ఘృష్ ,, ఘృష్టము
ముష్ ,, ముష్టము, ముషితము
దంశ్ ,, దష్టము, దంశితము
సహ్ ,, సోఢము, సహితము
అస్ ,, అస్తము, నిరస్తము, అపాస్తము, వ్యత్యస్తము, అభ్యస్తము
గుహ్ ,, గూఢము
మృష్ ,, మృషితుఁడు, మర్షితుఁడు
స్పృశ్ ,, స్పృష్టము, స్పృశితము
పరి,బృహ్ ,, పరిబృఢుఁడు (గు) పరివృఢుఁడు (వబయో రభేదః)
దృహ్ ,, దృఢము
ద్రుహ్ ,, దుగ్ధము, ద్రూఢము
ప్ర, శంస్ ,, ప్రశస్తము; ప్రశస్తుఁడు (మా,సూ,౩౦౧౪.) (ప్రశంసితుఁడు అనియుఁ గలదు. "వేదాది సమస్త వాఙ్మయములయందుఁ బ్రశంసితుఁడైన వాఁడు" (భారతము)
వి,శస్ ,, విశస్తుఁడు, అవినీతుఁడు, విశసితుఁడు 'హింసితుఁడు)

కర్మార్థక భవిష్యత్కాలమున 'స్యమాన' ప్రత్యయము.

గ్రహ్ - స్యమాన = గ్రహీష్యమాణము (మా. సూ. ౩౦౦)
ఆ, శాస్ ,, ఆశాసిష్యమాణము
స్పృహ్ ,, స్పృహయిష్యమాణము
సహ్ ,, సహిష్యమాణము

అర్హశక్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ ప్రత్యయములు.

య:—అశ్యము, దంశ్యము, భ్రంశ్యము, గవేష్యము, వాస్యము, నాశ్యము (నశ్యము అసాధువు కానీ "యద్దృశ్యం తన్నశ్యం" అను హా 'నశ్య' పదము వ్యవహృతమై యున్నది.) శిష్యుఁడు (మా.సూ.౩౦౭) మృష్యము (మా.సూ.౧౬౭) స్పృహ్యము. ప్రేష్యుఁడు (ప్ర+(ఇష్+య) ఏష్య) ప్రేష్యుఁడు (ప్రేష్+య) అన్వేష్యుఁడు (అను + ఇష్).

(క) 'జుష'కు ఉపధాగుణము రాదు.

జుష్యము.

(ఖ) వృష, గుహ, ధాతువులకు 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని, ఉపధాగుణము వికల్పము.

వర్ష్యము, వృష్యము; గోహ్యము, గుహ్యము.

(గ) 'శంస' కు 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని వికల్పముగా అనుస్వారము లోపించును.

ప్రశస్యము – ప్రశంస్యము.

(ఘ) 'సహ'కు ఉపధాదీర్ఘము రాదు.

సహ్యము.

(జ) భావార్థమునను గొన్నియెడల 'య' ప్రత్యయము గన్పట్టును.

హాస్యము = లాస్యము

తవ్య:— భాషితవ్యము, ప్రశంసితవ్యుఁడు.

దంశ్ – దంశయితవ్యము, దంష్టవ్యము.

గ్రిహ్ – గ్రిహీతవ్యము.

గాహ్ – గాహితవ్యము, గాఢవ్యము.

గుహ్ – గూహితవ్యము, గోఢవ్యము.

సహ్ – సహితవ్యము, సోఢవ్యము.

క్లిశ్ – క్లేశితవ్యము, క్లేష్టవ్యము.

రుష్ – రోషితవ్యము, రోష్టవ్యము.

అను + ఇష్ – అన్వేషితవ్యము, అన్వేష్టవ్యము.

ద్రుహ్ – ద్రోహితవ్యము, ద్రోగ్ధవ్యము, ద్రోఢవ్యము.

ముహ్ – మోహితవ్యము, మోగ్ధవ్యము, మోఢవ్యము.

స్నిహ్ – స్నేహితవ్యము, స్నేగ్ధవ్యము, స్నేఢవ్యము.

అశ్ – అశితవ్యము, అష్టవ్యము.

నశ్ – నశితవ్యము, నంష్టవ్యము.

అనీయ:— ఆశంసనీయము, ప్రశంసనీయము, దంశనీయము, గర్హణీయము, గూహనీయము, ప్రధర్షణీయుఁడు. మొ.

ఈషత్, 'సు' దుస్, వీనికిఁ బరమైన ధాతువులకు 'అ' ప్రత్యయము.

దుర్గ్రహము, సుగ్రహము. దుర్గ్రసము, సుగ్రసము. మొ.

(క) దుర్గ్రాహ్యము, సుగ్రాహ్యము, ఇత్యాదు లసాధువులు కానీ "దుర్గ్రాహ్యాత్యా న్నృపతిమనసాం నైకభావాశ్రయాణాం" అని హితోపదేశమునఁ బ్రయుక్తమై యున్నది.

సం, ఘృష్ అ సంఘర్షము
వృష్ ,, వర్షము
ఉప,గుహ్ ,, ఉపగూహము (చూ. సూ. ౨౫౬)
ద్రుహ్ ,, ద్రోహము మొ.

(క) ౧౮౯ సూత్రమున బహుళగ్రహణముచే నీ క్రింది ధాతువుల కుపధాదీర్ఘము రాదు.

విరహము, ఆగ్రహము, విగ్రహము, గ్రహము మొ.

(ఖ) అధోనిర్దిష్టార్థములందుఁ దత్తదుపసర్గపూర్వక మగు 'గ్రహ' ధాతువునకు అ (ఘఞ్) ప్రత్యయముపరమగుచో నిత్యముగా దీర్ఘము వచ్చును.

ఉద్గ్రాహము (ఉగ్గము) అవగ్రాహము (అడ్డగము)
నిగ్రాహము (బాధ) (పరాభవార్థమున దీర్ఘము రాదు: నిగ్రహము)

(గ) 'ని' పూర్వక 'కష' ధాతువునకుఁ గరణార్థమున అ (ఘఞ్), అప్) ప్రత్యయమును, వికల్పముగా నుపధాదీర్ఘమును వచ్చును.

నికాషము – నికషము = సానరాయి.

(ఘ) కొన్ని యెడలఁ గర్త్రర్థమునను 'అ' ప్రత్యయ మగును.

స్నేహకోటి = స్నేహితకోటి. ఇట స్నేహ పదము కర్త్రర్థకము

ఆ:— కుత్సా, గర్హా, భూషా, హింసా (రూ. హింస్రా) ఆశంసా, ప్రశంసా, ఈహా, స్పృహా.

(క) 'ఇషకు' 'ఆ' ప్రత్యయము పరమగుచో 'ష' కారమునకు 'ఛ' ప్రత్యయ మాదేశమగును.

ఇష్ – ఛ్ + ఆ = ఇచ్ఛా

(ఖ) తృష, రుష, ధాతువులకు భావార్థమున క్విప్ప్రత్యయము వచ్చును.

తృట్, రుట్ (చూ. సూ. ౨౫౦౪.)

ఇకా:— ఆసికా, గ్రాహికా

ప్రేరణము

హస్ – హాసయిత్రు
నశ్ – నాశయిత్రు, వినాశకుఁడు, నాశనము, ప్రణాశనము, మొ.

(క) కర్త్రర్థమున 'అన' ప్రత్యయము.

వి, నాశనుఁడు

౧౫ క్షకారాంత ధాతుప్రకరణము

౧. ఈక్ష = చూచు
౨. ఉక్ష = తడుపు
౩. ఆ, చక్ష = చెప్పు (చక్షిజ్)
౪. జక్ష = భక్షించు
౫. తక్ష = చెక్కు (తక్షూ)
౬. దీక్ష = దీక్షవహించు
౭. భక్ష = భక్షించు
౮. భిక్ష = భిక్షమెత్తు
౯. రక్ష = పాలించు
౧౦. రూక్ష = కోపించు
౧౧. లక్ష = చూచు
౧౨. శిక్ష = నేర్చు
౧౩. కాంక్ష = కోరు (కాక్షి)
౧౪. మోక్ష = వదలు
౧౫. ధుక్ష = రాజవేయు.

౧. పరస్మైపదములు

ఉక్ష్ + అత్ = ఉక్షత్
తక్ష్ (తక్ష్, తక్ష్ణువ్) ,, తక్షత్, తక్ష్ణువత్
కాంక్ష్ ,, కాంక్షత్
రక్ష్ ,, రక్షత్
జక్ష్ ,, జక్షత్

౨. ఆత్మనేపదములు

ఈక్ష్ (ఈక్షమ్) ఆన = ఈక్షమాణుఁడు; ప్రేక్షమాణుఁడు
చక్ష్ ,, = చక్షాణుఁడు, వ్యాచక్షాణుఁడు
దీక్ష్ (దీక్షమ్) ,, = దీక్షమాణుఁడు
భిక్ష్ (భిక్షమ్) ,, = భిక్షమాణుఁడు
శిక్ష్ (శిక్షమ్) ,, = శిక్షమాణుఁడు
ధుక్ష్ (ధుక్షమ్) ,, = ధుక్షమాణము

౩. ఉభయపదములు

మోక్ష్ (మోక్ష్, మోక్షయ్, మోక్షయమ్) అత్, ఆన = మోక్షత్
మోక్షయత్, మోక్షయమాణుఁడు
భక్ష్ (భక్షయ్, భక్షయమ్) ,, ,, = భక్షయత్, భక్షయమాణుఁడు

రూక్ష్ (రూక్షయ్, రూక్షయమ్) ,, ,, = రూక్షయత్, రూక్షయమాణుఁడు

లక్ష్ (లక్షయ్, లక్షయమ్, లక్షమ్ ,, ,, = లక్షయత్, లక్షయ మాణుఁడు, లక్షమాణుఁడు.

అక, తృ, ప్రత్యయములు

తక్షకుఁడు, రక్షకుఁడు, శిక్షకుఁడు, భక్షకుఁడు, మొ.

(క) 'చక్షు' ధాతువునకు ఆన, అస (తాచ్ఛీలికము) ప్రత్యయములు దక్క సస్యప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఖ్యా' ధాతువాదేశమగును. ఆ రూపములును, "ఖ్యా" ధాతురూపములును, తుల్యము లగుట నుదాహరింపఁబడవు.

౧౯౩ సూత్రముచే 'ఇ' కారాగమము.

శిక్షిత్వా, రక్షిత్వా, ఈక్షిత్వా.

(క) 'తక్షకు' ఇకారాగమము వికల్పము.

౨౦౩ తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'తక్షు' యొక్క కకారమునకు లోపము వచ్చును.

తక్షిత్వా - తష్ట్వా.

౨౦౪ త, తి, తవ్య మిగిలిన తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని రూక్షు, భక్షు, ధాతువులకు నిత్యముగా, లక్షు, మోక్షు, ధాతువులకు వికల్పముగా 'అయ్' ఆగమము వచ్చును.

రూక్షయిత్వా: భక్షయిత్వా; లక్షయిత్వా - లక్షిత్వా మోక్షయిత్వా - మోక్షిత్వా

౧౭౦ సూత్రముచే 'అ' ప్రత్యయము.

రూక్షము, (రూక్షయతీతి) మొ. రూక్షీక్షణములు

భక్షము (భక్షయతీతి) బ్రాహ్మణః సర్వభక్షః మొ.

దంశము (దశతీతి)

(క) కర్మార్థమునందును 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

భక్షము (భక్ష్యతే ఇతి)

తాచ్ఛీల్యార్థమున 'ఇణ్' ప్రత్యయము.

ఆకాంక్షిణ్, ప్రతీక్షిణ్, సర్వభక్షిణ్

(క) ఈ క్రింది ధాతువులకు విశేషము గ్రహించునది.

భిక్ష్ - ఉ - అక (పాకల) = భిక్షువు, భిక్షుకుఁడు

వి, చక్ష్ - అన = విచక్షణుఁడు

తుకామ, తుమనః ప్రత్యయములు.

ఈక్షితుకాముఁడు, ఈక్షితుమనసుఁడు

తక్షితుకాముఁడు, తష్టుకాముఁడు (చూ. సూ. ౩౦౩)

భక్షయితుకాముఁడు, భక్షయితుమనసుఁడు

లక్షయితుకాముఁడు, లక్షితుకాముఁడు

కర్త్రర్థమున 'త' ప్రత్యయము.

దీక్షితుఁడు, దాక్షితము మొ.

కర్త్రర్థమున భవిష్యత్కాలమున స్యత్, స్యమాన, ప్రత్యయములు

భక్షయిష్యత్, భక్షయిష్యమాణము శిక్షిష్యత్, తక్ష్యత్.

శిక్షిష్యమాణుఁడు

కర్మార్థమున 'యమాన' ప్రత్యయము.

పరీక్ష్యమాణము, భక్ష్యమాణము, తక్ష్యమాణము, మోక్ష్యమాణము

కర్మార్థమున 'త' ప్రత్యయము.

ఈక్షితము, శిక్షితము, ఉక్షితము, ప్రోక్షితము భిక్షితము.

(క) 'తక్ష'కు త, తి, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఇ'కారాగమము రాదు.

తష్టము (చూ, సూ. ౩౦౩)

అర్హా, శక్త్యాద్యర్థములందు య, తవ్య, అనీయ, ప్రత్యయములు.

య—భక్ష్యము, వీక్ష్యము, ఆకాంక్ష్యము, రక్ష్యము.

(క) భావార్థమునను గొన్ని యెడల 'య' ప్రత్యయ మగపడును.

రక్ష్యము (కృషిగోరక్ష్య వాణిజ్యం వైశ్యం కర్మ స్వభావజమ్)

తవ్య:— శిక్షితవ్యము, భక్షితవ్యము, లక్షయితవ్యము, లక్షితవ్యము

అనీయ:— శిక్షణీయుఁడు, రక్షణీయుఁడు, భక్షణీయము

ఈషత్, సు, దుస్ వీనికిఁ బరముగా 'అ' ప్రత్యయము.

దుర్లక్షము, దుర్నిరీక్షము, దుశ్శిక్షము

(క) దుర్నిరీక్ష్యుఁడు, దుష్ప్రేక్ష్యుఁడు మొదలగునవి యసాధువులు.

'అవశ్యం' శబ్దమునకు:

అవశ్యభక్ష్యము, అవశ్యభక్షణీయము, అవశ్యభక్షయితవ్యము

భావార్థమున త, తి, అన, అనా, అ, ఆ, న, ఇకా ప్రత్యయములు.

తః— వీక్షితము కాంక్షితము
తిః— తక్షి (చూ. సూ. ౯౯)
అనః— లక్షణము, శిక్షణము, ఈక్షణము, దీక్షణము, ప్రేక్షణము, సంధుక్షణము
అనాః— లక్షణా
అః— రూక్షము, మోక్షము, మొ.
ఆః— ఈక్షా, శిక్షా, కాంక్షా, దీక్షా, భిక్షా మొ.
నః— తీక్ష్ణము.
ఇకాః— భిక్షికా మొ.

ప్రేరణము

ఈక్ష్ – ఈక్షయతి

(క) ఈ విధముగానే యితర ధాతువులకు 'ణిచ్' ఆగమము వచ్చును. యిప్పుడే సన్నంతములు వ్యవహారార్థములు గానేరవు.

కృదంత ధాతుప్రకరణము సమాప్తము

---

౧౬ నామధాతు ప్రకరణము

౩౦౫. 'అని తనకుఁ గావలయును' అను నర్థమునఁ గర్త్రర్థమున సుబంతమునకు 'కామ్యత్' (కామ్యచ్ + శతృ) ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును.

పుత్రకామ్యత్ (పుత్రునిఁ దనకుఁగావలె ననుకొనుచున్న)
యశస్కామ్యత్ (యశస్సు తనకుఁ గావలె ననుకొనుచున్న)
హితకామ్యత్ (హితము " ")

(క) వికల్పపక్షమునఁ బైయర్థమునఁ బైవిధమున వాక్య ముండును.

(ఖ) భావార్థమున 'కామ్యా' ప్రత్యయ మగును.
పుత్రకామ్యా, యశస్కామ్యా (చూ. సూ. ౩౯) హితకామ్యా.

౩౦౬. ఉపమానములైన అజంత, హలంత కర్తృవాచక పదములకుఁ గర్త్రర్థమున వర్తమాన, భూత, భవిష్యత్కాల, భావార్థములందు ఆచారార్థమునఁ గ్రమముగా యమాన, యిత, యిష్యమాణ, యిత

ప్రత్యయములు వికల్పముగా వచ్చును. ఈ ప్రత్యయములు పరమగునేని పూర్వాచ్చునకు, దీర్ఘమును 'ఋ'కారాంతముల 'ఋ' కారమునకు 'రీ' ఆదేశమును 'స' కారాంతముల 'స' కారమునకు వికల్పముగా లోపమును వచ్చును. ఇవి క్యజంతము లందురు.

వర్తమానము:— మూర్ఖ + యమాన = మూర్ఖాయమాణుఁడు (మూర్ఖ ఇవాచరణ)
భూతము :— మూర్ఖ + యిత = మూర్ఖాయితుఁడు
భవిష్యత్ :— మూర్ఖ + యిష్యమాణ = మూర్ఖాయిష్యమాణుఁడు
భావార్థము:— మూర్ఖ + యిత = మూర్ఖాయితము

,,	కపి +	యమాన =	కపీయమానుఁడు
,,	,,	యిత =	కపీయితుఁడు
,,	,,	యిష్యమాణ =	కపీయిష్యమాణుఁడు
,,	,,	యిత =	కపీయితము
,,	గురు +	యమాన =	గురూయమాణుఁడు
,,	,,	యిత =	గురూయితుఁడు
,,	,,	యిష్యమాణ =	గురూయిష్యమాణుఁడు
,,	,,	యిత =	గురూయితము
,,	పితృ +	యమాన =	పితరీయమాణుఁడు
,,	,,	యిత =	పితరీయితుఁడు
,,	,,	యిష్యమాణ =	పితరీయిష్యమాణుఁడు
,,	,,	యిత =	పితరీయితము
,,	విద్వస్ +	యమాన=	విద్వాయమానుఁడు, విద్వస్యమానుఁడు మొ.
,,	యశస్	,,	యశాయమానుఁడు, యశస్యమానుఁడు ,,

(క) ఓజస్, అప్సరస్, శబ్దములస కారమునకు నిత్యముగా లోపము వచ్చును.

ఓజస్ +	యమాన =	ఓజాయమానుఁడు	మొ,
అప్సరస్	,,	అప్సరాయమాణా	,,
లోహిత	,,	లోహితాయమానము	,,
శ్యామ	,,	శ్యామాయమానము	,,
దుఃఖ	,,	దుఃఖాయమానుఁడు	,,
సుఖ	,,	సుఖాయమానుఁడు	,,
హర్ష	,,	హర్షాయమాణుఁడు	,,
గర్వ	,,	గర్వాయమాణుఁడు	,,
మూర్ఛా	,,	మూర్ఛాయమానుఁడు	,,

నిద్రా యమాన నిద్రాయమాణుఁడు మొ.
కృపా ,, కృపాయమాణుఁడు ,,
ధూమ ,, ధూమాయమానుఁడు ,,
కరుణా ,, కరుణాయమానుఁడు ,,

(ఖ) యశస్, ఓజస్ మొదలగు శబ్దములకు యశస్వీ, ఓజస్వీ అను మతుబర్థములను జెప్పుకొన వలెను. మూర్ఖాదిశబ్దములు 'అ' కారాంతములే కావున దీర్ఘ ప్రసక్తి లేదు. మతుబర్థముకొఱకిందుదాహృతములు.

(గ) ఆ, ఈ, ఊ కారాంత శబ్దములందు మాత్రేయియును రాదు.

ఆ:— కాంతాయమానుఁడు (కాంతా ఇవ ఆచరతి)

ఈ:— తరుణీయమానుఁడు (తరుణీ ఇవ ,, ,,)

ఊ:— వధూయమానుఁడు (వధూరివాచరతి)

(ఘ) కుమారాయిత శక్తిశాలి, భద్రాయితమూర్తి, పురుషాయితము, లీలాయితము, వీరాయితము మొదలగునవి దీని వలననే సిద్ధములు.

(ఙ) వికల్ప పక్షమున మూర్ఖ ఇవ ఆచరతి లేక మూర్ఖునివలె నాచరించువాఁడు, అను విధమున వాక్యముండును.

(చ) ఈ ప్రకరణమున వర్తమాన, భూత, భవిష్యద్భావ ప్రత్యయములు మాత్రమే చూపఁబడినవి. మిగిలిన ప్రత్యయములు ప్రయోగములఁ గానరావు.

౩౦౭ అజంత ప్రాతిపదికములకు ఆచారార్థమునఁ గర్త్రర్థమున వర్తమాన, భూత, భవిష్యత్కాల, భావార్థములందుఁ గ్రమముగా అత్, ఇత, ఇష్యత్, ఇత ప్రత్యయములు వికల్పముగా వచ్చును. ఈ ప్రత్యయములు పరమగునేని ప్రాతిపదికాంతస్థమగు 'అ' కారమునకు లోపమును ఇ, ఈ, లకును ఉ, ఊ, లకును ఋ, కారమునకును గ్రమముగా అయ్, అవ్, అర్, ఆదేశములును వచ్చును. ఇత, ఇష్యత్ ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆ' కారాంతముల 'ఆ' కారమునకు లోపమగును. వీని నాచారక్విబంతము లందురు.

అకారాంతములు:— కృష్ణ + అత్ = కృష్ణత్ (కృష్ణ ఇవ ఆచరతి)
,, ఇత = కృష్ణితుఁడు
,, ఇష్యత్ = కృష్ణిష్యత్
,, ఇత = కృష్ణితము

ఆకారాంతములు:— మాలా + అత్ = మాలాత్ (సంధి) (మాలా ఇవ ఆచరతి)
ప్ర. యమునాద్గంగము కృష్ణభూమదిలము (భాస్కర రామాయణము)
మాలా ఇత = మాలితము
,, ఇష్యత్ = మాలిష్యత్
,, ఇత = మాలితము

ఇకారాంతములు:— హరి + అత్ = హరయత్ (హరి రివ ఆచరతి)
,, ఇత = హరయితుఁడు
,, ఇష్యత్ = హరయిష్యత్
,, ఇత = హరయితము

ఈకారాంతములు:— శ్రీ + అత్ = శ్రియత్ (శ్రీరివ ఆచరతి)
,, ఇత = శ్రియితుఁడు
,, ఇష్యత్ = శ్రియిష్యత్
,, ఇత = శ్రియితము

ఉకారాంతములు:— గురు + అత్ = గురవత్ (గురురివ ఆచరతి)
,, ఇత = గురవితుఁడు
,, ఇష్యత్ = గురవిష్యత్
,, ఇత = గురవితము

ఊకారాంతములు:— వధూ + అత్ = వధవత్ (వధూ రివ ఆచరతి)
,, ఇత = వధవితుఁడు
,, ఇష్యత్ = వధవిష్యత్
,, ఇత = వధవితము

ఋకారాంతములు:— పితృ + అత్ = పితరత్ (పితేవ ఆచరతి)
,, ఇత = పితరితుఁడు
,, ఇష్యత్ = పితరిష్యత్
,, యిత = పితరితము

(క) వికల్పపక్షమున కృష్ణ ఇవ ఆచరతి ఇత్యాదు లూహ్యములు.

౩౦౮ అభూత తద్భావార్థమున (చ్విప్రత్యయార్థము) వర్తమాన, భూత, భవిష్యత్కాల, భావార్థములందు భృశాదులకుఁ గ్రమముగా వికల్పముగా యమాన, యిత, యిష్యమాణ, యిత, ప్రత్యయము లును, పూర్వహల్లునకు లోపమును, పూర్వాచ్చునకు దీర్ఘమును వచ్చును. వీనిని క్యజంతము లందురు.

భృశ - యమాన = భృశాయమానము (అభృశో భృశో భవక్)
,, యిత = భృశాయితము
,, యిష్యమాణ = భృశాయిష్యమాణము
,, యిత = భృశాయితము
పండిత - యమాన = పండితాయమానుఁడు
,, యిత = పండితాయితుఁడు
,, యిష్యమాణ = పండితాయిష్యమాణుఁడు
,, యిత = పండితాయితము
సుమనస్ - యమాన - సుమనాయమానుఁడు
,, యిత - సుమనాయితుఁడు
,, యిష్యమాణ - సుమనాయిష్యమాణుఁడు
,, యిత - సుమనాయితము
దుర్మనస్ - యమాన = దుర్మనాయమానుఁడు
,, యిత - దుర్మనాయితుఁడు
,, యిష్యమాణ = దుర్మనాయిష్యమాణుఁడు
,, యిత = దుర్మనాయితము
ఉన్మనస్ - యమాన = ఉన్మనాయమానుఁడు
,, యిత = ఉన్మనాయితుఁడు
,, యిష్యమాణ = ఉన్మనాయిష్యమాణుఁడు
,, యిత = ఉన్మనాయితము

(క) వికల్పపక్షమున అభృశో భృశో భవక్ ఇత్యాద్యు లూహ్యములు.

౩౦౯. ఈ క్రింది శబ్దముల కర్థోనిర్దిష్టార్థములందుఁ త్రికాలములందును భావార్థమునందును క్రమముగా యమాన, యిత, యిష్యమాణ యిత, ప్రత్యయములు వికల్పముగా వచ్చును. ఇవియును కృదంత ములే.

కష్ట + యమాన = కష్టాయమానుఁడు (కష్టమనఁగా పాపము. దానిఁ జేయ
సత్త్ర ,, = సత్త్రాయమాణుఁడు ,, [నుత్సహించువాఁడు)
కక్ష ,, = కక్షాయమాణుఁడు ,,
గహన ,, = గహనాయమానుఁడు ,,
కృచ్ఛ్ర ,, = కృచ్ఛ్రాయమాణుఁడు ,,
రోమంథ ,, = రోమంథాయమాణము (నెమరువేయుచున్న)
బాష్ప ,, = బాష్పాయమాణము (బాష్పములు విడుచుచున్న)
ఊష్మ ,, = ఊష్మాయమాణము (ఊష్మము ,,)

ఫేన యమాన = ఫేనాయమానము (నురుగుల గ్రక్కుచున్న)
లాలా ,, = లాలాయమానము(లాలలు గ్రక్కుచున్న; వక్త్రించ లాలాయతే
శబ్ద ,, = శబ్దాయమానము (శబ్దము సేయుచున్న)
వైర ,, = వైరాయమాణము (వైరము సేయుచున్న)
కలహ ,, = కలహాయమానుఁడు (కలహమాడుచున్న)
అభ్ర ,, = అభ్రాయమాణము (అభ్రమును జేయుచున్న),
కణ్వ ,, = కణ్వాయమానుఁడు (కణ్వము=పాపము; దానినిఁజేయుచున్న)
మేఘ ,, = మేఘాయమానము (మేఘమును జేయుచున్న)
సుదిన ,, = సుదినాయమానము (సుదినమును జేయుచున్న)
దుర్దిన ,, = దుర్దినాయమానము (దుర్దినమును ,,)
నీహార ,, = నీహారాయమాణము (నీహారమును ,,)

(క) వికల్పపక్షమున కష్టమును జేయువాఁడు, మొదలగు వాక్యము లూహ్యములు.

౩౧౦. 'చిత్రి' శబ్దమునకు యమానాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఈ'కార మంతాదేశ మగును.

చిత్రీయమాణము (ఆశ్చర్యపడుచున్న) చిత్రీయితము మొ.

౩౧౧. తపస్, నమస్, వరివస్, శబ్దములకుఁ గర్త్రర్థమున 'యత్' (క్యచ్) ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును.

తపస్యత్, (తపస్సును జేయుచున్న) నమస్యత్, (నమస్సును జేయుచున్న)
వరివస్యత్, (శుశ్రూషను జేయుచున్న)

(క) వికల్పపక్షమున 'తపశ్చరత్ = తపస్సును జేయుచున్న' ఇత్యాది వాక్యము లూహ్యములు.

(ఖ) భావార్థమున 'యా' ప్రత్యయము వచ్చును.

తపస్యా, నమస్యా, వరివస్యా

౩౧౨. బుభుక్షా, పిపాసా, గర్ధార్థములందు అశనాయా, ఉదన్యా, ధనాయా, శబ్దములు నిపాతితములు.

అశనాయా (బుభుక్షా = ఆఁకలి) ఉదన్యా (పిపాసా = దప్పి)
ధనాయా (గర్ధము - ఆశ)

౩౧౩. దానినిఁ జేయుచున్నాఁడు (తత్కరోతి) అనునర్థమున వికల్పముగాఁ బ్రాతిపదికములకు (త, తక్క మిగిలిన) తకారాది సకా

రాది ప్రత్యయములు పరమగు నేని 'అయి' ఆగమమును 'అత్' ప్రత్యయము పరమగునేని 'అయ్' ఆగమమును, త, ప్రత్యయమునకు ముందు 'ఇ' కారాగమమును వచ్చును.

౩౧౮. పైయర్థమున నెల్ల ప్రత్యయములకును ముందు అ, ఆ, కారాంత నామధాతువుల అ, ఆ, కారములకు లోపము వచ్చును.

కర్త్రర్థమున అత్, అక, తృ, ప్రత్యయములు

అత్:— ప్రకట + అత్ = ప్రకట + అయ్ + అత్ = ప్రకట్ + అయ్ + అత్ = [ప్రకటయత్

అక:— ప్రకటకము

తృ:— ప్రకటయితృ

ఇక్:— ప్రకటిక్

స్యత్, స్యమాన:— ప్రకటయిష్యత్, ప్రకటయిష్యమాణము

యమాన:— ప్రకట + యమాన = ప్రకట్యమానము

త:— ప్రకటితము

స్యమాన:— ప్రకటయిష్యమాణము

య:— ప్రకట్యము

తవ్య:— ప్రకటయితవ్యము

అనీయ:— ప్రకటనీయము

అన, అనా:— ప్రకటనము, ప్రకటనా

ముఖర - ముఖరయత్, ముఖరితము   అంకుల - అంకులయత్, అంకులితము మొ.

ప్రమర - ప్రమరయత్ ,,   ముద్రా - ముద్రయత్, ముద్రితము ,,

శిథిల - శిథిలయత్ ,,   తులా - తులయత్, తులితము, తులనా మొ.

కదర్థ = కదర్థయత్, కదర్థితము, కదర్థనా మొ.

(క) వికల్పపక్షమున ప్రకటంకుర్వన్ ఇత్యాది వాక్యము లూహ్యములు.

౩౧౯. దానిని (జేయుచున్నాఁడు) (తత్కరోతి) అను నర్థమున సత్య శబ్దమునకు(త, తక్క- మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆపయి' ఆదేశమును, 'అత్' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఆపయ్' ఆదేశమును, మిగిలిన అజాది యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఆప్' ఆదేశమును,త, ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఆపి' ఆదేశమును వచ్చును.

అత్:— సత్యాపయత్   తృ:— సత్యాపయితృ

అక:— సత్యాపకుఁడు   త:— సత్యాపితము

౩౧౬. ప్రేరణార్థమున 'ఆ' కారాంత నామధాతువులకు ('త' తక్క మిగిలిన) తకారాది సకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'పయి' ఆగమమును, 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని 'పి' ఆగమమును, 'అత్' ప్రత్యయము పరమగునేని 'పయ్' ఆగమమును, మిగిలిన అజాది యకారాది ప్రత్యయములకు ముందు 'ప'కారాగమమును వచ్చును.

అత్:— ముద్రాపయత్
అక:— ముద్రాపకుఁడు
తృ:— ముద్రాపయితృ
ఇ౯:— ముద్రాపి౯
స్యత్, స్యమాన:— ముద్రాపయిష్యత్; ముద్రాపయిష్యమాణము
యమాన:— ముద్రాప్యమాణము
త:— ముద్రాపితము
స్యమాన:— ముద్రాపయిష్యమాణము
య:— ముద్రాప్యము
తవ్య:— ముద్రాపయితవ్యము
అనీయ:— ముద్రాపణీయము
అన:— ముద్రాపణము
అనా:— ముద్రాపణా

క్షమాపయితృ, క్షమాపణము, క్షమాపణా మొ.

నామధాతు ప్రకరణము సమాప్తము.

---

౧౭. ఉణాది ప్రకరణము

ఇందాయా ధాతువులకు విధింపఁబడు ప్రత్యయములు గొన్ని వర్తమానమునఁ, గొన్ని భూతమునఁ, గొన్ని భవిష్యత్కాలమునను వచ్చును. అవి తఱచుగాఁ గర్త్రర్థమునందు వచ్చును. తఱచుగా ననుటచేఁ గొన్నియెడలఁ గర్మాద్యర్థములందును రావచ్చును. అవి వచ్చునపుడు ధాతువుల కాగమాదేశాదులు యథాసంభవముగా వచ్చును. ఇచ్చట సిద్ధరూపములు మాత్రము చూపఁబడెను. ఈ ప్రకరణమున మొదట 'ఉణ్' ప్రత్యయము విధింపఁబడును. కాన ఉణాది ప్రకరణ మని పేరు.

వా (వాయ్) ఉ (ఉణ్) = వాయువు (వాతీతి)
స్వద్ (స్వాద్),, ,, = స్వాదువు (స్వదతే)
సాధ్ ,, ,, = సాధువు (సాధ్నోతీతి)
పట్ ,, ,, = పటువు (పాటయతీతి)

దృ (దార్) ,, ,, = దారువు (దీర్యతే ఇతి)
ఉంద్ (ఇంద్) ,, ,, = ఇందువు (ఉనత్తీతి)
స్కంద్(కంద్),, ,, = కందువు (స్కందతీతి)
శృ (శర్) ,, ,, = శరువు (శృణాతీతి)
బంధ్ ,, ,, = బంధువు (బధ్నాతీతి)
మన్ ,, ,, = మనువు (మన్యతే ఇతి)
వ్యధ్ (విధ్) ,, ,, = విధువు (విధ్యతీతి)
గృ (గుర్) ,, ,, = గురువు (గృణాతి ఉపదిశతి ధర్మమితి)
కమ్ తు (తుక్) = కంతువు (కామ్యతే ఇతి)
ప్రథ్ (పృథ్)ఉ (- డు) = పృథువు (ప్రథతే ఇతి)
మ్రద్(మృద్),, ,, = మృదువు (మృద్యతే ఇతి)
ఆ,ఖన్(ఆఖ్) ,, ,, = ఆఖువు (ఆసమంతాత్ ఖనతీతి)
పర-శృ(శ్) ,, ,, = పరశువు (రూ) పర్శువు
మృగ-యా(య్),, (ఉస్)= మృగయువు (మృగం యాతీతి)
అంక్-ఉర (కురచ్) = అంకురము (రూ) అంకూరము
వ్యధ్ (విధ్) ,, = విధురము
బంధ్ ,, = బంధురము (రూ) బంధూరము
అస్ ,, = అసురుఁడు
ని - స్థా (స్థ) ,, = నిష్ఠురము
మద్-ఇర (కిరచ్) = మదిరా (మాదయతీతి)
ముద్ ,, ,, = ముదిరము (మోదయతీతి)
చంద్ ,, ,, = చందిరుఁడు (చందయతి ఆహ్లాదయతీతి)
రుచ్ ,, ,, = రుచిరము (రోచతే ఇతి)
బంధ్ (బధ్),, = బధిరుఁడు
స్థా (స్థ) ,, = స్థిరము (తిష్ఠతీతి)
స్థా-(స్థవ్-) ,, = స్థవిరుఁడు
స్ఫాయ్-(స్ఫ) ,, = స్ఫిరము (స్ఫాయతేఇతి)
గమ్ - తు (తున్) = గంతువు, (గచ్ఛతీతి) ఆగంతువు
ఆగంతుకుఁడు(స్వార్థమున 'కన్' ప్రత్యయము)

తన్ ,, = తంతువు (తనోతీతి)
మన్ ,, = మంతువు (అపరాధము)
జన్ ,, = జంతువు (జాయతే ఇతి)
హి(హేం),, = హేంతువు (హినోతీతి)
జీవ్ - ఆతు = జీవాతువు (జీవనౌషధము)
జీవ్ (జైవ్) ఆత్మక = జైవాత్మకుఁడు
కృ (క్రి) తు = క్రితువు (కరోతి స్వర్గాదికం)
సృ (సర్) ఇత్ = సరిత్ (సరతీతి)
తడ్ ,, = తడిత్ (తాడయతీతి)
జౄ (జర్) అఠ = జరఠము (జీర్యతీతి)
చండ్ - ఆల = చండాలుఁడు (చండతే ఇతి)
పత్ - అంగ(అంగచ్) = పతంగము (పతతీతి)
తౄ (తర్),, = తరంగము (తరతీతి)
మ్రిద్ (మృద్) ,, = మృదంగము (మృద్యతే ఇతి)
కౄ (కుర్) ,, = కురంగము (కిరతీతి)
గమ్ - గా (గన్)= గంగా (గచ్ఛతీతి)
భృ - (భృం) ,, = భృంగము
భీ (భి) షక్ = భిషక్ (బిభేత్యస్మాత్)
హు(హో) మ (మన్) = హోమము
వృత్ (వర్త్) ,, ,, = వర్త్మము
ధృ (ధర్) ,, ,, = ధర్మము (ధారయతీతి)
ధూ ,, ,, = ధూమము
క్షి (క్షే) ,, ,, = క్షేమము
క్షు (క్షో) ,, ,, = క్షోమము (రూ) క్షౌమము
పద్ ,, ,, = పద్మము
అవ్ (ఓ) మ్ = ఓమ్ (అవతీతి)
హన్ (హి) మ = హిమము (హంతీతి)
ఘృ (ఘర్) ,, = ఘర్మము

కృదంత ప్రకరణము

ప్రథ్ (పృథ్) ఇవ (షివన్) అవ (షవన్)=పృథివీ, పృథవీ
శీ (శివ్) అ = శివుఁడు (శేతే అస్మిన్ సర్వం)
హ్రస్-వ (వన్) = హ్రస్వము
ప్ర- హ్వే (హ్వా) వన్ = ప్రహ్వము (ప్రహూయతే ఇతి)
యు ,, = యువన్
రాజ్ అన్ (కన్),, = రాజన్
కృ - (కర్) ఏణు = కరేణువు.
అవ, భృ (బృ) థ (థన్)= అవబృథము
తౄ (తీర్) ,, = తీర్థము, (క్షేత్రము)
స్ఫాయ్ (స్ఫా) ర (రక్) = స్ఫారము (స్ఫాయతే ఇతి)
చంద్ ,, = చంద్రుఁడు
అర్ద్ (ఆర్ద్) ,, = ఆర్ద్రము
కృంత్ (క్రూ) ,, = క్రూరుఁడు
రుద్ ,, = రుద్రుఁడు (రోదయతీతి)
ధా (ధీ) ,, = ధీరుఁడు
గృధ్ ,, = గృధ్రము
శు (శూ) ,, = శూరుఁడు
ఇంద్ ,, = ఇంద్రుఁడు
వప్ (విప్) ,, = విప్రుఁడు (వపతి ధర్మం)
నశ్ (నంశ్) ఉక (కుకన్) = నంశుకుఁడు
కృష్-అక (క్వకన్) ఇక (కికన్) కృషకుఁడు, కృషికుఁడు
,, ఆన (ఆనక్) = కృషాణుఁడు
వ్రశ్చ (వృశ్చ) ఇక = వృశ్చికము
ముష్ (మూష్) ,, = మూషికము (వా) మూషకము
వాహ్ ,, = వాహీకము (ధారావాహీకము)
క్రీ (క్రియ్) ,, = క్రియికుఁడు
ఆ, పణ్ ,, = ఆపణికుఁడు (ఆపణ్యంతే అత్ర)
ఆ, ఖన్ ,, = ఆఖనికుఁడు

శ్యా-ఇన (ఇనచ్)	= శ్యైనము
హ్రా (హార్) ,,	= హారిణము
గర్వ (గుర్వ్) ఇఙ్	= గుర్విణీ (గర్భిణీ)
యత్ ,,	= యతి (యతతే మోక్షాయ)
రంజ్ (రజ్) అన (క్యుఙ్)	= రజనము
కౄ (కిర్) ,,	= కిరణము
ని, ధా (ధ్) ,,	= నిధనము
ధృష్ (ధిష్) ,,	= ధిషణుఁడు(ధిషణా=బుద్ధి)
శంస్ తృ	= శంస్తృ
మాన్ (మా) ,,	=మాతృ(మాన్యతే ఇతి-'ఋ'కారాంతమే కాక 'ఆ'కారాంత స్త్రీలింగముగూడఁ గలదు. [మాతా.)
పా (పి) ,,	= పితృ (పాతీతి)
భ్రాజ్ (భ్రా) ,,	= భ్రాతృ
దుహ్ (దుహి) ,,	= దుహితృ (దోగ్ధీతి)
దివ్ (దేవ్) ఋ, అర	= దేవృ, దేవరుఁడు
ఋ (అర్) అని	= అరణి
సృ (సర్) ,,	= సరణి
ధృ (ధర్) ,,	= ధరణి
అవ్ ,,	= అవని
వృత్ (వర్త్) ,,	= వర్తని
కృష్ న	= కృష్ణము (ఒకవర్ణము)
రమ్ (ర) త్ - న	= రత్నము (రమయతీతి)
తిజ్ (తీక్) స్న (క్స్న)	= తీక్ష్ణము
కృంత్ ,,	= కృత్స్నము
శ్లిష్ (శ్లక్) ,,	= శ్లక్ష్ణము
మన్ యు (యుచ్)	= మన్యువు (కోపము; క్రతువు)
జన్ ,,	= జన్యువు (శరీరి)
మృత్యు (త్యక్)	= మృత్యువు

స్తన్ (స్తనయి) త్ను = స్తనయిత్నువు
మద్ (మదయి) ,, = మదయిత్నువు
స్థా ను (నుక్) = స్థాణువు
విష్ ,, ,, = విష్ణువు
వద్ అంతి = వదంతి (కింవదంతీ)
శీ (శయ్) ఆనక (న్) = శయానకుఁడు
భీ (భయ్) ,, = భయానకము
దిశ్ (దేశ్) ఇక = దేశికుఁడు(దిశతి ధర్మం)
ఆ, విశ్ (వేశ్) ,, = ఆవేశికుఁడు
దు (దూ) త (క్త) = దూత
తన్ (తా) ,, = తాత
వృ (వర్) ఏణ్య = వరేణ్యుఁడు
పత్ అత్రి = పతత్రము
కమ్ (కుమ్) ఆర (ఆరఞ్)= కుమారుఁడు
అంజ్ - అలి (అలిచ్) = అంజలి
అంగ్ - ఉలి = అంగులి
పుష్ - కర(న్) = పుష్కరము
పుష్ - కల = పుష్కలము
కృశ్ - ఆను(క్) = కృశానువు
పరమే - స్థా(ష్ఠ) ఇఞ్ = పరమేష్ఠిఞ్
చర్ (చంచర్) ఈక = చంచరీకము
వద్ (వావద్) ఊక = వావదూకుఁడు
భూ - మి = భూమి
అంగ్ (అగ్) ని = అగ్ని
పత్ అత్రి = పతత్రి
శ్లథ్ (శిథ్) ఇల(ఇలచ్) = శిథిలము
మన్ (మున్) ఇ = ముని
షివ్ (సూ) త్ర = సూత్రము
మన్ ,, = మంత్రము

అన్ త్ర = అంత్రము (రూ) ఆంత్రము
యమ్ ,, = యంత్రము
తన్ ,, = తంత్రము
సద్ (త్) ,, = సత్త్రము
పత్ అత్ర = పతత్రము
యా త్రా = యాత్రా
గమ్ (గా) ,, = గాత్రము
చర్ (చార్) ఇత్ర(ణిత్రచ్) = చారిత్రము (వృత్తి) రూ. చారిత్ర్యము
వాద్ ,, = వాదిత్రము
రుచ్-ఇష్య (కిష్యన్) = రుచిష్యము (ఇష్టము)
భుజ్ ,, = భుజిష్యుఁడు(భృత్యుఁడు)
పద్ - తి = పత్తి
రుచ్-ఇత (కితచ్) = రుచితము (ఇష్టము)
రుచ్-అక (క్వున్) = రుచకము
వచ్ (ఉచ్) ఇద = ఉచితము
కుచ్ ,, = కుచితము
లక్ష్ మ(ముట్) = లక్ష్మి
ముహ్ (మూర్) ఖ = మూర్ఖుఁడు
హన్(ఘాత్)అన(యుచ్) = ఘాతనుఁడు (కంసఘాతనుఁడు మొ.)
,, (ఘూ) ఉర(ఘురచ్)= ఘోరము
రమ్ - అన్య = రమణ్యము (రమయతీతి)
ప్యాయ్ (పీ)వర(వరచ్) = పీవరము
ధా (ధీ) ,, = ధీవరుఁడు
రంజ్ (రాజ్) అన్ (కన్) రాజన్ (రంజయతీతి) ఏతదపభ్రంశము
'రాయ' పదము; కృష్ణరాయప్రభృతులు
శాస్ - తి శాస్తి (రాజదండము)
ప్యా (పీ) వన్ (క్వనిప్) = పీవన్

ఉణాదిప్రకరణము సమాప్తము — కృదంతప్రకరణము సమాప్తము

తత్సమచంద్రిక

౩. ఉపసర్గప్రకరణము

(క) ప్ర, పరా, అప, సం, అను, అవ, నిస్, నిర్, దుస్, దుర్, వి, ఆఙ్, ని, అధి, అపి, అతి, సు, ఉత్, అభి, ప్రతి, పరి, ఉప, అను నవి యుపసర్గ లని చెప్పఁబడెను. (చూ. సూ. ౫౨.)

(ఖ) ధాత్వర్థములు సామాన్యములు. ఉపసర్గలు తత్తదర్థవిశేషద్యోతకములు. ఏయేయర్థము నేయేయుపసర్గ ద్యోత్యము సేయునో యది యిటఁ జూపఁబడుచున్నది.

ప్ర

ప్రయోగము	(ప్రయోగము)	ప్రశక్తుఁడు	(శక్తి)
ప్రోషితుఁడు	(వియోగము)	ప్రబలుఁడు	(ఉదీర్ణము)
ప్రవాదము	(భృశార్థము)	ప్రభవము	(పుట్టుక)
ప్రభుక్తము, అన్నము	(తృప్తి)	ప్రభువు	(ఈశ్వరత్వము)
ప్రసన్నము, జలము	(శుద్ధి)	ప్రసిద్ధుఁడు	(ప్రసిద్ధి)

ప్రయాతుఁడు (ప్రయాణము)

పరా.

పరాహతుఁడు	(వధము)	పరాజితుఁడు	(భృశార్థము)
పలాయనము	(ధావనము)	పరాధీనుఁడు	(అప్రధానత)
పరామృష్టుఁడు	(ఘర్షణము)	పరాకృతుఁడు	(మోక్షము)
పరావృత్తుఁడు	(ఆభిముఖ్యము)	పరాక్రాంతుఁడు	(విక్రమము)

అప.

అపయాతుఁడు	(వియోగము)	అపసారము	(నివారణము)
అపహరణము	(చౌర్యము)	అపశబ్దము	(విపర్యయము)
అపదేశము	(నిర్దేశము)	అపకారము	(వికృతి)

సం.

సంసిద్ధి (సమ్యక్) సంవాదము (పోలిక)
సంకథ (సమక్షము) సంగమము (యోగము)
సంభవము (పుట్టుక) సంధానము (శ్లేషము)
సంస్కారము (అలంకారము)

అను.

అనుబంధము; అనుగమనము; అనుమరణము (పశ్చాద్భావము)

అవ.

అవకీర్ణము (వ్యాప్తి) 'అవకీర్ణః పాంసుభిః' మొ.
అవగమము (విజ్ఞానము) అవమానము (పరిభవము)

నిస్, నిర్.

నిర్మర్యాదా (పాపము) నిర్ణీతము (భృశార్థము)
నిర్జలము (అత్యయము) నిశ్శల్యము (వియోగము)
నిష్క్రాంతుఁడు (అతిక్రమము)

దుస్, దుర్,

దుర్వర్ణము (వైవర్ణ్యము) దుర్గతుఁడు (అసంపత్తి)
దుష్పురుషుఁడు (కుత్సనము) దుష్టుఁడు (కృశము)

వి.

విచిత్రము (నానార్థము) విక్రాంతుఁడు (శౌర్యము)
విమృణ్ణుఁడు (విచారము) విముక్తము (వియోగము)
విరూపము (కుత్సనము) విసంవాదము (వియోగము)
వివాదము (కలహము) విమనస్కుఁడు (మోహము)
విప్రకృష్టుఁడు (దూరము) విభ్రాంతుఁడు (చాంచల్యము)
వికీర్ణము (భృశార్థము) విగలితము (ఈషదర్థము)
విమలము (సంశుద్ధి)

ఆఙ్

ఆవృత్తము (నివృత్తి) ఆలింగనము (ఆశ్లేషము)
ఆరోహము (ఊర్ధ్వకర్మ) ఆగమనము (అభిముఖ్యము)
ఆమంత్రితుఁడు (నిమంత్రణము) ఆరంభము (ఆదికర్మ)
ఆజీవము (సాధనము - రూపాజీవా, శస్త్రాజీవుఁడు. ఇత్యాదులందు రూపము జీవనసాధనముగాఁగలది యని యర్థము.)

ని

నిగృహీతుఁడు (భృశార్థము) నిసృష్టుఁడు (మోక్షము)
నికృష్టుఁడు (దుష్టకర్మ) నివిష్టుఁడు (సమీపము)
నివృత్తుఁడు (విరామము)

అధి

అధిపతి (ఐశ్వర్యము) అధికారము (వశీకరణము)

అపి

అపిధానము - (ఆవరణము)

అతి

అతితప్తము (భృశార్థము) అతిక్రాంతము (అతిక్రమణము)

సు

సుసిక్తము, సుస్తుతము (పూజ)
సుదృఢము (భృశార్థము) సుకృతము (అనుమతి)

ఉత్

ఉద్బలము (ప్రాబల్యము) ఉచ్చారము (ప్రాకాశ్యము)
ఉద్దామము (మోక్షము) ఉద్గ్రాహము (శక్తి)
ఉచ్ఛిష్టము (,,) ఉత్పథము (వియోగము)
ఉత్థానము (ఊర్ధ్వకర్మ) ఉద్బంధనము (బంధము)
ఉత్కృష్టము (ప్రధానము)

అభి

అభివాదనము (పూజ) అభిలాష (ఇచ్ఛ)
అభిధానము (ఉక్తి) అభినయము (నృత్యము)
అభిరూపము (సారూప్యము)

ప్రతి

ప్రతికృతి (సాదృశ్యము) ప్రతినివృత్తుఁడు (వారణము)
ప్రతిగ్రహణము (ఆదానము) ప్రతిక్రాంతుఁడు (నివృత్తి)
ప్రతిహతుఁడు (హింస) ప్రతివీరుఁడు (విరుద్ధము)
ప్రతికీర్ణుఁడు (వ్యాప్తి) 'ప్రతికీర్ణం పాంసుభిః'

పరి

పరిహాసము (దోషోక్తి) పరిభ్రమణము (సమంతతోభావము)
పరిష్కారము (అలంకారము) పరిష్వంగము (ఆలింగనము)
పరిచరణము (పూజ) పరిధానము (వస్త్రము)
పరిదేవనము (దుఃఖము)

ఉప

ఉపచారము (దాక్షిణ్యము) ఉపదేశము (ఆచార్యకృతి)
ఉపరతుఁడు (మృతుఁడు) ఉపఘాతము (దోషము)
ఉపాసన (పూజ) ఉపక్రమణము (ఆరంభము)
ఉపకారము (మేలు) ఉపేంద్రుఁడు (చిన్న)
ఉపవనము (సమీపము) ఉపపన్నము (నిశ్చయము)
ఉపకీర్ణము (వ్యాప్తి) ఉపపతి (గౌణము)

(౫) ఒక్కొక్కచో రెండుమూఁడుపసర్గలు గలసి యర్థవిశేషద్యోతకము లగును.

అభి, ని, వేశము, దురాగ్రహము, పర్యవేక్షణము మొ.

ఉపసర్గప్రకరణము సమాప్తము.

४. తద్ధిత ప్రకరణము

३०८. నామవాచకాదులకు నపత్యాద్యర్థములందు విధింపఁబడు ప్రత్యయములు తద్ధితములు.

१ అపత్య ప్రత్యయ ప్రకరణము

३०९. వాని లేక దానిబిడ్డ (తస్య అపత్యమ్) అనునర్థమున 'అ'కారాంత ప్రాతిపదికములకు ఇఞ (ఇఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

(క) తద్ధిత ప్రత్యయము లన్నియును వికల్పము కావున 'దశరథుని బిడ్డ' అనికానీ 'దాశరథి' అనికానీ యిఱుదెఱఁగులను భాషింపవచ్చును. ఇట్లే తక్కినచోట్లను గ్రహింపవలయును.

३१०. ఈ ప్రకరణమున నకారాంత ప్రత్యయములు పరమగునేని ప్రాతిపదికముయొక్క మొదటియచ్చునకు వృద్ధియగును.

(క) నకారాంతములుగాని య, అ, ఈన, ప్రభృతి ప్రత్యయములు పరమగుచో వృద్ధిరాదు.

(ఖ) అ, ఆకారములకు వృద్ధివర్ణము 'ఆ'కారము
ఇ, ఈ, ఏ, ఐ కారములకు ,, 'ఐ'కారము
ఉ, ఊ, ఓ, ఔ కారములకు ,, 'ఔ'కారము
ఋ, ౠ, కారములకు ,, 'అర్' వర్ణము

(గ) వృద్ధి వచ్చినపిమ్మట నకారపుపొల్లు లోపించును.

(ఘ) దశరథునిబిడ్డ (దశరథస్య అపత్యం పుమాన్) అను నర్థమున 'దశరథ + ఇఞ' అనియుండఁగా నీ సూత్రముచే 'ద'కారోపరి 'అ'కారమునకు వృద్ధి యగు 'ఆ'కారమురాఁగా 'దాశరథ + ఇ' అని యగును.

३११. అజాది ప్రత్యయములును 'య'కారాది ప్రత్యయములును బరమగుచోఁ బ్రాతిపదికాంతమందలి అ, ఆ, ఇ, ఈ, కారములకు లోపమును, ఉ, ఊ, ఓ, లకు 'అవ్' ఆదేశమును, 'ఔ'కారమునకు 'ఆవ్' ఆదేశమును వచ్చును.

(క) 'య' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఋ'కారము రేఫము (ర్) గా నగును.

(ఖ) ఉర్, ఉల, ఆమహ, ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ఋ'కారము లోపించును.

దాశరథ్ + ఇ = దాశరథి దక్ష + ఇఞ్ = దాక్షి

బాదరాయణి, శామని, పావని, మారుతి, శౌద్ధోదని, యాధిష్ఠిరి, కార్ష్ణి ఔత్తానపాది, ఔద్దాలకి మొ.

(క) 'ప్రదీయతాం దాశరథాయ మైథిలీ' అనుచోట దాశరథ శబ్దము ప్రయుక్తమైయున్నది. ౩౮౧ సూత్రముచే 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చినది. అది అపత్యార్థమున రాకున్నను నౌపచారిక ప్రయోగము.

౩౭౧. 'ఇఞ్' ప్రత్యయము పరమగునేని వ్యాస, చండాల, శబ్దములకు క,కారాగమము వచ్చును.

వ్యాస + క్ + ఇఞ్ చండాల + క్ + ఇఞ్

౩౭౨. నకారాంత ప్రత్యయము పరమగునేని సంయుక్తములగు య, వ, వర్ణములకుఁ బూర్వమందున్న హల్లుపైఁ గ్రమముగా ఐ, ఔలు చేరును

వ్యా - వైయా స్వ - సౌవ

న్యా - నైయా వ్య - వైయ

ద్వా - దౌవా వ్యాస + క్ + ఇఞ్ = వైయాసకి, చాండాలకి.

౩౭౩. శివాది శబ్దములకును, ఋషివాచకములకును, వృష్ణివంశ్య వాచకములకును అపత్యార్థమందు అఞ్(అణ్)ప్రత్యయమువచ్చును.

శివాదులు:—శివ - అఞ్ = శైవుఁడు రవణ ,, = రావణుఁడు

మగధ-,, = మాగధుఁడు ధృతరాష్ట్ర = ,, ధార్తరాష్ట్రుఁడు మొ.

ఋషివాచకములు:— వసిష్ఠ - అఞ్ = వాసిష్ఠుఁడు

విశ్వామిత్ర = ,, వైశ్వామిత్రుఁడు.

(క) అత్రి, మృకండు శబ్దములకు విశేషము గలదు.

అత్రి + ఏయఞ్ (ఢక్) = ఆత్రేయుఁడు

మృకండు + ,, ,, = మార్కండేయుఁడు (ఇటమృకండు'లోని ఉ కారము లోపించును.)

(ఖ) ‘మృకండ’ అను ‘అ’కారాంత శబ్దముపై ‘అణ్’ వచ్చి ‘వాసిష్ఠుఁడు’ అన్నట్లు ‘మార్కండుఁడు’ అని కావచ్చును.

వృష్ణివంశ్య వాచకములు:— వసుదేవ - అణ్ = వాసుదేవుఁడు
అనిరుద్ధ ,, = అనిరుద్ధుఁడు

(క) శూర శబ్దము వృష్ణివంశ్యవాచకమైనను దానికి ౩౧౫ సూత్రముచే ‘ఇణ్’ ప్రత్యయమే వచ్చును.

శూర - ఇణ్ = శౌరి

ఇకారాంతములు:— విరించి + అణ్ = వైరిం(చ)చుఁడు మొ.
ఉకారాంతములు:— భాను ,, = భాన(వ)వుఁడు (చూ. సూ. ౩౨౦)
ఊ ,, స్వయంభూ ,, = స్వాయంభ(వ)వుఁడు
(స్వాయంభువుఁ డనియు భారతమున వ్యవహారము గలదు)
ఋకారాంతములు:— దుహితృ + అణ్ = దౌహిత్రుఁడు

౩౨౪. గోత్రాపత్యార్థమందు (తత్సంతతి) అణ్ (అఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

ఉత్స + అణ్ = ఔత్సుఁడు. రఘు + ,, = రాఘవుఁడు.
కురు + ,, = కౌరవులు. భరత + ,, = భారతులు.
మధ్యందిన + ,, = మాధ్యందినుఁడు (ఒక వేదశాఖాప్రవర్తకుఁడు)

౩౨౫. స్త్రీవాచకములకు అపత్యార్థమునందు ఏయణ్ (ఢక్) ప్రత్యయము వచ్చును.

వినతా + ఏయణ్ = వైనతేయుఁడు. అంబికా + ఏయణ్ = ఆంబికేయుఁడు.

కౌంతేయ, మాద్రేయ, నాదేయ, రౌహిణేయ, వైమాత్రేయ, రాధేయ, ద్రౌపదేయ, శాకుంతలేయాదులు గ్రాహ్యములు.

(క) ఈక్రింది శబ్దములకీవిధి వర్తింపదు. విశేషముఁ బరికించునది.

పృథా + అణ్ (అణ్) = పార్థుఁడు.
సుభద్రా + ,, అణ్; ఏయణ్ (ఢక్) = సౌభద్రుఁడు, సౌభద్రేయుఁడు.
సుమిత్రా + ఇణ్ (ఇఞ్) = సౌమిత్రి
జబాలా + ,, ,, = జాబాలి
కన్యా (కనీన) + అణ్ = కానీనుఁడు.
కల్యాణీ + ఇణ్ + ఏయణ్ = కాల్యాణినేయుఁడు.
సుభగా + ,, ,, = సౌభాగినేయుఁడు. (ఇట నుభయపదవృద్ధి)

దుర్భగా + ఇఙ్ + యణ్ = దౌర్భాగినేయుఁడు. ఇటనుభయపదవృద్ధి
పరస్త్రీ + ,, ,, = పారస్త్రైణేయుఁడు. ,,
సపత్నీ + అణ్ = సాపత్నుఁడు, సాపత్న్యుఁడు.

(ఖ) సాపత్నుఁడు = శాస్త్రవిధిని వివాహమాడిన సవతికొడుకు.
సాపత్న్యుఁడు = వివాహమాడక భోగినిగాఁ గొన్న సవతికొడుకు.

౩౨౬. క్షుద్రస్త్రీవాచకములకు అపత్యార్థమున ఏయణ్ (ఢక్) ఏరణ్ (ఢ్రక్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

(క) క్షుద్రస్త్రీలనఁగా శీలహీనలును, అంగహీనలును.

దాసీ + ఏయణ్; ఏరణ్ = దాసేయుఁడు, దాసేరుఁడు.
కాణా ,, ,, = కాణేయుఁడు, కాణేరుఁడు, (కాణా = ఏకనేత్రముగల స్త్రీ.)
కులటా ,, ,, = కౌలటేయుఁడు, కౌలటేరుఁడు.

(ఖ) ఈక్రింది శబ్దములకు యథాప్రయుక్తముగాఁ బ్రత్యయములు గ్రహింపవలయును.

విధవా + ఏయణ్ = వైధవేయుఁడు,
బంధకీ - ఇఙ్ + ఏయణ్ = బాంధకినేయుఁడు [అని యర్థము)
కులటా ,, ,, కౌలటినేయుఁడు (కులట యనఁగా నిట భిక్షుకి

౩౨౭. ఈ క్రిందిశబ్దములకు నపత్యాద్యర్థములందు యథాసంభవముగాఁ దత్తత్ప్రత్యయములు పరమగుచో నాదివృద్ధ్యంతలోపాదుల నూహించునది. ఇందుఁ గొన్నింటికి గోత్రాపత్యార్థమునఁ బ్రత్యయము వచ్చినను లోకమున నపత్యార్థమునందే ప్రత్యయములు వ్యవహారమునఁ గలవు.

పితృష్వసృ + ఈయణ్ (ఛణ్) ఏయణ్ (ఢక్) = పైతృష్వస్రీయుఁడు, పైతృష్వసేయుఁడు
మాతృష్వసృ ,, ,, మాతృష్వస్రీయుఁడు, మాతృష్వసేయుఁడు
షణ్మాతృ + ఉర్ + అణ్ షాణ్మాతురుఁడు (మా.చూ. ౩౨౦: ధ.)
ద్విమాతృ ,, ,, = ద్వైమాతురుఁడు
త్రిమాతృ ,, ,, = త్రైమాతురుఁడు (లక్ష్మణుఁడు; కౌసల్యా కైకేయు లిచ్చిన భాగద్వయమును సుమిత్ర భక్షించుటచే వారికిని నీతఁడు పుట్టినవాఁడే యగును.)

సమ్మాతృ ఉర్ అన్ = సామ్మాతురుఁడు
శ్వశుర – య(యత్) = శ్వశుర్యుఁడు
పాండు + అణ్; ఏయణ్ = పాండవులు, పాండవేయులు
కద్రూ ,, = కాద్రవేయులు
భరత + ఏయణ్ = భారతేయుఁడు
భ్రాతృ + ఈయ(ఛ) వ్య (వ్యణ్) = భ్రాత్రీయుఁడు, భ్రాతృవ్యుఁడు
స్వసృ ,, = స్వస్రీయుఁడు
గంగా + అణ్, ఏయణ్, ఆయనిణ్ (ఫిఞ్) = గాంగుఁడు, గాంగేయుఁడు [గాంగాయని.
ద్రోణ + ఇఞ్, ఆయనిణ్ = ద్రౌణి; ద్రౌణాయని
ఆముష్య + ఆయనణ్ (ఫక్) ఆముష్యాయణుఁడు (ప్రఖ్యాతుఁడగు తండ్రికిఁ [బుట్టినవాఁడు)
శకుని + ఏయణ్ = శాకునేయుఁడు.
శక్తి + ,, = శాక్తేయుఁడు.
గాధి + ,, = గాధేయుఁడు.
పర్వత + ఇఞ్, ఆయనిఞ్ = పార్వతి, పార్వతాయని.
పణిణ్ + ,, = పాణిని, (పణిననూనుకణాదపాఠ మసాధువు)
పరాశర + ఇన్; అన్; యన్ = పారాశరి, పారాశర్యుఁడు, పారాశర్యుఁడు.
బదర + ఆయనణ్ = బాదరాయణుఁడు(బదరస్య అపత్యం పౌత్రాది)
దక్ష + ఆయనిన్ = దాక్షాయణి.
యుగంధర + ఆయనన్ = యౌగంధరాయణుఁడు.
అశ్వల + ,, = ఆశ్వలాయనుఁడు.
విశంప + ,, = వైశంపాయనుఁడు.
మాతృ + ఉల (డులచ్) = మాతులుఁడు(మాతృభ్రాత)చూ. సూ. ౩-౨౦(ఖ)
పితృ + ఆమహ (డామహచ్) = పితామహుఁడు (తండ్రి తండ్రి) ,,
పితృ + వ్య = పితృవ్యుఁడు. (పితృభ్రాత)
ఋషి + అన్, ఏయన్, = ఆర్షము, ఆర్షేయము. (త్ర్యార్షేయము, సప్తార్షేయము)
వృష్ణి + ,, = వార్ష్ణేయుఁడు.
మాతుల ,, = మాతులేయుఁడు.

౩-౨౭. గర్గాదిశబ్దములకు యఞ్ (యఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

గర్గ – యఞ్ = గార్గ్యుఁడు పులస్తి — యఞ్ = పౌలస్త్యుఁడు
యజ్ఞవల్క ,, = యాజ్ఞవల్క్యుఁడు; జమదగ్ని ,, = జామదగ్న్యుఁడు
కుటిల ,, = కౌటిల్యుఁడు ముద్గల ,, = మౌద్గల్యుఁడు
చణక ,, = చాణక్యుఁడు కృతవీర ,, = కార్తవీర్యుఁడు
చేది–యఞ్ = చైద్యుఁడు

౩-౨౮. దిత్యాదిపదములకు నపత్యాద్యర్థములందు యఞ్ (ణ్యత్) ప్రత్యయము వచ్చును. 'బహిస్' శబ్దమునకు 'ఈకఞ్' ప్రత్యయమును వచ్చును.

(క) ఆదిపదముచేఁ దద్దేవతాకము, తత్సమూహము, తత్సంబంధి మొదలగు నర్థములు యథాసంభవముగా గ్రహింపవలయును.

దితి - యఞ్ = దైత్యుఁడు	యమ - యఞ్ = యామ్యము
అదితి ,, = ఆదిత్యులు	బహిస్ ,, = బాహ్యము (ఇస్ లోపము)
ప్రజాపతి ,, = ప్రాజాపత్యుఁడు	,, ఈకఞ్ = బాహీకము ,,

(ఖ) దితి, అదితి, శబ్దములకు 'ఏయఞ్' ప్రత్యయమును జూపట్టుచున్నది.
దితి + ఏయఞ్ = దైతేయుఁడు; అదితి + ఏయఞ్ = ఆదితేయులు.

శాస్త్రదృష్టిచే దైతేయ, ఆదితేయ, శాక్తేయాదిపదములసాధువులే. లోకప్రయోగమును బట్టి వీనినిఁ గొందఱు పృషోదరాదిగణమునఁ బఠించి సాధుత్వ మంగీకరింతురు.

(గ) పై యర్థములందుఁ బృథివ్యాదుల కథోనిర్దిష్టముల కాయాప్రత్యయము లగును.

పృథివీ - అఞ్ = పార్థివుఁడు,
స్త్రీ - నఞ్ (నఞ్) = స్త్రైణము,
పుంస్ - ,, (స్నఞ్) = పౌంస్నము.
దేవ - యఞ్ (యఞ్) అఞ్ (అఞ్) = దైవ్యము, దైవము.
అగ్ని - ఏయఞ్ (ఢక్) = ఆగ్నేయము.

౩-౨౯. 'ఆ జాతియందుఁ బుట్టిన' అనునర్థమున నీక్రింది శబ్దముల కాయా ప్రత్యయములు వచ్చును. 'రాజన్' శబ్దమునకు 'క్షత్రియజాతియందు బుట్టిన' అను నర్థముననే వచ్చును. 'భిన్నార్థమున అఞ్' ప్రత్యయమగును.

రాజన్ - య - (యత్) = రాజన్యుఁడు. (క్షత్రియజాతి రాజుయొక్క సంతానము.
,, అఞ్ = రాజనుఁడు = భూపతిమాత్రుని సంతానము.
బ్రహ్మన్ - అఞ్ = బ్రాహ్మణుఁడు.

క్షత్త్ర - ఇయ (ఘ) = క్షత్త్రియుఁడు.
మను - షణ్, (అఞ్ + షుక్) ష్య, (షుక్ + యత్) అణ్ = మానుషుఁడు, మనుష్యుఁడు, మానవుఁడు.

(క) జాతివచనము గానిచో 'బ్రహ్మన్' యొక్క 'అన్' లోపించి 'బ్రాహ్మము' అని యగును. బ్రాహ్మము మంత్రము, మొ॥

౩౩౦. 'అందుఁ బుట్టిన' అను నర్థమున నీక్రింది శబ్దముల కాయా ప్రత్యయములు వచ్చును.

కుల + ఈన, (ఖ)య, ఏయకణ్ (ఢకఞ్) = కులీనుఁడు, కుల్యుఁడు, కౌలేయకుఁడు,
మహాకుల + ,, ఈనణ్ (ఖఞ్) అణ్ (అఞ్) = మహాకులీనుఁడు, మాహాకులీనుఁడు, మాహాకులుఁడు.
దుష్కుల + ఏయణ్ (ఢక్) ఈన = దౌష్కులేయుఁడు, దుష్కులీనుఁడు.

(క) 'కౌలీనపదమునకు' అపవాదము. కులీనుఁడగా సత్కుల ప్రసూతుఁడని యర్థము. కౌలీనపదము దీనివలన నిష్పన్నము కాదు.

౩౩౧. 'ఆ దేశమునకు రాజు' అను నర్థమున నీక్రింది శబ్దములకు నాయా ప్రత్యయములును రూపములును యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

ఇక్ష్వాకు + అణ్ (అఞ్) = ఇక్ష్వాక = ఐక్ష్వాకుఁడు ('కు' యొక్క 'ఉ' కారమునకు లోపము)
పంచాల + ,, = పాంచాల = పాంచాలుఁడు.
పాండు + యణ్ (డ్యణ్) = పాండ్యుఁడు (ఉ కారలోపము)
కురు - యణ్ (ణ్య) = కౌరవ్యుఁడు,
నిషధ - ,, = నైషధ్యుఁడు.

(క) స నైషధ స్యార్థపతేః మొదలగునెడ ౩౮౧ సూత్రముచే 'అణ్' ప్రత్యయము.

(ఖ) పాండు దేశమునకు రాజు పాండ్యుఁడు; పాండురాజు వేఱు.

అపత్యప్రత్యయప్రకరణము సమాప్తము.

---

౨. రాగాద్యర్థక ప్రత్యయ ప్రకరణము

33౨. దానిచే రంగువేయఁబడినది '(తేన రక్తం రాగాత్)' అను నర్థమున వర్ణవాచకములకు అ౯ (అణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

కషాయ + అ౯ = కాషాయము,(కషాయవర్ణముచే రంజితమగు వస్త్రము మొ.)
మంజిష్ఠా ,, = మాంజిష్ఠము (మంజిష్ఠావర్ణముచే ,, ,,)
హరిద్రా ,, = హారిద్రము (హరిద్రా ,, ,, ,,)

(క) ఈ క్రింది వర్ణవాచకములకు విశేషమును గాంచునది.

నీలీ – అ (అ౯) = నీలము.
లాక్షా – ఇక౯ (ఠక్) = లాక్షికము.
పీత – క (క౯) = పీతకము.

333. దానియందు సంస్కృతమగు భక్ష్యము (సంస్కృతం భక్షాః)అను నర్థమున సప్తమ్యంతమగు సంస్కర్తృపదమునకు 'అ౯' (అణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

(క) సంస్కృతము = మిశ్రితము (వేఁచఁబడిన).

భ్రాష్ట్ర – అ౯ = భ్రాష్ట్రము = (బాణలియందు వేఁచఁబడినది.)

(ఖ) శూల, దధి, క్షీర, శబ్దములకు విశేషమును బరిశీలించునది.

శూల + య (యత్) శూల్యము = శూలమునందు సంస్కృతమైనది)
శూల్యమాంసము=ఇనుపకాడలతోఁ గాల్చిన మాంసము.
దధి + ఇక౯ (ఠక్) దాధికము = (దధియందు మిశ్రితమైన భక్ష్యము)
క్షీర + ఏయ౯ (ఢఞ్) క్షైరేయము (క్షీరమునందు మిశ్రితమైన అన్నాదులు: భక్ష్యము గాదు)

33౪. దీనికి దేవత (సా అస్య దేవతా) అను నర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు యథాసంభవముగా నాయా ప్రత్యయములు వచ్చును.

ఇంద్ర – అ౯ = ఐంద్రము-హవిస్సు (ఇంద్రుఁడు దేవతగాఁ గల హవిస్సు)
పశుపతి ,, = పాశుపతము.
గణపతి ,, = గాణపతము (గాణాపత్య, గాణపత్య శబ్దము లసాధువులు; = కానీ గాణపత్యమతే రతాః అని పంచదశీప్రయోగము గలదు.
బృహస్పతి ,, = బార్హస్పతము

శతరుద్ర + ఇయ (ఘ) ఈయ (ఛ) = శతరుద్రియము, శతరుద్రీయము.
మహేంద్ర ,, ,, ,, అణ్ = మహేంద్రియము, మహేంద్రీయము, మాహేంద్రము.

సోమ + యణ్ (ట్యణ్) = సౌమ్యము.
వాయు + యణ్ (యత్) = వాయవ్యము.
పితృ + య (,,) = పిత్ర్యము (చూ. సూ. ౩౨౦)
ఉషస్ ,, = ఉషస్యము.
అగ్ని + ఏయణ్ (ఢక్) = ఆగ్నేయము (ఆగ్నేయాస్త్రము)
ద్యావాపృథివీ - య, ఈయ = ద్యావాపృథివ్యము, ద్యావాపృథివీయము.
శునాసీర ,, ,, = శునాసీర్యము, శునాసీరీయము.
మరుత్వత్ ,, ,, = మరుత్వత్యము, మరుత్వతీయము.
అగ్నీషోమ ,, ,, = అగ్నీషోమ్యము, అగ్నీషోమీయము.
వాస్తోష్పతి ,, ,, = వాస్తోష్పత్యము, వాస్తోష్పతీయము.
గృహమేధ ,, ,, = గృహమేధ్యము, గృహమేధీయము.

౩౩౫. దాని సమూహము (తస్య సమూహః) అను నర్థమున 'అణ్' (అణ్, అఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

కాక - అణ్ (అణ్) = కాకము, (కాకానాం సమూహః)
బక ,, = బాకము,
పిక ,, = పైకము,
శుక ,, = శౌకము,
ఉలూక ,, = ఔలూకము,
భిక్షా ,, = భైక్షము.
మయూర అణ్ (అఞ్) = మాయూరము.
కపోత - కాపోతము
యువతి - యౌవతము, యౌవనము ('త'వర్ణము వికల్పముగా 'న'వర్ణ మగును)
గర్భిణీ - గార్భిణము
పదాతి - పాదాతము

(క) సమూహార్థమున యథాసంభవముగా నీ క్రింది శబ్దములకుఁ దత్తత్ప్రత్యయములు వచ్చును.

రాజన్య - అక ణ్ (వుఞ్) = రాజన్యకము (రాజన్యానాం సమూహః)
రాజన్ ,, = రాజకము (రాజ్ఞాం సమూహః) ('అన్'లోపము)
మనుష్య ,, = మానుష్యకము
వత్స ,, = వాత్సకము

వృద్ధ ,, = వార్ధకము
కేదార – యఞ్ (యఞ్) అకఞ్ (వుఞ్) ఇకఞ్ (ఠఞ్) = కైదార్యము, కైదారకము, కైదారికము.
గణికా – యఞ్ (యఞ్) = గాణిక్యము
బ్రాహ్మణ ,, = బ్రాహ్మణ్యము
మాణవ ,, = మాణవ్యము
గ్రామ – తా (తల్) = గ్రామతా
జన ,, = జనతా
బంధు ,, = బంధుతా
గజ ,, = గజతా
సహాయ ,, = సహాయతా
ధేను – కఞ్ (ఠక్) = ధైనుకము
హస్తిఞ్ – ఇకఞ్ = హాస్తికము (ఇఞ్ లోపము)
అశ్వ – ఈయ (ఛ) అఞ్ (అణ్) = అశ్వీయము, ఆశ్వము
అవి – కట (కటచ్) = అవికటము
పాశ – యా (యత్) = పాశ్యా
తృణ ,, = తృణ్యా
ధూమ ,, = ధూమ్యా
వన ,, = వన్యా
వాత – యా, ఊల = వాత్యా, వాతూలము
గో – త్రా (త్ర) = గోత్రా
కేశ–యఞ్ (యఞ్) ఇకఞ్ (ఠక్) = కైశ్యము, కైశికము
ఖల – ఇనీ (ఇని) = ఖలినీ (ఖలముల సమూహము)
కుటుంబ ,, ,, = కుటుంబినీ (కుటుంబముల సమూహము)

(ఖ) కాశికాకారుఁడు సమూహార్థమున (౧) కమలాదిభ్యః ఖండచ్ ప్రత్యయో భవతి, (౨) నరకరితురంగాణాం స్కంధచ్ ప్రత్యయః (౩) పూర్వాదిభ్యః కాండప్రత్యయో భవతి అని మూఁడు వార్త్తికములను వ్రాసెను. దాని కుదాహరణము లీ క్రిందివిధమున నుండును.

కమలఖండము, పద్మినీఖండము, కుముదఖండము, కైరవిణీ ఖండము, మొ.
నరస్కంధము, కరిస్కంధము, తురంగస్కంధము, మొ.
పూర్వకాండము, తృణకాండము, కర్మకాండము, మొ.

33౬. అది యీప్రదేశమునఁ గలదు. (తదస్మిన్నస్తీతి దేశే తన్నామ్ని) అనునర్థమున అఞ్ (అణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

ఉదుంబర – అఞ్ = ఔదుంబరము (ఉదుంబరాః సంత్యస్మిన్ దేశే)

౩౩౭. వానిచే నిష్పన్నమైనది. (తేన నిర్వృత్తమ్) అను నర్థమున 'అ' (అణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

కుశాంబ - అ = కౌశాంబనగరము, (కుశాంబేన నిర్వృత్తమ్)

స్త్రీలింగమున కౌశాంబీ నగరీ.

౩౩౮. దానికి నివాసము, (తస్య నివాసః) దానికి సమీపమున నున్న, (తస్య అదూరభవః) అను నర్థములందు అ (అణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

శిబి - అ = శైబము దేశము (శిబేః నివాసః)

విదిశా ,, = వైదిశము (విదిశాయాః అదూరభవః)

(క) జనపద వాచకములకుఁ బరమైనయెడల 'అ' ప్రత్యయము లోపించును. కావున నాదివృద్ధియు రాదు.

పంచాల - అ - పంచాలము (పంచాలుల నివాసమగు జనపదము)

అంధ్ర ,, అంధ్రులు (అంధ్రుల నివాసమగు జనపదము)

పాంచాల, ఆంధ్ర, ఆదిపదములు స్వార్థ అన్నంతములు. ఆంధ్రపదమే మొదటిది. ఐతరేయ బ్రాహ్మణమున 'ఏతే ఽంధ్రాః' అని కలదు.

(ఖ) పైని నుదాహృతము లగు నాలుగర్థములందును (తదస్మిన్నస్తీతి దేశే తన్నామ్ని, తేన నిర్వృత్తమ్, తస్య నివాసః, తస్య అదూరభవః) ఈ క్రింది శబ్దములకు ఈయ (ఛ) ప్రత్యయము వచ్చును.

సువర్ణ - ఈయ = సువర్ణీయము (సువర్ణస్య నివాసః, మొ)

అశ్వత్థ	,, = అశ్వత్థీయము.	ఆతప - ఈయ	= ఆతపీయము.
వృక్ష	,, = వృక్షీయము.	ఫల ,,	= ఫలీయము.
శాక	,, = శాకీయము.	అరణ్య ,,	= అరణ్యీయము.
పలాశ	,, = పలాశీయము.	పర్ణ ,,	= పర్ణీయము.
		గర్త ,,	= గర్తీయము.

(గ) ఈ క్రింది శబ్దములకు ఈయ (ఛ) ప్రత్యయమునకు ముందు కకారాగమము వచ్చును. ప్రాతిపదికాంతనకారము లోపించును.

ఇక్షు + క్ + ఈయ = ఇక్షుకీయము.		తక్షన్ + క్ + ఈయ = తక్షకీయము.	
వేణు ,, ,, = వేణుకీయము.		వేత్ర ,, ,, = వేత్రకీయము.	
కపోత ,, ,, = కపోతకీయము.		తృణ ,, ,, = తృణకీయము.	

౩౩౯. దానినిఁ జదువువాఁడు లేక దాని నెఱుఁగువాఁడు (తదధీతే తద్వేద) అను నర్థమున అ (అణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

వ్యాకరణ - అణ్ = వైయాకరణుఁడు (చూ. సూ. ౩౨౧)
నిగమ ,, = నైగములు.
ఛందస్ ,, = ఛాందసుఁడు.

(క) ఈ యర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు విశేషమును బరిశీలించునది.

న్యాయ — ఇకణ్ (ఠక్) నైయాయికుఁడు (చూ. సూ ౩౨౧)
లోకాయత ,, = లౌకాయతికుఁడు (రూ) లోకాయతికుఁడు;
లోకాయతుఁడు (లోకాయతాః పామరాశ్చ. పంచదశీ)
పురాణ ,, = పౌరాణికుఁడు
ఇతిహాస ,, = ఐతిహాసికుఁడు
క్రమ అక (వుణ్) = క్రమకుఁడు
పద ,, = పదకుఁడు
శిక్షా ,, = శిక్షకుఁడు
సామ ,, = సామకుఁడు
మీమాంసా ,, = మీమాంసకుఁడు
పునరుక్త ఇకణ్ (ఠక్) = పౌనరుక్తికుఁడు
నిరుక్త ,, = నైరుక్తికుఁడు (రూ) నైరుక్తుఁడు
నిమిత్త ,, = నైమిత్తికుఁడు
జ్యోతిస్ ,, = జ్యౌతిషికుఁడు (చూ. సూ. ౩౪౦ క)
యజ్ఞ ,, = యాజ్ఞికుఁడు [(రూ) జ్యోతిషికుఁడు
ధర్మ ,, = ధార్మికుఁడు
సంగ్రహ ,, = సాంగ్రహికుఁడు
ఆయుర్వేద ,, = ఆయుర్వేదికుఁడు
అథర్వణ్ ,, = అథర్వణికుఁడు
అలంకార ,, = ఆలంకారికుఁడు
ముహూర్త ,, = మౌహూర్తికుఁడు
తర్క ,, = తార్కికుఁడు
తంత్ర ,, = తాంత్రికుఁడు
సర్వతంత్ర - అ = సర్వతంత్రుఁడు

(ఖ) సర్వవేద, చతుర్వేద, శబ్దములకు అ, యఞ్ (యఞ్) ప్రత్యయములు వచ్చును. 'యఞ్' ప్రత్యయము పరమగునేని ఉభయపద వృద్ధియగును.

సర్వవేద - అ, యఞ్ = సర్వవేదుఁడు, సార్వవైద్యుఁడు.
చతుర్వేద ,, ,, = చతుర్వేదుఁడు, చాతుర్వైద్యుఁడు.

(౫) ద్వివేదిన్, త్రివేదిన్ ప్రభృతి శబ్దములు రెండు వేదములు చదివినవాఁడు, మూఁడు వేదములు చదివినవాఁడు, అను నర్థమున వాడుచున్నారు. ఈ యర్థమున ౩౩౯ సూత్రముచే 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చునేని ద్వైవేదుఁడు, త్రైవేదుఁడు మొ. రూపము లేర్పడును. అట్లే చతుర్వేదుఁడు అగునుగానీ చతుర్వేదిన్ కానేకాదు (చూ. పై.) కావున విద (తెలిసికొను) ధాతువునకు తాచ్ఛీలిక ఇన్ ప్రత్యయము చేసి ద్వివేదిన్ అనఁగా రెండు తెలిసినవాఁడు, లక్షణచే రెండు అనఁగా రెండు వేదములో రెండు శాస్త్రములో అని యర్థమును జెప్పుకొనవలెను. అట్లే త్రివేదిన్. ఈ యర్థమున చతుర్వేదిన్ అనియును నుండవచ్చును. (చూ. పుట ౧౩౬) ద్విశాస్త్రిన్, షట్శాస్త్రిన్ మొదలగు శబ్దములకును ఈ సూత్రముచే 'అణ్' ప్రత్యయమునుగాక ౪౩౭ సూత్రముచే మత్వర్థీయమగు 'ఇన్' ప్రత్యయము చేసికొనవలయును.

౩౪౦ అధోనిర్దిష్టము లగు శబ్దములకుఁ దత్తదర్థములందు (అనఁగాఁ గలిగిన, పుట్టిన మొ) యథాసంభవముగాఁ దత్తత్ప్రత్యయములు వచ్చును.

(౪) ఇస్, ఉస్, అంత ప్రాతిపదికముల 'స' కారము తద్ధిత ప్రత్యయములు పరమగునేని 'ష'కార మగును. 'మయ' ప్రత్యయము పరమగునేని రాదు. సంధిచే రేఫ మగును.

జ్యోతిస్ – అణ్ (అణ్) = జ్యోతిషము
చక్షుస్ – ,, ,, = చాక్షుషము (చక్షుషి భవః)
శ్రవణ ,, = శ్రావణము ,,
ఉపనిషద్ ,, = ఔపనిషదము.
పార – ఈన (ఖ) = పారీణుఁడు, (పారమును బొందిన)
అవారపార ,, = అవారపారీణుఁడు.
అవార ,, = అవారీణుఁడు.
పారావార ,, = పారావారీణుఁడు.
అగ్ర – య, ఇయ, ఈయ = అగ్ర్యము, అగ్రియము, అగ్రీయము.
సముద్ర ,, = సముద్రియము.
అభ్ర ,, = అభ్రియము.

గ్రామ-య, ఈన, ఏయకఞ్ = గ్రామ్యుఁడు గ్రామీణుఁడు, గ్రామేయకుఁడు.
గ్రీవా ,, = గ్రైవేయకము.
కుల ,, = కౌలేయకము (కుక్క)
కుక్షి ,, = కౌక్షేయకము (ఖడ్గము)
దక్షిణా – త్యక్ (త్యక్) = దాక్షిణాత్యుఁడు (దక్షిణాయాం భవః)
పశ్చాత్ – యక్ (త్యక్) = పాశ్చాత్యుఁడు (పశ్చాద్భవః)
,, ఇమ = పశ్చిమము, ('అత్'నకు లోపము)
పురస్తాత్ – యక్ (త్యక్) = పౌరస్త్యుఁడు. (,,)
ఉపరిష్టాత్ – అఞ్ = ఔపరిష్టము. (,,)
దివ్ – య = దివ్యము.
శశ్వత్ – ఈయఞ్ (ఛణ్) = శాశ్వతీయము.
,, – అఞ్ = శాశ్వతము.
,, – ఇకఞ్ (ఠఞ్) = శాశ్వతికము,
శతకుంభ- అఞ్ = శాతకౌంభము, (ఉభయపదవృద్ధి యగును. శాతకుంభ మను వ్యవహార మసాధువు)
ఇహ – త్య (త్యప్) = ఇహత్యుఁడు.
అత్ర ,, = అత్రత్యుఁడు.
తత్ర ,, = తత్రత్యులు.
కుత్ర ,, = కుత్రత్యుఁడు.
అరణ్య-అఞ్ (ణ) అకఞ్ (వుఞ్) = అరణ్యము, అరణ్యకము,
దూర – ఏత్య = దూరేత్యులు.
ఉత్తర – ఆహఞ్ (ఆహఞ్)= ఔత్తరాహులు.
నగర – అకఞ్ (వుఞ్) = నాగరకుఁడు, (చోరుఁడు, శిల్పి)
,, ఇకఞ్ (ఠఞ్) = నాగరికుఁ , (నగరే భవః)
నగరీ – ఏయకఞ్ (ఢకఞ్) = నాగరేయకుఁడు.
అర్ధ – య = అర్ధ్యము.
పూర్వార్ధ – ఇకఞ్; య = పౌర్వార్ధికము, పూర్వార్ధ్యము.
మధ్య – మ = మధ్యమము, (కాశికాకారుఁడు, మధ్యీయము, మధ్యమీయము, మాధ్యమము, అను రూపత్రయము నుదాహరించెను)
అగ్ర – ఇమ (డిమచ్) = అగ్రిమము.
ఆది ,, = ఆదిమము.
అంత ,, = అంతిమము.
పర్వత–ఈయ, అఞ్ = పర్వతము, పార్వతీయము.

౩౮౧. తన, మిఙ్, విఙ్ ప్రత్యయములు దక్క మిగిలిన తద్ధిత ప్రత్యయములును, స్త్రీప్రత్యయములును బరమగునేని హలంత క్విబంతముల అంత్యాక్షరము తొల్లింటి ధాత్వంతాక్షరముగాఁ బరిణమించును.

త్వక్ - అణ్ = త్వాచ్ + అ = త్వాచము.
వాక్ ,, వాచ్ + అ = వాచము,
ప్రాక్ - య = ప్రాచ్యము అవాక్ + య = అవాచ్యము

౩౮౨. య, ఈన, ఈ, ప్రత్యయములు పరమగునేని ప్రత్యక్, (ప్రతి + అక్) ఉదక్ (ఉద్ + అక్) సమ్యక్ (సమి + అక్) సధ్ర్యక్ (సధ్రి + అక్) పదముల 'అక్' యొక్క 'అ'కారము ఈకార మగును. పై సూత్రముచే 'క'కారము చకార మగును.

ప్రతి + అక్ + య = ప్రతి + ఈచ్ + య = ప్రతీచ్యము
ఉద్ ,, ,, = ఉద్ + ఈచ్ ,, = ఉదీచ్యము

౩౮౩. కలిగిన, పుట్టిన మొదలగు నర్థములందు గహాదులకు ఈయ (ఛ) ప్రత్యయము వచ్చును. కొన్నింటి కంత్య సకార లోపమును, గొన్నింటికి 'ఈయ' ప్రత్యయమునకు ముందు 'క' కారాగమమును వచ్చును. 'వి'పూర్వక 'సమ' శబ్ద సకారమునకు షత్వము వచ్చును.

గహ - ఈయ = గహీయము
సమ ,, = సమీయము
వి, సమ ,, = విషమీయము
ఉత్తమ ,, = ఉత్తమీయము
అంగ ,, = అంగీయము
ముఖతస్ ,, = ముఖతీయము (సకారలోపము)
పార్శ్వతస్ ,, = పార్శ్వతీయము
జన - క్ ,, = జనకీయము
పర - ,, ,, = పరకీయము
దేవ ,, ఈయ, అణ్ = దేవకీయము, దైవము
వేణు ,, ,, = వేణుకీయము
వేత్ర ,, ,, = వేత్రకీయము
స్వ ,, ,, = స్వకీయము, స్వీయము (క కారాగమము వికల్పము)
రాజన్ ,, ,, = రాజకీయము (న కారలోపము)
పూర్వపక్ష ,, ,, = పూర్వపక్షీయము
శుక్లపక్ష ,, ,, = శుక్లపక్షీయము

సమానగ్రామ క్   ఈయ = సమానగ్రామీయులు
ఏకవృక్ష ,, ,, = ఏకవృక్షీయము
హంస ,, ,, = హంసీయము
ఏకశాఖ ,, ,, = ఏకశాఖీయులు
అధమశాఖ ,, ,, = అధమశాఖీయులు
ఉత్తమశాఖ ,, ,, = ఉత్తమశాఖీయులు
అనంతర ,, ,, = అనంతరీయులు
ఉత్తర ,, ,, = ఉత్తరీయులు.
వాల్మీకి ,, ,, = వాల్మీకీయము.

(క) ఈ గహాదిగణ మాకృతిగణము. కావున సంస్కృతీయ, వంగీయ, స్వర్గీయ, నాటకీయ, ఆకాశీయ, సజాతీయ, విజాతీయాది శబ్దములు సిద్ధములు.

౩౮౮. దానికి హితమైనది (తస్మైహితమ్) అను నర్థమున ఈయ (ఛ) ప్రత్యయము వచ్చును.

వత్సీయము క్షీరము (వత్సాయ హితం)
అశ్వమేధీయము అశ్వము (అశ్వమేధాయ హితం)

(ఖ) ఈ క్రింది శబ్దములకుఁ బైయర్థమున యథాసంభముగాఁ బ్రత్యయములును రూపములును యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

దంత - య = దంత్యము.
కంఠ ,, = కంఠ్యము.
నాసికా ,, = నస్యము, ('నాసికా'కు 'నస్' ఆదేశము)
నాభి ,, = నాభ్యము.
బ్రహ్మన్ ,, = బ్రహ్మణ్యుఁడు.
రథ ,, = రథ్యా.
ఆత్మన్ - ఈన = ఆత్మనీనము. (ఆత్మీయమువలె ఆత్మకీనము) అనియు నుండ వచ్చును. (చూ. సూ. ౩౮౫.)
విశ్వజన - ,, = విశ్వజనీనము.
సర్వ-అణ్,ఈయ= సార్వము, సర్వీయము.
సర్వజన - ఇకణ్, ఈన = సార్వజనికము, సర్వజనీనము.
మహాజన- ,, = మాహాజనికము.
మాణవ - ఈన = మాణవీనము.
గో - య = గవ్యము, (చూ. సూ. ౩౭౦)
హవిస్ - య = హవిష్యము, (చూ. సూ. ౩౮౦ క)

పంచజన- ఈన = పంచజనీనము.
శ్వన్ - య = శూన్యము, శున్యము (వకారమునకు ఊ, ఉ, వర్ణములు వచ్చును)
ఊధస్ - య (యత్ + నుక్) = ఊధన్యము (రూ) ఊధస్యము.
మాతృభోగ - ఈన = మాతృభోగీణము.
పితృభోగ ,, = పితృభోగీణము.
రాజభోగ ,, = రాజభోగీణము.
ఆచార్యభోగ,, = ఆచార్యభోగీణము.
పశు - య = పశవ్యము.
శరు - ,, = శరవ్యము.

౩౮౫. ఆ, ఐ, ఔ, అనునచ్చులు తొలిహల్లులపైఁగానీ తొలి యక్షరములుగాఁ గానీ కల ప్రాతిపదికములకుఁ 'గలిగిన, పుట్టిన' మొదలగు నర్థములందు 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును. ఇట్టివి వృద్ధప్రాతిపదికము లందురు.

శాలా - ఈయ = శాలీయుఁడు, (శాలాయాం భవః)
మాలా ,, = మాలీయము.
భాషా ,, = భాషీయము.
శాస్త్ర ,, = శాస్త్రీయము.
భారత ,, = భారతీయులు,
ఆత్మన్ - ,, ఆత్మీయము (నకారలోపము, ఆత్మకీయము అనియుఁ గలదు.)
ఆత్మకీయములైన యాస్తగణము (పారిజాతాపహరణము) పంచమాశ్వాసము-౭౪.

(క) రాష్ట్ర శబ్దమునకు 'ఇయ' వచ్చును.
రాష్ట్రియులు. (రాష్ట్రియపదము పృషోదరాదిపాఠముచే సిద్ధము కావచ్చును.

(ఖ) సూర్య, అగస్త్య- శబ్దములకు 'ఈయ' ప్రత్యయము పరమగుచో 'య' కార లోపము వచ్చును.
సూర్య - ఈయ = సూరీయము. అగస్త్య - ఈయ = అగస్తీయము.

౩౮౬. 'కలిగిన, పుట్టిన' మొదలగు నర్థములందు త్యదాదులకు 'ఈయ' ప్రత్యయమును, అందుఁగొన్నింటికి నితర ప్రత్యయములును వచ్చును. ఇతర ప్రత్యయములు పరమగునేని తదాదులకు నాయా యాదేశములును వచ్చును. రూపము లీ క్రిందివిధమున గ్రాహ్యములు.

(క) తదాదులు: తత్, యత్, ఏతత్, ఇదమ్, అదస్, త్వత్, యుష్మత్ భవత్, మత్, అస్మత్ శబ్దములు.

తత్ + ఈయ = తదీయము.
యత్ ,, = యదీయము.
ఏతత్ ,, = ఏతదీయము.
ఇదమ్ ,, = ఇదమీయము.
అదస్ ,, = అదసీయము.
త్వత్ ,, = త్వదీయము, (రూ) తావకము, (తవక + అణ్) తావకీనము. (తవక + ఖఞ్)
యుష్మత్ ,, = యుష్మదీయము, (రూ) యౌష్మాకము (యుష్మాక + అణ్) యౌష్మాకీణము (యుష్మాక + ఖఞ్)
భవత్ ,, = భవదీయము, (రూ) భావత్కము (భవత్ + ఠఞ్) భావతము, (భవత్ + అణ్)
మత్ ,, = మదీయము, (రూ) మామకము (మమక + అణ్) మామకీనము, (మమక + ఖఞ్)
అస్మత్ ,, = అస్మదీయము, (రూ) ఆస్మాకము (అస్మాక + అణ్)ఆస్మాకీనము (అస్మాక + ఖఞ్)

౩౮౭. నామధేయములకు 'ఈయ' (ఛ) ప్రత్యయము వికల్పము. వికల్పపక్షమున 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

దేవదత్త - దేవదత్తీయము, దైవదత్తము.
రామకృష్ణ - రామకృష్ణీయము, రామకృష్ణము.

౩౮౮. కాలవాచకములకుఁ 'గలిగిన, పుట్టిన' మొదలగు నర్థములందు 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

దిన - ఇకణ్ - దైనికము
మాస ,, మాసికము
సంవత్సర ,, సాంవత్సరికము
షణ్మాస ,, షాణ్మాసికము
సాయంప్రాతస్ ,, సాయంప్రాతికము (సకారలోపము)
పునఃపునస్ ,, పౌనఃపునికము ,,
శర్వరీ ,, శార్వరికము
ఉషస్ ,, ఔషసికము ,,

కాల ఇకఞ్ కాలికము (యా) (కాల్యము, (చూ. సూ. ౩౪౮)
తత్కాల ,, తాత్కాలికము
అహన్ ,, ఆహ్నికము, (అహ్నా నిర్వృత్తం; హన్ యొక్క అకారమునకు లోపము)
అధునా ,, ఆధునికము

(౪) శార్వరస్య తమసో నిషిద్ధయే (కాళిదాసు) అనుదితౌషసరాగా (భారవి) 'ప్రాభాతనీరజబంధుప్రభమైన చేలము, (భాగవతము) 'మాధ్యందినాయ' సవనాయ మహర్షిసేవ్యాం (చంపూ రామాయణము) 'దైనందినము' ఇత్యాది 'ఇకఞ్' ప్రత్యయములేని ప్రయోగములు గలవు.

(౫) తార్కికులు 'కాలీనపదము' నుపయోగింతురు. కాలికము అని యుండవలయును. కాలీన శార్వరాది పదము లన్నియును దుష్టములనియే ప్రామాణికులు వచింతురు. కొందఱు పృషోదరాది గణమాకృతిగణ మగుటచే నా గణమున వీనినిఁ జేర్చి సాధుత్వ మంగీకరింతురు.

(౬) ఈ క్రింది కాలవాచకములకుఁ, 'గలిగిన' 'పుట్టిన' మొదలగు నర్థములందు విశేషరూపములు యథాప్రయుక్తముగా నెఱుఁగునది.

వసంత - అకఞ్ - అణ్ = వాసంతికము, వాసంతము
గ్రీష్మ ,, ,, = గ్రైష్మకము, గ్రైష్మము
నిశా - ఇకఞ్ - అణ్ = నైశికము, నైశము
ప్రదోష ,, ,, అక = ప్రాదోషికము, ప్రాదోషము, ప్రదోషకము
ప్రావృట్-ఏణ్య-ఇక (ఠప్) = ప్రావృషేణ్యము, ప్రావృషికము (చూ. సూ. ౩౪౯)
వర్షా - ఇకఞ్ - వార్షికము
హేమంత - అణ్ = హైమంతము, హైమనము, (వికల్పముగా తకారలోపము)
చిరం - తన (ట్యు+తుట్) = చిరంతనము
సాయం ,, = సాయంతనము
దోషా ,, = దోషాతనము
దివా ,, = దివాతనము
ప్రాక్ ,, = ప్రాక్తనము (౩౪౯ చే 'క' కారము చ కారము గాదు)
అధునా ,, = అధునాతనము
అద్య ,, = అద్యతనము

సద్యస్ ,, = సద్యస్తనము
అధస్ ,, = అధస్తనము
ప్రాతస్ ,, = ప్రాతస్తనము
ఇదానీం ,, = ఇదానీంతనుఁడు
తదానీం ,, = తదానీంతనులు
పురా ,, = పురాతనము
సనా ,, = సనాతనము
సదా ,, = సదాతనము
హ్యస్ ,, – త్య (త్యప్) హ్యస్తనము, హ్యస్త్యము
శ్వస్ ,, ,, శ్వస్తనము, శ్వస్త్యము
పూర్వాహ్ణ - తన - ఇకఞ్, అక = పూర్వాహ్ణతనము, పౌర్వాహ్ణికము,
పూర్వాహ్ణకము
అపరాహ్ణ ,, ,, ,, = అపరాహ్ణతనము, అపరాహ్ణికము
అపరాహ్ణకము
చిరకాల - ఇక, ఈన = చిరకాలికము, చిరకాలీనము.
చిరరాత్రి - ,, = చిరరాత్రీణము.
చిర - త్న = చిరత్నము
పరుత్ ,, పరుత్త్నము (క్రిందటి యేటిది)
పరారి ,, పరారిత్నము (మునియేటిది)
సంధివేళా - అఞ్ = సాంధివేళము
సంధ్యా ,, = సాంధ్యము
అమావాస్యా ,, అక, అ=ఆమావాస్యము, అమావాస్యకము, అమావాస్యము
పౌర్ణమాసీ ,, = పౌర్ణమాసము

౩౮౯. ఆ పౌర్ణమాసి యీ మాసమందు గలదు. (సా అస్మిన్ పౌర్ణమాసీ) అను నర్థమున సామాన్యముగా అఞ్ (అణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

వైశాఖీ - అఞ్ = వైశాఖము (విశాఖా నక్షత్రయుక్త పూర్ణిమ గల మాసము)
పౌషీ - అఞ్ = పౌషము (పౌషీ పూర్ణిమ గల మాసము)

(౪) ఈ క్రింది శబ్దముల విశేషమును గమనించునది.

ఆగ్రహాయణీ - ఇకఞ్ - ఆగ్రహాయణికము మాసము
ఫాల్గునీ ,, అఞ్ = ఫాల్గునికము, ఫాల్గునము
శ్రవణా ,, ,, = శ్రావణికము, శ్రావణము
కార్త్తికీ ,, ,, = కార్త్తికికము, కార్త్తికము
చైత్రీ ,, ,, = చైత్రికము, చైత్రము

౩౫౦. ఈకారాంత నక్షత్ర వాచకపదములకుఁ 'గలిగిన, పుట్టిన' (తత్ర జాతః, తత్రభవః) మొదలగు నర్థములందు అ, అణ్ ప్రత్యయములు బహుళముగా వచ్చును.

రోహిణీ - అ, అణ్ = రోహిణుఁడు, రౌహిణుఁడు
రేవతీ - అ, ,, రేవతుఁడు, రైవతుఁడు

(క) ఫల్గునీ శబ్దమునకు 'అ' ప్రత్యయము

ఫల్గునీ - అ = ఫల్గునుఁడు (ఫాల్గునుఁడు, స్వార్థమున అణ్)

౩౫౧. 'దానితోఁ దాఁటుచున్నాఁడు' (తరతి) అను నర్థమునఁ దృతీయాంతములకు ఇకణ్ (ఠక్) ప్రత్యయము వచ్చును.

ఉడుప - ఇకణ్ = ఔడుపికుఁడు (ఉడుపేన తరతి)
నౌ ,, నావికుడు
విమాన ,, వైమానికుఁడు
శకట ,, శాకటికుఁడు.

౩౫౨. దానితోఁ జరించుచున్నాఁడు. (చరతి) అను నర్థమునఁ దృతీయాంతములకు 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

శకట - ఇకణ్ = శాకటికుఁడు (శకటేన చరతి)
విమాన ,, = వైమానికుఁడు
యాత్రా ,, = యాత్రికుఁడు (యాత్రికులు అసాధువు)

(క) అశ్వ, రథ, పాద, జాల, పర్ప శబ్దములకు ఇక (ఠణ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

అశ్వ - ఇక = అశ్వికుఁడు (ఆశ్వికులు. స్వార్థమున అణ్)
రథ ,, = రథికుఁడు
పాద ,, = పదికుఁడు ('పాద'కు 'పద్' ఆదేశము)
జాల ,, = జాలికుఁడు
పర్ప ,, = పర్పికుఁడు (పర్పము = కుంటివా రెక్కి చరించు సాధనము)

(ఖ) 'శ్వగణ' శబ్దమునకు ఇకణ్, ఇక, ప్రత్యయములు వచ్చును.

శ్వగణ - ఇకణ్, ఇక = శ్వాగణికుఁడు, శ్వగణికుఁడు.

౩౫౩. 'దోస్' శబ్దమునకును, ఇస్, ఉస్, త, కారాంతములకును 'ఇకణ్' స్థానమున 'కణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

దోస్ - కణ్ = దౌష్కుఁడు (చూ. సూ. ౩౭) (దోషాచరతి)
సర్పిస్ ,, = సార్పిష్కుఁడు (,, ౩౮)
ధనుస్ ,, = ధానుష్కుఁడు ,,

(౪) ఆశిస్, శబ్దమునకు 'కణ్' రాదు.

ఆశిషికుఁడు = (ఆశిషాచరతి)

౩౫౪. ద్వితీయాంత శబ్దములకుఁ 'జరించును' (చరతి) అను నర్థమున 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

ధర్మ - ఇకణ్ = ధార్మికుఁడు (ధర్మం చరతి)
అధర్మ ,, = ఆధర్మికుఁడు
కర్మన్ ,, = కార్మికుఁడు (నకారలోపము)

౩౫౫. సుస్నాతాదులకు అడుగుచున్నాఁడు, (పృచ్ఛతి) పోవుచున్నాఁడు (గచ్ఛతి) అను నర్థములందు 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

సుస్నాత-ఇకణ్ = సౌస్నాతికుఁడు (నీవు సుస్నాతుఁడవా? యని యడుగువాఁడు)
స్వాగత - ,, = స్వాగతికుఁడు (స్వాగతమును అడుగువాఁడు)
సుఖశయన- ,, = సౌఖశాయనికుఁడు (సుఖశయనమా ? అని యడుగువాఁడు)
(ఇట నుభయపదవృద్ధి.)
కృతాంత - ,, = కార్తాంతికుఁడు (కృతాంతునిఁగూర్చి చెప్పువాఁడు)
పరదార - ,, = పారదారికుఁడు (పరదారలను గూర్చిపోవువాఁడు)
గురుతల్ప - ,, = గౌరుతల్పికుఁడు (గురుతల్పగమనము సేయువాఁడు)
స్వస్తి - ,, = సౌవస్తికుఁడు (స్వస్తియా? యని యడుగువాఁడు)

౩౫౬. ఆవిధముగా నున్నాఁడు (వర్తతే) అను నర్థమున నీక్రింది పదములకు 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్రతీప - ఇకణ్ = ప్రాతీపికుఁడు (ప్రతీపేన వర్తతే)
ప్రతిలోమన్ ,, = ప్రాతిలోమికుఁడు (నకారలోపము)
అనులోమన్ ,, = ఆనులోమికుఁడు ,,
ప్రతికూల ,, = ప్రాతికూలికుఁడు (ప్రతికూలేన వర్తతే)
అనుకూల ,, = ఆనుకూలికుఁడు (అనుకూలేన ,,)
పరిపార్శ్వ ,, = పారిపార్శ్వికుఁడు (పరిపార్శ్వేన ,,)
పరిముఖ ,, = పారిముఖికుఁడు (పరిముఖేన ,,)
ఓజసా ,, = ఔజసికుఁడు (ఓజసా ,,)
సహసా ,, = సాహసికుఁడు (సహసా ,,)
అంభసా ,, = ఆంభసికము, (మత్స్యము) (అంభసా ,,)

౩౫౭. అందు నియుక్తుఁడు (తత్ర నియుక్తః) అనునర్థమున 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

ద్వార - ఇకణ్ = దౌవారికుఁడు. (చూ; సూ. ౩౨౧) (ద్వారే నియుక్తః)
నియోగ ,, = నైయోగికుఁడు.

(క) ప్రతిమానాటకమున దేవకులికుఁడు (దేవకుల-ఇకణ్) అని ఆదివృద్ధి లేని రూపము ప్రయుక్తమై యున్నది. ఇట్లే మృచ్ఛకటికమున అధికరణికుఁడు (అధికరణ - ఇకణ్) అని ప్రయుక్తమై యున్నది. ఇట్టివి ౪౩౫. సూత్ర మతుబర్థక 'ఇక' ప్రత్యయముచే సాధింపవచ్చును.

౩౫౮. ఇది వీని శీలము(శీలం)అను నర్థమున ఇకణ్ ప్రత్యయము వచ్చును.

అపూప - ఇకన్ = ఆపూపికుఁడు, (అపూపభక్షణం శీల మస్య)
వితండా ,, = వైతండికుఁడు (వితండావాదః ,,)
ధర్మ ,, = ధార్మికుఁడు, (ధర్మాచరణ మస్య శీలం)

(క) 'తపస్' శబ్దమునకు 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

తపస్ + అన్ = తాపసుఁడు,(తపః అస్య శీలం)

(ఖ) దానిని అమ్మువాఁడు (తస్యపణ్యాం) అను నర్థమున 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

అపూప - ఇకణ్ = ఆపూపికుఁడు (అపూపము లమ్మువాఁడు)

౩౫౯. దానివలన జీవించుచున్నాఁడు (వేతనాదిభ్యః జీవతి) అను నర్థమున 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

వేతన - ఇకన్ = వైతనికుఁడు, (వేతనేన జీవతి)
యాచనా ,, = యాచనికుఁడు.
అపణ ,, ఆపణికుఁడు.
వితాల - ,, = వైతాలికుఁడు (వివిధః తాలః వితాలః, తేన జీవతి)

(క) ఈ క్రిందిపదములకు ఇక, ఈయ, ప్రత్యయములు వచ్చును.

క్రియ - ఇక = క్రియికుఁడు, (క్రియేణ జీవతి)
విక్రియ ,, = విక్రియికుఁడు ,,
క్రియవిక్రియ ,, = క్రియవిక్రియికుఁడు ,,
ఆయుధ - ఈయ = ఆయుధీయుఁడు, (ఆయుధేన జీవతి)

౩౬౦. అది వాని శిల్పము (శిల్పం) అను నర్థమున 'ఇకక్' ప్రత్యయ మగును.

మృదంగ - ఇకన్ = మార్దంగికుఁడు.
వీణా ,, = వైణికుఁడు.
వేణు - ఇకన్ = వైణవికుఁడు (చూ. సూ. ౩౨౦)
వంశ - ,, = వాంశికుఁడు.
మురజ ,, = మౌరజికుఁడు.

౩౬౧. అది వాని ప్రహరణము (తదస్య ప్రహరణం) అను నర్థమున ఇకక్' ప్రత్యయము వచ్చును.

పరశ్వథ - ఇకన్ = పారశ్వథికుఁడు.
ధనుస్ ,, = ధానుష్కుఁడు (చూ. సూ. ౩౩౩)

(క) శక్తి, యష్టి, శబ్దములకు 'ఈకక్' ప్రత్యయము వచ్చును.

శాక్తీకుఁడు, యాష్టీకుఁడు.

౩౬౨. తృతీయాంతములైన అక్షద్యూతాదులకు నిర్వృత్తము (నిష్పన్నము) అనునర్థమున 'ఇకక్' ప్రత్యయము వచ్చును.

అక్షద్యూత - ఇకన్ = ఆక్షద్యూతికము వైరము, (అక్షద్యూతేన నిష్పన్నం)
గతాగత ,, = గాతాగతికము.
యాతోపయాత ,, = యాతోపయాతికము.
అనుగత ,, = ఆనుగతికము.
గతానుగత ,, = గాతానుగతికము.

(క) "గతానుగతికో లోకో నలోకః పారమార్థికః" అను నెడ "గతస్య అనుగతిః యస్యసః" అని వ్యధికరణబహువ్రీహి సెప్పుకొనవలెను.

(ఖ) భావప్రత్యయాంతశబ్దముల తుది 'అ'కారమునకు నిర్వృత్తార్థమున 'ఇమ' ప్రత్యయము వచ్చును.

పాక - ఇమ = పాకిమము (పాకేన నిర్వృత్తం)
త్యాగ ,, = త్యాగిమము (త్యాగేన ,,)

(గ) కృ, పచ, వప, ధాతువులకు నిర్వృత్తార్థమున 'త్రిమ' ప్రత్యయము వచ్చును. 'త్రిమ' పరమగుచో 'పచ' యొక్క 'చ'కారము కకార మగును.

(ఖ) శత శబ్దమునకు ఇక, య, ప్రత్యయములు వచ్చును.

శత - ఇక = శతికము (శతేన క్రీతం)
శత - య = శత్యము ,,

౩౯౭. దాని కిది ఫలము, లేక కారణము (ప్రయోజనం) అనునర్థమున ఇకఞ్ ప్రత్యయ మగును.

అర్థ - ఇకఞ్ = ఆర్థికము (అర్థము కారణముగా లేక ఫలముగాఁ గలది)
శాంతి - ,, = శాంతికము
పుష్టి - ,, = పౌష్టికము
మంగళ - ,, = మాంగళికము
సన్నిపాత - ,, = సాన్నిపాతికము
పరితోష - ,, = పారితోషికము

(క) ప్రయోజనార్థమునఁ గొన్నిశబ్దములకు 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

శ్రద్ధా - అణ్ = శ్రాద్ధము (శ్రద్ధాప్రయోజనం అస్యకర్మణః)
చూడా - ,, = చౌడము (చూడాప్రయోజనం అస్యకర్మణః)

డలల కభేదము గాన చౌలకర్మ మనియు వ్యవహారము.

(ఖ) సభా ప్రయోజన మస్య సభికుఁడు అని ఆప్టే నిఘంటువు తెలుపుచున్నది. ఈయర్థమున సాభికుఁడు గావలసి యున్నది. సభిక పద వ్యుత్పత్తిని గూర్చి చూ. సూ. ౪౩౮. (క)

(గ) 'ఈ యర్థమున కిది ప్రయోజనము;' 'ఈయుద్ధమునకు వీరు యోద్ధలు' అను నర్థమున 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

సుభద్రా-అణ్ = సౌభద్రము యుద్ధము (సుభద్రాప్రయోజన మస్యసంగ్రామస్య)
భరత - ,, = భారతము (భరతా యోద్ధారః అస్యసంగ్రామస్య)

యుద్ధగ్రంథముల కభేదోపచారముచే భారతము గ్రంథము అగును.

౩౯౮. దాని కర్హుఁడు (తదర్హతి) అనునర్థమున 'ఇకఞ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

శ్వేతచ్ఛత్ర - ఇకఞ్ = శ్వైతచ్ఛత్రికుఁడు, (శ్వేతచ్ఛత్ర మర్హతి)
భార - ,, = భారికుఁడు (భారం వోఢు మర్హతి)
సంక్రమ - ,, = సాంక్రామికము (సంక్రమ మర్హతి-ఉభయపదవృద్ధి)

(క) ఈ యర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకుఁ బ్రత్యయములును రూపములును యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

శిరశ్ఛేద - య = శీర్షచ్ఛేద్యుఁడు (శిరస్‌నకు 'శీర్ష' ఆదేశము)
దండ - ,, = దండ్యుఁడు (దండ మర్హతి)
అర్ఘ ,, = అర్ఘ్యము. (అర్ఘ ,,)
వధ ,, = వధ్యుఁడు. (వధ ,,)
ఇభ ,, = ఇభ్యుఁడు. (ఇభ ,,)
విరాగ- ఇకణ్ = వైరాగికుఁడు, వైరంగికుఁడు ('రాగ'కు 'రంగ' ఆదేశము.)
పాత్రి - ఇయ, య, = పాత్రియుఁడు; పాత్ర్యుఁడు.
యజ్ఞ ,, = యజ్ఞియము
ఋత్విక్ - ఈనణ్ = ఆర్త్విజీనుఁడు (చూ. సూ. ౩౪౧)
దక్షిణా - ఈయ - య = దక్షిణీయుఁడు, దక్షిణ్యుఁడు

౩౯౯. దానినిఁ గాపాడుచున్నాఁడు (రక్షతి) అను నర్థమున 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

సమాజ - ఇకణ్ = సామాజికుఁడు (సమాజం రక్షతి)
సంప్రదాయ ,, = సాంప్రదాయికుఁడు
కరుణా - ,, = కారుణికుఁడు
ప్రమాణ- ,, = ప్రామాణికులు
నిష్ఠా ,, = నైష్ఠికుఁడు

౪౦౦. అధ్యాత్మాదులకు అందుఁ బుట్టినవి (తత్రభవః) అను నర్థమున 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును. అధ్యాత్మాది యాకృతిగణము.

అధ్యాత్మన్ - ఇకణ్ — ఆధ్యాత్మికము (నకార లోప మగును)
సంఘ - ,, = సాంఘికము
లోక - ,, = లౌకికము
యదృచ్ఛా - ,, = యాదృచ్ఛికము
విదేశ - ,, = వైదేశికుఁడు
సుప్త - ,, = సౌప్తికము
అర్థ - ,, = ఆర్థికము
సంస్కృత - ,, = సాంస్కృతికము
అచ్ఛా - ,, = ఆచ్ఛికము
క్వచిత్ - కన్ = క్వాచిత్కము (చూ. సూ. ౩౬౩)
కథంచిత్ - ,, = కాథంచిత్కము ,,
ఇహ -ఇకణ్ = ఐహికము
అముత్ర - ,, = ఆముత్రికము

(క) ఈ క్రింది శబ్దములకు 'ఇకఙ్' పరమగునపుడు రూపములు యథా ప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

అకస్మాత్ - ఇకఙ్ = ఆకస్మికము, ప్రాయస్ - ఇకఙ్ = ప్రాయికము.
అదస్ ,, = ఆముష్మికము, ఉపాయ - ,, = ఔపయికము.

(ఖ) తెలిసికొనుచున్నాఁడు (జానాతి) అనునర్థమునకును 'ఇకఙ్' కాన వచ్చుచున్నది.

మర్మన్ + ఇకఙ్ = మార్మికుఁడు, (మర్మము నెఱుఁగువాఁడు)

౩౭౧. ఈ క్రింది శబ్దములకు 'ఇకఙ్' ప్రత్యయము పరమగునేని ఉభయ పదవృద్ధి యగును.

ఇహలోక - ఇకఙ్ = ఐహలౌకికము.
పరలోక ,, = పారలౌకికము.
పంచభూత ,, = పాంచభౌతికము.
అధిదైవ ,, = ఆధిదైవికము.
అధిభూత ,, = ఆధిభౌతికము.
ఊర్ధ్వదేహ ,, = ఔర్ధ్వదైహికము. (రూ. ఔర్ధ్వదేహికము)
పూర్వదేహ ,, = పౌర్వదైహికము.
సర్వలోక ,, = సార్వలౌకికము.
ప్రయోగ ,, = ప్రాయోగికము.
అనుసంవత్సర ,, = అనుసాంవత్సరికము, (అనుసంవత్సరం దీయతే)
పరిశ్రమ ,, = పారిశ్రామికము.

(క) పరిశ్రమ పదము పురుషకారసాధ్యములును జీవనాధారములు నగు వృత్తులకుఁ (Industries) బర్యాయపదముగా లోకవ్యవహారముగలదు.

౩౭౨. కొన్ని శబ్దములకు స్వార్థమున 'ఇకఙ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

వికల్ప - ఇకఙ్ = వైకల్పికము
విభాషా - ,, = వైభాషికము.
ఉపవిభక్తి- ,, = ఔపవిభక్తికము.
సంప్రతి - ,, = సాంప్రతికము.
మధ్యమ - ,, = మాధ్యమికము
ముక్తా - ,, = మౌక్తికము.
కపట - ,, = కాపటికుఁడు; (కపట కాపటికుఁడనియు మృచ్ఛకటిక మునఁ బ్రయోగములు గలవు.

(క) "స్వార్థికాశ్చ ప్రకృతితో లింగవచనా న్యతివర్తంతే" అనున్యాయ
ముచే ముక్తాశబ్దము స్త్రీలింగమైనను మౌక్తికము నపుంసక మయ్యెను.

౩౨౩. ఈ క్రింది దేశవాచకములకుఁ గలిగిన, పుట్టిన, (తత్రభవః, తత్ర జాతః) యను నర్థములందు 'అకఞ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

సాకేత - అకన్ = సాకేతకుఁడు
అయోధ్యా - ,, = అయోధ్యకుఁడు
దక్షిణాపథ - ,, = దాక్షిణాపథకుఁడు

౩౨౪. అతఁడు వానికి సేవ్యుఁడు (సోఽస్యభక్తిః—భజ్యతే సేవ్యతే ఇతిభక్తిః) అను నర్థమున సామాన్యముగా 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

శివ - అన్ = శైవుఁడు (అస్యశివః భక్తిః)
విష్ణు - ,, = వైష్ణవుఁడు (,, విష్ణు ,,)
శక్తి - ,, = శాక్తుఁడు (,, శక్తిః ,,)

(క) శాక్తికుఁడనియుఁ బ్రయోగము గలదు.

శ్లో. రసవాదేతు విత్తాశా, మోక్షాశా శాక్తికేమతే
దత్తపుత్రేచ పుత్రాశా త్రిస ఏతా నిరర్థికాః.

(ఖ) 'శివః భగవాన్ అస్య భక్తిః' అనునర్థమున 'శివభాగవతుఁడు' అని యగును. ఇట 'అణ్' ప్రత్యయము పరముకాఁగా భగవచ్ఛబ్దమునకు మాత్రమే వృద్ధివచ్చును. ఇట్లే 'దేవీ భగవతీభక్తిః అస్య' అను నర్థమున 'దేవీభాగవతుఁడు' అగును. సముదాయమునకుఁ దద్ధిత ప్రత్యయము వచ్చుటచే సముదాయము నందలి యాదిపదమునకే వృద్ధిరా వలసియున్నను 'పరమగార్గ్యస్య అపత్యంపుమాన్ పరమగార్గ్యాయణః' అని భాష్యకారుఁడు ప్రథమపదమున కాదివృద్ధినిఁ జేయక తావన్మాత్రమునకే వృద్ధి చేయుటచే శివభాగవత, దేవీభాగవత, బ్రహ్మసామాజిక, అనుస్వార దేవనాగర, సమకాలిక, స్వర్గపాథేయాది శబ్దములు నిర్దుష్టములు.

(గ) చిత్తము లేనివానికిని, దేశకాల భిన్న వాచకములకును 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

అపూప - ఇకణ్ = ఆపూపికుఁడు (అపూపః అస్యభక్తిః) (చిత్తము లేనిది)
పాయస- ,, = పాయసికుఁడు (పాయసం ,, ,,)
అపూపములను పాయసమును సేవించువాడని యర్థము.

(ఘ) చిత్తముగలవానికిని దేశకాల వాచకములకును 'అణ్'ప్రత్యయమే వచ్చును.

దేవదత్త = దైవదత్తుఁడు (దేవదత్తః అస్య భక్తిః)
గ్రీష్మ = గ్రైష్ముఁడు (గ్రీష్మః ,, ,,)
అంగ = ఆంగుఁడు (అంగః ,, ,,)

(జ) ఈ యర్థమున మహారాజ శబ్దమునకు 'ఠక్'ప్రత్యయమును, వాసుదేవ, అర్జున,శబ్దములకు 'వుఞ్' ప్రత్యయమును నగును.

మహారాజ – ఠక్ = మాహారాజికుఁడు (మహారాజః అస్య భక్తిః)
వాసుదేవ – వుఞ్ = వాసుదేవకుఁడు (వాసుదేవః అస్యభక్తిః)
అర్జున – ,, = అర్జునకుఁడు (అర్జునః ,, ,,)

౩౭౫. దిగాది శబ్దములకు 'నందుఁ బుట్టిన' (తత్ర భవః) అను నర్థమున 'య' ప్రత్యయము వచ్చును. (చూ. సూ. ౩౪౧)

దిక్ – య = దిశ్ – య = దిశ్యము	ముఖ – య = ముఖ్యము
వంశ – ,, = వంశ్యుఁడు; రాజవంశ్యుఁడు	బీజ – ,, = బీజ్యుఁడు
దేశ – ,, = దేశ్యము	మాఘ – ,, = మాఘ్యము
పథిన్ – ,, = పథ్యము; (నకారలోపము)	ఆకాశ ,, = ఆకాశ్యము(రూ)ఆకాశీయము
వర్గ – ,, = వర్గ్యము	వేళ – ,, = వేళ్య
పక్ష – ,, = పక్ష్యము	పూర్వ – ,, = పూర్వ్యము
రహస్ ,, = రహస్యము	కాల – ,, = కాల్యము
అంత – ,, = అంత్యము	సజాతి – ,, = సజాత్యము
ఆది – ,, = ఆద్యము	విజాతి – ,, = విజాత్యము
జఘన ,, = జఘన్యము	చళుక – ,, = చళుక్యుఁడు

స్వార్థమున 'అణ్' ప్రత్యయము. "చాళుక్యుఁడు" ఈ వంశ పూర్వపురుషుఁడు బ్రహ్మ యొక్క చళుకమున బుట్టెనఁట. చులుక చళుక శబ్దములు పర్యాయములు. చులుక్యపదము ను గలదు.

(క) పక్షీయ,వంశీయ, దేశీయ,స్వదేశీయ,విదేశీయ, పరదేశీయ,గోత్రేయ (ఆత్రేయ గోత్రీయుఁడై; వసుచరిత్రము) ఆదిపదములు వ్యవహారమునఁ గానవచ్చుచున్నవి. ఇందుఁ గొన్ని భిన్నార్థమున సాధువులుగానీ యీయర్థమునఁగావు.కొన్ని యసాధువులు.కానీ కొందఱు పృషోదరాది యాకృతిగణ మగుట దానియందుఁ జతించి సాధుత్వ మంగీకరింతురు.

(ఖ) వర్గపద మంతమందుఁ గల ప్రాతిపదికమునకు య, ఈయ, ఈన ప్రత్యయములు వచ్చును.

మద్వర్గ – య – ఈయ – ఈన = మద్వర్గ్యము, మద్వర్గీయము, మద్వర్గీణము

(గ) వర్గాంతప్రాతిపదికమునకు 'వర్ణము' అనునర్థమున 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కవర్గీయము, వర్ణము; చవర్గీయము వర్ణము

(ఘ) 'వంశ్యావళీ' అనవలసియుండఁగా 'వంశావళీ' అని వ్యవహారము గానవచ్చుచున్నది. అట్టిచో 'వంశ' శబ్దమున కభేదోపచారముచే వంశ్యార్థము చెప్పుకొనవలెను.

౩౭౬. శరీరావయవవాచకములకు 'య' ప్రత్యయము వచ్చును.

దంత – య = దంత్యము   మూర్ధన్ – య = మూర్ధన్యము
కంఠ – ,, = కంఠ్యము   స్తన   ,, = స్తన్యము

(క) ఈ క్రింది శబ్దములకు 'అలంకారము' అను నర్థమున విశేషమును బరికించునది.

గ్రీవా – ఏయఞ్ – అణ్ = గ్రైవేయము, గ్రైవము
అంగులీ – ఈయ = అంగులీయము
కర్ణ – ఇకా (కన్) = కర్ణికా
లలాట– ,, = లలాటికా

(ఖ) అంగుళీయకము, గ్రైవేయకము అన్నపుడు స్వార్థమున 'క' ప్రత్యయము.

(గ) 'శీర్షికా, కంఠికా' అనియును రూపములు గలవు.

(ఘ) శిరోఽలంకార మను నర్థమున 'శిరస్' నకు 'య'కారాది ప్రత్యయము పరమగునేని 'శీర్షన్' ఆదేశము వచ్చును.

శీర్షణ్యము (శిరోలంకారము)

(ఙ) కేశార్థమున 'శిరస్' నకు 'శీర్షన్' ఆదేశము వికల్పము.

శీర్షణ్యములు, శిరస్యములు, (కేశములు)

(చ) మరియును 'శిరస్' శబ్దమునకు 'శీర్ష' ఆదేశము వచ్చును. దాని వలన శీర్షము, శీర్షికా ఇత్యాదిరూపము లగును.

౩౭౭. దాని నుండి వచ్చిన (తతః ఆగతః) అను నర్థమున 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

దేవదత్త - అణ్ = దైవదత్తము

(క) ఋకారాంత శబ్దములకు 'కఞ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

భ్రాతృ - కఞ్ (ఠఞ్) = భ్రాతృకము
మాతృ - ,, ,, = మాతృకము

(ఖ) ఈ క్రింది శబ్దములకుఁ బైయర్థమున విశేషమును బరిశీలించునది.

ఉపాధ్యాయ - అకఞ్ = ఔపాధ్యాయకము (ఉపాధ్యాయా దాగతం)
పితామహ - అకఞ్ = పైతామహకము
పితృ - య, కఞ్ = పిత్ర్యము (చూ. సూ. ౩౭౦) పైతృకము

౩౭౮. నఞ్ పూర్వక శుచి, కుశల, నిపుణ, శబ్దములకుఁ బైయర్థమున 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును. వికల్పముగా నుభయపదవృద్ధి వచ్చును. వికల్పపక్షమున ద్వితీయపదమునకు వృద్ధి వచ్చును.

అశుచి - అణ్ = ఆశౌచము, అశౌచము (అశుచినుండి వచ్చిన)
అకుశల - ,, = ఆకౌశలము, అకౌశలము
అనిపుణ- ,, = ఆనైపుణము, అనైపుణము

౩౭౯. దాని నుద్దేశించి చేయఁబడిన గ్రంథము(అధికృత్య కృతే గ్రంథే) అను నర్థమున 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

భరత - అణ్ = భారతము (భరతా నధికృత్య కృతం కావ్యం)
భగవత్ ,, = భాగవతము (భగవంత మధికృత్య ,,)
శకుంతలా ,, = శాకుంతలము (శకుంతలా ,, ,, నాటకం)

(క) పై యర్థమున ద్వంద్వసమాసములకు 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కిరాతార్జునీయము, విక్రమోర్వశీయము, రాఘవ పాండవీయము

(ఖ) దేవాసురశబ్దమునకు 'ఈయ' ప్రత్యయము రాదు. 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

దేవాసుర - అణ్ = దైవాసురము (దేవాసురా నధికృత్య కృతం కావ్యం.)

(గ) 'ఈయ' ప్రత్యయమును 'అణ్' ప్రత్యయమును రాని ప్రయోగములు పెక్కులు గలవు. ఇట్టిచో (౧) కొన్నియెడల మొదట మధ్యమపద లోపిసమాసమును జెప్పి పిమ్మట నభేదోపచారమును జెప్ప

వచ్చును. (౨) కొన్ని యెడల నభేదోపచారమును మాత్రమే చెప్ప వలెను. (3) కొన్నిచోట్ల వ్యధికరణబహువ్రీహిని గూడఁ జెప్ప వచ్చును. 'మాళవికాగ్నిమిత్రము' మొ॥ మొదటిదానికిని, 'అవిమారకము' మొ॥ రెండవదానికిని, 'మృచ్ఛకటికము' మొ॥ మూఁడవ దానికిని నుదాహరణములు. ఇట్టిచో మృచ్ఛకటికా, శకుంతలా ప్రభృతి దీర్ఘాంతశబ్దములకు హ్రస్వమును వచ్చును. ఈ శబ్దము లన్నియు కావ్యము, నాటకము అను నపుంసక శబ్దములకు విశేషణములగుటచే సంస్కృతమున నపుంసకములుగానేయుండును. నాటికా, కృతి శబ్దములకు విశేషణము లగుటచే ప్రియదర్శికా, కర్ణసుందరీ, మార్గోపదేశికా, (మార్గస్య ఉపదేశికా కృతిః) చౌరపంచాశికా (చౌరాణాం పంచాశికా యస్యాం కృతౌ) ఉపదేశసాహస్రీ (ఉపదేశానాం సాహస్రీ యస్యాం కృతౌ) ఇత్యాదులు స్త్రీ లింగములుగానే యుండును.

మాళవికాగ్నిమిత్రము = మాళవికయా సహితః అగ్నిమిత్రః - మాళవికాగ్నిమిత్రః – సఏవ అభేదోపచారాత్ మాళవికాగ్నిమిత్రమ్ (నాటకమ్)

మాలతీ మాధవము = (మాలత్యా సహితః మాధవః మాలతీమాధవః; సఏవ అభేదోపచారాత్ మాలతీమాధవం నాటకం)

ముద్రారాక్షసము = (ముద్రయా గృహీతః రాక్షసః సఏవ అభేదోపచారాత్ ముద్రారాక్షసం నాటకం.)

అభిజ్ఞాన శకుంతలము = (అభిజ్ఞానేన స్మృతా శకుంతలా యస్మిన్ తత్ నాటకం)

మృచ్ఛకటికము = (మృన్నిర్మితా శకటికా యస్మిన్ తత్ నాటకం)

అవిమారకము = అభేదోపచారాత్

ప్రసన్న రాఘవము = („)

రఘువంశము = („)

కుమారసంభవము = („)

పంచాంగము = („)

(ఘ) (సుందరీనందౌ అధికృత్య కృతో గ్రంథః అను నర్థమున ద్వంద్వ సమాసమగుటఁ "కిరాతార్జునీయము" అన్నట్లు "సుందరీనందీయము" అని కావలసియున్నది. అశ్వఘోషుఁడు 'సౌందరనందము' అని ప్రౌఢముగాఁ బ్రయోగించెను; సుందర్యాః అయం సౌందరః. సౌందరశ్చ

అసౌ నందః సౌందరనందః, తమధికృత్య కృతో గ్రంథః''అని విగ్రహమును జెప్పుకొందుమేని''సుందరీనందులచరిత్రము'' అని యర్థము రాక కేవలము సుందరీవశగతుఁడగు నందుని చరిత్రము అని అర్థమగును. అప్పుడును సౌందరనందపదము వృద్ధప్రాతిపదికముగాన నిందలి (చ) సూత్రముచే ''సౌందరనందీయము'' కావలసియున్నది. అయినను రఘువంశాది శబ్దములవలె అభేదోపచారమువలన సౌందరనందము అను పదము సిద్ధించును.

(జ) ఆఖ్యాయికా వాచకములకు అణ్ ప్రత్యయము బహుళముగా లోపించును. ఇవి యట్లు స్త్రీలింగములుగానే యుండును.

వాసవదత్తా (వాసవదత్తా మధికృత్య కృతా ఆఖ్యాయికా)
కాదంబరీ (కాదంబరీ ,, ,,)

(చ) ఈ యర్థమున వృద్ధప్రాతిపదికములకు 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

శారీరకీయము. (శారీరకం జీవాత్మాన మధికృత్య కృతో గ్రంథః)

శారీరకభాష్యము అని వ్యవహారము గలదు. అది అభేదోపచారసిద్ధము.

(ఛ) పైయర్థమున నామధేయములకు వృద్ధిసంజ్ఞ గలదు గాన వానికి 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్రతాపరుద్రీయము, నరసభూపాలీయము, భోజరాజీయము, పోతరాజీయము, వాసిరెడ్డీయము. మొ

(జ) శిశుక్రంద, యమసభ, ఇంద్రజననాది పదములకుఁ బై యర్థమున 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును. 'సభ' శబ్దము నపుంసకముగా నిపాతితము. ఇంద్రజననాది ఆకృతిగణము.

శిశుక్రందీయము, యమసభీయము, ఇంద్రజననీయము- ఆకృతిగణ మగుటవలన విరుద్ధభోజనీయము. మొ

౩౭౦. 'అతనిచే నిర్వచింపఁబడినది'(తేన ప్రోక్తం) అనునర్థమున 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

పాణిని - ఈయ = పాణినీయము. వాల్మీకి - ఈయ = వాల్మీకీయము.
బసవరాజీయము, నన్నయభట్టీయము, పరాశరమాధవీయము, అప్పకవీయము, అహోబలపండితీయము. మొ.

(క) 'మను' 'తిత్తిరి' శబ్దముల కాదివృద్ధియు వచ్చును.

మను - ఈయ = మానవీయము (మనునా ప్రోక్తం)
తిత్తిరి - ,, = తైత్తిరీయము

(ఖ) అపత్యార్థక 'యఞ్' ప్రత్యయాంతముల 'య' కారము 'ఈయ' ప్రత్యయము పర మగుచో లోపించును.

కౌటిల్య - ఈయ = కౌటిలీయము (అర్థశాస్త్రము)
పారాశర్య ,, = పారాశరీయము

(గ) ఈ యర్థమునఁ బ్రయోగములందు 'ఇకఞ్' 'అఞ్' ప్రత్యయములు కానవచ్చుచున్నవి.

వైయాసికీ = (వ్యాసేన ప్రోక్తా సంహితా)
పాతంజలము = (పతంజలినా ప్రోక్తం)

౩౮౧. దానికి సంబంధించినది (తస్య ఇదం) అను నర్థమున 'అఞ్' ప్రత్యయము వచ్చును. 'అఞ్' పరమగునేని 'బహిస్'యొక్క సకారము ష కారము గాదు.

శివ - అఞ్ = శైవము, (శివస్య ఇదం)
యుధిష్ఠిర ,, = యౌధిష్ఠిరము.
స్వ- ,, = సౌవము (రూ) స్వీయము, స్వకీయము,
స్వర- ,, — సౌవరము (సౌవరమాధురీనిరతి)
స్మృతి - ,, = స్మార్తము, (స్మృతే రిదం)
అధ్వర్యు ,, = ఆధ్వర్యవము. (చూ. సూ. ౩౨౦)
పితృ ,, = పైత్రము.
భగవత్ - ,, = భాగవతము, (భగవత ఇదం)
పర్వన్ - ,, = పార్వణము.
బహిస్ ,, = బాహిరము. (చూ. సూ. ౪౩)
యజుస్ ,, = యాజుషము.
మధులిట్ ,, = మాధులిహము. (చూ. సూ. ౩౪౧)
విరాట్ ,, = వైరాజము. ,,
మర్మస్పృక్ ,, = మార్మస్పృశము ,,

(క) పితృపితామహయోరిదం పైతృపితామహము అని కావలసియున్నను ద్వితీయపదమున కాదివృద్ధినిఁ జేసి 'పితృపైతామహము' అని ప్రయుక్తమై యున్నది.

పితృపైతామహ మైన రాజ్యము (భారతము)

(ఖ) ఈ యర్థమున నీ క్రిందిశబ్దముల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

అగ్నీత్ + అఙ్ + రఙ్ + = ఆగ్నీధ్రము (చూ. ౨౩౫ గ; ౩౪౧) అగ్ని నిరగుల్చు గృహము - దాన నుండువాఁడగుట ఆగ్నీధ్రుఁడు

సమిత్ + ఏన్యఙ్ + = సామిధేన్యము (సమిధల మంటఁ జేయు మంత్రము)

(గ) ఈ యర్థమున నొకానొకచో 'ఇకఙ్' ప్రత్యయమును గానవచ్చుచున్నది.

పిశాచ - ఇకఙ్ = పైశాచికము (ప్రేమ భవదంతికం ప్రకృతి మేత్య పైశాచికీం. కువలయానందము)

౩౮౨. వికారావయవార్థములందుఁ బ్రాతిపదికమునకు వికల్పముగా 'అఙ్' ప్రత్యయమును మయ (మయట్) ప్రత్యయమును వచ్చును. 'మయ' ప్రత్యయమును జేర్చినపుడు 'హిరణ' శబ్దాంత 'అ'కారము లోపించును.

అశ్మన్ + అఙ్ = ఆశ్మము, ఆశ్మనము (వికల్పముగా 'శ్మన్' యొక్క 'అన్'కు లోపము)

భస్మన్ + ,, = భాస్మనము, భస్మమయము.

కృష్ణాయస + ,, = కార్ష్ణాయసము, కృష్ణాయసమయము.

మృత్తికా ,, = మార్త్తికము, మృత్తికామయము.

రురు ,, = రౌరవము.

రంకు ,, = రాంకవము.

స్వర్ణ (మయ) అఙ్ = స్వర్ణమయము, సౌవర్ణము.

హిరణ ,, = హిరణ్మయము, (హిరణము = బంగారము)

(క) త్రపు, జతు, శబ్దములకు వికారార్థమున షఙ్ (షుక్) ప్రత్యయము వచ్చును.

త్రపు - షఙ్ = త్రాపుషము (రూ) త్రపుషము, (త్రపుషం త్రాపుషం తథా - శబ్దభేద ప్రకాశము)

జతు ,, = జాతుషము.

(ఖ) ఏకాచ్చు గల శబ్దములకు 'మయ' నిత్యముగా వచ్చును.

వాఙ్మయము, త్వఙ్మయము, అమ్మయము. (ఆప్యము అనియుఁ గలదు. ౩౯౫ గ సూత్రముచే 'అఙ్' ప్రత్యయమును స్వార్థమున ౪౨౭ చే 'యఙ్' ప్రత్యయమును జేసికొనినయెడల సిద్ధించును.)

(గ) పురీషార్థమున 'గో' శబ్దమునకు 'మయ' ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును.

గోమయము, గోపురీషము.

(ఘ) వికారార్థమున నీ క్రింది శబ్దములకుఁ దత్తత్ప్రత్యయములు గ్రహించునది.

ఏణీ – ఏయఞ్ = ఐణేయము, (ఐణము – ఏణశబ్దభవము)
గో – య = గవ్యము, (చూ. సూ. ౩౨౦)
పయస్ ,, = పయస్యము.
ద్రు ,, = ద్రవ్యము.

(జ) ప్రాచుర్యార్థమునను 'మయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

అన్నమయము, జలమయము, జ్యోతిర్మయము, (చూ. సూ. ౩౪౦ క)

(చ) ఫలార్థమున 'అఞ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఆమలకీ – అఞ్ = ఆమలకము, (ఆమలక్యాః ఫలం)
న్యగ్రోధ ,, = నైయగ్రోధము, (చూ. సూ. ౩౨౧)

జంబూశబ్దమునకు వికల్పము. వికల్పపక్షమున హ్రస్వమును వికల్పముగా వచ్చును.

జంబూ – అఞ్ = జాంబవము, జంబు, జంబూ.

(ఛ) హరీతక్యాదిశబ్దములకు ఫలపుష్పరూప వికారార్థక 'అఞ్' ప్రత్యయము లోపించును. ఫలపుష్పాదులు వృక్షవికారములు గావున 'అఞ్' ప్రాప్తి గలదు.

హరీతకీ – అఞ్ = హరీతకీ (హరీతక్యాః ఫలం) మొ.
ద్రాక్షా ,, = ద్రాక్షా
శేఫాలికా – అఞ్ = శేఫాలికా చూత – అఞ్ = చూతము.
మల్లికా – ,, = మల్లికా అశోక – ,, = అశోకము.
జాతీ – ,, = జాతీ విదారీ – ,, = విదారీ.

పాటలీ శబ్దమునకు 'అఞ్' వచ్చును.

పాటలము, పుష్పము.

౩౮౩. దానిని మోయునది (తద్వహతి) అను నర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు యథాసంభవముగా నాయా ప్రత్యయములు గమనించునది.

రథ–య = రథ్యము, (రథమును వహించునది)
యుగ ,, = యుగ్యము. (యుగమును ,,)

ధూర్ - య, ఏయఙ్ = ధుర్యము, (ఊకారమునకు హ్రస్వము) ధౌరేయము
సర్వధురా - ఈన = సర్వధురీణము.
ఏకధురా - ,, = ఏకధురీణుఁడు.
హల - ఇకఙ్ = హాలికుఁడు.
సీర - ,, = సైరికము.

(క) కేవలముగా 'ధురీణ' పదము ప్రయుక్తమైయున్నది.
'ఎంతటి ధురీణుఁడో? నీటఁ జొఱక తొగవూఁగోసెఙ్'

(ఖ) 'ధురాధుర్యుఁడు' అనియు భారతమునఁ గలదు.

(గ) హాలికుఁడనియును బ్రయోగము గలదు.
మ. హాలికుం డెంతయు నోజతో దునఁగ (భారతము)

౨౮౪. 'అనపేతము' (తొలఁగనిది) అను నర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు 'య' ప్రత్యయము వచ్చును.

ధర్మ - య = ధర్మ్యము, (ధర్మా దనపేతం అనగా ధర్మబద్ధము).
పథిన్ - ,, = పథ్యము, (నకార లోపము)
అర్థ ,, = అర్థ్యము.
న్యాయ ,, = న్యాయ్యము.

(క) "ధర్మేణ ప్రాప్యం" అను నర్థమునను 'ధర్మ' శబ్దమునకు 'య' ప్రత్యయము వచ్చును.
ధర్మ్యము = ధర్మముచేఁ బొందఁదగినది.

౨౮౫. తాదర్థ్యార్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు యథాసంభవముగా య, యఙ్ ప్రత్యయములు వచ్చును.
పాద-య = పాద్యము, (పాదార్థ ముదకం)
అర్ఘ ,, = అర్ఘ్యము,
అతిథి-యఙ్ = ఆతిథ్యము.

(క) 'దేవతా' శబ్దాంతములకు ఈ యర్థమున 'య' ప్రత్యయమును దేవతాశబ్దమున కాదివృద్ధియు వచ్చును.
పితృదేవతా - యఙ్ = పైతృదైవత్యము. (పితృదేవత కొఱకైనది)
అగ్నిదేవతా- ,, = అగ్నిదైవత్యము. (అగ్ని ,,)

౩౮౬. ఈ విషయమున యోగ్యుఁడు (తత్ర సాధుః) అను నర్థమున 'య' ప్రత్యయము వచ్చును. 'పాద' కు 'పద్' ఆదేశమును వచ్చును. ఇట సాధువు అనఁగాఁ బ్రవీణుఁడు లేక యోగ్యుఁడు అని అర్థము.

అగ్ర - య = అగ్ర్యుఁడు, (అగ్రే సాధుః)
కర్మన్ - ,, = కర్మణ్యుఁడు, (కర్మణి ,,)
మంగళ - ,, = మంగళ్యము.
తథా ,, = తథ్యము.
శరణ ,, = శరణ్యుఁడు.
బ్రహ్మన్ ,, = బ్రహ్మణ్యుఁడు, సుబ్రహ్మణ్యుఁడు.
సదస్ ,, = సదస్యుఁడు.
కామ ,, = కామ్యము, (కామ్యకర్మలు=కామసిద్ధియోగ్యకర్మలు.)
మేధ = మేధ్యము (మేధ్యాశ్వము)
పాద = పద్యము

(క) ఈ యర్థమున సర్వోనిర్దిష్టశబ్దములకు యథాసంభవముగాఁ దత్తత్ప్రత్యయములు గ్రహింపవలెను.

సర్వజన - ఈనన్ = సార్వజనీనము
విశ్వజన - ,, = వైశ్వజనీనము
ప్రతిజన ,, = ప్రాతిజనీనము.
ఇదంయుగ ,, = ఐదంయుగీనము.
మహాజన ,, = మాహాజనీనము.
పరిషద్ - యన్, అన్ = పారిషద్యులు, పారిషదులు (రూ) పార్షదులు
(సపార్షదైరంబర మాపుపూరే)
పథిన్ - ఏయన్ = పాథేయము (నకారలోపము)
పంక్తి - ,, య = పాంక్తేయుఁడు, పాంక్త్యుఁడు
అతిథి - ,, = ఆతిథేయము
సభా - య = సభ్యుఁడు

(ఖ) సభికపదము ద్యూతకరార్థక మయినను వ్యవహారమున సభ్య పర్యాయముగాఁ గలదు.

౩౮౭. దానికి అధిపతి (తస్య ఈశ్వరః) దానియందుఁ బ్రసిద్ధుఁడు (తత్ర విదితః) అను నర్థములందు 'అన్' ప్రత్యయము వచ్చును. కొన్ని యెడల నుభయపదవృద్ధి యగును.

సర్వభూమి - అణ్ = సార్వభౌముఁడు (సర్వభూమే రీశ్వరః)
పృథివీ - ,, = పార్థివుఁడు

(క) సర్వలోక, లోక శబ్దములకు 'ఇకణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

సర్వలోక - ఇకణ్ = సార్వలౌకికము (సర్వలోకేషు విదితః)
లోక - ,, = లౌకికము (లోకే విదితః)

(ఖ) 'మండల' శబ్దమునకు 'ఈక' ప్రత్యయము వచ్చును.

మండల - ఈక = మండలీకుఁడు (సామంతరాజు)
"తేజో నిజం ముకుళయంతిచ మండలీకాః"

౨౮. తన్నిమిత్తకము (తస్య నిమిత్తం) అను నర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు 'య' ప్రత్యయ మగును. 'పుత్ర'కు ఈయ, య, ప్రత్యయములు వచ్చును.

స్వర్గ - య = స్వర్గ్యము (స్వర్గనిమిత్తకము)
యశస్ - ,, = యశస్యము
ఆయుస్ - ,, = ఆయుష్యము (చూ. సూ. ౩౪౦ క)
కామ - ,, = కామ్యము
బ్రహ్మవర్చస్ ,, = బ్రహ్మవర్చస్యము
ధన - ,, = ధన్యము
పుత్ర - ఈయ - య = పుత్త్రీయము, పుత్త్ర్యము

(క) ఆయురర్థముననే ఆయుష్య మని వ్యవహారము.

౩౮౯. దానికిఁ జాలినది (తస్మై ప్రభవతి) అను నర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు యథాసంభవముగాఁ దత్తత్ప్రత్యయములు వచ్చును.

యోగ - య - ఇకణ్ = యోగ్యుఁడు, యౌగికుఁడు (యోగాయ ప్రభవతి)
కర్మన్ - ఉకణ్ = కార్ముకము (నకారలోపము) ధనుస్సు అను నర్థమునందే యీ ప్రత్యయము వచ్చును.
సంగ్రామ - ఇకణ్ = సాంగ్రామికము
నిసర్గ - ,, = నైసర్గికము
ప్రవాస = ప్రావాసికుఁడు సమయ = సామయికము

(క) 'సమానకాల' శబ్దమునకు 'అకాల' ఆదేశము వచ్చును.

సమానకాల - ఇకణ్ = ఆకాలికము, (అల్పకాలార్థము)

౩౯౦. ఇది వీరి వైరము, ఇది వీరి వివాహము (వైరమైథునికయోః) అనునర్థమున ద్వంద్వమునకు అక (వుఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును. స్వాభావ్యముచే స్త్రీలింగమున నుండును.

కాకోలూకికా	(కాకోలూకయోః వైరం)
మూషకమార్జాలికా	(మూషక మార్జాలయోః వైరం)
కుత్సకుశికికా	(కుత్సకుశికయోః వివాహః)
సీతారామికా	(సీతారామయోః వివాహః)
రుక్మిణీ కృష్ణికా	(రుక్మిణీ కృష్ణయోః ”)

(క) దేవాసురాదులకు 'అక' ప్రత్యయము రాదు. 'అణ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

దైవాసురము (దేవాసురయోః వైరం)

౩౯౧. ద్విగుసమాసాంతమునందలి రాత్రి, అహస్, సంవత్సర, శబ్దములకుఁ దత్కాలవ్యాపియగు కర్మను బోధించుచు 'ఈన' ప్రత్యయము వచ్చును. 'అహస్' యొక్క 'అస్' నకు లోపము వచ్చును.

ద్విరాత్రి – ఈన = ద్విరాత్రీణము, (రెండురాత్రులు పట్టుకర్మ)
ద్వ్యహస్ – ,, = ద్వ్యహీనము (రెండు పగళ్ళు ”)
ద్విసంవత్సర – ,, = ద్విసంవత్సరీణము (రెండేండ్లు ”)

౩౯౨. అధోనిర్దిష్టశబ్దములకు నిర్దిష్టార్థములందు యథాసంభవముగాఁ బ్రత్యయములు వచ్చును. పారాయణ చాంద్రాయణ శబ్దములు నిపతితములు.

సమూహ – ఇకఞ్ = సామూహికుఁడు (సమూహం కరోతి)
సమవాయ – ” = సామవాయికుఁడు (సమవాయం ”)
పరిషద్ – య = పారిషద్యుఁడు (పరిషత్తును గూర్చువాఁడు)
నాస్తి – ఇకఞ్ = నాస్తికుఁడు (పరలోకము లేదను మతి గలవాఁడు)
అస్తి – ,, = ఆస్తికుఁడు (పరలోకము గలదను మతి గలవాఁడు)
నికట – ,, = నైకటికుఁడు (నికటమున వసించువాఁడు)
శబ్ద – ,, = శాబ్దికుఁడు (శబ్దమును జేయువాఁడు. అనఁగా ప్రకృతి ప్రత్యయ విభాగమును జేయువాఁడు; వైయాకరణుఁడు)
పక్షిన్ – ,, = పాక్షికుఁడు (పక్షులను జంపువాఁడు (నకారలోపము)
శకున – ,, = శాకునికుఁడు ”

కుసీద - ఇక = కుసీదికుఁడు (కుసీదము = వడ్డి, దానికై ధనమప్పిచ్చువాఁడు
ఛందస్ - య = ఛందస్యము (ఛందస్సు=ఇచ్ఛ; దానిచేఁ గలిగిన అని కాశికాకారుఁడు.)
భ్రాతృ - వ్య = భ్రాతృవ్యుఁడు (శత్రువు) (పూర్వమందు అపత్యార్థమునను ఇచ్చుట శాత్రవార్థమునను బ్రత్యయము. "పాప్మనా భ్రాతృవ్యేణ;" "భ్రాతృవ్యః కంటకః" ఇత్యాదులు)
గణ - య = గణ్యుఁడు (గణమును బొందిన)
ధన - " = ధన్యుఁడు (ధనమును ")
వశ - " = వశ్యుఁడు (వశమును ")
వంశభార - ఇకణ్ = వాంశభారికుఁడు (వంశభారమును మోయువాఁడు)
వయస్ - య = వయస్యుఁడు (వయస్సుతో సముఁడు)
కోశ - ఏయణ్ (ఢఞ్) = కౌశేయము (కోశమునుండి పుట్టిన)
వాక్ - ఇక = వాచికము (సందేశవచనము. (చూ. సూ. ౩౮౧)
విశ్వేదేవ - అణ్ = వైశ్వదేవము విశ్వేదేవుల కీయవలసిన బలి, విశ్వేశబ్దము అకారాంత మగును.)
సగర్భ - య = సగర్భ్యుఁడు (సమానగర్భమునఁబుట్టిన)(చూ.సూ.౮౭౨)
సయూథ - ,, = సయూథ్యుఁడు, (సఖుఁడు) ,,
నౌ - ,, = నావ్యము, (నావచే దాఁటఁదగిన)
మూల - ,, = మూల్యము (మూలముతో సమము అనఁగా వెల.)
తులా - య - తుల్యము (తులతో సమ్మితము)
విష - ,, = విష్యము (విషముచేఁ జంపఁదగిన)
ఉరస్ - ,, అణ్ = ఉరస్యుఁడు, ఔరసుఁడు (ఉరస్సుచే నిర్మితుఁడు, అనఁగా కన్నకొడుకు)
హల - ,, = హల్యము (హలముచేఁ దున్నఁదగిన)
సీతా - ,, = సీత్యము ,,
హృద్ - ,, = హృద్యము (హృదయమునకుఁ బ్రియము)
ఉదక - ,, = ఉదక్యా (ఉదకమునకుఁ దగిన - రజస్వల)
పురుష - ఏయణ్ = పౌరుషేయము (పురుషకృత మగు గ్రంథాది)
గృహపతి - యణ్ = గార్హపత్యము (గృహపతితోఁ గూడిన అగ్ని)
పారాయణ - ఇకణ్ = పారాయణికుఁడు (పారాయణమును అనఁగా వేదాధ్యయనమును జేయువాఁడు)
చాంద్రాయణ - ,, = చాంద్రాయణికుఁడు(చాంద్రాయణవ్రతమునుజలుపువాఁడు)
సంశయ - ,, = సాంశయికుఁడు (సంశయమును బొందిన)
పథిన్ - క = పథికుఁడు (మార్గమునఁ బోవువాఁడు - నకారలోపము)

పథిన్ అక = పథకుఁడు (నడకయందుఁ గుశలుఁడు)
" అణ్ = పాంథుఁడు ('పథిన్'కి 'పంథ' ఆదేశము) బాటసారి
" అక (వున్)= పంథకము (" " మార్గమునఁ గలిగిన లేక పుట్టిన)
ఉదర - ఇకణ్ = ఔదరికుఁడు (ఆకలి గొన్నవాఁడు)
కేశ - క = కేశకుఁడు (కేశరచనా తత్పరుఁడు)
చతుర్మాస- యణ్ = చాతుర్మాస్యము (నాలుగు మాసములు పట్టుకర్మ)
షణ్మాస య, యణ్, ఇకణ్ = షణ్మాస్యము, షాణ్మాస్యము, షాణ్మాసికము
(ఆరునెలలు పట్టు కర్మ)
సమ్ముఖ-ఈన = సమ్ముఖీనము (సర్వముఖదర్శనము గల)
యథాముఖ " = యథాముఖీనము (ఎటు మొగమున్న నటు దర్శించు)
సర్వాంగ - ఈన = సర్వాంగీణము(సర్వాంగమును వ్యాపించిన; నకారము నకు ణత్వము)
సర్వపత్ర - ,, = సర్వపత్రీణము (సర్వపత్రములను వ్యాపించిన)
సర్వపాత్ర - ,, = సర్వపాత్రీణము (సర్వపాత్రలను ,,)
సర్వకర్మన్ - ,, = సర్వకర్మీణము(సర్వకర్మలను వ్యాపించిన;నకారలోపము)
సర్వపథ - ,, = సర్వపథీనము (సర్వపథములను వ్యాపించిన)
అనుకామ - ,, = అనుకామీనుఁడు (యథేచ్ఛముగాఁ బోవువాఁడు)
పరంపరా - ,, = పరంపరీణము (పరంపరగా ననుభవించు)
పుత్రపౌత్ర- ,, = పుత్రపౌత్రీణము (పుత్రపౌత్రులతో ననుభవించు)
అత్యంత - ,, = అత్యంతీనము (మిక్కిలి పెళ్ళిన లేక పొందిన)
అద్యశ్వస్- ,, = అద్యశ్వీనము (ఆసన్నము; 'అస్' లోపము)
అధ్వన్ - ,, = అధ్వనీనుఁడు,అధ్వన్యుఁడు(బాగుగా బాటనునడచువాఁడు)
సమయ - ఇకణ్ = సామయికము (సమయము ప్రాప్తించిన)
శాలా - ఈన = శాలీనుఁడు (శాలాప్రవేశము సేయువాఁడు; సిగ్గరి)
కూప - ఈనణ్ = కౌపీనము (గోచి)
వ్రాత - " య = వ్రాతీనుఁడు; వ్రాత్యుఁడు (అనియతవృత్తులు గలిగి శరీరాయాసముచే బ్రతుకువాఁడు, (దురాచారుఁడు)
సప్తపద - ,, = సాప్తపదీనము (సఖ్యము)
సమాంసమా-ఈన = సమాంసమీనా (ప్రతిఏఁడును ఈను ఆవు)
అయశ్శూల - ఇకణ్ = ఆయశ్శూలికుఁడు (అయశ్శూలము=తీక్ష్ణమగు నుపాయము; దానితో వ్యవహరించువాఁడు; సాహసికుఁడు)
దండాజిన - ,, = దాండాజినికుఁడు (దండాజినము=దంభము; దానితో వ్యవహరించువాఁడు)
కర్మన్ - ఠ (ఠచ్) = కర్మఠుఁడు (కర్మయందుఁ బూనికిగలవాఁడు)
కర్ణ - జాహ = కర్ణజాహము (కర్ణమూలము)

అంశ - క = అంశకుఁడు (అంశమును హరించువాఁడు)
శీత - క = శీతకుఁడు (సోమరి)
ఉష్ణ - క = ఉష్ణకుఁడు (చుఱుకుగలవాఁడు)
తూష్ణీంశీల - క = తూష్ణీకుఁడు (ఊఱకుండు స్వభావము గలవాఁడు
['ంశీల'కు లోపము
ఉత్ - క = ఉత్కుఁడు (ఉత్కంఠ గలవాఁడు)
అను - క = అనుకుఁడు (అను కామయతే)
అభి - క = అభికుఁడు (అభి ,,) (రూ) అభీకుఁడు
ఉత్ - మనస్ = ఉన్మనసుఁడు
హ్యోగోదోహ - ఈన = హైయంగవీనము (తొలినాఁడు చిలికిన వెన్న కాచిన నెయ్యి; 'హ్యోగోదోహ' శబ్దమునకు 'హైయంగు' ఆదేశము)
వి - శాల (శాలచ్) = విశాలము (విస్తృతము)
వి - శంకట (శంకటచ్) = విశంకటము ,,
సం - కట (కటచ్) = సంకటము (ఇఱుకైన)
ప్ర - ,, ,, = ప్రకటము (ప్రసిద్ధమైన)
ఉత్ - ,, ,, = ఉత్కటము (అధికమైన)
ని - బిడ (చ్) = నిబిడము
ని - బిరీస (చ్) = నిబిరీసము
అవ - టీట (చ్) = అవటీటుఁడు (చప్పిడిముక్కువాఁడు)
అవ - నాట (చ్) = అవనాటుఁడు (,,)
అవ - (భ్రట) = అవభ్రటుఁడు (,,)
శ్రాద్ధ - ఇన్ - ఇక = శ్రాద్ధిన్, శ్రాద్ధికుఁడు (శ్రాద్ధం భుక్తమనేన)
సాక్షాత్ - ఇన్ = సాక్షిన్ (సాక్షాత్తుగాఁ జూచువాఁడు) 'అత్' లోపించును

(క) ఈ క్రిందిపదములు నిర్దిష్టార్థములందు నిపతితములు.

శ్రోత్రియుఁడు (ఛందస్సు నధ్యయనము సేయువాఁడు; ఛందస్ శబ్దమునకు శ్రోత్రభావమును 'ఇయ' ప్రత్యయమును నిపతితములు)

అధికము (అధ్యారూఢపదమునందలి అరూఢపదమునకు లోపమును కప్రత్యయమును నిపతితములు)

క్షేత్రియము (పరక్షేత్రమున ననగా మఱొక శరీరమునఁ జికిత్స చేయఁదగినది అనఁగా బ్రతికియుండఁగా నీ శరీరముతోఁ గుదరనిది. అసాధ్యమగు వ్యాధి యని. 'పరక్షేత్ర' శబ్దమునకు క్షేత్రియ ప్రత్యయము సర్వాదేశము)

ఇంద్రియము (ఇంద్రస్య లింగం; ఇంద్రుఁడనగా ఆత్మ. చక్షురాది కరణములచే ఆత్మాస్తిత్వ మూహింపఁబడును.)

సతీర్థ్యుఁడు (సమాన తీర్థము అనఁగా నేకగురువు వద్ద వసించువాఁడు)
సోదరుఁడు; సోదర్యుఁడు (సమానోదరమునందు శయనించినవాఁడు) (రూ) సమానోదరుఁడు, సమానోదర్యుఁడు

౩౯౩. పరిణామార్థమున ద్వయస (ద్వయసచ్) దఘ్న (దఘ్నచ్) మాత్ర (మాత్రచ్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

ఊరుద్వయసము (ఊరువులలోఁతు)
జానుదఘ్నము. (జానువుల ,,)
వక్షో మాత్రము. (రొమ్ముల ,,)

౩౯౪. భూతపూర్వార్థమునఁ బ్రాతిపదికమునకు చర (చరట్) ప్రత్యయము వచ్చును.

ఆఢ్యచరుఁడు (ఆఢ్యో భూతపూర్వః. పూర్వమున నాఢ్యుఁడుగా నున్నవాఁడు)
శ్రుతచరము (శ్రుతం పూర్వం).
జ్ఞాతచరము (జ్ఞాతం ,,)

౩౯౫. ప్రశంసార్థమునఁ బ్రాతిపదికమునకు రూప (రూపప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

పటరూపము (ప్రశస్తమగు పటము)
యుక్తరూపము (యుక్తరూప మిదం త్వయి)
విద్వద్రూపుఁడు = ప్రశస్తుఁ డగు విద్వాంసుఁడు

(౪) ప్రశంసార్థమున 'హవిస్' శబ్దమునకు 'య' ప్రత్యయ మగును.

హవిష్యము (ప్రశస్త మగు హవిస్సు.)

౩౯౬. దానిచేఁ బ్రసిద్ధుఁడు (తేన విత్తః) అను నర్థమున చంచు (చంచుప్) చణ (చణప్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

విద్యాచంచువు, (రూ) చుంచువు; విద్యాచుంచువు "సంగరక్రియాచుంచుతఁ జేర్చి బాలకుఁడు చూచు జనంబులు దన్ను బ్రావురే యంచు నుతింప" ఆంధ్రమహాభాగవతము, పూర్వభాగము ౧౩౧౬.
విద్యాచణుడు (విద్యచేఁ బ్రసిద్ధుఁడు) తీర్థయాత్రాచణశీలినై- మనుచరిత్రము.

౩౯౭. కొంచెము తక్కువైన (ఈష దూనః) అను నర్థమున కల్ప (కల్పప్) దేశ్య, దేశీయ (దేశీయర్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

విద్వత్కల్పుఁడు (ఈషదూనుఁడు విద్వాంసుఁడు)
మృతకల్పుఁడు ,,
విద్వద్దేశ్యుఁడు ,,
విద్వద్దేశీయుఁడు ,,

౩౯౮. జాత్యంత మగు పదమునకుఁ 'దజ్జాత్యాశ్రియుఁడు' అను నర్థమున 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

బ్రాహ్మణజాతి - ఈయ = బ్రాహ్మణజాతీయుఁడు
క్షత్రియజాతి - ,, = క్షత్రియజాతీయుఁడు
వైశ్యజాతి - ,, = వైశ్యజాతీయుఁడు
తజ్జాతి - ,, = తజ్జాతీయము
ఏతజ్జాతి - ,, = ఏతజ్జాతీయము

౩౯౯. ప్రకారార్థమున జాతీయ (జాతీయర్) ప్రత్యయము వచ్చును.

పటుజాతీయుఁడు (పటుసదృశుఁడు)

(క) తుల్యార్థక మగు 'స్థాన' పద మంతమందుఁ గల ప్రాతిపదికమునకు వికల్పముగా 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

పితృస్థాన - ఈయ = పితృస్థానీయుఁడు, పితృస్థానము
మాతృ - ,, = మాతృస్థానీయుఁడు, మాతృస్థానము
గురు - ,, = గురుస్థానీయుఁడు, గురుస్థానము

౪౦౦. కుత్సితార్థమున పాశ (పాశప్) 'క'(కన్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

భిషక్పాశుఁడు (నింద్యుఁ డగు వైద్యుఁడు)
అశ్వ - క = అశ్వకము (నింద్య మగు అశ్వము)
గ్రామటీ- క = గ్రామటికా (నింద్యమగు గ్రామము, అనఁగా కుగ్రామము)

౪౦౧. అనుకంపార్థమున 'క' (కన్) ప్రత్యయము వచ్చును.

హరిణకము - (క్వ బత! హరిణకానాం జీవితం చాతిలోలం)

(క) అల్పార్థమున 'క' (కన్) ప్రత్యయము వచ్చును.

తైల - క = తైలకము (అల్పతైలము)

(ఖ) జాతివాచకములకు 'క' ప్రత్యయము.

సింహకము, శరభకము

(గ) స్థూలాది శబ్దములకుఁ బ్రకారార్థమున 'క' ప్రత్యయము వచ్చును. ప్రకార మన సదృశము అని యర్థము.

స్థూలకము = (స్థూలసదృశము)
అణుకము = (అణుసదృశము)
చంచత్కము = (కదలుచున్నట్లున్న)
బృహత్కము = (పెద్దదిగా నున్నట్లున్న)
పానకము = (పానసదృశము – పీయతే ఇతి పానం)
పత్రికా = (పత్త్రసదృశము)

(ఘ) తర,తమాంతవిశేషణవాచకములకు స్వార్థమున 'క' ప్రత్యయము.
బహుతరకము, బహుతమకము

(జ) స్వార్థమున నెల్ల శబ్దములకును 'క' ప్రత్యయము వచ్చును.

బాల – క = బాలకుఁడు
స్నాత – ,, = స్నాతకుఁడు (వేదవ్రతమును జేసియున్నవాఁడు)
ప్రకీర్ణ – ,, = ప్రకీర్ణకము
శిశు – ,, = శిశుకుఁడు
పుట – ,, = పుటకము
యావ – ,, = యావకము
మణి – ,, = మణికము
లోహిత– ,, = లోహితకము
ప్రవాళ– ,, = ప్రవాళకము
సూత – ,, = సూతకుఁడు
జాత – ,, = జాతకుఁడు
మృత – ,, = మృతకుఁడు
కృత – ,, = కృతకము
భృత – ,, = భృతకుఁడు
మాలా– ,, = మాలికా (వృత్తములందు నాలుగుపాదము లున్నచో నది మాల యనియు బహుపాదము,లున్నచో మాలిక యనియు నర్థభేదము గానవచ్చును. స్రగర్థమున పదద్వయార్థము నకును భేదము లేదు.)
మండప– ,, = మండపికా (స్వాభావ్యముచే స్త్రీలింగము)
గమన – ,, = గమనికా ,,
గుణన – ,, = గుణనికా ,,
ఖండ – ,, = ఖండికా ,,

పాంచాల - ,, = పాంచాలికా ,,
అంకుర - ,, = అంకురికా (హ్రీంకారకందాంకురికా)
అవతరణ - ,, = అవతరణికా ,,
అవతార - ,, = అవతారికా ,,
యవన - ,, = యవనికా ,,
పల్యంక - ,, = పల్యంకికా ,,

(చ) హ్రస్వార్థమున 'క' ప్రత్యయము వచ్చును.

వృక్ష - క = వృక్షకము (హ్రస్వ మగు వృక్షము)
వంశ - ,, = వంశకము (చిన్న వెదురు మొక్క)
వేణు - ,, = వేణుకము (,, ,,)
పల్లవ - ,, = పల్లవికా (చిగురుటాకు)
కవాట - ,, = కవాటికా (చిన్న ద్వారము)

(ఛ) సంఖ్యావాచకములకుఁ బరిమాణార్థమునను, సంఘార్థమునను 'క' ప్రత్యయము వచ్చును. సంఖ్యావాచకముల 'న' కారము లోపించును. సంఖ్యావాచకము స్త్రీలింగ మయ్యెనేని 'క' ప్రత్యయమునకు పైని 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఏకకము (ఒకటి పరిమాణముగాఁ గల)
ద్వికము (ద్వయోః సమూహః; రెంటి సమూహము)
త్రికము; చతుష్కము (చూ. సూ. 38) పంచకము; షట్కము; సప్తకము, అష్టకము, నవకము, దశకము, శతకము, మొ॥ పాదుకా సహస్రము; అపరాధశతంబు సైపు మయ్యనరేంద్రా! "అనుచోట 'క' ప్రత్యయము లేమియు గాననగును.

(జ) సామ్యార్థమున 'క' ప్రత్యయము వచ్చును.

అశ్వకము = (అశ్వమువలె నున్న ప్రతిమ)
గజకము = (గజమువలెనున్న ప్రతిమ)

(ఝ) మనుష్యవాచకము లగు చంచా, వర్ధ్రికాది శబ్దములకు సామ్యార్థమున వచ్చిన 'క' ప్రత్యయము లోపించును.

చంచా - క = చంచా (చంచేవ మనుష్యః చంచా) తృణపురుషుఁడు
వర్ధ్రికా - క = వర్ధ్రికా (వర్ధ్రికేవ మనుష్యః వర్ధ్రికా) తోలుబొమ్మ

(ఞ) వికారార్థమున 'పిష్ట' శబ్దమునకు 'క' ప్రత్యయము వచ్చును.

(పిష్టకము: పూపోఽపూపః పిష్టకః స్యాత్ - అమరము)

౪౦౨. 'దశన్' అంత శబ్దముల 'అన్' నకును, త్రింశత్, చత్వారింశత్ పంచాశత్, శబ్దముల 'అత్' నకును, సంఘము, పరిమాణము అను నర్థమున 'అ' (డ) ప్రత్యయ మాదేశమగును.

పంచదశన్ – అ = పంచదశము (పదునైదు ప్రకరణాదులు పరిమాణముగాఁ గల లేక పదునైదింటియొక్క సంఘము)
సప్తదశన్ – ,, = సప్తదశము
త్రింశత్ – ,, = త్రింశము
చత్వారింశత్ – ,, = చత్వారింశము
పంచాశత్ – ,, = పంచాశము

(క) ఈ శబ్దములు సామాన్యముగా 'ఈ' ప్రత్యయాంత స్త్రీలింగములుగానే వ్యవహృతములై యున్నవి. 'పంచదశీ' 'చత్వారింశీ' మొ. (చూ. సూ. ౫౧౩)

(ఖ) వింశతి, షష్టి, సప్తతి, అశీతి, నవతి, శబ్దములు స్వభావముచే స్త్రీలింగములే అగుటచే వీనిపైని పై యర్థమున వచ్చిన 'క' ప్రత్యయమునకు (చూ. సూ. ౪౦౧) 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

చతుర్వింశతికా నవతికా మొ.

గ్రంథనామములైన వేదాంతపంచదశీ, చౌరపంచాశికా, చోరచత్వారింశీ (కథా) సింహాసనద్వాత్రింశికా మొదలయిన పదములన్నియు సంఘము లేక పరిమాణము అను నర్థమున వచ్చిన ప్రత్యయాంతములే.

(గ) సంఖ్యాపరిమాణమును దెలుపు సమాసోత్తరపద 'సహస్ర' శబ్దమునకు వృద్ధియు వచ్చును.

శతసాహస్రము (శతసహస్రం పరిమాణ మస్య) శతసాహస్రీ (స్త్రీలింగము) శతసాహస్ర్యాం సంహితాయాం) 'మునీనాం దశసాహస్రం' మొ,

౪౦౩. అసహాయార్థమున 'ఏక' శబ్దమునకు ఆకిన్, అక, ప్రత్యయములు వికల్పముగా వచ్చును. ఇట నాదివృద్ధియు నకారలోపమును రావు.

ఏక + ఆకిన్ = ఏకాకిన్, ఏకకుఁడు, ఏకుఁడు (ఒంటరి).

౪౦౪. సామ్యార్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు యథాసంభవముగా ఈయ, 'య' ప్రత్యయములు వచ్చును.

కుశాగ్ర + ఈయ = కుశాగ్రీయము (కుశాగ్రమువంటి అనఁగా సూక్ష్మమైన)
ఇష్వగ్ర + ,, = ఇష్వగ్రీయము (ఇష్వగ్రము ,,)
శ్వేతకాక + ,, = శ్వేతకాకీయులు (శ్వేతకాకమువంటి.
ఈదృశైః శ్వేతకాకీయైః (మృచ్ఛకటికము)
ముఖ - య = ముఖ్యము (ముఖమువలెఁ బ్రధానము)
జఘన - ,, = జఘన్యము (జఘనమువంటిది. వెనుకకుఁ ద్రోయఁదగినది)
అగ్ర - ,, = అగ్ర్యము (అగ్రము వంటిది)
శరణ - ,, = శరణ్యుఁడు (శరణము=గృహము, దానివంటివాఁడు)

(౪) సామ్యార్థ విషయక మగు సమాసమునకుఁ బరముగా 'ఈయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కాకతాళ - ఈయ = కాకతాళీయము (కాకతాళ మివ)
అజాకృపాణ - ,, = అజాకృపాణీయము (అజాకృపాణ మివ)
శ్యేనకపోతీయము, శరపురుషీయము, అర్ధజరతీయము, ఘుణాక్షరీయము, అంధవర్తకీయము మొ.

౪౦౫. ప్రజ్ఞాదులకు స్వార్థమున 'అణ్' ప్రత్యయములు వచ్చును.

ప్రజ్ఞ	- అణ్ =	ప్రాజ్ఞుఁడు	చర	- చారుఁడు
,,	,,	,,	శ్వన్	- శ్వానము
దేవతా	- ,, =	దైవతము	చండాల	- చాండాలుఁడు
బంధు	- ,, =	బాంధవుఁడు	పరిప్లవ	- పారిప్లవము
శత్రు	- ,, =	శాత్రవుఁడు	అసుర	- ఆసురులు
ప్రకృతి	- ,, =	ప్రాకృతము	వియాత	- వైయాతుఁడు
వికృతి	- ,, =	వైకృతము	ఆగార	- ఆగారము
			జ్యోతిష	- జ్యౌతిషము
ద్వితా	- ,, =	ద్వైతము	సహసా	- సాహసము
ద్విధా	- ,, =	ద్వైధము	కుతుక	- కౌతుకము
ప్రతిభా	- ,, =	ప్రాతిభము	కుతూహల	- కౌతూహలము మొ
ద్వీపాయన	- ,, =	ద్వైపాయనుఁడు	మనస్	- మానసము
			వయస్	- వాయసము
క్షేమ	- ,, =	క్షైమము	నివేద్య	- నైవేద్యము
సంప్రతి	- ,, =	సాంప్రతము	స్ఫటిక	- స్ఫాటికము

(౪) "శిఖర + అణ్" ఇట నాదివృద్ధి రాక గుణమే కానవచ్చుచున్నది.

శిఖరము - అణ్ = శేఖరము

(క) స్వార్థమున నామ, రూప, భాగ, శబ్దములకు 'ధేయ' ప్రత్యయము వచ్చును.

నామధేయము, రూపధేయము, భాగధేయము

(ఖ) అషడక్ష, అలంకర్మన్, అలంపురుష, శబ్దములకు స్వార్థమున 'ఈన' ప్రత్యయము వచ్చును.

అషడక్ష - ఈనము = అషడక్షీణము(ఆఱుకన్నులు లేని రహస్యము; అనఁగా ముగ్గురులేని రహస్యము)

అలంకర్మన్ - ,, = అలంకర్మీణము (కర్మకు సమర్థమైన)

అలంపురుష - ,, = అలంపురుషీణము (పురుషునకుఁ దగిన)

(గ) దిగర్థకములుగాని ప్రాక్, పరాక్, అవాక్, అర్వాక్, ప్రత్యక్, ఉదక్, సమ్యక్, సధ్ర్యక్, తిర్యక్, శబ్దములకు స్వార్థమున 'ఈన' ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్రాక్ - ఈన = ప్రాచీనము (చూ. సూ. ३४०)
పరాక్ - ,, = పరాచీనము
అవాక్ - ,, = అవాచీనము
అర్వాక్ - ,, = అర్వాచీనము(అవరే కాలే, దేశే, వా అంచతి చూ. సూ ౬౯-౨)
ప్రత్యక్ - ,, = ప్రతీచీనము (చూ. సూ. ३४-౨)
ఉదక్ - ,, = ఉదీచీనము ,,
సమ్యక్ - ,, = సమీచీనము ,,
సధ్ర్యక్ - ,, = సధ్రీచీనము ,,

(ఘ) తిర్యక్ (తిరి + అక్) శబ్దమునకు 'ఈన, ఈ' ప్రత్యయములు పరమగునేని 'అక్' యొక్క 'అ'కారమునకు లోపమును, 'తిరి' కి 'తిరస్' ఆదేశమును వచ్చును. ३४० సూత్రముచే 'క'కారము చకార మగును.

తిర్యక్ + ఈన = తిరస్ + చ్ + ఈన = తిరశ్చీనము

(ఙ) ఈ క్రిందిశబ్దములకు స్వార్థమున యథాసంభవముగాఁ బ్రత్యయములు వచ్చును.

ఓషధి - అణ్ = ఔషధము
దేవ - తా(తల్) = దేవతా
మృత్ - తికా(తికన్) = మృత్తికా
,, - సా మృత్సా
,, - స్నా మృత్స్నా

(చ) నామధేయవాచకములందుఁ బర్యాయమునఁ బూర్వోత్తరపదములు లోపించును.

లోపా-లోపాముద్రా; సత్యభామా - సత్యా; భామా
చంద్రశేఖరుఁడు - చంద్రుఁడు - శేఖరుఁడు మొ॥

ఇట్టిచో లోకప్రసిద్ధిని జూడవలయును. దీనినే "నామైకదేశే నామగ్రహణం" అందురు.

౪౧౬. కుటీ, శమీ, తూణీ, శబ్దములకు హ్రస్వార్థమున ర (రః) ప్రత్యయము వచ్చును.

కుటీరము, శమీరము, తూణీరము.

౪౧౭. వత్స, ఉక్షన్, అశ్వ, ఋషభ, శబ్దములకుఁ బ్రవృత్తి నిమిత్తతనుత్వద్యోతకముగా తర (ష్టరచ్) ప్రత్యయము వచ్చును. 'ఉక్షన్' యొక్క నకారము లోపించును.

(క) ఇట వత్సత్వము, ఉక్షత్వము, అశ్వత్వము, ఋషభత్వము అనునవి ప్రవృత్తి నిమిత్తములు.

వత్సతరము (వత్సత్వ మల్పముగాఁగలది; వత్సమనఁ బ్రథమ వయస్సు గలది. ద్వితీయవయస్సు ప్రాప్తించినపుడు ప్రథమ వయస్సు సన్నగిల్లునుగదా. కావున ద్వితీయ వయస్సును బొందిన వత్సము వత్సతరము.

ఉక్షతరము (ఉక్షత్వ మల్పముగాఁగలది; ఉక్షమనఁగా, తరుణమగు బలీవర్దము. ద్వితీయ వయస్సగు తారుణ్యము సన్నగిల్లిన ఉక్షము ఉక్షతరము. అనఁగాఁ గొంచెము ముదురుబారిన యెద్దు)

అశ్వతరము (అశ్వత్వ మల్పముగాఁ గలది; గాడిదవలన నాడుగుఱ్ఱము నకుఁబుట్టినది. అనఁగాఁ గంచరగాడిద. దీనియందశ్వత్వము కొంచెవడియున్నది.

ఋషభతరము (ఋషభత్వ మల్పముగాఁగలది; భారవహన సమర్థమైనది. ఋషభము భారవాహనమందు మందశక్తిగలది ఋషభతరము. దీనియందు ఋషభత్వము సన్నగిల్లినదిగదా.)

౩. అభూత తద్భావ ప్రత్యయ (చ్వి) ప్రకరణము

౧౧౮. అభూత తద్భావార్థమున వికృతివాచకపదమునకుఁ బరముగా కృ, భూ, ధాతు కృదంతరూపములు వికల్పముగా వచ్చును. అప్పుడు వికృతివాచకాంతము నందున్న అ, ఆ, కారములకు 'ఈ' కారమును, ఇ, ఉ, కారములకు దీర్ఘమును, 'ఋ' కారమునకు 'రీ' వర్ణమును వచ్చును. దీనికి 'చ్వి' ప్రత్యయాంత మని పేరు. వికల్పపక్షమున నీ క్రింది కుండలీకరణమునందు వలెనే వాక్యముండును.

లక్ష్య - భూతము = లక్ష్మీభూతము (అలక్ష్యం లక్ష్యం భూతం)
,, - కృతము = లక్ష్మీకృతము. (అలక్ష్యం లక్ష్యం కృతం)
గంగా - భూతము = గంగీభూతము.
,, - కృతము = గంగీకృతము.
శుచి - భూతము = శుచీభూతము.
,, - కృతము = శుచీకృతము.
పటు - భూతము = పటూభూతము.
,, - కృతము = పటూకృతము.
పితృ - భూతము = పితీ్రభూతుఁడు.
,, - కృతము = పితీ్రకృతము.

(క) కారణభూతము, లక్ష్యభూతము, మొదలగునవి ౫౫౮ వ సూత్రముచే సిద్ధములు.

౪౧౨. పదాంతమందలి నకారమును, అరుస్, మనస్, చక్షుస్, చేతస్, రహస్, రజస్, శబ్దముల సకారమును ఈ యర్థమున లోపించును.

భస్మన్ + భూతము = భస్మీభూతము.
,, కృతము = భస్మీకృతము.
చక్షుస్ - భూతము = చక్షూభూతము.
,, కృతము = చక్షూకృతము.
విరజస్ - భూతము = విరజీభూతము.
,, కృతము = విరజీకృతము. మొ.

౪౧౩. 'సంపూర్ణ వికారమును బొందిన' అనునర్థమున వికృతివాచక పదమునకు సాత్ (సాతి) ప్రత్యయము వచ్చును. కృ, భూ, ధాతు కృదంతరూపములు దాని కనుప్రయుక్తము లగును.

భస్మసాద్భూతము. (సంపూర్ణముగా భస్మవికారమును బొందినది)
భస్మసాత్కృతము. (,,)

(క) తదధీనార్థమునందును 'సాత్' ప్రత్యయము వచ్చును.

రాజసాత్కృతుఁడు. (రాజాధీనుఁడు)

అభూత తద్భావ ప్రకరణము సమాప్తము

---

౪. విశేషణ ప్రకరణము

౪౧౪. రెంటిలో నొకదాని కతిశయమును వివక్షించు నపుడును, బెక్కింటిలో నొకదాని కతిశయమును వివక్షించునపుడును క్రమముగా విశేషణవాచకములకు తర (తరప్) తమ (తమప్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

లఘుతరము — లఘుతమము. అణుతరము — అణుతమము.
ఘనతరము — ఘనతమము.

(క) నామవాచకములకును తర, తమ, ప్రత్యయములు వచ్చును.

పాచకతరుఁడు — పాచకతముఁడు విద్వత్తరుఁడు — విద్వత్తముఁడు.
సర్పిస్ = సర్పిష్టమము (చూ. సూ. ౩౪౦ క)

(పురుషాంతరవాచకమగు 'తరము' అను శబ్ద మాంధ్రశబ్దము. తరతరములు. మొ)

(ఖ) 'న'కారాంత శబ్దముల 'న'కారము లోపించును.

ధనిన్ - తరుఁడు = ధనితరుఁడు - ధనితముఁడు.
యువన్ - ,, = యువతరుఁడు - యువతముఁడు.

(గ) అవ్యయములకును తర, తమ ప్రత్యయములు చేర్పఁబడును. అప్పుడా రూపము విశేషణ మగును.

ఉచ్చైః - తర = ఉచ్చైస్తరము.
,, - తమ = ఉచ్చైస్తమము.

౪౧౫. గుణవాచక విశేషణములకును, మత్, వత్, (మతుప్) విన్, ప్రత్యయాంతములకును, తర, తమార్థమున ఈయస్ (ఈయసున్) ఇష్ఠ (ఇష్ఠన్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

౪౧౬. ఈయస్, ఇష్ఠ, ప్రత్యయములు పరమగునేని అజంత విశేషణ వాచకముల యంత్యాచ్చును, హలంత విశేషణ వాచకముల అంత్యహల్లును దానిపూర్వాచ్చును, మత్, వత్, విన్ ప్రత్యయములును వాని పూర్వాచ్చును లోపించును.

లఘు + ఈయస్; ఇష్ఠ = లఘీయస్ - లఘిష్ఠము.
అణు ,, ,, = అణీయస్ - అణిష్ఠము.
స్వాదు ,, ,, = స్వాదీయస్ - స్వాదిష్ఠము.
సాధు ,, ,, = సాధీయస్ - సాధిష్ఠము.
మహత్ ,, ,, = మహీయస్ - మహిష్ఠము.
మతిమత్ ,, ,, = మతీయస్ - మతిష్ఠము.
బ్రహ్మవత్ ,, ,, = బ్రహ్మీయస్ - బ్రహ్మిష్ఠుఁడు.
కర్మవత్ ,, ,, = కర్మీయస్ - కర్మిష్ఠుఁడు.
మేధావిన్ ,, ,, = మేధీయస్ - మేధిష్ఠుఁడు.
స్రగ్విన్ ,, ,, = స్రజీయస్ - స్రజిష్ఠము. ఇట, 'విన్' లోపింపఁగా 'గ' కారము 'జ' కార మగును.

(క) కృశాదులలోని 'ఋ' కారమునకు ఈయస్, ఇష్ఠ ప్రత్యయములు పరమగునేని రేఫము వచ్చును.

కృశ - ఈయస్, ఇష్ఠ = క్రశీయస్, క్రశిష్ఠము.
దృఢ - ,, ,, = ద్రఢీయస్, ద్రఢిష్ఠము.
పరివృఢ - ,, ,, = పరివ్రఢీయస్, పరివ్రఢిష్ఠము.
పృథు - ,, ,, = ప్రథీయస్, ప్రథిష్ఠము.
భృశ - ,, ,, = భ్రశీయస్, భ్రశిష్ఠము.
మృదు - ,, ,, = మ్రదీయస్, మ్రదిష్ఠము.

(ఖ) ఈయస్, ఇష్ఠ, ప్రత్యయములు పరమగునేని అధోనిర్దిష్ట శబ్దముల రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

అంతిక - నేదీయస్ — నేదిష్ఠము
అల్ప - అల్పీయస్, కనీయస్ — అల్పిష్ఠము, కనిష్ఠము
ఉరు - వరీయస్ — వరిష్ఠము
క్షిప్ర - క్షేపీయస్ — క్షేపిష్ఠము
క్షుద్ర - క్షోదీయస్ — క్షోదిష్ఠము
గురు - గరీయస్ — గరిష్ఠము
దీర్ఘ - ద్రాఘీయస్ — ద్రాఘిష్ఠము

౮ అష్ట	అష్టమము
౯ నవ	నవమము
౧౦ దశ	దశమము
౧౧ ఏకాదశ	ఏకాదశము
౧౨ ద్వాదశ	ద్వాదశము
౧౩ త్రయోదశ	త్రయోదశము
౧౪ చతుర్దశ	చతుర్దశము
౧౫ పంచదశ	పంచదశము
౧౬ షోడశ	షోడశము
౧౭ సప్తదశ	సప్తదశము
౧౮ అష్టాదశ	అష్టాదశము
౧౯ నవదశ, ఏకోన వింశతి, ఊనవింశతి, ఏకాన్నవింశతి	నవదశము, ఏకోనవింశము, ఏకోనవింశతితమము, ఊనవింశము, ఊనవింశతితమము, ఏకాన్నవింశము, ఏకాన్నవింశతితమము,
౨౦ వింశతి	వింశము, వింశతితమము
౨౧ ఏకవింశతి	ఏకవింశము, ఏకవింశతితమము
౨౨ ద్వావింశతి	ద్వావింశము, ద్వావింశతితమము
౨౩ త్రయోవింశతి	త్రయోవింశము, త్రయోవింశతితమము
౨౪ చతుర్వింశతి	చతుర్వింశము, చతుర్వింశతితమము
౨౫ పంచవింశతి	పంచవింశము, పంచవింశతితమము
౨౬ షడ్వింశతి	షడ్వింశము, షడ్వింశతితమము
౨౭ సప్తవింశతి	సప్తవింశము, సప్తవింశతితమము
౨౮ అష్టావింశతి	అష్టావింశము, అష్టావింశతితమము
౨౯ నవవింశతి	నవవింశము, నవవింశతితమము
ఏకోనత్రింశత్	ఏకోనత్రింశము, ఏకోనత్రింశత్తమము
ఊనత్రింశత్	ఊనత్రింశము, ఊనత్రింశత్తమము
ఏకాన్నత్రింశత్	ఏకాన్నత్రింశము, ఏకాన్నత్రింశత్తమము
30 త్రింశత్	త్రింశము, త్రింశత్తమము

౩౧	ఏకత్రింశత్	ఏకత్రింశము, ఏకత్రింశత్తమము
౩౨	ద్వాత్రింశత్	ద్వాత్రింశము, ద్వాత్రింశత్తమము
౩౩	త్రయస్త్రింశత్	త్రయస్త్రింశము, త్రయస్త్రింశత్తమము
౩౪	చతుస్త్రింశత్	చతుస్త్రింశము, చతుస్త్రింశత్తమము
౩౫	పంచత్రింశత్	పంచత్రింశము, పంచత్రింశత్తమము
౩౬	షట్త్రింశత్	షట్త్రింశము, షట్త్రింశత్తమము
౩౭	సప్తత్రింశత్	సప్తత్రింశము, సప్తత్రింశత్తమము
౩౮	అష్టాత్రింశత్	అష్టాత్రింశము, అష్టాత్రింశత్తమము.
౩౯	నవత్రింశత్	నవత్రింశము, నవత్రింశత్తమము.
	ఏకోన చత్వారింశత్	ఏకోనచత్వారింశము, ఏకోనచత్వారింశత్తమము.
	ఊన చత్వారింశత్	ఊనచత్వారింశము, ఊనచత్వారింశత్తమము
	ఏకాన్నచత్వారింశత్	ఏకాన్న చత్వారింశము, ఏకాన్నచత్వారింశత్తమము.
౪౦	చత్వారింశత్	చత్వారింశము, చత్వారింశత్తమము
౪౧	ఏకచత్వారింశత్	ఏకచత్వారింశము, ఏకచత్వారింశత్తమము
౪౨	ద్వాచత్వారింశత్	ద్వాచత్వారింశము, ద్వాచత్వారింశత్తమము
	ద్విచత్వారింశత్	ద్విచత్వారింశము, ద్విచత్వారింశత్తమము.
౪౩	త్రయశ్చత్వారింశత్	త్రియశ్చత్వారింశము, త్రియశ్చత్వారింశత్తమము
	త్రిచత్వారింశత్	త్రిచత్వారింశము, త్రిచత్వారింశత్తమము
౪౪	చతుశ్చత్వారింశత్	చతుశ్చత్వారింశము, చతుశ్చత్వారింశత్తమము
౪౫	పంచచత్వారింశత్	పంచచత్వారింశము, పంచచత్వారింశత్తమము
౪౬	షట్చత్వారింశత్	షట్చత్వారింశము, షట్చత్వారింశత్తమము
౪౭	సప్తచత్వారింశత్	సప్తచత్వారింశము, సప్తచత్వారింశత్తమము

౪౮ అష్టాచత్వారింశత్	అష్టాచత్వారింశము, అష్టాచత్వారింశత్తమము
అష్టచత్వారింశత్	అష్టచత్వారింశము, అష్టచత్వారింశత్తమము
౪౯ నవచత్వారింశత్	నవచత్వారింశము, నవచత్వారింశత్తమము
ఏకోన పంచాశత్	ఏకోనపంచాశము, ఏకోనపంచాశత్తమము
ఊనపంచాశత్	ఊనపంచాశము, ఊనపంచాశత్తమము
ఏకాన్న పంచాశత్	ఏకాన్నపంచాశము, ఏకాన్నపంచాశత్తమము
౫౦ పంచాశత్	పంచాశము, పంచాశత్తమము
౫౧ ఏకపంచాశత్	ఏకపంచాశము, ఏకపంచాశత్తమము
౫౨ ద్వాపంచాశత్	ద్వాపంచాశము, ద్వాపంచాశత్తమము
ద్విపంచాశత్	ద్విపంచాశము, ద్విపంచాశత్తమము
౫౩ త్రిపంచాశత్	త్రిపంచాశము, త్రిపంచాశత్తమము
త్రయః పంచాశత్	త్రయఃపంచాశము, త్రయః పంచాశత్తమము
౫౪ చతుష్పంచాశత్	చతుష్పంచాశము, చతుష్పంచాశత్తమము
౫౫ పంచపంచాశత్	పంచపంచాశము, పంచపంచాశత్తమము
౫౬ షట్పంచాశత్	షట్పంచాశము, షట్పంచాశత్తమము
౫౭ సప్తపంచాశత్	సప్తపంచాశము, సప్తపంచాశత్తమము
౫౮ అష్టాపంచాశత్	అష్టాపంచాశము, అష్టాపంచాశత్తమము
అష్టపంచాశత్	అష్టపంచాశము, అష్టపంచాశత్తమము
౫౯ నవపంచాశత్	నవపంచాశము, నవపంచాశత్తమము
ఏకోనషష్టి	ఏకోనషష్టితమము
ఊనషష్టి	ఊన ,,
ఏకాన్నషష్టి	ఏకాన్న ,,
౬౦ షష్టి	షష్టితమము
౬౧ ఏకషష్టి	ఏకషష్టము, ఏకషష్టితమము
౬౨ ద్వాషష్టి	ద్వాషష్టము, ద్వాషష్టితమము
ద్విషష్టి	ద్విషష్టము, ద్విషష్టితమము

౬౩ త్రిషష్టి త్రయష్షష్టి	త్రిషష్టము, త్రిషష్టితమము త్రయష్షష్టము, త్రయష్షష్టితమము
౬౪ చతుష్షష్టి	చతుష్షష్టము, చతుష్షష్టితమము
౬౫ పంచషష్టి	పంచషష్టము, పంచషష్టితమము
౬౬ షట్షష్టి	షట్షష్టము, షట్షష్టితమము
౬౭ సప్తషష్టి	సప్తషష్టము, సప్తషష్టితమము
౬౮ అష్టాషష్టి అష్టషష్టి	అష్టాషష్టము, అష్టాషష్టితమము అష్టషష్టము, అష్టషష్టితమము
౬౯ నవషష్టి ఏకోనసప్తతి ఊనసప్తతి ఏకాన్నసప్తతి	నవషష్టము, నవషష్టితమము ఏకోన సప్తతితమము ఊనసప్తతితమము ఏకాన్న సప్తతితమము
౭౦ సప్తతి	సప్తతితమము
౭౧ ఏకసప్తతి	ఏకసప్తతము, ఏకసప్తతితమము
౭౨ ద్వాసప్తతి ద్విసప్తతి	ద్వాసప్తతము, ద్వాసప్తతితమము ద్విసప్తతము, ద్విసప్తతితమము
౭౩ త్రిసప్తతి త్రయస్సప్తతి	త్రిసప్తతము, త్రిసప్తతితమము త్రయస్సప్తతము, త్రయస్సప్తతితమము
౭౪ చతుస్సప్తతి	చతుస్సప్తతము, చతుస్సప్తతితమము
౭౫ పంచసప్తతి	పంచసప్తతము, పంచసప్తతితమము
౭౬ షట్సప్తతి	షట్సప్తతము, షట్సప్తతితమము
౭౭ సప్తసప్తతి	సప్తసప్తతము, సప్తసప్తతితమము
౭౮ అష్టాసప్తతి అష్టసప్తతి	అష్టాసప్తతము, అష్టాసప్తతితమము అష్టసప్తతము, అష్టసప్తతితమము
౭౯ నవసప్తతి ఏకోనాశీతి ఊనాశీతి ఏకాన్నాశీతి	నవసప్తతము, నవసప్తతితమము ఏకోనాశీతితమము ఊనాశీతితమము ఏకాన్నాశీతితమము

౮౦ అశీతి	అశీతితమము
౮౧ ఏకాశీతి	ఏకాశీతము, ఏకాశీతితమము
౮౨ ద్వ్యశీతి	ద్వ్యశీతము, ద్వ్యశీతితమము
౮౩ త్ర్యశీతి	త్ర్యశీతము, త్ర్యశీతితమము
౮౪ చతురశీతి	చతురశీతము, చతురశీతితమము
౮౫ పంచాశీతి	పంచాశీతము, పంచాశీతితమము
౮౬ షడశీతి	షడశీతము, షడశీతితమము
౮౭ సప్తాశీతి	సప్తాశీతము, సప్తాశీతితమము
౮౮ అష్టాశీతి	అష్టాశీతము, అష్టాశీతితమము
౮౯ నవాశీతి	నవాశీతము, నవాశీతితమము
ఏకోననవతి	ఏకోననవతితమము
ఊననవతి	ఊననవతితమము
ఏకాన్ననవతి	ఏకాన్ననవతితమము
౯౦ నవతి	నవతితమము.
౯౧ ఏకనవతి	ఏకనవతము, ఏకనవతితమము
౯౨ ద్వానవతి	ద్వానవతము, ద్వానవతితమము
ద్వినవతి	ద్వినవతము, ద్వినవతితమము
౯౩ త్రినవతి	త్రినవతము, త్రినవతితమము
త్రయోనవతి	త్రయోనవతము, త్రయోనవతితమము
౯౪ చతుర్నవతి	చతుర్నవతము, చతుర్నవతితమము
౯౫ పంచనవతి	పంచనవతము, పంచనవతితమము
౯౬ షణ్ణవతి (చూ. సూ. ౨౯.)	షణ్ణవతము, షణ్ణవతితమము
౯౭ సప్తనవతి	సప్తనవతము, సప్తనవతితమము
౯౮ అష్టానవతి	అష్టానవతము, అష్టానవతితమము
అష్టనవతి	అష్టనవతము, అష్టనవతితమము.

౯౯ నవనవతి	నవనవతము, నవనవతితమము
ఏకోనశతము	ఏకోనశతతమము
ఊనశతము	ఊనశతతమము
ఏకాన్నశతము	ఏకాన్నశతతమము
౧౦౦ శతము	శతతమము
౧౦౦౦ సహస్రము	సహస్రతమము

(క) పై యుదాహరణములందు ద్వి, అష్ట (అష్టన్) శబ్దములకు దశ, వింశతి, త్రింశత్, శబ్దములు పరమగుచో ఆకార మంతాదేశముగా వచ్చినది. 'త్రి' శబ్దమునకు దశాదిశబ్దములు పరమగుచో 'త్రయస్' ఆదేశము వచ్చినది. మరియును ద్వి, అష్ట (అష్టన్) శబ్దములకును, 'త్రి'శబ్దమునకును, చత్వారింశత్, పంచాశత్, షష్టి, సప్తతి, నవతి, శబ్దములు పరమగుచో వికల్పముగాఁ గ్రమముగా 'ఆ'కార మంతాదేశముగను, 'త్రయస్' ఆదేశమును వచ్చినవి. మరియును షట్ (షష్) శబ్దమును 'దశ' శబ్దమును గలిసి 'షోడశ'గా మాఱినది.

(ఖ) పూరణార్థమున షష్టి, సప్తతి, అశీతి, నవతి శబ్దములకు 'తమ' ప్రత్యయము మాత్రమే (షష్టితమము మొ.) వచ్చును. కానీ ఇవి ఏకాదినవాంత సంఖ్యావాచక పూర్వకము లగుచోఁ దుది ఇకార స్థానమున వికల్పముగా 'అ' కార మాదేశ మగును.

ఏకషష్టము, ద్వాషష్టము, చతురశీతము,
ఏకసప్తతము, చతుస్సప్తతము, షణ్ణవతము మొ॥

(గ) బహు, గణశబ్దములకుఁ బూరణార్థమున తిథ (తిథుక్) ప్రత్యయము వచ్చును.

బహుతిథము, గణతిథము.

౧. 'తిథ' ప్రత్యయము పూరణార్థక మైనను లోకమున స్వార్థముననే ప్రయుక్తమైయున్నది.

బహుతిథకాలము (కాలేగతే బహుతిథే)

(ఘ) శతాదులకుఁ బూరణార్థమునఁ గేవలము 'తమ' ప్రత్యయము వచ్చును. శతతమము, సహస్రతమము, కోటితమము.

(జ) పూరణార్థమునఁ గేవల సంఖ్యావాచకములును బ్రయుక్తములై యున్నవి.

శతాంశము (శతతమాంశము)

సహస్రాంశము (సహస్రతమాంశము)

త్రిభాగశేషాసు నిశాసుచ క్షణం (తృతీయభాగశేషాసు)

త్రివిష్టపము (తృతీయవిష్టపం) మొ.

(చ) శతాధిక సంఖ్యలను దెలుపవలసినపుడు సంఖ్యావాచకములకు ఉత్తర, లేక 'అధిక' పదములను జేర్పవలయును. పూరణార్థమున వానికి 'తమ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

అష్టోత్తరశతము (౧౦౮)

అష్టాధికశతము ,,

వింశత్యుత్తరసహస్రము (౧౦౨౦)

వింశత్యధికసహస్రము ,,

అష్టోత్తరశతతమము మొ. (నూటయెనిమిదవ)

౪౧౭. సంఖ్యావాచకములకు నవయవార్థమందు తయ (తయప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

ద్వితయము, త్రితయము, పంచతయము, షట్తయము.

(క) ద్వి, త్రి, శబ్దములకు అవయవార్థమందు 'ఇ'కారమునకు 'అయ' (అయచ్) ప్రత్యయమును వచ్చును.

ద్వి - ద్వయము (రెండవయవములు గలది)

త్రి - త్రయము (మూఁడు ,,

చతుస్ - తయము - చతుష్ - తయము = చతుష్టయము (చూ. సూ. ౩౪౦౪

ఖ) 'ఉభ' శబ్దమునకు నంతాదేశముగా నిత్యముగా 'అయ' వచ్చును.

ఉభ - ఉభయము (రెండవయవములు గలది)

సంఖ్యావాచక ప్రకరణము సమాప్తము.

---

౬. భావ ప్రత్యయ ప్రకరణము

౪౧౭. ఎల్ల ప్రాతిపదికములకును భావార్థమున త్వ, తా (తల్) ప్రత్యయములు వచ్చును.

గోత్వము- గోతా- జాగరిత్తా (జాగరిత - అసాధువు) మిథ్యాత్వము
చతుష్ట్వము (చూ. సూ. ३४०४)

(క) త్వ, తా, ప్రత్యయములు పరమగునేని ప్రాతిపదికాంత నకారము లోపించును.

బ్రహ్మన్ - త్వ = బ్రహ్మత్వము; బ్రహ్మతా

(ఖ) మమత్వము, మమతా, (చూ.సూ. ౫౦౪ జ) ఇట్లు 'తవతా' ఇత్యాదులు గానరావు.

(గ) మమతా, మమత్వము, అహంతా, అహంత్వము మొదలగునెడ మమ, అహంశబ్దములు, విభక్తిప్రతిరూపకావ్యయములు.

(ఘ) త్వ, తా, ప్రత్యయములు పరమగునేని గుణవాచకములకు హ్రస్వము, (పుంవద్భావము) వచ్చును.

సమాస, కృదంత, తద్ధితా,వ్యయ, జాతి, సంఖ్యావాచకభిన్న మగు నర్థవంత మగు శబ్దస్వరూపము గుణవాచకము.

శుక్లా - త్వ = శుక్లత్వము (శుక్లాయా భావః)

(జ) గుణవాచకములుగాని విశేషణ వాచకములకు వికల్పముగా హ్రస్వము వచ్చును.

కృతార్థా - త్వ = కృతార్థాత్వము, కృతార్థత్వము (ఈ వికల్పవిషయమున 'శరదః కృతార్థతా ఇత్యాదౌతు సామాన్యే నపుంసకమ్' అను కౌముదీ వాక్యము ప్రమాణము

(చ) 'ఏకా' శబ్దమునకు నిత్యముగా హ్రస్వము వచ్చును.

ఏకా - త్వ - ఏకత్వము (ఏకస్యాః భావః)

౪౧౮. భావార్థమున 'పృథు' మొదలగు శబ్దములకు వికల్పముగా ఇమన్ (ఇమనిచ్) ప్రత్యయమును, ఋకారమునకు రేఫమును

వచ్చును. వికల్ప పక్షమున 'ఉ' కారాంతములకు 'అణ్' ప్రత్యయ
మును (చూ. సూ. ౪౬౯) అకారాంతములకు 'యణ్' ప్రత్యయ
మును వచ్చును. (చూ. సూ. ౪౭౦) 'ఇమన్' ప్రత్యయము పర
మగునేని ఆదివృద్ధి రాదు.

పృథు - ఇమన్ = ప్రథిమము; పృథు + అణ్ = పార్థవము
మృదు - ,, = మ్రదిమము; మృదు + ,, = మార్దవము
తను - ,, = తనిమము; తను + ,, = తానవము
లఘు - ,, = లఘిమము; లఘు + ,, = లాఘవము
అణు - ,, = అణిమము; అణు + ,, = ఆణవము
భృశ - ,, = భ్రశిమము; (ప్రయోగములేదు)
కృశ - ,, = క్రశిమము; కృశ - యణ్ = కార్శ్యము
దృఢ - ,, = ద్రఢిమము; దృఢ - ,, = దార్ఢ్యము
పరివృఢ - ,, = పరివ్రఢిమము; (ప్రయోగములేదు)
మధుర - ,, = మధురిమము; మధుర - ,, = మాధుర్యము
శీత - ,, = శీతిమము; శీత - ,, = శైత్యము
ఉష్ణ - ,, = ఉష్ణిమము; ఉష్ణ - ,, = ఔష్ణ్యము
జడ - ,, = జడిమము; జడ - ,, = జాడ్యము
బధిర - ,, = బధిరిమము బధిర - ,, = బాధిర్యము
వక్ర - ,, = వక్రిమము; (ప్రయోగములేదు)
మూర్ఖ - ,, = మూర్ఖిమము; మూర్ఖ - ,, = మౌర్ఖ్యము మొ.
భంగ - ,, = భంగిమము;(ప్రయోగము లేదు.)

ఇది యాకృతిగణము.

(౪) ఈ క్రింది శబ్దములు భావార్థమున నిట్లు నిపతితములు.

విద్వస్ - యణ్ = వైదుష్యము
శిశు - ,, = శైశుష్యము; శిశుష్యము (అక్షీనిఘంటువు)
గురు - ఇమన్ = గరిమన్
మహత్ - ,, = మహిమన్
బహు - ,, భూమన్
ప్రియ - ,, = ప్రేమన్
స్థిర - ,, = స్థేమన్
గురులఘు - అణ్ = గురులాఘవము (త్వామేవ గురులాఘవం పృచ్ఛామి.
ఆనన్త - యణ్ = ఆనన్త్యము [కాదంబరము)

(ఖ) ప్రాధిమాదులందు 'ఇమన్' ప్రత్యయము దుష్టము.

ప్రాధిమము, ముగ్ధిమము ఇత్యాదులు దుష్టములు. కానీ పెక్కండ్రు కవు లుపయోగించిరి.

(గ) ఈ భావప్రత్యయప్రకరణమున విశేషవిహిత ప్రత్యయములతో పాటు సామాన్య ప్రత్యయములును వచ్చును.

పృథుత్వము, పృథుతా. (మూ. సూ. ౪౧౨)

కావున మొత్తముమీఁద పృథుత్వము, పృథుతా, ప్రథిమము, పార్థవము అని నాలుగు రూపము లుండును. ఇట్లే యితరశబ్దములకును నూహించుకొనవలెను.

(ఘ) మరియును భావార్థమున త్వ, తా, ప్రత్యయాదులు లేకయు 'భావ' 'కార' పదములు ప్రయుక్తమై తదర్థమును బోధించును.

అహంభావము; అహంకారము (అహంత) మొ.

(జ) 'మూకభావము' అనుటకు 'మౌభావ' మని లోకవ్యవహారము గలదు. ఇది పృషోదరాదిపాఠమున సిద్ధింపవచ్చును.

౪_౨౦ గుణవాచకములకు (కర్మము, భావము, అను రెండర్థముల యందును యఞ్ (ష్యఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

జడ - యఞ్ = జాడ్యము (జడుని కర్మము లేక భావము)
మూఢ - ,, = మౌఢ్యము
మూర్ఖ - ,, = మౌర్ఖ్యము
శుక్ల - ,, = శౌక్ల్యము
ఉష్ణ - ,, = ఔష్ణ్యము
శీత - ,, = శైత్యము
నీల - ,, = నైల్యము
అరుణ - ,, = ఆరుణ్యము మొ॥

౪_౨౧. భావము, కర్మము నను నర్థములందు బ్రాహ్మణాది శబ్దములకు యఞ్ (ష్యఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

బ్రాహ్మణ - యఞ్ = బ్రాహ్మణ్యము
చోర - ,, = చౌర్యము
బాల - ,, = బాల్యము
ఆలస - ,, = ఆలస్యము

కాపురుష - యఞ్ = కాపురుష్యము
వాచస్పతి - " = వాచస్పత్యము
గృహస్థ - " = గార్హస్థ్యము
పండిత - " = పాండిత్యము
తరతమ - " = తారతమ్యము

ఇది యాకృతిగణము. ఆర్త్విజ్యము, దాయాద్యము, నైషమ్యము, బాధిర్యము, శౌటీర్యము, శౌండీర్యము, మాహాత్యము, మాహాత్మ్యము, లావణ్యము (లవణము = సుందరము) మొ.

(క) కొందఱు భావప్రత్యయాంతముపై మఱొక భావప్రత్యయమును జేర్తురు. అదికూడదు. కానీ యిట్టి ప్రయోగములు భారతాది ప్రామాణిక గ్రంథములం గలవు.

వత్సల - యఞ్ = వాత్సల్యము; దీనిపై వాత్సల్యత

ఐక్యత, సౌఖ్యతలకుం బ్రయోగములు గానరావు.

(ఖ) 'వీర' శబ్దమునకు ఆదివృద్ధి గానరాదు. ధీరశబ్దమునకు 'ధైర్యము' వలె 'వైర్యము' గావలసి యున్నను 'వీర్యము' అనియే ప్రయుక్తము. ఇది పృషోదరాదిపాఠముచే సిద్ధము.

౪౨౨. పత్యంత శబ్దములకును, పురోహితాది శబ్దములకును, భావార్థమున 'యఞ్' ప్రత్యయము వచ్చును. పురోహితగణ మాకృతిగణము.

పత్యంత శబ్దములు.

సేనాపతి - యఞ్ = సైనాపత్యము
బృహస్పతి - " = బార్హస్పత్యము
గృహపతి - " = గార్హపత్యము

పురోహిత గణశబ్దములు.

పురోహిత - యఞ్ = పౌరోహిత్యము
సారథి - " = సారథ్యము
ఆస్తిక - " = ఆస్తిక్యము
నాస్తిక - " = నాస్తిక్యము
నాగర - " = నాగర్యము
సమ్రాట్ - " = సామ్రాజ్యము (చూ. సూ. ౩౪౧)
సయుజ్ - " = సాయుజ్యము
అధిరాజన్ - " = ఆధిరాజ్యము
రాజన్ - " = రాజ్యము

(క) నఞ్ పూర్వకమగు 'పతి'శబ్దమునకుఁ బైసూత్రముచేఁ బ్రాప్తమైన 'యక్' ప్రత్యయము రాదు.

అపతిత్వము. అపత్యము అనరాదు.

౮౨౩. లఘ్వక్షరము మొదట (గల ఇ, ఉ,కారాంతశబ్దములకు భావార్థమునను) క్షురశబ్దమునకు 'కర్మము' అను నర్థమునను 'అక్'ప్రత్యయము వచ్చును.

శుచి - అణ్ - శౌచము లఘు - అణ్ = లాఘవము
ముని - ,, = మౌనము ఋజు- ,, = ఆర్జవము
గురు - ,, = గౌరవము పటు - ,, = పాటవము
క్షుర - ,, = క్షౌరము (క్షురస్య కర్మ)

(క) కవిశబ్దమునకు 'అణ్' ప్రత్యయము రాదు. పురోహితాది గణ మాకృతిగణ మగుట 'యణ్' ప్రత్యయము మాత్రమే వచ్చును.

కవి - యణ్ = కావ్యము (కవియొక్క కర్మ)

(ఖ) నఞ్ పూర్వక పటుశబ్దమునకు 'అణ్' ప్రత్యయము రాదు.

అ - పటుత్వము (అపాటవము అనరాదు.)

౮౨౪. అధోనిర్దిష్టశబ్దములకు భావార్థమున యథాసంభవముగాఁ దత్తత్ప్రత్యయములు వచ్చును.

స్తేన - య = స్తేయము (నకారలోపము)
స్త్రీ - నణ్ = స్త్రైణము
పుంస్ - ,, పౌంస్నము
దూత - యణ్ - య = దౌత్యము, దూత్యము
సఖి - ,, = సఖ్యము (రూ. సాఖ్యము. ఆ ప్తీనిఘంటువు)
వణిజ్ - ,, = వాణిజ్యము (రూ) వణిజ్యా
కపి - ఏయణ్ = కాపేయము,
జ్ఞాతి - ,, = జ్ఞాతేయము
కుమార - అణ్ - అకణ్ = కౌమారము, కౌమారకము
సుకుమార- యణ్ ,, = సౌకుమార్యము, సౌకుమారకము
కిశోర - అణ్ = కైశోరము
సుష్ఠు - ,, = సౌష్ఠవము
దుష్ఠు - ,, = దౌష్ఠవము
యువన్ - ,, = యౌవనము
స్థవిర - ,, = స్థావిరము

శ్రోత్రియ – అ = శ్రోత్రము ('త్రియ' కు 'త్ర' ఆదేశము)
అధ్వర్యు –అణ్ = ఆధ్వర్యవము
దుర్భ్రాతృ- ,, = దౌర్భ్రాత్రము
సుభ్రాతృ- ,, = సౌభ్రాత్రము
కుతుక – ,, = కౌతుకము
అకించన – ,,యఞ్ = ఆకించనము, ఆకించన్యము
మిత్ర – యఞ్ –అక = మైత్ర్యము, మైత్రకము (తారామైత్రకము=చక్షూరాగము)
మిథున – అఞ్ –అకఞ్ = మైథునము, మైథునికా
సుహృదయ – యఞ్ = సౌహృదయ్యము
దుర్హృదయ- ,, = దౌర్హృదయ్యము
అనృశంస - ,, = ఆనృశంస్యము
సహాయ – ,, అకఞ్ - సాహాయ్యము, సాహాయకము.
సహ – ,, = సాహ్యము

(క) 'సహాయ' పదము ధర్మివాచక మయ్యు ధర్మవాచకముగాఁగూడఁ బ్రయుక్తమై యున్నది.

"శయ్యామాత్ర సహాయినీం పరిజనః శ్రాంతో న మాం సేవతే

(ఖ) ఈ క్రిందిశబ్దములకుఁ దత్ప్రత్యయములు పరమగునేని ఉభయ పదవృద్ధి యగును.

సుహృత్ – అఞ్ – యఞ్ = సౌహార్దము, (రూ. సౌహృదము) సౌహార్ద్యము
దుర్హృత్ ,, ,, = దౌర్హార్దము, (రూ. దౌర్హృదము) దౌర్హార్ద్యము
సుభగ ,, ,, = సౌభాగము, సౌభాగ్యము
సర్వపురుష ,, = సార్వపౌరుషము
అజాతశత్రు ,, = ఆజాతశాత్రవము
రాజపురుష ,, = రాజపౌరుషము
ఇదంప్రథమ = ఐదంప్రాథమ్యము

౪౨౭. ద్వంద్వసమాసమునకును, మనోజ్ఞాది శబ్దములకును భావార్థమున అకఞ్ (వుఞ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

శిష్యోపాధ్యాయ–అకఞ్ = శైష్యోపాధ్యాయికా (ద్వంద్వసమాసము)
మనోజ్ఞ ,, = మానోజ్ఞకము
ఛాత్ర ,, = ఛాత్రకము
ఆచార్య ,, = ఆచార్యకము
అభిరూప ,, = ఆభిరూపకము
వైశ్వదేవ ,, = వైశ్వదేవకము

ఛాందస ,, = ఛాందసకము
రమణీయ ,, = రామణీయకము
వృద్ధ ,, = వార్ధకము (వార్ధక్యము,వృద్ధాప్యము-అసాధువులు)
ఆవశ్యం ,, = ఆవశ్యకము
బహుళ ,, = బాహుళకము

(క) మనోజ్ఞాది యాకృతిగణము.

కాల - అకఞ్ = కాలికా (శబ్దస్వాభావ్యమున స్త్రీలింగము)
చోర ,, = చౌరికా ,,
శ్యామ ,, = శ్యామికా (హేమ్నః సంలక్ష్యతే హ్యగ్నౌ విశుద్ధిః శ్యామికాపివా)
ధూర్త ,, = ధౌర్తికా
యువన్ ,, = యౌవనికా (నవేయౌవనికోద్భేదే)
గద్గద ,, = గద్గదికా

(ఖ) ఇచ్చోట నాదివృద్ధి రాదు.

కులపుత్ర - అకఞ్ = కులపుత్రికా అముష్యపుత్ర - అముష్యపుత్రికా
పితాపుత్ర - ,, = పితాపుత్రకము అముష్యకుల - అముష్యకులికా

(గ) స్వార్థ 'క' ప్రత్యయాంత మగు 'వృద్ధక' శబ్దముపై 'ష్యఞ్' ప్రత్యయము చేసిన వార్ధక్యము అనునది సిద్ధింప వచ్చును. కానీ వృద్ధాప్యము సిద్ధింపదు.

౪_౨౬. కుశలాదులకు ష్యఞ్, అణ్, ప్రత్యయములు వచ్చును.

కుశల -ష్యఞ్-అణ్ = కౌశల్యము, కౌశలము
చపల - ,, ,, = చాపల్యము, చాపలము
యజమాన- ,, ,, = యాజమాన్యము, యాజమానము
నిపుణ - ,, ,, = నైపుణ్యము, నైపుణము
పిశున - ,, ,, = పైశున్యము, పైశునము
కుతూహల ,, ,, = కౌతూహల్యము, కౌతూహలము

౪_౨౭. ఈ క్రిందిశబ్దములకు స్వార్థమున 'ష్యఞ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

చతుర్వర్ణ - ష్యఞ్ =చాతుర్వర్ణ్యము (నాలుగు వర్ణములు)
చతురాశ్రమ ,, = చాతురాశ్రమ్యము
బ్రాహ్మణ ,, = బ్రాహ్మణ్యము
త్రిస్వర ,, = త్రైస్వర్యము
షడ్గుణ ,, = షాడ్గుణ్యము
సేనా ,, = సైన్యము

సన్నిధి యఞ్ = సాన్నిధ్యము
సమీప ,, = సామీప్యము
ఉపమా ,, = ఔపమ్యము
అనంత ,, = ఆనంత్యము
అవసథ ,, = ఆవసథ్యము
ఇదంపర ,, = ఐదంపర్యము
ఇతిహా ,, = ఐతిహ్యము
భేషజ ,, = భైషజ్యము
చేతన ,, = చైతన్యము
త్రిలోక ,, = త్రైలోక్యము
పరంపరా ,, = పారంపర్యము
కరుణా ,, = కారుణ్యము
సుఖ ,, = సౌఖ్యము
తదర్థ ,, = తాదర్థ్యము
అనంతర ,, = ఆనంతర్యము
మాలా ,, = మాల్యము
మణిక ,, = మాణిక్యము (చూ. సూ. ౪౦౧. జ)
త్రికాల ,, = త్రైకాల్యము
సర్వలోక ,, = సార్వలౌక్యము (ఉభయపదవృద్ధి)
చతుర్విద్యా ,, = చాతుర్వైద్యము ,,
శీల ,, = శైల్యము
సహస్ర ,, = సాహస్ర్యము

భావప్రత్యయప్రకరణము సమాప్తము.

---

౩. మత్ప్రత్యయ ప్రకరణము.

౪౨౮. అది దీనికి, లేక దీనియందుఁ గలదు (తదస్య, అస్మిన్వా అస్తి) అను నర్థమునఁ ప్రథమాంతమునకు మత్ (మతుప్) ప్రాతిపదిక ప్రత్యయము వచ్చును.

బుద్ధిమత్, బుద్ధిమాన్, బుద్ధిమంతుఁడు, శ్రీమత్, ధీమత్ మొ॥

(క) ఈ ప్రకరణమున విశేషవిహితప్రత్యయములతోపాటు సామాన్య ప్రత్యయ మగు 'మత్' ప్రత్యయమును వచ్చును.

(క) గరుత్, కకుద్, హరిత్ శబ్దములపైని 'మత్'యొక్క 'మ'కారము వకారము గాదు. 'హరిత్' శబ్ద 'త'కారమునకు సంధికార్యమగును.

గరుత్మత్, కకుద్మత్, హరిన్మత్

౪౩౩. 'రాజన్' శబ్దమునకు 'మంచిరాజు గలది' (సౌరాజ్యము) అను నర్థమున 'మత్' యొక్క 'మ'కారము వకారమగును. 'న'కార లోపము రాదు.

రాజన్వత్ - రాజన్వంతము (మంచిరాజుగల దేశము) [లోపము వచ్చును)
రాజవత్ - రాజవంతము (సామాన్యరాజుగలది. ఈ యర్థమున నకార

౪౩౪. 'ఉదక'కుఁ బరమైన 'మత్' యొక్క 'మ'కారము వకారమగును. 'ఉదక'కు 'ఉదన్' ఆదేశము వచ్చును.

ఉదన్వత్ - ఉదన్వంతము

౪౩౫. అకారాంతపదమునకు ఇన్, ఇక, ప్రత్యయములు వచ్చును.

(క) మత్వర్థీయములగు ఇన్, విన్, ప్రత్యయములు పరమగునేని ఆది వృద్ధిరాదు; నకారలోపమును రాదు.

దండ - ఇన్ = దండిన్
,, ఇక = దండికుఁడు
ధన ,, = ధనిన్, ధనికుఁడు
కుటుంబ ,, = కుటుంబిన్, కుటుంబికుఁడు (కుటుంబీకుఁడు అసాధువు)
ప్రయాణ ,, = ప్రయాణిన్, ప్రయాణికుఁడు (ప్రయాణీకులు ,,)

(క) విశేషణ వాచకములకును, గొన్ని యితర శబ్దములకును 'ఇన్' ప్రత్యయము మాత్రము కానవచ్చుచున్నది.

కపటిన్, శ్రేష్ఠిన్, (శ్రేష్ఠం ధనం తదస్యాస్తీతి) శాస్త్రిన్, పరదేశిన్, స్వదేశిన్, విదేశిన్.

౪౩౬. అన్నంతములగు చర్మన్, ధన్వన్, కర్మన్, వర్మన్, జన్మన్, శబ్దములకు 'ఇన్' ప్రత్యయమును 'అన్' నకు లోపమును వచ్చును.

కర్మన్ + ఇన్ = కర్మిన్, ధన్విన్, జన్మిన్, చర్మిన్, వర్మిన్.

(క) కర్మన్, చర్మన్, శబ్దములకు 'ఇక' ప్రత్యయమును, 'అన్' లోపమును గనుపట్టుచున్నది.

కర్మికుఁడు (కర్మికుఁడే కార్మికుఁడు-స్వార్థమున అణ్ ప్రత్యయము).
చర్మికుఁడు (గణరత్నమహోదధి)

(ఖ) హిందీసంబంధముచే గొందఱు ప్రేమిన్, ప్రేమిక, ప్రేమీయశబ్దముల నీకాలమున వాడుచున్నారు. ఇవి మనభాషలో సాధువులు గావు.

౪౩౭. స్వాంగవాచకములకుఁ 'బెద్ద' అను నర్థమున ఇల (ఇలచ్) ఇక (ఠన్) ఇన్ (ఇని) ప్రత్యయములు వచ్చును.

తుంద – తుందిలుఁడు – తుందికుఁడు – తుందిన్ (పెద్దపొట్టగల)
ఉదర – ఉదరిలుఁడు – ఉదరికుఁడు – ఉదరిన్
పిచండ– పిచండిలుఁడు – పిచండికుఁడు – పిచండిన్
కర్ణ – కర్ణిలుఁడు – కర్ణికుఁడు – కర్ణిన్

౪౩౮. వ్రీహ్యాదులకు ఇక, ఇన్ ప్రత్యయములు వచ్చును.

వ్రీహి – ఇన్ – ఇక = వ్రీహిన్, వ్రీహికుఁడు
మాయా ,, ,, = మాయిన్, మాయికుఁడు
శోభా ,, ,, = శోభిన్, శోభికుఁడు
శాలా ,, ,, = శాలిన్, శాలికుఁడు
మేఖలా ,, ,, = మేఖలిన్, మేఖలికుఁడు
పతాకా ,, ,, = పతాకిన్, పతాకికము
నౌ ,, ,, = నావిన్, నావికుఁడు
వీణా ,, ,, = వీణిన్, వీణికుఁడు

(క) 'సభా' శబ్దమునకు ఈ సూత్రముచే 'ఇక' ప్రత్యయము వచ్చు నని అమరసుధాకారుఁడు. 'సభికుఁడు'; కానీ యీపద మీగణమునఁ గాన రాదు. మఱియు మాలికుఁడు, జాంఘికుఁడు అను ప్రయోగము లగ నడును. అవియు నీ గణమున లేవు.

౪౩౯. జటా, శిఖా, శాఖా, మాలా, సంజ్ఞా, కేకా, గదా, చూడా, దంష్ట్రా శబ్దములకు 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును.

జటిన్, శిఖిన్, శాఖిన్, మాలిన్, సంజ్ఞిన్, కేకిన్, గదిన్, చూడిన్, దంష్ట్రిన్.

(క) మనీషా, ఘృణా, శబ్దములకు 'ఇన్' కానవచ్చుచున్నది.

మనీషిన్, ఘృణిన్, (రాజా ఘృణీ; బ్రాహ్మణః సర్వ భక్షః)

౪౪౦ ప్రదేశమును సూచించునపుడు పుష్కరాది శబ్దములకు 'ఇన్' ప్రత్యయము మాత్రమే వచ్చును. ఇది స్త్రీ ప్రత్యయాంతముగానే వ్యవహారమునఁ గానవచ్చుచున్నది.

పుష్కర – ఇన్ = పుష్కరిణీ (తామరకొలను – శబ్దస్వాభావ్యముచే స్త్రీత్వము) పద్మినీ, కుముదినీ మొ॥

(క) పద్మిన్యాది పదములు తామరతీఁగె అను నర్థమున వ్యవహృతము లై యున్నవి.

౪౪౧. అర్థపదమునకును, అర్థాంత పదమునకును, "అసన్నిహితము" లేక 'అభావము' అను నర్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము మాత్రము వచ్చును.

అర్థిన్, ధాన్యార్థిన్ (సన్నిధియందు అర్థము, ధాన్యము లేక దానినిఁ గోరువాఁడు)

౪౪౨. సుఖాదులకును, ధర్మ, శీల, వర్ణ, పదాంతములకును ఇన్ ప్రత్యయము మాత్రమే యగును.

సుఖిన్, దుఃఖిన్, హాలిన్, ప్రణయిన్, కరుణిన్, ప్రతీపిన్, శీలిన్, బ్రాహ్మణధర్మిన్, బ్రాహ్మణశీలిన్, బ్రాహ్మణవర్ణిన్.

(క) కేవలమగు 'వర్ణ' శబ్దమునకు 'బ్రహ్మచారి' అను నర్థమున 'ఇన్' ప్రత్యయము వచ్చును.

వర్ణిన్

(ఖ) జాతిని బోధించు 'హస్త' శబ్దమునకు 'ఇన్' ప్రత్యయము మాత్రమే వచ్చును.

హస్తిన్ = ఏనుఁగు (ఇదియొక జాతి)
జాతివాచకము గానిచో హస్తవంతుఁడు.

౪౪౩. బాహు, ఊరు, పదములు ముందుగల 'బల' శబ్దమునకు 'ఇన్' ప్రత్యయము మాత్రమే యగును.

బాహుబలిన్, ఊరుబలిన్

(క) కేవలమగు బలశబ్దమునకును, ఈ క్రింది శబ్దములకును 'ఇన్' ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును. (వికల్పపక్షమున ౪౨౯ (క) చే 'మత్' ప్రత్యయము వచ్చును.

బలిన్ = బలవంతుఁడు ఉత్సాహిన్ = ఉత్సాహవంతుఁడు
కులిన్ = కులవంతుఁడు వ్యాయామిన్ = వ్యాయామవంతుఁడు

౪౪౪. 'సర్వ'పద మాదియందుఁ గల పదములకు 'ఇన్' ప్రత్యయమే వచ్చును.

సర్వధనిన్ — సర్వబీజిన్

పిచ్ఛా - ఇల = పిచ్ఛిలము
గ్రహ ,, = గ్రహిలుఁడు
ఉరస్ ,, = ఉరసిలుఁడు
తంద్రా ,, = తంద్రిలుఁడు
పంక ,, = పంకిలము
వర్ణ ,, = వర్ణిలము
ఉదక ,, = ఉదకిలము
గంధ ,, = గంధిలము
వ్రీహి ,, = వ్రీహిలము
దంత ఉర(ఉరచ్)= దంతురుఁడు
వాక్ మిన్ = వాగ్మి (చూ. సూ. ౧౭) ఇట ౩౪౧ సూత్రముచే చకారమురాదు)
ఫల ఇన = ఫలినము
మల ,, ఈమస = మలినము, మలీమసము
ఫేన ఇల అల = ఫేనిలము, ఫేనలము
చూడా ల = చూడాలుఁడు
సిరా ,, = సిరాలుఁడు
దంష్ట్రా ,, = దంష్ట్రాలుఁడు
జిహ్వా ,, = జిహ్వాలుఁడు
కంధరా ,, = కంధరాలుఁడు
గ్రీవా ,, = గ్రీవాలుఁడు
నాసా ,, = నాసాలుఁడు
నాసికా ,, = నాసికాలుఁడు
బాహా ,, = బాహాలుఁడు
జంఘా ,, ఇల = జంఘాలుఁడు, జంఘిలుఁడు (రూ) జాంఘికుఁడు చూ. సూ. ౪౩౭; కాలజాంఘికుచేతి ఘంట యనఁగ.)
పామా ,, = పామాలుఁడు
మూర్ఛా ,, = మూర్ఛాలుఁడు
విచర్చికా ,, = విచర్చికాలుఁడు
జటా ,, ఇల = జటాలుఁడు, జటిలుఁడు (జటిన్ — చూ. సూ. ౪౩౯)
ప్రజ్ఞా ,, = ప్రజ్ఞాలుఁడు, ప్రజ్ఞిలుఁడు (రూ) ప్రాజ్ఞుఁడు,
శుండా ,, = శుండాలము (రలల కభేదముగాన శుండారము)
వత్స ,, = వత్సలము (అభిలాషగల)
మాంస ,, = మాంసలుఁడు

పాంసు	,,		= పాంసులుఁడు (అపాంసులానాంధురి కీర్తనీయా)
శ్రీ	,,		= శ్రీలుఁడు
కండూ	,,		= కండూలుఁడు
ధారా	,,		= ధారాళము (ఇట 'ళ' కారముగానే వ్యవహారము)
గ్రంథి	,,		= గ్రంథిలము
సురభి	,,		= సురభిళము
శీత	,,		= శీతలము
మృదు	,,		= మృదుళము
బహు	,,		= బహుళము
పేశ	,,		= పేశలము
శ్యామ	,,		= శ్యామలము
పింగ	,,		= పింగళము
పృథు	,,		= పృథులము
మంజు	,,		= మంజులము
చటు	,,		= చటులము
పక్ష్మన్	,,		= పక్ష్మలము ('న' కారలోపము)
అంస	,,		= అంసలుఁడు
స్నేహ	,,		= స్నేహలుఁడు
కేర	,,		= కేరలము (కేరళము - కేరములు = టెంకాయ చెట్లు, అది గలది)
పాండు	ర		= పాండురము
కచ్ఛు	,,		= కచ్ఛురుఁడు
ముఖ	,,		= ముఖరము
మధు	,,		= మధురము
ముష్క	,,		= ముష్కరుఁడు
కుంజ	,,		= కుంజరము
రజస్	వల (వలచ్)		= రజస్వలా
కృషి	వల		= కృషీవలుఁడు (చూ. సూ. ౬౯౧)
దంత	,,		= దంతావళము ,,
శిఖా	,,	ల	= శిఖావళము, శిఖాలము
ఊర్జస్	,,	విన్	= ఊర్జస్వలుఁడు; ఊర్జస్విన్
మాతృ	,,		= మాతృవలుఁడు
పితృ	,,		= పితృవలుఁడు
భ్రాతృ	,,		= భ్రాతృవలుఁడు
పుత్ర	,,		= పుత్రవలుఁడు

ఉత్సాహ	,,	= ఉత్సాహవలుఁడు
పరిషత్	,,	= పరిషద్వలుఁడు (చూ. సూ. ౧౪)
బర్హ	ఇన	= బర్హిణము
శృంగ	,,	= శృంగిణము
హృదయ	ఆలు	= హృదయాళువు
,,	ఇల్, ఇక	= హృదయిల్, హృదయికుఁడు
శీత	ఆలు	= శీతాలువు (శీతమును సహింపనివాఁడు)
ఉష్ణ	,,	= ఉష్ణాలువు (ఉష్ణమును ,,)
హిమ	ఏలు	= హిమేలువు (హిమమును ,,)
బల	ఊల	= బలూలుఁడు (బలమును ,,)
వాత	,,	= వాతూలుఁడు (వాతమును ,, ; వాతము యొక్క సమూహము వాతూలము) రూ. వాతులుఁడు (మహానాన్మ్యార్థః ప్రవచనపటు ర్వాతులో వా) [జల్పకో వా)
దంత	,,	= దంతూలుఁడు
లలాట	,,	= లలాటూలుఁడు
గళ	,,	= గళూలుఁడు
వాక్	ఆల, (ఆలచ్) ఆట, (ఆటచ్)	= వాచాలుఁడు, వాచాటుఁడు (చూ. సూ. ౩౪౧)
హిమ	య	= హిమ్యము (హిమము గలది)
రూప	,,	= రూప్యము (ముద్రిత మగు నాణెము)
గుణ	,,	= గుణ్యుఁడు (ప్రశస్తగుణములు గలవాఁడు)
తుంది	భ	= తుందిభుఁడు
వలి	,,	= వలిభుఁడు
వటి	,,	= వటిభుఁడు
శుభం	యుః	= శుభంయువు (శుభము గలవాఁడు)
అహం	,,	= అహంయువు (అహము గలవాఁడు)
శం	,,	= శంయువు (శుభము గలవాఁడు)
ప్రజ్ఞా	అణ్	= ప్రాజ్ఞుఁడు (ప్రజ్ఞ గలవాఁడు)
శ్రద్ధా	,,	= శ్రాద్ధము (శ్రద్ధ గలది)
జ్యోత్స్నా	,,	= జ్యోత్స్నము (జ్యోత్స్న గలది)
తమిస్రా	,,	= తామిస్రము (తమిస్ర గలది)
తపస్	,,	= తాపసుఁడు
సహస్ర	,, ఇక్	= సాహస్రము, సహస్రిక (సహస్రము గలవాఁడు)
రోమ	శ	= రోమశము (రోమములు గలది)
కర్క	,,	= కర్కశము

అంగ	న	= అంగనా (చక్కని అంగములుగలది)
లక్ష్మి	,,	= లక్ష్మణుఁడు (లక్ష్మిగలవాఁడు; ఇట 'ఈ' కారము నకు 'అ' కారమును 'న' కారమునకు ణత్వమును వచ్చినవి.)
కృమి	,,	= కృమిణము
శ్లేష్మ	,, ల	= శ్లేష్మణము, శ్లేష్మలము
దద్రూ	,,	= దద్రుణము ('ఊ' కు హ్రస్వము)
దర్దూ్రి	,,	= దర్ద్రిణుఁడు ,,
వలి	న	= వలినము (ముడతలుగలది)
పామన్	,,	= పామనుఁడు (గజ్జిగలవాఁడు; ఇట నకార లోపము లేదు.)
గో	మిన్	= గోమిన్, (ఇట ఆదివృద్ధిరాదు)
అర్ణస్	వ	= అర్ణవము (సకారలోపము)
సికతా	ఇల, అన్, వత్	= సికతిలము, సైకతము, సికతావంతము
శర్కరా	,, ,, ,,	= శర్కరిలము, శార్కరము, శర్కరావంతము
స్వ +	అమిన్	= స్వామిన్ (స్వము అనఁగా ధనము-అదిగలవాఁడు)
మేధా	ఇర	= మేధిరుఁడు
రథ	,,	= రథిరుఁడు
కేశ	వ, ఇన్, ఇక, వత్	= కేశవుఁడు, కేశిన్, కేశికుఁడు, కేశవంతుఁడు
గాండీ	వ	= గాండీవము (రూ) గాండివము
అజగ	,,	= అజగవము
ఊర్ణా	యుస్	= ఊర్ణాయువు
శీఘ్రి	ఇయ-ఈయ	= శీఘ్రియము, శీఘ్రీయము (అ శ్రీనిఘంటువు)
వాత	కిన్	= వాతకిన్ (వాతరోగము గలవాఁడు; ఇట నాదివృద్ధిరాదు)
అతిసార	,,	= అతిసారకిన్ (అతిసారరోగము గలవాఁడు ,,)
కాండ	ఈర	= కాండీరుఁడు
అండ	,,	= అండీరుఁడు

) కర్మధారయముపై మత్ప్రత్యయముగానీ యేతదర్థకమైన యే యితర ప్రత్యయముగానీ రాదని కొందఱి సిద్ధాంతము. అనఁగా నట్టి "పీతాంబరవంతుఁడు" "దీర్ఘాయుష్మంతుఁడు" మొదలగు రూపము లుండవనియు, పీతాంబరుఁడు, దీర్ఘాయుష్కుఁడు ఇత్యాది బహు వ్రీహ్యంతములుగానే యుండు నని యభిప్రాయము. కానీ సుకేశీ,

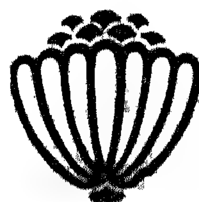
హిరణ్యకేశీ, ప్రభృతి భాష్యోదాహరణములఁ బట్టి యీ సిద్ధాంత మనిత్య మని తేలినది.

౪౪౯. కరణార్థమున ఇష్టాదులకు 'ఇన్' ప్రత్యయ మగును. ఇచ్చటను ఆదివృద్ధి రాదు.

ఇష్టిన్ (ఇష్ట మనేన) గృహీతిన్ (గృహీత మనేన)
అధీతిన్ (అధీత మనేన) శ్రుతిన్ (శ్రుత మనేన)
పూర్తిన్ (పూర్త మనేన) బహుశ్రుతిన్ (బహుశ్రుత మనేన)
కృతిన్ (కృత మనేన)

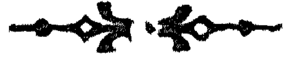
మత్ప్రత్యయప్రకరణము సమాప్తము.

తద్ధితప్రకరణము సమాప్తము.

తత్సమ చంద్రిక

౫. స్త్రీ ప్రత్యయ ప్రకరణము

౨౫౦. స్త్రీత్వవివక్షయందు 'అ'కారాంత ప్రాతిపదికమునకుఁ బరముగా ఆ (టాప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

(క) ప్రాతిపదిక మన విభక్తి ప్రత్యయములు చేర్పని మూలరూపము.

జ్యేష్ఠ + ఆ = జ్యేష్ఠా; కనిష్ఠ + ఆ = కనిష్ఠా; మధ్యమ + ఆ = మధ్యమా

౨౫౧. 'అకా' అంతముల 'అకా'యొక్క 'అ'కారమునకు ఇత్వము వచ్చును.

కారకా - కారికా　　మామకా - మామికా

గ్రాహకా - గ్రాహికా　　పరివ్రాజకా - పరివ్రాజికా

(క) బహువ్రీహి సమాసమందలి 'అకా'లోని 'అ'కారమునకు ఇత్వము రాదు.

నగరీ బహుపరివ్రాజకా.

(ఖ) ఈ క్రిందిపదములలో ఇత్వము వికల్పము.

సూతికా - సూతకా　　అజికా - అజకా

బృందారికా - బృందారకా　　పుత్రికా - పుత్రకా

వర్తికా - వర్తకా (పక్షివిశేషము)

పక్షివిశేషవాచకముగాని 'వర్తకా' శబ్దమునకు నిత్యముగా ఇత్వము.

వర్తికా (తూలిక)

(గ) ఈ క్రిందిపదములందు ఇత్వము రాదు.

క్షిపకా, ధ్రువకా, కన్యకా, చటకా, ఉపత్యకా, అధిత్యకా

(ఘ) తారకా, వర్ణకా, అష్టకా, శబ్దములకు నిరిష్టార్థమున ఇత్వము రాదు.

తారకా (గ్రుడ్డు) వర్ణకా (దారముతోఁ చేసినది) అష్టకా (పితృదేవతాకమగు కర్మ)

భిన్నార్థమున ఇత్వము రావచ్చును.

తారికా (తరింపఁ జేయునది) వర్ణికా (వర్ణించునది) అష్టికా (అష్టాధ్యాయి)

౪౫౨. ఆ, ఈ, ఊ, వర్ణాంత నిత్య స్త్రీలింగములకు 'కా' ప్రత్యయము (స్వార్థకము) పరమగునేని హ్రస్వము వచ్చును.

ఆర్యా + కా = ఆర్యకా   కేళీ + కా = కేళికా

చటకా ,, = చటకకా   పంచాశీ,, = పంచాశికా (చూ. సూ. ౪౦౨,౫౧౩)

వధూ + కా = వధుకా

(క) ఈ సూత్రముచే హ్రస్వమును బొందిన 'య'కార, 'క'కారముల మీఁది 'అ'కారమునకు వికల్పముగా ఇత్వము వచ్చును.

ఆర్యికా - ఆర్యకా   చటకికా - చటకకా

(ఖ) త్యక్, త్య, ప్రత్యయాంతములకు నిత్యముగా 'ఇ'త్వము వచ్చును.

దాక్షిణాత్యికా, ఇహత్యికా, అత్రత్యికా, తత్రత్యికా, కుత్రత్యికా.

౪౫౩. 'ఆ' కారాంత నిత్యస్త్రీలింగములకు 'కా' ప్రత్యయము (స్వార్థకము) పరమైనయెడల హ్రస్వము వికల్పముగా వచ్చును. హ్రస్వమునకు ఇత్వము వికల్పము.

గంగా - కా = గంగకా, గంగికా, గంగాకా

౪౫౪. 'అణ్' ప్రభృతి నకారాంత తద్ధిత ప్రత్యయాంతములకును, 'తన' ప్రత్యయాంతములకును, 'త్న' ప్రత్యయాంతములకును స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

అణ్:—ఐంద్ర - ఐంద్రీ

ఇఞ్:—దాక్షి - దాక్షీ; వైయాసకి - వైయాసకీ

ఇకఞ్:—పౌరాణిక - పౌరాణికీ ("ముక్తాః - శ్రీరామవైవాహికాః" అసాధువు)

ఈకఞ్:—శాక్తీక - శాక్తీకీ

ఏయఞ్:—కౌంతేయ - కౌంతేయీ

నఞ్:—స్త్రైణ - స్త్రైణీ

షఞ్:—మానుష - మానుషీ

తన:—ప్రాక్తన - ప్రాక్తనీ; సనాతన - సనాతనీ

త్న:—చిరత్న - చిరత్నీ

(క) ఈయఙ్, ఈనఙ్, ఆహఙ్, అకఙ్, త్యఙ్, ప్రత్యయాంతములకు ఆ (టాప్) ప్రత్యయమే వచ్చును.

ఈయఙ్:—పైతృష్వస్రీయ - పైతృష్వస్రీయా
ఈనఙ్:—మాహాకులీన - మాహాకులీనా
ఆహఙ్:—ఔత్తరాహ - ఔత్తరాహా
అకఙ్:—అయోధ్యక - అయోధ్యకా
త్యఙ్:—దాక్షిణాత్య - దాక్షిణాత్యా

(క) 'ఉకఙ్' ప్రత్యయాంతమగు కార్ముక శబ్దమునకు స్త్రీత్వవివక్ష లేదు.

(ఖ) 'ఈకఙ్' ప్రత్యయాంత మగు 'మాధ్వీక' శబ్దమునకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

మాధ్వీకా

౮౬౬. 'యఙ్' ప్రత్యయాంతములకు స్త్రీత్వవివక్ష యందు 'య' కారలోపమును 'ఈ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

గార్గ్య - గార్గీ
పాండిత్య - పాండితీ
ఔచిత్య - ఔచితీ
నైపుణ్య - నైపుణీ
కౌశల్య - కౌశలీ
కౌతూహల్య - కౌతూహలీ
శైల్య - శైలీ (శైల్యశబ్ద ప్రయోగము గానరాదు).
సాహస్ర్య - సాహస్రీ (సాహస్ర్యశబ్దము ప్రయోగములఁ గానరాదు).
చాతుర్య - చాతురీ
మైత్ర్య - మైత్రీ
సామగ్ర్య - సామగ్రీ
మాధుర్య - మాధురీ
వైదగ్ధ్య - వైదగ్ధీ
పారంపర్య - పారంపరీ
ఆర్ష్యాంత్య - ఆర్ష్యాంతీ మొ.

(క) 'యఞ్' అంత, దేవ, ద్వీప, శబ్దములకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

దేవ - దైవ్య - దైవ్యా (దేవస్య అపత్యం స్త్రీ)

ద్వీప - ద్వైప్య - ద్వైప్యా (ద్వీపే భవా)

(ఖ) 'దేశ్య' పదము 'యఞ్' ప్రత్యయాంతము గాక కేవల 'య' ప్రత్యయాంతమైనను, వికల్పముగా 'ఈ' ప్రత్యయమును, యకారలోపమును వచ్చినవి.

దేశ్య + ఈ = దేశీ; దేశ్యా ('ఆ' ప్రత్యయాంతము)

౪౫౬. ఇన్నంతములకు స్త్రీత్వవివక్షయందు నకారమునకుఁ బరముగా 'ఈ' (ఙీప్) ప్రత్యయము వచ్చును.

స్థాయిన్ - ఈ = స్థాయినీ స్వామిన్ - ఈ = స్వామినీ

గుణిన్ ,, = గుణినీ గోమిన్ - గోమినీ

యశస్విన్ ,, = యశస్వినీ వాగ్మిన్ - వాగ్మినీ

(క) రాగిన్-ఈ=రాగిణీ (అనురక్తురాలను నర్థమే కాక సంగీత శాస్త్రమున) బ్రధానరాగమునుండి స్వరప్రస్తార భేదము వలన నేర్పడిన 'జన్యరాగము' అనియు నర్థము గలదు.)

౪౫౭. 'తృ' ప్రత్యయాంతములకు స్త్రీత్వవివక్షయందుఁ బరముగా 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

నేతృ + ఈ = నేత్రీ (సంధి) జనయితృ + ,, = జనయిత్రీ

దాతృ + ,, = దాత్రీ కవయితృ + ,, = కవయిత్రీ

కర్తృ + ,, = కర్త్రీ

౪౫౮. స్త్రీత్వవివక్షయందు సమాసాంతస్థమగు 'పాత్' శబ్దమునకు 'పద్' ఆదేశమును, 'ఈ' ప్రత్యయమును, వచ్చును. (చూ. సూ. ౬33)

ద్విపాత్ - ద్విపదీ,

(వృత్తివిశేషార్థమున ద్విపద (ద్విపదా) అనియే వ్యవహారము గలదు)

(క) ఋక్కు వాచ్య మగునేని పద్, ఆదేశమును, 'ఆ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

త్రిపాత్ - (త్రిపదా గాయత్రీ)

(ఖ) 'శబ్ద' పర్యాయ మగు పద శబ్దమునకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.
లిఖితపదా, (బాలికా)

(గ) దత్తపదీ (సమస్యా) ఇత్యాదులయందు 'ఈ' ప్రత్యయము విచార్యము. ఇట్లే న్యస్తాక్షరీ, వ్యస్తాక్షరీ, నిషిద్ధాక్షరీ, ఇత్యాదులయందును విచార్యము. "న్యస్తాక్షరా ధాతురసేన యస్య" అని కుమారసంభవమున 'ఆ' కారాంతముగాఁ బ్రయోగము గానవచ్చుచున్నది.

౪౫౯. స్త్రీత్వవివక్షయందు 'మత్' ప్రత్యయాంత 'త' కారమునకుఁ బరముగా 'ఈ' ప్రత్యయ మగును. ఇట సంధిచే 'త' కారమునకు 'ద' కారము రాదు.

బుద్ధిమత్ - ఈ = బుద్ధిమతీ జ్ఞానవత్ ,, = జ్ఞానవతీ
సరస్వత్ ,, = సరస్వతీ యశస్వత్ ,, = యశస్వతీ
ఆయుష్మత్ ,, = ఆయుష్మతీ

౪౬౦. 'ఈయస్' ప్రత్యయాంతములకుఁ బరముగా 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

సాధీయస్ - సాధీయసీ ప్రేయస్ - ప్రేయసీ

౪౬౧. బహువ్రీహ్యంత మందలి 'క' ప్రత్యయాంతముకాని 'పుంస్' శబ్దమునకుఁ బరముగా స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయమువచ్చును.

బహుపుంసీ నగరీ (బహవః పుమాంసః యస్యాం సా)
బహుపుంస్కా ,, (కప్రత్యయాంతమునకు 'ఆ' ప్రత్యయమే)

౪౬౨. అత్, శామ్యత్, యత్, ప్రత్యయాంతములకు స్త్రీత్వవివక్షయందు 'త' కారమునకుఁ బరముగా 'ఈ' ప్రత్యయమును, 'త' కారమునకుఁ బూర్వమందు 'న' కారాగమమును వచ్చును. ఇట సంధిచే 'త' కారము దకారము గాదు.

అత్:— భవత్ + ఈ = భవంతీ
దీవ్యత్ ,, = దీవ్యంతీ
శ్రయత్ ,, = శ్రయంతీ (శ్రీ రివ ఆచరంతీ)

ప్రకటయత్ ,, = ప్రకటయంతీ (ప్రకటం కుర్వంతీ)

ప్రచురయత్ ,, = ప్రచురయంతీ (ప్రచురం కుర్వంతీ)

కామ్యత్:— పుత్రకామ్యత్ + ,, = పుత్రకామ్యంతీ

యత్:— నమస్యత్ ,, = నమస్యంతీ

(క) ఈ క్రింది 'అత్' ప్రత్యయాంతము లగు తుదాదులకును, 'యా' ప్రభృతులకును నకారాగమము వికల్పము.

తుదత్ + ఈ = తుదంతీ, తుదతీ   యాత్ + ఈ = యాంతీ, యాతీ

తుదత్, నుదత్, దిశత్, క్షిపత్, కృషత్, వృశ్చత్, ఇచ్ఛత్, ఉఞ్ఛత్, లుభత్, గుంఫత్, దృపత్, విధత్, ఘూర్ణత్, మిలత్, లిఖత్, (సం) కుచత్, స్ఫుటత్, త్రుట్యత్, త్రుటత్, స్ఫురత్, సువత్, కిరత్, గిలత్, సృజత్, మజ్జత్, రుజత్, భుజత్, (వంకర యగు) స్పృశత్, విశత్, (వి) మృశత్, ముంచత్, లుంపత్, విందత్, లింపత్, సించత్, కృంతత్, ఖిందత్, ఇవి తుదాదులు.

యాత్, వాత్; లాత్, స్నాత్, (ని) ద్రాత్, పాత్ (రక్షించు) ఖ్యాత్, ఇవి 'యా' ప్రభృతులు.

(ఖ) 'స్యత్' ప్రత్యయాంతములకును 'న'కారాగమము వికల్పము.

కరిష్యత్ + ఈ = కరిష్యంతీ, కరిష్యతీ; దాస్యత్ + ఈ = దాస్యంతీ, దాస్యతీ

(గ) ఈ క్రింది 'అత్' ప్రత్యయాంతములకు నకారాగమము రాదు.

అదత్ + ఈ = అదతీ

అదత్, ఘ్నత్, ద్విషత్, దుహత్, (సం) దిహత్, లిహత్, యువత్, రువత్, నువత్, క్షువత్, స్నువత్, బ్రువత్, యత్, విదత్, సత్, మృజత్, రుదత్, స్వపత్, శ్వసత్, జక్షత్, ప్రాణత్ జాగ్రత్, దరిద్రత్, శాసత్, జుహ్వత్, బిభ్యత్, జిహ్రియత్, పిప్రత్, బిభ్రత్, జహత్, దదత్, దధత్, నేనిజత్, (అభి) జిఘ్రత్, (అభిఘరించు) సున్వత్, సిన్వత్, చిన్వత్ స్తృణ్వత్, వృణ్వత్; క్షిణ్వత్, ఆప్నువత్, ధున్వత్, ధునత్, ధృష్ణువత్,

శక్నువత్, రుంధత్, భిందత్, రించత్, భుంజత్, వించత్, క్షుందత్, యుంజత్, శింషత్, పింషత్, భంజత్, వ్యంజత్, తన్వత్, కుర్వత్, క్రీణత్, ప్రీణత్, పునత్, స్తభ్నత్, స్తభ్నువత్, బధ్నత్, లునత్, స్తృణత్, దృణత్, శృణత్, మథ్నత్, గ్రథ్నత్, ఖచ్నత్, గృహ్ణత్, క్లిశ్నత్, మహత్, బృహత్, జరత్,

(ఘ) మిగిలిన యెల్ల 'అత్' ప్రత్యయాంతములకును (ప్రేరణార్థకములకును) నిత్యముగా నకారాగమము వచ్చును.

శపత్ - ఈ = శపంతీ కారయత్ - ఈ = కారయంతీ
జయత్ - ,, = జయంతీ గచ్ఛత్ - ,, = గచ్ఛంతీ

(జ) "హారతిహి వనరాజి ర్గచ్ఛతీ శ్యామభావమ్" ఇత్యాదులు దుష్టములు.

(చ) 'జయత్' అనునది స్త్రీలింగమున 'జయంతీ' అని యగును. అనఁగా 'జయించుచున్నది' అని యర్థమగును. కానీ లోకమున నీ పదము "మహాపురుషుల జన్మదినము" అను నర్థమున వాడఁబడుచున్నది. శంకర జయంతీ, నృసింహజయంతీ మొ. ఆప్టే నిఘంటువు 'జెండా' యను నర్థ మొక్కటియే యిచ్చినది. జన్మదిన మను నర్థ మెట్లు వచ్చెనో తెలియదు. మరియు నీ యర్థముననే 'వర్ధంతీ' పదమును వాడుకయందుఁ గలదు. 'వృధ' ధాతు వాత్మనేపద మగుటచే అత్ (శతృ) ప్రత్యయమే రాదు. కావున 'వర్ధంతీ' పదమే సిద్ధముగాదు. ఆప్టే నిఘంటువు ఈ యర్థమున 'వర్ధాపనము' అనుపదము నిచ్చినది. జయంతీ, వర్ధంతీపదము లవ్యుత్పన్నము లేమో?

४६३. 'గో'శబ్దాంత మగు తత్పురుషకు స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. 'ఈ'ప్రత్యయము వచ్చిన యెడల 'ఓ'కారమునకు 'అవ్' ఆదేశమగును.

కామ - గో - ఈ = కామగవీ మహా - గో - ఈ = మహాగవీ

(క) బహువ్రీహి యగుచో 'ఈ'ప్రత్యయము రాదు. అపుడు 'మహాగువు' అని యగును. (చూ. సూ. ६७३)

౪౬౪. మయ (మయట్) ప్రత్యయాంతములకుఁ బరముగా స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

స్వర్ణమయ + ఈ

౪౬౫. 'అ' 'ఆ'కారాంత ప్రాతిపదికములకు 'ఈ' ప్రత్యయము పరమగునేని అంత్య 'అ'కారము లోపించును.

స్వర్ణమయ్ + ఈ = స్వర్ణమయీ

౪౬౬. అధికరణ వాచకములకును, అవ్యయములకును, భిక్షా, సేనా, ఆదాయ, శబ్దములకును బరమైన 'చర' శబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కురుచర - కురుచరీ　　అనుచర - అనుచరీ
నిశాచర - నిశాచరీ　　భిక్షాచర - భిక్షాచరీ
సహచర - సహచరీ　　సేనాచర - సేనాచరీ
ఆదాయచర - ఆదాయచరీ

(క) 'చర' శబ్దాంత బహువ్రీహికి 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

బహుకురుచరా నగరీ

౪౬౭. భూతపూర్వార్థక చర(చరట్) ప్రత్యయాంతమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఆఢ్యచర - ఆఢ్యచరీ; శ్రుతచర - శ్రుతచరీ; దృష్టచర - దృష్టచరీ ఇం.

౪౬౮. కర్తృ, కరణా, ధికరణార్థక 'అన' (ల్యుట్, ఖ్యుట్) ప్రత్యయాంతమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

పాలన - ఈ = పాలనీ (శ్రియః కురూణా మధిపస్య పాలనీం; పాలయతీతి)
ఉద్ధరణ - ,, = ఉద్ధరణీ (ఉద్ధ్రియతే అనయా)
జనన ,, జననీ (జన్యతే ,,)
లేఖన ,, లేఖనీ (లిఖ్యతే ,,)
గోదోహన ,, గోదోహనీ స్థాలీ (దుహ్యతే అస్యాం)
రాజధాన ,, రాజధానీ (రాజ్ఞా ధీయతే ,,
ఆఢ్యంకరణ - ఈ = ఆఢ్యంకరణీ (చూ. సూ. ౧౪౬)

౪౧౯. ప్రవృత్తి నిమిత్తగత తనుత్వద్యోతక తర (ష్టరచ్) ప్రత్యయాంతములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

వత్సతర - ఈ = వత్సతరీ ఉక్షతర - ఈ = ఉక్షతరీ
అశ్వతర- ,, = అశ్వతరీ ఋషభతర ,, = ఋషభతరీ, మొ.

(క) 'ప్రియతరా' ఇత్యాదులందు 'తర' ప్రత్యయ మతిశయార్థకము.

౪౨౦. ప్రథమ, ఆదిమ, అగ్రిమ, ద్వితీయ, తృతీయ, తుర్య, తురీయ శబ్దములకుఁదక్క మిగిలిన యెల్ల పూరణవాచకములకును స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ద్వైతీయీకీ, తైత్తీయీకీ, చతుర్థీ, పంచమీ, షష్ఠీ, సప్తమీ, అష్టమీ, నవమీ, దశమీ, వింశీ, వింశతితమీ, త్రింశీ, త్రింశత్తమీ, చత్వారింశీ, చత్వారింశత్తమీ, పంచాశీ, పంచాశత్తమీ, ద్వాసప్తతీ, త్ర్యశీతీ, చతుర్నవతీ, శతతమీ. మొ.

(క) ప్రియతమా (ఇది పూరణార్థక 'తమ' ప్రత్యయము గాదు.)

(ఖ) ప్రథమాదులకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

ప్రథమా, ద్వితీయా, మొ.

౪౨౧. స్త్రీత్వ వివక్షయందు ద్వయస, దఘ్న, మాత్ర, ప్రత్యయాంతములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఊరుద్వయసీ నదీ; జానుదఘ్నీ నదీ; కటిమాత్రీ నదీ.

౪౨౨. తయ, అయ, ప్రత్యయాంతములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ద్వితయ - ఈ = ద్వితయీ ద్వయ ఈ = ద్వయీ
త్రి ,, = త్రితయీ త్రయ - ,, = త్రయీ
చతుష్టయ ,, = చతుష్టయీ ఉభయ ,, = ఉభయీ మొ.

౪౨౩. సంయోగోపధకముగాని 'ఉ'కారాంత గుణవాచకము లగు మృదు ప్రభృతులకు వికల్పముగా 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

మృదు + ఈ = మృద్వీ, మృదు ఉరు + ఈ = ఉర్వీ, ఉరు
గురు + ,, = గుర్వీ, గురు లఘు + ఈ = లఘ్వీ, లఘు
తను + ఈ = తన్వీ, తను సాధు + ఈ = సాధ్వీ, సాధు
పృథు ,, = పృథ్వీ, పృథు. బహు ఈ = బహ్వీ, బహు.
విభు ,, = విభ్వీ, విభు, ప్రభు, ,, = ప్రభ్వీ, ప్రభు;

(క) 'పాండు' శబ్దము సంయోగోపధకము గాన 'ఈ' ప్రత్యయమురాదు.

పాండు.

(ఖ) మృద్వీ, మృదు ఇత్యాదులందు స్త్రీత్వమున రూపద్వయ మున్నను స్ఫుటభేదప్రతీతికై 'ఈ'కారాంత శబ్దమునే వాడుకొనుట యుచితము.

౪౭౪. 'త' ప్రత్యయాంత మగు బహువ్రీహిసమాసమునకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఊరుభిన్న - ఈ = ఊరుభిన్నీ.

(క) బహు, న, సు, కాల, సుఖ, ప్రభృతిశబ్దములు పూర్వమునఁ గల 'త' ప్రత్యయాంతములకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

బహుకృతా. వెు.

(ఖ) 'జాత' పదాంతములకు 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

దంతజాతా, మాసజాతా.

౪౭౫. 'త'కారోపధక వర్ణవాచకములకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు ఈ (ఙీప్) ఆ (టాప్) ప్రత్యయములు వచ్చును. 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చినపుడు 'త'కారమునకు ణత్వము వచ్చును.

రోహిత + ఈ, ఆ = రోహిణీ, రోహితా (ఎఱ్ఱని)

ఏత + ,, ,, = ఏణీ, ఏతా (చిత్రవర్ణమైన)

(క) శ్వేత, అసిత, పలిత, శబ్దములకు 'ఆ' ప్రత్యయము మాత్రమే యగును.

శ్వేతా, అసితా, పలితా.

(ఖ) అసిత, పలిత, శబ్దములకు ఛందస్సున 'త' వర్ణమునకు 'క్న' వర్ణమును, 'ఈ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

అసిత - అసిక్నీ (అవృద్ధస్త్రీ) పలిత - పలిక్నీ (వృద్ధస్త్రీ)

ఈ శబ్దములు లోకవ్యవహార మందును గలవు.

౪౭౬. శోణ, పిశంగ శబ్దములకు ఈ, ఆ, ప్రత్యయములు వచ్చును.

శోణీ - శోణా (ఎఱ్ఱని)

పిశంగీ- పిశంగా (కపిలవరంగు గల)

౪౭౭. కల్మాష, సారంగ, శబల, శబ్దములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కల్మాషీ, సారంగీ, శబలీ.

(క) "ఉపస్రోతః స్వస్థిస్థితమహిష శృంగాగ్రశబలాః" అనియు "భ్రమరోత్కర కల్మాషాః" అనియును శబలా, కల్మాషా పదములు ప్రయుక్తములై యున్నవి. ఇవి చింత్యములు. ఈ సూత్రముచే 'ఈ'కారాంతములై యుండవలయును.

(ఖ) మిగిలిన వర్ణవాచకములకు 'ఆ' ప్రత్యయము.

కృష్ణా, కపిలా, మొ.

౪౭౮. అధోనిర్దిష్టార్థమున అంతర్వత్నీ, పతివత్నీ శబ్దములు నిపతితములు.

అంతర్వత్నీ, (గర్భిణి) పతివత్నీ (మగనాలు)

౪౭౯. ఏకాదులకుఁ బరమైన 'పతి' శబ్దము బహువ్రీహియందు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'పత్నీ' యగును.

ఏకపతి – ఏకపత్నీ
వీరపతి – వీరపత్నీ
సపతి – సపత్నీ
భ్రాతృపతి – భ్రాతృపత్నీ (అన్నవావిగలవాఁడు పతిగాఁగలది)
పుత్రపతి – పుత్రపత్నీ (కొడుకు వావిగలవాఁడు ,,)
భద్రపతి – భద్రపత్నీ

౪౮౦. పత్యంత సమాసములకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు వికల్పముగా 'పతి' శబ్దము 'పత్నీ' యగును.

గృహపతి – గృహపత్నీ
దృఢపతి – దృఢపత్నీ
వృషలపతి – వృషలపత్నీ

౪౮౧. అదంతసమాహారద్విగువునకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

శతశ్లోకీ (శతానాం శ్లోకానాం సమాహారః)
త్రిలోకీ (త్రయాణాం లోకానాం ,,)

(క) 'త్రిలోకములు' అనునెడ "త్ర్యవయవాః లోకాః" అని మధ్యమ పదలోపిసమాసమును జెప్పుకొనవలయును.

(ఖ) త్రిఫల, త్ర్యనీక శబ్దములకు 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

త్రిఫలా (చూ) త్రిఫలము; త్రిఫలా త్రిఫలం చాపి; శబ్దభేద ప్రకాశము. త్ర్యనీకా

(గ) ఈ క్రింది ద్విగుసమాసములకు 'ఈ' ప్రత్యయము రాదు.

త్రిపథము, త్రిభువనము, పంచపాత్రము, చతుర్యుగము, పంచాంగము, సప్తసముద్రములు, చతుర్వేదములు, చతుస్సముద్రములు, చతుశ్శాస్త్రములు, షట్ఛాస్త్రములు, షడ్దర్శనములు, మొ.

(ఘ) త్రిభువనీ అనియును బ్రయోగ మగపడుచున్నది.

శ్లో॥ త్రిభువనీ సంజీవనైకౌషధం (శ్రీకృష్ణనామౌషధం. ముకుందమాల)

౪౮౨. 'ఆ'కారాంత స్త్రీలింగాంత మగు సమాహారద్విగువునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును. (చూ. సూ. ౪౬౫) వికల్ప పక్షమున హ్రస్వము వచ్చును.

పంచఖట్వా - పంచఖట్వీ - పంచఖట్వము.

(క) 'అన్' అంత శబ్దములకు 'న'కార లోపమును, వికల్పముగా 'ఈ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

పంచానాం తక్ష్ణాం సమాహారః పంచతక్షీ, పంచతక్షము.

౪౮౩. స్త్రీత్వ వివక్షయందు ఊధశ్శబ్దాంతబహువ్రీహిలోనియు, సంఖ్యా, అవ్యయవాచకములకుఁ బరమైనట్టియు, 'ఊధస్' శబ్దము 'ఊధ్నీ' గాఁ బరిణమించును.

కుండ + ఊధస్ = కుండోధ్నీ ద్వి + ఊధస్ = ద్వ్యూధ్నీ

అతి + ఊధస్ = అత్యూధ్నీ

౪౮౪. సంఖ్యాదియు, వయోవాచకమును నగు 'హాయన' శబ్దాంత బహువ్రీహికి స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ద్విహాయన - ఈ - ద్విహాయనీ, శాలా

(క) త్రి, చతుర్, శబ్దములకుఁ బరమైన 'హాయనీ' శబ్దనకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

త్రిహాయణీ, చతుర్హాయణీ

౧౮౫. 'తి' ప్రత్యయాంతములుగాని 'ఇ'కారాంతముల 'ఇ'కారమునకు స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును.

రాత్రి – రాత్రీ	క్షోణి – క్షోణీ	పరిపాటి – పరిపాటీ
శకటి – శకటీ	కోటి – కోటీ	కింవదంతి – కింవదంతీ
కేళి – కేళీ	భూమి – భూమీ	మహి – మహీ
కటి – కటీ	శ్రేణి – శ్రేణీ	ధారణి – ధారణీ
కాశి – కాశీ	ధూళి – ధూళీ	కవి – కవీ
నీవి – నీవీ	మణి – మణీ	ముని – మునీ
అరణి – అరణీ	లక్ష్మి – లక్ష్మీ	ఋషి – ఋషీ
ధరణి – ధరణీ	గోష్ఠి–గోష్ఠీ	కపి – కపీ

(క) 'కాశికురుక్షేత్రగయాప్రయాగముల నే సేవింపక'

(ఖ) ధారణి శబ్దము సంస్కృతమునఁ గానరాదు. ఆంధ్రభాషలోఁ బెక్కు ప్రయోగములు గలవు.

(గ) 'తి' ప్రత్యయాంతము లగుశక్తి, పద్ధతి శబ్దములకును 'ఈ' ప్రత్యయము వికల్పము.

శక్తి, శక్తీ, (శస్త్ర మను నర్థమునందే వికల్పము) సామర్థ్యమను నర్థమున 'ఈ'త్వమురాదు.

పద్ధతి – పద్ధతీ

(ఘ) రతీమన్మథు లనియుఁ బ్రయోగము గలదు.

(ఙ) కవి, ముని, ఋషి, కపి, శబ్దములకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు రూపద్వయ మిటఁ జూపఁబడినది. ఈ నాలుగు శబ్దములకును స్త్రీ రూపము లున్నవో లేవో పెక్కండ్రకుఁ దెలియదు. కావుననే కవి శబ్దమునకు స్త్రీలింగరూపము 'కవయిత్రి' అని యిప్పటివారు వాడుచున్నారు. ఇది కవయితృ శబ్దముయొక్క స్త్రీలింగరూపము. పై 'కవి' మొదలగు శబ్దములకు స్త్రీత్వమున రూపద్వయ మున్నను స్ఫుటభేదము తెలియుటకై 'ఈ'కారాంత రూపములనే ప్రయోగించుట యుచితము.

కవీగణము, మునీగణము, ఋషీగణము, కపీగణము మొ.

౪౮౬. వానియాఁడుది (తస్య స్త్రీ) అను నర్థమున 'అ'కారాంత పుంలింగ శబ్దములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

గోప — గోపీ (గోపుని భార్య)
మహారాజ — మహారాజీ (మహారాజుభార్య)
"మహారాజ్ఞీ" (మహతీచ సా రాజ్ఞీ) ఇట నర్థభేదము గలదు.

(క) పాలక శబ్దాంతమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము రాదు. 'ఆ' ప్రత్యయమే యగును.

గోపాలక — గోపాలికా (చూ. సూ. ౪౫౧) గోపాలకునిభార్య

(ఖ) ఈ యర్థమున నీ క్రింది శబ్దములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

సూర్య — సూర్యా (సంజ్ఞా లేక ఛాయాదేవి)
,, సూరీ (కుంతీదేవి; కుంతితో సూర్యుఁడు సంగమించె నని భారతము)
అగస్త్య — అగస్తీ
శర్వ — (అనుక్ + ఈ) శర్వాణీ
ఇంద్ర — (అనుక్ + ఈ) ఇంద్రాణీ
రుద్ర ,, రుద్రాణీ
శక్ర ,, శక్రాణీ (ఆప్టేనిఘంటువు)
మృడ ,, మృడానీ
వరుణ ,, వరుణానీ
బ్రహ్మన్ ,, బ్రహ్మాణీ
భవ ,, భవానీ
మాతుల ,, ఈ మాతులానీ, మాతులీ
శూద్ర - (అనుక్) + ఈ) శూద్రాణీ, శూద్రీ

(గ) ఈ క్రింది శబ్దములకుఁ దత్తన్నిర్దిష్టార్థములందు రూపములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

ఉపాధ్యాయ - ఉపాధ్యాయానీ, ఉపాధ్యాయీ (ఉపాధ్యాయునిభార్య)
,, - ఉపాధ్యాయీ, ఉపాధ్యాయా (ఉపాధ్యాయురాలు)
ఆచార్య - ఆచార్యానీ (ఆచార్యునిభార్య)
,, - ఆచార్యా (ఉపాధ్యాయురాలు)
హిమ - హిమానీ (మూఁడమంచు)
యవన - యవనానీ (యవనలిపి)
అరణ్య - అరణ్యానీ (పెద్దయడవి)
పాణిగృహీత - పాణిగృహీతీ (భార్య) పాణిగృహీతా (భోగినీ)

(ఘ) కొన్నియెడల "వానిబిడ్డ" అను నర్థమునను 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కైకేయ — ఈ = కైకేయీ = (కైకేయరాజుబిడ్డ)
కేకయ — ,, కేకయీ (కేకయరాజుబిడ్డ)
దేవక — ,, దేవకీ
పాంచాల — ,, పాంచాలీ (పాంచాలరాజుబిడ్డ)
వైదేహ — ,, వైదేహీ (వైదేహునిబిడ్డ)

(జ) పై యర్థమున ననఁగా వాని యాఁడుది (తస్య స్త్రీ) అను నర్థమున నీ క్రింది శబ్దములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. అప్పుడు రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

వృషాకపి — ఈ = వృషాకపాయీ (లక్ష్మి, గౌరి)
అగ్ని ,, = అగ్నాయీ
మను ,, = మనాయీ, మనువు

(చ) అకారాంత ప్రాతిపదికములుగాని హరేః స్త్రీ, శంభోః స్త్రీ ఇత్యాదులందు 'ఈ' ప్రత్యయమురాదు. 'హరేః స్త్రీ' ఇత్యాది వాక్యమే యుండును.

(ఛ) వానిబిడ్డ, వానియాఁడుది అను నర్థములందే యీ 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును గానీ వాని సోదరి, వాని అత్త, ఇత్యాద్యర్థములందు రాదు. అప్పుడు గోపస్య సోదరీ, గోపస్య శ్వశ్రూః ఇత్యాది వాక్యములే యుండును.

372. సంయోగోపధముగాని అదంతశరీరావయవవాచక మంత మందుఁగల బహువ్రీహికి స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును.

చంద్రముఖీ — చంద్రముఖా; సుకేశీ — సుకేశా

(క) సంయోగోపధలు గలవానికి 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

సుగుల్ఫా, మృగనేత్రా.

(ఖ) 'నేత్రి' శబ్దాంతమునకుఁ గొందరు 'ఈ' ప్రత్యయమును జేసియున్నారు. "పుత్రీ సారంగనేత్రీ కనకవిరచితమ్" కమలనేత్రి, పద్మనేత్రి, మొదలగు ప్రయోగములు ఆంధ్రగ్రంథములందుఁ బెక్కుగలవు. ఇట 'నిరంకుశాః కవయః' అను వాచోయుక్తియే శరణ్యము.

౪౮౮. బహువ్రీహి సమాసాంతస్థమగు అక్షి, సక్థి, శబ్దములకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. (చూ. సూ. ౬౨౨)

జలజాక్ష – జలజాక్షీ; దీర్ఘసక్థ – దీర్ఘసక్థీ

౪౮౯. అంగ, గాత్ర, కంఠ, పుచ్ఛ, నాసికా, ఉదర, ఓష్ఠ, జంఘా, దంత, కర్ణ, శృంగ, శబ్దములకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును.

చంపకనాసికీ – చంపకనాసికా కలకంఠీ — కలకంఠా
లతాంగీ – లతాంగా కృశోదరీ — కృశోదరా మొ.

౪౯౦. క్రోడాదులును, బహ్వాచ్చులు గల శరీరావయవవాచకములును, అంతమందుఁగల బహువ్రీహికి 'ఈ' ప్రత్యయము రాదు. ఆ ప్రత్యయమే వచ్చును.

(క) బహ్వాచ్చులు అనఁగా మూఁడు మొదలైన అచ్చులు.

కల్యాణక్రోడా, సుగళా, భవ్యభాలా, సుభగా
కల్యాణభుజా, కిసలయకరా, (క్రోడాదులు)
శశివదనా, సుజఘనా, (బహ్వాచ్చులు)

౪౯౧. సహ, న (నఞ్) 'విద్యమాన' పూర్వకము లగు శరీరావయవ వాచకములకు 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

సకేశా, అకేశా, విద్యమాననాసికా, అనుదరా

(క) సహోదరశబ్దము స్త్రీలింగమున నీ సూత్రముచే 'సహోదరా' కావలసియున్నది. మరియు 'సహ' కు 'స' భావము వచ్చెనేని 'సోదరా' కావలసియున్నది. కానీ సోదరీ, సహోదరీ శబ్దములే వ్యవహారమున నున్నవి. అట్లే 'ఈ' ప్రత్యయ ప్రసక్తి లేని 'కోమల' శబ్దమునకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'కోమలి' అని వ్యవహారము గలదు. పిప్పల్యాది ఆకృతిగణ మగుటచే (చూ. సూ. ౫౧౩) నందుఁజేర్చి సమాధాన పఱుపవలయును.

౪౯౨. యకారోపధ లేని జాతివాచకమునకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

(క) జాతివాచక మనఁగా నియత స్త్రీలింగముగానిదియును, జనన నిమిత్తక బ్రాహ్మణత్వాది ధర్మములు గలదియు నగు పదము.

బ్రాహ్మణ — బ్రాహ్మణీ (జనన నిమిత్తక బ్రాహ్మణత్వధర్మము గలది)

వృషల — వృషలీ   చండాల — చండాలీ

మృగ — మృగీ   హరిణ — హరిణీ

సింహ — సింహీ   భ్రమర — భ్రమరీ మొ.

(ఖ) 'యక్ష'శబ్దము జాతిస్త్రీత్వ వివక్షయందు యక్షీ, యక్షిణీ అనియగును.

(గ) 'బలాకా' ఇది నియత స్త్రీలింగముగాన 'ఈ' ప్రత్యయమురాదు.

(ఘ) 'తద్దేశస్త్రీ' అనునర్థమునను 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

లాట — లాటీ   కర్నాట — కర్ణాటీ

గౌడ — గౌడీ   ద్రావిడ — ద్రావిడీ

కేరళ — కేరలీ   ఆంధ్ర —ఆంధ్రీ మొ

(ఙ) వైశ్య, అర్య, క్షత్రియ, శబ్దములు యకారోపధములు.

వైశ్యా. (వైశ్యజాతి స్త్రీ)

(చ) అర్య, క్షత్రియ, శబ్దములు యథాప్రయుక్తముగా గ్రాహ్యములు.

అర్య - అర్యాణీ, అర్యా. (అర్యజాతి స్త్రీ)

క్షత్రియ - క్షత్రియాణీ, క్షత్రియా. (క్షత్రియజాతి స్త్రీ)

(ఛ) వైశ్యాది శబ్దములకు వానియాఁడుది (తస్య స్త్రీ) అనునర్థమున ౪౯౫ సూత్రముచే 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

వైశ్యీ (వైశ్యుని స్త్రీ)

అర్యీ (అర్యుని ,,)

క్షత్రియీ (క్షత్రియుని స్త్రీ)

౪౯౬. జాతివాచకము లగు శూద్ర, అజ, ఏడక, అశ్వ, చటక, మూషక, కోకిల, శబ్దములకు 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

శూద్రా, అజా, అశ్వా, కోకిలా, మొ.

(క) 'మహా' శబ్దపూర్వకమగు శూద్రశబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

మహాశూద్రీ

౪౯౪. ప్రథమవయోవాచకములకు స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కుమార - కుమారీ

(క) కన్యా, బాలా, వత్సా, హోఢా, మందా, విలాతా శబ్దములకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

౪౯౫. 'దృశ' అంతములకు స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఈదృశ - ఈ = ఈదృశీ (చూ.సూ. ౩౪౧)	యుష్మాదృశ - ఈ = యుష్మాదృశీ
తాదృశ ,, = తాదృశీ	భవాదృశ ,, = భవాదృశీ
ఏతాదృశ ,, = ఏతాదృశీ	అమూదృశ ,, = అమూదృశీ
మాదృశ ,, = మాదృశీ	సదృశ ,, = సదృశీ
అస్మాదృశ ,, = అస్మాదృశీ	కీదృశ ,, = కీదృశీ
త్వాదృశ ,, = త్వాదృశీ	యాదృశ ,, = యాదృశీ

అన్యాదృశ - ఈ = అన్యాదృశీ

౪౯౬. కర్మవాచక ముపపదముగాఁగల కర్త్రర్థక 'కార' (అణ్ణంతము) శబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. (చూ. సూ. ౧౪౪)

కుంభ - కార - ఈ = కుంభకారీ.

(క) కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల కర్త్రర్థక 'హార' శబ్దమునకును 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

భారహార - భారహారీ

(ఖ) 'హార' శబ్దాంతములకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

అంశహారా.

(గ) 'మనోహార' శబ్దము మాత్రము ఆంధ్రమున 'ఈ' ప్రత్యయాంతమై కనుపట్టుచున్నది. సంస్కృతభాషయందు 'ఆ'కారాంతముగానే యున్నది.

మనోహారీ (ఆంధ్రము) మనోహారా (సంస్కృతము)

(ఘ) కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల కర్త్రర్థక 'ధార' శబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

సూత్రధార - సూత్రధారీ

(జ) 'ధర' శబ్దాంతమునకు 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

భూషణధరా.

(చ) కర్మవాచక ముపపదముగాఁగల 'పాల' శబ్దము (కర్త్రర్థకము)నకు 'ఈ' 'ఆ' ప్రత్యయములు వచ్చును.

ప్రపాపాల — ప్రపాపాలీ; ప్రపాపాలా (ప్రపను బాలించునది)

భూపాల — భూపాలీ, భూపాలా (రాజ్ఞి)

భూపాలాది పదములకు విగ్రహము "భువంపాలయతి" లేక "భువః పాలః" అని ద్వేధా చూపవచ్చును. మొదటి పదము ద్వితీయాంత మగుచో 'ఈ' ప్రత్యయమును, షష్ఠ్యంత మగుచో 'ఆ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

(ఛ) కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల వాట్ (వాహ్; 'వహ'యొక్క స్వార్థప్రయుక్తప్రేరణ రూపముయొక్క క్విబంతము) శబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయమును 'వా'కు 'ఓ' వర్ణమును వచ్చును. (చూ. సూ. 3౪౧)

విశ్వ — వాట్ — విశ్వ + ఓహ్ + ఈ = విశ్వౌహీ

భార — ,, = భార + ,, ,, = భారౌహీ.

ప్రష్ఠ — ,, = ప్రష్ఠ + ,, ,, = ప్రష్ఠౌహీ. మొ.

(జ) 'ఆద' శబ్దాంతములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

క్రవ్యాద - క్రవ్యాదీ

౪౯-౭. దివాకరప్రభృతి కర్మకర శబ్దమువఱకుఁగల శబ్దములకు (౧౮3 సూత్రస్థములు) స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

దివాకరీ, చిత్రకరీ, కర్మకరీ.

(క) 'మ'కారాగమపూర్వకమగు 'కర' శబ్దమునకు 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును.

ప్రియంకరా, క్షేమంకరా, భద్రంకరా, మద్రంకరా, భయంకరా, ఋతింకరా.

(ఖ) శివంకరీ ఇత్యాదులందు స్వతస్సిద్ధ 'మ'కారము గానీ మకారాగమము కాదు.

౪౯౮. హేతు తాచ్ఛీల్యానులోమ్యార్థములందు వచ్చిన 'అ' (ట) ప్రత్యయాంత 'కర' శబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.
(చూ. సూ. ౧౪౬)

యశస్కరీ విద్యా; మధుకరీ; ప్రైషకరీ.

(క) మిగిలిన యెల్ల 'కర' శబ్దాంతములకును 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

ప్రియకరా, క్షేమకరా, భద్రకరా, భయకరా, ఋద్ధికరా మొ.

(ఖ) కింకరాదులకు నిర్దిష్టార్థములందు ఆ, ఈ, ప్రత్యయములు వచ్చును.

కింకరా (సేవచేయు స్త్రీ — దాసి)
కింకరీ (కింకరుని భార్య - దాసి కానక్కఱలేదు)
యత్కారా
యత్కారీ (యత్కారుని భార్య)
తత్కారా
తత్కారీ (తత్కారుని భార్య)

౪౯౯. శత, పతి, పూర్వకమగు 'ఘ్న' శబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

శతఘ్నీ, పతిఘ్నీ.

(క) కృతఘ్న, శత్రుఘ్న, ప్రభృతులకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

కృతఘ్నా, శత్రుఘ్నా.

౫౦౦. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల 'ఘాత' (కర్త్రర్థకము) ప్రత్యయాంతమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. (చూ. సూ. ౨౧౯)

నగరఘాత - నగరఘాతీ
ఆఖుఘాత - ఆఖుఘాతీ

౫౦౧. గా (పాడు) ధాతు కృదంత రూపమగు 'గ'కు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

సామగ - సామగీ (చూ. సూ. ౬౪)
కావ్యగ — కావ్యగీ

౫౦౨. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల కర్త్రర్థక 'గ్రాహ' శబ్దమునకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. (చూ. సూ. ౨౯౬ క.)

సూత్రగ్రాహ — సూత్రగ్రాహీ

(క) 'గ్రహ' శబ్దాంతమునకు 'ఆ' ప్రత్యయము.
శక్తిగ్రహా.

१०३. సురా, శీధు శబ్దపూర్వకమగు 'ప' శబ్దమునకు (పా=త్రాగు యొక్క కృదంత రూపము) 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.
(చూ. సూ. ౬౪)

సురాప - సురాపీ (సురను త్రాగునది.)
శీధుప - శీధుపీ (శీధువును త్రాగునది.)

(క) ఏతద్భిన్నపదపూర్వమునకు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.
క్షీరపా. (క్షీరమును త్రాగునది.)

'మధుపీ' ఇత్యాదులు జాతివాచకము లగుట ४६౨ సూ. చే 'ఈ' ప్రత్యయమును బొందును.

(ఖ) పా (రక్షించు) ధాతు కృదంతరూప మగు 'ప' శబ్దమునకును 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.
సురాపా = సురను రక్షించునది.
శీధుపా = శీధువును రక్షించునది.

१०४. సీమన్, దామన్, పామన్ పదములకును, 'అన్' అంత బహువ్రీహికిని, స్త్రీత్వవివక్షయందు 'ఆ'(డాప్) ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును. 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చినపుడు 'న' కారలోప మగును.

సీమన్ + ఆ = సీమా, సీమన్ (నకారాంతము.)
దామన్ + ,, = దామా, దామన్ ,,
పామన్ + ,, = పామా, పామన్ ,,
అన్నంత బహువ్రీహి:—
సుయజ్వన్ + ఆ = సుయజ్వా నగరీ, సుయజ్వన్ (నకారాంతము.)
బహుశ్వన్ + ఆ = బహుశ్వా నగరీ, బహుశ్వన్ (నకారాంతము)

१०५. బహువ్రీహియందు మకారాంత సంయోగము, వకారాంత సంయోగమును, గల శబ్దములు దక్క మిగిలిన అన్నంత శబ్దములకు వికల్పముగా 'ఈ' ప్రత్యయమును, 'ఈ' ప్రత్యయము పరమగు నేని 'అన్' యొక్క 'అ' కారమునకు లోపమును వచ్చును.

బహురాజన్ + ఈ = బహురాజ్ -న్ + ఈ = బహురాజ్ఞీ నగరీ
(చూ. సూ. ౧౯౦)

(క) వికల్పపక్షమునఁ బై సూత్రముచే ఆ (డాప్) ప్రత్యయ నకార లోపములును వికల్పముగా వచ్చును.

బహురాజన్ + ఆ = బహురాజా నగరీ; బహురాజన్.

మొత్తముమీఁద బహురాజ్ఞీ, బహురాజా, బహురాజన్ అని మూఁడు రూపము లుండును.

౫౦౬. తత్పురుషాంతమున నున్న 'రాజన్' శబ్దమునకు స్త్రీత్వవివక్షయందు నిత్యముగా 'ఈ' ప్రత్యయమును 'అన్'కు లోపమును వచ్చును.

అతిరాజన్ + ఈ = అతిరాజ్ + ఈ = అతిరాజీ (రాజాన మతిక్రాంతా)

బహుభ్రూణ-హన్ + ఈ=బహుభ్రూణ+హ్, న్ + ఈ (చూ.సూ.౫౦౫)

౫౦౭. నకారము పరమగునేని 'హన్' యొక్క 'హ' కారమునకు 'ఘ' త్వము వచ్చును.

బహుభ్రూణఘ్నీ నగరీ
బహుభ్రూణహా ,,
బహుభ్రూణహన్ ,,
బహుబ్రహ్మఘ్నీ నగరీ
బహుబ్రహ్మహా ,,
బహుబ్రహ్మహన్ ,,
బహుప్రేమ్ణీ భార్యా
సుప్రేమా ,,
సుప్రేమన్ ,,

(క) మకారవకారాంత సంయోగములకు ౫౦౪ సూత్రముచే వికల్పముగా 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

బహుకర్మా నగరీ
బహుకర్మన్ ,,
బహుయజ్వా నగరీ
బహుయజ్వన్ ,,

౫౦౮. స్త్రీత్వవివక్షయందు సంఖ్యాదియు 'దామన్' శబ్దాంతమును నగు బహువ్రీహికి 'ఈ' ప్రత్యయమును 'అన్'లోపమును నిత్యముగా వచ్చును.

ద్విదామన్ + ఈ = ద్విదామ్నీ

౫౦౯. బహువ్రీహి సమాసమున వికల్పముగా 'యువన్' శబ్దమునకు 'ఆ' ప్రత్యయమును నకారలోపమును వచ్చును.

బహుయువన్ + ఆ = బహుయువా నగరీ; బహుయువన్.

౫౧౦. బహువ్రీహియందు 'అహన్' శబ్దనకారమునకు వికల్పముగా నకారము వచ్చును.

దీర్ఘాహన్.

(క) ఇప్పుడు అన్నంత మగుటవలన ౫౦౫ సూ. చే 'ఈ' ప్రత్యయమును, హన్ యొక్క 'అ' కారమునకు లోపమును వచ్చును.

దీర్ఘాహ్నీ ప్రావృట్ దీర్ఘాహన్ (నకారవికల్పపక్షము)

౫౧౧. ప్రాదిసమాసగత మగు 'అహ్నా' శబ్దమునకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

అత్యహ్నా - అత్యహ్నీ (అహః అతిక్రాంతా)

(క) తద్ధితార్థ ద్విగుసమాసగత మగు 'అహ్నా' శబ్దమునకు స్త్రీత్వ వివక్షయందు 'ఆ' ప్రత్యయమే వచ్చును.

ద్వ్యహ్నా (ద్వయో రహ్నోః భవా)

౫౧౨. స్త్రీత్వ వివక్షయందు నీ క్రింది శబ్దములకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. అప్పుడు రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

రాజన్ + ఈ = రాజ్ఞీ (రాజ్ఞః స్త్రీ)
మఘవన్ ,, = మఘోనీ (మఘోనః ,,)
పూషన్ ,, = పూష్ణీ (పూష్ణః ,,)
అర్యమన్ ,, = అర్యమ్ణీ (అర్యమ్ణః ,,)
భ్రూణహన్ ,, = భ్రూణఘ్నీ
బ్రహ్మహన్ ,, = బ్రహ్మఘ్నీ
ధీవన్ — ధీవరీ
పీవన్ — పీవరీ
యజ్వన్—యజ్వరీ
పారదృశ్వన్—పారదృశ్వరీ
బహుదృశ్వన్ — బహుదృశ్వరీ
రాజయుధ్వన్ – రాజయుధ్వరీ (రాజును యుద్ధము సేయించినది)
సహాయుధ్వన్ – సహాయుధ్వరీ
రాజకృత్వన్ - రాజకృత్వరీ
సహాకృత్వన్ — సహాకృత్వరీ
సుత్వన్ — సుత్వరీ

శ్వన్	+ ఈ	= శునీ
విద్వస్	,,	= విదుషీ
దాక్షాయణ	,,	= దాక్షాయణీ
కాత్యాయన	,,	= కాత్యాయనీ
గౌర	,,	= గౌరీ
లక్ష్మ	,,	= లక్ష్మీ
మనుష్య	,,	= మనుషీ
పురుష	,,	= పురుషీ
పుత్ర	,,	= పుత్రీ
నద	,,	= నదీ
దేవ	,,	= దేవీ
చోర	,,	= చోరీ
జార	,,	= జారీ
పాటచ్చర	,,	= పాటచ్చరీ
అతిశ్వ	,,	= అతిశ్వీ సేవా (శ్వాన మతిక్రాంతా)
తాపస	,,	= తాపసీ (కాంతా)
సాహస్ర	,,	= సాహస్రీ
ధాత్ర	,,	= ధాత్రీ
స్వర్గహ్వాయ	,,	= స్వర్గహ్వాయీ
తంతువాయ	,,	= తంతువాయీ
తంత్రవాయ	,,	= తంత్రవాయీ
ధాన్యమాయ	,,	= ధాన్యమాయీ
మత్స్య	,,	= మత్సీ
హయ	,,	= హయీ
గవయ	,,	= గవయీ
ముకయ	,,	= ముకయీ
సామిధేన్య	,,	= సామిధేనీ
సఖి	,,	= సఖీ
అశిశు	,,	= అశిశ్వీ
పతి	,,	= పత్నీ
సుమంగల	,,	= సుమంగలీ
దూత	,,	= దూతీ "రతిదూతిపదేషు కోకిలాం" అని కాళిదా హ్రస్వముగా వాడెను.)
దాస	,,	= దాసీ
పాంసవ	,,	= పాంసనీ

స్త్రీ ప్రత్యయ ప్రకరణము

పామర	,,	= పామరీ
నట	,,	= నటీ
విట	,,	= విటీ
చేట	,,	= చేటీ
శైలూష	,,	= శైలూషీ
తరుణ	,,	= తరుణీ
తలున	,,	= తలునీ
వధూట	,,	= వధూటీ (వధూట, చిరంట, శబ్దములు యౌవన వాచకములు)
చిరంట	,,	= చిరంటీ
వామన	,,	= వామనీ
రమణ	,,	= రమణీ
సుకుమార	,,	= సుకుమారీ
కిశోర	,,	= కిశోరీ
అనుచర	,,	= అనుచరీ
మాంసపాక	,,	= మాంసపాకీ ('కర్త్రర్థక పాక' శబ్దము)
శ్వపాక	,,	= శ్వపాకీ ,,
జ్యోత్స్న	,,	= జ్యోత్స్నీ
తామిస్ర	,,	= తామిస్రీ
గాయన	,,	= గాయనీ
స్తనంధయ	,,	= స్తనంధయీ
ముష్టింధయ	,,	= ముష్టింధయీ
పుష్పంధయ	,,	= పుష్పంధయీ
నశ్వర	,,	= నశ్వరీ
జిత్వర	,,	= జిత్వరీ
గత్వర	,,	= గత్వరీ
ఇత్వర	,,	= ఇత్వరీ
సృత్వర	,,	= సృత్వరీ
నర్తక	,,	= నర్తకీ
ఖనక	,,	= ఖనకీ
భిక్షుక	,,	= భిక్షుకీ
యావత్	,,	= యావతీ
తావత్	,,	= తావతీ
ఏతావత్	,,	= ఏతావతీ

ధీవర ,, = ధీవరీ
పీవర ,, = పీవరీ
జల్పాక ,, = జల్పాకీ
భిక్షాక ,, = భిక్షాకీ
కుట్టాక ,, = కుట్టాకీ
లుంటాక ,, = లుంటాకీ
వరాక ,, = వరాకీ
పితామహ ,, = పితామహీ
మాతామహ,, = మాతామహీ
సుదత్ ,, = సుదతీ (సుదతిః అనుట అసాధువు)
అనడుహ్ ,, = అనడుహీ, అనడ్వాహీ
నర, నృ ,, = నారీ
ప్రతీహార ,, = ప్రతీహారీ
పథిక ,, = పథికీ
ధర్షణ ,, = ధర్షణీ
బంధక ,, = బంధకీ (బధ్నాతి యూనాం మనాంసీతి)
పుంశ్చల ,, = పుంశ్చలీ
పురస్సర ,, = పురస్సరీ
అగ్రేసర ,, = అగ్రేసరీ
అగ్రతస్సర ,, = అగ్రతస్సరీ
అగ్రసర ,, = అగ్రసరీ
ప్రాక్ ,, = ప్రాచీ (చూ. సూ. ౩౪౧)
పరాక్ ,, = పరాచీ
అవాక్ ,, = అవాచీ
సమ్యక్ ,, = సమీచీ (చూ. సూ. ౩౪౨)
ప్రత్యక్ ,, = ప్రతీచీ ,,
సధ్ర్యక్ ,, = సధ్రీచీ ,,
ఉదక్ ,, = ఉదీచీ ,,
తిర్యక్ ,, = తిరశ్చీ (చూ. సూ. ౪౦౫ జ)
సమ్రాట్ ,, = సమ్రాజ్ఞీ (సమ్రాజ్ఞః స్త్రీ)
వర్షాభూ ,, = వర్షాభ్వీ

(క) ఈ క్రింది శబ్దములకు వికల్పముగా స్త్రీత్వవివక్షయు స్త్రీత్వవివక్ష యందు 'ఈ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

ఆస్థాన; ఆస్థానీ
మృణాళ; మృణాళీ
మకుట; మకుటీ
ముకుట; ముకుటీ
ఆరభట; ఆరభటీ
ఆర్భట; ఆర్భటీ
తూణ; తూణీ
తాళ; తాళీ
చోల; చోలీ
చేల; చేలీ
వంశ; వంశీ
పిప్పీల; పిప్పీలీ (రూ) పిపీలికా
పూగ; పూగీ
తూల; తూలీ (రూ) తూలికా
పీత; పీతీ, పీతికా
పట్ట; పట్టీ, పట్టికా
కుట; కుటీ, కుటికా
పట; పటీ
ఘట; ఘటీ, ఘటికా
తట; తటీ
కుండ; కుండీ, కుండికా
శకట; శకటీ, శకటికా
స్థాల; స్థాలీ
పుట; పుటీ, పుటికా
నిష్కుట; నిష్కుటీ
పటల; పటలీ
కందళ; కందళీ, కందళికా
కదళ; కదళీ (పాయంపాయం కళాచీకృతకదళదళానారికేళీఫలాభః)
నారికేళ; నారికేళీ
పుర; పురీ
నగర; నగరీ
స్థల; స్థలీ
మండల; మండలీ
లలాట; లలాటీ
వన; వనీ

జూట; జూటీ
నిబంధన; నిబంధనీ
యుగళ; యుగళీ
యుగ; యుగీ
యమళ; యమళీ
శస్త్ర; శస్త్రీ
కలశ; కలశీ
శలల; శలలీ
కృపాణ; కృపాణీ
బదర; బదరీ (కరబదరసమానం)
కుంభ; కుంభీ
శాట; శాటీ, శాటికా
పిండ; పిండీ
పుత్తల; పుత్తలీ, పుత్తలికా
టిప్పణ; టిప్పణీ
పత్త్ర; పత్త్రీ
పత్రభంగ; పత్రభంగీ (రూ) పత్రభంగి
ఆతిథేయ; ఆతిథేయీ
వాట; వాటీ, వాటికా
కంకత; కంకతీ, కంకతికా (దువ్వెన)
ఝుర; ఝురీ
నిర్ఝర; నిర్ఝరీ
పాత్ర; పాత్రీ, పాత్రికా

గ్రామ (ట); గ్రామటీ; గ్రామటికా (స్వర్గగ్రామటికావిలుంఠనభుజోచ్ఛ్వాసైః కిమేభి ర్భుజైః) (ఇట లౌకికమైన 'ట' ప్రత్యయమని గణరత్నమహోదధిలో వర్ధమానుడు)

ఇది యాకృతి గణము.

(ఖ) కొందఱు స్థ్మాతలీ, ఉద్యానీ, నిశీథీ ఇత్యాదులను బ్రయోగించుచున్నారు. దీనికి శాస్త్రము మృగ్యము; మరియు భస్మీపటల మందురు. భస్మపటల మనవలెను.

(గ) ఈ క్రింది శబ్దములకు వికల్పముగా స్త్రీత్వవివక్షయు, స్త్రీత్వమున 'ఆ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

ఊహ; ఊహా
బాధ; బాధా
పీడ; పీడా
వ్రీడ; వ్రీడా
తార; తారా (కంటిగుడ్డు)
కంధర; కంధరా
శృంఖల; శృంఖలా
జృంభ; జృంభా
అర్గళ; అర్గళా
క్షుధ; క్షుధా
యాచన; యాచనా
పారణ; పారణా
పూరిక; పూరికా (పూరీ)
చతుశ్శాల; చతుశ్శాలా
స్ఫట; స్ఫటా
సట; సటా
విధ; విధా
దంష్ట్ర; దంష్ట్రా
ఫణ; ఫణా
గర్త; గర్తా
వంచన; వంచనా
కామన; కామనా
లక్ష; లక్షా
గండూష; గండూషా
మందిర; మందిరా, (మందిరే మందిరాపి స్యాత్ -శబ్దభేదప్రకాశము)
భుజ; భుజా
కక్ష; కక్షా
కక్ష్య; కక్ష్యా
పిటక; పిటకా
అవహిత్థ; అవహిత్థా (అవహిత్థవలితజఘనం)
ప్రేంఖ; ప్రేంఖా
ఆసన; ఆసనా
వాసన; వాసనా
ప్రేరణ; ప్రేరణా

పాదుక; పాదుకా
కరక; కరకా
దార; దారా (భార్య)
ఊర్ణ; ఊర్ణా (ఉన్ని)
జ్వాల; జ్వాలా
కీల; కీలా
మాలిక; మాలికా
కాహళ; కాహళా
లాజ; లాజా (పేలాలు)
దండక; దండకా; (ప్రాప్తాని దుఃఖాన్యపి దండకేషు సంచింత్యమానాని సుఖీబభూవుః - రఘువంశము)

ఇదియు నాకృతిగణము. కావున నే ధాతువులకు స్వార్థమున 'అయ్' ఆగమము విధింపఁబడెనో వానికిని, ప్రేరణార్థకము లగు నెల్ల ధాతువులకును వచ్చు భావార్థక 'అన' ప్రత్యయమునకు వికల్పముగా స్త్రీత్వవివక్షయు, స్త్రీత్వమున 'ఆ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

పాలన (ము) – పాలనా

(ఘ) ఈ క్రింది శబ్దములకు స్త్రీత్వవివక్షయందు ఆ, ఈ, ప్రత్యయములు పర్యాయమున నగును.

నిష్కుళ	–	నిష్కుళా,	నిష్కుళీ (ముటుడిగిన స్త్రీ)
శర్వర	–	శర్వరా	శర్వరీ
కల్యాణ	–	కల్యాణా,	కల్యాణీ
సుందర	–	సుందరా,	సుందరీ
చండ	–	చండా	చండీ
నాళ	–	నాళా,	నాళీ (రూ) నాళి
పురాణ	–	పురాణా,	పురాణీ
పాప	–	పాపా,	పాపీ
విశాల	–	విశాలా,	విశాలీ
వాగుర	–	వాగురా,	వాగురీ
ఆరాళ	–	ఆరాళా,	ఆరాళీ
లాసక	–	లాసికా,	లాసకీ
మాష	–	మాషా,	మాషీ
అంజన	–	అంజనా,	అంజనీ (హనుమంతుని తల్లి)

ఉదార	–	ఉదారా,	ఉదారీ
శ్రిమణ	–	శ్రిమణా	శ్రిమణీ
సాధారణ	–	సాధారణా,	సాధారణీ [ప్రకాశము)
ఈశ్వర	–	ఈశ్వరా,	ఈశ్వరీ, (ఈశ్వరీ చేశ్వరాపిచ- శబ్దభేద
విశంకట	–	విశంకటా,	విశంకటీ
కందర	–	కందరా,	కందరీ
వికట	–	వికటా,	వికటీ
రజక	–	రజకా,	రజకీ
ప్రాజ్ఞ	–	ప్రాజ్ఞా,	ప్రాజ్ఞీ
భస్త్ర	–	భస్త్రా,	భస్త్రీ
ఆవశ్యక	–	ఆవశ్యకా,	ఆవశ్యకీ
పార్థివ	–	పార్థివా,	పార్థివీ

(జ) ఈ క్రింది శబ్దములకు అర్థవిశేషములందు ఆ, ఈ, ప్రత్యయములు వచ్చును.

నీల - నీలా (అప్రాణివాచక మగునేని) నీలీ కోకిలా (ప్రాణివాచక మగునేని)
కాముక - కాముకా (కామముగలది) కాముకీ (మైథునేచ్ఛగలది)
నాగ - నాగా (ఆఁడుపాము) నాగీ (ఆఁడేనుఁగు)

(చ) సరస్, రోదస్, జగత్ శబ్దములకు వికల్పముగా స్త్రీత్వ వివక్షయు స్త్రీత్వమున 'ఈ' ప్రత్యయమును వచ్చును.

సరస్ - సరసీ రోదస్ - రోదసీ జగత్ - జగతీ

(ఛ) 'తరండ' శబ్దమునకు స్త్రీత్వవివక్షయు, స్త్రీత్వమున ఆ, ఈ, ప్రత్యయములును వికల్పముగా నగును.

తరండ(ము), తరండా, తరండీ

(జ) 'ఉషస్' శబ్దమునకు వికల్పముగా 'ఆ' ప్రత్యయమును 'అస్' నకు లోపమును వచ్చును.

ఉషస్ + ఆ = ఉష్ + ఆ = ఉషా. (ఈ శబ్ద మవ్యయముగాఁ గూడఁ బ్రయుక్తమై యున్నది.)

(ఝ) స్త్రీత్వము వికల్పముగాఁ గల శబ్దములను బ్రయోగించునపుడు స్త్రీలింగ శబ్దములనే ప్రయోగించుట సరసమని ధ్వన్యాలోకలోచనకారుఁడు తెలుపుచున్నాఁడు. "తటీ తారం తామ్యతి- ఇత్యత్ర తట

శబ్దస్య పుం స్త్వనపుంసకత్వే అనాదృత్య స్త్రీత్వ మేవాశ్రితం సహృదయైః; స్త్రీతి నామాపి మధుర మితి కృత్వా"
(ధ్వన్యాలోకలోచనము, ౧౬౦ పుట)

౫౧౩. పిప్పల్యాదులకు 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును. పిప్పల్యాది ఆకృతి గణము.

పిప్పలీ, రేవతీ, రోహిణీ, మాలతీ, కదలీ. మొ.

(క) ఉక్తస్థలములందుఁగాక భిన్నస్థలములందు ఈ సూత్రముచేతనే 'ఈ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కోమలీ, మలినీ (మలినీ, పుష్పవత్యపి) సహోదరీ, సోదరీ, త్రింశీ, (ద్వాత్రింశికా) చత్వారింశీ, (చోరచత్వారింశీ) పంచాశీ, (చోరపంచాశికా) పంచదశీ, (మొ. చూ. సూ. ౪౦౨)

౫౧౪. ఉపమానవాచకము పూర్వమునను, ఊరుపద ముత్తరమునను గల బహువ్రీహిసమాసమునకు 'ఊ' (ఊఙ్) ప్రత్యయము వచ్చును.

రంభోరు - ఊ = రంభోరూ (సంధి)
కరభోరు - ,, = కరభోరూ ,,

(క) సంహిత, శఫ, లక్షణ, వామ, సహిత, సహ, పూర్వక మగు 'ఊరు' శబ్దమునకును 'ఊ' ప్రత్యయము వచ్చును.

సంహితోరూ, శఫోరూ, లక్షణోరూ, వామోరూ, సహితోరూ, సహోరూ.

౫౧౫. సంజ్ఞావాచక మగు 'కద్రు' శబ్దమునకును, పంగు, శబ్దమునకును 'ఊ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కద్రూ (నాగమాత - సంజ్ఞావాచకము)
పంగూ (కుంటి ఆఁడుది)

౫౧౬. స్త్రీత్వవివక్ష యందు శ్వశుర, యువన్, శబ్దములకుఁ గ్రమముగా ఊ, తి, ప్రత్యయములు వచ్చును. అవి వచ్చినపుడు రూపములు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యము.

శ్వశుర - ఊ = శ్వశ్రూ
యువన్ - తి = యువతి (యువతీశబ్దము, యువత్ + ఈ) (చూ. సూ. ౪౬౨)

౫౧౭. కొన్ని హలంత శబ్దములకును 'ఆ' ప్రత్యయము వికల్పముగా వచ్చును. (చూ. సూ. 3౮౧)

వాక్ + ఆ = వాచా
దృక్ ,, = దృశా
దిక్ ,, = దిశా
రుక్ ,, = రుజా
క్షుత్ ,, = క్షుధా
యుధ్ + ఆ = యుధా
రుట్ ,, = రుషా
తృట్ ,, = తృషా
ధుర్ ,, = ధురా
గిర్ ,, = గిరా

(క) 'వాక్' ఇత్యాదులు స్వయముగా స్త్రీ లింగములే అగుటచే స్త్రీత్వ వివక్ష యక్కఱలేదు.

(ఖ) 'చ'కారాంతములైన త్వచ్ (క్) ప్రభృతులకును, 'జ'కారాంతములైన 'మాంసభుజ్' (క్) ప్రభృతులకును, 'త'కారాంతములైన 'తటిత్' 'విద్యుత్' ప్రభృతులకును, 'ద'కారాంతములయిన 'శరద్' 'విపద్' ప్రభృతులకును, 'శ'కారాంతములైన 'విట్' ప్రభృతులకును, 'ష'కారాంతములైన ప్రావృష్, (ట్) దోష్, (స్) ధనుష్, (స్) ప్రభృతులకును ద్విరూపకోశాదులందు 'ఆ' ప్రత్యయము చేర్పఁబడిన రూపములు గానఁబడుచున్నవి.

త్వచా, మాంసభుజా, తటితా, విద్యుతా, శరదా, విపదా, ఆపదా, విశా, ప్రావృషా, దోషా, ధనుషా, ఇత్యాదులు.

స్త్రీ ప్రత్యయ ప్రకరణము సమాప్తము.

తత్సమ చంద్రిక

౬. అవ్యయ ప్రకరణము

౧౧౮. స్వస్, అంతస్, ప్రాతస్, పునస్, ఉచ్చైస్, నీచైస్, శనైస్, పురస్,యుగపత్, సకృత్, పృథక్, దివా, సాయం, చిరం,అచిరం, ఈషత్, మనాక్, తూష్ణీం, బహిస్, స్వయం, వృథా, నక్తం, న, నఞ్, సామి, తిరస్, శం, సహసా, నానా, స్వస్తి, స్వధా, అలం, వషట్, ఉపాంశు, దోషా, మృషా, మిథ్యా, ముధా, పురా, మిథస్, ప్రాయస్, ముహుస్, అభీక్ష్ణం, సార్థం, నమస్, ధిక్, ఏవం, నూనం, శశ్వత్, భూయస్, యావత్, తావత్, స్వాహా, సుష్ఠు, దుష్ఠు, ఇహ, అముత్ర, అకస్మాత్, అంజసా, అజస్రం, అధస్తాత్, పురస్తాత్, సర్వదా, ఏకదా, సాంప్రతం, అసాంప్రతం, ఆవిస్, ప్రాదుస్, ఇత్థం, ఇదానీం, తదానీం, ఏకత్ర, తత్ర, అత్ర, కుత్ర, సర్వత్ర, కదాచిత్, క్వచిత్, కేవలం, ధ్రువం, నికామం, పునఃపునస్, ప్రకామం, ద్రాక్, బలవత్, బలాత్, భృశం, సతతం, సంతతం, సమీపం, సమీచీనం, సంప్రతి, సమ్ముఖం, సాచి, సద్యః, అద్య, అవశ్యం, ప్రభృతులును,

(క) 'ధా' ప్రత్యయాంతములును:—ద్విధా, త్రిధా, సర్వధా, ఏకధా మొ.

(ఖ) 'తస్' ప్రత్యయాంతములును:—సర్వతః, అగ్రతః, పురతః మొ.

(గ) 'శస్' ప్రత్యయాంతములు:—అనేకశః, బహుశః, అల్పశః, క్రమశః, పచ్ఛః (పద్ + శః=పాదం పాదం) మొ.

(ఘ) 'వత్' ప్రత్యయాంతములును:—బ్రాహ్మణవత్, విధివత్, మొ.

(జ) అవ్యయీభావసమాసములును:—అధివృక్షము, అధ్యాత్మము. మొ.

(చ) ప్రాదులును.

అవ్యయములు. లింగవిభక్తి వచన శూన్యము లవ్యయములు. 'నవ్యేతి' ఇతి అవ్యయము. అనఁగా లింగాదులందు మాఱనివి.

(ఛ) స్వర్, అంతర్, ప్రాతర్, పునర్, అను నీ నాలుగును రేఫాంతములుగా సిద్ధాంతకౌముదియందుఁ జేర్పఁబడినవి. ఈ గ్రంథమున సౌకర్యార్థము వీనికి సకారాంతత్వ మాశ్రయింపఁబడినది.

అవ్యయ ప్రకరణము సమాప్తము.

తత్సమ చంద్రిక

౭. సమాస ప్రకరణము

౫౧౮. సమర్థములగు పదముల కేకపదత్వకల్పనము సమాసము.

సమ + అర్థము = సమర్థము. ఇది శకంధ్వాదిగణగతము. ఇట సమ మనఁగా నేకము. మరియు సంగతార్థము సమర్థమనియు, సంసృష్టార్థము సమర్థ మనియును, సమర్థపదమునకు వ్యుత్పత్తి యంగీకృతమైయున్నది. సమర్థపదము సమర్థాశ్రితమునందు లాక్షణికము. కావున సమర్థ మనఁగా 'నేకార్థము గల' అని యర్థము. ఏకార్థము గల పదములకు నేకపదత్వకల్పన మనఁగానేమి? పృథక్ప్రసిద్ధార్థములగు పదముల కేకార్థభావనామూలమున నేకపదత్వమును గల్పించుట, లేక పృథగ్భూతము లగు పదముల కేకార్థభావనామూలమున నేకపదత్వమును గల్పించుట. రాజు, పురుషుఁడు, అను పదములును, దదర్థములును, బ్రసిద్ధములు. అట్టివాని కేకార్థ భావనామూలమున 'రాజపురుషుఁడు' అని యేకపదత్వమును గల్పించిన నది సమాసము. కావున నెచ్చట నేకార్థత్వముండునో యచ్చటనే పదములు పరస్పరమును సమసించును. లేనిచో సమసింపవు. కావుననే సామర్థ్యము (సమర్థస్య భావః) ఏకార్థీభావమనియు, వ్యపేక్ష యనియును నిఱుదెఱఁగులు. ఏకార్థీభావము సమాసమునందును, వ్యపేక్ష వాక్యమునందును నొక్కొక్కెడ నుభయమును సమాసమునందు నుండునని వ్యాకర్త లంగీకరించిరి. ఏకార్థీభావ మన నేకార్థత్వ కల్పనయే. వ్యపేక్ష యనఁగా స్వార్థమునఁ బర్యవసన్నము లగు పదములకు నాకాంక్షాదివశమున నగు పరస్పరాన్వయము.

సామాన్యముగా నేకార్థీభావము లేకున్న సమాసము కాదని సిద్ధాంతము. కానీ 'అసూర్యంపశ్యా' ఇత్యాది సమాసములు గొన్ని

గలవు. వీని నసమర్థసమాసము లందురు. అనఁగా నేకార్థీభావము లేని సమాసములు. "యేన సహ యస్య అన్వయః తద్వ్యతిరేకేణ అన్యాన్వితేనపదేన సమాసః" అని వాచస్పత్యమున నసమర్థసమాసమునకు లక్షణ మగపడుచున్నది. అనఁగా నే పదముతో నేపదమునకు న్యాయ్యముగా నన్వయ ముండవలయునో యట్లులేక యితర పదముతో నన్వయించుట. ఇట్టి యన్వయముగలది యసమర్థసమాసము. ఇట్టి సమాసములే నొకరో స్వయముగాఁ గల్పించినవికావు. ఆంధ్రభాషలోఁ బ్రాణగొడ్డము మొదలగునవి లోకమున బహుధావ్యవహారగతములై యుండి శిష్టగృహీతములై గ్రంథములలోని కెక్కిన విధమున అసూర్యంపశ్యాది సమాసములును లోకమున బహుళముగాఁ బండిత వ్యవహృతములై యుండ శిష్టులు వానికి గతిఁగల్పించిరి. కావున "అసూర్యంపశ్యా" వలె వ్యవహారగతము లగు అశ్రాద్ధభోజీ, అలవణభోజీ, అనన్యసాధారణము, అలోకసామాన్యము, అదూరదర్శీ, మొదలయిన సమాసములును నసమర్థసమాసములే యగును. కొందఱు అరిషడ్వర్గము, శివభాగవతుఁడు, ఇత్యాదులను నసమర్థ సమాసములనుగా నుదాహరించిరి. కానీ యివి యసమర్థసమాసములుగావు. సమాసమందును గొన్నియెడల వ్యపేక్షాసామర్థ్యము గల దనుట కవి దృష్టాంతము లగును.

మరియును బరస్పరము భిన్నముగా నున్న పదము లేకార్థభావనచే నేకపదముగా భావింపఁబడిన పిమ్మట ననఁగా సమాసము నిష్పన్నమైన పిమ్మట సమాస బహిర్భూత పదార్థమునకు సమాసగతైక దేశపదముతో నన్వయము తగదని వ్యాకర్తల సిద్ధాంతము. ఎట్లన లోకమున భిన్నభిన్నముగానున్న తంతువులేకముగాఁబటరూపముగా మేళగింపఁబడిన పిమ్మట వెలుపటనున్న తంతువులు దానిలోఁ జేరవుగదా! వ్యస్తముగా నున్న కేశములు పరస్పరమేళనమున జటారూపమును బొందఁగా దిగఁబడిన కురులు మరల నా జడలోఁ జేరవుగదా! అట్లే సమస్తపదముల లోనికి వ్యస్తపద మన్వయింపదు. 'బుద్ధస్య రాజమాతంగః.' అనునెడ 'బుద్ధస్య' అను పదము సమాసైక దేశస్థరాజపదముతో నన్వయింపదు.

అయినను లోకమున సుప్రసిద్ధముగా నేకదేశాన్వయము గల "దేవదత్తస్య గురుకులం" (దేవదత్తస్య గురోఃకులం) కిమోదనం శాలీనాం, (కేషాం శాలీనా మోదనం) సక్త్వాఢక మాపణీయానాం (ఆపణీయానాం సక్తూనా మాఢకం) మొదలగునవి యంగీకృతములై యున్నవి. అసమర్థ సమాసములుగానీ, వ్యపేక్షాసామర్థ్యముగల సమాసములుగానీ, యేక దేశాన్వయములుగానీ, సుప్రసిద్ధముగా లోకమున వ్యవహారమున నున్న వానినే గ్రహింపవలయును.

(క) సమాసార్థమును బోధింప వేఱువేఱుగాఁ బ్రయుక్తములైన విభక్త్యంతపదముల సమూహము విగ్రహము.

(ఖ) ఇది లౌకికమనియు, అలౌకిక మనియును రెండువిధములు. లౌకికము ప్రయోగార్హము. అలౌకికము ప్రయోగానర్హము.

రాజపురుషుఁడు (సమాసము)

రాజ్ఞః పురుషః (లౌకికవిగ్రహవాక్యము)

రాజన్ - అస్ + పురుష - స్ (అలౌకికవిగ్రహవాక్యము)

(గ) మరియు విగ్రహవాక్యములేని సమాసములును, స్వపదములతో (సమాసస్థపదములతో) విగ్రహములేని సమాసములును, నిత్యసమాసము లనఁబడును.

విగ్రహవాక్యములేని సమాసములు సంజ్ఞావాచకములు.

ఉన్మత్తగంగము (ఒకానొకదేశము)

అష్టవసువులు (సంజ్ఞావాచకము) మొ.

అస్వపదవిగ్రహకసమాసములు.

అధివృక్షము (వృక్షే ఇతి)

అధ్యాత్మము (ఆత్మని ,,)

ప్రతిగృహము (గృహే గృహే) మొ.

(ఘ) నిత్యసమాసముగాని యితరమగు నెల్లసమాసమును వికల్పము. అనఁగా "రాజపురుషః" లేక "రాజ్ఞఃపురుషః"అని ద్వివిధముగ నుండవచ్చును.

అర్థభేదమును బట్టి సమాసము నాలుగు విధములు.

౧. అవ్యయీభావము, ౩. ద్వంద్వము,
౨. తత్పురుషము, ౪. బహువ్రీహి.

౧. అవ్యయీభావ సమాసము.

౫౨౦. పూర్వపదముయొక్క యర్థము ప్రధానముగాఁ గలది యవ్యయీభావ సమాసము.

(క) సమాసమందలి మొదటి పదమునకుఁ బూర్వపదమనియు, రెండవ పదమునకు నుత్తరపద మనియును వృద్ధవ్యవహారము.

(ఖ) ప్రాయికముగాఁ బ్రారంభమున సమాసము పదద్వయమునకు మాత్రమే చేయఁబడును. ఆ సమాసము మరొక పదముతోఁగానీ మరొక సమాసముతోఁగానీ సమసించును. ఈవిధముగాఁ బెక్కు పదములు గల సమాస మేర్పడవచ్చును. ప్రాయికమనుటచే బహుపద తత్పురుషయు, బహుపదద్వంద్వమును, బహుపద బహువ్రీహియును గొలఁదిగఁ గలవు.

(గ) పూర్వపదార్థ ప్రధాన మననేమి ? సమాసస్థ మగు పదద్వయము నందేది ప్రప్రథమమునఁ గ్రియతో నన్వయించునో యది ప్రధానము.

ఈ క్రింది సమాసార్థములను బరికింపుఁడు.

౧. పారేసముద్రము పురముగలదు (సముద్రముయొక్క పారమందు)
౨. రాజసేవకుఁడు వచ్చెను. (రాజుయొక్క సేవకుఁడు)
(క) నీలోత్పలము వికసించెను. (నీలమైన యుత్పలము)
(ఖ) త్రిలోకములు వెలుఁగుచున్నవి. (మూఁడైన లోకములు)
౩. రామకృష్ణులు వచ్చిరి. (రాముఁడును గృష్ణుఁడును)
౪. పీతాంబరుఁడు వచ్చెను. (పీతమైన అంబరముగలవాఁడు)

(ఘ) ౧. 'పారేసముద్రము' పురముగలదు అను పై వాక్యమున "గలదు" అను క్రియాపదములోనికి "పారేసముద్ర" సమాసగత పద ద్వయమునం దేది ప్రథమమున నన్వయించునో చూడుఁడు. 'పార'

పద మన్వయించును. అది సమాసమునఁ బ్రథమపదముగదా! అనఁగాఁ బూర్వపదము. కావున నిది పూర్వపదార్థ ప్రధాన మగు నవ్యయీభావము.

౨. "రాజసేవకుఁడు వచ్చెను" అను పై వాక్యమున "వచ్చెను" అను క్రియాపదముతో 'రాజసేవక' సమాసగత మగు నేపదము ప్రథమమున నన్వయించును? సేవక పద మన్వయించును. సేవకుఁడు వచ్చెనని యన్వయముగానీ రాజు వచ్చెనని కాదుగదా! రాజపదము సేవక పదములోని కన్వయించును. కావున సేవకపదము అనఁగా నుత్తరపదము ప్రధానము. ఇది తత్పురుషము.

(క) "నీలోత్పలము వికసించెను" అను పై వాక్యమునఁ గ్రియాపదముతో నీలోత్పల పదములలో నేది యన్వయించుచున్నది? ఉత్పల పద మన్వయించును. నీలపదముగాదు. నీలపద ముత్పల పదములోని కన్వయించుచున్నది. కావున నిదియు నుత్తర పదార్థ ప్రధాన మగు తత్పురుషయే. దీనికిఁ గర్మధారయ మని నామాంతరము గలదు.

(ఖ) "త్రిలోకములు వెలుఁగుచున్నవి" అను పై వాక్యమున 'వెలుఁగుచున్నవి' అను క్రియాపదములోనికి 'లోకములు' అన్నపద మన్వయించునుగానీ 'త్రి' పదముగాదుగదా! కావున నిదియు నుత్తర పదార్థప్రధాన మగు తత్పురుషయే. దీనికి ద్విగువని నామాంతరము.

౩. 'రామకృష్ణులు వచ్చిరి' అను పై వాక్యమున 'వచ్చిరి' అను క్రియా పదములోనికి సమాసగతపదద్వయమును నేకకాలమున నన్వయించుచున్నది. కానీ వెనుకటివలెఁ గాదు. కావున నిది యుభయపద ప్రధానము. దీనిని ద్వంద్వ మందురు.

౪. పీతాంబరుఁడు వచ్చెను. అను పై వాక్యమున 'వచ్చెను' అను క్రియా పదములోనికి పీత, అంబర పదములు రెండును నన్వయింపవు. పీతాంబరము గల యొక వ్యక్తి (విష్ణువు) అన్వయించును. అనఁగా సమాసస్థ పదములు గాక తద్బోధ్యమగు నన్యపద మన్వ

(ఘ) ఆనుపూర్వ్యార్థమందును 'అను' వచ్చును.

అనుజ్యేష్ఠము (జ్యేష్ఠస్య అనుపూర్వ్యేణ)
అనుక్రమము (క్రమస్య ,,)
అన్వహము (అహ్నః ,,) (చూ. సూ. ౨౦౬)

(ఙ) 'పశ్చాత్' అను నర్థమందును 'అను' వచ్చును.

అనువిష్ణు (విష్ణోః పశ్చాత్)
అనుపదము (పద ః పశ్చాత్)

(చ) సాకల్యార్థము గల 'సహ' శబ్దమునకు 'స' భావము వచ్చును.

సతృణము (తృణ మపరిత్యజ్య)
సకుటుంబము (కుటుంబ మపరిత్యజ్య)
సపరివారము (పరివార మపరిత్యజ్య)

(ఛ) యౌగపద్యార్థము గల 'సహ' శబ్దమునకు 'స' భావము వచ్చును.

సచక్రము (చక్రేణ యుగపత్)

(జ) అంతార్థము గల 'సహ' శబ్దమునకు 'స' భావము వచ్చును.

సభాష్యము (భాష్యగ్రంథ పర్యంతము)

(ఝ) అభావార్థమున నిర్, నఞ్ లు వచ్చును.

నిరర్గళము (అర్గళాయాః అభావః)
అనర్గళము ,, (చూ. సూ. ౨౭౭)

ఆశాయాః అభావః 'నిరాశం' అని కావలసియున్నను 'నిరాశా' అనియే వ్యవహారము గలదు. ఇట్లే నిర్దయా పదము.

(ఞ) మధ్యార్థమందు 'అప' అను నవ్యయము వచ్చును.

అపదిశము (దిశయో ర్మధ్యే)

(ట) 'అతిక్రమింపక' అను నర్థమున 'యథా' వచ్చును.

యథావిధి (విధి మనతిక్రమ్య)
యథాశక్తి (శక్తి మనతిక్రమ్య)

(ఠ) లేశార్థమందు 'ప్రతి' అను నవ్యయ ముత్తరపదముగా వచ్చును.

శాకప్రతి (శాకస్య లేశః)
సూపప్రతి (సూపస్య లేశః)

(డ) అవధారణార్థమందు 'యావత్' అను నవ్యయము వచ్చును.

యావదవకాశము అభ్యాసము (యావా నవకాశః తావాన్ అభ్యాసః)
యావచ్ఛక్యము కర్తవ్యము (యావత్ శక్యం తావత్ కర్తవ్యం)
యావచ్ఛ్లోకము ప్రణామములు (యావంతః శ్లోకాః తావంతః ప్రణామాః)

(ఢ) వీప్సార్థమందు 'ప్రతి' అను నవ్యయము వచ్చును.

ప్రతిగృహము (గృహే గృహే)

సూ ౨౯. అవ్యయీభావమున 'అహన్' శబ్ద 'న'కారము లోపించును.

ప్రత్యహము (అహని అహని)

సూ ౨౭. అవ్యయీభావసమాసాంతమందున్న దిశ్, శరద్, మనస్, దివ్, హిమవత్, దృశ్, చేతస్ శబ్దములకు అకార మంతాగమ మగును.

అపదిశము (దిశో ర్మధ్యే)
ఉపశరదము (శరదః సమీపం)

సూ ౨౮. అవ్యయీభావమున 'అక్షిన్' శబ్దముయొక్క 'ఇన్'నకు 'అ'కార మాదేశమగును. సూ ౨౬ సూత్రముచే 'న'కారలోపము.

(క) 'ఎదుట' అనునర్థమున ప్రతి, సం, మొదలైన అవ్యయములు వచ్చును.

ప్రత్యక్షము (అక్ష్ణః పురః)
పరోక్షము (అక్ష్ణః పరం — పర + అక్ష అనునెడ సవర్ణదీర్ఘసంధికి బాధకముగా 'ఓ'కారము నిపతితము)
సమక్షము, (అక్ష్ణః పురః) అన్వక్షము (అక్ష్ణః సమీపం) మొ.

(ఖ) "ముఖస్యపురః సమ్ముఖం" అని కావలయును. 'సముఖము' అనియు వ్యవహారముగలదు. పృషోదరాది పాఠముచే 'సం' యొక్క 'మ'కారమునకు లోపము చేయవచ్చును. అపుడు సముఖపదము సాధువే కావచ్చును. ఇట్లే "సంచకితుఁడు" అనవలసియుండ 'సచకితుఁడు' అని వ్యవహారము. ఇదియుఁ బృషోదరాదిపాఠముచే సిద్ధము.

సూ ౨౯. మర్యాదాభివిధులందుఁ బదాదియందు 'ఆఙ్' వచ్చును. ఙకారము లోపించును,

మర్యాదా = అవధి; అభివిధి = ప్రభృతి
మర్యాదా— ఆచంద్రార్కము
అభివిధి—ఆబాలము

(క) 'ఆఙ్'పూర్వక 'పర్యంత' పదాంతమైన ప్రయోగములును గలవు.
ఆభాస్యపర్యంతము

(ఖ) మర్యాదాభివిధు లొక్కెడనే కనవచ్చును.
ఆబాలగోపాలము (బాలగోపాలా నభివ్యాప్య)

(గ) గర్భదాసీ, (ముఖరా ఖల్వేషా గర్భదాసీ) గర్భదరిద్రుఁడు అను చోట్లఁ బంచమీతత్పురుష సమాసమని గ్రహింపవలెను.

ఆగర్భాద్యవ్యయీభావములు ఇతర పదములతో సమసించి తత్పురుషాదులుగా నంతమగును.

అగర్భం-శ్రీమాన్ = ఆగర్భశ్రీమంతుఁడు (తత్పురుషము)
ఆజాను-బాహూ యస్యసః = ఆజానుబాహుఁవు (బహువ్రీహి)

౫౩౦. సంఖ్యావాచకము నదీవాచకములతో సమాహారార్థమున సమసించును. అదియు నవ్యయీభావము.

సప్తగంగము (సప్తానాం గంగానాం సమాహారః)
ద్వియమునము (ద్వయోః యమునయోః ,,)
సప్తగోదావరము (సప్తానాం గోదావరీణాం ,,)
పంచనదము (పంచానాం నదీనాం ,,)

(క) సప్తగోదావరము, పంచనదము అనునెడ (చూ. సూ. ౬౬౫)

౫౩౧. అవ్యయీభావాంతము లగు గిరి, నదీ, పౌర్ణమాసీ, ఆగ్రహాయణీ- శబ్దముల 'ఈ'కారమునకు వికల్పముగా 'అ'కార మంతాదేశ మగును.

ఉపగిరము - ఉపగిరి (గిరేః సమీపం)
ఉపనదము - ఉపనది (నద్యాః ,,)
ఉపపౌర్ణమాసము - ఉపపౌర్ణమాసి (పౌర్ణమాస్యాః సమీపం)
ఉపాగ్రహాయణము - ఉపాగ్రహాయణి (అగ్రహాయణ్యాః సమీపం)

౫౩౨. షష్ఠ్యంతపదములతో పార, మధ్య, శబ్దములు 'ఏ'కారాంతములై సమసించును. పార, మధ్యశబ్దములు వికల్పముగా సమాసాదియందుఁ బ్రయోగింపఁబడును. ఇదియును అవ్యయీభావము.

పారేగంగము (గంగాయాః పారం)
మధ్యేగంగము (,, మధ్యః)
పారే సముద్రము (సముద్రస్యపారం)
మధ్యే ,, (సముద్రస్య మధ్యః)

(క) పారే, మధ్యే శబ్దములకుఁ బరమైన 'అ' కారము లోపించును. తత్థ్సానమున లోపసూచకముగా అవగ్రహము (ఽ) వచ్చును.

పారే + అర్ణవము = పారేఽర్ణవము.
మధ్యే + అధ్వము = మధ్యేఽధ్వము

(ఖ) వికల్పపక్షమున గంగాపారము, గంగామధ్యము అని షష్ఠీతత్పురుష సమాసము వచ్చును.

అవ్యయీభావ సమాసప్రకరణము సమాప్తము.

---

౨. తత్పురుష సమాస ప్రకరణము

౫౩౩. ఉత్తరపదార్థ ప్రధానము తత్పురుషము.

ఇది సమానాధికరణ మనియును వ్యధికరణ మనియు రెండువిధములు.

౧ సమానాధికరణము

(క) సమానాధికరణ మనఁ బూర్వోత్తరపదములు సమానమైన విభక్తినిఁ గలిగియున్న సమాసము. అనఁగా సమాసగత పూర్వోత్తర పదధర్మము లేకవస్తువునం దుండవలయును. 'నీలోత్పలము, త్రిలోకములు' అను సమాసములందు నీలత్వోత్పలత్వములును, త్రిత్వలోకత్వములును, ఏకవస్తుగతములై యున్నవి. కావున నీలోత్పలము, త్రిలోకములు మొదలగునవి సమానాధికరణసమాసములు. ఈ సమానాధికరణ సమాసమునకుఁ గర్మధారయమనియు నామాంతరము. మొత్తముమీఁద విశేషణ విశేష్యవాచకముల సమాసము కర్మధారయము లేక సమానాధికరణసమాసము.

నీలోత్పలము, విశాలగృహము,

(ఖ) ఆ విశేషణము సంఖ్యావాచక మగునేని ద్విగుసమాస మనఁబడును.
త్రిలోకములు, చతుర్యుగములు.

(గ) ప్ర, అతి, మొదలగునవి (ఉపసర్గలు) విశేషణముగాఁగలది ప్రాది సమాసము.

ప్ర (గతః) ఆచార్యః = ప్రాచార్యుఁడు (ఉత్తమాచార్యుఁడు.)

(ఘ) కావునఁ దత్పురుష సమాసములో నొక భేదము కర్మధారయము; కర్మధారయములో ద్విగుసమాసము, ప్రాదిసమాసమును, విభేదములు.

౨ వ్యధికరణము

(క) వ్యధికరణ మనఁ బూర్వోత్తరపదములు భిన్నవిభక్తిని గలిగి యున్న సమాసము. అనఁగా సమాసగత పూర్వోత్తర పదధర్మములు సమానాధికరణమునందువలె నేకవస్తుగతములుగాక భిన్నవస్తుగతములు గావలయును. పూర్వోత్తరపదములు భిన్నవిభక్తికము లయిన యెడలనే యట్లగుట తటస్థించును. రాజపురుషుఁడు మొదలగు సమాసములందు రాజత్వ పురుషత్వ ధర్మములు భిన్నవస్తుగతములై యున్నవి. కావున భిన్నవిభక్తికము లగు పూర్వోత్తరపదములసమాసము వ్యధికరణము.

(ఖ) 'నఞ్' అను నవ్యయముతోఁ జేయఁబడిన సమాసము వ్యధికరణ తత్పురుషాంతర్గతము. 'నఞ్' యొక్క 'ఞ్' కారము లోపించును.

న - బ్రాహ్మణః = అబ్రాహ్మణుఁడు.

(గ) 'ఉపపద'సమాసమును వ్యధికరణవిభేదము.
కుంభకారుఁడు

(ఘ) 'గతి' సమాసమును వ్యధికరణవిభేదము.

౫౩౮. సమాసమున విభక్తిప్రత్యయము లోపించును.

(క) అపుడు ప్రాతిపదికము మాత్రమే మిగులును. యథాసంభవముగా సంధులు వచ్చును. సకారాంతశబ్దముల సకారమును లోపించును.

రాజ్ఞ (అస్) పురుష (స్) అనునది యలౌకిక విగ్రహవాక్యము. ఇందలి విభక్తులగు అస్, స్, లును 'రాజ్ఞ'యొక్క నకారమును లోపింప 'రాజపురుష' అని మిగులును. దీనికి 'డు' వర్ణము చేర్చగా 'రాజపురుషుఁడు' అగును.

(ఖ) కొన్ని సమాసములందు విభక్తి లోపింపదు.

దేవానాంప్రియుఁడు, వనేచరుఁడు.

(గ) విభక్తిప్రత్యయము లోపించినది లుక్సమాసము; విభక్తిప్రత్యయము లోపింపనిది యలుక్సమాసము.

రాజపురుషుఁడు (లుక్సమాసము)
దేవానాంప్రియుఁడు (అలుక్సమాసము)

౧. సమానాధికరణ తత్పురుషసమాసము

౧. కర్మధారయము

౫౩౫. విశేషణము విశేష్యముతో బహుళముగా సమసించును. ఇది కర్మధారయ మనియు సమానాధికరణ మనియుఁ జెప్పఁబడును.

౨. విశేషణపూర్వపద కర్మధారయము

౫౩౬. విశేషణవాచకము పూర్వపదముగను, విశేష్యవాచక ముత్తర పదముగను గల సమాసము విశేషణపూర్వపదకర్మధారయము. సంజ్ఞావాచకములును విశేషణములుగానే యిందు వ్యవహరింపఁ బడును.

కృష్ణసర్పము; నీలోత్పలము, చూతవృక్షము మొ.

సంజ్ఞావాచక విశేషణ పూర్వపదకర్మధారయమునకు సంభావనాపూర్వపద కర్మధారయ మనియు నామాంతరము.

(క) ఆంధ్రభాషలో 'గాఢారణ్యము' అను నర్థమున కికారణ్యము, కీకారణ్యము, అనుపదములు గానవచ్చుచున్నవి. కికా, కీకా, పదములు సంస్కృతమునఁ గానరావు. ఋగ్వేదమున "కీకటారణ్యము" (కీకట దేశమునందలి యరణ్యము) అనునది గాఢారణ్యముగా వర్ణింపబడినది. కాలక్రమమున నది గాఢారణ్యమునకుఁ బర్యాయపదముగా మాఱి పృషోదరాదిపాఠముచే టకారలోపమును బొంది 'కీకారణ్యము', 'కీ' కి హ్రస్వము వచ్చి 'కికారణ్యము'అనియు రూపములఁ బొందినది.

(ఖ) బహువ్రీహిభ్రాంతిని గలిగించు కర్మధారయమును బ్రయోగింపరాదు.

అధ్యాసితతరువు (అధ్యాసితశ్చ అసౌ తరుః)

ఈ సమాసము బహువ్రీహిభ్రాంతినిఁ గలిగించుచున్నది.

(గ) ౫౩౫ సూత్రమున బహుళగ్రహణముచే 'కృష్ణసర్పము' అన్నయెడల నిత్యముగా సమసించును. 'భగవాంశ్చ అసౌ కృష్ణః' అన్నయెడల భగవత్కృష్ణుఁడని సమసింపదు. భగవంతుఁ డగు కృష్ణుఁడు అని వ్యస్తముగానే యుండును.

(ఘ) "నిషాదస్థపతి" ఈసమాసమునకు నిషాదానాం స్థపతిః అని కానీ నిషాద శ్చాసౌ స్థపతిః అనికానీ ఉభయథా విగ్రహమును జెప్పవచ్చును. అనఁగాఁ దత్పురుషగాను, గర్మధారయముగాను, జెప్పవచ్చును. కానీ యట్టిచో "షష్ఠీసమాసాత్ కర్మధారయో బలీయాన్" అని భాష్యకారుఁడు కర్మధారయ ప్రాధాన్య మంగీకరించెను. ఇట్టివి యూహ్యాములు.

౫౩౮. కర్మధారయ సమాసమందును, జాతీయ, దేశీయ, ప్రత్యయములు పరమైనపుడును, సమానాధికరణబహువ్రీహి యందును, విశేషణవాచకమై భాషితపుంస్కమగు ప్రథమపదమునకుఁ బుంవద్భావము వచ్చును.

(క) భాషితపుంస్క మన మొదటఁ బుంలింగమై ఆ, ఈ, ఊ, ప్రత్యయములు చేర్చుటవలన స్త్రీలింగమైన శబ్దము.

పాచక — పాచికా

ఇట మొదటఁ బుంలింగమగు పాచకశబ్దము 'ఆ' ప్రత్యయమును జేర్పఁగా 'పాచికా' అయినది. ఇట్టివి భాషితపుంస్కములు.

(ఖ) పుంవద్భావ మనఁ బుంలింగప్రాతిపదికముయొక్క రూపమును బొందుట.

ప్రియా - కాంతా = ప్రియకాంతా
రూపవతీ - భార్యా = రూపవద్భార్యా
జరతీ - గో = జరద్గవీ
పాచికా - జాతీయా = పాచకజాతీయా (ఈషదూనా పాచికా)
,, దేశీయా = పాచకదేశీయా ,,

(క) దినకతిపయ మని యుండవలసియున్నను "కతిపయదినస్థాయి హంసా దశార్ణాః" అని ప్రయుక్తమైయున్నది.

(ఖ) ధేను, ధేనుకా, పుత్ర, పుత్రీ, పుత్రికా, శబ్దములు 'చిన్నది' అను నర్థమున అసి, ఖడ్గ, పదములతో సమసించి సమాసోత్తర పదములుగా బ్రయోగింపఁబడును. ఇవి యస్వపదవిగ్రహకములు.

అసిధేనువు, అసిధేనుకా, (చిన్నకత్తి) (అల్పశ్చ అసౌ అసిః మొ.)
ఖడ్గధేనువు. ఖడ్గధేనుకా ,, ,, ,, ఖడ్గః మొ.
అసిపుత్రము, అసిపుత్రికా ,, ,, ,, అసిః మొ.
ఖడ్గ ,, ఖడ్గ ,, ,, ,, ,, ఖడ్గః మొ.

ఇచ్చట అసిపుత్రీ, అసిధేనుకా, సమాసముల విగ్రహవాక్య ప్రదర్శనమున మతభేదము గలదు. "అసేః పుత్రీవ అసిపుత్రీ;" అసిః ధేను రివ యస్యాః సా వా కప్; అసిధేనుకా-అసేః ధేనుతుల్యత్వేన తద్వత్సతుల్యాయాం ఛురికాయాం" అని వాచస్పత్యకారుఁడును, "అసేః పుత్రీ అసిపుత్రీ" "అసేః ధేనురివ అసిధేనుకా" అనిక్షీరస్వామియు విగ్రహములఁ జూపిరి. కొందఱు పైవిధమున నస్వపదవిగ్రహమును జూపిరి. విద్వాంసు లుచిత మని తోఁచిన దానిని గ్రహింతురుగాక.

(గ) స్వల్పార్థమున 'టుప్' అను నవ్యయము సమాస పూర్వపదముగాఁ బ్రయోగములఁ గనఁబడును. ఇదియు నస్వపదవిగ్రహకమే.

టుప్టీక (స్వల్ప టీకా)

(ఘ) పుత్ర, పుత్రీ, పుత్రికా శబ్దములు పై యర్థమున మరికొన్ని పదములతోడను సమసించి సమాసోత్తరపదములుగాఁ బ్రయుక్తములై కనవచ్చుచున్నవి. ఇవియు నస్వపదవిగ్రహకములే.

శిలాపుత్రము, శిలాపుత్రికా (అల్పాచ అసౌ శిలా)
(చిన్నరాయి, రుబ్బురాయి, గుండ్రాయి మొ.)

(ఙ) పుంలింగములైన తజ్జంతు జాతివాచకములకుఁ బరముగా 'ధేను' పదము ప్రయుక్తమై తజ్జాతిస్త్రీని బోధించును.

ఖడ్గధేనువు = ఆఁడు ఖడ్గమృగము
అశ్వధేనువు = (బడబ) ఆఁడుగుఱ్ఱము

(చ) 'భూయిష్ఠ' శబ్దము 'త' ప్రత్యయాంతమునకుఁ బరముగాఁ బ్రయుక్తమై యున్నది.

సూర్యుఁడు ఉదితభూయిష్ఠుఁడు (లెస్సగా ఉదయించినవాఁడు.)
నిర్వాణభూయిష్ఠ మథాస్య వీర్యం (కుమారసంభవము)

(ఛ) శివభాగవతుఁడు (శివో భగవాన్ భక్తిః(సేవ్యః) అస్య); అరిషడ్వర్గము (షట్చ తే అరయః తేషాం వర్గః) ఇత్యాదులును విశేషణోత్తర పదకర్మధారయములే. అరిషడ్వర్గమన్నచో 'అరిషడ్' వఱకే కర్మధారయము. పిమ్మటఁ దత్పురుషమే. ఇవి యసమర్థసమాసము లని కొందఱందురు. ఇందు సామర్థ్యమే కలదు. కాన నసమర్థ సమాసములు గావు. సమర్థసమాసములే యగును. కొందఱు 'అరిషడ్వర్గము' అనుదానిని బహుపదతత్పురుషముగా నుదాహరింతురు. (అరీణాం షణ్ణాం వర్గః అరిషడ్వర్గః.)

౫౮౦. ప్రశస్తవాచకము లయిన మతల్లికా, మచర్చికా, ప్రకాండ, ఉద్ఘ, తల్లజ, ప్రభృతి శబ్దములు కర్మధారయసమాసమున నుత్తరపదములుగాఁ బ్రయోగింపఁబడును.

గోమతల్లికా, గోమచర్చికా, కవిప్రకాండుఁడు, గవోద్ఘము, గోతల్లజము, మొ

ఈ సమాస మస్వపదవిగ్రహకము. మతల్లికాది శబ్దములు నియత లింగములు. కావున విశేష్యవాచక మే లింగమున నున్నను లింగవిపరిణామము లేకయే సమసించును.

ప్రశస్తః అసౌ కవిః=కవిప్రకాండుఁడు (సంస్కృతమున 'కవిప్రకాండం' అని నపుంసకముగా నుండును)

ప్రశస్తః అసౌ అశ్వః= అశ్వమతల్లికా

(క) ఆంధ్రభాషలో మతల్లికా, మచర్చికా, శబ్దములు స్త్రీవాచకములకు మాత్రమే పరముగాఁ గానఁబడుచున్నవి.

కాంతా మతల్లికా, మొ.

శాస్త్రము అశ్వమతల్లికాది శబ్దముల నంగీకరించుచున్నను "శాస్త్రాద్రూఢి ర్బలీయసీ" అను న్యాయముచేఁ బ్రయోగములు గానరామి నాంధ్రభాషలో నట్టివి ప్రయోగార్హములు గావని కొందఱి మతము.

(ఖ) గణరత్నమహోదధికారుఁడు మిశ్ర, పాద, హస్త, పాశ, పక్ష, పాలీ, స్థల, తట, భిత్తి, కవాట, కాండ, శబ్దములు ప్రశంసావాచకములుగా నుదాహరించెను. మిశ్రపద మేకవచన బహువచనములందును, పాదశబ్దము కేవలబహువచనమునందును నుండును.

వశిష్ఠమిశ్రుఁడు, మండనమిశ్రుఁడు, ఆర్యమిశ్రులు, తాతపాదులు, ఆచార్య పాదులు, భగవత్పాదులు, కేశహస్తము, కేశపాశము, కేశపక్షము, కపోలపాళీ, వక్షస్థలము, స్తనతటము, అంసభిత్తి, ఉరఃకవాటము, తమస్కాండము.

శ్లో॥ నిర్ధౌతదానామలగండభిత్తి, ర్వన్య స్సరిత్తో గజ ఉన్మమజ్జ.

అను రఘువంశమునందలి ౫వ సర్గలోని శ్లోక వ్యాఖ్యానమున మల్లినాథుఁడు "భిత్తిశబ్దః ప్రశంసార్థకః" అని చెప్పి "ప్రశస్తౌ గండౌ గండభిత్తీ" అని వ్యాఖ్యానించెను. దీనిచే మిశ్రాదిపదములతోడి సమాస మస్వపదవిగ్రహక మని గ్రహింపవలయును.

(గ) ఇట్లే శర్మన్, వర్మన్, గుప్త, దాస, శాస్త్రిన్, యజ్వన్, సోమయాజిన్, పాకయాజిన్, అవధానిన్, కవి, పండిత, ముని, ప్రభృతి బిరుద నామములును, తీర్థ, భారతీతీర్థ, భగవత్, భగవత్పాద, భగవత్పాదాచార్య, దేవ, నాథ, స్వామిన్, ఆచార్య, భట్ట, భట్టారక, భట్టాచార్య, ప్రభృతి పూజ్యతావాచకములును ప్రశంసా వాచకములే యగునని కొందఱ మతము. కొందఱు సంభావనా పూర్వపదకర్మధారయ మందురు.

విష్ణుశర్మన్, (ప్రశస్తః విష్ణుః ఇతి వా; విష్ణుః ఇతి శర్మా వా:) రామవర్మన్, ఆనంద తీర్థులు, నృసింహభారతీతీర్థులు, కృష్ణభగవానుఁడు, శంకరభగవత్పాదులు, శంకర భగవత్పాదాచార్యులు, విష్ణుదేవుఁడు, రామనాథుఁడు, కృష్ణస్వామి యిటు.

(ఘ) ఆచార్య, భట్ట, భట్టారక, శబ్దములు సమాసపూర్వోత్తరములందు గానవచ్చుచున్నవి. భట్టాచార్య పదముపరముందే కానవచ్చుచున్నది.

శంకరాచార్యులు; ఆచార్యశంకరులు; భట్టబాణుఁడు; బాణభట్టుఁడు.
భట్టారకహరిచంద్రుఁడు, నన్నయభట్టారకుఁడు, విశ్వనాథభట్టాచార్యుఁడు.

౫౪౧. శ్రేష్ఠార్థకము లగు బృందారక, నాగ, కుంజర, చంద్ర, ఇంద్ర, ఋషభ, వృషభ, వరాహ, పుంగవ, శార్దూల, హంస, భద్ర, సింహ, పంచానన, కేసరి, రాజన్, రత్న, మణి, మణిరత్న, తిలక, ఈశ్వర, మార్తాండ, పురందర, బ్రహ్మన్, సార్వభౌమ, భూషణ, గ్రామణీ, కోకిల, ప్రభృతిశబ్దములును సమాసమున నుత్తరపదములుగాఁ బ్రయోగింపఁబడవలయును. (ఇందు బృందారకాది సింహాంత

శబ్దములు గణరత్నమహోదధినుండియుఁ బంచాననాదిశబ్దములు లోకవ్యవహారము నుండియు గ్రహింపఁబడినవి)

నృపబృందారకుఁడు (బృందారకశ్చ అసౌ నృపః)
పున్నాగుఁడు (నాగశ్చ అసౌ పుమాన్)
కాంతారత్నము (రత్నంచ అసౌ కాంతా)
రామభద్రుడు (భద్రశ్చ అసౌ రామః) ఇట్లే విగ్రహవాక్యము లూహ్యములు.

(క) రత్నాదిపదములు నియతలింగము లగుటచే లింగవ్యత్యయము లేకయే కాంతాది భిన్నలింగకపదములతో సామానాధికరణ్యముఁ బొందును.

(ఖ) నృపబృందారకాదిపదములను ౫౫౫ సూత్రముచే నుపమిత సమాసములనుగాఁ గూడఁ జెప్పవచ్చును.

(గ) శ్రేష్ఠ, వర, వర్య, వరేణ్య, సత్తమ, ప్రభృతి శబ్దములును శ్రేష్ఠార్థకములే కావునఁ గొందఱు పై బృందారకాదిగణమునఁ జేర్చిరి. కొందఱు సప్తమీతత్పురుషమును జెప్పిరి. ఇట్లే మణి, రత్న, తిలకాదిపదములతో షష్ఠీతత్పురుషమును జెప్పుదురు.

కురుశ్రేష్ఠులు (శ్రేష్ఠాశ్చ తే కురవః; కురుషు శ్రేష్ఠాః)
కవీనాం రత్నం = కవిరత్నము. కాని "షష్ఠీసమాసాత్ కర్మధారయో బలీయాన్" అను న్యాయముచేఁ గర్మధారయమే శాస్త్రసమ్మతము. రత్నంచ అసౌ కవిః కవిరత్నం అని కాని, కవిః రత్నమివ అని కాని చెప్పికొనవలెను.

(ఘ) సతీతిలకము, కాంతాతిలకము, అనినట్లే స్త్రీనిఁగూర్చియుఁ గవితిలకము లేక కవీతిలకము అనియే చెప్పవలయును గాని, 'కవితిలకా' యనుట చింత్యము.

(ఙ) 'శౌరి' పదముగూడ శ్రేష్ఠార్థవాచకమై యాంధ్రభాషాకావ్యములందుఁ బ్రయుక్తమై యున్నది.

తిక్క-శౌరి మొ.

౫౫౨. నిందావాచకము లుత్తరపదముగానే ప్రయోగింపవలయును.

వైయాకరణఖసూచి (ఖసూచిశ్చ అసౌ వైయాకరణః - మఱచి యాకసము వంకఁ జూచువాఁడు ఖసూచి)

మీమాంసకదుర్దురూఢుఁడు (మీమాంసను జదివియు దానియందు నమ్మకము లేనివాఁడు)

పండితబ్రువుఁడు, బ్రహ్మబంధువు, క్షత్త్రబంధువు, బ్రాహ్మణాపసదుఁడు, కవిచోరుఁడు, పాఠకమూర్ఖులు, మునిధూర్తుఁడు, చాణక్యవటువు, విప్రవటువు, మునివిటుఁడు, రాక్షస పాతకుఁడు, బ్రాహ్మణజాల్మిఁడు, ద్విపకీటము, పక్షికీటము, రాజకీటము, యాజ్ఞికకితవుఁడు, మునిఖేటుఁడు, బ్రాహ్మణచేలుఁడు, బ్రాహ్మణాధముఁడు, పురుషపశువు, మొ

(క) బ్రహ్మబంధువు, క్షత్రబంధువు, అను లక్ష్యములందు మాత్రమే బంధుశబ్దము నిందావాచకముగాఁ గనఁబడును. ఇతరత్ర గాదు. మిగిలినపదములు సర్వత్ర నిందావాచకములు.

బ్రహ్మబంధుః–బ్రాహ్మణాన్ బంధూన్ వ్యపదిశతి, నస్వయం బ్రాహ్మణవృత్తిః, అని శంకరాచార్యులవా రర్థము వ్రాసిరి.

(ఖ) నిందావాచకములైన పాప, అణక, శబ్దములను మాత్రము పూర్వమందే ప్రయోగింపవలయును.

పాపనాపితుఁడు (పాపి యగుమంగలి)
అణకకులాలుఁడు (,, కుమ్మరి)

(గ) దగ్ధపద ముభయథా ప్రయుక్తమై యున్నది.

బంధు దగ్ధుఁడు (పాడుచుట్టము)
దగ్ధాననము (పాడుమొగము)

(ఘ) నిందార్థమున 'కిం' అను నవ్యయమును బూర్వమునఁ బ్రయోగింపఁదగును. ఇదియు నస్వపదవిగ్రహకమే.

కింరాజా (కుత్సితః రాజా) కింరాజు; కింసఖా (కుత్సితః సఖా). కింసఖుఁడు, కింప్రభువు, కింకవి మొ.

(జ) బహువ్రీహియందును 'కిం' కనఁబడుచున్నది.

"నృపతిః కింక్షణోమూర్ఖః దరిద్రః కింవరాటకః" హితోపదేశము. (కుత్సితః క్షణః యస్యసః; కుత్సితః వరాటకః యస్యసః అని విగ్రహములు.)

౫౮౩. కడార, ఖంజ, కాణ, కుంఠ, ఖలతి, వృద్ధ, గౌర, భిక్షుక, పింగ, పింగళ, జరఠ, బధిర, కుంజ, బర్బర, శబ్దములు కర్మధారయ సమాసమునఁబూర్వోత్తరములం దనియతముగాఁ బ్రయోగింపవచ్చును.

కడారజైమిని; జైమినికడారుఁడు
వృద్ధమనువు; మనువృద్ధుఁడు
ఇక్ష్వాకువృద్ధులు; వృద్ధేక్ష్వాకువులు

(క) 'కృతక' శబ్దముగూడ నిట్లే యనియతముగాఁ బ్రయుక్తమై యున్నది.

"సోఽయం న పుత్రకృతకః పదవీం మృగస్తే," శాకుంతలము

"యస్యోపాంతే కృతకతనయః కాంతయా వర్ధితో మే." మేఘదూత.

౪. విశేషణోభయపదకర్మధారయము.

౫౭౭. సమాసమునఁ బూర్వోత్తరపదములు విశేషణములుగా నున్నది విశేషణోభయపద కర్మధారయ మనఁబడును.

౫౭౫. వర్ణవాచకము వర్ణవాచకముతో సమసించును.

శుక్లకృష్ణము (శుక్లంచ తత్ కృష్ణంచ)

కృష్ణసారంగము (కృష్ణంచ తత్ సారంగంచ)

సారంగశబ్ద మిట హరిణవాచకముగాదు; వర్ణవాచకము.

౫౭౬. పూర్వకాలసంబంధము గల 'త' ప్రత్యయాంతము పశ్చాత్కాల సంబంధముగల 'త' ప్రత్యయాంతముతో సమసించును.

స్నాత - అనులిప్త = స్నాతానులిప్తుఁడు (పూర్వం స్నాతః పశ్చా దనులిప్తః)

పీతోద్గీర్ణము, పీతప్రతిబద్ధము, గృహీతముక్తము మొ.

౫౭౭. భూతార్థక 'త' ప్రత్యయాంతము 'నఞ్' విశిష్ట 'త' ప్రత్యయాంతముతో సమసించుచు సమాస ప్రథమపదముగాఁ బ్రయుక్తమగును.

కృత - అకృత = కృతాకృతము (చేయఁబడినదియుఁ జేయఁబడనిదియు; అనఁగా లెస్సగాఁ జేయఁబడనిది)

౫౭౮. ఖలతి, పలిత, వలిత, జరతీ శబ్దములతో సమసించిన యువన్ శబ్దము సమాసమునఁ బూర్వపదముగాఁ బ్రయోగింపఁబడును.

యువఖలతి (యువాచ అసౌ ఖలతిః- యువకుఁడయ్యు బట్టతలగలవాఁడు)

యువపలితుఁడు (యువకుఁ డయ్యుఁ దల నరసినవాఁడు)

యువవలితుఁడు (యువకుఁ డయ్యు నొడలు ముడతలుపడినవాఁడు)

యువజరతీ (యువతియయ్యు ముదుసలివలెనున్నది) యువతీ చ అసౌ జరతీ అని యిట విగ్రహము.

౫౭౯. తవ్య, అనీయ, య, ప్రత్యయాంతము లగు పదములును, తుల్యార్థ వాచకములును, జాతివాచకములు గాని పదములతో సమసించి సమాసమునఁ బూర్వపదములుగాఁ బ్రయోగింపఁ బడును.

భోజ్య – ఉష్ణము = భోజ్యోష్ణము (భోజ్యంచ తత్ ఉష్ణంచ – తినఁదగిన వేఁడిగల)
తుల్యశ్వేతము, సదృశశ్వేతము మొ.

౫౯౦. కుమార శబ్దము శ్రమణా, ప్రవ్రజితా, కులటా, గర్భిణీ, తాపసీ, దాసీ, అధ్యాపక, పండిత, పటు, మృదు, కుశల, చపల, నిపుణ శబ్దములతో సమసించి సమాసమునఁ బూర్వమునఁ బ్రయోగింప బడును.

(క) శ్రమణాది స్త్రీలింగములతో సమసించునపుడు కుమార శబ్దము స్త్రీత్వమును బొందును. విగ్రహవాక్యముననే స్త్రీత్వమును బ్రదర్శింపవలెను. సమాసమునఁ బుంలింగరూపమే యుండును.

కుమారశ్రమణా (కుమారీచ సా శ్రమణా – బాలయోగిని)
కుమార గర్భిణీ (కుమారీ చ సా గర్భిణీ)
కుమారపండితుఁడు (బాలుఁడైన పండితుఁడు)
కుమారాధ్యాపకుఁడు (బాలుఁడైన అధ్యాపకుఁడు)

౫౯౧. ఏక, సర్వ, జరత్, పురాణ, నవ, కేవల, పూర్వ, అపర, ప్రథమ, చరమ, జఘన్య, సమాన, మధ్య, మధ్యమ, వీరశబ్దములను గర్మధారయ సమాసమునఁ బూర్వమునఁ బ్రయోగింపవలయును.

ఏకనాథుఁడు, జరన్నైయాయికుఁడు, పూర్వవైయాకరణులు
పురాణ మీమాంసకుఁడు, అపరాధ్యాపకుఁడు మొ.

(క) ఏకశబ్దము వీరశబ్దముతో సమసించినపుడు ఏకవీరుఁడు, వీరైకుఁడు అని రూపద్వయ ముండును.

(ఖ) అర్ధ, అనుపూర్వీ, అభిముఖ, శబ్దములు పరమగునేని 'అపర' శబ్దమునకు 'పశ్చ' భావము వచ్చును.

అపర + అర్ధ = పశ్చార్ధము,
,, + అనుపూర్వీ = పశ్చానుపూర్వీ,
,, + అభిముఖ = పశ్చాభిముఖము

(గ) జరన్నైయాయికాదులందు పదద్వయమును విశేషణము లగుటచే దేనిని ముందు ప్రయోగింప వలయునో యీ సూత్రము బోధించును.

౫౫౨. సత్, మహత్, పరమ, ఉత్కృష్ట, ఉత్తమ, శబ్దములు పూజ్య వాచకములతో సమసించి సమాసమునఁ బూర్వపదములుగాఁ బ్రయోగింపఁబడును.

సద్వైద్యుఁడు, ఉత్తమపండితుఁడు మొ.

(క) ఇందును పదద్వయమును విశేషణములగుటచే దేనిని ముందుఁ బ్రయోగింపవలయునో యీ సూత్రము బోధించును.

(ఖ) 'పండితోత్తముఁడు' అనుచో "పండితానాం ఉత్తమః" అని షష్ఠీ సమాసమును జెప్పుకొనవలెను.

౫౫౩. కర్మధారయమునను, సమానాధికరణబహువ్రీహియందును 'మహత్' శబ్ద 'త' కారమునకు 'ఆ' వర్ణ మాదేశ మగును.

మహత్ (మహ + ఆ = మహా) + కవి = మహాకవి
మహత్ ,, + ఆనందము = మహానందము (మహదానంద మనరాదు)

(క) ఈ విశేషణోభయపదకర్మధారయమునకు ౫౪౫ మొదలు ౫౫౨ సూత్రములు మాత్రమే విషయము. 'విశాల రమణీయ గృహము' మొదలగునెడల రమణీయ గృహపదములకు విశేషణ పూర్వపద కర్మధారయమును జెప్పికొని ఆకర్మధారయముతో విశాలపదమును సమసింపఁజేయవలయును.

రమణీయంచ తత్ గృహం "రమణీయగృహం"
విశాలంచ తత్ రమణీయగృహం "విశాల రమణీయగృహం" మొ.

౫. ఉపమాన పూర్వపద కర్మధారయము.

౫౫౪. ఉపమానవాచకము సామాన్యధర్మవాచకముతో సమసించును. అదియును గర్మధారయము. ఇం దుపమాన వాచకమును ముందుప్రయోగింపవలయును.

ఘనశ్యాముఁడు (ఘన ఇవ శ్యామః)

౬. ఉపమానోత్తరపదకర్మధారయము.

౫౫౫. ఉపమానవాచకము ఉపమేయవాచకముతో సమసించును.

అప్పుడు సాధారణధర్మమును బ్రయోగింపరాదు. ఉపమేయ వాచకమును ముందుపయోగింపవలయును.

(క) 'ఘనశ్యాముఁడు' అను సమాసమున సాధారణధర్మము ప్రయోగింపఁబడును.

అధరబింబము (అధరం బింబ మివ)
పురుషవ్యాఘ్రము (పురుషో వ్యాఘ్ర ఇవ)
కవికోకిలుఁడు (కవిః కోకిల ఇవ)
అంసకూటము (అంసః కూట ఇవ)
ముఖచంద్రుఁడు (ముఖం చంద్ర ఇవ)
రామచంద్రుఁడు (రామ శ్చంద్ర ఇవ)
వదనకమలము (వదనం కమల మివ)

దీని కుపమితసమాస మనియు నామాంతరము.

(ఖ) 'బింబాధరః పీయతే' అని బింబాధర శబ్దము ప్రయుక్తమై యున్నది. ఈ సూత్రముచే అధరబింబము కావలసియున్నది. బింబాకారః అధరః అని మధ్యమపదలోపి సమాసమును జెప్పుకొనవలయును. ఇట్లే బింబోష్ఠశబ్దము.

(గ) కాలచపలుఁడు (కాల శ్చపల ఇవ) అనుపదమును ఉపమిత సమాసముగా నుదాహరింపరాదు. ఏలన "పురుషోవ్యాఘ్ర ఇవ" ఇత్యాదులందు ఉపమానోపమేయవాచకములు సాధారణ ధర్మవాచక ప్రయోగ శూన్యముగాఁ బ్రయోగింపవలయును. ఇట 'చపల' పదము సామాన్య ధర్మవాచకముగాని ఉపమానవాచకముగాదు. అదియే యుపమానవాచక మగునేని గమ్యమగు సాధారణ ధర్మమేమి?

౭ రూపక సమాసము.

౫౫౬. పూర్వపదార్థమును ఉత్తరపదార్థమునుగా నిర్ధారించునపుడు అవధారణసమాసము లేక రూపకసమాసము అనఁబడును.

ముఖకమలము (ముఖమేవ కమలం)
విద్యాధనము (విద్యైవ ధనం)

(క) ఇట ముఖము వేఱు. కమలము వేఱు. అయినను ముఖమే కమలముగా నిరూపింపఁబడినది.

౭. మధ్యమపద లోపి సమాసము.

౫౫౭. కర్మధారయ సమాసమునఁ గొన్నియెడల మధ్యమపదము లోపించును. అట్టిది మధ్యమపదలోపి కర్మధారయము.

శాకపార్థివుఁడు (శాకప్రియః పార్థివః)
దేవబ్రాహ్మణుఁడు (దేవపూజకః బ్రాహ్మణః)
ఘంటామాఘుఁడు (ఘంటాయుక్తః మాఘః)
ఘంటాకర్ణుఁడు (,, కర్ణః)
పుత్రశోకము (పుత్రమరణజాతః శోకః)
త్రివళీ (త్ర్యవయవావళీ) మొ.

(క) 'త్రివళీ' పదము సంఖ్యాపూర్వకద్విగు వని భ్రమింతురు. అట్లైనినది నపుంసకమై 'త్రివళి' యగును. (చూ. సూ. ౫౬౬)

(ఖ) లోకప్రసిద్ధము లగు సమాసములే దీని కుదాహరణము లగును.
వృక్షబ్రాహ్మణుఁడు (వృక్షస్య అధస్థితః బ్రాహ్మణః ఇత్యాదులు సాధువులుగావు.)

(గ) సంఖ్యావాచకములకు ద్వంద్వమును, మధ్యమపదలోపి సమాసమును జెప్పవచ్చును.

చతుర్వింశతి (వింశతిశ్చ చత్వారశ్చ; ద్వంద్వము)
,, (చతురధికా వింశతిః; మధ్యమపదలోపి)
త్రయస్త్రింశత్ (త్రింశచ్చ త్రయశ్చ; ద్వంద్వము)
,, (త్ర్యధికా త్రింశత్; మధ్యమపదలోపి) మొ.

(ఘ) కొన్నియెడల 'మత్' ప్రత్యయమును లోపింపఁజేసియు మధ్యమపదలోపి సమాసమును జెప్పుదురు.

గంధద్విపము (గంధవాంశ్చ అసౌ ద్విపః)
ధర్మప్రభువు (ధర్మవాంశ్చ అసౌ ప్రభుః)
శ్రీకృష్ణుఁడు (శ్రీమాంశ్చ అసౌ కృష్ణః)

గంధయుక్తశ్చ అసౌ ద్విపః; శ్రీయుక్తశ్చ అసౌ కృష్ణః అనియును విగ్రహమును గొందఱు జూపుదురు. ఇట్టి మతుప్ప్రత్యయాంతముతోఁ జేయఁబడిన మధ్యమపదలోపిసమాసములను "గంధద్విపవత్సమాసః" అని వ్యాఖ్యాతలు వ్యాఖ్యానించుచుందురు.

(జ) అధిపతి, అధిరాజాది సమాసములకుఁగొందఱు "అధికః పతిః", "అధికః రాజా" అని విగ్రహమును జెప్పి 'క'వర్ణలోపము చేసి మధ్యమపదలోపి సమాసమున కుదాహరణముగాఁ జూపుదురు. 'క' వర్ణము మధ్యమపదముకాదు. కావున నిది యుచితము కాదు. వీనినిఁబ్రాదిసమాసోదాహరణము లనియే గ్రహించుటయుక్తము.

అధిగతః పతిః, అధిపతిః; అధిగతః రాజా, అధిరాజా మొ.

౯. చ్విప్రత్యయార్థక సమాసము

౫౫౮. అభూత తద్భావార్థమున (చ్విప్రత్యయార్థము) శ్రేణి, రాశి, మొదలగుపదములు కృత, భూతాదిపదములతో సమసించి సమాసాదియందు నిలుచును.

శ్రేణీకృతములు (అశ్రేణయః శ్రేణయః కృతాః)
పూగకృతము (అపూగః పూగః కృతః)
పండితజ్ఞాతుఁడు (అపండితః పండితో జ్ఞాతః)
బ్రాహ్మణమతుఁడు (అబ్రాహ్మణః బ్రాహ్మణో మతః)
దేవామ్నాతుఁడు (అదేవః దేవః ఆమ్నాతః)
లక్ష్యభూతము (అలక్ష్యం లక్ష్యం భూతం)
కారణ భూతము (అకారణం కారణం భూతం)

౧౦. సంజ్ఞావాచక కర్మధారయము

౫౫౯. సంజ్ఞ వాచ్యమగునపుడు దిగ్వాచకములును, సంఖ్యావాచకములును, సమానాధికరణముతో సమసించి సమాసాదియందుఁ బ్రయోగింపఁబడును.

(క) దిగ్వాచకములు:—పూర్వాధరోత్తరాది పదములు.

పూర్వేషు కామశమీ (దిగ్వాచక కర్మధారయము)
సప్తర్షులు (సంఖ్యావాచక ,,
పంచపాండవులు ,, ,,
అష్టవసువులు ,, ,,

౧౧. మయూరవ్యంసకాది సమాసము

౫౬౦. మయూర వ్యంసకాదులు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు. ఇది యాకృతిగణము. ఈక్రిందికర్మధారయసమాసములు నిపాతములు.

మయూరవ్యంసకుఁడు (వ్యంసకశ్చ అసౌ మయూరః; రమణీయాకారమును, రమణీయ వేషభాషలను గలిగి మయూరమువలె నుండువాఁడు. బాహు సాధ్యమైన పురుషకారము లేనివాఁడు; ఇది భాషీయము)

ఛత్రివ్యంసకుఁడు (ఛత్రివత్ వ్యంసకః; ఛత్రము సుందరముగా నుండియు స్వయముగా నిలువఁజాలక పరుని యాధారమున నిలుచునట్లు పరుల యాధారముపై బ్రదుకువాఁడు)

ఛాత్రవ్యంసకుఁడు (ఛాత్రవత్ వ్యంసకః; ఛాత్రుఁడు లబ్ధభిక్షామాత్రమున సంతుష్టుఁడై నిర్వ్యాపారుఁడై పురుషకారమును జూపఁడు. అట్టివాఁడు లేక ఛాత్రరూపేణ వంచకః అనియును జెప్పవచ్చును).

ఉచ్చావచము (ఉదక్చ అవాక్చ)
ఆచపరాచము (ఆచితంచ పరాచితంచ; లేక అవాక్చ పరస్తాచ్చ)
నిశ్చప్రచము (నిశ్చితంచ ప్రచితంచ)
ఉచ్చనీచము (ఉచ్చంచ నీచంచ)
అకించనుఁడు (నాస్తి కించన యస్య)
అకుతోభయుఁడు (నాస్తి కుతో భయం యస్య)
రాజాంతరుఁడు (అన్యో రాజా)
చిన్మాత్రము (చిదేవ)
స్నాత్వాకాలకుఁడు (స్నాత్వా కాలీభూతః ధూళ్యాదినా)
పీత్వాస్థిరకుఁడు (పీత్వా స్థిరీభూతః)
భుక్త్వాసుహితుఁడు (భుక్త్వా సుహితో భూతః)
యదృచ్ఛా (యా ఇచ్ఛా)
కాందిశీకుఁడు (కాందిశం వ్రజామీతి)
అహంపూర్వికా (అహంపూర్వం అహంపూర్వమితి యస్యాం క్రియాయాం సా)
అహంప్రథమికా (అహంప్రథమః అహంప్రథమః ఇతి ,, ,,)
అహమహమికా (అహం అహం ఇతి ,, ,,)
ఆహోపురుషికా (అహోపురుషః ,, ,, ,,)
ఆహోపురుషికా (అహో ,, ,, ,, ,,)
ఇదంప్రథమికా (ఇదంప్రథమం ,, ,, ,,)

(४) అహంపూర్వికా ఇత్యాదులందు స్వార్థకమగు 'ఇకః' ప్రత్యయము గానీ మత్వర్థీయమగు 'ఇక' గానీ వచ్చును. 'ఇకః' వచ్చినపుడు ఆదివృద్ధ్యభావము నిపతితము.

(ఖ) మయూరవ్యంసక గణ మాకృతి గణ మగుటవలన

విస్పష్టపటువు (విస్పష్టం పటుః)
అమూలలోలము (అమూలం లోలం)
అమూలసరసము (అమూలం సరసం)
భూతపూర్వము (పూర్వం భూతః)
దృష్టపూర్వము (పూర్వం దృష్టః)
శ్రుతపూర్వము (పూర్వం శ్రుతః)
దృష్టచరము (దృష్టం పూర్వం)
జ్ఞాతచరం (జ్ఞాతం పూర్వం)

(గ) ఇట్టివానిని వైయాకరణులు సుప్సుప్సమాసము (సుప్సుపా=సుబంతం సుబంతేన సమస్యతే) నకు లక్ష్యములుగా గ్రహింతురు. కానీ యిది యవ్యయీభావాది చతుర్విధ సమాసములలో దేనియందుఁ జేరును? అని ప్రశ్నవచ్చినపుడు "అవిహితలక్షణ స్తత్పురుషో మయూరవ్యంసకాదిషు ద్రష్టవ్యః" అను వచనము ననుసరించి విస్పష్టపటు ప్రభృత్యుదాహరణములు ఇచ్చటఁ జూపఁబడినవి. ఇట్లే నైకము, నైకధా, నాతిదూరము, ఇత్యాది 'న'శబ్ద సమాసములును మయూరవ్యంసకాంతర్గతము లగును. ఈ విషయము "అమూలలోలాదిషు వృత్తి ర్విస్పష్టపటువత్" అను వామనుని కావ్యాలంకార సూత్రమునకు వ్యాఖ్యాన మగు కామధేనువు నందు స్పష్టము.

౫౬౧. కు, ఆఙ్, సు, అతి, దుర్, అను శబ్దము లధోనిర్దిష్టార్థములు గలిగి సుబంతములతో సమసించును.

కుపురుషుఁడు	(కుత్సితః పురుషః;	కు = పాపము)
ఆకడారము	(ఈషత్ కడారః;	ఆఙ్ = అలతి)
ఓష్ణము	(ఆ + ఉష్ణము	ఈషత్ ఉష్ణం;)
సుపురుషుఁడు	(శోభనః పురుషః;	సు = మంచి)
అతిబ్రాహ్మణుఁడు	(అతీతః బ్రాహ్మణః;	అతి = ,,)
దుర్బ్రాహ్మణుఁడు	(దుష్టః బ్రాహ్మణః;	దుర్ - దుష్టమైన)

(క) పురుషపదము పరమైన యెడల 'కు' శబ్దమునకు వికల్పముగా 'కా' ఆదేశము వచ్చును.

కాపురుషుఁడు; కుపురుషుఁడు. (పూర్వసూత్రములచే "కింపురుషుఁడు" అనియు నగును.)

మొత్తముమీఁదఁ గుత్సితార్థమున 'కా' 'కు' 'కిం' అనుమూఁడును నగును.

(ఖ) అజాది శబ్దములును, తృణ, రథ, వద, శబ్దములును, 'త్రి' శబ్దము యొక్క రూపములును, బరమగునేని 'కు' శబ్దమునకు 'కత్' ఆదేశము వచ్చును.

కత్ + అర్యుఁడు = కదర్యుఁడు (కుత్సితః అర్యః = లోభి)
కత్ + అన్నము = కదన్నము (కుత్సిత మన్నం)
కత్ + అర్థము (న) = కదర్థము (న) ,, అర్థః = నిష్ప్రయోజనము)
కత్ + తృణము = కత్తృణము (,, తృణం)
కత్ + రథము = కద్రథము
కత్ + వదుఁడు = కద్వదుఁడు
కత్ + త్రయము = కత్త్రయము

త్రిశబ్దరూపములు త్రయము, త్రయీ, త్రితయము, త్రితయీ, త్రికము మొ.

(గ). పథి, అక్షి, శబ్దములు పరమగునేని 'కు' శబ్దమునకు 'కా' ఆదేశము వచ్చును.

కాపథము (కుత్సితః పంథాః) (చూ. సూ. ౬౭౪)
కాక్షము (కుత్సితం అక్షి) (చూ. సూ. ౬౨౭)

(ఘ) ఈషదర్థమందు అజాది హలాది పదములు పరమగునేని 'కు' శబ్దమునకు 'కా' ఆదేశ మగును.

కాజలము (కుత్సితం (ఈషత్) జలం)
కామ్లము (కుత్సితం ,, ఆమ్లం)

(జ) ఈషదర్థమున ఉష్ణశబ్దము పరమగునేని 'కు' శబ్దమునకు కవ, కత్, కా, ఆదేశములు వచ్చును.

కవ + ఉష్ణము = కవోష్ణము.
కత్ + ,, = కదుష్ణము.
కా + ,, = కోష్ణము.

కర్మధారయసమాస ప్రకరణము సమాప్తము,

---

౨ ద్విగుసమాసప్రకరణము

౫౬౨. తద్ధితార్థద్విగువు, ఉత్తరపద ద్విగువు, సమాహారద్విగువు, అని ద్విగువు మూఁడు విధములు.

౫౬౩. తద్ధితార్థము విషయమగుచుండ సంఖ్యావాచకము వేఱొక పదముతో సమసించును. అట్టిది తద్ధితార్థద్విగువు.

షణ్మాతృ - షాణ్మాతురుఁడు (షణ్ణాం మాతౄణాం అపత్యం పుమాన్) మొ.

౫౬౪. ఉత్తరపదము పరముగాఁ గల సంఖ్యాపూర్వకసమాసము ఉత్తరపదద్విగువు.

౫౬౫. ద్విగు సమాసమున 'గో' శబ్దముయొక్క 'ఓ' కారమునకు 'అవ' ఆదేశమును, 'నౌ' శబ్దముయొక్క 'ఔ' కారమునకు 'ఆవ' ఆదేశమును వచ్చును.

పంచగవధనుఁడు (పంచగావః ధనం యస్య)
పంచనావ ప్రియుఁడు (పంచనావః ప్రియాః యస్య)
ద్వ్యహ్న ప్రియుఁడు (ద్వే అహనీ ప్రియే యస్య; చూ. సూ. ౭౪౩)

౫౬౬. సమాహారార్థము ప్రధానముగాఁ గలది సమాహారద్విగువు. ఇది యేకవచనమును నపుంసకమును నగును. దీర్ఘాంత శబ్దములు హ్రస్వము లగును.

త్రిభువనము (త్రయాణాం భువనానాం సమాహారః)
చతుర్యుగము (చతుర్ణాం యుగానాం ,,)

౫౬౭. ద్వి, త్రి, పదములకుఁ బరమైన అంజలి శబ్దము ద్విగువున 'అ' కారాంత మగును.

ద్వ్యంజలము (ద్వయోః అంజల్యోః సమాహారః)
త్ర్యంజలము (తిసృణాం అంజలీనాం ,,)

౫౬౮. ద్విగుసమాసమున 'ఖారి' శబ్దము వికల్పముగా 'అ' కారాంత మగును.

ద్విఖారము, ద్విఖారి (ద్వయోః ఖార్యోః సమాహారః)

౫౬౯. అకారాంతోత్తరపదము గల ద్విగువు స్త్రీలింగ మగును. (చూ. సూ. ౪౮౧.)

సప్తద్వీపీ (సప్తానాం ద్వీపానాం సమాహారః)
శతాబ్దీ (శతానాం అబ్దానాం ,,)

(క) గో, నౌ, అంజలి, రాత్రి, అహస్, ఖారి, శబ్దములు 'అ' కారాంతములుగామిని నీసూత్రముచే స్త్రీత్వమురాదు. ౧౬౬. సూ. చే నపుంసకత్వము వచ్చును.

పంచగవము (పంచానాం గవాం సమాహారః (చూ. సూ. ౫౬౫)
ద్వినావము (ద్వయో ర్నావయోః ,, ,,)
త్రినావము (త్రయాణాం నావాం ,, ,,)
ద్వ్యంజలము, ద్విరాత్రము, త్ర్యహము, ద్విఖారము.

౫౨౦. సంఖ్యావాచకపూర్వక నదీవాచక సమాహారము ద్విగువునాఁబడదు. అవ్యయీభావ మనఁబడును. (చూ. సూ. ౫౩౦)

సప్తగంగము (సప్తానాం గంగానాం సమాహారః)
ద్వియమునము, సప్తగోదావరము, పంచనదము. మొ.

ద్విగు సమాస ప్రకరణము సమాప్తము.

---

౩ ప్రాదిసమాసప్రకరణము

౫౨౧. ప్ర, అతి మొదలగునవి (ఉపసర్గలు) పూర్వపదముగాఁ గల సమాసము ప్రాదితత్పురుషము.

౫౨౨. ఇవి యథానిర్దిష్ట ప్రథమావిభక్త్యంత తత్తత్క్రియావిశేషణములను గూడి ప్రథమాంతాది సుబంతములతో సమసించును.

౫౨౩. సమాసోత్తర పదములయిన ఆ, ఈ, కారాంత స్త్రీలింగములకు ఆ సమాసము విశేషణ మగునేని, హ్రస్వము వచ్చును.

(క) సామాన్యముగా ప్రాది సమాసమును, ప్రాప్త, ఆపన్న, పదములు పూర్వపదములుగాఁ గల ద్వితీయాతత్పురుషయు, బహువ్రీహియు, విశేషణము లగును.

అతిమాలము మొదలగునవియు, ఆపన్నజీవికుఁడు మొ. సభార్యుఁడు మొ. విశేషణములై మరొక నామవాచకముతో నన్వయిం

చును. కొన్నియెడల ఉపవనము (ఉపస్థితం వనం) ఉపశాఖాః(ఉపస్థితాః శాఖాః) మొదలగునవి ప్రాదిసమాసములైనను విశేషణములుగావు. కావున శాఖాశబ్దమునకు హ్రస్వము రాదు. 'ఉపవనము' అనునెడ "వనస్య సమీపం ఉపవనం" అని అవ్యయీభావమును జెప్పవచ్చును. అప్పు డది యవ్యయ మగును. ఇది ప్రాది సమాసము. ఇది యవ్యయము గాదు.

ప్రాచార్యుఁడు (ప్ర (గతః) ఆచార్యః)
అధిరాజు (అధి(,,) రాజా)
అనుదాసుఁడు (అను(,,) దాసః)
పరాహ్నము (పరా(గతం)అహః) (చూ. సూ. ౧౪౫)
సమధ్వము (సం (గతః) అధ్వానం) (చూ. సూ. ౧౧౫)
అభిరూపము (అభి (,,) రూపం)
అతిమాలము (అతి క్రాంతః) మాలాం)
అతిశ్వము (,, ,, శ్వానం) (చూ. సూ. ౧౧౧)
అతిరథుఁడు (అతి ,, రథం)
అతిమాత్రము (,, ,, మాత్రాం)
అతిసర్వము (,, ,, సర్వం)
అవకోకిలుఁడు (అవ (క్రుష్టః) కోకిలయా)
ఉపపతి (ఉప (మితః) పత్యా)
ఉపనదీ (ఉప (మితా) నద్యా)
పర్యధ్యయనుఁడు(పరి (గ్లానః) అధ్యయనాయ)
నిష్కౌశాంబి (నిర్ (గతః) కౌశాంబ్యాః)

(ఖ) ఈ యుదాహరణము లందు మొదటి నాల్గును మాత్రమే సమానాధికరణ సమాసములు. మిగిలినవి వ్యధికరణ సమాసములే. అనఁగాఁ ప్రాదులు ప్రథమావిభక్త్యంతములతో సమసించినయెడలనే సమానాధికరణ మగును. ద్వితీయాదివిభక్త్యంతములతో సమసించునేని వ్యధికరణమే యగును.

ప్రాదిసమాస ప్రకరణము సమాప్తము

సమానాధికరణము సమాప్తము

---

౨. వ్యధికరణ తత్పురుష సమాసము

౧. ద్వితీయా తత్పురుషము

౫౭౮. ద్వితీయాంతమగు పదము శ్రిత, అతీత, పతిత, గత, అత్యస్త, ప్రాప్త, ఆపన్న, గమిన్, బుభుక్షు, పిపాసు శబ్దములతో సమసించును. ద్వితీయాది విభక్త్యంత పదములు సమాసాదియందుఁ బ్రయోగింపవలెను.

కృష్ణం శ్రితః = కృష్ణశ్రితుఁడు
దుఃఖం అతీతః = దుఃఖాతీతుఁడు
మధు – పిపాసుః = మధుపిపాసువు.

(క) కృష్ణశ్రితుడు మొదలగు సమాసములందు విభక్తి లోపించునని చెప్పబడెను. (చూ. సూ. ౫౭౩ర) ఇట నలౌకిక విగ్రహవాక్య మిట్లుండును. "కృష్ణ (అం) శ్రిత (స్)" ఇట విభక్తిప్రత్యయములగు 'అం, స్'లు లోపింపఁగా 'కృష్ణశ్రిత' అను రూప మేర్పడును. దీనికి విభక్తి ప్రత్యయములు చేర్పగా 'కృష్ణశ్రితుఁడు' అనురూప మేర్పడును. ఎల్లెడల నిట్లే ఊహింపవలయును.

(ఖ) ప్రాప్త, ఆపన్న, పదములు వికల్పముగా సమాసపూర్వపదములై యుండును. (చూ. సూ. ౫౭౩ క).

జీవికాం – ప్రాప్తః = ప్రాప్తజీవిక – ప్రాప్తజీవికుఁడు, జీవికాప్రాప్తుఁడు.
జీవికాం – ఆపన్నః = ఆపన్నజీవిక – ఆపన్నజీవికుఁడు, జీవికాపన్నుఁడు.
కాలం – ప్రాప్తః = ప్రాప్తకాలుఁడు; కాలప్రాప్తుఁడు.
అవసరం – ,, = ప్రాప్తావసరుఁడు, అవసరప్రాప్తుఁడు.

(గ) కాలావధిని దెలుపు ద్వితీయాంతపదము తత్కాలవ్యాప్తమగు కర్మనుగానీ, అవస్థావిశేషమునుగానీ తెలుపుపదముతో సమసించును.

వర్షం – భోగ్యం = వర్షభోగ్యము (కర్మ)
ముహూర్తం – సుఖం = ముహూర్తసుఖము (అవస్థ)
సంవత్సరం – దుఃఖం = సంవత్సరదుఃఖము (,,)

(ఘ) నింద వ్యజ్యమానమగునేని ద్వితీయాంతమగు ఖట్వాశబ్దము 'ఆరూఢ' పదముతో సమసించును.

ఖట్వాం – ఆరూఢః = ఖట్వారూఢుఁడు (జాల్ముఁడు; పెద్దలయొద్ద మంచముపై గూర్చున్నవాఁడు.)

(జ) 'గత'శబ్దము పరమగునేని పార, ద్యా. వశ ప్రభృతి శబ్దములకు విభక్త్యలోపము ప్రయోగములఁ జూపట్టుచున్నది.

పారంగతుఁడు, దివంగతుఁడు, వశంగతుఁడు.

(చ) 'ఏకా' (స్త్రీలింగము) శబ్దమున కుత్తరపదము పరమగునేని హ్రస్వము వచ్చును.

ఏకాం - శ్రిత = ఏకశ్రితుఁడు ను.

ఇట్లెల్ల సమాసములందును 'ఏకా' శబ్దమునకు హ్రస్వము వచ్చును.

౨. తృతీయాతత్పురుషము

౧౭౭౧. కర్మార్థక 'త' ప్రత్యయాంతముతోఁ దత్కర్తృకరణార్థక మగు తృతీయాంతము సమసించును.

హరిణా - త్రాతః = హరిత్రాతుఁడు (హరి - కర్తృపదము)
నఖైః - భిన్నః = నఖభిన్నుఁడు (నఖములు - కరణపదము)

(క) తృతీయాంతము పూర్వ, సదృశ, సమ, ఊన, కలహ, నిపుణ, మిశ్ర, శ్లక్ష్ణ, అవర పదములతోను, ఊనార్థక పదములతోడను సమసించును. హీన, శూన్య, రహిత, వికల ప్రభృతు లూనార్థకపదములు.

మాసేన - పూర్వః = మాసపూర్వుఁడు
పిత్రా - సమః = పితృసముఁడు
వాచా - కలహః = వాక్కలహము
గుణేన - హీన = గుణహీనుఁడు
గుణేన - శూన్యః = గుణశూన్యుఁడు
జ్ఞానేన - రహితః = జ్ఞాన రహితుఁడు
గుణేన - వికలః = గుణవికలుఁడు

(ఖ) సదృశార్థక మగు 'ప్రాయ' శబ్దముతోడను దృతీయాంతము సమసించును.

తృణప్రాయః (తృణేనప్రాయః తుల్యః)

"ప్రాయో వయసి బాహుళ్యే తుల్యానశన మృత్యుషు" వై జయంతి.

(గ) వ్యంజనవాచక మగు తృతీయాంతము అన్న వాచకములతో సమసించును.

దధ్నా - ఓదనః = దధ్యోదనము
దధ్నా - అన్నం = దధ్యన్నము

(ఘ) తృతీయాంతము, తృతీయాంతార్థకృత మగు గుణమును దెలుపు పదముతోడను, అర్థ (ధనము) శబ్దముతోడను సమసించును.

యశస్సాంద్రుడు (యశసాసాంద్రః; ఇటసాంద్రత్వము యశస్కృతము)
విద్యావృద్ధుడు, గుణభూయిష్ఠుడు, బ్రాహ్మణభూయిష్ఠము, గుణప్రచురుడు గుణోపేతుడు మొ.

ధాన్యార్థము (ధాన్యేన అర్థః; ధాన్యహేతుక మగు ధనము)
"అక్ష్ణాకాణః" మొదలగునెడల కాణత్వము అక్షికృతముగాదు కాన సమాసము [రాదు.

(జ) తృతీయాంతము లగు పుంసా, జనుషా, ఆత్మనా, ఓజసా, సహసా అంభసా, తమసా, అంజసా, శబ్దములకును సమాసమున విభక్తి లోపింపదు.

పుంసా - అనుజః = పుంసానుజుడు
జనుషా - అంధః = జనుషాంధుడు
ఆత్మనా - పంచమః = ఆత్మనాపంచముడు
ఓజసా - కృతం = ఓజసాకృతము
సహసా - ,, = సహసాకృతము
అంభసా - ,, = అంభసాకృతము
అంజసా - ,, = అంజసాకృతము
తమసా - ,, = తమసాకృతము
తమోవృత మనియుఁ బ్రయోగములు గలవు.

౩. చతుర్థీ తత్పురుషము

౫౭౬. చతుర్థ్యంతము లగు వికృతి వాచకపదములు ప్రకృతి వాచకపద ములతో సమసించును.

యూపాయ - దారు = యూపదారువు
కుండలాయ - అష్టాపదం = కుండలాష్టాపదము

ఇట యూప కుండల పదములు వికృతి వాచకములు. దారు, అష్టాపద, పదములు ప్రకృతి వాచకములు.

(క) చతుర్థ్యంత మగు పదము అర్థ, బలి, హిత, సుఖ, రక్షిత శబ్దములతో సమసించును.

అర్థపదముతో విగ్రహము సేయరాదు. ఇది యీ క్రిందివిధమున నుండవలయును.

ద్విజాయ – అయం = ద్విజార్థః (ద్విజార్థము)
,, ఇయం = ద్విజార్థా (ద్విజార్థ)
,, ఇదం = ద్విజార్థం (ద్విజార్థము)
భూతేభ్యః – బలిః = భూతబలి
గవే – హితం = గోహితము
గవే – సుఖం = గోసుఖము
గవే – రక్షితం= గోరక్షితము

(ఖ) ఆత్మనే, పరస్మై, పదములయొక్క విభక్తి వ్యాకరణపరిభాషార్థమున లోపింపదు.

ఆత్మనేపదము, పరస్మైపదము

౫. పంచమీ తత్పురుషము

౧౭౭. పంచమ్యంత ముభయవాచకముల తోడను, అపేత, అపోఢ, ముక్త, పతిత, అపత్రస్త, పదములతోడను సమసించును.

చోరాత్ – భయం = చోరభయము
సుఖాత్ – అపేతః= సుఖాపేతము
కల్పనాయాః – అపోఢః= కల్పనాపోఢము.
చక్రాత్ – ముక్తః = చక్రముక్తము
స్వర్గాత్ – పతితః = స్వర్గపతితుఁడు
తరంగాత్ – అపత్రస్తః = తరంగాపత్రస్తుఁడు

(క) ఇతర పదములతోడను బంచమ్యంతము సమాసములఁ గానవచ్చుచున్నది.

స్థానభ్రష్టుఁడు (స్థానాత్ – భ్రష్టః)
బాల్యమిత్రుఁడు (బాల్యాత్ మిత్రం)
చిరమిత్రుఁడు (చిరాత్ ,,)

(ఖ) పరశ్శతము (శతాత్పరం) ఇటఁ బంచమ్యంతమగు 'శత' శబ్దము సమాసోత్తర పదముగాఁ బ్రయుక్తమై యున్నది. మఱియుఁ బృషోదరాది అకృతిగణ మగుటచే పరశబ్దమునకు 'స' కారాగమము వచ్చినది. ఇట్లే పరస్సహస్రము, పరోరజాః ఇత్యాదులు.

భోజుఁడు పరశబ్దసమానార్థకమగు 'పరస్' శబ్దమొకటి గలదని చెప్పెనని గణరత్నమహోదధి తెలుపుచున్నది.

(గ) స్తోక, అంతిక, దూరార్థవాచకముల పంచమీ విభక్తి ప్రత్యయము లోపింపదు.

స్తోకాత్ - ముక్తః = స్తోకాన్ముక్తము
అంతికాత్ - ఆగతః = అంతికాదాగతుఁడు
అభ్యాశాత్ - ,, = అభ్యాశాదాగతుఁడు
దూరాత్ - ,, = దూరాదాగతుఁడు
విప్రకృష్టాత్ - ,, = విప్రకృష్టాదాగతుఁడు
కృచ్ఛ్రాత్ - ,, = కృచ్ఛ్రాదాగతుఁడు

(ఘ) "పరాత్పరుఁడు" ఇటను బంచమీవిభక్తి లోపింపలేదు. బలాత్కారము, హఠాత్కారము మొదలగునెడ బలాత్, హఠాత్ అనునవి యవ్యయములుగా గ్రహింపవలెను.

౫. షష్ఠీతత్పురుషము

౫౭౮. షష్ఠ్యంత మే యితరశబ్దములతోనేని సమసించును. ఇందు షష్ఠ్యంతమును సమాసాదియందుఁ బ్రయోగింపవలయును.

రాజ్ఞః పురుషః = రాజపురుషుఁడు.
ఏకస్యాః క్షీరం = ఏకక్షీరము (చూ. సూ. ౫౭౪. (ఘ)

(క) బ్రహ్మసమాజము, సాహిత్య పరిషత్తు, సారస్వత సమితి, చర్చా సంఘము, మొదలగు సమాసములందు బ్రహ్మాదిపదములకుఁ 'దత్తదారాధకులయొక్క' యనియో 'తత్తత్పరుల యొక్క' యనియో యర్థమును లక్షణచేఁ జెప్పుకొన వలయును. ఇట్లే "సిద్ధాంత కౌముది," "నీతిచంద్రికా"దు. సమాసములందు "కౌముదీ ఇవ కౌముదీ" సిద్ధాంతానాం కౌముదీ అని కౌముద్యాదిపదములకుఁ దత్సదృశార్థమును లక్షణచేఁ జెప్పుకొన వలెను.

(ఖ) పూరణ ప్రత్యయాంతములతోడను, అత్ (శతృ) ఆన (శానచ్) ప్రత్యయాంతములతోడను కృదవ్యయములతోడను, షష్ఠ్యంతము సమసింపదు. వాక్యమే యుండును.

బాలకానాం - తృతీయః (బాలకతృతీయుఁ డని యుండదు)
ద్విజస్య - కుర్వత్, కుర్వాణుఁడు (కింకరుఁడు)
బ్రాహ్మణస్య - కృత్వా

(౫) కృదవ్యయముకాని యితరావ్యయముతో సమసింప వచ్చును.
తస్య - ఉపరి = తదుపరి

౫౭౯. షష్ఠ్యంతముతో సమసించిన పూర్వ అపర, అధర, ఉత్తర, శబ్దములు సమాసాదియందు నిలుపవలయును.

పూర్వః కాయస్య = పూర్వకాయము
అపరః ,, = అపరకాయము
అధరః ,, = అధరకాయము
ఉత్తర ,, = ఉత్తరకాయము

(వి) పూర్వకాయాది సమాసములు న్యాయముగా షష్ఠీతత్పురుష సమాసములయినను సమాసపూర్వపదము ప్రథమాంత మగుటచేఁ గొందఱు ప్రథమాతత్పురుష మని దీని నందురు. న్యాయ్యముగాఁ బ్రథమాతత్పురుష మనఁ గర్మధారయమే.

౫౮౦. షష్ఠ్యంత మగు కాలవాచకముతో సమసించిన మధ్య, సాయ, చరమ,పూర్వ, అపర, అధర, ఉత్తర, ప్రభృతిశబ్దములు సమాసాది యందుఁ బ్రయోగింపఁ బడవలయును.

అహ్నః మధ్యః = మధ్యాహ్నము (చూ. సూ. ౭౪౬)
,, సాయః = సాయాహ్నము
రాత్రేః చరమః = చరమరాత్రము (చూ. సూ. ౭౪౯)
,, పూర్వః = పూర్వరాత్రము
,, మధ్యః = మధ్యరాత్రము

(వి) మధ్యః దినస్య అనునెడ 'మధ్యందినము' అని నిపతితము.
మధ్యదినము, దినమధ్యము అనియును వ్యవహారము గలదు.

మరియు 'మాధ్యందినాయ నియమాయ మహర్షి సేవ్యాం' అను చంపూరామాయణ శ్లోకమున వ్యాఖ్యాత 'మధ్యందిన' శబ్దమున కిట్లుపపత్తినిఁ జెప్పెను. "మధ్యేభవః మాధ్యందినః; మధ్యశబ్దస్య మధ్యందినాదేశః భవార్థ ప్రత్యయశ్చ ఇతి న్యాసకారః" అనఁగా న్యాసకారుఁడను వైయాకరణుఁడు మధ్యశబ్దమునకే మధ్యందినాదేశ మని చెప్పినాఁడఁట! ఈ విషయము కాశికావృత్తియందును గలదు. ఎట్లు పరశ్శతాదులందు 'పర' శబ్దమునకుఁ బృషోదరాదిపాఠముచే 'స' కారాదేశము చెప్పఁ

బడెనో యట్లే 'మధ్యందిన' శబ్దమును బృషోదరాదులందుఁ బఠించి మధ్యశబ్దమునకు 'మ' కారాగమమును జెప్పినను జెప్పవచ్చును.

౫౮౩. నపుంసకమైన 'అర్థ' శబ్దము పూర్వపదముగను, పుంలింగమైన అర్థశబ్దము ఉత్తరపదముగను దత్పురుష సమాసమునఁ బ్రయోగింపఁబడును.

అర్థం - పిప్పల్యాః = అర్థపిప్పలీ
,, - చంద్రస్య = అర్థచంద్రుఁడు (అర్థము = సగము)
అర్థః - గ్రామస్య = గ్రామార్థము (అర్థము = అంశము)
చంద్రార్థచూడామణి యనియుఁ బ్రయోగము గలదు.

(క) అమరకోశమునందలి "భిత్తం శకలఖండే వా పుంస్యర్థోఽర్థం సమేంశకే" అనుచోట సుభూతిచంద్రకృత కామధేను వ్యాఖ్యానమున 'అర్థ' శబ్దము (సగము అనునర్థమున) నకు మూఁడు లింగముల నంగీకరించి "అర్థా శాటీ, అర్థం వస్త్రం, అర్థః కంబళః" అని యుదాహరింపఁబడెను. మరియు 'కలా' మివార్థా మకరోరథామ్నః" అని యాదవాభ్యుదయ ప్రయోగమును గానవచ్చుచున్నది.

(ఖ) షష్ఠ్యంతమగు పరిచ్ఛేద్యవాచి కాలవాచకముతో సమసించును. కాలవాచకమును సమాసాదియందుఁ బ్రయోగింపవలయును.

మాసః జాతస్య యస్య సః = మాసజాతుఁడు
సంవత్సరః మృతస్య ,, ,, సంవత్సరమృతుఁడు

ఇట మాస సంవత్సరపదములు కాలవాచకములు, జాత, మృత పదములు పరిచ్ఛేద్య వాచకములు అనఁగాఁ బరిమేయవాచకములు.

ఇట యస్య సః అనియుంటచే బహువ్రీహి యని భ్రమింపరాదు.

(గ) రాజదంతాది సమాసములందు షష్ఠ్యంతము నుత్తరపదముగాఁ బ్రయోగింపఁదగును. ఇది యాకృతిగణము.

దంతానాం రాజా = రాజదంతము
హంసానాం ,, = రాజహంసము

(ఘ) హస్త్రాగ్రాదులందు గుణమునకును, గుణికిని, గ్రమముగా భేద వివక్షయు నభేదవివక్షయు గ్రహింపవలయును.

హస్తాగ్రము (హస్తస్య అగ్రం - హస్తాగ్రములకు భేదంబు)
అగ్రహస్తము (అగ్రంచ తత్ హస్తం) - (అగ్రహస్తములకభేదవివక్ష)
పుష్పాగ్రము; అగ్రపుష్పము మొ.

(జ) 'వనస్య అగ్రే - అగ్రేవణము.' ఇట సప్తమికి లోపాభావమును, 'న' కారమునకు ణత్వమును నిపతితములు.

(ఛ) షష్ఠీతత్పురుష, ద్వంద్వ, బహువ్రీహిసమాసములందు సంఖ్యా వాచకములు సంఖ్యావాచకములతో సమసించునపుడు అల్పమగు సంఖ్యను ముందు ప్రయోగింపవలెను.

శతసహస్రము (సహస్రాణాం శతం)

సూ-౨. షష్ఠ్యంతములైన వాక్ (వాచః) దిక్ (దిశః) పశ్యత్ (పశ్యతః) శబ్దములకుఁ గ్రమముగా యుక్తి, దండ, హార, శబ్దములు పరమగుచో విభక్తిలోపము రాదు.

వాచః - యుక్తిః = వాచోయుక్తి
దిశః - దండః = దిశోదండము
పశ్యతః - హారః = పశ్యతోహారుఁడు

సూ-౩. నింద్యార్థమునఁ బుత్రశబ్ద ముత్తరపదముగా నున్నచో షష్ఠికి వికల్పముగా లోప మగును.

వృషల్యాః పుత్రుఁడు; వృషలీపుత్రుఁడు
దాస్యాః పుత్రుఁడు; దాసీపుత్రుఁడు

సూ-౪. 'దేవ' శబ్దమునకు ప్రియపద ముత్తరపదమైనచో నింద్యార్థమున షష్ఠికి లోపము రాదు.

దేవానాం ప్రియుఁడు (మూర్ఖుఁడు)
దేవప్రియుఁడు (అనింద్యార్థము)

(క) అశోకునికి 'దేవానాం ప్రియుఁడు' అని బిరుదము గలదు. అట - దేవానాం = బౌద్ధభిక్షూణాం అని యర్థము. ఆ యర్థమునందే ప్రప్రథమమున లోపాభావ ముండెను. వైదికమతస్థులు బౌద్ధమతస్థులను వారి యనుచరులను ద్వేషింతురు. కాన దేవానాంప్రియ శబ్దమునకు మూర్ఖుఁడని యర్థమును జెప్పియుందురు.

(ఖ) అపాంపతి, యాదసాంపతి, త్విషాంపతి, ధియాంపతి, శ్రియఃపతి, సీతాయాఃపతి, వాచస్పతి, దివస్పతి, వారాన్నిధి, వచసాంపతి ప్రభృతులందును విభక్త్యలోపము గానవచ్చుచున్నది.

(గ) భ్రాతుష్పుత్రుఁడు (భ్రాతుః పుత్రుఁడు) అనునెడ విభక్త్యలోప షత్వములు నిపతితములు.

(ఘ) పురుషకార, మనుష్యకార, సమాసపదములందు విభక్తిలోపము నిత్యము. పురుషస్యకారః ఇత్యాదిరూపములు గానరావు. కొందఱీసమాసమును షష్ఠీతత్పురుషగాఁ గాక కుంభకారాది సమాసము వలె నుపపదసమాసముగా నుదాహరింతురు. (పురుషం కరోతీతి పురుషకారః)

(ఙ) 'మమకారము' మొదలగుచోట 'మమ' అనునది విభక్తి ప్రతిరూపకావ్యయము.

౬. సప్తమీతత్పురుషము.

౫౬౫. సప్తమ్యంతమగు పదము శౌండ, ధూర్త, కితవ, ప్రవీణ, సంవీత, అంతర, ఆది, పటు, పండిత, కుశల, చపల, నిపుణ, సిద్ధ, శుష్క, పక్వ, బంధ, అధీన, పర, తత్పర, పరాయణ, శబ్దములతో సమసించును.

అక్షేషు - శౌండః = అక్షశౌండుఁడు (శౌండుఁడు = ప్రవీణుఁడు)
ఆతపే - శుష్కః = ఆతపశుష్కము
ఈశ్వరే - అధీనః = ఈశ్వరాధీనుఁడు

(క) 'ప్రవీణ' శబ్దార్థకములగు విశారద, చతుర, పారీణ, సమర్థాది పదములతోడను, సప్తమ్యంతము సమసించును.

కవితావిశారదుఁడు మొ.

(ఖ) ఆధునికులు కేసరి, (కేసరీవ కేసరీ) భాస్కర (భాస్కర ఇవ భాస్కరః) ఆది పదములను సమర్థార్థకముగా సప్తమ్యంతముతో సమసింపఁజేయుచున్నారు.

ఉపన్యాసకేసరి (ఉపన్యాస సమర్థుఁడు)
న్యాయవేదాంత భాస్కరుఁడు మొ.

(గ) నిందార్థమున సప్తమ్యంతము 'కాక' వాచకపదముతో సమసించును.

తీర్థే కాక - ఇవ = తీర్థకాకము (దురాశగల)

,, ధ్వాంక్ష ఇవ - = తీర్థధ్వాంక్షము ,,

(ఘ) ఉత్తమర్ణ, అధమర్ణాదులందు సప్తమ్యంత ముత్తరపదముగాఁ బ్రయోగింపఁబడును.

ఋణే - ఉత్తమః = ఉత్తమర్ణుఁడు (అప్పిచ్చినవాఁడు)

ఋణే - అధమః = అధమర్ణుఁడు (అప్పుగొన్నవాఁడు)

సూ. ౬. నిందార్థమునఁ బాత్రేసమితాదులు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

పాత్రేసమితుఁడు (భోజనపాత్ర దగ్గరకు సిద్ధపడువాఁడు. పనికి బద్ధకించువాఁడు.)

పాత్రేకుశలుఁడు	కూపమండూకము	
గేహేనర్దికి	కూపకచ్ఛపము	
గేహే పండితుఁడు	కూపకూర్మము	
గోష్ఠేశూరుఁడు	ఉదపానమండూకము	ఉదుంబర కృమి
గోష్ఠేవిజయి	కుంభమండూకము	
గోష్ఠేధృష్టుఁడు	ఉదుంబర మశకము	

మాతరిపురుషుఁడు (తల్లిపైఁ బ్రతాపమును జూపువాఁడు)

పితరి శూరుఁడు (తండ్రిమీఁద ,, ,,)

పిండీశూరుఁడు (పిండ్యాం ఖాదితవ్యే వస్తుని శూరః)

ఇందు 'పాత్రేసమిత' పదము మొదలుకొని 'పితరిశూర' పద పర్యంతమును విభక్త్యలోపమును బిమ్మటి లక్ష్యములందు లోపమును గమనింపవలయును.

(క) స్థిరశబ్దముతో సమసించిన గో, యుధ్ శబ్దముల సప్తమీ విభక్తి ప్రత్యయము లోపింపదు.

(ఖ) గవి, యుధి, శబ్దములకుఁ బరమైన 'స్థిర' శబ్దసకారమునకు షత్వము వచ్చును.

గవి - స్థిర = గవిష్ఠిరుఁడు (ఆకాశమున స్థిరముగానున్న)

యుధి - ,, = యుధిష్ఠిరుఁడు (యుద్ధమునందు స్థిరుఁడు)

(గ) 'స్పృక్' శబ్దము పరమగునేని హృద్, దివ్, శబ్దముల సప్తమికి లోపము రాదు.

హృదిస్పృక్, దివిస్పృక్

(ఘ) 'గురు'పద ముత్తరపదముగాఁగల అంత, మధ్య, శబ్దముల సప్తమి లోపింపదు.

అంతేగురువు, మధ్యేగురువు.

(జ) మూర్ధ, మస్తక, శబ్దములకన్న భిన్నమగు శరీరావయవవాచకములయొక్క సప్తమికి లోపము రాదు.

కంఠేకాలుఁడు, మూర్ధశిఖుఁడు, మస్తకశిఖుఁడు

అపాంగనేత్రా ఇత్యాదు లసాధువులు. దీనిచే అపాంగే నేత్రా అని యుండవలయును.

(చ) కృదంతాంత ముత్తరపదముగాఁ గల సప్తమ్యంతపదసప్తమికి లోపము బహుళము.

ఖేచరము - ఖచరము
ఫలేపాకము - ఫలపాకము
వచనేస్థితుఁడు- వచనస్థితుఁడు
పంకేరుహము - పంకరుహము
సరసిజము - సరోజము (ఇట విభక్తి లోపము వికల్పము)

స్తంబేరము, కుశేశయము, జలేశయము, కర్ణేజపుఁడు మొ. (ఇట విభక్తిలోపము లేదు.)

బహుళగ్రహణముచే 'కురుచరుఁడు' మొదలగు తావులందు నిత్యముగా విభక్తిలోపము వచ్చును.

(ఛ) ప్రావృట్, శరత్, కాల, దివ్, శబ్దముల సప్తమికి 'జన' ధాతు కృదంతమగు 'జ' శబ్దము పరమగునేని లోపము రాదు.

ప్రావృషిజము, శరదిజము, కాలేజము, దివిజము.

(జ) 'జ' శబ్దము పరమగునేని వర్ష, క్షుర, శర, వర, శబ్దముల విభక్తికి వికల్పముగా లోపము వచ్చును.

వర్షేజము - వర్షజము
క్షురేజము- క్షురజము
శరేజము - శరజము
వరేజము - వరజము

(ఝ) శయ, వాస, వాసి, శబ్దము లుత్తరపదముగాఁగల సప్తమికి లోపము వికల్పముగా వచ్చును.

ఖేశయుఁడు - ఖశయుఁడు
గ్రామేవాసము - గ్రామవాసము
అంతేవాసి - అంతవాసి

కాలవాచకమునకుఁ బరమగుచో లోపము నిత్యము.

కాలవాసము మొ.

'వసత్' శబ్దము పరమైనపుడు విభక్త్యలోపము కానఁబడుచున్నది.

"అంతేవసద్పృషిగస్సౌ"

(ఞ) క్విబంతమగు 'సత్' పదము పరమగునేని 'దివ్' యొక్క సప్తమికి లోపము రాదు. 'సత్' యొక్క 'స' కారమునకు షత్వము వచ్చును.

దివిషత్

(ట) ద్వితీయాంత, తృతీయాంతాది పదములు తత్తత్ప్రదర్శిత పదముల తోడనే కాక యొక్కొక్కెడ నితరపదములతోడను సమసించును. మహాభాష్యమున ద్వితీయా, తృతీయా, ఇత్యాదులు యోగ విభాగము చేయఁబడి యున్నవి.

౭. నఞ్ సమాసము

౫౯౭. నఞ్ అనునది సుబంతముతో సమసించును. 'ఞ' కారము లోపించును.

౫౯౮. అజాది సుబంతము పరమగునేని నఞ్ యొక్క 'న'కారము 'అన్' గాను, హలాది సుబంతము పరమగునేని 'అ' గాను మాఱును.

న - ఏకము = అనేకము
న - అంతము = అనంతము
న - బ్రాహ్మణ = అబ్రాహ్మణుఁడు
న - మంగళము = అమంగళము

(క) 'నఞ్'శబ్దమునకుఁ గేవలము నిషేధార్థమే కాక పెక్కర్థములుగలవు.

౧. సాదృశ్యము - అబ్రాహ్మణుఁడు = బ్రాహ్మణ భిన్నుఁడు
బ్రాహ్మణసదృశుఁడు,
౨. అభావము - అసంశయము = సంశయాభావము
౩. తదన్యత్వము - అనశ్వము = అశ్వభిన్నము
౪. అల్పత్వము - అనుదరా కన్యా = అల్పోదరముగల కన్య
౫. అప్రశస్త్యము - అపశువు = అప్రశస్తమగు పశువు
౬. విరోధము - అధర్మము = ధర్మమునకు విరుద్ధమైనది

(ఖ) అకస్మాత్త్వను నర్థముగూడఁ గానవచ్చుచున్నది.

ఆపటీక్షేపము (ఆకస్మికముగాఁ దెఱతో్రియుట) ఆక్షేపనిఘంటువు.

(గ) అభావార్థమున అవ్యయీభావమును వచ్చును. ఉదా. అనర్గళము. (అర్గళాయాః అభావః) ఈ సూత్రము వలన నఞ్ సమాసము అనఁగాఁ దత్పురుషమును వచ్చును. భేదమేమన నవ్యయీభావ మగునేని సమాసమున కవ్యయత్వము వచ్చును. తత్పురుష మగునేని అవ్యయత్వము రాదు. కావున నభావార్థమున అవ్యయీభావ తత్పురుషలలో నేదేని చేయవచ్చును.

అసందేహః (తత్పురుష)	అసందేహం (అవ్యయీభావము)
అవిఘ్నః (తత్పురుష)	అవిఘ్నం (అవ్యయీభావము)

(ఘ) కొన్ని యెడల 'నఞ్' మాఱదు. ఈ క్రిందిశబ్దములు తత్తదర్థము లందు నిపతితములు.

నక్షత్రము (న క్షీయతే ఇతి)
నకులము (న విద్యతే కుల మస్య)
నక్రము (న క్రామతీతి)
నపుంసకుఁడు (న స్త్రీ, న చ పుమాన్)
నాకము (న అక మస్మిన్)

(ఙ) అప్రాణివాచక 'నగ'శబ్ద'న'కారము వికల్పముగా 'అ'కార మగును.

నగము – అగము (పర్వతము – అప్రాణి)
నగము – వృక్షము (ప్రాణి)

(చ) నఞర్థక మగు నవ్యయమైన 'న'శబ్ద మొకటిగలదు. అదియును సుబం తముతో సమసించును. 'న'శబ్దము నఞ్ కాదు కావున ౫౮౭.సూ.చే అన్, అ, ఆదేశములు రావు.

న – ఏకము = నైకము
న – ఏకధా = నైకధా

'న'శబ్దముతోఁ జేయఁబడు సమాసము మయూరవ్యంసకాంతర్గత మగుటఁ గర్మధారయ మగును. (చూ. సూ. ౫౬౦. గ) కానీ 'నఞ్' 'న' శబ్దసమాసముల స్పష్టమగు భేదమును దెలుపుట కిటఁ బ్రదర్శింపఁ బడినది.

(ఛ) సంస్కృతమున నపుంసకమైన మిత్రశబ్దము నఞ్ సమాసమునఁ బుంలింగ మగును.

న - మిత్రం - అమిత్రః (అమిత్రుఁ డనవలెను గాని అమిత్ర మనరాదు)

(జ) నఞ్ సుబంతముతో సమసించునని చెప్పఁబడుటచే 'నగము' మొదలగు చోట్ల న గచ్ఛతీతి నగః అన్న విధమున విగ్రహింపరాదు. న(స్), గ (స్) అని యలౌకిక విగ్రహవాక్యమును, నగ (స్) అనునది లౌకికవిగ్రహవాక్యమునని గ్రహింపవలయును 'న గచ్ఛతీతి నగః' అను విధము వ్యుత్పత్తిప్రదర్శనవిధ మగును.

౮. ఉపపద సమాసము.

(క) ఏపదము ప్రక్కనే లేకున్న ధాతువులకుఁ గృత్ప్రత్యయములు రావో అది యుపపదము. దానితోడి సమాసము ఉపపద సమాసము ఇది నిత్యసమాసము, 'కృ' మొదలగు ధాతువులకుఁ గుంభాది ద్వితీయాంతాది పదములు ప్రక్కయందు లేకున్నచోఁ గర్త్రర్థక మగు అ (అణ్, అచ్, క, ణ, టక్, ట, టచ్, ఖచ్, ఖశ్, డ) ఇన్ (ఇని, ణిని) ప్రత్యయములు రావు. కావునఁ గుంభాది పదము లుపపదములు.

కుంభకారుఁడు (కుంభ (అస్) కార (స్) అని యలౌకిక విగ్రహవాక్యము) కుంభపదము ద్వితీయాంతమైనను విగ్రహవాక్యమున షష్ఠినిఁ జూపవలయును.

(ఖ) ఈ యుపపదము ప్రథమా, ద్వితీయా, తృతీయా, పంచమీ, సప్తమ్యంతముగాఁ గానీ యవ్యయముగాఁ గానీ యుండును.

ఉత్తానశయుఁడు	(ఉత్తాన	(స్)	శయ	(స్)	ప్రథమాంతోపపదము
అవమూర్ధశయుఁడు	(అవమూర్ధ	(స్)	శయ	(స్)	,,
కుంభకారుఁడు	(కుంభ	(అస్)	కార	(స్)	ద్వితీయాంతోపపదము
అంశహారుఁడు	(అంశ	,,	హార	,,	,,
ఉదరశయుఁడు	(ఉదర	(అ)	శయ	(స్)	తృతీయాంతోపపదము
పృష్ఠశయుఁడు	(పృష్ఠ	,,	శయ	,,	,,
పార్శ్వశయుఁడు	(పార్శ్వ	(భ్యాం)	శయ	,,	పంచమ్యంతోపపదము
కురుచరుఁడు	(కురు	(ఇ)	చర	,,	సప్తమ్యంతోపపదము
ఆదాయచరుఁడు	(ఆదాయ		చర	,,	అవ్యయోపపదము

ఇట్లు అంధకారము, స్తంబేరమము, కర్ణేజపుఁడు, పంకజము, విధుంతుదుఁడు, అసూర్యంపశ్యా ఇత్యాదు లుపపదసమాసములు.

(౪) వక్ష్యమాణములగు అమంత (ణముల) తావ్యయములతోడి ద్వితీయాంతాదుల సమాసము లుపపదసమాసములు.

౧. కర్మవాచక ముపపదముగాఁ గల దృశ, విద, ధాతువులకు సాకల్యార్థమున అమ్ (ణముల్) ప్రత్యయము వచ్చును.

(చూ. సూ. ౧౬౨)

కన్యా - దృశ్ + అమ్ = కన్యాదర్శము వరించును (యాం యాం కన్యాం పశ్యతి తాం తాం అనఁగా చూచిన కన్యనెల్ల వరించును)

బ్రాహ్మణ-విద్ + అమ్ = బ్రాహ్మణవేదము మ్రొక్కును (యం యం బ్రాహ్మణం జానాతి, లభతేవా, తం తం)

౨. 'యావత్' పద ముపపదముగాఁ గల 'జీవ' కు 'అమ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

యావజ్జీవము చదువును (యావత్ జీవతి తావత్)

3. ద్వితీయాంత ముపపదముగాఁ గల ధాతువునకుఁ ద్వార గమ్యమాన మగుచుండ 'అమ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

యష్టి + గ్రిహ్ + అమ్ = యష్టిగ్రాహము పోరాడిరి (యష్టిం గృహీత్వా)

(చూ. సూ. ౧౬౧)

గౌతమీ + వృజ్ + అమ్ = గౌతమీ వర్జము వెడలిరి (గౌతమీం వర్జయిత్వా)

(చూ. సూ. ౧౬౨)

౪. ద్వితీయాంతమగు నామపద ముపపదముగాఁ గల ఆ-దిశ, గ్రిహ, ధాతువులకు 'అమ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

నామ + అదిశ్ + అమ్ = నామాదేశము పిలిచెను (నామ ఆదిశ్య)

,, గ్రహ్ + ,, = నామగ్రాహము ,, (,, గృహీత్వా)

౫. తృతీయాంత ముపపదముగాఁ గల 'ఉపదంశ' కు 'అమ్' వచ్చును.

మూలకోపదంశము - భుజించును (మూలకేన ఉపదంశం కృత్వా) ముల్లంగిని నంజుచు భుజించెనని భావము.

౬. తృతీయాంతోపపదము గల హింసార్థక ధాతువునకు 'అమ్' వచ్చును.

దండ + తాడ్ + అమ్ = దండతాడము గోవులను దోలెను
(దండేన తాడయన్)

దండ + ఉపహన్ + అమ్ = దండోపఘాతము గోవులను దోలెను
(దండేన ఘ్నన్) చూ. సూ. ౨౧౮

౭. తృతీయా సప్తమ్యంతోపపదములు గల ఉప - పీడ, రుధ, కృష, ధాతువులకు 'అమ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

పార్శ్వోపపీడము (పార్శ్వయోః పార్శ్వాభ్యా ముపపీడయన్) నిద్రించెను.
వ్రజోపరోధము (వ్రజే వ్రజేన వా ఉపరుంధన్) గోవులను గట్టుచున్నాడు.
పాణ్యుపకర్షము (పాణౌ పాణినా వా ఉపకర్షన్) గ్రహించుచున్నాడు.

౮. సన్నికర్షము గమ్యమాన మగుచుండ దృతీయాసప్తమ్యంతము లుపపదములుగాఁగల ధాతువునకు 'అమ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

కేశగ్రాహము (కేశేషు గృహీత్వా) పోరాడుకొనిరి
హస్తగ్రాహము (హస్తేన ,,) నడుచుచుండెను.

౯. పంచమ్యంతోపపదముగల ధాతువునకు త్వర గమ్యమానమగు చుండ 'అమ్' వచ్చును.

శయ్యోత్థాయము (శయ్యాయాః ఉత్థాయ) పరుగిడెను (చూ. సూ. ౨౬)
శయనోత్థాయ మః భోజరాజతనయాసంఫుల్లనేత్రాబ్జముల్ — శృంగార నైషధము

౧౦. ద్వితీయాంతమగు శరీరావయవ వాచక ముపపదముగాఁ గల ధాతువులకుఁ బీడ గమ్యమానమగుచుండ 'అమ్' ప్రత్యయము వచ్చును.

ఉరఃపీడము పోరాడిరి (కృత్స్న మురః పీడయంతః)
వక్షస్తాడము ,, (,, వక్షః తాడయంతః)

౧౧. అభూత తద్భావార్థమున (చ్వి ప్రత్యయార్థమున) స్వాద్వర్థ వాచకము లుపపదములుగాఁగల 'కృ' ధాతువునకు 'అమ్' ప్రత్యయము వచ్చును. ఉపపదమునకు మకారాగమము వచ్చును (చూ సూ.౧౩౮.)

స్వాదు కృ - అమ్ = స్వాదుంకారము భుజించెను (అస్వాదుం స్వాదుం కృత్వా)
సంపన్న ,, - ,, = సంపన్నంకారము ,, ,, ,,)
లవణ ,, - ,, = లవణంకారము

సంపన్న లవణశబ్దములు స్వాదుపర్యాయములు.

(ఘ) ఉపపదసమాసము నిత్యసమాస మగుటవలన

కుంభస్యకారః ఉదరేణ శయః, కురుషుచరః ఇత్యాది ప్రయోగము లుండవు.

ఇత్యాది ప్రయోగములు

౯. గ తి స మా స ము

(క) సంస్కృతమున నన్యోదర్శితములగు శబ్దములతో నాయా ధాతువుల క్త్వ్యాంతావ్యయములు సమసించి ల్యబంతము లగును. అది గతిసమాస మనఁబడును. తత్సమమున ల్యబంత ప్రయోగములు లేవు. ఆధాతువుల కృదంతరూపము లుండును.

ఊరీ - కృ - ఊరీ కృత్వా - ఊరీ కృత్య - ఊరీకారము. ఊరీకృతి మొ॥
ఉరరీ - ,, - ఉరరీ ,, - ఉరరీ ,, - ఉరరీకారము, ఉరరీకృతి ,,
వషట్ - ,, - వషట్ ,, - వషట్ ,, - వషట్కారము, వషట్కృతి ,,
స్వాహా - ,, - స్వాహా ,, - స్వాహా ,, - స్వాహాకారము, స్వాహాకృతి ,,
ఆవిస్ - ,, - ఆవిస్ ,, - ఆవిస్ ,, - ఆవిష్కారము, ఆవిష్కృతి ,,
ఖాట్ - ,, - ఖాట్ ,, - ఖాట్ ,, - ఖాట్కారము, ఖాట్కృతి ,,
సత్ ,, - సత్ ,, - సత్ ,, - సత్కారము, సత్కృతి ,,
అసత్ ,, - అసత్ ,, - అసత్ ,, - అసత్కారము, అసత్కృతి ,,
అలం ,, - అలం ,, - అలం ,, - అలంకారము, అలంకృతి ,,
పురస్ ,, - పురస్ ,, - పురస్ ,, - పురస్కారము, పురస్కృతి ,,
సాక్షాత్ ,, - సాక్షాత్ ,, - సాక్షాత్ ,, - సాక్షాత్కారము, సాక్షాత్కృతి ,,
హస్తే ,, - హస్తే ,, - హస్తే ,, - హస్తేకారము, హస్తేకృతి (పెండ్లి)
పాణౌ ,, - పాణౌ ,, - పాణౌ ,, - పాణౌకారము, పాణౌకృతి ,,
తిరస్ కృ - తిరస్ ,, - తిరస్ ,, - తిరస్కారము, తిరస్కృతి మొ
,, భూ - తిరోభూత్వా - తిరోభూయ - తిరోభావము, తిరోభూతి ,,
,, ధా - తిరోధత్వా - తిరోధాయ - తిరోధానము, తిరోహితి ,,
ప్రాదుస్-భూ- ప్రాదుర్భూత్వా- ప్రాదుర్భూయ- ప్రాదుర్భావము, ప్రాదుర్భూతి,,
అస్తం-గమ - అస్తంగత్వా - అస్తంగత్య - అస్తంగమము, అస్తంగతి మొ

(ఖ) 'చ్వి' ప్రత్యయాంతమును గతిసమాసము. (చూ. సూ. ౮౧౧)

శుక్ల - కృ - శుక్లీకృత్య - శుక్లీకారము, శుక్లీకృతి మొ.

అంగ - ,, - అంగీకృత్య - అంగీకారము, అంగీకృతి మొ.

తత్పురుష సమాసప్రకరణము సమాప్తము.

---

౩. ద్వంద్వసమాసప్రకరణము

౫౮౯. ఉభయపదార్థప్రధానము ద్వంద్వము.

(క) ఇతరేతరయోగ, సమాహార, ఏకశేషములందు ద్వంద్వము వచ్చును.

ఇతరేతరయోగమనం బ్రత్యేకాన్వయముగలది.

'రామకృష్ణులు వచ్చిరి' ఇట 'వచ్చు' క్రియలోనికిఁ బ్రత్యేకముగా రామకృష్ణ పదము లన్వయించును.

(ఖ) సముదాయాన్వయము గలది సమాహారద్వంద్వము.

పాణిపాదము కదలెను.

ఇటఁ బాణిపాదరూపసముదాయము 'కదలు'తో నన్వయించును.

(గ) ఏకశేషమన సమాసగతమగు పదద్వయములో నొకటి శేషించును. అనఁగా నొకటి లోపించును.

హంసలు (హంసీచ హంసశ్చ = హంసౌ)

౫౯౦. సమాహారద్వంద్వము ఏకవచనమును నపుంసకమును నగును. అప్పుడు దీర్ఘాంతశబ్దము హ్రస్వ మగును.

సంజ్ఞాపరిభాషము (సంజ్ఞాచ పరిభాషాచ అనయోః సమాహారః)

(క) విశేషించి సమాహారము చెప్పినచోట సమాహారముమాత్రమే వచ్చుననియును, నితరేతరయోగము రాదనియును, విశేషించి చెప్పనియెడలనుభయమునువచ్చుననియును దెలియవలెను. దీనినిఁ బట్టి

సంజ్ఞాపరిభాషము (సమాహారద్వంద్వము)

సంజ్ఞాపరిభాషలు (సంజ్ఞాచ పరిభాషాచ — ఇతరేతరయోగము)

అని ద్వివిధసమాసములును నుండవచ్చును.

(ఖ) కానీ యీ క్రింది సమాసములం దితరేతరయోగము మాత్రమే వచ్చును. సమాహారము రాదు.

రామలక్ష్మణులు, అధ్యవసానములు, ఋక్సామములు, వాఙ్మనసములు, శ్రద్ధామేధలు.

౫౯౧. ద్వంద్వమున ఇకార, ఉ, కారాంత శబ్దములు పూర్వమునఁ బ్రయోగింపఁబడును.

హరిహరులు (హరిశ్చ హరశ్చ)

శంభు బ్రహ్మలు (శంభుశ్చ బ్రహ్మాచ)

౫. అజాది, అదంతశబ్దములద్వంద్వమునందు అజాదిశబ్దములు ముందుఁ బ్రయోగింపఁబడును; బహుపదద్వంద్వమున నీనియమము లేదు.

అంధపంగువులు (అంధశ్చ పంగుశ్చ)
ఈశకృష్ణులు (ఈశశ్చ కృష్ణశ్చ)
అశ్వరథేంద్రులు; ఇంద్రాశ్వరథములు

(క) విషయేంద్రియములు, గవాశ్వములు, శూద్రార్యులు, పంగ్వంధులు, దారార్థములు, శస్త్రాస్త్రములు మొదలగు నేతత్సూత్రవిరుద్ధ ప్రయోగములును గలవు.

౬. అల్పాచ్చులుగల పదమును ద్వంద్వమునఁ బూర్వమునఁ బ్రయోగింపవలెను

శివకేశవులు, నలదమయంతులు

(క) అభ్యర్హితమును ముందు ప్రయోగింపవలయును.

రుక్మిణీకృష్ణులు, సీతారాములు
మాతాపితరులు, వధూవరులు, శృంగారవీరము

(ఖ) కానీ నరనారాయణులు మొదలగు విరుద్ధప్రయోగములును గలవు.

(గ) అభ్యర్హితత్వము వక్తృవివక్షాధీనము. కావున "నమోనమః శంకర పార్వతీభ్యాం" అనుచో 'శంకర' పదమే పూర్వమునఁ బ్రయుక్తము.

౭. సమానాచ్చులు గల శబ్దములలో లఘ్వక్షరములు గల దానిని ముందు ప్రయోగింపవలయును.

(క) హ్రస్వాక్షరము లఘువు; దీర్ఘాక్షరమును, సంయోగపరకమగు నక్షరమును గురువు.

కుశకాశములు

(ఖ) దారజారులు; ఇట దారజార శబ్దములు సమానముగా దీర్ఘాచ్చులు గలవి. అట్టియెడ దేనినిఁ బూర్వమునఁ బ్రయోగింపవలె నన్న ప్రశ్న వచ్చుచున్నది. అట్టిచో 'దార' శబ్దమునే ముందు ప్రయోగింపవలయును. (దారజారౌ కర్తరిణిలుక్చ) అను వార్తికమున 'దార

జారులు అని కాత్యాయనుఁడు ప్రయోగించెను. మిగిలినయెడఁ బర్యాయమున రెండును బూర్వమునఁ బ్రయోగింపవచ్చును.

నీరక్షీరములు, క్షీరనీరములు మొ.

(౫) ద్వాదశ, పంచదశ. (చూ. సూ. ౨౭౧ చ.)

౧౯౧. కులవిశేషవాచకములు యథాక్రమముగాఁ బ్రయోగింపబడును.

బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, విట్ఛూద్రులు

౧౯౬. భ్రాతృవిశేషవాచక పదద్వంద్వమున జ్యేష్ఠవాచకము ముందు ప్రయోగింపబడును.

యుధిష్ఠిర, భీమార్జున, నకుల, సహదేవులు

(౪) పాండుధృతరాష్ట్రులని విరుద్ధప్రయోగమును గలదు.

౧౯౭. ధర్మాది శబ్దము లనియతముగాఁ బూర్వోత్తరములందుఁ బ్రయోగింపవచ్చును.

అర్థ ధర్మములు – ధర్మార్థములు	అర్క–చంద్రులు – చంద్రార్కులు
అర్థ శబ్దములు – శబ్దార్థములు	ఉంఛ శిలములు – శిలోంఛములు
అర్థ కామములు – కామార్థములు	రాహుచంద్రులు – చంద్రరాహువులు
ఆద్యంతములు – అంతాదులు	గ్రీష్మవసంతములు – వసంతగ్రీష్మములు
గుణవృద్ధులు – వృద్ధిగుణములు	చంద్రాదిత్యులు – ఆదిత్యచంద్రులు
భీమసేనార్జునులు – అర్జున భీమసేనులు	

హితాహితములు – అహితహితములు (అహితహితవిచారశూన్యబుద్ధేః)

తపశ్శ్రుతములు – శ్రుతతపస్సులు

పుణ్యపాపములు– పాపపుణ్యములు

౧౯౮. ద్వంద్వమున 'పతి' శబ్దపరకమగు 'జాయా' శబ్దమునకు జం,దం, ఆదేశములు వికల్పముగా వచ్చును

జాయా – పతి = జంపతీ, దంపతీ, జాయాపతీ (జంపతులు, దంపతులు, జాయాపతులు)

(౪) తత్సమభాషలో బహువచనాంతముగానే యుంట యుక్తమైనను కాశీఖండమున "కోకదంపతికి దృక్కూలశిఖలు!" అని ఏకవచనమే ప్రయుక్తమై యున్నది.

౫౯౯. ప్రాణ్యంగములకును, సేనాంగములకును, తూర్యాంగములకును, సమాహారమును, ఏకవచనమును వచ్చును. (చూ. సూ. ౫౯౦)

ప్రాణ్యంగములు:- పాణిపాదము (పాణీచ పాదౌచ ఏతేషాం సమాహారః)
సేనాంగములు:- రథికాశ్వారోహము (రథికాశ్చ అశ్వారోహాశ్చ ఏతేషాం,,)
తూర్యాంగములు:- మార్దంగికపాణవికము (మార్దంగికాశ్చ పాణవికాశ్చ ఏతేషాం,,)

(క) ఇందు సేనాంగములు బహువచనమునం దున్నపుడే సమాహారము వచ్చును. కానిచో నితరేతరద్వంద్వమే వచ్చును. ఇతరేతర ద్వంద్వ మాంధ్రభాషలో బహువచనముగా నుండును.

రథికాశ్వారోహులు (రథికశ్చ అశ్వారోహాశ్చ)

(ఖ) ప్రాణ్యంగములును, దూర్యాంగములును ఏకవచనమున నున్నను సమాహారమును జెప్పవలయును.

పాణిపాదము (పాణిశ్చ పాదశ్చ అనయో స్సమాహారః)
మార్దంగిక పాణవికము (మార్దంగికశ్చ పాణవికశ్చ అనయో స్సమాహారః)

(గ) "శ్రీవాణీగిరిజాశ్చిరాయ దధతో వక్షోముఖాంగేషు యే" అనుచో వక్షోముఖాంగపదములు ప్రాణ్యంగము లగుటవలన నేకవచనముగా నుండవలసి యున్నను నిట బహువచనముగా నున్నవి. ఇది చింత్యము.

౬౦౦. ప్రకృతి విరోధముగల జంతువాచకములకు సమాహారమును, ఏకవచనమును వచ్చును.

గోవ్యాఘ్రము (గవాం వ్యాఘ్రాణాంచ సమాహారః)
సర్పనకులము (సర్పాణాం నకులానాంచ ,,)
కాకోలూకము (కాకానాం ఉలూకానాంచ ,,)

౬౦౧. గవాశ్వ, ప్రభృతులకు సమాహారమును, ఏకవచనమును వచ్చును.

గో + అశ్వ = గవాశ్వము (గవాం అశ్వానాంచ సమాహారః)
ఉష్ట్రఖరము (ఉష్ట్రాణాం ఖరాణాంచ ,,
పుత్రపౌత్రము (పుత్రాణాం పౌత్రాణాంచ ,,
దాసీదాసము (దాసీనాం దాసానాంచ ,,
మూత్రపురీషము (మూత్రస్య పురీషస్యచ అనయోః ,,
మాంసశోణితము (మాంసస్య శోణితస్యచ ,,

(క) 'దాసదాసీ'జనము అనియుఁ బ్రయోగము గలదు.

౬౦౨. క్షుద్రజంతువాచకములకు సమాహారమును, ఏకవచనమును వచ్చును. నకులప్రభృతిజంతువులు క్షుద్రజంతువులు

యూకాలిక్షము (యూకాశ్చ అలిక్షాశ్చ ఏతాసాం సమాహారః)
కృమికీటము (కృమయశ్చకీటాశ్చ ఏతేషాం ,,

(క) 'ఆయుషః కృమికీటానా మలంకరణ మల్పతా' అనునది అసాధువు.

౬౦౩. బహుత్వబోధకములైన వృక్షవిశేషవాచకములకును, ధాన్య విశేషవాచకములకును, తృణవిశేషవాచకములకును, మృగ విశేషవాచకములకును, పశువిశేషవాచకములకును, పక్షి విశేష వాచకములకును, ఫలవిశేషవాచకములకును వికల్పముగా సమా హారమును, నేకవచనమును వచ్చును.

ప్లక్షన్యగ్రోధము	-	ప్లక్షన్యగ్రోధములు	(వృక్షవిశేషములు)
వ్రీహియవము	-	వ్రీహియవములు	(ధాన్యవిశేషములు)
కుశకాశము	-	కుశకాశములు	(తృణవిశేషములు)
రురుపృషతము	-	రురుపృషతములు	(మృగవిశేషములు)
గోమహిషము	-	గోమహిషములు	(పశువిశేషములు)
శుకపికము	-	శుకపికములు	(పక్షివిశేషములు)
బదరామలకము	-	బదరామలకములు	(ఫలవిశేషములు)

(క) బహుత్వము బోధ్యము గానపుడు ఏకవచనము రాదు.

బదరామలకములు (బదరంచ ఆమలకంచ)
గోమహిషములు (గౌశ్చ మహిషశ్చ)

(ఖ) మృగములన నారణ్యకజంతువు లనియును, పశువు లన గ్రామమునఁ బెంపఁబడు జంతువు లనియును నర్థము.

౬౦౪. పరస్పర విరుద్ధములగు నద్రవ్యవాచకములకు వికల్పముగా సమాహారమును, ఏకవచనమును వచ్చును.

శీతోష్ణము – శీతోష్ణములు
సుఖదుఃఖము – సుఖదుఃఖములు
కామవైరాగ్యము – కామవైరాగ్యములు
పూర్వాపరము – పూర్వాపరములు
అధరోత్తరము – అధరోత్తరములు

(క) పరస్పరవిరుద్ధమన నొక్కచోట రెండును గలిసియుండని ధర్మములు.

౬౦౫. 'ఋ'కారాంత పదద్వంద్వమునందుఁ బూర్వ 'ఋ'కారాంతమునకు 'ఆ'కార మంతాదేశమగును.

హోతృ + పోతృ = హోతాపోతలు
మాతృ ,, పితృ = మాతాపితలు

(క) పుత్రశబ్దము పరమైనపుడును 'ఆ'కార మాదేశ మగును.

మాతాపుత్రులు, (మాతాపుత్రవిరోధాయ హిరణ్యాయ నమోనమః)
పితాపుత్రులు

(ఖ) ఇందలి పూర్వోత్తరపదములు విద్యాసంబంధముగానీ యోని సంబంధముగానీ కలిగియుండవలయును.

హోతాపోతలు (విద్యాసంబంధముగలవారు)
పితాపుత్రులు (యోని సంబంధము ,,)

'ఆ' కారాదేశము రాని ప్రయోగమునుగలదు. "శిష్యాచార్యతయా తథైవ పితృపుత్రాద్యాత్మనా భేదతః" దక్షిణామూర్తిస్తోత్రము.

౬౦౬. సుప్రసిద్ధసాహచర్యముగల దేవతాద్వంద్వమందుఁ బూర్వపదమునకు 'ఆ'కార మంతాదేశ మగును.

సూర్యాచంద్రమసులు, మిత్రావరుణులు

(క) వాయుశబ్ద ప్రయోగమున 'ఆ' కారాదేశము రాదు.

వాయ్వగ్నులు, అగ్నివాయువులు

(ఖ) సుప్రసిద్ధసాహచర్య మనుటచే బ్రహ్మప్రజాపతులు మొదలగు నప్రసిద్ధసాహచర్యము గలవానికి 'ఆ' కారాదేశము రాదు.

(గ) అగ్ని శబ్దమునకు సోమ, వరుణ, శబ్దములు పరమైనచో దీర్ఘమును, సకారమునకు షత్వమును వచ్చును.

అగ్నీషోములు, అగ్నీవరుణులు

(ఘ) 'దివ్' శబ్దమునకు దేవతావాచకము పరమగునేని 'ద్యావా' ఆదేశము వచ్చును.

ద్యావాభూములు, ద్యావాక్షమలు

(ఙ) పృథివీశబ్దము పరమగునేని 'దివ్' శబ్దమునకు వికల్పముగా 'దివస్' ఆదేశమగును. పక్షమునఁ బై సూత్రముచే 'ద్యావా' ఆదేశము.

దివస్పృథువులు, ద్యావాపృథువులు

(చ) 'ఉషస్' శబ్దమునకు దేవతావాచకము పరమగునేని 'ఉషాసా' ఆదేశము వచ్చును.

ఉషాసాసూర్యులు

(ఛ) అదేవతావాచకములకును గొన్ని యెడలఁ బూర్వపదదీర్ఘము వచ్చును.

ఇధ్మ - బర్హిస్ = ఇధ్మాబర్హిస్సులు
ఇష్ట - పూర్త = ఇష్టాపూర్తములు

౬౦౭. చ్, జ్, ద్, ష్, హ్, వర్ణాంత సమాహార ద్వంద్వమునకు 'అ' కార మంతాగమ మగును.

వాక్త్వచము, త్వక్స్రజము, శమీదృషదము, వాక్త్విషము, ఛత్రోపానహము.

ఏకశేషము

౬౦౮. సరూపములగు పదముల ద్వంద్వమున నొక్కటి మాత్రము మిగులును. మిగిలినవి లోపించును.

రామశ్చ రామశ్చ రామశ్చ రామాః (రాములు)

(క) కొందరు 'అగ్రహార' పదమున కిట్లు వ్యుత్పత్తినిఁ జెప్పుదురు. "హరస్య అయం (ఆలయః) హారః; హరేరయం (ఆలయః) హారః; హారశ్చ హారశ్చ హారౌ (దీనిచే నేకశేషము) అగ్రయోః (గ్రామస్య) హారౌ యస్య సః అగ్రహారః అనఁగా దేని యగ్రములందు శివాలయ, విష్ణ్వాలయము లుండునో యట్టి గ్రామము అగ్రహారము.

౬౦౯. లింగమాత్ర వైరూప్యము గల శబ్దములలో స్త్రీలింగశబ్దము లోపించును.

హంసీచ, హంసశ్చ - హంసౌ = హంసలు

(క) తరుణీతరుణులు, సోదరీసోదరులు, విటీవిటులు, నాయికానాయకులు, దాసీదాసము, రమణీరమణులు మొదలగునవి వ్యవహారమునఁ గలవు. ఇట మధ్యమపదలోపిసమాసమును జెప్పుకొని సమాధాన పఱచుకొనవలయును.

తరుణీ సహితాః తరుణాః; సోదరీ సహితాః సోదరాః ఇ.

౬౧౦. రుద్రాదులం దేకశేషము చింత్యము.

రుద్రశ్చ రుద్రాణీచ = రుద్రరుద్రాణులు (రుద్రౌ అనఁగూడదు)
శివశ్చ శివానీచ = శివశివానులు (శివౌ ,,
శర్వశ్చ శర్వాణీచ = శర్వ శర్వాణులు (శర్వౌ ,,
ఇంద్రశ్చ ఇంద్రాణీచ = ఇంద్రేంద్రాణులు(ఇంద్రౌ ,,

౬౧౧. స్వస్రాదులు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

స్వసృ + భ్రాతృ = భ్రాతరౌ = భ్రాతలు
దుహితృ - పుత్ర = పుత్రౌ = పుత్రులు
మాతృ - పితృ = పితరౌ; మాతాపితరౌ = పితరులు, మాతాపితలు
శ్వశ్రూ - శ్వశుర = శ్వశురౌ; శ్వశ్రూశ్వశురౌ = శ్వశురులు, శ్వశ్రూ శ్వశురులు

ద్వంద్వసమాసప్రకరణము సమాప్తము

---

౪. బహువ్రీహి సమాసప్రకరణము

౬౧౨. అన్యపదార్థప్రధానము బహువ్రీహి.

పీతాంబరుఁడు (పీతం అంబరం యస్య సః)
మహాబాహువు (మహాన్ బాహుః యస్య సః)

(క) బహువ్రీహిసమాసము సమానాధికరణమనియు, వ్యధికరణమని యును నిరుదెఱఁగులు.

(ఖ) సమానాధికరణ మన సమాసపూర్వోత్తరపదములు రెండును విగ్రహవాక్యమున నేకవిభక్తి గలిగియుండును.

మహాన్ - బాహుః యస్య సః (ఇట మహాన్, బాహుః అనుపదద్వయమును నేకవిభక్తియం దున్నది.)

(గ) వ్యధికరణ మన సమాసపూర్వోత్తరపదములు రెండును విగ్రహ వాక్యమున భిన్నవిభక్తికములై యుండును.

చక్రం పాణౌ యస్య సః (ఇట చక్రం పాణౌ పదములు భిన్నవిభక్తికములు.
ఇట్లే జలప్రాయము (జలస్య ప్రాయః ప్రాచుర్యం యస్మిన్ తత్) మొ.

(ఘ) సమానాధికరణ బహువ్రీహి యాఱువిధములు.

ప్రాప్తానందుఁడు	(ప్రాప్తః ఆనందః యం సః)	ద్వితీయాబహువ్రీహి
ఊఢరథుఁడు	(ఊఢః రథః యేన సః)	తృతీయా ,,
దత్తాస్త్రుఁడు	(దత్తం అస్త్రం యస్మై సః)	చతుర్థీ ,,
విజనము	(విగతాః జనాః యస్మాత్ సః)	పంచమీ ,,
పీతాంబరుఁడు	(పీతం అంబరం యస్య సః)	షష్ఠీ ,,
వీరపురుషము	(గ్రామము) వీరాః పురుషాః యస్మిన్ సః)	సప్తమీ ,,

(జ) కర్మధారయభ్రాంతినిఁ గలిగించుబహువ్రీహినిఁ బ్రయోగింపరాదు.

కలరవము (కలః రవః యస్య సః)

ఇట కలమైన రవమని కర్మధారయభ్రాంతి కలుగుచున్నది.

౬౧౩. గోశబ్దాంత బహువ్రీహియొక్క 'ఓ'కారమునకు 'ఉ' ఆదేశము వచ్చును. ఇటఁ బూర్వపదమునకు ౫౩౭ సూత్రముచేఁ బుంవద్భావము.

చిత్రాః గావః యస్య సః – చిత్రగువు
సుందరీ భార్యా ,, – సుందరభార్యుఁడు (చూ. సూ. ౪౩౬, ౫౪౩)

(క) భాషితపుంస్కముగాని పూర్వపదము గల బహువ్రీహి కుదాహరణము.

గంగా భార్యా యస్య సః – గంగాభార్యుఁడు (చూ. సూ. ౫౪౩)
వాహినీ ,, ,, – వాహినీభార్యుఁడు

(ఖ) 'దక్షిణామూర్తి' యనుచో 'దక్షిణా'పద మవ్యయముగాన, బుంవద్భావప్రసక్తి లేదు.

౬౧౪. బహువ్రీహిసమాసమందుఁ బూర్వపదములైన భాషితపుంస్కములగు ఆ, ఈ, కారాంత స్త్రీలింగములకుఁ, బూరణప్రత్యయాంతములును, (పంచమీ ప్రభృతులును) ప్రియా, మనోజ్ఞా, కల్యాణీ, సుభగా, భక్తి, సచివా, స్వసృ, కాంతా, క్షాంతా, సమా, చపలా, దుహితృ, వామా, అబలా, తనయా, శబ్దములును బరమగునేని పుంవద్భావము రాదు.

కల్యాణీ – ప్రియా యస్య సః = కల్యాణీప్రియుఁడు
దృఢా భక్తిః ,, = దృఢాభక్తి
దృఢం భక్తిః యస్య సః 'దృఢభక్తి' అని యగును.

(క) శ్లిష్టప్రియుఁడు (శ్లిష్టా ప్రియా యేన సః) శ్లిష్టకాంతుఁడు (శ్లిష్టా కాంతా యేన సః) మొదలగునవి యసాధువులు. ఈ సూత్రముచే పుంవద్భావము రాదుగాన శ్లిష్టాప్రియుఁడు, శ్లిష్టాకాంతుఁడు అనియే యుండవలయును.

౬౧౫. సమానాధికరణ బహువ్రీహియందుఁ బూరణ ప్రత్యయాంత పూర్వపదమునకును, 'ఈ'కారాంత ప్రాణ్యంగవాచక పూర్వపదమునకును, జాతివాచక పూర్వపదమునకును, 'క' కారోపధగల పూర్వబదమునకును బుంవద్భావము రాదు.

తృతీయా - ప్రకృతిః యస్య సః = తృతీయా ప్రకృతి
పంచమీ - భార్యా యస్య సః = పంచమీ భార్యుఁడు
సుకేశీ ,, ,, = సుకేశీ ,,
శూద్రా ,, ,, = శూద్రా ,,
రసికా ,, ,, = రసికా ,,
పాచికా ,, ,, = పాచికా ,,

(క) కకారోపధ గలవనఁగా తద్ధిత మత్వర్థీయ 'ఇక' ప్రత్యయాంతములును, కృత్ప్రత్యయమైన 'అక' ప్రత్యయాంతములును మాత్రమే గ్రాహ్యములు. కావునఁ దద్భిన్నకకారోపధములకుఁ బుంవద్భావము వచ్చును.

పాకభార్యుఁడు (పాకా (బాలికా) భార్యా యస్య సః)

(ఖ) అకేశభార్యుఁడు (అకేశా భార్యా యస్య సః) నఙ్ పూర్వక కేశ శబ్దమునకు ౪౯౧ సూత్రముచే 'ఆ' ప్రత్యయము వచ్చును. 'ఈ' కారాంతములకే పుంవద్భావ నిషేధము. కావున నిటఁ బుంవద్భావము రావచ్చును.

౬౧౬. వ్యధికరణ బహువ్రీహి షష్ఠీసప్తమీవిభక్తులందుమాత్రమే యుండును.

౬౧౭. వ్యధికరణబహువ్రీహియందుఁ బూర్వపదమైన సప్తమ్యంతమునకుఁ బరమైన 'స్థ' ప్రభృతి శబ్దములు లోపించును.

కంఠేస్థః కాలః యస్య సః - కంఠేకాలుఁడు

ఇట ౬౫ సూత్రముచే 'కంఠే' అను సప్తమ్యంత ముపపద ముగాఁగల 'స్థా'ధాతువుయొక్క 'ఆ'కారమునకు 'అ'కారమును, ౫౮౬ (జ) సూత్రముచే 'కంఠే' శబ్దమునకు విభక్త్యలోపమునువచ్చును. కాన నిట 'కంఠేస్థ' అనునది సమస్త పదము. అందలి 'స్థ' శబ్దము లోపించును. 'మర్యాదాస్థుఁడు' అనవలయును. మర్యాదస్థుఁడు అనుచో హ్రస్వమురాదు.

(క) వ్యధికరణబహువ్రీహియందుఁబూర్వపదమైన ఉపమానపదమునకుఁ బరమైన ఉత్తరపదమైన యుపమేయపదమునకును, ఉపమావాచకమునకును లోపము వచ్చును.

మృగనేత్రా (మృగస్య నేత్రే ఇవ నేత్రే యస్యాః సా)

(ఖ) సమానాధికరణ బహువ్రీహియం దుపమానపదమునకుఁ బరమైన ఉపమానవాచకమునకు లోపము వచ్చును.

చంద్రముఖీ (చంద్రసదృశం ముఖం యస్యాః సా)

(గ) వ్యధికరణబహువ్రీహియందు షష్ఠ్యంతమునకుఁ బరమైన సంఘాత, వికార శబ్దములకు లోపము వచ్చును.

కేశానాం సంఘాతః చూడా యస్య సః కేశచూడుఁడు
స్వర్ణస్య (వికారః) అలంకారః ,, స్వర్ణాలంకారుఁడు.

(ఘ) అస్తిక్షీరాదులు బహువ్రీహిసమాసములు.

అస్తిక్షీరా (అస్తి క్షీరం యస్యాః సా)
నాస్తిక్షీరా (నాస్తి ,,)

(క) 'అస్తి' 'నాస్తి' ఇవి యవ్యయములు.

౬౧౮. బహువ్రీహి సమాసమున నఞ్ శబ్దస్థానమున వచ్చిన అన్, అ ఆదేశములును, ప్రాదులును, అవ్యయములును, క్రియావిశేషణసహితములై సుబంతములతో సమసించును. క్రియావిశేషణములు వికల్పముగా లోపించును.

అపుత్రుఁడు అ(విద్యమానః) పుత్రః యస్య సః)
అవిద్యమాన పుత్రుఁడు ,, ,,
ప్రపర్ణము (ప్ర(పతితాని) పర్ణాని యస్య సః)
ప్రపతితపర్ణము ,, ,,

నిర్ఘృణుఁడు (నిర్(గతా)ఘృణా ,, ,,) (చూ. సూ. ౨౪౩)
నిర్గతఘృణుఁడు ,, ,, ,, ,,) ,,
నిర్ధనుఁడు (నిర్(గతం)ధనం యస్య సః)
నిర్గతధనుఁడు ,, ,,
నిధనుఁడు (నితరాం గతం ,,)
"అహో! నిధనతా సర్వాపదా మాస్పదం" మృచ్ఛకటికము
నిర్మముఁడు (చూ. సూ. ౨౭౪)

ఇట 'మమ' యనఁగా లక్షణచే మమత్వమని యర్థము. ఇది విభక్తి ప్రతిరూపకావ్యయము.

ఉత్కంఠుఁడు (ఉద్(గతః) కంఠః యస్య సః)
ఉద్గతకంఠుఁడు ,, ,,
విజీవితుఁడు (వి(గతం) జీవితం ,,)
విగత జీవితుఁడు ,, ,, ,,
సుభిక్షము (సులభా భిక్షా యస్మిన్)
దుర్భిక్షము (దుర్లభా ,, ,,)
ఉద్దామము (ఉచ్ఛిన్నం దామ యేన)
ఉచ్ఛిన్న దామము ,,
ఉచ్ఛృంఖలము (ఉచ్ఛిన్నా శృంఖః యేన)
ఉచ్ఛిన్న శృంఖలము ,,
ఉచ్చైర్ముఖుఁడు (ఉచ్చై(ర్గతం) ముఖం యస్య సః)
ఉచ్చైర్గతముఖుఁడు ,, ,, ,,

౬౧౯. బహువ్రీహి సమాసమందు 'సహ' కు 'స' భావము వికల్పముగా వచ్చును.

సపుత్రుఁడు (పుత్రేణ సహ)
సహపుత్రుడు ,,
సభార్యుఁడు (భార్యయా సహ) (. సూ. ౨౪౩)
సహభార్యుడు ,,

(క) ఇటఁ దుల్యయోగము ప్రాయికము.

సకర్మకము (విద్యమానకర్మకము. ఇటఁ దుల్యయోగము లేదు.)
సలోమకము (విద్యమాన లోమకము ,,

(ఖ) ఆశీరర్థమున 'సహ' శబ్దమునకు 'స' భావము రాదు.

సహపుత్రుఁడును, సహామాత్యుఁడు నగు రాజునకు మేలయ్యెడును.
(ఇట సపుత్రుఁడు, సామాత్యుఁడు అని యుండరాదు.)

(గ) అవ్యయీభావమునందును 'సహ' కు 'స' ఆదేశము వచ్చును. దీని కిని దానికినిఁగల భేదమేమన అవ్యయీభావము అవ్యయము; కాన క్రియావిశేషణమై క్రియలోని కన్వయించును. బహువ్రీహి విశేషణవాచకమై విశేష్యములోని కన్వయించును.

అతఁడు సకుటుంబముగా వచ్చెను (క్రియావిశేషణము)
అతఁడు సకుటుంబుఁడై వచ్చెను (బహువ్రీహి)

౬౨౦. 'ధనుస్' శబ్దాంత బహువ్రీహియందు 'ధనుస్' శబ్దమునకు 'ధన్వన్' ఆదేశము వచ్చును.

శార్ఙ్గధన్వన్ (శార్ఙ్గం ధనుః యస్య సః)
అధిజ్యధన్వన్ (అధిజ్యం ,, ,,

౬౨౧. బహువ్రీహియందు ప్ర, సం, పూర్వక 'జాను'శబ్దమునకు 'జ్ఞు' ఆదేశ మగును.

ప్రజ్ఞువు (ప్ర (గతే) జానునీ యస్య సః)
సంజ్ఞువు (సం (గతే) ,, ,,)

(క) 'ఊర్ధ్వ'శబ్దపూర్వకమునకు వికల్పము.

ఊర్ధ్వజ్ఞువు, ఊర్ధ్వజానువు

౬౨౨. బహువ్రీహిసమాసమందు సక్థి, అక్షి, శబ్దములకు అ (షచ్) కార మంతాదేశ మగును.

దీర్ఘసక్థుఁడు (దీర్ఘే సక్థినీ యస్య సః)
జలజాక్షుఁడు (జలజే ఇవ అక్షిణీ యస్య సః)

౬౨౩. ప్రాదులకుఁ బరమైన 'నాసికా' శబ్దమునకు 'నస' ఆదేశ మగును.

ఉన్నసుఁడు (ఉద్గతా, నాసికా యస్య సః)
ప్రణసుఁడు (ప్రగతా ,, ,,)

(క) ప్ర, పరి, పరా, నిర్ వీనికిఁ బరమైన 'నస' యొక్క నకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్రణసుఁడు, నిర్ణసుఁడు, ఇతు.
'నిర్ణాసా కలనాశికా' అను మృచ్ఛకటిక ప్రయోగము చింత్యము.

(ఖ) 'వి' పూర్వక 'నాసికా' శబ్దమునకు గ్ర, ఖ్య ఆదేశములు పర్యాయమున వచ్చును.

విగ్రుఁడు (వి (గతా) నాసికా యస్య సః)
విఖ్యుడు ,, ,, ,,

౬౨౮. 'సు' శబ్దమునకుఁ బరమైన 'దంత' శబ్దమునకు బహువ్రీహి యందు 'దత్' ఆదేశ మగును.

సుదత్ (శోభనాః దంతాః యస్య సః)

౬౨౯. సు, దుస్, శబ్దములకుఁ బరమైన 'హృదయ' శబ్దమునకుఁ గ్రమముగా మిత్రామిత్రార్థములందు 'హృత్' ఆదేశ మగును.

సుహృత్ (శోభనం హృదయం యస్య సః) మిత్రుఁడు
దుర్హృత్ (దుష్టం ,, ,, ,,) అమిత్రుఁడు
(క) సుహృదయుఁడు = మంచిహృదయము గలవాఁడు
దుర్హృదయుఁడు = చెడ్డ ,, ,,

ఇట మిత్రామిత్రార్థములు లేవు

౬౩౦. దిగ్వాచకములు 'అంతరాళము' అను నర్థమునఁ బరస్పరమును సమసించును. అది బహువ్రీహి నాఁబడు.

ఉత్తరపూర్వా (ఉత్తరస్యాశ్చ పూర్వస్యాశ్చ దిశో రంతరాళం)
పశ్చిమోత్తరా (పశ్చిమస్యాశ్చ ఉత్తరస్యాశ్చ ,,)

౬౩౧. సంజ్ఞ వాచ్యమగునేని పూర్వపదస్థములగు ఋ, ర, ష, కారములకుఁ బరమైన 'న' కారమునకు బహుళముగా ణత్వము వచ్చును.

ఉత్తర + అయన = ఉత్తరాయణము
రామ + ,, = రామాయణము (రామః అయనం ఆశ్రయః అస్య కావ్యస్య)
లేక రామః అయ్యతే ప్రాప్యతే అనేన కావ్యేన; కర్మార్థమున 'అన' ప్రత్యయము)

నార + అయన = నారాయణుఁడు (నారం అయనం యస్య)

అక్ష + ఊహినీ = అక్షౌహిణీ
పితృ + యానము = పితృయాణము
స్వర్ + నదీ = స్వర్ణదీ

(క) బహుళ గ్రహణముచే

త్రినయనుఁడు, త్రినేత్రుఁడు, రామనాథుఁడు, రఘునాథుఁడు మొదలగు తావులందు ణత్వము రాదు.

౬౨౮. ఈ క్రింది బహువ్రీహిసమాసములు నిపతితములు.

సుప్రాతము (శోభనం ప్రాతః యస్య)
సుశ్వము (శోభనం శ్వః ,,)
సుదివము (శోభనం దివా ,,)
చతస్రము (చత్వారః అస్రయః ,,)
ఏణీపదము (ఏణ్యా ఇవ పాదౌ ,,)
ప్రోష్ఠపదము (ప్రోష్ఠస్య ,,)

౬౨౯. 'జాయా' శబ్దాంత బహువ్రీహియొక్క 'యా' వర్ణమునకు ని (నిఙ్) ఆదేశ మగును.

భూజాని (భూః జాయా యస్య సః)
సీతాజాని (సీతా ,, ,, ,,)
అజాని (అవిద్యమానా ,, ,,)

(క) యువతి శబ్ద 'తి' వర్ణము లోపించును.

యువజాని (యువతిః జాయా యస్య సః)

౬౩౦. ఉత్, పూతి, సు, సురభి, శబ్దములకుఁ బరమైన 'గంధ' యొక్క అంత్య 'అ' కారమునకు బహువ్రీహియందు 'ఇ' (షచ్) యము వచ్చును.

ఉద్గంధి (ఉద్గతః గంధః యస్య)
పూతిగంధి (పూతిః ,, ,,)
సుగంధి (శోభనః ,, ,,)
సురభిగంధి (సురభిః ,, ,,)

(క) దుర్గంధిః కాయః, అను నెడ దుర్గంధిపద మసాధువు.

(ఖ) 'సుగంధపుష్ప' మసాధువు.

౬౩౧. వ్యధికరణ బహువ్రీహియందు ఉపమానవాచకమునకుఁ బరమైన గంధ శబ్దాంత్య 'అ'కారమునకు 'ఇ' ప్రత్యయము వచ్చును.

పద్మగంధి (పద్మస్య గంధ ఇవ గంధః యస్యాః సా)

౬౩౨. 'దారు'పదమునకు విశేషణమగు అంగుళిశబ్దాంతబహుప్రీహికి 'అ' ప్రత్యయ మంతాదేశ మగును.

పంచాంగుళము దారువు (పంచ అంగుళ్యః ప్రమాణం యస్య తత్)

(క) దారుభిన్నమునకు విశేషణ మగుచో 'అ' ప్రత్యయము రాదు.

పంచాంగులిహస్తము.

(ఖ) కేవలముగా 'అంగుళ'మనియుఁ గలదు.

౬౩౩. సంఖ్యావాచకములకును, 'సు' శబ్దమునకును, హస్త్యాది భిన్న పదములకును బరమైన 'పాద'శబ్ద అంత్య 'అ'కారము లోపించును. 'ద' కారము 'త' కార మగును.

ద్వి – పాద — ద్విపాత్.
సు – ,, = సుపాత్.

(క) హస్త్యాదులనఁగా హస్తి, అజ, కుసూల, అశ్వ, కపోత, జాల, గండ, దాసీ, గణికా శబ్దములు.

హస్తిపాదుఁడు (హస్తిపాదములవంటి పాదములు గలవాఁడు)
జాలపాదము. మొ.

౬౩౪. బహువ్రీహి సమాసముయొక్క యంతమందు నుక్తస్థలములందుఁ గాక భిన్నస్థలములందు 'క' (కప్) ప్రత్యయము వికల్పముగావచ్చును.

(క) బహువ్రీహియందు సమాసాంతమున అ, ఇ, ప్రత్యయములు (జలజాక్షుఁడు, సుగంధి, మొ) జెప్పఁబడినవి. ఆ స్థలములందుఁగాక భిన్న స్థలములందు 'క' ప్రత్యయము వికల్పము.

మహా – యశస్ – క = మహాయశస్కుఁడు, మహాయశుఁడు.

(క) 'క' ప్రత్యయము పరమగునేని 'ఆ'కారాంత స్త్రీలింగమునకు వికల్పముగా హ్రస్వము వచ్చును.

బహుమాలా – క = బహుమాలకుఁడు; బహుమాలాకుఁడు.

(ఖ) 'క' ప్రత్యయ వికల్పపక్షమున ౫౨౩ సూత్రముచే హ్రస్వము వచ్చును.

బహుమాలుఁడు.

౬౩౫. ఏకవచనాంతములైన ఉరస్, సర్పిస్, ఉపానత్, దధి, మధు, శాలి, శాల, పుంస్, అనడుత్, పయస్, నౌ, లక్ష్మీశబ్దములకు బహువ్రీహి సమాసమున నిత్యముగా 'క' ప్రత్యయము వచ్చును.

వ్యూఢం ఉరః యస్య సః వ్యూఢోరస్కుఁడు
ప్రియం సర్పిః ,, ప్రియసర్పిష్కుఁడు, ఇు.

(క) ఉరస్ మొదలైనవి ద్వివచన బహువచనాంతము లయ్యెనేని పై సూత్రముచే 'క' ప్రత్యయము వికల్పము.

ద్వౌ పుమాంసౌ యస్య సః-ద్విపుంస్కుఁడు; ద్విపుముఁడు (ద్విపుమాన్)

౫౩౬. నఞ్ పూర్వక అర్థశబ్దమునకు బహువ్రీహియందు 'క' ప్రత్యయము నిత్యము.

అనర్థకము.

(క) 'అప' పూర్వకమునకు వికల్పము.

అపార్థము, అపార్థకము.

౬౩౭. 'ఋ' కారాంతము, ఈ, ఊ, కారాంత స్త్రీలింగములును, ఉత్తర పదముగాఁగల బహువ్రీహికి నిత్యముగా 'క' ప్రత్యయము వచ్చును.

'ఋ' కారాంతము:— ఈశ్వర కర్తృకము జగము.
ఈ ,, :— బహునదీకము దేశము
ఊ ,, :— రూపవద్వధూకుఁడు పురుషుఁడు ఇు.
సుధీ శబ్దమునకు 'క' ప్రత్యయము రాదు. (శోభనా ధీః యస్య సః = సుధీః)

(క) 'ఇన్' అంతశబ్దము స్త్రీలింగవిశేషణ మగునేని 'క' ప్రత్యయము నిత్యముగా వచ్చును.

బహుదండికా నగరీ.

(ఖ) స్త్రీలింగ విశేషణము కానప్పుడు ౬౩౫ సూత్రముచే వికల్పముగా వచ్చును.

బహుదండీ, బహుదండికః, గ్రామః.

౬౩౮. ఈయస్ ప్రత్యయాంతములకు 'క' ప్రత్యయము రాదు.

బహుశ్రేయాన్ = బహుశ్రేయసుఁడు (బహవః శ్రేయాంసః యస్య సః)

(క) పూజ్యార్థమున భ్రాతృ శబ్దాంత బహువ్రీహికి 'క' ప్రత్యయము రాదు.

సుభ్రాతా (శోభనః భ్రాతా యస్య సః)
ప్రశస్తభ్రాతా (ప్రశస్తః ,,)

(ఖ) పూజ్యార్థము కానపుడు 'క' ప్రత్యయము వచ్చును.

మూర్ఖభ్రాతృకుఁడు. (మూర్ఖః భ్రాతా యస్య సః)

६3. బహువ్రీహియందు 'త' ప్రత్యయాంతమును బూర్వమునఁ బ్రయోగింపవలయును.

కృతకృత్యుఁడు (కృతం కృత్యం యేన సః)

(క) జాతి, కాల, వాచకములకును, సుఖపదమునకును బరముగానే 'త' ప్రత్యయాంతమును బ్రయోగింపవలయును.

సారంగజగ్ధీ (సారంగః జగ్ధః యయా సా)
మాసజాతా (మాసః జాతః యస్యాః)
సుఖజాతా (సుఖం జాతః ,,)
స్తనజాతా (స్తనౌ జాతౌ ,,) మొ.

(ఖ) ఆహితాగ్న్యాదు లనియతముగాఁ బూర్వోత్తరపదములుగాఁ బ్రయోగింపఁ దగును.

ఆహితాగ్ని	– అగ్న్యాహితుఁడు	మతిభ్రష్టుఁడు	– భ్రష్టమతి
జాతపుత్రుఁడు	– పుత్రజాతుఁడు	ఊఢభార్యుఁడు	– భార్యోఢుఁడు
జాతదంతుఁడు	– దంతజాతుఁడు	గతార్థుఁడు	– అర్థగతుఁడు
జాతశ్మశ్రువు	– శ్మశ్రుజాతుఁడు	ఇందుమౌళి	– మౌళీందువు
పీతతైలుఁడు	– తైలపీతుఁడు	కృష్టఖడ్గుఁడు	– ఖడ్గకృష్టుఁడు
పీతఘృతుఁడు	– ఘృతపీతుఁడు	ప్రాణావశిష్టుడు	– అవశిష్టప్రాణుఁడు
పీతమద్యుఁడు	– మద్యపీతుఁడు	శల్యావశిష్టుఁడు	– అవశిష్టశల్యుఁడు
		కథావశిష్టుఁడు	– అవశిష్టకథుఁడు

(గ) ప్రహరణ వాచకములకుఁ బరముగా బహుళముగా 'త' ప్రత్యయాంతమును బ్రయోగింపవలయును.

అభ్యుద్యతుఁడు (నిత్యము)
శస్త్రోద్యతుఁడు; ఉద్యతశస్త్రుఁడు (వికల్పము)
వివృతాసి (నిషేధము)

(ఘ) వ్యవహారమున 'త' 'ప్రత్యయాంతముగాని విశేషణమును బర మునఁ బ్రయోగింపఁబడియున్నవి.

గ్రంథసాంగుఁడు (సాంగః గ్రంథః యస్య సః)

ఇచ్చట నశాస్త్రీయముగా 'సాంగ' శబ్దము పరమునఁ బ్రయుక్తమై యున్నది. తదనుకూలముగానే యీ సమాసమునకు లోకమునఁ గుత్సార్థమును వచ్చియున్నది. కొందఱు గ్రంథే సాంగః అనియును విగ్రహింతురు.

౬౮౦. ప్రహరణవాచకములకుఁ బరముగా సప్తమ్యంతమును బ్రయోగింపవలయును.

దండపాణి - చక్రపాణి మొ.

౬౮౧. సప్తమ్యంతము లగు గ్రహణవిషయ సరూపపదములును, తృతీయాంతములగు ప్రహరణ విషయ సరూపపదములును, "ఈయుద్ధము ప్రవర్తిల్లినది" (ఇదం యుద్ధం ప్రవృత్తం) అను నర్థమునఁ గర్మవ్యతీహారము తోఁచుచుండ సమసించును. ఆ సమాసము బహువ్రీహి యనఁబడును. సమాసపూర్వ పదమునకు దీర్ఘమును, సమాసాంత మున 'ఇ'కారాదేశమును వచ్చును.

కర్మవ్యతీహారమున వ్యాపారవినిమయము.

కేశేషు కేశేషు	గృహీత్వా	ఇదం	యుద్ధం	ప్రవృత్తం	కేశ - కేశ	= కేశాకేశి
కచేషు కచేషు	,,	,,	,,	,,	కచ - కచ	= కచాకచి
హస్తైశ్చ హస్తైశ్చ	ప్రహృత్య	,,	,,	,,	హస్త - హస్త	= హస్తాహస్తి
బాహుభిశ్చ బాహుభిశ్చ	,,	,,	,,	,,	బాహు - బాహు	= బాహూబాహి
దండైశ్చ దండైశ్చ	,,	,,	,,	,,	దండ - దండ	= దండాదండి
ముష్టిభిశ్చ ముష్టిభిశ్చ	,,	,,	,,	,,	ముష్టి - ముష్టి	= ముష్టీముష్టి

'ముష్టాముష్టి' అని భారతమునఁ బ్రయోగముకలదు. ఇది బోపదేవకృత మగు ముగ్ధబోధవ్యాకరణముచే సాధ్యమగును. (ఏతద్విషయము వేదము వేంకటరాయ శాస్త్రిలవారి తిక్కన సోమయాజి విజయము ౨౯ పుటలో స్పష్టము.)

(క) ఈ యర్థమున 'ఉ'కారాంత శబ్దముల ఉత్తరపద 'ఉ'కారమునకు 'అవి' ఆదేశము వచ్చును.

బాహూబాహవి.

(ఖ) కర్మవ్యతీహారము లేనియెడను నోకానోకచో దీర్ఘమును, ఇత్వ మును గానవచ్చుచున్నవి.

కర్ణాకర్ణి (ఒకరి చెవినుండి మరొకరి చెవికి)
ముఖాముఖి (ఒకరి మొగము యొక్క యెదుట మరొకరి మొగము గలుగునట్లు)

౬౪౨. సంఖ్యేయార్థక మగు సంఖ్యావాచకముతో అవ్యయములును, ఆసన్న, అదూర, అధిక, శబ్దములును, సంఖ్యావాచకములును సమ సించును. అది బహువ్రీహి యనఁబడును. అవ్యయాదులు సమాస పూర్వపదములుగాఁ బ్రయోగింపఁబడవలయును.

(క) సంఖ్యేయవాచక మనఁగా ఇద్దఱు, ముగ్గుఱు మొ.

౬౪౩. సంఖ్యేయార్థక బహువ్రీహియందు సంఖ్యేయవాచకముల తుది అన్ (పంచన్, దశన్, ప్రభృతుల), అత్, (త్రింశత్ ప్రభృ తుల) అట్ (షట్ యొక్క) 'అ' (శతప్రభృతుల), అతి (వింశతి యొక్క) ఇ, (షష్టి, సప్తతి, అశీతి, నవతి) వర్ణములు లోపించి వాని స్థానమున 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

౬౪౪. త్రి, ఉప, సు, లకుఁ బరమైన 'చతుర్' శబ్దమునకు 'అ'కారా గమము వచ్చును.

ఉపదశాః వృక్షాః (దశానాం సమీపే యే సంతి- ఉపదశన్ + అ)
ఆసన్నవింశాః ,, (వింశతేః ఆసన్నాః - వింశతి + అ)
అదూరత్రింశాః ,, (త్రింశతః అదూరాః - త్రింశత్ + అ) మొ.
అధికచత్వారింశాః ,, (చత్వారింశతః అధికాః)
అదూరపంచాశాః ,, (పంచాశతః అదూరాః)
ఆసన్నషష్టాః ,, (షష్టేః ఆసన్నాః)
అధికసప్తతాః ,, (సప్తతేః అధికాః)
అదూరాశీతాః ,, (అశీతేః అదూరాః)
ఆసన్ననవతాః ,, (నవతేః ఆసన్నాః)
ఆసన్నశతము ,, (శతస్య ఆసన్నః)
ఏకద్వము ,, (ఏకోవా ద్వౌవా)
ద్విత్రము ,, (ద్వౌవా త్రయోవా).
త్రిచతురము ,, (త్రయోవా చత్వారోవా)
ఉపచతురము ,, (చతుర్ణాం సమీపే యే సంతి)

సుచతురము ,, (శోభనాః చత్వారో యస్య)
పంచషము ,, (పంచవా షడ్వా)
షట్సప్తము ,, (షడ్వాసప్తవా)

ద్విత్రము, త్రిచతురము, పంచషము. (చూ. సూ. ౫౮౧ చ.)

బహువ్రీహి ప్రకరణము సమాప్తము.

---

౫. బహుపద సమాస ప్రకరణము

౬४౫. బహుపదము లన రెంటికన్న నధికము లగు పదములు. ప్రాయికముగా సమాసము ప్రథమమునఁ బదద్వయమునకుఁ జేయఁబడును. ఆ సమాస మన్యపదముతోఁగానీ యన్యసమాసముతోఁగానీ, సమసించును. ఈ విధముగా బహుపదములుగల సమాస మేర్పడును. ప్రాయిక మనుటచేఁ బ్రిప్రిథమముననే బహుపదములు సమసించు సమాసములును గొన్నిగలవు.

౧. బహుపద తత్పురుషము

ద్వ్యహ్నజాతుఁడు(ద్వే అహనీ జాతస్య యస్య) బహుపద తత్పురుషము
ద్వ్యహజాతుఁడు (ద్వ్యహో జాతస్య యస్య) ద్విపదతత్పురుషము

ఇట 'ద్వ్యహః' అను ద్విగుసమాసముతో జాతశబ్దము సమసించినది. విగ్రహవాక్యమున 'ద్వ్యహః జాతస్య' అను పదద్వయము గలదు. 'ద్వ్యహ్నజాతుఁడు' అనుచోట ద్వే, అహనీ, జాతస్య'అను పదత్రియము గలదు.

(४) 'ద్వ్యహ్నజాతుఁడు' అనుచోట 'ద్వి' అను సంఖ్యావాచకమునకుఁ బరమైన 'అహస్' శబ్దమునకు 'అహ్న' ఆదేశము వచ్చినది. (చూ. సూ. ౬४౭) 'ద్వ్యహజాతుఁడు' అనుచోట 'ద్వ్యహ' పదము సమాహారద్విగు వగుటచే 'అహస్'యొక్క సకారమాత్రమునకు లోపము వచ్చినది. (చూ. సూ. ౬౧౦)

అరిషడ్వర్గము (అరీణాం షణ్ణాం వర్గః) బహుపద తత్పురుషము

౨. బహుపద ద్వంద్వము.

సీతారామలక్ష్మణులు (సీతాచ రామశ్చ లక్ష్మణశ్చ)
రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు (రామశ్చ లక్ష్మణశ్చ భరతశ్చ శత్రుఘ్నశ్చ)

౩. బహుపద బహువ్రీహి.

బహుపదబహువ్రీహియందు సమాసోత్తరపదమునకు నవ్యవహితపూర్వకముగా నున్న పదమునకుఁ బుంవద్భావము వచ్చును. కావున రూపము లీ క్రింది విధమున నుండును.

చిత్రాజరద్గువు (చిత్రా జరతీ గౌః యస్య సః)
జరతీచిత్రగువు (జరతీ చిత్రా,, ,, ,,)
పట్వీమృదుభార్యుఁడు (పట్వీ మృద్వీ భార్యా ,, ,,)
మృద్వీపటుభార్యుడు (మృద్వీ పట్వీ ,, ,, ,,)
తన్వీదీర్ఘజంఘుఁడు (తన్వీ దీర్ఘా జంఘా ,, ,,)
దీర్ఘాతనుజంఘుఁడు (దీర్ఘా తన్వీ ,, ,,)

(క) కర్మధారయపూర్వపద బహువ్రీహి యగునేని.

చిత్రజరద్గువు (చిత్రా చాసౌ జరతీ చిత్రజరతీ; సాచ గౌః యస్య సః)
జరచ్చిత్రగువు (జరతీ చాసౌ చిత్రా జరచ్చిత్రా; సాచ గౌః ,, ,,)

(ఖ) కర్మధారయోత్తరపదబహువ్రీహి యగునేని.

చిత్రజరద్గవీకుఁడు (జరతీ చాసౌ గౌః జరద్గవీ; చిత్రా జరద్గవీ యస్య సః)
జరచ్చిత్రగవీకుఁడు (చిత్రా చాసౌ గౌః చిత్రగవీ; జరతీ చిత్రగవీ ,, ,,)

౪౬౩ చే జరద్గవీ ఇత్యాదిరూపమును ౬౩౪. సూత్రముచే 'క' ప్రత్యయమును వచ్చును.

(గ) 'పంచగవధనుఁడు (పంచ గావః ధనం యస్య సః)
పంచనావప్రియుఁడు (పంచ నావః ప్రియాః ,,)

అనునవి విగ్రహవాక్యమునఁ ద్రిపదబహువ్రీహిగాఁ గానఁబడుచున్నవి. కానీ యివి బహువ్రీహిసమాసములు గావు. ఉత్తరపద ద్విగుసమాసములు. ఏలన ద్విగువునందు మాత్రము 'గో' శబ్దమునకు 'అవ' ఆదేశమును 'నౌ' శబ్దమునకు 'ఆవ' ఆదేశమును వచ్చును. (చూ. సూ. ౫౬౫) బహువ్రీహియందురాదు. బహువ్రీహియగునేని "పంచగోధనుఁడు, పంచనౌప్రియుఁడు" అని యగును.

(ఘ) పంచానాం గవాం సమాహారః పంచగవం; పంచగవం ధనం యస్య సః అని ద్విగుగర్భబహువ్రీహి చేసికొన్నచోఁ బంచగవ ధనుఁడు అను రూప మగునుగదా! ఉత్తరపద ద్విగుసృష్టి యేల? అని శంకింపరాదు. ఇట రూపసిద్ధి యయినను సర్వత్ర కాదు.

ద్వే అహనీ ప్రియే యస్య సః ద్వ్యహ్నప్రియుఁడు (ఉత్తరపదద్విగువు)
ద్వయో రహ్నోః సమాహారః ద్వ్యహః; ద్వ్యహః ప్రియః యస్య సః)
ద్వ్యహప్రియుఁడు (ద్విగుగర్భబహువ్రీహి)
ద్వే రాత్రీ ప్రియే యస్య సః ద్విరాత్రప్రియుఁడు (ఉత్తరపదద్విగువు)
ద్వయోః రాత్ర్యోః సమాహారః ద్విరాత్రం; ద్విరాత్రం ప్రియం యస్య సః
ద్విరాత్రప్రియుఁడు (ద్విగుగర్భబహువ్రీహి)

ఈ విధముగా రూపభేదములు గానవచ్చును.

బహుపదసమాసప్రకరణము సమాప్తము

---

౭. సర్వ సమాసాంత ప్రకరణము

౭౪౭. తత్పురుష సమాసమున 'సఖి' శబ్ద 'ఇ' కారమునకు 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును.

కృష్ణ - సఖి = కృష్ణసఖ - కృష్ణసఖుఁడు (కృష్ణస్య సఖా)

౭౪౮. తత్పురుషసమాసమున సర్వ, సంఖ్యాత శబ్దములకును, (క)ఏకదేశవాచకములకును, సంఖ్యావాచకములకును, అవ్యయములకును బరమైన 'అహస్' శబ్దమునకు 'అహ్న' ఆదేశము వచ్చును.

౭౪౯. 'అర్ధ'శబ్దము దప్ప మిగిలిన రేఫవిశిష్ట ఏకదేశవాచకములకును 'ప్రా'కును బరమైన 'అహ్న' యొక్క నకారమునకు ణత్వమగును. (అహ్నశబ్దాంతము సంస్కృతమునఁ బుంలింగము)

సర్వాహ్ణము, సంఖ్యాతాహ్నము, పూర్వాహ్ణము, అపరాహ్ణము, మధ్యాహ్నము, ఉత్తరాహ్ణము, సాయాహ్నము, చరమాహ్ణము, పరాహ్ణము, ప్రాహ్ణము, ద్వ్యహ్నము (ద్వయో రహ్నో ర్భవః) అత్యహ్నము (అహః అతిక్రాంతః)

పరాహ్నము (పరాగతం అహః. చూ. సూ. ౫౪౩) 'పరా' అనునది ప్రాది. పరాహ్ణము (అహ్నః పరం) 'పర'శబ్ద మేకదేశవాచకము.

(క) ఏకదేశ మన 'భాగము' అని యర్థము. పూర్వ, అపర, మధ్య, ఉత్తర, సాయ, చరమ, పశ్చిమ, పర ఇత్యాదు లేకదేశవాచకములు.

(ఖ) అర్ధాహ్నము. (ఇట ణత్వము రాదు)

६४९. అహన్, సర్వ, సంఖ్యాత, పుణ్య శబ్దములకును, సంఖ్యావాచకములకును, అవ్యయములకును, ఏకదేశవాచకములకును 'గణ' 'చిర' శబ్దములకును బరమైన రాత్రి శబ్ద 'ఇ' కారమునకు 'అ' ప్రత్యయము వచ్చును. (గణరాత్రి, చిరరాత్రి పదములును సంఖ్యావాచకము పూర్వమందు గల రాత్రశబ్దమును, సంస్కృతమున నపుంసకములు. మిగిలినవి పుంలింగములు)

అహోరాత్రములు. (అహశ్చరాత్రిశ్చ,) సర్వరాత్రము, (సర్వరాత్రః,) సంఖ్యాత రాత్రము, పుణ్యరాత్రము, ద్విరాత్రము, (ద్విరాత్రం,) త్రిరాత్రము, దశరాత్రము, అతిరాత్రము, ప్రతిరాత్రము, పూర్వరాత్రము, మధ్యరాత్రము, అర్ధరాత్రము, పరరాత్రము, చరమరాత్రము, పశ్చిమరాత్రము, గణరాత్రము, చిరరాత్రము.

(క) బహువ్రీహిసమాసగత మగు 'రాత్రి' శబ్ద 'ఇ'కారమునకును 'అ' ప్రత్యయము వచ్చునని కాశికాకారుఁడు వీని నుదాహరించెను.

దీర్ఘరాత్రము – (దీరర్ఘాతు్రిలు గలది)
సమరాత్రము – (సమరాతు్రిలు గలది)
అరాత్రము – (రాతు్రిలు లేనిది)

(ఖ) అర్ధరాత్రిము అనునర్థమున 'మహారాత్రిము' అను పదమును ఆ ప్తేనిఘంటువు చూపుచున్నది.

६५०. సమాహారద్విగుసమాసమునం దున్నట్టియు; శుభ, పుణ్య, సుదిన, ఉత్తమ, ఏకాది శబ్దములకుఁ బరమైనట్టియు 'అహన్' శబ్ద నకారము లోపించును.

ద్వ్యహము (ద్వ్యహః) (ద్వయో రహ్నోః సమాహారః)
త్ర్యహము (త్ర్యహః) (త్రియాణాం అహ్నాం ,,)
సప్తాహము (సప్తాహః) (సప్తానాం ,, ,,)

శుభాహము, పుణ్యాహము (పుణ్యాహం), సుదినాహము (సుదినశబ్దము ప్రశస్త వాచకము), ఉత్తమాహము, ఏకాహము; (పుణ్యాహ సుదినాహశబ్దములుమాత్రము సంస్కృతమున నపుంసకములు; మిగిలినవి పుంలింగములు)

(క) సమాహారద్విగుసమాసమునందేకాక యితరసమాసములందును 'అహన్' శబ్దమునకు నకారలోపము శిష్టప్రయోగములఁ గాన వచ్చుచున్నది.

బ్రాహ్మస్య తు క్షపాహస్య (క్షపాచ అహశ్చ అనయోస్సమాహారః)
మనుస్మృతి ౧. అ. ౬౮.
బ్రహ్మాహస్యాప్యభిధానాత్ (కుల్లూకభట్టవ్యాఖ్యానము)

౬౫౧. ముఖ్యార్థమును దెలుపు 'ఉరస్' శబ్దమునకు 'అ' ప్రత్యయమంతాగమ మగును.

అశ్వోరసము (అశ్వస్య ఉరఇవ) ముఖ్యాశ్వమని యర్థము.

౬౫౨. పూర్వపదము బహుత్వబోధక మగునేని 'ఛాయా' శబ్దమునకు హ్రస్వమును నపుంసకత్వమును వచ్చును.

వృక్షచ్ఛాయము (వృక్షాణాం ఛాయా)

(క) హ్రస్వము రాని ప్రయోగము గలదు.

వృక్షచ్ఛాయానిషాదిన్యః (కాళిదాసు)
ఇట్టియెడల అనిషాదిన్యః అని అచ్ ప్రశ్లేష చేయుదురు.

౬౫౩. రాజపర్యాయ శబ్దములకును, రక్షఃపిశాచవాచకములకును, బరమైన సభాపదము నపుంసక మగును.

ఇనసభము, ఈశ్వరసభము (ఇన, ఈశ్వరపదములు రాజపర్యాయములు)
నృపసభము, రక్షస్సభము, రాక్షససభము, పిశాచసభము మొ.

(క) రాజపర్యాయ మగుటచే 'రాజసభా' అనియే యుండును.

౬౫౪. సంఘాతార్థక 'సభా' శబ్దము నపుంసక మగును.

స్త్రీసభము (స్త్రీణాం సంఘాతః)
దాసీసభము (దాసీనాం ,,)

౬౫౫. షష్ఠీతత్పురుషసమాసమందు సేనా, సురా, ఛాయా, శాలా, నిశా, శబ్దములు వికల్పముగా నపుంసకము లగును.

శత్రుసేనము - శత్రుసేనా
యవసురము - యవసురా
కుడ్యచ్ఛాయము - కుడ్యచ్ఛాయా (కుడ్యస్య ఛాయా)
పాకశాలము - పాకశాలా
శ్వనిశము - శ్వనిశా (కృష్ణచతుర్దశి)

(క) పూర్వపద మేకవచనమైనచో 'ఛాయా' శబ్దము వికల్పముగా నపుంసక మగును. బహువచనమేని నిత్యముగా నపుంసకమగును. (పైనిఁ జూడుము)

౬౫౬. ఐదంప్రాథమ్యమును వివక్షించునపుడు 'ఉపజ్ఞా' 'ఉపక్రమ'. శబ్దాంతమగు తత్పురుషము నపుంసక మగును.

పాణినేః ఉపజ్ఞా = పాణిన్యుపజ్ఞం (గ్రంథః) = ప్రప్రథమమునఁ బాణిని వ్రాసిన గ్రంథము

మదుపజ్ఞము, వాల్మీక్యుపజ్ఞము మొ.

నందోపక్రమం (ద్రోణః) (నందుఁ డారంభించిన ద్రోణము)

(క) ఇట 'గ్రంథః' 'ద్రోణః' అనునవి పుంలింగములైనను పాణిన్యుపజ్ఞం, నందోపక్రమం, అనునవి నపుంసకములైనను సామానాధికరణ్యమును బొందును.

౬౫౭. సమాసాంత మందున్న అప్, పథిన్ శబ్దములు 'అ'కారాంతము లగును.

విమలాపము సరస్సు (విమలాః ఆపః యస్మిన్ తత్)
రమ్యపథము దేశము (రమ్యాః పంథాః ,, ,,)
అపథము (న పంథాః ,, ,,)

(క) మనుచరిత్రమున 'మోక్షలక్ష్మీప్రథ్యాగమసూత్రపంక్తి కివె పో' అని యున్నది. ఈ సూత్రముచే 'లక్ష్మీపథము' అని 'పథ' శబ్ద మకారాంత మగును. అప్పుడు 'పథాగమ' అని యగును. కావున నిది చింత్యము. 'మోక్షలక్ష్మీ పద్యాగమ సూత్రపంక్తి' యనుట నిర్దుష్టము. (పద్యా = మార్గము).

ఉత్పథము, సత్పథము, కుపథము, కాపథము, సుపథము, విపథము మొ. దక్షిణాపథము ఉత్తరాపథము, అను పదములందలి దక్షిణా, ఉత్తరా శబ్దము లాకారాంతములైన యవ్యయములు.

౬౫౮. ఈ క్రింది శబ్దములకు 'అప' శబ్దము పరమగునేని (పై సూత్రముచే అకారాంతమైన 'అప్' శబ్దము') యథాసంభవముగా 'అప' యొక్క 'అ' కారమునకు ఈ, ఊ, ఆదేశములు వచ్చును.

ద్వి	- అప =	ద్వి	- ఈప =	ద్వీపము	(ద్విర్గతాః	అపః	యస్మిన్)		
అంతర్	- ,, =	అంతర్	- ,, =	అంతరీపము	(అంతర్గతాః	,,	,,		
ప్రతి	- ,, =	ప్రతి	- ,, =	ప్రతీపము	(అపాంప్రతి	,,	,,		
అను	- ,, =	అను	- ఊప =	అనూపము	(అనుగతాః	,,	,,		

౬౪౯. సమాసాంత మందున్న ధూర్, పూర్, శబ్దములకుఁ గ్రమముగా ధుర, పుర, భావములు వచ్చును.

విధురుఁడు (విగతా ధూః యస్మాత్)
రణధురా (రణస్య ధూః) స్వాభావ్యముచే 'అ' కారాంత స్త్రీలింగము,
ఉద్ధురుఁడు (ఉద్గతా ధూః యస్మాత్; లేక ఉద్గతా ధూః యస్య)
విష్ణుపురము (విష్ణోః పూః)

౬౫౦. కృష్ణ, ఉదక్, పాండు, శబ్దములకును, సంఖ్యావాచకములకును, బరమైన భూమిశబ్దము 'అ' కారాంత మగును.

కృష్ణభూమము, ఉదగ్భూమము, పాండుభూమము
ద్విభూమము (రెండంతస్తుల మేడ)
సప్తభూమము (ఏడంతస్తుల ,,)

౬౫౧. 'అతి' పూర్వక 'శ్వన్' శబ్దమునకుఁ దత్పురుషమున 'న' కార లోపము వచ్చును.

అతిశ్వము (శ్వాన మతిక్రాంతః) వరాహము

౬౫౨. 'అర్ధ' పదమునకుఁ బరమైన 'నౌ' శబ్దమునకు 'ఆవ' ఆదేశము వచ్చును.

అర్ధనావము (నావః అర్ధం)

౬౫౩. 'అర్ధ' శబ్దమునకుఁ బరమైన 'ఖారి' శబ్ద 'ఇ'కారము వికల్పముగా 'అ' కారమగును.

అర్ధఖారము, అర్ధఖారి (ఖారేః అర్ధం)

౬౫౪. తత్పురుషమున ఉత్తర, మృగ, పూర్వ శబ్దపూర్వకమును, ఉపమాన పూర్వకమును నగు 'సక్థి' శబ్దము 'ఇ'నకు 'అ'కార మాదేశ మగును.

ఉత్తరసక్థము, మృగసక్థము, పూర్వసక్థము
ఫలకసక్థము (ఫలక మివ సక్థి)

౬౫౫. సంఖ్యావాచకమునకుఁ బరమైన గోదావరీ, నదీ, శబ్దముల ఈ కారమునకు 'అ'కార మాదేశ మగును.

సప్తగోదావరము, పంచనదము

౬౬౬. బహువ్రీహిసమాసమందు 'నాభి' శబ్దము బహుళముగా 'అ'కారాంత మగును.

తంతునాభ – తంతునాభము (తంతవః నాభ్యాం యస్య సః)
పద్మనాభ – పద్మనాభుఁడు (పద్మం నాభ్యాం యస్య సః)

(క) బహువ్రీహి కాని యెడల 'అ' కారాంతముగాదు. కావున మను చరిత్రము నందలి 'శ్రీవక్షోజకురంగనాభ మెదపై' అనునెడఁ గురంగనాభపదము చింత్యము. సంస్కృతనిఘంటువులందు 'కురంగ నాభి' పదమే కానఁబడుచున్నది.

(ఖ) బహుళగ్రహణముచే 'ఊర్ణనాభి'అను సమాసపదము వికల్పముగా 'అ'కారాంతముగాఁ గనఁబడుచున్నది.

ఊర్ణనాభము – ఊర్ణనాభి (ఊర్ణా నాభ్యాం యస్య సః)

(గ) మరియు సనాభిః; "చకితహరిణీప్రేక్షణా నిమ్ననాభిః" 'వృద్ధనాభి' అనునెడలను 'అ'కారాంతత్వము రాలేదు.

౬౬౭. ప్రతి, అను, అవ, శబ్దములకుఁ బరమైన లోమన్, సామన్, శబ్దముల 'న' కారము లోపించును.

అనుసామము (సామ అనుగతః)
ప్రతిసామము (సామ్నః ప్రతి)
అనులోమము (లోమ అనుగతం)
ప్రతిలోమము (లోమ్నః ప్రతి)

౬౬౮. ఉపసర్గకుఁ బరమైన అనఁగాఁ బ్రాదిసమాసస్థమైన 'అధ్వన్, శబ్ద 'అన్'నకు 'అ'కార మాదేశమగును.

ప్రాధ్వము రథము (ప్రగతః అధ్వానం)
అత్యధ్వము (అతిక్రాంతః ,,)
సమధ్వము (సంగతః అధ్వానం)
వ్యధ్వము (విరుద్ధః దుర్గతః అధ్వా)

౬౬౯. నేత్రార్థకముగాని 'అక్షిన్' శబ్దము యొక్క 'ఇన్' నకు 'అ' కార మంతాదేశ మగును.

గవాక్షము (గవాం అక్షీవ)

౬౨౦. అవ, సం, అంధ, శబ్దములకుఁ బరమైన 'తమస్' శబ్దమునకుఁ బరముగా 'అ' కారాగమము వచ్చును.

అవతమసము (అవగతం తమః)
సంతమసము (సంతతం తమః)
అంధతమసము (అంధం తమః)

౬౨౧. అను, అవ, తప్త శబ్దములకుఁ బరమైన 'రహస్' శబ్దమునకుఁ బరముగా 'అ' కారాగమము వచ్చును.

అనురహసము (అనుగతం రహః)
అవరహసము (అవగతం ,,)
తప్తరహసము (తప్తం ,,)

(క) అనస్, అయస్, సరస్, శబ్దములకు సమాసమున (జాతి సంజ్ఞా వాచకము లగునేని) అకార మంతాగమ మగును.

ఉప	+ అనస్	= ఉపానసము		ఇవి జాతివాచకములు
కాల	+ అయస్	= కాలాయసము		
పిండ	+ ,,	= పిండాయసము		
కృష్ణ	+ ,,	= కృష్ణాయసము		
మండూక	+ సరస్	= మండూక సరసము		
మహా	+ అనస్	= మహానసము		ఇవి సంజ్ఞావాచకములు
లోహిత	+ అయస్	= లోహితాయసము		
జల	+ సరస్	= జలసరసము		

(ఖ) 'అశ్మన్' శబ్దమునకు సమాసాంతమున (జాతి సంజ్ఞావాచకములగునేని) 'న'కారము లోపించును. 'అ' కార మంతాగమ మగును.

అమృత + అశ్మన్ = అమృతాశ్మము (జాతివాచకము)
పిండ + ,, = పిండాశ్మము (సంజ్ఞావాచకము)

౬౨౨. 'దైర్ఘ్యము' అను నర్థమున 'అనుగవ' శబ్దము నిపతితము.

అనుగవము యానము (దీర్ఘప్రయాణము)

౬౨౩. బ్రహ్మ, హస్తి, రాజ, శబ్దములకుఁ బరమైన 'వర్చస్' శబ్దమునకుఁ బరముగా 'అ' కారాగమము వచ్చును.

బ్రహ్మవర్చసము (బ్రహ్మణః వర్చః)
హస్తివర్చసము (హస్తినః ,,)
రాజవర్చసము (రాజ్ఞః ,,)

౬౭౪. అచతురాదులు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు. ఇవన్నియు అజంతములు-

అచతురము	(న విద్యంతే చత్వారి యస్య)
విచతురము	(విగతాని ,, ,,
స్త్రీపుంసము	(స్త్రీచ పుమాంశ్చ)
ధేన్వనడుహాములు	(ధేనుశ్చ అనడ్వాంశ్చ)
వాఙ్మనసములు	(వాక్చ మనశ్చ)
అక్షిభ్రువములు	(అక్షిణీచ భ్రువౌచ)
నక్తందివము	(నక్తంచ దివాచ)
రాత్రిందివము	(రాత్రిశ్చ దివాచ)
అహర్దివము	(అహశ్చ దివాచ)
సరజసము	(రజః అపి అపరిత్యాజ్య)
పురుషాయుషము	(పురుషస్య ఆయుః)
ఋగ్యజుషములు	(ఋుక్చ యజూశ్చ)
జాతోక్షము	(జాతశ్చ అసౌ ఉక్షాచ)
మహోక్షము	(మహాంశ్చ ,, ,,)
వృద్ధోక్షము	(వృద్ధశ్చ అసౌ ఉక్షాచ)
ఉపశునము	(శునః సమీపం)
గోష్ఠశ్వము	(గోష్ఠేశ్వా (గోష్ఠశ్వస్తు స యో ద్వేష్టి స్థాన ఏవ స్థితః పరాన్)

౬౭౫. ప్రశస్తార్థమున 'శ్వస్' అను నవ్యయమునకుఁ బరమైన వసీయస్, శ్రేయస్, శబ్దములకు 'అ'కార మంతాగమ మగును.

శ్వస్ - వసీయస్ = శ్వోవసీయసము = మిక్కిలిప్రశస్తము (చూ. సూ. ౪౨)
శ్వస్ - శ్రేయస్ - శ్వశ్రేయసము ,,

సర్వసమాసాంత ప్రకరణము సమాప్తము.

---

౭. సమాసాశ్రియ విధి ప్రకరణము

౬౭౬. 'ఉదక' శబ్దమునకు వాస, వాహన, ధి, శబ్దములు పరమగునేని 'క' వర్ణము లోపించును.

ఉదవాసము, ఉదవాహనము, ఉదధి

తిమి - గిలగిల - తిమింగిలగిలము
ఉష్ణ - కరణ - ఉష్ణంకరణము
భద్ర - ,, - భద్రంకరణము (మేలుసేఁత)
భద్రాకరణము = క్షౌరము (మా. ४౫ పుట)

(४) ఇట మకారాగమము వికల్పము.

రాత్రి - చర = రాత్రించరుఁడు, రాత్రిచరుఁడు
,, - అట = రాత్రిమటుఁడు, రాత్ర్యటుఁడు

ఉ.ర. ౨. 'సమాన' శబ్దమునకు జ్యోతిస్, జనపద, రాత్రి, నాభి, నామన్, గోత్ర, రూప, స్థాన, వర్ణ, వయస్, వచన, బంధు, గంధ, కర, మాన, దేశ, పిండ, కుక్షి, వేశ్, పత్ని, బ్రహ్మచారిన్ శబ్దములును,యప్రత్యయ విషయక గర్భ, (గర్భ్య) యూధ, (యూథ్య) శబ్దములును పరమగునేని 'స' భావము వచ్చును.

సనాభి, సపిండుఁడు, సవయస్కుఁడు, సమానుఁడు, వెం.

(४) 'సమాన' శబ్దమునకు మరికొన్నియెడలను 'స'భావ మగపట్టును.

సపత్నము (సమానః పత్నిః యస్య)
సజాతీయము (సమానా జాతిః యస్య)
సధర్మము (సమానః ధర్మః ,,)
సగ్రాముఁడు(సమానః గ్రామః ,,)
సనాథము (సమానః నాథః ,,)
సహృదయుఁడు (సమానం (కవిహృదయసమానం) హృదయం యస్య)
సపీతిః(సమానా పీతిః) ,,
సజగ్ధి (సమానా జగ్ధిః) ,,

ఉ.ర.३. 'సదృక్' ఆదులకు రూపత్రయ మెఱుఁగునది.

సదృక్	సదృశము	సదృక్షము
తాదృక్	తాదృశము	తాదృక్షము
ఏతాదృక్	ఏతాదృశము	ఏతాదృక్షము
త్వాదృక్	త్వాదృశము	త్వాదృక్షము
యుష్మాదృక్	యుష్మాదృశము	యుష్మాదృక్షము
భవాదృక్	భవాదృశము	భవాదృక్షము
మాదృక్	మాదృశము	మాదృక్షము
అస్మాదృక్	అస్మాదృశము	అస్మాదృక్షము

కీదృక్	కీదృశము	కీదృక్షము
ఈదృక్	ఈదృశము	ఈదృక్షము
అన్యాదృక్	అన్యాదృశము	అన్యాదృక్షము
అమూదృక్	అమూదృశము	అమూదృక్షము
యాదృక్	యాదృశము	యాదృక్షము

౬౮౪. తృతీయా, షష్ఠీ సమాసములందుఁదక్క అన్యసమాసములందు 'అన్య'శబ్దమునకు ఆశీః, ఆశా, ఆస్థిత, ఉత్సుక, ఊతి, రాగ, శబ్దములును (ఈయ) (ఛ) ప్రత్యయమును బరమగునేని 'ద'కారాగమము వచ్చును.

అన్య - ద్ - ఆశా = అన్యదాశా (ఇతరమైనఆశ)

,, - ,, - ఈయ = అన్యదీయము.

(క) అర్థశబ్దము పరమగునేని 'ద'కారాగమము వికల్పము.

అన్యదర్థము, అన్యార్థము

౬౮౫. ప్ర, నిర్, అంతర్, శర, ఇక్షు, ప్లక్ష, ఆమ్ర, కార్ష్య, ఖదిర, పీయూక్ష, శబ్దములకుఁ బరమైన 'వన' శబ్దనకారమునకు ణత్వము వచ్చును.

ప్రవణము (ప్రమదవనము) శరవణము, ఇక్షువణము, ఆమ్రవణము

(క) దూర్వా, శిరీష ప్రభృతులగు రెండు, మూడచ్చులు గల శబ్దముల పై నున్న 'వన' శబ్దనకారమునకు ణత్వము వికల్పముగా వచ్చును.

దూర్వావణము, దూర్వావనము, శిరీషవణము, శిరీషవనము

(ఖ) ఇరికా, మిరికాదులకుఁ బరమగుచో ణత్వమురాదు.

ఇరికావనము, మిరికావనము

౬౮౬. గిరి, చక్ర శబ్దములకుఁ గ్రమముగాఁ బరమైన నదీ, నితంబ, శబ్దముల యొక్కయు, రేఫమునకుఁ బరమైన 'పాన' శబ్దముయొక్కయు నకారమునకు వికల్పముగా ణత్వము వచ్చును.

గిరిణదీ - గిరినదీ;	క్షీరపాణము - క్షీరపానము;
చక్రిణితంబా - చక్రినితంబా;	పీరపాణము - పీరపానము,

౬.౮౭. ఈ క్రిందిశబ్దములందలి ‘స’ కారమునకు షత్వము వచ్చును.

(క) జ్యోతిస్, ఆయుస్, శబ్దముల ‘స’ కారము లోపించును.

అంగులి - సంగము = అంగులిషంగము
భీరు - స్థానము = భీరుష్ఠానము
జ్యోతిస్ - స్తోమము - జ్యోతిష్టోమము
ఆయుస్ - ,, = ఆయుష్టోమము

(ఖ) “గ్లాయంత్యంగులిసంగేఽపి కోమలాః కుసుమస్రజః” అనుచోట అంగులిసంగపదము దుష్టము.

౬.౮౮. విత్, (వ్యధధాతుక్విబంతము) సత్, (‘సహ’ యొక్క క్విబంతము) పదములు పరమైనచోఁ బూర్వపదమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

మర్మావిత్, మృగావిత్, శ్వావిత్, ఉపాసత్.

(క) ‘ప్ర’కు వృట్, పదమును, ‘ని’ కి ‘రుక్’ ‘వృత్,’పదములును, పరమగునేని దీర్ఘమగును.

ప్రావృట్, నీరుక్, నీవృత్

౬.౮౯. దీర్ఘోపధగల అ (ఘఞ్) ప్రత్యయాంతము (భావార్థకము) పరమగుచో ఇకారాంతోపసర్గకు దీర్ఘము వచ్చును.

పరిపాకము - పరీపాకము
పరిహాసము - పరీహాసము
ప్రతికారము - ప్రతీకారము
పరిహారము - పరీహారము
వివాదము - వీవాదము (వాగ్వీవాద మింతేటికి - కాశీఖండము)
ప్రతివేశము - ప్రతీవేశము
ప్రతిరోధము - ప్రతీరోధము
వీమార్గము - (ఇట దీర్ఘము నిత్యము)

(క) బహుళగ్రహణముచేఁ గొన్ని అకారాంతపసర్గలకు దీర్ఘమగును.

అప - మార్గ = అపామార్గము
ప్ర - పాద = ప్రాపాదము = నేడ; (భిన్నార్థమున ప్రసాదము)
ప్ర - కార = ప్రాకారము (ప్రహరి; (భిన్నార్థమున ప్రకారము)

(ఖ) ‘వృత్’ శబ్దము పరమగునపుడు ‘పరి’కి దీర్ఘము గనఁబడుచున్నది.

పరీవృతుఁడు - పరివృతుఁడు

౬౮౦. ఋష్యర్థమున మిత్రశబ్దము పరమగునేని 'విశ్వ'శబ్దమునకు దీర్ఘమగును.

విశ్వామిత్రుఁడు - (ఒకఋషి)
విశ్వమిత్రుఁడు - విశ్వమునకు మిత్రుఁడు; (ఋషివాచకము గాదు)

(క) అధోనిర్దిష్టములగు తత్తత్పదములకుఁ దత్తత్పదములు పరమగునేని సంజ్ఞాదినిర్దిష్టార్థములందు దీర్ఘము వచ్చును.

అష్టన్ - వక్ర = అష్టావక్రుఁడు (సంజ్ఞ)
" - పద = అష్టాపదము "
" - గవ = అష్టాగవము - శకటము (ఎనిమిదెద్దులతోఁ గూడినది)
" - కపాలము = అష్టాకపాలము (ఒకహవిస్సు)

విశ్వ - నర = విశ్వానరుఁడు (సంజ్ఞ)
" - వసు = విశ్వావసువు "
అసంజ్ఞయందు విశ్వనరుఁడు మొదలగు రూపము లుండును.

(ఖ) 'శ్వన్' శబ్దమునకు దంత, దంష్ట్ర, కర్ణ, కుంద, వరాహ, పుచ్ఛ, పద, శబ్దములు పరమగునేని దీర్ఘము వచ్చును.

శ్వన్ + వరాహము = శ్వావరాహము (శ్వా వరాహ ఇవ)
శ్వన్ + పుచ్ఛము = శ్వాపుచ్ఛము (శునః పుచ్ఛః)
"శ్వాపుచ్ఛమవనామితం" అని ప్రయోగమును గలదు.
" + పదము = శ్వాపదము (పులి లేక క్రూరమృగము)

౬౮౧. 'వల'ప్రత్యయము పరమగునేని సంజ్ఞార్థమునఁ బూర్వపదమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

దంత - వల = దంతావళము
కృషి " = కృషీవలుఁడు

౬౮౨. పృషోదరాదులు యథాప్రయుక్తముగ గ్రాహ్యములు.

(క) వర్ణలోప, వర్ణాగమ, వర్ణవ్యత్యయాదులు యథాసంభవముగా గ్రహించునది.

పృషోదరము (పృషంతి ఉదరే యస్య)
హంసము (హంతి గచ్ఛతీతి, హసతీతివా)
పతగము (పతన్ గచ్ఛతీతి)
పతంగము (")
సింహము (హిన స్తీతి)

వాకోవాక్యము (వాక్యంచ ఉపవాక్యంచ = వేదశాస్త్ర సంబంధులగు [తర్కో-క్తి ప్రత్యు
వలాహకము (వారీణాం వాహకః)
వీర్యము (వీర - యత్-ఆదివృద్ధ్యభావము)
శేఖరము- (శిఖర- అణ్ ,,)
జీమూతము (జీవనస్య మూతః)
పురాణము (పురా నవం)
శ్మశానము (శ్వానః శేరతే అత్ర)
అర్వాక్ (అవరే కాలే, దేశేవా అంచతి)
ఉలూఖలము (ఊర్ధ్వంచ తత్ ఖంచ, ఊర్ధ్వఖం: తత్ లాతీతి)
శునకము (శ్వన్ + క)
పిశాచము (పిశిత మాచామతీతి)
లంపటుఁడు (లోభక శబ్దమునకు వర్ణలోపవర్ణాగమాదు లూహ్యములు)
లంపాకుఁడు (,, ,, ,,)
బృసీ (బ్రువంతః అస్యాం సీదంతీతి)
సూనృతము (సు + ఋతము; దీర్ఘ న కారాగమములు నిపాతితములు
మయూరము (మహ్యాం రౌతీతి)
హిరణ్మయము (హిరణ + మయము)
ధూర్జటి (ధూః గంగా జటాసు యస్య)
లోలుపము (లోలుభ్ + అ: భ కారమునకు ప కారాదేశము)
దశనము (దంశనముయొక్క 'న' కారలోపము)
పరస్సహస్రము ('పర'కు 'స' కారాగమము)
పరశ్శతము ,,
చార్వాకుఁడు (చారువాక్ యస్యసః)
మన్మథుఁడు (మనః మథ్నాతీతి)
యద్భవిష్యుఁడు (త కారలోపము)
కీకారణ్యము (కీకటారణ్యము - టలోపము)
కికారణ్యము (,, 'కీ' కి హ్రస్వము)
ప్రమథులు (ప్రథములు - వర్ణవ్యత్యయము)
ముభావము (మూకభావము)
కశ్యపుడు (పశ్యతీతి)
పరంపదము (పరమంపదం)
పరంపరా (పరస్మాత్ పరం)
తృత్రము (తృషాత్ త్రాయతే)
ఇది యాకృతిగణము.

౬-౩. దిగ్వాచకములకుఁ బరమైన 'తీర'శబ్దమునకు వికల్పముగా 'తార' భావము వచ్చును.

దక్షిణతారము - దక్షిణతీరము
ఉత్తరతారము - ఉత్తరతీరము

౬-౪. 'దుర్'నకుఁ బరమైన దాశ, నాశ, దభ, ధ్య, శబ్దముల 'ద' ధ,కారములకుఁ గ్రమముగా 'డ'త్వ ఢత్వములును 'న'కారమునకు ణత్వమును, 'దుర్'నకు, 'దూ' ఆదేశమును వచ్చును.

దుర్ - దాశ = దూడాశుఁడు (దుఃఖేన దాశ్యతే)
,, నాశ = దూణాశుఁడు (,, నాశ్యతే)
,, దభ = దూడభుఁడు (,, దభ్యతే)
,, ధ్య = దూఢ్యుఁడు (,, ధ్యాయ్యతి)

౬-౫. అధోనిర్దిష్టము లగు నాయాశబ్దములకు యథాసంభవముగాఁ దత్తత్పదములు పరమగు నేని యొక యర్థమున సకారాగమము వచ్చును. అన్యార్థమున రాదు. కొన్ని యెడల నొకయర్థము నందే వికల్పము. మఱికొన్ని యెడల అంత్యహల్లునకు సకార మాదేశ మగును.

(క) ఇ, ఓ,కారములకుఁ బరమైన 'స'కారమునకు షత్వము వచ్చును.

అపర - పర = అపరస్పరము (సతతము)
అపరపరము (సకృత్తు)
ఆ - చర్యము = ఆశ్చర్యము (చిత్రము)
,, ఆచర్యము (ఆచరణీయము)
అవ - కర = అవస్కరము (అన్నమలము)
అవకరము (పెంటకుప్ప)
ఆ - పద = ఆస్పదము (స్థానము)
ఆపదము (ఆపత్తు)
ప్రతి - కశ = ప్రతిష్కశుఁడు (సహాయుఁడు)
(గ్రామమధ్యం ప్రవిశ్యామి భవ మే త్వం ప్రతిష్కశః)

మ - కర = మస్కరిణ్ (సన్యాసి)
మకరిణ్ (సముద్రము)

వన - పతి = వనస్పతి

ప్రాయ - చిత్త = ప్రాయశ్చిత్తము (ప్రాయం పాపం విజానీయాత్ చిత్తం తస్య విశోధనం)

,, - చిత్తి = ప్రాయశ్చిత్తి

వి - కిర = విష్కిరము, వికిరము (పక్షి)

గో - పద = గోష్పదము (గవాంపదం; అనగా గోసేవితమగు ప్రదేశము, లేక గోపాదప్రమాణముగల దేశము; గోష్పద మసాధువు)

తత్ - కర = తస్కరుడు (దొంగ)
తత్కరుడు (దానిని చేయువాడు)

బృహత్ - పతి = బృహస్పతి

సమాసాశ్రయవిధిప్రకరణము సమాప్తము.

సమాస ప్రకరణము సమాప్తము.

తత్సమ చంద్రిక

౮. రూపభేదప్రకరణము

అ

అంకపాళి - అంగపాళి

అంకురము - అంకూరము.

అంగనము-అంగణము- అంకణము

అంతము - అంత్యము(అంత్యజులు)

అంతర్ధా - అంతర్ధి

అంతరిక్షము - అంతరీక్షము

అంత్రము - ఆంత్రము

అకూపారము - కూపారము

అక్షౌహిణీ - అక్షోహిణీ

అగరువు - అగురువు.

అగస్త్యుఁడు - అగస్తి

అగ్ర్యము - { అగ్రియము, అగ్రీయము.

అగ్రేసరుఁడు - { అగ్రసరుఁడు అగ్రతస్సరుఁడు.

అంధతమసము { అంధాతమసము, అంధతామసము

అధరబింబము - బింబాధరము

అధరోష్ఠము - అధరౌష్ఠము.

అధ్యుషితము - అధ్యుష్టము.

అధ్వనీనుఁడు - { అధ్వన్యుఁడు, అధ్వగుఁడు.

అధ్వర్యుఁడు (ఉకారాంతము)

,, (అకారాంతము)

అనవరతము - అనారతము.

అన్వయము - అన్వవాయము

అన్వితము - అన్వీతము

అన్విషితము - అన్విష్టము.

అన్వీక్షకీ - ఆన్వీక్షకీ

అపసదుఁడు - అపశదుఁడు

అపారము - అవారము.

అపార్థము - అపార్థకము

అపూపము - పూపము.

అప్సరస్-అప్సరా(ఆకారాంతము)

అపిధానము - పిధానము

అపినద్ధము - పినద్ధము

అపిహితము - పిహితము

అభీకుఁడు - అభికుఁడు.

అభ్యమిత్రుఁడు- | అభ్యమిత్రీయుఁడు, అభ్యమిత్రినుఁడు.

అమర్షము - అమర్షము

అమరావతీ - అమరవతీ

అరాతి - ఆరాతి

అళి - అళిన్ (నకారాంతము)

అవతంసము-వతంసము,ఉత్తంసము

అవధానము - వధానము
అవమానము - అపమానము
అశ్రువులు - అస్రువులు.
అహర్పతి - అహఃపతి
అహేతుకము - అహైతుకము
అహోపురుషికా-ఆహోపురుషికా

ఆ

ఆకౌశలము - అకౌశలము

ఆఖనము - { ఆఖానము, ఆఖనికము, ఆఖనికవకము, ఆఖరము, ఆఖము

ఆగంతువు - ఆగంతుకుఁడు
ఆజ్ఞప్తము - ఆజ్ఞాపితము
ఆడంబరము - డంబరము
ఆదత్తము - ఆత్తము
ఆదిత్యులు - ఆదితేయులు
ఆనైపుణము - అనైపుణము
ఆపగా - అపగా
ఆపద్ - ఆపత్తి
ఆప్లావము - అప్లవము
ఆయత్తము - ఆయతితము
ఆరభటము - ఆర్భటము
ఆరావము - ఆరవము
ఆర్షేయము - ఆర్షము
ఆలవాలము - ఆవాలము
ఆశౌచము - అశౌచము
ఆస్మాకము - ఆస్మాకీనము
ఆహతము - అనాహతము
(న విద్యతే ఆహతం యస్మాత్)

ఇ

(లేవు)

ఉ

ఉచ్ఛ్రాయము - ఉచ్ఛ్రయము
ఉత్తముఁడు - అనుత్తముఁడు
(న విద్యతే ఉత్తమః యస్మాత్ సః)
ఉదకము - దకము,(వాసోదకము)
ఉదగ్రము - అనుదగ్రము
(న విద్యతే ఉదగ్రః యస్మాత్)
ఉదారుఁడు - అనుదారుఁడు
(న విద్యతే ఉదారః యస్మాత్ సః)
ఉన్నము - ఉత్తము
ఉపయమము - ఉపయామము
ఉరగము - ఉరంగము
ఉల్ముకము - ఉల్మూకము
ఉలూఖలము - ఉదూఖలము

ఊ

ఊర్ణనాభము - ఊర్ణనాభి

ఊరీకృతము - { ఉరీకృతము, ఉరరీకృతము

ఊధస్యము - ఊధస్యము

ఋ

ఋతము - సూనృతము
ఋషి - రుషి

ఓ

ఓష్ఠబింబము - బింబోష్ఠము

ఔ

ఔరసుఁడు - ఔరస్యుఁడు
ఔర్ధ్వదైహికము-ఔర్ధ్వదేహికము

క

కకుద్- కకుదము (అకారాంతము)
కటి - కటీ, కటీరము
కంచుకము - కంచులికా
కండూ - కండూయా
కందరా - కందరము (అకారాంతము)
కందుకము-కండుకము, గేందుకము
కథా-కథాలికా {(కథానికా పదము గానరాదు)
కన్యాకుబ్జము - కాన్యాకుబ్జము
కంప్రము - కంపరము
కపిలము - కవిలము
కమనుఁడు - కామనుఁడు
కర్షము - కరిషము
కవాటము - కపాటము
కాణేయుఁడు - కాణేరుఁడు
కాపథము - కుపథము
కాపురుషుఁడు {కుపురుషుఁడు, కింపురుషుఁడు
కామయమానుఁడు {కామయానుఁడు
కార్తికము {కార్తికికము, కార్తీకము
కార్మికుఁడు - కర్మికుఁడు
కాలికుఁడు - కాలీనుఁడు
కాళిదాసు - కాళీదాసు
కాశిపతి - కాశిపతి
కిసలయము {కిసాలయము, కిసలము, కిసాలము, కిసము
కుద్దాలము - కుదాలము
కుపితుఁడు - కోపితుఁడు
కుల్యుఁడు - కులీనుఁడు
కువలయము {కువాలయము, కువాలము, కువలము, కువము
కుసుమము - సుమము
కృంతనము - కర్తనము
కృమి - క్రిమి
కృమకుఁడు - కృమికుఁడు
కైదార్యము {కైదారికము, కైదారకము
కోశము - కోషము
కోష్ణము - కవోష్ణము, కదుష్ణము
కోసలము - ఉత్తరకోసలము.
కౌలటేయుఁడు - కౌలటేరుఁడు
క్రుద్ధుఁడు - క్రుధితుఁడు
క్లిష్టుఁడు - క్లిశితుఁడు
క్వణము {క్వాణము, ప్రక్వణము, ప్రక్వాణము, నిక్వణము, నిక్వాణము
క్షుబ్ధము - క్షుభితము.
క్షేమంకరము {క్షేమకరము, క్షేమకారము

ఖ

ఖనకుఁడు - ఖానకుఁడు

గ

గణ్యము { గణేయము, (గణేయరుచాంగణః) గాణేయము

గంధవహము - గంధవాహము

గంభీరము - గభీరము

గరళము - గరము

గర్ధనుఁడు - గృధ్నువు

గాంగేయుఁడు { గాంగుఁడు, గాంగాయని

గాండీవము - గాండివము

గాయత్రీ - సావిత్రీ

గిరిశుఁడు - గిరీశుఁడు

గీష్పతి - గీర్పతి, గీఃపతి

గుచ్ఛము - గుళుచ్ఛము

గుప్తము - గోపాయితము

గుల్బము - గుల్ఫము

గోదా - గోదావరీ

గోశాలము - గోశాలా

గోష్ఠము - గోష్ఠీనము, గౌష్ఠీనము

గ్రంథనము - గ్రథనము

గ్రంథితము - గ్రథితము

గ్రామ్యుఁడు { గ్రామీణుఁడు, గ్రామేయకుఁడు

గ్రైవేయము { గ్రైవేయకము, గ్రైవము

ఘ

ఘనము - ఘనాఘనము (మేఘము)

ఘాతకుఁడు - ఘాతనుఁడు

ఘుష్టము - ఘుషితము

ఘ్రాణము - ఘ్రాతము

చ

చటువు - చాటువు

చతురుఁడు - చాతురుఁడు

చపలము - చాపలము

చము - చమూ

చరిత్రము- చారిత్రము,చారిత్ర్యము

చలము - చంచలము

చితా - చిత్యా, చితి

చిత్రకరుఁడు - చిత్రకారుఁడు

చిబుకము - చుబుకము

చిరంజీవి - చిరజీవి

చిరంతనము - చిరత్నము

చేలము - చోలము

చైత్రము - చైత్రికము

ఛ

ఛందస్ - (సకారాంతము)

ఛందము - (అకారాంతము)

ఛన్నము - ఛాదితము

ఛితము - ఛాతము

ఛిన్నము - ఛేదితము

జ

జంఘాలుఁడు { జాంఘికుఁడు, జంఘిలుఁడు

జటాలుఁడు - జటిలుఁడు, జటిక్
జఠరము - జరఠము
జనవాదము - జనేవాదము
జప్యము - జాప్యము
జంబూకము - జంబుకము
జల్పాకుఁడు - జల్పకుఁడు
జాగరా - జాగర్యా,
జాగరము - (అకారాంతము)
జ్యౌతిషికుఁడు - జ్యోతిషికుఁడు
జ్ఞప్తము - జ్ఞాపితము

డ

డిండీరము - డిండిరము
డీనము - డయితము
డోలా - దోలా

త

తటాకము- తడాగము, తటాగము
తటిత్ - తడిత్
తను - తనూ
తనురుహము - తనూరుహము
తరి- తరి { తరండము, తరండా, తరండీ, తరణి, తరణీ (పడవ)
తరుణుఁడు - తలునుఁడు
తరుణీ - తలునీ
తాపింఛము - తాపిచ్ఛము
తారా - తారకా (నక్షత్రము)
తావకము - తావకీనము
తిరస్కరిణీ - తిరస్కరణీ
తీర్థకరుఁడు - తీర్థంకరుఁడు
తుంగము - ఉత్తుంగము
తురంగము { తురంగమము, తురగము
తురీయము - తుర్యము
తూణము { తూణీ, తూణా, తూణీరము
తృప్తుఁడు - తృపితుఁడు, తర్పితుఁడు
తృష్టుఁడు - తృషితుఁడు
త్రయము - త్రితయము; త్రయీ
త్రాణము - త్రాతము
త్రాపుషము - త్రపుషము
త్రిఫలా { త్రిఫలము (అకారాంతము)
త్రిలోకము - త్రిలోకీ
త్రుటనము - త్రోటనము
త్రేధా - త్రైధము
త్ర్యంబకుఁడు - త్రియంబకుఁడు

ద

దక్షిణీయుఁడు - దక్షిణ్యుఁడు
దంపతీ - జంపతీ
దవము - దావము
దంశనము - దశనము
దష్టము - దంశితము
దాంతుఁడు - దమితుఁడు
దామన్ - దామా(ఆకారాంతము)
దారాః { దారా (ఆకారాంతము) (డారాపుత్రులు)
దాసేయుఁడు - దాసేరుఁడు

దివా - దివము (అకారాంతము)

దివిషత్ { ద్యుషత్, దివిషదులు (అకారాంతము)

దీపము - ప్రదీపము

దుష్కులీనుఁడు- దౌష్కులేయుఁడు

దృప్తుఁడు- దృపితుఁడు, దర్పితుఁడు

దేవృ - దేవరుఁడు

దేవకీయము - దైవము

దేవతా - దైవతము

దేశ్యుఁడు - దేశీయుఁడు

దైవ్యము - దైవము

దైత్యులు - దైతేయులు

దోహదము - దోహలము

దౌత్యము - దూత్యము

ద్రవిడులు { ద్రావిడులు, ద్రమిళులు, ద్రామిళులు

ద్రుగ్ధము - ద్రూఘణము

ద్రోణి - ద్రౌణాయని

ద్వయము - ద్వితయము, ద్వయీ

ద్వారవతీ - ద్వారావతీ, ద్వారకా

ద్విధా - ద్వేధా, ద్వైధము

ధ

ధరణి - ధారణీ, ధారుణీ

ధానము - ధయనము (ధేట్)

ధారావాహిన్- ధారావాహికము

ధురంధరుఁడు { ధూర్వహుఁడు, ధుర్యుఁడు, ధురీణుఁడు, ధౌరేయుఁడు, ధురాధుర్యుఁడు

ధూతము { ధుతము, ధూనము, ధూనితము

ధూపితము - ధూపాయితము

న

నఖము - నఖరము

నటుఁడు - నటకుఁడు

నదీసుతుఁడు - నదిసుతుఁడు

ననాంద్ృ - ననంద్ృ

నరకము - నారకము

నలినము - నళికము, నాళీకము

నవము { అభినవము, నవీనము, నవ్యము

నవమల్లికా - నవమాలికా

నారికేళము { నారికేళము, నాళికేరము, నాళీకేరము, నాడికేరము, కేరము

నికుంజము - కుంజము

నిగదము - నిగాదము

నిగళము - నిగడము

నిగ్రహము - నిగ్రాహము

నిఘంటువు - నైఘంటుకము

నిటలము - నిటాలము, నిటిలము

నిధనుఁడు - నిర్ధనుఁడు
నినదము - నినాదము
నిపతము - నిపాతము
నిమిషము - నిమేషము
నియంతృ - యంతృ
నియమము - నియామము
నిర్ఝరము {నిర్ఝరిణీ, నిర్ఝరీ, ఝరము, ఝరీ
నివేద్యము - నైవేద్యము
నిష్ఠేవనము - నిష్ఠీవనము
నిస్వనము - నిస్వానము
నున్నము - నుత్తము
నూతనము - నూత్నము
నృత్యము - నృత్తము
నైరుక్తులు - నైరుక్తికులు
నైశము - నైశికము

ప

పణితము {పనితము, పణాయితము, పనాయితము.
పతంగము- పతంగమము,పతగము
పతత్త్రము - పతత్రము
పత్తనము - పట్టణము
పత్రభంగము {పత్రభంగీ, పత్రము, పత్రి, పత్రకము
పథికుఁడు - పాంథుఁడు
పరదేశీయుఁడు - పరదేశి
పరమపదము - పరంపదము
పరశువు - పర్శువు

పరాయణుఁడు - పారాయణుఁడు
పరిఖా - పరిఘా
పరిపాకము - పరీపాకము
పరిభవము {పరిభావము, పరీభావము
పరిభవి - పరిభావి
పరిమళము - పరీమళము
పరిరంభము - పరీరంభము
పరిహాసము - పరీహాసము
పరిహారము - పరీహారము
పర్యంకము - పల్యంకము
పశ్చిమము {అపశ్చిమము (నవిద్య తే పశ్చిమః యస్య)
పాంక్తేయుఁడు - పాంక్త్యుఁడు.
పాఖండుఁడు - పాషండుఁడు
పాణి - (ఇకారాంతము)
పాణిన్ - (నకారాంతము) శృంగిణాం శస్త్రపాణినాం; హితోపదేశము)
పాండవులు - పాండవేయులు
పాత్రియుఁడు - పాత్ర్యుఁడు
పామన్ - పామా(ఆకారాంతము)
పాదు - పాదూ
పారగతుఁడు - పారంగతుఁడు
పారావతము - పారవతము
పారాశర్యుఁడు {పారాశరుఁడు, పారాశరి
పారిప్లవము - పరిప్లవము

పారిషదులు { పారిషద్యులు, పార్షదులు
పాంసువు - పాంశువు
పింఛము - పిచ్ఛము
పితృ్యము - పైతృకము
పిష్టము - పిషితము
పీవన్ - పీవము (అకారాంతము)
పీవము - పీవరము, పీవసము
పుణ్యాహవచనము { పుణ్యాహవాచనము
పుష్టము - పుషితము
ప్రిత్నము { ప్రితనము, ప్రిణము, ప్రీణము
పురుషకారము - మనుష్యకారము
పురుషుఁడు - పూరుషుఁడు
పులస్త్యుడు - పులస్తి
పుష్పరథము { పుష్యరథము (విలాసయోగ్యమైన రథము)
పూతము - పునీతము, పవితము
పూర్ణము - పూరితము
పూర్ణిమా - పౌర్ణిమా, పౌర్ణమాసీ
పృథ్వీ - పృథివీ, పృథవీ
పృషత్ - పృషతము (అకారాంతము)
పృష్ణి - పృశ్ని
పైతృష్వస్రీయుఁడు { పైతృష్వసేయుఁడు
ప్రజ్ఞుఁడు { ప్రాజ్ఞుఁడు, ప్రజ్ఞాలుఁడు, ప్రజ్ఞిలుఁడు

ప్రతికారము - ప్రతీకారము
ప్రతికాశము - ప్రతీకాశము
ప్రతిరోధము - ప్రతీరోధము
ప్రతిహస్తుఁడు { ప్రతిహాస్తికుఁడు (ప్రతినిధి)
ప్రతిహారి - ప్రతీహారి
ప్రమదకాననము { ప్రమదాకాననము
ప్రమదవనము - ప్రమదావనము
ప్రాప్తకాలుఁడు - కాలప్రాప్తుఁడు
ప్రాప్తావసరుఁడు-అవసరప్రాప్తుఁడు
ప్రాయశ్చిత్తము - ప్రాయశ్చిత్తి
ప్రావృషేణ్యము - ప్రావృషికము
ప్రియంకరము { ప్రియకరము, ప్రియకారము
ప్రేమము - ప్రైమము
ప్రేష్యుఁడు - ప్రైష్యుఁడు
ప్లవగము { ప్లవంగము, ప్లవంగమము
ప్లుష్టము - ప్రుష్టము, ప్లుషితము

ఫ

ఫల్గునుఁడు - ఫాల్గునుఁడు
ఫాల్గునము - ఫాల్గునికము
ఫాలము - ఖాలము

బ

బకము - బకోటము
బంధురము - బంధూరము
బంధువు - బాంధవుఁడు

బహుళము - బహాళము
బాహు - బాహుబా, బాహా
బాహ్లికుడు - బాహ్లీకుడు
బిడాలము - బిడారము
బింబోష్ఠము - బింబౌష్ఠము
బీభత్సుడు - (ఉకారాంతము)
బీభత్సుడు - (అకారాంతము)
బుద్ధము - బుధితము

భ

భద్రంకరము { భద్రకరము, భద్రకారము
భరము - భారము
భల్లము - భల్లూకము, భల్లుకము
భస్త్రకా - భస్త్రికా
భాండారము - భాండాగారము
భాండారికుడు - భాండాగారికుడు
భాద్రము - భాద్రపదము
భిక్షువు - భిక్షుకుడు, భిక్షాకుడు
భుజగము { భుజంగము, భుజంగమము
భూతి - విభూతి
భృత్యా - భృతి
భ్రిమము - భ్రిమి
భ్రాతృవ్యుడు - భ్రాతీయుడు

మ

మకరందము - మరందము
మకుటము - ముకుటము
మతల్లికా - మత్తల్లికా
మంటపము - మండపము
మద్వర్గ్యము { మద్వర్గీయము, మద్వర్గీణము
మంథదండము - మంథానదండము
మంథనము - మంథము
మంథరము - మందరము
మధ్యమము { మధ్యీయము, మధ్యమీయము, మాధ్యమము
మధు - మధూళీ, మధూళికా
మరకతము-మరతకము, మకరతము
మరీచము - మరిచము
మరుత్ { మరుతము (అకారాంతము)
మహిళా - మహీళా
మాఘము - మాఖము
మాతృష్వసేయుడు { మాతృష్వస్రీయుడు
మామకము - మామకీనము
మారిషుడు - మార్షుడు
మార్జారము { మార్జాలము, మార్జాలీయము
మార్తాండుడు - మార్తండుడు
మాలా - మాలికా
మాలాకారుడు - మాలాకరుడు
మాహాకులుడు { మాహాకులీనుడు, మహాకులీనుడు
ముగ్ధుడు - మూఢుడు

ముండుఁడు - ముండితుఁడు

ముద్రా - ముద్రికా

ముష్టము {ముషితము, మూషితము

ముష్టీముష్టి - ముష్టాముష్టి

మూషికము - మూషకము

మృగశీర్షము - మృగశిరము

మృత్తికా - మృత్స్నా, మృత్సా

మృషితుఁడు - మర్షితుఁడు

మృష్టము - మృజితము (మృజ్)

మేళనము - మేళకము, మిళనము

మేళామందము {మేళమణి, (సిరాబుడ్డి)

య

యమము - యామము

యాచకుఁడు - యాచనికుఁడు

యాదసాంపతి - యాదస్పతి

యుక్తము - యోజితము

యుగము - యుగళము

యౌష్మాకము - యౌష్మాకీణము

ర

రజతము - రజితము

రదము - రదనము

రథికుఁడు - రథిరుఁడు, రథిన్

రమణీయము - రమణ్యము

రవము - రావము

రాత్రించరుఁడు - రాత్రిచరుఁడు

రామణీయకము {రామణ్యకము (వనరామణ్యకం యత్ర జలరామణ్యకం తథా. రామా.)

రాష్ట్రియుఁడు - రాష్ట్రియుఁడు

రుచిరము {రుచితము, రుచిష్యము, రుచ్యము

రుష్టుఁడు - రుషితుఁడు

రేఖా - లేఖా

రోలంబము - లోలంబము

ల

లకుచము - లికుచము

లగ్నము - లగితము

లంపటము - లంపాకము

లాంగూలము - లాంగులము

లిపి - లిబి

లిపికరుఁడు - లిపికారుఁడు

లేఖము - లేఖ్యము

లేఖనీ - లేఖినీ

లోలుపము {లోలుభము, లోలము, లాలసము

లౌకాయతికుఁడు {లోకాయతికుఁడు, లోకాయతుఁడు

వ

వణిక్ - వాణిజుఁడు, వాణిజకుఁడు
వత్సరము - సంవత్సరము
వధు - వధూ
వరము - వరేణ్యము, వర్యము
వర్తులము - వృత్తము
వదాన్యుఁడు - వాదాన్యుఁడు
వల్కము - వల్కలము
వల్లరి - వల్లరీ
వల్లి - వల్లీ
వల్మీకము - వల్మికము
వంశ్యుఁడు - వంశీయుఁడు
వసతి - వస్తి
వాతూలుఁడు - వాతులుఁడు
వాసము - వయసము (వేశ్మ)
వారాణసీ - వారణాసీ
వాహకుఁడు - వాహీకుఁడు
విజాత్యము - విజాతీయము
విదేశీయుఁడు { విదేశీ, వైదేశికుఁడు }
విద్రవము - విద్రావము
విపద్ - విపత్తి
వియమము - వియామము
వివశుఁడు - వివశ్యుఁడు
విరమము - విరామము
విరించి { విరించ (అకారాంతము) -చుఁడు, విరించనుఁడు }
వివాదము - వీవాదము
విశ్రమము - విశ్రామము
విసృష్టము - విసర్జితము
విహంగము { విహంగమము, విహగము }
వీర్యము - వీరాయితము
వీవధము - వివధము (కావడి)
వృషము - వృషభము, ఋషభము
వేషము - వేశము
వైనతేయుఁడు - వినతేయుఁడు
వైరాగికుఁడు - వైరంగికుఁడు
వ్యధితము - విద్ధము
వ్యాయామము - వ్యామము
వ్రీణము - వ్రీతము

శ

శకుంతము - శకుంతి
శరాసనము - శరాసము
శాక్తుఁడు { శాక్తేయుఁడు, శాక్తికుఁడు }
శాంతుఁడు - శమితుఁడు
శాశ్వతము { శాశ్వతీయము, శాశ్వతికము }
శాసితృ - శాస్తృ
శిఖరము - శేఖరము
శితము - శాతము
శిరస్ - శీర్షము
శిష్టము - శాసితము
శీతా - సీతా

శీర్షకము - శీర్షణ్యము
శుష్కము - శుషితము
శుండారము - శుండాలము
శుంధనము - శోధనము
శూన్యము - శున్యము
శృగాలము - సృగాలము
శైవాలము - శైవలము
శౌండీరుఁడు - శౌండీయుఁడు
శౌండీర్యము - శౌండీరము
శ్యాలుఁడు - స్యాలుఁడు
శ్రిద్ధాళువు - శ్రద్ధాళువు
శ్రావణము - శ్రావణికము
శ్రీపతి - శ్రియఃపతి
శ్వగణికుఁడు - శ్వాగణికుఁడు
శ్వపాకుఁడు - శ్వపచుఁడు
శ్వపుచ్ఛము - శ్వాపుచ్ఛము

ష

షణ్మాసము { షాణ్మాస్యము, షాణ్మాసికము

స

సంగము - సంగమము
సజాత్యము - సజాతీయము
సటా - జటా
సత్యంకారము - సత్యాపనము
సంధితము - సందానితము
సంపద్ - సంపత్తి
సంపరాయము- సాంపరాయికము
సమాజము-(మనుష్యసమూహము)
సమజము - (పశుసమూహము)
సమీరము - సమీరణము
సముదాయము - సముదయము
సర్షపము - సరిషపము
సంసారము - సంసరము
సహచరుఁడు - సాహచరుఁడు
సహస్రము - సాహస్రము
సంహితము - సహితము
సార్వము - సర్వీయము
సార్వజనికము - సర్వజనీనము
సిందూరము - సిందురము
సీమా - సీమా (అకారాంతము)
సీవనము - సేవనము (కుట్టుట)
సుమేరువు - మేరువు
సూనుఁడు - సూతుఁడు(పుత్రుఁడు)
సృణి - సృణీ
సేచనము - సించనము
సోదరుఁడు - సోదర్యుఁడు
సోపానము - సౌపానము
సౌదామినీ - సౌదామనీ
సౌభద్రుఁడు - సౌభద్రేయుఁడు
సోమవీథికా - సోమవీతికా
సౌహార్దము - సౌహృదము
స్పష్టము - స్పాశితము
స్పర్శము - స్పరిశము
స్వస్తివచనము { స్వస్తివాచనము, స్వస్తివాచనికము

స్ఫుటనము - స్ఫోటనము
స్వర్ణము - సువర్ణము
స్వనము - స్వానము
స్వకీయము - స్వీయము, సౌవము
స్వదేశీయుఁడు - స్వదేశి
స్వాయంభవుఁడు-స్వాయంభువుఁడు

హ

హనుమంతుఁడు - హనూమంతుఁడు
హరితుఁడు- హారితుఁడు,హారీతుఁడు
హర్షము - హరషము
హస్తిపురము { హస్తినపురము, హస్తినాపురము, హస్తినీపురము
హాయనము - హయనము
హాలికుఁడు - హలికుఁడు
హిరణ్మయము - హిరణ్యయము
హృష్టుఁడు - హృషితుఁడు
హేరండము - ఏరండము
హ్రీణము - హ్రీతము

(క) మరియును నీ క్రింద నుదాహరింపఁబడిన సూత్రములందలి లక్ష్యముల రూపభేదములను జూచుకొనవలయును. గ్రంథవిస్తరభీతిచే వానిని మరల నిట వ్రాయలేదు.

సూత్రము:—౩౭౨, ౪౦౧ (జ) ౪౦౫, (క) (ఖ) (చ) ౪౧౯, ౪౨౬, ౪౨౭, ౪౩౭, ౪౩౮, ౪౭౩, ౪౮౫, ౫౧౨, (క) (గ) (ఘ) (చ) ౫౧౭.

రూపభేదప్రకరణము సమాప్తము.

తత్సమ చంద్రిక

౬. లౌకికన్యాయ ప్రకరణము

---

౧. అంకోల బీజన్యాయము.

ఊడుగుగింజలు మొదటఁ జెట్టుక్రిందరాలియు మృగశీర్ష కార్తెలో నొక వాన పడఁగానే యెగిరి మరలఁ జెట్టున కదుకుకొనును. "వాఁడు ఊడుగు విత్తనము వంటివాఁడు" అని తెలుఁగుసామెత.

౨. అకాలే కృత మకృతం స్యాత్.

అకాలమునఁ జేసినను చేయనిదే యగును.

౩. అర్కేచే న్మధు విందేత కిమర్థం పర్వతం వ్రజేత్.

అర్కము = గృహకోణము. ఇంటిమూలఁ దేనెపెర దొరకుచుండఁగా దానికై కొండకుఁ బోనేల? సులభముగా నిష్టార్థము సిద్ధించుచుండఁ గ్లేశపడ నేల?

౪. అక్షేత్రే బీజ ముత్సృష్ట మంతరైవ వినశ్యతి.

క్షేత్రముగాని క్షేత్రమున నఁగా సారములేని క్షేత్రమున నాఁటిన విత్తనము నడిమిలోనే నశించును.

౫. అంగార శ్శతధౌతేన మలినత్వం నముంచతి.

నూఱుసారులు గడిగినను బొగ్గు తననలుపును విడువదు. "ఏఱుఁగు తొండంబు నెన్నాళు లుతికిన నలుపు నల్పెకాని తెలుపురాదు" అని యీతత్సదృశ జాతీయము.

౬. అగ్నివైద్య మతఃపరమ్.

అన్నివైద్యములును నయిన పిమ్మట నగ్నివైద్యము. అనగా వాతలు పెట్టుట కానీ దహన మొనర్చుట కానీ.

౭. అజగరన్యాయము.

కొండచిలువ స్థూలకాయ మగుటఁ గదలక మెదలక యొక్కచోఁబడియుండును. చలనములేమి దానినిఁ గాషప్రాయముగాఁ దలఁచి దగ్గఱకి జంతువులు రాఁగా వానినిఁబట్టి భక్షించును.

౮. అజాకృపాణీయ న్యాయము.

మేఁకవచ్చినది. హఠాత్తుగా మెడపైఁ గత్తియును బడినది. అతర్కితోపనత మగు కీడునుగూర్చి తెలుపుటకు దీని నుపయోగింతురు.

౯. అజాగళస్తనన్యాయము, లేక అజాగళకుచన్యాయము.

'నిరర్థకము' అనునర్థమున నిది ప్రయుజ్యమానమగును.

౧౦. అంతస్తాపో బహిశ్శైత్యమ్.

లోపల వేఁడి. పైకిఁ జలువ. ఇది వాచ్యార్థమునఁ గాక వ్యంగ్యార్థమున ననఁగాఁ "పైకిఁ బత్తి, లోపలఁగత్తి" అన్న యర్థమున నుపయోగింపవలెను.

౧౧. అంతర్గుడగుడాయతే, బహిర్వ్యక్తుం న శక్యతే.

లోపల గుడగుడలాడుచున్నది. పైకిఁ జెప్పుటకు సాధ్యముగాదు.

౧౨. అతితృష్ణా న కర్తవ్యా తృష్ణాం నైవ పరిత్యజేత్.

అతితృష్ణ గూడదు. పొత్తుగాఁ దృష్ణను విడువను గూడదు.

౧౩. అతిపరిచయా దవజ్ఞా.

అతిపరిచయ మవజ్ఞకుఁ గారణ మగును.

౧४. అతిలోభో నాశాయ.

అతిలోభము నాశమునకుఁ గారణ మగును.

౧౫. అతివినయో ధూర్తలక్షణమ్. (స్పష్టము)

౧౬. అతివీర్యవతీవ భేషజే బహు రల్పీయసి దృశ్యతే గుణః.

అల్పవస్తువునందును మిక్కిలి వీర్యవంతమగు నౌషధమునందువలెనే పెద్దగుణము కానవచ్చును.

౧౭. అతి సర్వత్ర గర్హ్యతే.

'అతి' యెందును గర్హింపఁబడును.

౧౮. అతి సర్వత్ర వర్జయేత్.

'అతి' యెందును గూడదు.

౧౯. అత్యుత్కటైః పుణ్యపాపై రిహైవ ఫల ముచ్యతే.
పుణ్యపాపము లధికమగుచేని వాని ఫలమిచ్చటనే యనుభవింతురు.

౨౦. అత్యుచ్ఛ్రియః పతనహేతుః (రూ) పతనాంతాః సముచ్ఛ్రయాః.
పెరుగుట విరుగుట కొఱకే.

౨౧. అంధకూప న్యాయము (రూ) శతాంధాః కూపం ప్రవిశంతి.
ఒక గ్రుడ్డివాఁడు నూతియందుఁ బడఁగా వాని నూఁతగాఁ గొనివచ్చుచున్న వారలును నూఁతియందుఁ బడిరి. గడ్డరికాప్రవాహ న్యాయముగూడ నిట్టిదే.

౨౨. అంధపరంపరాన్యాయము.
వైయర్థ్యమునకే యిదియుఁ బ్రయుక్త మగును.

౨౩. అధికస్యాధికం ఫలమ్.
అధికపూజాదులవలన నధికఫలమును గలుగును.

౨౪. అనభ్యాసే విషం శాస్త్ర మజీర్ణే భోజనం విషమ్.
అభ్యసింపనపుడు శాస్త్రము విషప్రాయముగా నుండును. జీర్ణము గాకున్నచో భోజనము విషప్రాయముగా నుండును.

౨౫. అనాథప్రేతసంస్కారాత్ కోటియజ్ఞఫలం లభేత్.
గతిలేని శవమును సంస్కరించుటవలనఁ గోటియజ్ఞములు చేసిన ఫలము లభించును.

౨౬. అనాథో దేవరక్షితః
'దిక్కులేనివానికి దేవుఁడే దిక్కు'

౨౭. అనాశ్వాసితదుఃఖితే మనసి సర్వ మసహ్యమ్.
ఊఱట గొనక యుల్లము త్తలపడుచుండ నెల్లయు నేవగూర్చును.

౨౮. అనాహూతో ఽధ్వరం గచ్ఛేత్.
పిలువకున్నను యజ్ఞమునకుఁ బోవలెను. యజ్ఞమన్నచోఁ గేవలము యాగమే కాక దేవతోత్సవాదు లని సామాన్యముగా గ్రహింపవలెను.

౨౯. అనుక్త మప్యూహతి పండితో జనః.
పండితుఁడు చెప్పనిదానినిగూడ నూహించును. ఇదియే పామరులకు బండితులకును భేదము.

౩౦. అన్య ద్భుక్త మన్య ద్వాంతమ్.
తిన్న దిరొకటి. క్రక్కినది వేరొకటి. అనగా "జదివినది శాస్త్రము. సహవాసము సానులతో" నన్నట్లు "చదువునకును ఆచరణమునకును సంబంధము లేదు" అను నర్థమున నిది యుపయుక్త మగును.

౩౧. అన్యథా చింతితం కార్యం దైవ మన్యత్ర చింతయేత్.
తా నొకటి తలంచిన దైవ మొకటి తలంచును.

౩౨. అపంథానంతు గచ్ఛంతం సోదరోఽపి విముంచతి.
పెడదారినిం బోవువానిని సోదరుండును విడుచును.

౩౩. అపయశో యద్యస్తి కిం మృత్యునా?
అపకీర్తి యుండంగా నికం జావేల ?

౩౪. అపి ధన్వంతరి ర్వైద్యః కింకరోతి గతాయుషి.
ధన్వంతరి వచ్చినను మరణించినవానిని బ్రదికించునా ?

౩౫. అపుత్రస్య గతి ర్నాస్తి.
పుత్రులులేనివాని కూర్ధ్వలోకగతులు లేవు.

౩౬. అపృష్టోఽపి హితం వదేత్.
అడుగకున్నను హితమును జెప్పవలెను.

౩౭. అంబుని మజ్జంత్యలాబూని; గ్రావాణః ప్లవంతే.
సొరకాయలు నీట మునుంగుచున్నవి. రాళ్ళు తేలుచున్నవి. "గుండ్లు తేలుచున్నవి బెండ్లు మునుంగుచున్నవి" అని యాంధ్రభాషీయము.

౩౮. అభావే విరక్తిః (స్పష్టము)

౩౯. అభ్యాగత స్స్వయం విష్ణుః
అతిథి విష్ణువే.

౪౦. అరణ్యచంద్రికాన్యాయము.
"అడవింగాచిన వెన్నెల" అనంగాం బ్రయోజనము లేదని భావము.

౪౧. అరణ్యరోదనన్యాయము(రూ)అరణ్యరుదిత న్యాయము.(స్పష్టము)

౪౨. అర్ధజరతీయన్యాయము.
అర్ధజరతీ = సగము ముదుసలి; అనగా వెండ్రుకలు నల్లఁగా నుంటచే యువతిగను, స్తనపతనమువలన ముదుసలిగను దోఁచు స్త్రీ; భర్త యట్టి స్త్రీయొక్క కొంతభాగమును మాత్రమే గ్రహించి కొంతభాగమును విసర్జింపఁడు. అట్లే వేదాదులను బ్రమాణముగా గ్రహించునపుడు "నాకుఁ గొంత ప్రమాణము, కొంత అప్రమాణము" అని వచింపరాదు. గ్రహించినచో సమగ్రముగా గ్రహింపవలయును. వదలిన సమగ్రముగా వదలవలెను.

౪౩. అర్థతః పురుషో నారీ యా నారీ సార్థతః పుమాన్.
పురుషుఁడు ధనములేమినిఁ బొలఁతియగును. పొలఁతి ధనముకలిమిని బురుషుఁడగును.

౪౪. అర్ధవైశసన్యాయము.
సగముచంపుట "విధినా కృతమర్ధ వైశసం బత! మాం కామవధే విముంచతా" కుమారసంభవము.

౪౫. అర్థస్య పురుషో దాసో దాసస్త్వర్థో న కస్యచిత్.
పురుషుఁడు ధనదాసుఁడగును, ధన మెవ్వరికిని దాసత్వ మొనర్పదు.

౪౬. అర్థాతురో నగణయత్యపకర్షదోషమ్.
ధనాశగలవాఁ డవమానమును బరిగణింపఁడు.

౪౭. అర్థో హి కన్యా పరకీయ ఏవ.
కన్య పరులసొత్తే కదా!

౪౮. అల మున్మత్తవచసి కావ్యదూషణోద్భావనేన.
ఉన్మత్త ప్రలాపమునందుఁ గావ్యదూషణముల నెత్తి చూపించి యేమి ప్రయో[జనము !

౪౯. అల్పవిద్యో మహాగర్వః.
అల్పవిద్యగలవాని కధికగర్వము.

౫౦. అల్పారంభః క్షేమకరః.
పెద్దయెత్తునఁ గార్య మారంభింపక యలఁతిగాఁ బూనుట మేలు.

౫౧. అవశ్యం పితురాచారః (స్పష్టము)

౫౨. అవివేకోఽనుశయాయ కల్పతే.
అవివేకము పశ్చాత్తాపమును గలిగించును.

౫౩. అష్టాధ్యాయీ జగన్మాతాఽమరకోశో జగత్పితా.
అష్టాధ్యాయి యనఁగా వ్యాకరణము జగన్మాత, అమరకోశము జగత్పిత.

౫౪. అసారే ఖలు సంసారే సారం శ్వశురమందిరమ్.

అసారమైన యీ సంసారమున (లోకమున) అత్తగారియిల్లు సారమైనది. దీని యుత్తరార్థ మిది. "హిమాలయే హర శ్శేతే, హరి శ్శేతే మహోదధౌ"

౫౫. అసిధారావ్రతము.

"కత్తిమీఁది సాము" అని యాంధ్రలోకోక్తి. దీని కాకర మిట్లున్నది.

శ్లో॥ "యత్రైకశయనస్థాపి ప్రమదా నోపభుజ్యతే
అసిధారావ్రతం నామ వదంతి మునిపుంగవాః" అనియును

"శయనే మధ్యే ఖడ్గం నిధాయ స్త్రీపుంసౌ యత్ర బ్రహ్మచర్యేణ స్వపతః తదసిధారావ్రతం" అనియు

"యువా యువత్యా సార్ధం యన్ముగ్ధభర్తృకవదాచరేత్
అంతర్నివృత్తసంగ స్స్యాత్ అసిధారావ్రతంహి తత్" అనియును గలదు.

౫౬. అస్త్రమ స్త్రేణ శామ్యతి.

అస్త్రముచేతనే యస్త్ర ముపశమిల్లును. ఇట్టివే "విషస్య విష మౌషధం" వజ్రం వజ్రేణ భిద్యతే" అనునవి. ఆంధ్రమున "వీరభద్రపళ్లెమునకు హనుమంత పళ్లెము" అను లోకోక్తి గలదు.

౫౭. అహినకులన్యాయము.

పాము ముంగిసలవలె స్వభావవైరము గలవారినిఁగూర్చి దీని నుపయోగింతురు.

౫౮. అహింసా పరమోధర్మః.

అహింసయే శ్రేష్ఠ ధర్మము;

౫౯. ఆకారో హ్రస్వో గుణాస్తు విపులాః

ఆకారము చిన్నది. గుణములు పెద్దవి. మూర్తి చిన్నది. బుద్ధి పెద్దది. పిట్ట కొంచెము కూత ఘనము అని యాంధ్రభాషీయము.

౬౦. ఆకృతయో బహుశో విసంవాదిన్యః.

"యత్రాకృతి స్తత్ర గుణా భవంతి" అనునది సార్వత్రికము గాదు. పెక్కు చోట్ల నాకృతులు గుణరహితములై యుండును.

౬౧. ఆగజాంత మైశ్వర్యమ్.

ఐశ్వర్యము గజారోహణ మవధిగాఁ గలది.

౬౨. ఆచారః ప్రథమో ధర్మః.

కులాచారము మొదటి ధర్మము.

౬౩. ఆతురే నియమో నాస్తి.
వ్యాధిగ్రస్తుఁడై పడియున్నవానికే నియమమును బనిలేదు.

౬౪. ఆత్మచ్ఛిద్రం న పశ్యంతి పరచ్ఛిద్రానుసారిణః.
"తప్పులెన్నువారు తమ తప్పు లెఱుఁగరు" "గురివిందగింజ తన క్రిందినలుపెఱుఁగదు" అనియును తెలుఁగు సామెతలు.

౬౫. ఆత్మవత్సర్వభూతాని యః పశ్యతి స పశ్యతి.
సర్వభూతములను దనవలెఁ జూచువాఁడే దేవునిఁ జూచును.

౬౬. ఆత్మవన్మన్యతే జగత్.
జగత్తును దనవలెనే చూచుకొనును.

౬౭. ఆదౌ పూజ్యో గణాధిపః.
ఎల్లవేల్పులకన్న మొదట గణపతినిఁ బూజింపవలయును.

౬౮. ఆపద్యపి పతివృత్తం కిం ముంచంతి కులస్త్రియః.
కులస్త్రీ లాపదలందును దమ పాతివ్రత్యమును విడువరు.

౬౯. ఆమ్రవణన్యాయము.
మామిడితోఁట యందు నితరవృక్షములు గొలఁదిగా నున్నను ఎక్కువ మామిడి చెట్లుండుటచే దానిని మామిడితోఁటయందురు. కాని ఆమ్రవణమున్న మాత్రమున నితర వృక్షములు లేవని కాదు." ప్రాధాన్యేన వ్యపదేశా భవంతి" అని కదా మర్యాద.

౭౦. ఆయతస్వభావాని దుఃఖాని.
స్వభావముగా దుఃఖములు దీర్ఘకాల మనువర్తించుచున్నట్లుండును.

౭౧. ఆయాతః ప్రవాహః కేన వార్యతే.
వరదవచ్చినది, ఎవ రాఁపఁగలరు!

౭౨. ఆయుర్మర్మాణి రక్షతి.
ఆయువు మర్మములను రక్షించును. అనఁగా "ఆయువున్నచో నీటిలో వేసినను ఎదురీఁదుకొని వచ్చు"నని తెలుఁగు సామెత వంటిది.

౭౩. ఆయు ర్యాతి దినే దినే.
దిన దినమును వయస్సు చెల్లిపోవుచున్నది.

౭౪. ఆరంభశూరాః ఖలు దాక్షిణాత్యాః.
దాక్షిణాత్యులు కార్యారంభమున శూరత్వమును జూపి క్రమక్రమముగాఁ గార్యమును జాఱవిడుతురు.

౨౫. ఆరోగ్యం భాస్కరా దిచ్ఛేత్ (స్పష్టము)

౨౬. ఆలస్యా దమృతం విషమ్ (స్పష్టము).

౨౭. ఆశావధిం కో గతః.

ఆశయొక్క యవధి నెవఁడు పొందెను?

౨౮. ఆహారే వ్యవహారే చ త్యక్తలజ్జ స్సుఖీభవేత్.

ఆహారమందును వ్యవహారమందును సిగ్గుపడనివాఁడు సుఖపడును.

౨౯. ఇతో భ్రష్ట స్తతో భ్రష్టః

ఏదియు లభింపక చెడినవాఁడు. "రెంటికిం జెడిన రేవఁడు" అని తెలుగుసామెత.

౩౦. ఇతో వ్యాఘ్ర ఇత స్తటీ.

ఇటు పులి ఇటు చటీయ (ఏటవాలుగానున్న పర్వతభాగము)

ఇటునుయ్యి, అటుగొయ్యి అని తెలుగుసామెత.

౩౧. ఇచ్ఛామాత్రం ప్రభో స్సృష్టిః.

ఈశ్వరునికి సృష్టికార్యము ఇచ్ఛామాత్రము.

౩౨. ఈర్ష్యా హి వివేకపరిపంథినీ.

ఈర్ష్య యుక్తాయుక్త వివేకమునకు శత్రువు.

౩౩. ఈషద్వైషమ్య మవివక్షితమ్.

ఈషద్భేదము గమనింపఁదగినదిగాదు.

౩౪. ఉత్తమం హ్యున్నతాసనమ్. (స్పష్టము)

౩౫. ఉత్తమస్య క్షణం కోపః.

ఉత్తమునకుఁ గోపము క్షణకాలము మాత్రమే యుండును.

౩౬. ఉత్తమా కులవిద్యా స్యాత్.

"కులవిద్యకు సాటిలేదు గువ్వలచెన్నా!"

౩౭. ఉత్పథం ప్రతిపన్నస్య పరిత్యాగో విధీయతే.

చెడుదారినిఁ బోవువానిని విడువవలయును.

౩౮. ఉత్పద్యంతే ప్రలీయంతే దరిద్రాణాం మనోరథాః.

దరిద్రులకుఁ గోర్కులు పొటమరించును. అడఁగిపోవును.

దీని యుత్తరార్థమిది. "బాల్యే వైధవ్యదగ్ధానాం కులస్త్రీణాం కుచా ఇవ"

౩౯. ఉద్యోగో నరభూషణమ్.

ఉద్యోగమే నరభూషణము.

౯౦. ఉద్యోగః పురుషలక్షణమ్.
పురుషకారము పురుషలక్షణము.

౯౧. ఉష్ణ ముష్ణేన శీతలమ్.
వేఁడి వేఁడిచేతఁ జల్లబడును.

౯౨. ఊషరబీజన్యాయము.
"చవిటినేలఁ జల్లిన విత్తనము" అనఁగా వ్యర్థప్రయత్నము.

౯౩. ఋణం కృత్వా ఘృతం పిబేత్.
ఋణమును జేసి నెయ్యి త్రాగవలెను. (ఇది చార్వాక సిద్ధాంతము)

౯౪. ఋణశేషం శత్రుశేష మగ్నిశ్శేషం న శేషయేత్.
ఋణశేషమును, అగ్నిశేషమును, శత్రుశేషమును ఉంచరాదు.

౯౫. ఋద్ధి శ్చిత్తవికారిణీ.
విత్తసమృద్ధి చిత్తవికారమును గలిగించును.

౯౬. ఏకః పాపాని కురుతే ఫలం భుంక్తే మహాజనః.
ఒకఁడు చెడుగును జేయును, మహాజనులు దాని ఫల మనుభవింతురు.

౯౭. ఏకక్రియా ద్వ్యర్థకరీ.
రెండు ప్రయోజనములు గల యొకపని.

౯౮. ఏక స్స్వాదు నభుంజీత.
ఒంటరిగాఁ దిండివంటలతో భుజింపరాదు.

౯౯. ఏకేన చక్రేణ నరథస్య గతి ర్భవేత్.
ఏకచక్రముతో రథము నడవదు.

౧౦౦. ఏకో న గచ్ఛే దధ్వానం.
ఒంటరిగాఁ త్రోవ నడువరాదు.

౧౦౧. ఏకోహి దోషో గుణసన్నిపాతే నిమజ్జతీందోః కిరణేష్వివాంకః
చంద్రకిరణములందు మచ్చవలెనే గుణసముదాయము నందొక దోష మడఁగును

౧౦౨. ఏతి జీవంత మానందో నరం వర్ష శతాదపి.
'బ్రదికియుండిన సుఖములు బడయవచ్చు' అని యాంధ్రజాతీయము.

౧౦౩. ఓతప్రోతన్యాయము.
పడుగుపేకలవలె నొకదానితో మఱొకటి కలసినవిధమును తెలుపుట కి

౧౦౪. ఓదకాంత మనువ్రజేత్.

ఉదకాంతమువఱకు బంధువును సాఁగనంపవలయును.

౧౦౫. ఔషధార్థం సురాం పిబేత్.

మందుగా మద్యమును ద్రావవచ్చును.

౧౦౬. కం శ్రీ ర్నదర్పయతి?

సిరి యెవనిని మత్తిల్లఁజేయదు?

౧౦౭. కః కాలః కో ధర్మః?

ఏకాలమో? ఏధర్మమో?

౧౦౮. కదళీవంధ్యాన్యాయము.

తన జీవితకాలములో నరఁటి యొక్కమాఱే ఫలించును. అట్లే యొక్క బిడ్డను మాత్రము గని పిమ్మట గొడ్రాలయిన స్త్రీ.

౧౦౯. కన్యాపితృత్వం ఖలు నామ కష్టమ్.

కన్యకుఁ బితగా నుండుట యనఁగా నాఁడుబిడ్డను గాంచుట, లేక పెండ్లికానిబిడ్డ యింట నుండుట మిక్కిలి దుఃఖకారణము.

౧౧౦. కపిత్థం సర్వదా పథ్యం కదళీ న కదాచన.

వెలఁగకాయ యెల్లప్పుడును బథ్యమే; అరఁటి యెన్నఁడును బథ్యము గాదు.

౧౧౧. కరతలామలకన్యాయము. (రూ) కరామలకన్యాయము; హస్తామలక న్యాయము.

“అఱచేతి నిమ్మపండు” అనఁగా స్పష్టముగా గోచరించునది.

౧౧౨. కరబదర న్యాయము. ,,

౧౧౩. కరస్థ బిల్వన్యాయము. ,,

౧౧౪. కర్మణి వ్యజ్యతే ప్రజ్ఞా, స్వస్థే కోవా న పండితః

పనిపడినపుడు ప్రజ్ఞ బయలుపడును. పనిలేనపుడు ప్రతివాఁడును బ్రజ్ఞావంతుఁడే.

౧౧౫. కర్మణ్యేవాధికార స్తే మాఫలేషు కదాచన.

నీకుఁ గర్మమందే యధికారము గానీ ఫలమందు లేదు.

౧౧౬. కవిః క్రాంతదర్శీ.

కవి దివ్యదృష్టి గలవాఁడు.

౧౧౭. కాకతాళీయన్యాయము.

కాకివచ్చినది. తాటిపండు పడినది. దానిని గాకి యనుభవించినది. అతర్కితోపనత మగు మేలునుగూర్చి దీనిని వ్యవహరింతురు. అతర్కితోపనత మగు

గీడునుగూర్చి కూడ వాడుదురు. కాని మేలునుగూర్చి యిదియుఁ గీడునుగూర్చి 'యజాకృపాణీయము' అనునదియు వాడుట యుక్త మని నాతలంపు.

౧౧౮. కాకదంతపరీక్షా (రూ) కాకదంతగణనా; కాకదంతగవేషణా

కాకికి దంతము లున్నవా! లేవా! ఉన్నచో నెన్నియున్నవి! క్రిందివెన్ని! పైవెన్ని! ఇత్యాది ప్రశ్నలును దత్పరీక్షణమును వ్యర్థము. నిరర్థక ప్రశ్నలను వేయునప్పుడు దీని నుపయోగింతురు. ఏతత్సదృశమైనది "చొప్పదంటు ప్రశ్నలు" అని

౧౧౯. కాకవంధ్యాన్యాయము.

కాకి తన జీవితకాలములో రెండు గ్రుడ్లు మాత్రమే పెట్టును. అట్లే యిరువురు బిడ్డలను మాత్రము కని గొడ్రాలయిన స్త్రీ.

౧౨౦. కాకాక్షి న్యాయము (రూ) కాకాక్షి గోళకన్యాయము.

కాకికొక్కటే కన్ను గలదఁట. అది యే ప్రక్కఁ జూచిన నా ప్రక్కకే కనఁబడును. ఏ ప్రక్కఁజూడదలఁచిన నా కంటి నుపయోగించుకొనును. అట్లే వాక్యములం దన్వయము సేయునపు డొక శబ్దమును నొకతూరి పూర్వమునకును నొకతూరి పరమునకును నన్వయింతురు. ఎట్లన "ద్వీపోఽస్త్రియా మంతరీపం" అని యమరము. ఇట 'అస్త్రియా' యన్న పద మొకతూరి 'ద్వీప' పదముతోడను, మరొకతూరి 'అంతరీప' పదముతోడను, నన్వయించును.

౧౨౧. కాంచనాత్కర్మమోచనమ్.

కనకమువలనఁ గర్మ వదలును.

౧౨౨. కాచమణి న్యాయము.

కాచము కాచమే; (గాజు) మణి మణియే.
మణి ర్లుఠతి పాదేషు కాచ శ్శిరసి ధార్యతే
యథైవాస్తే తథైవాస్తాం కాచః కాచో మణిర్మణిః
ఇట్టిదే కాకపిక న్యాయము, హంసబక న్యాయము. ను.

౧౨౩. కాచమూల్యేన విక్రీతో హంత! చింతామణి ర్మయా

అయ్యో! చింతామణిని గాజుముక్క కమ్ముకొంటిని.

౧౨౪. కామార్తాహి ప్రకృతికృపణా శ్చేతనాచేతనేషు.

కామార్తులు యుక్తాయుక్త వివేక శూన్యులు; గానఁ జేతనాచేతనములను దీనులై యాచింతురు.

౧౨౫. కామీ స్వతాం పశ్యతి.

కాముకుఁడు తన వలచిన యువతియొక్క చేష్ట లన్నియుఁ దన్నుఁ గూర్చిన వనియే తలంచును.

౧౨౬. కారణ గుణన్యాయము.

"కారణగుణాః కార్యేషు సంక్రామంతి" అనఁగా ఘటమున కుపాదాన కారణ మగు మంటి యొక్క గుణమైన నైల్యాదులు కార్య మగు ఘటమందుఁ గనఁబడును.

౧౨౭. కార్యం లఘు; ప్రయోజనం గుర్వేవ.

కార్యము చిన్నది. లాభము పెద్దది.

౧౨౮. కాలస్య కుటిలా గతిః.

కాలము వంకరగా నడుచును.

౧౨౯. కాలే ఖలు సమారబ్ధాః ఫలం బధ్నంతి నీతయః.

ఉచిత మగు కాలమునఁ బ్రారంభింపఁబడిన నీతులు ఫలించును.

౧౩౦. కాలోహి బలవత్తరః.

అన్నిఁటికన్నఁ గాలము బలవత్తరము.

౧౩౧. కి మివహి న రమ్యం మృగదృశః.

స్త్రీకి సంబంధించిన దేది రమ్యము గాదు?

౧౩౨. కి మివహి మధురాణాం మండనం నాకృతీనామ్?

స్వభావముగా నందముగా నున్నవారి కేది యందము నీయదు?

౧౩౩. కీలప్రతికీల న్యాయము.

గట్టితనమునకై యినుపపులమేకులు బిగించిన విధమున నొక ప్రమాణమున కనుబంధకముగా మరొక ప్రమాణమును జూపుదురు. అట్టిచో నిది ప్రయుజ్యమానమగును.

౧౩౪. కుకృత్యే కో న పండితః?

చెఱుపుచేయుట కెవఁడు చాలఁడు?

౧౩౫. కుడ్యం వినా చిత్రకర్మ.

గోడలేని చిత్తరువు.

౧౩౬. కూప మండూకన్యాయము (లేక) కూపస్థమండూక న్యాయము.

నూతి కప్ప (అన్యప్రపంచ మెఱుఁగనిది)

౧౩౭. కూపకూర్మ న్యాయము.
నూతితాఁబేలు.

౧౩౮. కృతే కార్యే కిం ముహూర్తప్రశ్నేన?
పనిముగిసిన పిమ్మట ముహూర్త ప్రశ్న యేల!

౧౩౯. కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షమ్.
కృషివలన ననగాఁ గృషి చేసినచోఁ గఱవులేదు.

౧౪౦. కూపయంత్రఘటికాన్యాయము.
ఏతాము నూతియొక్క క్రిందికిని మీఁదికిని పోవుచుండును. మనుష్యుఁడును క్రమముగా నుచ్ఛనీచతలను పొందుచుండును.

౧౪౧. క్షైరజీర్ణభయా ద్భ్రాత ర్భోజనం పరిహీయతే?
సోదరుఁడా! అజీర్ణభయమున నెవఁడు భోజనము మానును!

౧౪౨. కోశవా నాచార్యః
గ్రంథసముదాయము గలవాఁడే యాచార్యుఁడు. అనఁగాఁ బామరులు గ్రంథసముదాయమును జూచి యీతఁడు వీనినన్నింటిని జదివినవాఁడనియు మహా విద్వాంసుఁ డనియును భావింతురు.

౧౪౩. కౌపీనవంతః ఖలు భాగ్యవంతః.
గోచీ గలవారే యనఁగా మునులు భాగ్యవంతులు (బ్రహ్మానుభవము గలవారు)

౧౪౪. క్రియాసిద్ధి స్సత్త్వే భవతి మహతాం నోపకరణే.
మహనీయులకు వారి మహత్త్వముచలననే కార్యసిద్ధి యగును. కాని సాధనములచలనఁ గాదు.

౧౪౫. క్రియాకేవల ముత్తరమ్ (స్పష్టము)

౧౪౬. క్లేశః ఫలేన హి పునర్నవతాం విధత్తే.
పడిన క్లేశము ఫలించినపుడు క్లేశము గాఁ దోఁచదు.

౧౪౭. క్షతే క్షారన్యాయము.
పుండుమీఁదఁ గారము రాచినట్లు; క్షారశబ్దమునకు ఉప్పని యర్థమును చెప్పి "పుండుమీఁద నుప్పు రాచినట్లు" అని కొందఱు చెప్పుదురు. కాని యాపస్తంబ సూత్రమున 'క్షారలవణవర్జనంచ' అను సూత్రము వలని క్షార శబ్దమునకుఁ గారమని యర్థ మంగీకృతము గాన తెలుఁగుజాతియము కూడ "గారము రాచినట్లు" అని యున్నది కానఁ గార మనియే యర్థమును గ్రహించితిని.

౧౪౮. క్షతే ప్రహారా నిపతంతి.
దెబ్బమీదనే దెబ్బలు పడును. తగిలిన కాలికే తగులు ననీ యాంధ్రజాతీయము.

౧౪౯. క్షయే క్షేమం సుదుర్లభమ్.
కృశించు కాలమున ననఁగా నాపత్కాలమున క్షేమము మిక్కిలి దుర్లభము.

౧౫౦. క్షిప్రమక్రియమాణస్య కాలః పిబతి సంపదః
కార్యములు త్వరగా ముగింపకున్నచోఁ గాలము సంపదలను నశింపఁజేయును.
'అలస్యా దమృతం విషం' వంటిది.

౧౫౧. క్షీణా నరాః కాపురుషా భవంతి.
ఆపన్నులయి క్షీణించినవారు దుర్జను లగుదురు.

౧౫౨. క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి.
పుణ్యక్షయము కాఁగానే మరల మర్త్యలోకమునకు వత్తురు.

౧౫౩. క్షుత్స్వాదుతాం జనయతి.
ఆఁకలి రుచినిఁ బుట్టించును.

౧౫౪. ఖలేకపోతన్యాయము.
కళ్ళమునఁ బావురము లన్నియు నొకమారు వ్రాలినట్లు.

౧౫౫. గగనరోమంథన్యాయము.
ఆకాశమును నెమరువేయుట, అనఁగా నసాధ్యమైన పనికిఁ బూనుట.

౧౫౬. గగనారవిందన్యాయము. (రూ) గగనకుసుమన్యాయము. నభః పుష్పన్యాయము -

౧౫౭. గజభుక్తకపిత్థన్యాయము.
'ఏనుగుతిన్న వెలగపండు'
"కం. సిరి దాఁబోయినఁ బోవును, కరి మ్రింగిన వెలగపండు కరణిని సుమతీ!"

౧౫౮. గజస్నాన న్యాయము.
నిష్ఫలము అని యర్థము. స్నానమాడినను గజము నెత్తిపై మట్టినిఁ బోసికొనును. అట్టివాఁడు "స్నాత్వాకాలకుఁడు" అనఁబడును.

౧౫౯. గండస్యోపరి స్ఫోటః (రూ) గండస్యోపరి పిటకః.
పుండుపైఁ బొక్కలేచినది; "గోరుచుట్టుపై రోకంటిపోటు" అని యాంధ్ర జాతీయము.

౧౬౦. గండూషజలమాత్రేణ శఫరీ ఫర్ఫరాయతే.

పుడిసెడు నీరున్న మాత్రమునఁ జేప మిట్టి మిట్టి పడును.

౧౬౧. గడ్డరికాప్రవాహన్యాయము (రూ) గడ్డాలికా ప్రవాహ న్యాయము.

గడ్డరిక=గొఱ్ఱె. ఒకగొఱ్ఱె ప్రవాహమునఁ బడగా దాని వెంటనే వచ్చుచున్న మందగొఱ్ఱె లన్నియును బడును. అంధపరంపరాన్యాయము వంటిది.

౧౬౨. గతజల సేతుబంధన న్యాయము.

నీరు పోయిన పిమ్మట నడ్డకట్ట వేయుట; ఇట్టిదే చేతులుగాలిన పిమ్మట నాకులు పట్టుట అని యాంధ్రజాతీయము.

౧౬౩. గతజీవస్య పునః కిమౌషధైః.

చచ్చినవానికి మందు లెందుకు ?

౧౬౪. గతానుగతికో లోకో న లోకః పారమార్థికః.

లోకులు ముందుఁబోవువానిని వెంబడించి పోవుదురు. కాని పరమార్థముఁ దెలిసి వెంబడింపరు.

౧౬౫. గంధర్వనగరన్యాయము.

ఆకాశమున మేఘబృంద మనుష్యగణములు చిత్రవిచిత్రరూపములఁ బొందుచు మాఱుచుండును. దీనిని గంధర్వనగర మందురు. అనఁగా నగరమను భ్రాంతినిఁ గలిగించు చిత్రము.

౧౬౬. గుడజిహ్వికా న్యాయము.

పిల్లలకుఁ జేదుమందీయవలసినపుడు బెల్లమును బెట్టెదమని చెప్పి ముందు కొంచెము బెల్లముఁ బెట్టి యదియును బెల్లమే యను భ్రాంతినిఁ గలిగించి చేదు మం దిచ్చి తినిపింతురు. దురవగాహములగు విషయములను బోధించునపుడు గురువులు బాలురకు మొదట సుఖవిషయములను బోధించుచుఁ గ్రమ క్రమముగాఁ దత్త్వవిషయములను బోధింతురు. ఇట్టియెడ నిది యుపయుక్తమగును. (చూ. ప్రథమాలీఢమధవః పిబంతి కటు భేషజం)

౧౬౭. గుణాః పూజాస్థానం గుణిషు; నచ లింగం నచ వయః.

గుణములు పూజ్యములు గాని గుణియొక్క— స్త్రీ పుంసత్వ భేదముగాని వయస్సుగాని కాదు.

౧౬౮. గుణా స్సర్వత్ర పూజ్యంతే పితృవంశో నిరర్థకః

గుణములే పూజ్యములు. పితృవంశము నిరర్థకము.

౧౬౯. గుణిని గుణజ్ఞో రమతే.

గుణవంతుఁడు గుణవంతుని నభిమానించును.

౧౭౦. గుణీ గుణం వేత్తి న వేత్తి నిర్గుణః.

గుణవంతుఁడు గుణమును గ్రహించును. నిర్గుణుఁడు గ్రహింపఁజాలఁడు.

౧౭౧. గురుకృతదండో న దోషావహః.

పెద్దలు చేసిన దండము దోషావహము గాదు.

౧౭౨. గురునిందా అధోగతిః.

గురునింద అధోగతికిఁ గారణము.

౧౭౩. గోముఖవ్యాఘ్రన్యాయము.

ముఖమున సాధుత్వమును హృదయమున దుష్టత్వమును గలవానిఁగూర్చి యిది యుపయుక్తమగును.

౧౭౪. గౌరవం లాఘవం చాపి ధనాధననిబంధనమ్.

కలిమిని బట్టి గౌరవము. లేమినిఁబట్టి లాఘవము.

౧౭౫. ఘటానాం నిర్మాతు స్త్రిభువనవిధాతుశ్చ కలహః.

కుండలను జేయు కుమ్మరికిని ముల్లోకములను సృజించు బ్రహ్మకును గలహము. అనఁగా కుమ్మరి బ్రహ్మదేవునిపయి స్పర్థించుచున్నాఁడఁట.

౧౭౬. ఘటీయంత్రన్యాయము (రూ) కూపయంత్రఘటికాన్యాయము.

ఏతాము నూతియొక్క క్రిందికిని మీఁదికినిఁ బోవుచుండును. మనుష్యుఁడును గ్రమముగా నుచ్చనీచతలను బొందుచుండును.

౧౭౭. ఘట్టకుటీప్రభాతన్యాయము.

'సుంకపుఁ జావడివద్దఁ దెల్లవాఱుట' అనఁగా నొక బండివాఁడు సుంకపుఁ జావడివద్ద సుంకముఁ జెల్లించి పోవలసియుండఁగా దాని నెగవేయఁదలఁచి యర్ధరాత్రమున బండినిఁ బెడదారినిఁ దోలుకొనిపోయి చీఁకటిలో దారినిఁ జెన్నును గానక తెల్లవాఱునప్పటికి నా చావడివద్దకే వచ్చెనఁట. తప్పించుకొనవలని గానిది' అని భావము.

౧౭౮. ఘుణాక్షర న్యాయము.

ఘుణ మనఁగా నొకానొక ప్రాణి తొలఁచుపురుగు. అది తొలఁచునపు డయత్నముగా నక్షరము లేర్పడును. అక్షరాకారముగఁ దొలచవలయు నని దానికి దలంపులేకున్నను నక్షరరూప మేర్పడును.

౧౭౯. ఘోటక బ్రహ్మచారిన్యాయము.

మగగుఱ్ఱ మాడుగుఱ్ఱమును జూడనంతవఱకు మోహాకులము గాక యుండును. చూచెనా యిఁక దానిని వదలదు. అట్లే స్త్రీని జూడనంతవఱకును మోహాకులుఁడుగాక చూచినపిమ్మట దానిని విడువని బ్రహ్మచారి.

౧౮౦. చర్వితచర్వణము.

నమలినదే మరల నమలుట. ఇట్టిదే పిష్టపేషణము.

౧౮౧. చంద్రచకోరన్యాయము.

చకోరములు చంద్రకిరణములను భక్షించును. కావునఁ జంద్రుఁ డెప్పుఁ డుదయించునా యని చకోరములు వేచియుండును. ఒక గొప్పవాని దర్శనార్థము ప్రతీక్షించుచున్న వారినిగూర్చి దీని నుపయోగింతురు.

౧౮౨. చాతక జీమూతన్యాయము. (రూ) మేఘచాతకన్యాయము.

చాతకపక్షి మేఘోదకమును భూపతితము గాకుఁడనే త్రావును. కావున నీ వర్షాకాలమున నీరు త్రావి మరల వర్షాకాలము వఱకు మేఘునికై యెదురుచూచు చుండును.

౧౮౩. చింతామణిం పరిత్యజ్య కాచమణిం గృహ్ణాతి.

చింతామణిని విడిచి గాజుపూసను గ్రహించుచున్నాఁడు. ఇట్టిదే 'బెల్లము పాఱవైచి అఱనాకినట్లు' అని యాంధ్రభాషీయము.

౧౮౪. ఛత్రిన్యాయము.

పదిమందిలో నైదుగురు గొడుగులను దాల్చియు నైదుగురు దాల్పకయు బోవుచున్నపుడు దూరస్థులు "అదిగో! గొడుగులవారు పోవుచున్నారు" అని చెప్పుదురు.

౧౮౫. ఛిద్రేష్వనర్థా బహులీభవంతి (రూ) విపద్విపద మనుధావతి.

ఆపదలపై నాపదలు వచ్చును. దీనికి విరుద్ధమైనది పండుగులపైఁ బండుగులు.

౧౮౬. జఠరం కో న బిభర్తి కేవలమ్?

ఎవఁడు తన పొట్టను మాత్రము నింపుకొనఁడు?

౧౮౭. జనవాక్యంతు కర్తవ్యమ్.
పనుగురిమాటను పాటింపవలయును.

౧౮౮. జలాంజలిన్యాయము.
పోయినదానికై నీర్వు వదలుట.

౧౮౯. జలాక్షర న్యాయము.
నీటిపై వ్రాలు (నిలుకడ లేనిది)

౧౯౦. జాతస్య మరణం ధ్రువమ్.
పుట్టినవాఁడు గిట్టక మానఁడు.

౧౯౧. జామాతా దశమో గ్రహః.
అల్లుఁడు పదవగ్రహము.

౧౯౨. జీర్ణ మంగే సుభాషితమ్.
సుభాషితము వినువారును, ఆచరించువారును లేమినిఁ గడుపున జీర్ణించెను.

౧౯౩. జ్ఞాతిశ్చే దనలేన కిమ్?
జ్ఞాతియున్నచో నిప్పేల! జ్ఞాతిగుట్టు అరఁటికట్టు పోదని యాంధ్రభాషీయము.

౧౯౪. జ్యేష్ఠత్వంతు నహి జ్యేష్ఠ్యే జ్యేష్ఠత్వం గుణ ఉచ్యతే.
జ్యేష్ఠత్వమునఁ బెద్దవాఁడగుటగాదు. గుణమునుబట్టి వచ్చిన పెద్దతనమే పెద్ద తనము.

౧౯౫. జ్యేష్ఠో భ్రాతా పితృసమః.
పెద్దన్న తండ్రితో సమానుఁడు.

౧౯౬. తక్రకౌండిన్య న్యాయము.
"బ్రాహ్మణుల కందఱికిని బెరుగువడ్డింపుము, కౌండిన్యునకు మాత్రము మజ్జిగ వడ్డింపుము" అన్నపుడు కౌండిన్యుఁడు బ్రాహ్మణుఁడైనను సామాన్యవిధి యిట ప్రవర్తిల్లదు. విశేషవిధిచే సామాన్యవిధికి బాధ గలిగినపు డీ న్యాయము వర్తిం చును.

౧౯౭. తక్రాంతంతు భోజనమ్.
భోజనముదివర మజ్జిగను బోసికొనవలయును.

౧౯౮. తద్ధితమూఢో వైయాకరణః; తద్ధితరూఢో వైయాకరణః.
సామాన్యముగా వైయాకరణుఁడు సిద్ధాంతకౌముదిలోని తద్ధిత భాగమును జదువఁడు. కావున నందు మూఢుఁడే యుండును. తద్ధితరూఢుఁడే యనఁగాఁ తద్ధితభాగమును క్షుణ్ణముగాఁ జదివినవాఁడే వైయాకరణుఁడు.

౧౯౯. తప్తేన సంధాన ముపైతి తప్తః.

కరిగిన పదార్థము కరిగినపదార్థములోపలనే కలియును. సమానవ్యసనపరు[illegible] వానిలోపలనే కలియును.

౨౦౦. తవాప్యర్ధం మమాప్యర్ధమ్.

నీకును సగము నాకును సగము. ఇట్టిదే దొంగలును దొంగలును గలిసి యూళ్ళు పంచుకొన్నారు. అని యాంధ్రభాషీయము.

౨౦౧. తాతస్య కూపోఽయ మితి బ్రువాణాః క్షారంజలం కాపురుషాః పిబంతి.

మా తండ్రిగారు త్రవ్వించిన బావియని మూఢుః లుప్పునీళ్లు ద్రావుదురు.

౨౦౨. తిలతండుల న్యాయము.

నువ్వులును బియ్యమును గలిసిన విధము.

౨౦౩. తిలాంజలి న్యాయము.

నువ్వులనీళ్ళు వదలు విధము.

౨౦౪. తృణచ్ఛన్నకూపన్యాయము.

గడ్డికప్పుకొనియున్న బావివిధము. గోముఖవ్యాఘ్రమువంటిది.

౨౦౫. తృణేన కార్యం భవతీశ్వరాణామ్.

సర్వసమర్థులకును గడ్డిపఱకతోఁ బనిపడును.

౨౦౬. తృణై ర్విరచ్యతే రజ్జు ర్బధ్యంతే తేన దంతినః.

తృణములు త్రాడుగా చేర్చఁబడి యేనుఁగును బంధించుచున్నవి. ఇట్టిదే "బలవంతమైన సర్పము చలిచీమలచేతఁ జిక్కి చావదె సుమతీ!"

౨౦౭. త్రిశంకుస్వర్గన్యాయము (స్పష్టము)

౨౦౮. దగ్ధబీజన్యాయము.

కాలిన లేక వేగిన విత్తనము మొలకెత్తని విధము.

౨౦౯. దండాపూపన్యాయము.

దండమున కపూపములు (చక్కిలములు మొ.) గ్రుచ్చఁబడియున్నవి. ఆ దండమును ఎలుకలు గొఱికివేసిన వనఁగా నపూపములుఁగూడ భక్షితములయిన వని వేఱుగాఁ జెప్పనక్కఱలేదు. ఇట్టివిధము.

౨౧౦. దండో దశగుణో భవేత్ (స్పష్టము)

౨౧౧. దర్దురా యత్ర వక్తార స్తత్ర మౌనం హి శోభనమ్.

కప్పలు వక్త లగుచోట మౌనమే మంచిది.

౨౧౨. దశమాతా హరీతకీ.

కరక కాయ పదిమంది తల్లుల పెట్టు.

౨౧౩. దుఃఖమేవ సర్వం వివేకినః.

వివేకికి సమస్త ప్రపంచమును దుఃఖమయముగానే యుండును.

౨౧౪. దుర్బలస్య బలం రాజా.

దుర్బలునకు రాజే బలము.

౨౧౫. దుష్కరం కిం మహాత్మనామ్ ?

మహాత్ములకుఁ జేయరాని దేమున్నది?

౨౧౬. దూరస్థాః పర్వతా రమ్యాః సమీపస్థాస్తు బర్బరాః.

దూరపుకొండలు నునుపు. దగ్గఱకుఁ బోయిన నెగుడు దిగుడు.

౨౧౭. దృష్టం కిమపి లోకేఽస్మిన్ న నిర్దోషం న నిర్గుణమ్.

ఈ లోకమున దోషశూన్యమైనదియు, గుణశూన్యమైనదియును గానరాదు. ప్రతిదానియందును గుణదోషము లుండును.

౨౧౮. దేవరన్యాయము.

దేవరుఁ డనఁగా భర్తయొక్క అన్న. సంతతి నిర్వంశమగుచుండఁగా దేవరుఁడు మఱదలియందు సంతానముఁ గని వంశము నిలుపవచ్చును. పాండు ధృతరాష్ట్రులు దేవరన్యాయమున వ్యాసునివలన విచిత్రవీర్యుని భార్యలగు నంబికాంబాలికలయం దుదయించిరి. ఇట్టివిధము.

౨౧౯. దేహళీదత్తదీపన్యాయము.

గుమ్మమునఁ బెట్టిన దీపము గృహబాహ్యాభ్యంతరములకు నొక్కమాఱే వెలుఁ గిచ్చును. ఇట్టి విధము.

౨౨౦. దైవస్య చిత్రా గతిః.

దైవగతి చిత్రమైనది.

౨౨౧. దైవ మత్రాతిరిచ్యతే.

అన్నింటిని దైవ మతిశయించును.

౨౨౨. ద్రవిడప్రాణాయామన్యాయము (రూ) ద్రావిడప్రాణాయామన్యాయము.

ద్రావిడులు ప్రాణాయామము సేయునపుడు చేతితో ముక్కును సూటిగాఁ బట్టుకొనక తలచుట్టును ద్రిప్పి పట్టుకొందురు. చెప్పవలసినదానిని సరిగాఁ జెప్పక త్రిప్పి త్రిప్పి చెప్పుచున్నపుడు దీని నుపయోగింతురు.

౨౨౩. ధనక్షయే వర్ధతి జాఠరాగ్నిః.
ధనము పోఁగా నాఁకలి పెరుగును. "దరిద్రున కాఁకలి యెక్కువ" యని తెలుగు సామెత.

౨౨౪. ధనమూల మిదం జగత్.
జగత్తునకు ధనము ప్రధానము.

౨౨౫. ధర్మఏవ హతో హంతి ధర్మో రక్షతి రక్షితః.
ఎవనియధర్మము వానిని నశింపఁజేయును. ఎవనిధర్మము వానినిఁ గాపాడును.

౨౨౬. ధర్మంచ చింతయే త్ప్రాజ్ఞః.
ప్రాజ్ఞుఁడు ధర్మాచరణమును గూర్చి చింతింపవలయును.

౨౨౭. ధర్మం చర (స్పష్టము)

౨౨౮. ధర్మస్య త్వరితా గతిః.
ధర్మగతి వేగముగలది. అనఁగా ధర్మాచరణమున నాలస్యము గూడదు.

౨౨౯. ధర్మేణ హీనాః పశుభి స్సమానాః.
ధర్మహీనులు పశుసదృశులు.

౨౩౦. ధర్మో జయతి (స్పష్టము)

౨౩౧. ధాతా యథాపూర్వ మకల్పయత్.
మహాప్రళయానంతరమున బ్రహ్మపూర్వయుగము లందువలెనె తత్తత్సర్వవస్తువు లను దిరిగి సృష్టించుచుండును.

౨౩౨. ధైర్యం సర్వత్ర సాధకమ్.
ఎల్లెడల ధైర్యము కార్యసాధకము.

౨౩౩. ధైర్యే సాహసేచ లక్ష్మీః.
ధైర్యమునందును సాహసమునందును లక్ష్మి నివసించును.

౨౩౪. నకామవృత్తి ర్వచనీయ మీక్షతే.
కాముకుఁడు లోకాపవాదమును గణింపఁడు.

౨౩౫. నకాషాయై ర్భవే ద్యతిః.
కాషాయవస్త్రధారణముచే సన్న్యాసి కాఁజాలఁడు, "తలలు బోడులైనఁ దలఁపులు బోడులా" అని యొకజాతీయము.

౨౩౭. నఖలు బహిరుపాధీన్ ప్రీతయ స్సంశ్రియంతే.
ప్రేమ బాహ్యోపాధిని నాశ్రయింపదు.

౨౩౮. న గచ్ఛే ద్ద్విబ్రాహ్మణత్రియమ్.
ముగ్గురు బ్రాహ్మణు లేక కాలమున నొక స్థలమునుండి బయలువెడలరాదు.

౨౩౯. న గాయత్ర్యాః పరం మంత్రం న మాతుః పరదేవతా.
గాయత్రీమంత్రముకన్న శ్రేష్ఠమగు మంత్రము లేదు. తల్లికన్న మించిన దేవత లేదు.

౨౪౦. నందో రాజా భవిష్యతి (స్పష్టము).

౨౪౧. నభూతో న భవిష్యతి (స్పష్టము).

౨౪౨. నమాతా శపతే పుత్రమ్.
తల్లి పుత్రునిఁ జావు మని శపింపదు.

౨౪౩. నముహ్యే దర్థకృచ్ఛ్రేషు; నచ ధర్మం పరిత్యజేత్.
ధనసంకటములందు దుఃఖపడఁగూడదు. ధర్మమును విడువఁగూడదు.

౨౪౪. న రత్న మన్విష్యతి; మృగ్యతే హి తత్.
మానవులను రత్నము వెదుకదు. మానవులే దానిని వెదకుదురు.

౨౪౫. న వారిణా శుద్ధ్యతి చాంతరాత్మా.
పైని స్నానమాడుటచే నంతరాత్మ శుద్ధము గాదు.

౨౪౬. న వైద్యః ప్రభు రాయుషః.
వైద్యుఁడు జీవితమునకుఁ బ్రభువుగాఁడు. అనఁగా బ్రదికింపఁజాలఁడు.

౨౪౭. న సాహస మనారుహ్య నరో భద్రాణి పశ్యతి.
మనుష్యుఁడు సాహసింపక మేలును బొందఁడు.

౨౪౮. న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి.
స్త్రీ స్వాతంత్ర్యమున కర్హురాలుగాదు.

౨౪౯. నహి ప్రతిజ్ఞా మాత్రేణ అర్థసిద్ధిః.
గప్పాలవలనఁ గార్యము సిద్ధింపదు.

౨౫౦. నహి సర్వః సర్వం జానాతి.
అందఱికిని నన్నియును దెలియవు.

౨౫౧. న హీశ్వరవ్యాహృతయః కదాచిత్పుష్ణంతి లోకే విపరీతమర్థమ్.
ఈశ్వరవచనములు నిరర్థకములుగావు.

౨౫౨. నాదత్త ముపతిష్ఠతే.
పూర్వజన్మమునఁ బెట్టకున్న నీజన్మమున రాదు.
ఈ విషయమున నీ క్రింది శ్లోకము గమనింపనది.
"ద్వారం ద్వారమటన్ భిక్షుః కృతశ్చైవం వదత్యుత
అదత్త్వా మాదృశో మా భూః దత్త్వా త్వం త్వాదృశో భవ"

౨౫౩. నానృతాత్ పాతకం పరమ్.
అనృతముకన్నఁ బాతకము లేదు.

౨౫౪. నానృషిః కురుతే కావ్యమ్.
ఋషిగానివాఁడు కావ్యమును రచింపఁజాలఁడు.

౨౫౫. నారదః కలహప్రియః (స్పష్టము).

౨౫౬. నారికేళఫలాంబున్యాయము.
"సిరి దా వచ్చిన వచ్చును సలలితముగ నారికేళ సలిలము భంగిన్"

౨౫౭. నావిష్ణుః పృథివీపతిః
విష్ణువు గానివాఁడు రాజుగాఁడు; లేక రాజు నరరూపుఁడగు విష్ణువు.

౨౫౮. నిందతి కంచుకమేవ ప్రాయః శుష్కస్తనీ నారీ.
స్తనములులేని స్త్రీ రవికను నిందించును.

౨౫౯. నిరంకుశాః కవయః (స్పష్టము)

౨౬౦. నిరస్తపాదపే దేశే ఏరండోఽపి ద్రుమాయతే.
చెట్టులేనిచోట ఆముదపుచెట్టే మహావృక్షము.

౨౬౧. నిరీక్షతే కేళివనం ప్రవిశ్య క్రమేలకః కంటకజాలమేవ.
లొట్టిపిట్ట శృంగారవనమును బ్రవేశించి ముండ్లనే వెదకును.

౨౬౨. నిర్ధనపురుష శ్శ్వపచసమానః.
ధనములేని పురుషుఁడు గతికపంకతో సమానుఁడు.

౨౬౩. నిసర్గనిపుణాః స్త్రియః.
స్వభావముగా స్త్రీలు గడుసరులు.

౯౬౪. నిసర్గశాలీనాః స్త్రియః

స్త్రీలు స్వభావముగా సిగ్గరులు.

౯౬౫. నిస్సారస్య పదార్థస్య ప్రాయేణాడంబరో మహాన్.

లేలుచుగా నిస్సారమగు పదార్థమున కాడంబరము హెచ్చు.

"వట్టిగొడ్డుకు అఱుపు లెక్కువ" అని ఆంధ్రభాషీయము.

౯౬౬. నిస్పృహస్య తృణం జగత్.

నిస్పృహ గలవానికి ననఁగా విరక్తునకు లోకము గడ్డిపరకవంటిది.

౯౬౭. నీచాః కలహ మిచ్ఛంతి సంధి మిచ్ఛంతి సాధవః.

నీచులు కలహమును గోరుదురు. సాధువులు సంధినిఁ గోరుదురు.

౯౬౮. నీచాశ్రయో నకర్తవ్యః కర్తవ్యో మహదాశ్రయః.

నీచుల నాశ్రయింపరాదు. ఉదాత్తుల నాశ్రయింపవలయును.

౯౬౯. నీచై ర్గచ్ఛత్యుపరిచ దశా చక్రనేమిక్రమేణ.

ప్రాణియొక్క దశ చక్రముయొక్క అకువలెఁ గ్రిందికినిఁ బైకినిఁ బోవును.

౯౭౦. నీరక్షీరన్యాయము (స్పష్టము)

౯౭౧. నైవాశ్రితేషు గుణదోష విచారణా స్యాత్.

ఆశ్రితులందు గుణదోషములను విచారింపరాదు.

౯౭౨. న్యాయ్యాత్పథః ప్రవిచలంతి పదం న ధీరాః.

ధీరులు న్యాయమార్గమునుండి కాలు కదల్పరు.

౯౭౩. పంగ్వంధన్యాయము.

కాళ్ళులేనినిఁ గుంటివాఁడును, గన్నులులేమిని గ్రుడ్డివాఁడును నడువఁజాలరు. కాని కుంటివాఁడు గ్రుడ్డివాని భుజముపైఁ గూర్చుండి మార్గప్రదర్శనముఁ జేయుచు గ్రుడ్డిని నడిపించును. అట్లే ప్రకృతి పురుషు లిర్వురును బరస్పరసాహాయ్యమున జగత్తును సృజించుచున్నారని సాంఖ్యమతము.

౯౭౪. పండితః పండితం దృష్ట్వా శ్వానవద్ ఘుర్ఘురాయతే.

పండితుఁడు, మఱొక పండితునిఁ జూచి కుక్కవలె గుఱ్ఱుపెట్టును.

౯౭౫. పతంగదీపన్యాయము.

మిడుత దీపమును గ్రుంగఁబోయి దానిపైఁ బడి మరణించువిధము.

౨౭౬. పతనాంతా స్సముచ్ఛ్రయాః
పెరుగుట విరుగుటకొఱకే.

౨౭౭. పదం హి సర్వత్ర గుణైర్నిధీయతే.
గుణము లందఱిని మెప్పించును.

౨౭౮. పద్మపత్రస్థితతోయన్యాయము.
తామరాకులోని నీరు తామరాకున నంటదు. అట్లే గృహస్థుఁడయ్యు సంసార బంధమునఁ జిక్కనివానినిగూర్చి దీనిని వ్యవహరింతురు.

౨౭౯. పథి శూద్రవదాచరేత్.
ప్రయాణమునందు మార్గమధ్యమందు శూద్రునివలె నాచారములను నాచరింపవలయును. అనఁగా స్వీయాచారమును సమగ్రముగాఁ బాటింప శక్యము లేదు.

౨౮౦. పయఃపానం భుజంగానాం కేవలం విషవర్ధనమ్.
పాములకుఁ బాలుపోయుట విషాభివృద్ధి సేయుటకే.

౨౮౧. పయోముఖవిషకుంభన్యాయము.
"పైనిఁ బాలును అడుగున హాలాహలమును గల కడవ"

౨౮౨. పరద్రవ్యాణి లోష్టవత్.
పరద్రవ్యములను మంటిబెడ్డవలెఁ జూడవలయును.

౨౮౩. పరాన్నం ప్రాణసంకటమ్.
పరులుపెట్టు భోజనమున కాధారపడియుంట ప్రాణసంకటము.

౨౮౪. పరవృద్ధిమత్సరి మనో హి మానినామ్.
మానవంతుల మనస్సు తమ శత్రువుల వృద్ధిని మత్సరించును.

౨౮౫. పరిశేషన్యాయము.
పరిశేషము = మిగులు. "రాజుగారి పెద్దభార్య మంచిది" అనఁగనే రెండవ భార్యను గూర్చి చెప్ప నక్కఱలేకయే చెడ్డది అను నర్థమగును. ఇట్టి యర్థమున దీని నుపయోగింతురు.

౨౮౬. పరోపకారార్థ మిదం శరీరమ్.
ఈ శరీరము పరోపకారార్థము.

౨౮౭. పాపాత్మనాం పాపశతేన కిం వా ?
పాపస్వరూపులకుఁ బాపశత మొక లెక్కా ?

౨౮౭. పాపీ చిరాయు స్సుకృతీ గతాయుః.

పాపి చిరకాలము బ్రతుకును. సుకృతి యల్పకాలము బ్రతుకును.

౨౮౮. పాపీ పాపేన హన్యతే.

ఎవనిపాపము వానినిఁ జంపును.

౨౮౯. పిపీలికాన్యాయము.

తెలుఁగున "చీమ గంగాయాత్ర" అందురు. చీమ వృక్షాగ్రస్థితమగు ఫలము యొక్క రసము నుద్రాగుటకై మెల్లఁగాఁ బ్రాఁకిప్రాఁకిపోయి దానిని నాస్వాదించును. అట్లే కొందఱు గృహస్థులు సంసారబంధములనుండి శీఘ్రముగా ముక్తినిఁ బొందఁజాలక మెల్లమెల్లఁగాఁ బెక్కుజన్మములకుఁ బొందుదురు. అట్టియెడ నీ న్యాయము వర్తించును.

౨౯౦. పిశాచానాం పిశాచభాషయై వోత్తరం దేయమ్.

మొండివానికి మొండిజవాబునే చెప్పవలెను.

౨౯౧. పిష్టపేషణన్యాయము. (స్పష్టము)

౨౯౨. పుత్త్ర శ్శత్రు రపండితః.

అపండితుఁడగు పుత్త్రుఁడు శత్రువు.

౨౯౩. పుత్త్రా దిచ్ఛే త్పరాజయమ్.

తానందఱిని జయింపవలెను. పుత్రుఁడు దన్ను జయింపవలెనని తండ్రి కాంక్షింపవలెను.

౨౯౪ పురాణ మిత్యేవ న సాధు సర్వమ్.

పురాతనమైన దెల్లయు మంచిది కాదు.

౨౯౫. పురాణ వైరాగ్యము, ప్రసూతివైరాగ్యము, శ్మశాన వైరాగ్యము. (స్పష్టము)

౨౯౬. పూర్వావధీరితం శ్రేయో దుఃఖం హి పరివర్తతే.

మొదటఁ ద్రోసిపుచ్చినమేలు కీడుగాఁ దిరిగివచ్చును.

౨౯౭. పృథివీ గతయౌవనా.

భూదేవికి యౌవనము గడచినది. దీని మూల మిది.

అతిక్రాంత సుఖాః కాలాః ప్రత్యుపస్థిత దారుణాః

శ్వః శ్వః పాపీయదివసాః పృథివీ గతయౌవనా.

౨౯౮. పృష్ఠతాడనా ద్దంతభంగః.

"ముడ్డిమీదఁ గొట్టఁగా మూతిపండ్లు రాలుట"

౨౯౯. ప్రక్షాళనాద్ధి పంకస్య దూరా దస్పర్శనం వరమ్.

"అడుసుత్రొక్కనేల! అడుగుఁ గడుఁగనేల!" అని యేతత్సజాతీయజాతీయము.

౩౦౦. ప్రతీక్షతే జాతు నకాల మార్తిః.

కష్టములు కాలమునకు వేచియుండవు.

౩౦౧. ప్రత్యుత్పన్నమతి స్త్రైణమ్.

స్త్రీలు సమయస్ఫూర్తి గలవారు.

౩౦౨. ప్రథమకబళే మక్షికాపాతః.

"మొదటి ముద్దలోనే యీఁగపడి వచ్చినది" "ఆదిలోనే హంసపాదు" అని ఆంధ్రజాతీయములు.

౩౦౩. ప్రథమాలీఢమధవః పిబంతి కటు భేషజమ్.

మొదటఁ దేనెను నాకినవారు చేదుమందును ద్రాగుదురు.

౩౦౪. ప్రధానమల్లనిబర్హణన్యాయము.

ప్రతిమల్లురు పెక్కండ్రున్నప్పుడు ప్రధానమల్లుని గెలిచినచో నెల్లరను గెలిచినట్లే యగును.

౩౦౫. ప్రభూణాంహి విభూత్యంధా ధావత్యవిషయే మతిః.

సిరిచే గ్రుడ్డివారిన ప్రభువుల మనస్సు అకార్యములపైఁ బర్వును.

౩౦౬. ప్రమాదో ధీమతా మపి.

ఒకప్పుడు విద్వాంసులకును పొరపాటు వచ్చును.

౩౦౭. ప్రసిద్ధ మూర్ధ్వజ్వలనం హవిర్భుజః

అగ్ని యూర్ధ్వముఖముగా మండుట ప్రసిద్ధము. ప్రతాపశాలికిఁ బ్రతివీరునిపై స్పర్ధ సహజము.

౩౦౮. ప్రాప్తేతు షోడశేవర్షే గర్దభీ హ్యప్సరాయతే.

పదాఱవయేఁడు రాఁగానే గాడిదయు నప్సరయగును. అనఁగా యౌవనము రాఁగానే గాడిదవలె నున్న స్త్రీయు నప్సరవలెఁ గనఁబడును.

౩౦౯. ప్రమాణ మంతఃకరణప్రవృత్తయః.

పెద్దలకు సందేహము గల్గినప్పుడు వారి యంతఃకరణమే ప్రమాణము.

౩౧౦. ప్రయోజన మనుద్దిశ్య న మందోఽపి ప్రవర్తతే.

ప్రయోజనము లేక పామరుఁడును బ్రవర్తింపఁడు.

౩౧౧. ప్రాప్తేఽపి సోమయాజిత్వే నంబిత్వం నైవ ముంచతి.

నంబివాఁ డొకఁడు తన్నందఱు "నంబి నంబి"యని పిలుచుచుండఁగా సహింపక తాను యజ్ఞ మొనర్చినచో సోమయాజి యని పిలుతురుగదా యని యెంచుకొని బహువ్యయములతో యజ్ఞము సేసెనఁట. అనంతర మందఱును నంబిసోమయాజి అని పిలువసాగిరఁట.

౩౧౨. ప్రాయేణ భార్యాదౌశ్శీల్యం స్నేహాంధో నేక్షతే జనః.

స్నేహాంధుఁడు తన పడఁతిచెడునడతను బరికింపఁజాలఁడు.

౩౧౩. ప్రాయేణ సామగ్ర్యవిధౌ గుణానాం పరాఙ్ముఖీ విశ్వసృజః ప్రవృత్తిః.

తఱుచుగా బ్రహ్మ గుణసమగ్రతను గూర్చుటయందు విముఖుఁడు.

౩౧౪. ప్రేమ్ణో విచిత్రా గతిః.

ప్రేమయొక్క తీరు విచిత్రమైనది.

౩౧౫. ప్రియేషు సౌభాగ్యఫలాహి చారుతా.

స్త్రీల సౌందర్యము భర్తృమనోహరణార్థమే కదా!

౩౧౬. బకబంధనన్యాయము

కొంగను బట్టుట కొకఁ డొక యుపాయమును జెప్పెను. "బకము నీటిలో నిలిచి జపము సేయుచున్నట్లుండఁగా వెన్నముద్దను గొనిపోయి దాని శిరస్సున నుంపవలయును. అది కరఁగి దాని కన్నులలోఁ జొచ్చును. అప్పుడు కన్నులగపడవు. అంత దానినిఁ బట్టవచ్చును" అని.

౩౧౭. బలవదపి శిక్షితానా మాత్మ న్యప్రత్యయం చేతః.

మిక్కిలి శిక్షణ బొందిన వారికిని ఆత్మవిశ్వాస ముండదు.

౩౧౮. బలీయసీ కేవల మీశ్వరేచ్ఛా.

ఈశ్వరేచ్ఛ యన్నింటికన్న బలవత్తరము.

౩౧౯. బహురత్నా వసుంధరా.

భూమియం దనేకరత్నములు గలవు. ఇది వాచ్యార్థమునఁ గాక "భూమియం
దనేకులు మహావిద్వాంసులు గలరు" అను వ్యంగ్యార్థమునఁ బ్రయుక్తమైయున్నది.

౩౨౦. బహ్వారంభో లఘుక్రియా.

మొదట పెద్దపెట్టునఁ గనబడినను తుదికి సూక్ష్మముగా ముగియుట.
"అజాయుద్ధే ఋషిశ్రాద్ధే ప్రభాతే మేఘడంబరే
దంపత్యోః కలహే చైవ బహ్వారంభో లఘుక్రియా."

౩౨౧. బాలాదపి సుభాషితమ్.

బాలుఁడైనను మంచిమాటలు పలికినచో గ్రహింపవలయును.

౩౨౨. బాదరాయణసంబంధన్యాయము (స్పష్టము)

దీని మూల మిది ;
"యుష్మాకం బదరీచక్రం అస్మాకం బదరీతరుః
బాదరాయణసంబంధా ద్యూయం యూయం వయం వయం"

(క) కానీ యీ యర్థమున "బాదరసంబంధ" మనవలెను గానీ బాదరాయణసంబం
మనరాదు. ఈ యర్థమున బాదరాయణపదము సాధ్యముగాదు.

౩౨౩. బీజాంకురన్యాయము.

దీనినే "చెట్టు ముందా ? విత్తు ముందా ?" అందురు.

౩౨౪. బుభుక్షితః కిం న కరోతి పాపమ్.

ఆకలిగొన్నవాఁడే పాపము చేయఁడు !
"ఆకలిగొన్న కరణము పాతకవిలె దీసినాఁడు" అని ఆంధ్రజాతీయము.

౩౨౫. బుభుక్షితః కిం ద్వికరేణ భుంక్తే ?

ఆకలిగొన్నవాఁడు రెండుచేతులతోఁ దినునా ?

౩౨౬. బ్రాహ్మణపరివ్రాజకన్యాయము - బ్రాహ్మణశ్రమణన్యాయము

బ్రాహ్మణుఁడు గృహస్థధర్మమును విసర్జించి సన్న్యాసమును గ్రహించిన
వానికిఁ గులభేదములు లేకున్నను బ్రాహ్మణుఁడనియే వ్యవహరింపఁబడును.

౩౨౭. బ్రువతే హి ఫలేన సాధవో నతు కంఠేన నిజోపయోగితామ్

సాధువులు తమ సాయమును గంఠముతోఁ దెలుపక ఫలముతోఁ జూపింతురు

3౨౮. భవితవ్యానాం ద్వారాణి భవంతి సర్వత్ర.
అవశ్యముగాఁ గావలసినవాని కన్నియును మార్గములే.

3౨౯. భవంతి భవ్యేషు హి పక్షపాతాః
అర్హులయందుఁ బక్షపాతములు గలుగును.

3౩౦. భాగ్యం ఫలతి సర్వత్ర.
ఎల్లెడలను అదృష్టము ఫలించును. విద్యాపౌరుషములు గావు.

33౧. భార్యా రూపవతీ శత్రుః.
రూపవంతురాలైన భార్య రూపహీనుఁడగు భర్తకు శత్రువు.

33౨. భుజంగ ఏవ జానీతే భుజంగచరణం సఖే!
పాము కాళ్ళు పాము నకెఱుక.

333. భూతాని కాలః పచతి.
కాలము జీవకోటిని నుపచయాపచయములను బొందించును.

33౪. భేకోఽపి పాదప్రసారణాయ చేష్టతే.
కప్పయును గాళ్ళుసాఁచుకొనుటకుఁ జూచుచున్నది. అసమర్థుఁడయ్యు సమర్థుల ననుకరింపఁ బోయినపుడు దీని నుపయోగింతురు.

33౫. భ్రమరకీట న్యాయము (రూ) భృంగకీటన్యాయము.
తుమ్మెద యొక పురుగును దెచ్చి గూటఁబెట్టి దాని చుట్టు ఝుమ్మ ఝుమ్మని తిరుగుచుండఁ గొంతకాలమున కా పురుగు తుమ్మెద యగువిధము.

33౬. మజ్జనోన్మజ్జనన్యాయము.
"మునుఁగుట తేలుట మఱల మునుఁగుట తేలుట"

33౭. మతిరేవ బలాద్గరీయసీ.
బలముకన్న బుద్ధియే గొప్పది.

33౮. మధ్యమణిన్యాయము.
భూషణ మధ్యస్థాపిత మగు మణి యిరువలఁకులకును గాంతి నిచ్చునట్లు రెండు వైపులకును పదము లన్వయించునపుడు దీని నుపయోగించును. దేహళీదత్తదీప న్యాయమువంటిది.

33౯. మన ఏవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః.
మనుష్యుని బంధమోక్షములకు మనస్సే కారణము.

౩౪౦. మనోరథానాం గతిర్న విద్యతే.
మనోరథములకు దూఱరాని చోటు లేదు.

౩౪౧. మనోరథానా మతటాః ప్రవాహాః.
మనోరథప్రవాహములకుఁ గట్లు లేవు.

౩౪౨. మనోహి జన్మాంతరసంగతిజ్ఞమ్.
మనస్సు జన్మాంతర సంబంధమును దెలిసికొనును.
ఇట్టిదే "వస్తి జన్మాంతరప్రీతి మన స్స్నేహస్య కారణం" అనునదియు.

౩౪౩ మరణాంతాని వైరాణి.
వైరములకు మరణమే యవధి.

౩౪౪. మర్కట కిశోరన్యాయము
కోతియొక్క నడుమును బిడ్డ గట్టిగాఁ బట్టుకొనును. ఏమాత్రము వదలు బట్టుకొన్నను బిడ్డ జారిపడును, ఇట బిడ్డదే భారము. ఇవ్విధమునసే యీశ్వరునిఁ బట్టుకొని మోక్ష మొందఁగలయును.

౩౪౫. మర్దనం గుణవర్ధనమ్.
ముందెంత మర్దించిన నంత దాని గుణము హెచ్చును.

౩౪౬. మహతాం నాస్తి పాతకమ్
పెద్దలకుఁ బాప ముండదు.

౩౪౭. మహాగజాః పలాయంతే మశకానాంతు కా కథా?
పెద్ద పెద్ద యేనుఁగులే పరుగిడుచుండ దోమలమాట చెప్పనేల?

౩౪౮. మహాజనో యేనగత స్సపంథాః
పెద్దలు నడచినదే త్రోవ.

౩౪౯. మహాత్మా మహత్యేవ కరోతి విక్రమమ్.
గొప్పవాఁడు గొప్పవానినే ఢీకొనును.

౩౫౦. మహిషీ ప్రసవోన్ముఖీ మహిషో మదనాతురః
"గేదె యీన నున్నది. దున్నపోతు దానిపై నెక్కనున్నది.

౩౫౧. మార్జాల కిశోరన్యాయము.

పిల్లి తన పిల్లలను దానే నోటఁగఱచుకొని భద్రముగాఁ గొనిపోవును. ఇందు భారమంతయుఁ దల్లిదే. ఈశ్వరుఁడును భక్తునిఁ దద్విధముగనే యుద్ధరించును.

౩౫౨. మార్దవే బహవో దోషాః.

మార్దవమునఁ బెక్కుదోషములు గలవు. "మెత్తనివానినిఁ జూచిన మొత్తబుద్ధి యగు"నని సజాతీయ మగు నాంధ్రలోకోక్తి.

౩౫౩. మాంసం మాంసేన వర్ధతే

మాంసము మాంసముచే వర్ధిల్లును.

౩౫౪. ముఖే ముఖే సరస్వతీ.

"ప్రతివాని ముఖమందును సరస్వతి గలదు" అనఁగా సరస్వతి యొకరిసొత్తు గాదు. ఆమె బ్రహ్మముఖమున మాత్రమే యుండదు. ఎల్లరి ముఖములందును గలదు.

౩౫౫. మునీనాంచ మతిభ్రమః

మునులకును మతిభ్రమము గలుగును.

౩౫౬. మురారే స్తృతీయః పంథాః

మురారిది మూఁడవదారి.

౩౫౭. ముసలః కిసలాయతే.

"రోఁకలి చిగిరించినట్లు"

౩౫౮. మూఢః పరప్రత్యయనేయబుద్ధిః.

మూఢుఁడు పరులమాటలందు విశ్వాసముగలవాఁడు. అనఁగా స్వయముగా నాలోచించి నిర్ణయింపఁ జాలఁడు.

౩౫౯. మృదు తీక్ష్ణతరం (యా) మృదు స్సుతీక్ష్ణః.

మృదువైనది తీక్ష్ణముగా నుండును. (మెత్తనిపులి అన్నట్లు)

౩౬౦. మూలే భిన్నే కుతః శాఖాప్రరోహాః.

వేరు గొట్టివేయఁగాఁ గొమ్మ లెట్లు మొలచును?

౩౬౧. మేఘచాతకన్యాయము.

చూ. చాతక జీమూతన్యాయము.

౩౬౨. మేషపుచ్ఛన్యాయము.
మేఁకతోఁక యెప్పుడును బెత్తెఁడే. ఎదుగును బొదుగును లేని విధము.

౩౬౩. మౌన మర్ధాంగీకారః (స్పష్టము).

౩౬౪. మౌనం సర్వత్ర సాధకమ్.

౩౬౫. మౌనం పండితలక్షణమ్.
సభలోఁ బామరుఁడు వదరును. పండితుఁడు పలుకకుండును. "నిండుకుండ తొణ
కదు" అని ఆంధ్రభాషీయము.

౩౬౬. మౌనేన కలహో నాస్తి.
మౌనమువలనఁ గలహ మంతరించును.

౩౬౭. యతో ధర్మ స్తతో జయః (స్పష్టము).

౩౬౮. యత్నే కృతే యది న సిద్ధ్యతి కో౽త్ర దోషః
ప్రయత్నము చేసినను గార్యము సిద్ధింపకున్న దోషమేమి?

౩౬౯. యత్రాకృతి స్తత్ర గుణా భవంతి, (యా) సహ్యాకృతి స్సునదృశ
విజహాతి వృత్తమ్.
అందమున్నచోటఁ జందము నిక్కముగనే యుండును.

౩౭౦. యథానామ తథాగుణః.
పేరెట్టిదో గుణమును నట్టిదే.

౩౭౧. యథా పితా తథా పుత్రః.
తండ్రి యెట్టివాఁడో తనయుఁడును నట్టివాఁడు

౩౭౨. యథా బీజం తథాంకురం.
విత్తన మెట్టిదో మొలకయు నట్టిదే.

౩౭౩. యథాభావ స్తథా దేవః.
భావ మెట్టిదో దేవుఁడును నట్టివాఁడే.

౩౭౪. యథా రాజా తథా ప్రజా (స్పష్టము)

౩౭౫. యథార్థవాదీ లోకవిరోధీ.
యథార్థమును బలుకువాఁడు లోకమునకు శత్రువు.

౩౭౬. యథాసంఖ్య న్యాయము (స్పష్టము).

౩౨౭. యది హృదయ మశుద్ధం తస్య సర్వం విరుద్ధమ్.
హృదయ మశుద్ధమయ్యెనేని వానికి సర్వమును విరుద్ధముగానే తోఁచును.

౩౨౮. యద్గతం తద్గతం గతమ్.
పోయినది పోయినదే. అనఁగాఁ దిరిగి రాదన్నమాట.

౩౨౯. యవాః ప్రకీర్ణా న భవంతి శాలయః
యవలను జల్లఁగా వరి పండదు. పూర్వజన్మమునఁ బాపము సేసియుండగా నేఁడు తత్ఫలమే కలుగును గాని పుణ్యఫలము కలుగదు.

౩౩౦. యశో వా మృత్యుర్వా
కీర్తి గాని మరణము గానీ. "రణానికి పోతే రెంటిలో నొకటి" అని ఆంధ్రజాతీయము.

౩౩౧. యాచకో యాచకస్య శత్రుః (స్పష్టము)

౩౩౨. యాదృశీ మాతా తాదృశీ పుత్రీ
తల్లియెట్టిదో బిడ్డయట్టిది. "తల్లి చాలు పిల్లకుఁ దప్పునా?" అని సదృశమైన యాంధ్రజాతీయము.

౩౩౩. యావ త్తైలం తావ ద్వ్యాఖ్యానమ్
దీపమునఁ జమురెంతయున్నదో యంత వ్యాఖ్యానము.
"పిండికొద్ది రొట్టె" అని సదృశమైన ఆంధ్రభాషీయము.

౩౩౪. యేన కేన ప్రకారేణ ప్రసిద్ధః పురుషో భవేత్
పురుషుఁ డేదోవిధముగా నైనఁ బ్రసిద్ధినిఁ బొందవలెను.

౩౩౫. రత్నం రత్నేన సంగచ్ఛతే.
రత్నము రత్నముతోఁ గలియును.

౩౩౬. రత్నగర్భా వసుంధరా
భూమి రత్నగర్భ; అనఁగా ననేక శ్రేష్ఠవస్తుసముదాయము గలది.
చూ. బహురత్నా వసుంధరా

౩౩౭. రత్నం సమాగచ్ఛతు కాంచనేన.
రత్నము బంగారముతోఁ గూడునుగాక.

౩౩౮. రత్నాకరే యుజ్యత ఏవ రత్నమ్
రత్నాకరమున రత్నముండుట యుక్తమేకదా!

౩౮౯. రమ్యాణాం వికృతి రపి శ్రియం తనోతి.
స్వభావముచే సుందరమైనవారికి వికారముగూడ అందమును దెచ్చును.

౩౯౦. రాజ్యాంతే నరకం ధ్రువమ్
రాజునకు రాజ్యాంతమున నరకము తప్పదు.

౩౯౧. రామాయ స్వస్తి రావణాయ స్వస్తి.
రామునికిని మేలగుగాక, రావణునికిని మేలగుగాక. ఇరువురు శత్రువులు పోరాడుకొనుచుండ నే పక్షమునను జేరక యుభయుల క్షేమమును గోరినవాని మాట యిది.

౩౯౨. రామరావణయో ర్యుద్ధం రామరావణయో రివ.
రామరావణయుద్ధము రామరావణ యుద్ధమువలెనే యున్నది. దీని పూర్వార్థము "గగనం గగనాకారం సాగర స్సాగరోపమః"

౩౯౩. రాజా ప్రత్యక్ష దేవతా.
రాజే ప్రత్యక్షమగు దైవము

౩౯౪. రాజా ప్రకృతి రంజనాత్.
ప్రజారంజనము వలననే "రాజు" అనబడును.

౩౯౫. రిక్తః సర్వో భవతి హి లఘుః పూర్ణతా గౌరవాయ.
రిక్తుడగు ప్రతివాడును తేలికగా జూడబడును. పూర్ణుడు పూజ్యుడగును. చూ. గౌరవం లాఘవం చాపి

౩౯౬. లంఘనం పరమౌషధమ్.
భోజన నివృత్తియే మంచిమందు.

౩౯౭. లజ్జా మేకాం పరిత్యజ్య త్రిలోకీ విజయీ భవేత్
ఒక సిగ్గును విడిచి యనగా సిగ్గుకట్టి విడిచికొని ముల్లోకములను జయించును.

౩౯౮. లలాట లేఖా న పునః ప్రయాతి.
నుదుటి వ్రాత చెడదు.

౩౯౯. లిఖిత మపి లలాటే ప్రోజ్ఝితుం కః సమర్థః ?
నుదుట వ్రాసిన వ్రాత నెవడు తుడిచివేయగలడు?

౪౦౦. లోకో భిన్నరుచిః (రూ) భిన్నరుచి ర్హి లోకః (స్పష్టము)

౪౦౧. లోభః పాపస్యకారణమ్.

లోభము పాపమునకుఁ గారణము.

౪౦౨. వక్రే విధౌ వద! కథం వ్యవసాయసిద్ధిః

విధి వక్రించి యుండఁగాఁ గార్యసిద్ధి యెట్లు?

౪౦౩. వక్తి జన్మాంతర ప్రీతిం మన స్స్నిహ్యా దకారణమ్.

అకారణముగా మనస్సు దేనియందో స్నిగ్ధమై జన్మాంతరప్రీతిని వచించును.

౪౦౪. వచనే కా దరిద్రతా?

మాటలలో నెవరికిఁ బేదతనము గలదు ?

౪౦౫. వజ్రం వజ్రేణ భిద్యతే (స్పష్టము)

౪౦౬. వజ్రలేపన్యాయము.

గట్టితనమునకై వజ్రమును (సిమెంటు మొ.) బూసినట్లు యుక్తులపై యుక్తులను దొరలించి దోషాదులను స్థిరీకరించునపుడు దీని నుపయోగింతురు.

౪౦౭. వంధ్యాపుత్రన్యాయము.

బిడ్డలులేని స్త్రీ వంధ్య. వంధ్యకుఁ బుత్రుఁడెక్కడ? అత్యంతాసంభవ మను నర్థమున నిది వ్యవహరింపఁబడును.—దీనిమూలమిది—

యావజ్జీవ మహంమౌనీ బ్రహ్మచారీచ మే పితా

మాతాతు మమ వంధ్యైవ పుత్రహీనః పితామహః

౪౦౮. వసంతి హి ప్రేమ్ణి గుణా న వస్తుషు.

గుణములు ప్రేమయందుండును గానీ వస్తువులం దుండవు.

౪౦౯. వాచః కర్మాతిరిచ్యతే.

కట్టిమాటకన్న గట్టిపని మేలు.

౪౧౦. వికారహేతౌ సతి విక్రియంతే యేషాం న చేతాంసి త ఏవ ధీరాః

వికారము గలుగుటకుఁ దగిన కారణమున్నను నెవరి మనస్సు వికారమును బొందదో వారే ధీరులు.

౪౧౧. విక్రీతే కరిణి కిమంకుశే వివాదః.

ఏనుగు నమ్మిన పిమ్మట నంకుశమునకై వివాదమేల?

౪౧౨. విద్యావిహీనః పశుః (స్పష్టము)

౪౧౩. విద్వాన్ సర్వత్ర పూజ్యతే.

౪౧౪. విద్వానేవ విజానాతి విద్వజ్జన పరిశ్రమమ్.

విద్వాంసుఁడే విద్వాంసుల పరిశ్రమ మెఱుఁగును. దీని యుత్తరార్థ మిది.
"నహి వంధ్యా విజానాతి గుర్వీం ప్రసవవేదనాం"

౪౧౫. విధి రహో బలవా నితి మే మతిః.

అన్నిటికన్న విధియే బలవత్తర మని నాయూహ.

౪౧౬. విధౌ వక్రే మూర్ధ్ని స్థితవతి వయం కే పునరమీ?

తలపై విధివక్రించి కూర్చుండఁగా మన మెవ్వరము? వీ రెవ్వరు? అనఁగా ఎవ రేమి చేయఁగలరు?

౪౧౭. వినాశకాలే విపరీతబుద్ధిః.

చెడుకాలమునకుఁ జెడుబుద్ధి పుట్టును.

౪౧౮. వినిపాతో ౭పి సమః సమున్నతేః

వినిపాతముకూడ సమున్నతికిఁ దగినవిధముగానే యుండును. అనఁగాఁ బైకెంత దూర మెగిరిన నంతదూరము క్రిందఁబడవలెను.

౪౧౯. విపది హంత సుధాపి విషాయతే.

ఆపత్కాలమున నమృతమును విషమగును. "కాని కాలమునకుఁ గఱ్ఱె పామై కఱచును" అని సజాతీయభాషీయము.

౪౨౦. విప్రవాక్యం జనార్దనః. (ప్రశస్యతే)

జనార్దనుఁడు విప్రవాక్యము మంచి దని ప్రశంసించెను.

౪౨౧. విప్రాః పశ్చిమబుద్ధయః

బ్రాహ్మణులకు బుద్ధి వెనుకతలనుండును. బ్రాహ్మణులను వేదజడులని చెప్పవలెను. దీనినే "బుద్ధి జాడ్యజనితోస్మాదుల్ గదా శ్రోత్రియుల్" అని పెద్దన మరొక విధముగాఁ జెప్పినాఁడు.

౪౨౨. విభూషణం మౌన మపండితానామ్.

సభలో మాటాడక యూరకుంటయే మూర్ఖుల కలంకారము.

౪౨౩. వివక్షితం హ్యనుక్త మనుతాపం జనయతి.

చెప్పఁదలఁచినది చెప్పకున్నఁ బశ్చాత్తాపముఁ గలిగించును.

౪౨౪. వివాహశ్చ వివాదశ్చ సమయో రేవ శోభతే.

వివాహమును వివాదమును సమానులగువారికే శోభిల్లును.

౪౨౫. వివేకభ్రష్టానాం భవతి వినిపాత శ్శతముఖః.
వివేకభ్రష్టులు శతముఖముల వినిపాతమును బొందుదురు.

౪౨౬. విశుద్ధసత్త్వా విరళాః పునః స్త్రియః.
శుద్ధస్వభావముగల స్త్రీ లరుదు.

౪౨౭. విషకృమిన్యాయము.
విషమునఁ బుట్టిన పురుగు విషమువలననే పెరుగును.

౪౨౮. విషస్య విషమౌషధమ్. (స్పష్టము)

౪౨౯. విషవృక్షోఽపి సంవర్ధ్య స్వయం ఛేత్తు మసాంప్రతమ్.
విషవృక్షము నైనను బెంచి తన చేతులతోడనే త్రుంచుట యుచితముగాదు.

౪౩౦. విహంగమన్యాయము.
పక్షియెగిరిపోయినవిధమునఁ బూర్వజన్మకర్మపరిపాకమున సత్వరముగాఁ గర్మ బంధమునుండి ముక్తుఁడై యెగిరిపోవును. ఇట్టిచో నిది ప్రయుజ్యమానమగును.

౪౩౧. వృణుతే హి విమృశ్యకారిణం గుణలుబ్ధా స్స్వయమేవ సంపదః.
విమర్శించి కార్యమాచరించు వానిని సంపదలు వరించును.

౪౩౨. వృద్ధస్య తరుణీ భార్యా ప్రాణేభ్యోఽపి గరీయసీ
వృద్ధునకుఁ బడుచుపెండ్లాము ప్రాణముల కన్నను నధికము.

౪౩౩. వృద్ధా నారీ పతివ్రతా (స్పష్టము)

౪౩౪. వృద్ధా వేశ్యా తపస్వినీ. (స్పష్టము)

౪౩౫. వృషభకలహే వత్సపాదభంగః.
ఆఁబోతును, ఆఁబోతును గ్రుమ్ములాడఁగా నడిమిని లేగ కాళ్ళు విఱిగినవి.

౪౩౬. వైద్యే మిత్రే నిరంతరా కథా.
వైద్యునితో మిత్రునితోఁ జెప్పుమాటల కంతము లేదు.

౪౩౭. వైశ్యో విశ్వాసఘాతుకః
కోమటి నమ్మినవానికి ద్రోహము సేయువాఁడు.

౪౩౮. వ్యాసఘట్టము.
గ్రంథములందుఁ గఠినభాగము.

౪౩౯. శతం విహాయ భోక్తవ్యమ్ (స్పష్టము)

౪౪౦. శతశ్లోకేన పండితః ,,

౪౪౧. శతపత్త్రపత్త్రశతభేదన్యాయము.
నూరుతామరరేకులను బట్టుకొని సూదితో గ్రుచ్చఁగా నూరింటి వానిలోఁ క్రమముగాఁ బ్రవేశించినను ఆ క్రమము గోచరముగాదు. ఈ న్యాయ మసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యమున నుపయుక్తము.

౪౪౨. శతాంధాః కూపం ప్రవిశంతి.
నూరుగురు గ్రుడ్డివారు బావిలోఁ బడుచున్నారు.

౪౪౩. శత్రోరపి గుణా వాచ్యా దోషా వాచ్యా గురోరపి.
శత్రువుయొక్కయు గుణములను జాటింపవలెను. గురువుయొక్కయు దోషముల నుద్ఘాటింపవలయును.

౪౪౪. శనైః శనైః క్షిపేత్పాదమ్.
అడుగు మెల్లమెల్లఁగా నుంచవలెను.

౪౪౫. శరపురుషీయ న్యాయము.
శరము వచ్చినది, పురుషుఁడు వచ్చినాఁడు. శరము వానికిఁ దగిలినది. ఇది అజాకృపాణీయము వంటిది.

౪౪౬. శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనమ్. (స్పష్టము)

౪౪౭. శరీరం వ్యాధి మందిరం ,,

౪౪౮. శవజాగరణ న్యాయము. (స్పష్టము)

౪౪౯. శవోద్వర్తన న్యాయము.
"పీనుఁగునకు నలుఁగుపెట్టుట" "పీనుఁగునకుఁజేసిన జాతర" అని ఆంధ్రభాషీయములు.

౪౫౦. శశవిషాణన్యాయము.
"కుందేటికొమ్ము" "గగనారవిందము" వంటిది.

౪౫౧. శాకాయ వా స్యాత్ లవణాయ వా స్యాత్.
కూరకా ! ఉప్పునకా !

౪౫౨. శాఖాచంక్రమణన్యాయము.
కోఁతి యొకశాఖనుండి మఱొకశాఖకును దానినుండి యింకొకశాఖకును దిరుగును. అట్లే యొకవిషయము నుపన్యసింపఁ బూని దానినుండి వేఱొకదానికి దానినుండి మఱొకదానికిని బోయి మొదటి విషయము వదలివేయుట.

౪౫౩. శాఖాచంద్రన్యాయము.

బాలునకుఁ జెట్టుకొమ్మమీఁదుగాఁ జంద్రునిఁ జూపుట. అనఁగా ముందు చెట్టు కొమ్మను, పిమ్మటఁ జంద్రునిఁ జూపి చెట్టుకొమ్మను వదలి చంద్రునిని మాత్రమే చూడుమని బాలున కుపదేశించినట్లు పంచకోశశూన్యుఁ డగు పరబ్రహ్మను మొదటఁ గోశదృష్టితోఁ జూపి పిమ్మటఁ గోశములను వదలి చూడుమని గురు వుపదేశించును.

౪౫౪. శామ్యే త్ప్రత్యపకారేణ నోపకారేణ దుర్జనః.

దుర్జనుఁడు ప్రత్యపకారముచే శాంతిల్లును గానీ యుపకారముచే శాంతిల్లఁడు.

౪౫౫. శాస్త్రా ద్రూఢి ర్బలీయసీ.

శాస్త్రముకన్న రూఢి బలవత్తరము. 'యోగాద్రూఢిర్బలీయసీ' అనియు గలదు.

౪౫౬. శిరో నాస్తి శిరోవ్యథా.

మొదలు శిరస్సే లేదు. శిరోవ్యథ యఁట!

౪౫౭. శిలాక్షరన్యాయము.

రాతిపైఁ జెక్కిన యక్షరము (నిలుకడగలది)

౪౫౮. శిష్యాపరాధే గురో ర్దండః

శిష్యుఁ డపరాధము సేయ గురువును దండింపవలయును.

౪౫౯. శీఘ్రబుద్ధేః పలాయనమ్

తాను దోషిగా నిర్ణయింపఁబడినట్లును దండింపఁబడునట్లును నిశితబుద్ధిచేఁ దెలిసికొన్నవాని కృత్యము పలాయనము మాత్రము.

౪౬౦. శీతాంశో రమృతార్పణమ్.

అమృతకిరణునకు నమృతము నైవేద్యముగా నర్పించుట.

౪౬౧. శీర్షే సర్పో దేశాంతరే వైద్యః.

తలపైఁ బాము, దవ్వుల వైద్యుఁడు.

౪౬౨. శుచి మనో యద్యస్తి తీర్థేన కిమ్.

మనస్సు శుచిగా నున్నచోఁ దీర్థ మేల ?

౪౬౩. శుభస్య శీఘ్రం అశుభస్య కాలహరణమ్.

శుభమునకుఁ ద్వరగాఁ బూనవలయును. అశుభమున కాలస్యము సేయవలెను.

౪౬౪. శృంగగ్రాహికా న్యాయము.

ఆవులమందలోనికిఁ బోయి "నా ఆవేది?" అని యడిగినచో గొల్లవాఁడు దానికొమ్మును బట్టి చూపును. కొమ్మును జూపిన మాత్రమున గోవు తెలిసి కొనఁబడిన విధమున స్వల్పలక్షణముచే సర్వమును దెలిసికొనునపు డిది యుప యుక్త మగును.

౪౬౫. శేషం కోపేన పూరయేత్ (స్పష్టము)

౪౬౬. శ్రాద్ధే శాకచతుష్టయమ్

తద్దినమునాఁడు నాలుగు కూరలు వండవలెను.

౪౬౭. శ్రియ స్సమృద్ధా అపి హంతి దుర్నయః

చెడ్డతనము సమృద్ధమైన సిరిని హరించును.

౪౬౮. శ్రేయసి కేన తృప్యతే?

మేల్చుచాలునని యెవ్వఁడు తృప్తిపడును.

౪౬౯. శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని భవంతి మహతా మపి.

పెద్దపెద్దలకును శ్రేయములకు విఘ్నములు గలుగును.

౪౭౦. శ్రోత్రియవిట న్యాయము.

ఒక శ్రోత్రియుఁడు భోగముదానివద్దకుఁ బోవ నదియు బ్రాహ్మణుని యధరపాన మాచరింపరాఁగా నాతఁ డిట్లనెనట. "వేదాధ్యయనముచేఁ బవిత్రమగు నా ముఖమును నెంగిలి సేయకుము. నీకంత ప్రీతియున్నచో నా యెడమచెవినిఁ గొఱుకుము" ఎడమచెవి యని యేల చెప్పవలె నన్నఁ గుడిచెవి గాయత్రీమంత్రో పదేశముచేఁ బవిత్రమయినదికదా.

సామగాయనపూతం మే నోచ్ఛిష్ట మధరం కురు
ఉత్కంఠితాసిచే ద్భద్రే! వామం కర్ణం దశస్వ మే.

౪౭౧. శ్వపుచ్ఛ న్యాయము.

"కుక్కతోఁక ఋజువుగా పోఁగదు.

౪౭౨. షట్కర్ణో భిద్యతే మంత్రః.

ఆఱుచెవులు గల అనఁగా ముగ్గురికిఁ దెలిసిన రహస్యము బద్దలగును.

౪౭౩. సతాం సంగోహి భేషజం.

సజ్జనసహవాసము మందు; అనఁగా మందువలెఁ బనిసేయును.

౪౭౪. సతి కుడ్యే చిత్రమ్.

గోడయున్న గోఁ జిత్తరువును వ్రాయవచ్చును. "కొండున్న లున్నచో నేముడి గ్రుడను వేయవచ్చును" అని ఆంధ్రభాషీయము.

౪౭౫. సత్యం వద (స్పష్టము)

౪౭౬. సత్యేన లోకాన్ జయతి.

సత్యముచే నెల్లలోకములను జయించును.

౪౭౭. సత్రే భుక్తి ర్మఠే నిద్రా. (స్పష్టము)

౪౭౮. సత్సంగతాని నిధనాన్యపి తారయంతి.

మంచివారితోడి మైత్రి మరణమును గూడఁ దప్పించును.

౪౭౯. సభా సప్తాంగలక్షణా.

రాజసభ స్వామ్యమాత్య సుహృత్కోశ రాష్ట్రదుర్గబలాన్వితులు గలది, లేక నట విట గణికా కవి గాయక వేదశాస్త్రవేత్త లను సప్తాంగములు గలది.

౪౮౦. సమానశీలవ్యసనేషు సఖ్యమ్.

సమాన శీలము, సమానవ్యసనము గలవారికి సఖ్యము గుదురును.

౪౮౧. సర్వం బలవతః పథ్యమ్.

బలవంతుఁ డేమిసేసినను జెల్లును.

౪౮౨. సర్వ మేకం జగన్నాథే.

"జగన్నాథక్షేత్రమునఁ గులభేదము లేదు" అను నర్థమున నిది ప్రయుక్తమై యున్నది. "జగన్నాథుని సేవయందుఁ గులభేదములే"దని యభిప్రాయము.

౪౮౩. సర్వస్య గాత్రస్య శిరః ప్రధానమ్.

ఎల్ల శరీరమునకుఁ దల ముఖ్యము.

౪౮౪. సర్వః స్వార్థం సమీహతే.

ప్రతివాఁడును స్వార్థమును గోరును.

౪౮౫. సర్వపథీనాః కవయః.

కవు లన్ని మార్గములను ద్రొక్కినవారై యుందురు.

౪౮౬. సర్వే జనాః కాంచన మాశ్రయంతి.
ఎల్లరును ధనమును (ధనముగలవారిని) ఆశ్రయింతురు.

౪౮౭. సర్వే జనా స్సుఖినో భవంతు (స్పష్టము)

౪౮౮. సర్వేంద్రియాణాం నయనం ప్రధానమ్.
ఎల్ల యింద్రియములలోఁ గన్ను ప్రధానము.

౪౮౯. సర్వేషు దానే ష్వభయప్రధానమ్.
అన్ని దానములలో నభయప్రదానము ప్రధానము.

౪౯౦. సంశయాత్మా వినశ్యతి.
స్థిరమతిలేనివాఁడు చెడిపోవును.

౪౯౧. సంసర్గజా దోషగుణా భవంతి.
దోషములను గుణములును సహవాసమువలనఁ గలుగును.

౪౯౨. సస్త్రీకో ధర్మ మాచరేత్.
స్త్రీ సహితుఁడై ధర్మ మాచరింపవలయును.

౪౯౩. సహసా విదధీత న క్రియామ్.
ఏకార్యమునైనను దోఁచినవెంటనే చేయరాదు.

౪౯౪. సాగరం వర్జయిత్వా మహానదీ కుత్ర అవతరతి?
పెద్దనది సముద్రమును విడిచి యెక్కడ పడును?

౪౯౫. సారళ్యం సరళే కుర్యాత్, శఠే శాఠ్యం సమాచరేత్.
సరళస్వభావునివద్ద సారళ్యమును, శఠునివద్ద శాఠ్యమునుఁ జూపవలెను.

౪౯౬. సాహసే లక్ష్మీః. (స్పష్టము)

౪౯౭. సికతాకూపన్యాయము.
ఇసుకలోఁ దీసిన నూయి యొడ్డు విఱిగి పడిపోవును. బలిష్ఠములైన యుక్తులు లేని వాదమునకు దీనినిఁ జోల్తురు.

౪౯౮. సిద్ధమన్నం పరిత్యజ్య భిక్షా మటతి దుర్మతిః.
సిద్ధాన్నమును విడిచి యవివేకి భిక్షమెత్తును.

"బొట్టుబెట్టి పిలిస్తే భోజనానికి పోక పెంకు పుచ్చుకొని పులుసుకు పోయింది" అని తెలుఁగుసామెత.

౪౯౯. సింహావలోకనన్యాయము. (స్పష్టము)

౫౦౦. సుకవితా యద్యస్తి రాజ్యేన కిమ్?

మంచి కవిత్వ మున్నచో రాజ్యమేల ?

౫౦౧. సుఖం హి దుఃఖా న్యనుభూయ శోభతే.

దుఃఖముల ననుభవించిన పిమ్మట కలిగిన సుఖము శోభిల్లును.

౫౦౨. సుందోపసుందన్యాయము.

సుందోపసుందులను రాక్షసులు తిలోత్తమ యను నచ్చరకై తమలోఁ దాము పోరాడుకొని యిరువురును మడిసిరి.

౫౦౩. సుపుత్రః సప్తమో రసః.

సత్పుత్రుఁ డేడవ రసము.

౫౦౪. సుప్తప్రబుద్ధన్యాయము.

నిద్రించి మేలుకొన్నవాఁడు పూర్వస్మృతిచేఁ బూర్వవిషయములను స్మరించిన విధమున యోగులు కల్పాంతమున మరణించియు మరల నుదయించి యదృష్ట విశేషముచేఁ బూర్వస్మృతినిఁ బొంది పూర్వాధీతములయిన వేదాదులను దిరిగి స్మరింతురు. వీరిని జాతిస్మరు లందురు.

౫౦౫. సూచీకటాహన్యాయము.

సూచి = సూది; కటాహము = పెద్ద కాఁగు. సూది యల్పకాలములో ననాయాసముగాఁ జేయఁబడును. కటాహ మనల్పకాలమున నాయాసముచే సాధింపఁబడును. చిన్నపనియును పెద్దపనియును దటస్థపడినపుడు చిన్నదానిని ముందొనర్చి పిదపఁ బెద్దదానినిఁ జేయవలెనను నర్థమున నిది యుపయుక్తమగును.

౫౦౬. సేవా శ్వవృత్తిః.

సేవ కుక్కచేయు పనివంటిది.

౫౦౭. స్తనశల్య పరీక్షాన్యాయము.

స్త్రీయొక్క స్తనము లనుభవించి యానందింపఁ దగినవే కాని అచ్చట నెన్ని యెముక లున్నవి? ఎంతెంత యున్నవి? అని పరీక్షింపఁదగినవి కావు. కావ్యమున రసాస్వాదము చేయక తప్పులెన్నుటకు దీనినిఁ బోల్తురు.

౫౦౮. స్త్రీతినామాపి మధురమ్.

"స్త్రీ"యను పేరుగూడ మధురము.

౫౦౯. స్త్రీణాం ప్రియాలోకఫలోహి వేషః.

స్త్రీలు తమ వేషమును దమ ప్రియులు చూడవలెనని యభిలషింతురు.

౫౧౦. స్త్రీబుద్ధిః ప్రళయంకరీ (స్పష్టము).

౫౧౧. స్త్రీరత్నం దుష్కులాదపి.

దుష్కులమునుండియు స్త్రీరత్నమును గ్రహింపవచ్చును.

౫౧౨. స్థానస్థితః కాపురుషోఽపి సింహః.

తన యాశ్రయమున నున్న యల్పుఁడును సింహమే.

౫౧౩. స్థాలీపులాకన్యాయము.

"వండిన యన్నములో నొక మెతుకు పట్టిచూతురు"

౫౧౪. స్థితస్య గతి శ్చింతనీయా.

ఉన్నదానికి గతినిఁ గల్పింపవలయును.

౫౧౫. స్థూలారుంధతీన్యాయము.

సప్తర్షులలో వసిష్ఠునిభార్య యరుంధతి. సప్తర్షులును నాకాశమున నక్షత్రరూపమునఁ గలరు. అరుంధతియు వసిష్ఠునిదగ్గర నున్నది. అరుంధతీ నక్షత్రము మినుమినుకులాడుచుండును. కావున ముందు పెద్దనక్షత్రమగు వసిష్ఠనక్షత్రమును జూపి పిమ్మటఁ దత్సమీపస్థమగు నరుంధతీతారను జూపుదురు. మొదట స్థూలమును జూపి పిమ్మట సూక్ష్మమును జూపునట్లు నిది యుపయుక్తమగును.

౫౧౬. స్ఫటాటోపో భయంకరః

పాము పడగయొక్క యుద్ధతి భయంకరము. దీనినే "పటాటోపో భయంకరః" అనియు వ్యవహరింతురు.

౫౧౭. స్యాలకో గృహనాశాయ సర్వనాశాయ మాతులః.

బావమఱది గృహనాశనము సేయును. మేనమామ సర్వనాశనమును జేయును.

౫౧౮. స్రజమపి శిరస్యంధః క్షిప్తాం ధునో త్యహిశంకయా.

గ్రుడ్డివాఁడు మెడలో వేసిన పూలదండనుగూడఁ బామనిశంకించి త్రోసివేయును

౧౧౯. స్వకుచమర్దన న్యాయము.
ఆత్మశ్లాఘనమునకు దీనినిఁ బోల్తురు.

౧౨౦. స్వజాతి ర్దురతిక్రమా.
తనజాతి విడువ శక్యము గాదు.

౧౨౧. స్వత ఏవ సతాం పరార్థతా.
సత్పురుషులకుఁ బరహితప్రవృత్తి స్వభావసిద్ధము.

౧౨౨. స్వభావ మన్యథాకర్తుం క శ్శక్తో దైవనిర్మితమ్.
ఈశ్వరనిర్మితమగు స్వభావమును మార్ప నెవరికి శక్యమగును ?

౧౨౩. స్వభావసుందరం వస్తు న సంస్కార మపేక్షతే.
స్వభావముచే సుందరమైనవస్తువునకు సంస్కార మక్కఱలేదు.

౧౨౪. స్వభావో దురతిక్రమః.
స్వభావము దాఁటరానిది.

౧౨౫. స్వభావో మూర్ధ్ని వర్తతే.
అన్ని గుణములను మించి స్వభావము తలపై నుండును. అనఁగా నన్ని గుణముల కన్న స్వభావము మిన్న.

౧౨౬. స్వయం తీర్ణః పరాం స్తారయతి.
తా నుత్తీర్ణుఁడైనవాఁడు పరులను దరింపఁజేయును.

౧౨౭. స్వాంగుష్ఠమపి చుంబంతే మిత్సుదండ మయాచత.
తన వ్రేలు కుడుచుకొనుచున్నవానినిఁ జేతికఱ్ఱ నిమ్మని కోరెనఁట. "దిగంబరుని బట్టడిమ్మని యాచించినట్లు" అని యాంధ్రభాషీయము.

౧౨౮. స్వాభావికాత్ కృత్రిమ మన్యదేవ.
స్వాభావికము, స్వాభావికమే; కృత్రిమము, కృత్రిమమే.

౧౨౯. స్వామిభృత్య న్యాయము (స్పష్టము)

౧౩౦. హతః క్రతు రదక్షిణః.
దక్షిణలేని క్రతువు నాశమగును. అనఁగా ఫలహీనమగును. (క్రతువన సర్వవైదికకర్మలు నని యర్థము.)

౫౩౧. హసద్భిః క్రియతే కర్మ, రుదద్భి రనుభూయతే.

"నవ్వుతూ చేస్తారు. ఏడుస్తూ అనుభవిస్తారు" అని తెలుఁగు సామెత.

౫౩౨. హంసబకన్యాయము.

హంస హంసయే, బకము బకమే.

హంస శ్శ్వేతో బక శ్శ్వేతః కో భేదో బకహంసయోః,

నీరక్షీరవివేకాయాం హంసో హంసో బకో బకః.

౫౩౩. హంసక్షీరన్యాయము.

పాలును నీరును గలిపి ముందుంచఁగా హంస నీటిని వదలి పాలుమాత్రమే త్రాగును.

౫౩౪. హేమ్నః సంలక్ష్యతే హ్యగ్నౌ విశుద్ధి శ్శ్యామికాపి వా.

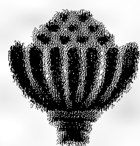
బంగారముయొక్క మంచిచెబ్బర అగ్నితప్తము గావించినపుడు తెలియును.

౫౩౫. హోతారమపి జుహ్వానం స్పృష్టో దహతి పావకః

అగ్ని తనయందు హోమము చేసిన తనను వానినైనను ముట్టుకొన్నఁ గాల్చివేయును.

లౌకికన్యాయప్రకరణము సమాప్తము.

తత్సమచంద్రిక సమాప్తము.

పరిశిష్టము

(౮౫ పుటలో 'తవ్య:— జేతవ్యము' ఇత్యాదికిఁ గ్రింద దీనినిఁ జేర్పవలెను.)

నిశ్చేతవ్యము; కాని "ప్రామాణికోఽయమితి చేతసి నిశ్చితవ్యః" అని శ్రీశంకరభగవత్పాదులవారు సర్వవేదాంతసిద్ధాంతసారసంగ్రహమునఁ బ్రయోగించిరి.

(౭౩ పుటలో ౧౫౭ సూత్రోదాహరణములక్రింద దీనినిఁ జేర్పవలయును.)

ఆ - దృ - యమాన = ఆద్రియమాణుఁడు. కాని "నిస్స్వః స్వస్థతయా సుఖేన వసతి హ్యాద్రీయమాణోజనైః" అని ఆద్రీయమాణ శబ్దమును శ్రీ శంకరాచార్యులవారు సర్వవేదాంత సిద్ధాంత సారసంగ్రహమున వాడిరి.

(౭౫ పుటలో 'మద్ర—మద్రాకరణము' అనుదానిక్రిందఁ జేర్పవలయును.)

ద్వితీయ - కృతము = ద్వితీయాకృతము (రెండవ చాలు దున్నిన)
తృతీయ - ,, = తృతీయా ,, (మూడవ ,, ,,)
శంబ - ,, = శంబా ,, (దిగదున్ని మెగదున్నిన)
బీజ - ,, = బీజా ,, (శూలములో వండిన)

(ఘ) గుణశబ్ద మంతమందుఁగల సంఖ్యావాచక శబ్దమునకు 'కృ' ధాతు యోగమునఁ గర్షణార్థమున దీర్ఘము వచ్చును.

ద్విగుణ - కృతము = ద్విగుణాకృతము. (రెండుసారులు దున్నిన)
త్రిగుణ - ,, = త్రిగుణా ,, (మూఁడు ,, ,,)

ఈ యెల్ల యుదాహరణములందును కరణ, కృత, శబ్దములే చూపఁబడినను ఎల్ల 'కృ' ధాతు కృదంతరూపములు పరమైనను దీర్ఘము వచ్చుననియే యూహింపవలయును.

(౯౩ పుటలో (ఘ) వాక్యము చివరఁ జేర్పవలయును.)

'వ్రశ్చ'యొక్క రేఫమునకు 'ఋకారము వచ్చును.

(౧౦౭ పుటలో 'భుజ్ - (బుభుక్ష్)' ఇత్యాది పంక్తిక్రిందఁ జేర్పవలెను.)

ముచ్ - సన్ (ముముక్ష్) + ఉ = ముముక్షువు, మొ.

మోహ, మోహనపదములు మోహధాతు నిష్పన్నములు.

(౧౨౨ (ఘ) లో 'పరి'ని గూడ చేర్పవలెను. ఉదాహరణములలో 'పరిపత్' చేర్చ వలయును.)

(౧౨౬ పుటలో 'మూర్ఖ్యుఁడు' అను దానిక్రిందఁ జేర్పవలయును.)

'వబయోరభేదః' అను న్యాయముచే వంధ్యపదము బంధ్యపదమైనది. వధ్యపదము బధ్యపదమైనది. ఇట్టియెడ నర్థభేదమును గానవచ్చుచున్నది. ఇది విచిత్రము. బధ్యపదము బంధధాతు నిష్పన్నముగాదు. కొందఱు పృషోదరాదిపాఠముచే బంధ్యపదము అనుస్వారలోపమును బొంది బధ్యపదమైనదనియుఁ జెప్పుదురు.

(౧౩౪ పుటలో ౨౩౨ సూత్రముక్రిందఁ జేర్పవలెను.)

(ఙ) 'ని'కిఁ బరమైన 'సూద'యొక్క 'స'కారము షకారమగును.

ని - సూదనుఁడు = నిషూదనుఁడు.

(౧౩౫ పుటలో ౨౩౭ సూత్రోదాహరణములక్రిందఁ జేర్పవలెను.)

ఉద్భిద్ - జన్ - అ, ఉద్భిజ్జము (ఉద్భిద్ జన్ జాయతే) ఉద్భిద్య జాయతే అనియును గొందఱు విగ్రహింతురు.

(౧౪౧ పుటలో (ఘ) పిమ్మటఁ జేర్పవలయును.)

ఆఖ్యాతనిఘంటువున 'వృధ'కుఁ బ్రేరణమున 'వర్ధయతి'వలె 'వర్ధాపయతి' యనియు రూప ముండునని "యది కోఽపి త్వాం మదయంతికాలాభేన వర్ధాపయతి కిం తస్య పారితోషికం కరోమి" అను మాలతీమాధవమునందలి వాక్యము నుదాహరించెను. అట్టియెడ నీ క్రిందివిధముగఁ గృదంతరూపము లుండును.

(ఛ) 'వృధ'కుఁ బ్రేరణమున అజాది యకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'వర్ధాప్' అనియు 'త' ప్రత్యయము దక్క మిగిలిన తకారాది వకారాది ప్రత్యయములు పరమగునేని 'వర్ధాపయ్' అనియు, 'త' ప్రత్యయము పరమగునేని 'వర్ధాపి' అనియు వికల్పముగా నాదేశము లగును.

వృధ్ - వర్ధాపయితృ, వర్ధాపకుఁడు, వర్ధాప్యమానము, వర్ధాపితము, వర్ధాపనము లోను.

(జ) 'వర్ధాపక' శబ్దమునకు ఆ ప్తేనిఘంటువున నీ క్రింది విధమున నర్థము వ్రాయఁబడియున్నది.

"వర్ధాపకం యదానందాదలంకారాదికం పునః
ఆకృష్య గృహ్యతే పూర్ణపాత్రం పూర్ణానకంచ తత్"
"హర్షాద్యుత్సవకాలే య దలంకారాంశుకాదికం
ఆకృష్య గృహ్యతే పూర్ణపాత్రం స్యాత్పూర్ణకంచ తత్"

అనఁగా వర్ధాపక, పూర్ణపాత్రి, పూర్ణానక, పూర్ణక శబ్దములు పర్యాయపదములు. సంతోషసమయమందు నమూల్యములైన వస్త్రాలంకారములలో నింపి పరిజను లహమహమికతో గ్రహింప నొసఁగిన పాత్రము వర్ధాపకాది నామములతో వ్యవహరింపబఁడునని యర్థము. వర్ధాపనశబ్దమునకు (కర్త్రర్థక 'అన' ప్రత్యయాంతము) 'జన్మదినోత్సవము' అను నర్థము వ్రాయఁబడినది. ఈ కాలమున నీ యర్థమున 'వర్ధంతీ' పదమును వాడుచున్నారు. (చూ. పుట. 303 చ)

(ఝ) వృధ్ - వర్ధయితృ, వర్ధకుఁడు, వర్ధ్యమానము, వర్ధితము, వర్ధనము 'వృధ'కుఁ బ్రేరణార్థమునకుఁ 'గర్త్రర్థమున' 'అన' ప్రత్యయమగును. వర్ధనుఁడు (వర్ధయతీతి)

"మర్దనం గుణవర్ధనం" మొ.

(౧౫౩ పుటలో 'ధూప్ - ధూపకుఁడు' ఇత్యాదిక్రిందఁ జేర్పవలెను)

ఉపస్తంభక మనవలెను. ఉపష్టంభకపద మసాధువు కానీ కొందఱు పృషోదరాదిపాఠముచే సాధుత్వ మంగీకరింతురు.

౧౬౭ పుటలో 'శవనము' అను పదముక్రిందఁ జేర్పవలెను.

సేవనము (సేవ) సేవనము (రూ) సీవనము (సివ)

(౨౧౭ పుటలో "ఔపచారిక ప్రయోగము" అను దాని పిమ్మటఁ జేర్పవలయును.)

ఇట్లే బార్హ్మద్రధుఁడు, శాకుంతలుఁడు మొదలగు 'అణ్' ప్రత్యయాంతరూపములు సిద్ధములు.

(౨౪౩ పుటలో 'స్త్రీలింగములుగానే యుండును' అను దానిపిమ్మటఁ జేర్పవలెను.)

అని యొకరు విగ్రహముఁ జూపిరి. కానీ యిచ్చట చోరపంచాశికా, ఉపదేశసాహస్రీ, అనుచోటులం దభేదోపచారమును జేయుటయే

మంచిది. 'చౌరపంచాశికా' అనునెడ వ్యధికరణ బహువ్రీహ్యభేదోప చారములు రెండును జెప్పుకొనవచ్చును. 'ఉపదేశసాహస్రీ' అనుచోట వ్యధికరణబహువ్రీహిని జెప్పరాదు. ఏలన నప్పుడు ౫౩౭ సూత్రముచే నిత్యముగా 'క' ప్రత్యయము రావలయును. కావున నభేదోపచారమే యుచితము.

౨౧౬ పుటలో ౩౯౩ సూత్రముయొక్క యుదాహరణములక్రిందఁ జేర్పవలెను.

(క) 'ఊరూప్రమాణ మస్య' అని యిట్టివిధమున విగ్రహవాక్యము.

(ఖ) పరిమాణవాచకములకును, పరిమాణాంతద్విగువునకును, ఈ ప్రత్యయములు రావు.

శమము (శమ పరిమాణముగలది)
విష్టి (విష్టి ,,)
వితస్తి (వితస్తి ,,)
ద్విశమము (ద్వౌ శమౌ ,,)

(గ) కొన్నియెడల స్వార్థమునందును 'మాత్ర' ప్రత్యయము వచ్చును. తావన్మాత్రము, చిన్మాత్రము.

(౩౨౨ పుటలో 'సమ్రాజః స్త్రీ' అను దాని పిమ్మటఁ జేర్పవలెను.)

సమ్రాజ్ఞీ "శ్వశ్రువాం భవ" అను వైదికప్రయోగమునుబట్టి 'సమ్రాజ్ఞీ' అనియు భాషయం దుపయోగింపవచ్చును.

(౩౯౧ పుటలో 'ఉచ్చైర్గతముఖుఁడు' అను దానిక్రిందఁ జేర్పవలెను.)

(క) నిర్నిమిత్తము, నిర్నిరోధము, నిర్నిద్రము, మొదలగునెడల నిర్ణిమిత్తము, నిర్ణిరోధము, నిర్ణిద్రము అని ణత్వాదేశ మసాధువు.

పరిశిష్టము సమాప్తము.

సాధుపత్రము

పుట	అసాధువు	సాధువు
౨	ఋ + అ = ర	ఋ + అ = రా
౫	ఓకారాది	ఓకారాంత
౯	వీనికి స్పర్శములనియుఁ బేరు	ఈ పంచవర్గములకు స్పర్శములనియుఁ బేరు
౨౨	పార్ష్ణి	పార్ష్ణి
౨౭	ప్రత్యయభావమును	ప్రత్యయమును
౩౦	దైప్	దాప్
,,	దాయంతి	దాంతి
౩౩	((౪) 'దేవ' ఇత్యాది సూత్రమునకుఁ గ్రింద 'దేవహూయము' అను నుదాహరణమును జేర్పవలయును)	
,,	సానీయము	పానీయము
౩౪	ఘః (ఘుచ్)	అఘః (అఘుచ్)
౩౫	ఇకి	ఇ (కి)
౩౯	జేగీయ	జేగీయ్
,,	జయించుచున్న	గానము చేయుచున్న
,,	జయింపఁబడుచున్న	గానము చేయఁబడుచున్న
౪౭	'సి' ధాతువునకు	'స్మి' ధాతువునకు
,,	అవమాన	అమాన
౫౪	'అ' ప్రత్యయము	'అ' ప్రత్యయము
౫౭	ఇ, ఈ, కారాగమములు	అరి, అరీ ఆదేశములు
౬౧	జర్	జార్
,,	(ల్యా - తారయిత్వా... అను పంక్తి 'ప్రేరణము' అను శీర్షిక క్రింద నుండవలెను)	
౬౪	సేట్ ధాతువులు	(సేట్ ధాతువులు)
౯౩	వృశ్చ	వ్రశ్చ
౯౭	(అవ)	(రూ)
౧౧౫	గణేయరుచాంగణః (రూ) గణేయము	(రూ) గణేయము; (గణేయరుచాంగణః)
౧౩౨	ద్యుతితము	ద్యుతితము
౧౪౦	(నిస్యందము) స్యందము	స్యందము (నిస్స్యందము)
౧౪౨	పరిణమమాణము	పరిణమమానము

౧౬౬	సీవ్యమానము	సివ్యమానము (సివ)
౧౬౭	సీవితవ్యము	సివితవ్యము (సివ)
౧౬౯	వృశ	వృశర
౧౭౧	సధ్య	సధ్ధ్య
౧౮౩	గ్రహీతృ	గ్రహీతృ
౨౦౧	కోదండాయమాణము	కోదండాయమానము
౨౧౦	ఇద	ఇత
౨౧౯	పారాశర్యుడు, పారాశర్యుడు	పారాశరుడు, పారాశర్యుడు
౨౨౮	పర్వతము, పార్వతీయము	పర్వతీయము, పార్వతము
౨౨౯	దేవకీయము	దేవకీయము
౨౫౬	ఊరువులలోకము	ఊరువులలోకముగల
౩౨౩	ఫలార్థ	ఫలాంధః
౩౨౬	ముటుడిగిన	ముట్టుడిగిన
౩౬౮	సకారాదేశము	సకారాగమము
౩౭౯	('ఇత్యాది ప్రయోగములు' అనుదానిని	తీసివేయవలయును)
౩౮౧	శృంగారవీరము	శృంగారవీరములు
౩౯౬	క్రోధనా	క్రోధనా
౪౧౩	దూర్వాసము	దూర్వాసము
౪౧౪	వృత్	'వృత'
౪౨౮	రాష్ట్రియుడు - రాష్ట్రియుడు	రాష్ట్రీయుడు, రాష్ట్రియుడు
౪౩౩	గాఢ	గాఢ
౪౫౮	ప్రత్యుత్పన	ప్రత్యుత్పన్న
౪౫౯	సోమా	సోమ
౪౬౨	మనోరథానాం	మనోరథానాము
